

8188

Ex libris Joannis
Christophori Praconis
Saltingensis Eisenbergicij
Anno 1691

5

17188

EPI TO M E

THE SAVRI
ANTIQUITATVM, HOC
EST, IMP. ROM. ORIENTA
LIVM ET OCCIDENTALIVM
Iconum, ex antiquis Numisma-
tibus quām fidelissime
deliniatarum.

Ex Museo Iacobi de Strada Mantuani Antiquarij.

TIGVRI APVD ANDREAM
GESNERVM F. ANNO
M. D. LVII.

Ly

ILLVSTRISSI MO COMITI A KIRCH-

BERG ET VVEISSENHORN, D. IOAN-

*m Iacobo Fugero TAVÆPISQ, Domino ac Patrono suo ob-
fernandis. Iacobus de Strada Mantuanus An-
tiquarius S.*

OGITANTI mihi, quanti semper fecerit amplitudo tua, & liberales artes omnes, & excellentium hominum uirtutes, circa exceptionem uniuersas, in mente id uenit, cum hac Epitome nostra rerum gestarum ab imperatoribus Romanis, te potissimum nuncupandum esse, apud quem tutissimum (ut spero) & certò scio domicilium ei futurum sit, si usquam in Europa tota futurum est. Is enim mos olim iam fuit, & adhuc seruatur, ut qui monumenta ingerij, literis tradunt posteritati, uel artificiosè quidquam elaborant, pro veteri consuetudine, & nondum exoleta, id uel hominibus dedicent, qui iudicio suo possint excutere: uel amicis, qui uoluptatem inde capiant, uel dynastis, ac principibus magni nominis, quorum gloria scripta commendentur. Eum quidem morem sequi mihi propositum est, ac tenere, quidquid agam: quod nihil absurdius putem, quam si ijs, quibus dulcia placent, acerbum offeras, qui acerbis delectantur, quod dulce est, obtrudas. Cum ergo in cognitione rerum antiquarum, & præcipue numismatum, imaginibus Regijs ac Imperatorijs signatorū, tibi nemo par sit, quod & res ipsa monstrat, eorum coaceruato apud te incredibili numero, cùq; in hac re perseruanda maximo & singulari iudicio, variaque doctrina confirmato, sis predictus (nam inde quidquid egregium est, peritur) non immerito de tua summa uirtute homines eruditū testimonij ferunt, quos liberalitate tua sustines, & cunctorum benevolentia nomine tuo conciliata, honoribus dignitatēq; amplificas. Itaque plurimi Libri Græci, Latini, & aliarum nationum lingua compo- siti, quos numero comprehendere nemo possit, iam tibi dicati sunt, uique planè loquuntur amplitudinis tuae fastigium, quam tot homines ac uarijs locis nati, colunt: id quisq; pro fe

E P I S T O L A

nitentes, ut honestissimis rationibus, esse tibi se obnoxios fa-
teantur, ac quod ingenij à dijs & natura tributum est, id tibi
uelut consecratum uelint. Quando igitur nominis tui clarit-
ate famosus ac celebris es, & in Europatota, & apud exterar
gentes uniuersas, sic existimauit neminem potuisse me delige-
re, qui splendore suo plus lucis afferret Commentariis meis,
immensaq; gloria sua æternitatē huic operi cōpararet. Quā-
obrem animo profsus fixum est, quod iam multis annis, et ad
hæc usque tempora intra priuatōs parietes abdideram, ac de-
litescere coegeram, auspicijs tuis publicare, infinito labore
perfectum, & absolutum. Nec enim me fatigauit prolixī Libri
magnitudo tantum, nec in tot congerendis numismatibus
(quorum Imaginem reddidimus) indecessā opera, quanquam
id perdifficile sit, ac in primis laboriosum: sed in ijs agnoscen-
dis discernendisque, iudicandi modus, & ratio, difficultatis
ac obscuritatis plenissima, ut amplitudo tua sat perspectum
habet. Nam hæc cognitio & eruditio partim doctrina inulti-
plici constat, & hac de causa, quia Libris explicata est, non ad-
modum eget interpretatione: partim aspectu & copia tracta-
tionē; Numorū ipsorum, quos quia nancisci cuiusvis ini-
nimicū sicut, doctos complures uideas, quòd sumptus ferre ne-
queant, ab ijs studijs alienatos, eaq; uoluptate priuatōs fuisse.
Vtrunque uero dīj tibi concesserunt. Sed quoniam in mea po-
testate non est, antiquos ipflos Numos amplitudini tuæ col-
lectos offerre, quod mihi relictum est, id ego profero, nempe
hanc Epitomen, quam ut æqui bonique consulas, etiam atq;
etiam rogo, & uelut testimonium obseruantia erga te mea,
atque Indicem quandam uoluminum, quibus tua ditissima
confertissimāque bibliotheca est. Aggressus equidem sum &
opus alterum, quo Numismatum antiquorum auersa pars o-
stenditur, absoluique propemodum, & amplitudini tuæ iam
uoui: sed in hoc longè plures eiconicæ spectatur effigies, me-
morata cuiusvis imperatoris stirpe, patre, matre, fratribus, so-
roribus, propinquis, cùm Imperatorum tantum cæteri men-
tionem fecerint, ordine tam accurato digestis omnibus, ut
nemo sit prætermisssus, qui cum illis uel affinitate, uel propin-
quitate, uel amicitia coniunctus fuerit: subdita etiam ad fin-
gulos titulos historia, quoad eius fieri potuit, breuisima,
qua cōtinentur ea, qua memoratu dignissima mihi uisa sunt.
hoc idem facere proposui, & in altero illo opere, quo auersas
partes Numorum, ut ad historiæ ueritatem referri possunt, in
Epitomen cœpi redigere, selectis nobilissimis quibusque, &
historiarum fide cōprobatis. Id autem, quod ante paucos
dies in lucem prodijt, amplitudinis tuæ fauore communi-
tum, adhuc nec aliquis tentauit, nec uidit, nec edidit. Porro
autem, duce te minimè pertinescam inuidorum ac in aleuo-
lorum

N V N C V P A T O R I A.

Iorum calumnias. Scio fane multò plures Antiquarios esse, qui Numos antiquos sectentur, undiq; corripiant, corradiant, quām uel Numos ipsos. Scio neminem esse huīs rei studiosum, qui non iudicio suo pendat ac metiatur omnia. Id tamen non offecit, quominus propositum meum urgerem: partim, quod haud ignorem, ab oculatisimis interdum nō nihil peccari, Lectorēsque non mihi magis, quām cæteris, asperos se, & difficiles præbituros, si quid delictum fuerit: partim, quōd Lectoribus confido gratum fore, uel si quid unum bene dictum, restēue scriptum fuerit. At enim posteris non solum documentum hoc manebit, tuæ in rebus præclaris cognoscendis, ac exquirendis solertia & cupiditatis (præclarum nanque haud iniuria uocare possum argumentum hoc, quo res ab Imperatoribus gestæ uelut summa quadam percurruntur) sed & mēx diligentiae, ac industria, cūm tot & tam distantibus inter se locis, tam longo spatio temporis, Numi, quorum Imaginem expressimus, contrahendi, & accumulandi fuerint. Ac licet fortassis amplitudini tuæ liber hic satis non respondeat: is tamen proculdubio quoquot adhuc exculi sunt, imaginum numero longè superabit, tripli quoquis copiosior. A Sadoletō quidem, omnium primo Romæ, iussu Leonis summi Pontificis, libellus in hoc genere conscriptus quidam ac depictus est: hunc omnes reliqui imitati sunt, infelici tamen conatu, ac deterioribus illis, quæ ad exemplum Sadoleti sinixerant: nec quisquam fuit, qui uel una totum opus imagine reddiderit auctius. Quidam certe mutauit historiam, at Iconicas effigies, ut anteā fuerant, is retinuit. Quamobrem quōd mē illoium misereret, & quōd in spem venissem, literatis hominibus studiosisque rerū antiquarū, placitum hoc opus, ut liquerent magis, quæ etiam dubia, nec omnino comperta sunt, hunc Librum emisi, addita scriptura ad principiū uitæ singulorum, quæ in australi parte sculpta fuerat, inanibus euam relicta nonnunquam areis, quia nancisci mihi Numos facultas nusquam data fuerat, eo tamen confilio, ut si aliquid possim illos adipisci, quod deest, reponendum curem, interimque nil deficiat, quod pertinet ad Historiæ continuandam seriem, hoc uero, qualemunque est, amplitudo tua non dignabitur legere, animi causa, cūm nō magis erit serium, quod agas. Si mēnus hoc ex zuum quidem, pro forrunarum tuarum, & celsi animi statu, sed quod pro condicione mea, & uitriū tenuitate maximum habui, non respuet, alterum id opus quo anteriorum Numorum sculptura designatur, propedie in laetus hominum dabitur, ac exibit, gloria tuæ fama totum ac defensum. Cæterum, ut Græcas alle, cūm Angusto Crispi ne-

EPISTOLA NVNCVPA.

scio quid haud magni ducendum offerret, uilius id esse dixit,
quām postularet maiestas Cæsaris, ac principalis fortunæ
summus gradus, conuenire tamen, pro loco, fortèque
sua, séque non minus libenter daturum, si quid posset
maiis: sic ego amplitudini tuæ hoc munus affero, uehe-
menterque rogo, ut interdum legere non pugeat, anima-
que mei tibi deditissimi, ac iustis de causis (cum

tot modis beneficiarius tuus sim) te ue-

nerantis, & adorantis, aliquando

uelis meminisse, id quod

unum percupio ac

uotis opto.

Vale,

Lugduni primo

Calendas Ianuarij

1557.

IACOBVS DE STRADA MANTVANVS ANTIQVA- RIVS AD LECTOREM.

36

VM iampridem mecum deliberaſſem in gratiam illorum, qui rerum antiquarum cognitione, ac studio preſertim Numiſmatum ducuntur, haec Epitome publicare, timerem autem ne quis eorum, qui in hoc labore ante me versati ſint, offendetur, haecen ſi id diſtuli, quia rumor ipſis forez, Venetijs ador�ari opus eiufmodi, ſculpis tam perquam multis Numiſmatum imaginibus, quinetiam Roma, id quodſtam incepiffe. Ceterum tantisper dum egregiū quidquam expelto, & conatus ipſe meus retardo, ut priuſquam labor meus cum doctis communicaretur, ex aliorum scripto iudicarem quid optimum ſit, atque in eo genere certiſimum: nullus eorum, qui ſuis nos promiſis excitauerant, id praetitit, quod pollicebatur. Quamobrem flatutū eft hanc tarditatem abijcere, cum intelligam multo diſciplius eſſe verbiſ ac pollicitatione, quam re ipſa libros huifmodi conſcribere: quos etiam, ſi ut facturos ſe receperunt, in lucem mittant, hunc meum anteſtiturum non dubito. Verum quādoquidem ſuos illos ſatus domi pertinaciū occulunt, haec Epitome noſtra ducem me illis praheo, viamque monſtro, ut me coſequantur, vel etiam deoyam, nature, & doctrine adiuti prefidijs antecedant, haud quidem veritus, ne copia numorum ab iis vincar, cum fieri non poſſe credam ut plures aliqui coagceret, niſi forte arbitrio ſuo ſingat, ut liberum eſt ac facile ex arte quidlibet repreſentare. Verendum tamen ne in crimen incurramus: quod maior pars eorum, qui ſeſe totos dederunt ad perſeruanda veterum monumenta, maxime Numiſmata, probé norit I M P R. ac C O S S omnes, qui excudi fecerunt, quin etiam numerus numorum, ſive magnus ſit, ſive parvus, eft ab eis perſpectus. Quid ut effugere quis poſit, iudicium adhibendum certum, ne per veris adulterinos & faiſos accipias: hac enim tempeſtate tam ingeniosi et excellentes iſenuntur ſculptores, ut cum illis veteribus ſint comparandi, quique notiores ſunt, quam ut hic nominare neceſſe eſt. Deinde adhibenda ſumma diligentia eft, ad feligendos eos nummos, qui à peritiſſimi quibusque in arte Anaglyptica ſunt excupiti, propter eorum et reuſtatem & elegantiam: in quam rem totis viribus incubuiſſe me conſideri non reveror. Verum ſatis eſſe credidi prius quam liber pralo ſubiciatur, eum non tantum perſpicaci Iudicio, ſapius atq; ſapius examinare, vel etiam amicos iudices adhibere, ſcriptorum ut conſet ratio, que aduersus improborum calumnias tueri nomen noſtrum poſit, ne cum iſ peruenient in doctorum manus, reprehenſionibus eorum caſtiligatos noſ eſſe pudeat, cum aliōqui mitiū iudem nobifcum agant, ſi ſedulo nauatam a nobis operam fuiffe cognoverint, ut nihil relinqueretur, quod ſumma

EPISTOLE

diligentia nostra effici posset. Ut ergo quam plurime namorum species in hoc libro declararentur, indecumque licitum est, incredibili cura illos ego coaceruauit, & conquisivi e diversissimis locis, partim pretio, partim amissorum liberalitate, partim alijs quibusdam occasionibus, infiniti labore, & varijs modis id consecutus, quod reuabar, & in Italia, & alijs extra Italicas regionibus, Roma, Neapoli, Venetijs, quidquid eximum fore perscrutatus. In ijs autem clarissimis ciuitatibus, cum nihil non, cuius habendi copia fuit, naclua esset, alio proficisci vixum est, tum ut exter- norum mores, & locorum, in quibus habitant, stius explorarem: tum ut augendo libro meo raros Numos adipisceret. In Germaniam ergo transi, ubi cum aliquandiu restituisse, magno commodo meo, quo d optabam, contigit. Numorum haud minus excellentium, quam quos Italia segregaverat, licet pauciores n fuerint, facultas, & presertim Auguste Vindelicorum, ubi aureorum & argenteorum copiam tantam confexi, maximè in adib. amplissimi domini mei, cui hanc Epitome consecraui, ut fidem omnem tantus numerus excedat. Preterea, bibliothecam instructissimam Latinis, Græcisq; voluminibus, & alijs multis exemplaribus, que nondum in lucem prodierunt, maxima pecunia redemptis. Augetur hac quotidie & libris omnissimam conductu, quos (licet innumeros) nisi tandem sum elborum fore putarem, velut Indice quodam nominare velim, ac perstringere, & doctrorum Operibus, que n certam tradidit; Domino bibliotheca offerant, perspectans et famosam eius amplitudinem celebrantes, ac gloriissimi viri dignitate se protegentes, maximis ab eo beneficiis acceptis. Illi namque iudicium singulare à Natura tributum est, à fortuna diuitia concessa sunt uberrima, quibus adiumentis, haud mirum est, si tantum fame ac nomini per universas orbis partes sibi comparauerit. Eius benignitate tantisper, dum in Germania vixi, quidquid expetebam, liberaliter & comiter suppeditatum est, ut maximam ingratitudinem notam milii proflus inuram, si hunc laborem meum illo dignum, aliqui nuncquam id facilius, patrono meo non dedicem. Nam exiguae mole quanvis hic Liber sit, plenus est tamen imaginibus virorum Illustrium, nec angustior, nec minoris estimandus eo, quem Sadoleus Leonè Pontifici nuncupavit, ab illo tam honorifice suscepimus, ut nihil supra, nimisrum quia non ignoraret, magni sacrum esse opus cuiusmodi tam laboriosum. Quodsi Sadoleti Libellus is tantum placitum quo numero hic sit habendus, Iconicus Imperatorum ditatus imaginibus, ac subditu vite cuiusque compendio, ne ipse mibi suffenus sim, expendendo ceteri. Sed ut ad propostum redeam, cum Numos antiquos diffexissim, quorū usus aliquis fuit, nec tamen suppeterent aliqua Imperatorum Simulacra, diplomata, & publicas tabulas ab iis impetrata, & quod fieri solet, eorum imaginibus cera fictis appensisque videntas, conjectatus sum & amicorum opera nactus, audiore illa mea diligentia Libro. Rationes ceteras, quibus idem sum conatus, scimus pretereo: & quod id prolixius futurum sit, & quod in hac re homines exercitati statim id agnaturi sint: unum hoc tacere non possum, nihil in Germania ne fugisse, quod indagandum fuerit. Inde vero in Galliam discedens, Lugduni nobilem ho-

AD L E C T O R E M.

minem, in ea ciuitate genitum Gulielmum Chaulium conueni, histioria
rum peritisimum, & tam rari Iudicij in explicandis auersis numorum
Imaginibus, ut inter primos referatur, nec iniuria, tum propter insignem
eius memoriam, tum propter exquisitum iudicium. In eius magnificen-
tissimi edibus (quod minime putavi silentio tegendum esse) admirabi-
lem numerum contiuus sum Numorum antiquorum omne genus: sed
Augusti principis imagine percussos ducentos, aureos, areos, argenteos,
quorum auersem partem loco suo sum exposturus. Admiratio id qui-
dem fuit nec sine causa, maximè tamen ego sum admiratus industrias
Questoris Ioannis Grolerij, nobilis hominis, qui Lutetiae visit: eum
Questorem Mediolanensem vocant multi, quod dum ea ciuitas foret in
divisone regis Galliarum, Questorem illic egerit. Hunc summa & celebri-
tate nominis illustrem, multa supra ceteros euebunt. Primum, quod au-
reos, argenteos, areos Numos, paruos, amplissime infinitos concesserit, in-
tegerrimos & incorruptissimos, cum maxima quibusque thesauro conse-
rendos. Deinde, quod ingenio bonitate, & doctrina hanc scientiam sit
adeptus. Tertio, quod cum omnibus sit charissimus, fortunus quibus as-
ficit, in id potissimum pertinet, ut enea & marnorea signa et Numismata,
qua antiqua sunt, vndeque conquerat, omnibus hanc operam illi dan-
tibus, & ultra, qua hinc illius eruere potuerunt comportantibus. Numo-
rum, paruolorum presertim, stupenda apud eum copia, ut interim bibli-
othecam taceam Gracis & Latini libris ditissimam, aliasque viri tanti
dotes rarissimas, quas oratione complecti mihi non licet. Huius solius opes
nondum excipi, quod unum arbitror mihi restare. Eius vero facilitate
& humanitatem auxilio mihi fore spero, cum auersam Numorum par-
tem ingenti Volumine, quod ante paucos dies ex officina mea prodibit,
nempe diu iam inchoatum, explanaturus sum tam diffuse, & copiose,
& nihil preterea queat adiici, cuius non meminerim, maxime cum no-
tabilis fuerit imaginum species, & ad histioriam pertinentis. Interim autem
Numos à Gracis cuso felix, & accumulo, quam plurimis iam congre-
gatis, ut de ijs Epitome aliquando tandem mihi scribatur, non minus
incunda & grata doctis viris futura, quam libellus hic. Sed ne pertur-
bet tam multiplex labor eodem tempore suscepitus, in sua tempora parti-
ri, & ordine proferre decretum est. At enim opusculum hoc non peni-
tenda cura & diligentia consarcinatum, Operis magni compendium est,
ad umbilicum ferè iam perduci, quo Imperatorum singulorum vita, lo-
ga prolixaque oratione traditur, illo & ordine & labore, quo nec veter-
em, nec eorum, qui nostro seculo floruerunt, quisquam descripsit. Dividi-
tur autem in quatuor Tomos, appositis ad finem vite cuiusque Impera-
torum Numis, illorum effigie signatis, cum adnotationibus, & numeris,
qui marginem impletant, & historia diversos locos ad Numorum expla-
nationem facientes, indicent. Verum, quoniam laboriosissimum id est, Epit-
omen potius, quam absolutum illud Opus (tametsi aliter conseruerim)
diuulgare constitui, novo more id mihi licenter sortassis permittens, am-
pliore illo Volumine pene iam absolufo, sed nondum sublata protinus cu-
ra, qua Numorum auersus effigies, incepium magni diuturnique labo-

E P I S T O L A

vis, cum historiarum enucleatione disquirro. Vos igitur tantisper, dum id molimur, vel potius manu summa polimus, hoc libello fruimini, quem à C. Julio Cesare auspiciatus sum, subdita Imperatorum singulorum historia, quam fieri potuit breuissima, sed qua rerum ab illis gestarū pricipuas contineret, aduocatis eorū propinquis et affinibus, qui ture sanguinis, imperii vendicare potuerunt, interclus Orientis Imperatoribus, quod aggredi propter Numorū raritatem auctius adhuc nemo est, interpositis et Tyrannis multis, qui Galeni tempore et aliis, in Orientis regionibus, Occidentisq; prouincijs rebellarunt, ac Imperij maiestate dicerperunt, nominatis scemnis illustribus, que Imperii affectarunt, eū ordinē persecutus ad Carolū usq; v. Et quonia Numos sub ijs percussos, reperire non perpetuū datū est, aut quia tā breue fuit, quo rerū possit sunt, iepuis, ut memoriā suā sculptura Numorū ijs non transmiserint: aut quia sepulta diu fuit ars illa, monetarijs nullis id perire, ac scienter, vt anteā tractantibus, aut quia aliud quidpiē interuenit, quod eā cōmoditatē et nobis et illis eripuerit, vbiq; defuerunt illarū effigies, vt Ecclōres et antiquarū rerū curiosos explerent, inscriptione Numorū, orbē circundedi, ac se decussantib; lineis quatuor notauit, adposito etiā Indice Numorū, quos nemo aliis ostenderit, ac protulerit ante me. Hac autē in re iā inde a Julio Cesare, ad Nervā usq;. Numos ego mediocres, non tritus hos et vulgi manib; delitos monstrauit, sed infrequentes ac excitos. A Nervā vero dum ad sequentes Imperatores progredior, amplos et inusitate magnitudinis Numos, cū auerae partis excellētissimā historijs, ac imaginib; ut ad finem vite singulorū comonēscī leſtores, haud usq; perulgatis exemplaribus, et ab alijs proditis, sicut ab omnib; ceteris, qui hactenū in hoc argumēto laborarunt, facilitatum fuit. Primus quidem omnī Rōme Iacob. Mazochius Librū à Sadoleto Cardinale conscriptū, et Leoni summo Pontifici dicatū, edidit hoc titulo, ILLVSTRIVM IMAGINES. Eum fecitus est anno 1526. Argētorati Ioannes Nutichius, qui ex superiorē mutuatus est, vel potius transumpſit vniuersas imagines, idēmq; iussum anno 1534. hoc ipsum opus suū denū prelo tradidit, sed deterius, quam quod anteā typis excuderait. Postremo anno 1550. Lugduni liber quidā ad exemplū superioris, cuius mentionē habui proximē, delineatus, in publicū exst̄, tā inepius et inscitus, vt ne aspici quidē, nedū legi mereatur, accitis verbis Nutichij, quibus vita Imperatorū persequitur, & Ansonij carminib; sed figuris vniuersis tā absurdis et inelegantibus, vt ext menda ille vel omittenda potius fuerint, quam inferendas. Eas prætereo, que in Münſtlerii Cosmographia Imperatorū singulorum vite prefixe sunt, que in Helvetiorū, Cispiniāti, Abbatii Visurgensis historia vi suntur, aliorūq; multorū libris, inuercida temeritate, ac ignorātia sculptorū corruptas, et libros ipsos, quantumvis docte scriptos inquinantes potius, quam exornantes, quod necesse sit, ubi principū hominum formas nos designare volumus, & ad illarū vitas appingere, aut ē Numis antiquis, aut ē sculpturis, aut ex antī marmoreis statuis, expressis studiose, et iconicā figurā prorsus imitantibus, eas representare, non autem ut libitum est, quantumvis egregie calare, ac sculpare didicerimus, non ipsi nobis

AD L E C T O R E M.

nobis effingere, & excitare. Nā qui una ea persuasione gloriā auctorū
pantur, et ea fraude impotur, q̄ homines rerum imperitos laetant, ima-
gines Imperatorū ubiq̄ dispargent, nec grāni iudicio considerant, pau-
ciores dum certa sint, multis illis tumultuarīs, et alienis preferendas esse,
et seip̄os traducunt, deridendoq; retegunt: tantum abest, ut inde nomen
reportent, et historias ipsas fādant, non decorant. Ego certe in hoc Opus-
culo propter rationes et incommoditates, quas nuper lectori planas feci, il-
lorum vestigij, q̄ per vulgus serpunt, infistere nolui, quod aliqui fa-
cillimum erat, si non difficultasset, ob insitum mihi iudicium, et longum
in his rebus meditando r̄sum. Verū paucas tantum imagines proposui,
et eas verissimas, fidēq; dignissimas, quas ritinam sculptor tam bene fit
emulatus, quam ego recte mea ipsius manu depinxeram, cūm alii nenī-
nē magis sedulo id curatur exsistimare. Verū nonnunquam accidit, ut
leuita quadā per imprudentiam errata committantur, mota loco, peruersa
r̄e, vel una, vel altera litera, velut in HELIOGABALO contigit:
pro qua voce HELEOGABALVM scripsérūt. Ad errores huius-
modi leniusculos, quibus à me deprehensis mederi iam nimis serum fuit,
tacet mihi nō sicut imputandi, ut tamē connueant, docti precor, tu quia
r̄ix fieri potest, ut cum aliquā singuli peccemus, quod nullorum labo-
re conficitur, non alicubi sit maculatum: tū quia nihil est tā perfectū, &
elaboratū, in quo nō aliquid reprehendat aut veritas ipsā, aut malitia, &
calunnia, aut inuidia, quibus dā ut libru reflexerūt, iudiciū ferentibus,
et prius, quam legat, damnantibus: alijs r̄ndecunt; fors obulit, legere in-
cipientibus, nec quid praecesserit, r̄ndesingula pendent, que mens. Au-
toris fuit, animaduertentibus, ineruditū omnib; peruvicacius pro tuēda sua
opinione contendentibus, doctis vero modestissime sententiā suā prouin-
tiabitibus, neminem rellicantibus, ut quos non lateat arduum atq; diffi-
cile esse, quicquam sic absolutum edere, ut à cunctis laudetur, et ab omni
reprehensione tutum sit (nostrum quemuis haud egrē decipi) ab ea mo-
lestia sibi nihil metuere, qui preclarum nihil adoriantur. Cum ergo, ut
inquit Plinius, Liber nullus tā malus sit, quin prost̄ aliqua ex parte,
docti homines qui ex aliorum scriptis, vel minimi pretiū, non nihil vti-
tatis colligunt, inditam natura bonitatem illam suam, & equitatem mi-
hi non sunt denegaturi. Illis autem certo scio, inter legendum occi-
cursura multa, que non fastidiant. Iam vero Indices adeo
Numorū, qui in alijs editionib; desiderantur,
& huic additi sunt, cum adiectis nu-
meris locum ubi reposui
sunt, & historie
sedem com-
mōstrā-
ntib.

INDEX NVMISMATVM
QVAE NVSQVAM ANTEA
IN LVCEM SVNT
EDITA.
 *

	pagina
COS SIVTIA.	4
CLEOPATRA REGINA AEGYPTI.	5
BVRIBS MAGNA REGINA REGVM MAVRITAN.	5
CAESARIUS D. IVLII F.	6
IVLIA	6
M. ANT. IMP. AVG. III. VIR. R. P. C. M.	7
BARBAT. Q. P.	7
CAESAR IMP. PONT. III VIR. R. P. C.	7
M. LEPIDVS III VIR. R. P. C.	7
CONCORDIA IMPERATORVM.	II
L. VITELLIVS COS. III CENSOR.	45
DOMITIA AVGVSTA IMP. DOMIT.	60
PLOTINA AVG. IMP. TRAIANI	67
DIVIS PARENTIBVS.	71
L. ABLIVS CAESAR.	74
IMP. CAES. M. AVRELIVS IMP.	CAB
SAR. L. VERVS	78
COMMODVS CAESAR. VERVS CAESAR.	81
LVCILLAS AVG. ANTONINI AVG. F.	83
IMP. CAES. AVDIVS CASSIVS PERPET.	83
CRISPINA AVG. IMP. COMMODVS P. F.	86
Avg.	86
IMP. CAES. P. HELY. PERTINAX AVGV.	
PATER.	87
HELVYVS PERTINAX CAESAR AVGVST.	87
IMPERATORVM AVGVSTORVM P. P.	89
AELIVS P. AEL. PERTINAX AVG. PAT.	89
FL. TITIANA AVG. HELY. PERTINAX AVGV.	89
MALLIA SCANTILLA AVGVSTA.	91
DIDIA CLARA DID. IVL. IMP. F.	92
PESCNIVS NIGER IMPERATOR.	92
D. CLOD. SEPT. ALBIN. CAES.	94
FELICITAS SAECVLI.	97
IMPERATORVM ANT AVGG. P. P.	97
IMPP. INVICTI PII AVGG.	97
M. GETA L. SEPT. IMP. PATER.	98
IVLVIA RIA L. SEPT. AVG. MATER	98
IVLIA SEVERA AVGVST.	98

N V M I S M A T V M.

MARTIA SEVERA AVGUSTA.	99
ANTONINVS PIVS GETA CAES.	99
M. AVREL. ANTON. PIVS BRIT.	101
PLAVTILLAE AVGUSTA	103
PLAVDILLA AVGUSTA	103
IVLIA NOVERCA AVGUSTA	103
IMP. CAES. M. OPEL. SEV MACRINVS AVG.	104
M. OPEL. DIADVMENIAN. CAES.	104
NVMIA AVGUSTA	106
SACERD. DEI SOLIS HELIOGAB. AVG.	107
IVLIA MAESA AVG. SYMIANIRA ANT. AVG. M.	109
AVGUSTA ANTONINI AVG. IMP.	109
IMP. M. AVREL. ALEXAN. IVLIA MAMBA AVGUSTA M.	110
VARIVS ALEXANDER SEV AVG. IMP. PAT.	112
MARIA AVGUSTA.	113
MAMMAEA AVGUSTA	113
C. IVL. VERVS MAXIMVS CAESAR.	115
MICEA MAXIMINI AVG. PAT.	116
ABABA MAXIMINI AVG. MATER.	116
CALPHVRNIA AVGUSTA	116
IMP. CAES. M. ANT. GORDIAN. AVG. P. P.	117
IMP. CAES. M. ANT. GORDIAN. AFR. AVG.	118
IMP. VLP. ANT. INVICTL PII AVG. P. P.	119
METIVS MARVLLVS GORDIAN. ANT. P.	119
VLPPIA GORDIANA ANT. GORDIAN. M.	119
FABIA ORESTILLA AVGUSTA	120
METIA FAUSTINA AVGUSTA.	120
TRANQVILLANA AVGUSTA.	124
IMP. CAES. M. SEV OSTILIANVS AVG.	124
IMP. CAES. MARCVS	124
CONCORDIA AVGUSTORVM	127
SEVERA AVGUSTA.	127
MARINVS CAESAR	128
Q. AE. DE. TRAIANVS DECIVS NOB. C.	128
IMP. CAES. M. VIB. VOLVSIAN. AVG. C.	130
IMP. CAES. AEMILIANVS P. F. AVG.	131
GALLIENVS SAL. NOB. CAESAR	134
HELENA AVG. GALIEN. IMP. AVG.	135
EX TRIGINTA TYRANNIS.	
IMP. CAES. M. C. CYRIADES PRINC. F. AVG.	136
IMP. CAES. POSTHVMIVS P. F. AVG.	136
IMP. CAES. LOLLIANVS P. F. AVG.	137
IMP. CAES. VICTORINV S IVN. P. F. AVG.	138

INDEX

IMP. C. INGENIVS AVG. PAT.	139
IMP. C. REGILIANVS P. F. AVG.	140
IMP. C. MARIANVS OPTIMO PRINCIPI.	141
IMP. C. QUIETVS P. F. AVG.	142
IMP. HERODES P. F. AVG.	143
IMP. CAES. BALISTA P. F. AVG.	143
IMP. CAES. PILO FRVGI P. F.	144
IMP. CAES. AEMILIANVS.	144
IMP. C. TETRICVS P. F. AVG.	145
HERENIANVS ET TIMOLAVS AVGG. P.	146
VEN.	147
IMP. ZENOBLIA AVG. TOTIVS ORIENT. R.	148
IMP. VICTORIA AVGUSTA.	149
DIVO TITO.	149
CALPHVRNIA AVGUSTA	149
IMP. CAES. CENSORINVS P. F. AVG.	150
DIVO CLAUDIO OPTIMO PRINCIPE	150
FL. IVL. CRISPVS NOB. CAES.	152
FIRMVS CAES.	153
SATVRNINVS CAES. IMP.	158
PROCVLYS NOB. CAES.	159
VITVRGIA AVGUSTA	159
BONOSVS NOB. CAES.	160
GALLA BONOSI IMP. M.	160
IMP. SABINVS IVLIANVS AVG.	162
DIOCLEA DIOCLETIAN. IMP. MAT.	165
DIOCLETIANVS ET CONSTANTIVS CC.	165
NARSEVS CAES.	166
ACHILLEVS IMPERATOR.	166
CERAVSIVS IMPERATOR	167
BVTROPIA AVGUSTA	169
FAVSTA AVGUSTA	169
VALERIA AVGUSTA	172
EVTROPIVS CONSTANTII CL. P.	170
CLAUDIA CONSTANTII CL. MATER.	170
THEODORA AVGUSTA	170
IMP. C. SEVERVS P. F. AVG.	172
IMP. C. M. AVR. MAXIMIANVS P. F. AVG.	173
LICINIVS IVN. N. C.	175
CONSTANTIA AVG.	176
IMP. CONSTANTINVS MAX. P. F. AVG.	175
CRISPVS ET CONSTANTINVS CC. SIRM.	178
VRBS ROMA.	178
CONSTANTINOPOLIS.	178
MINERVINA AVGUSTA.	179
FAVSTA AVGUSTA	180

CRI-

NVMISMATVM.

CRISPVS NOB. CAES.	180
FL. IVL. CONSTANS P. F. AVG.	182
FL. IVL. DALMATIVS P. F. AVG.	180
NEPOTIANVS CAESAR	182
D. N. GALLVS NOB. CAES.	183
CONSTANTIAN. AVG. GAL. IMP. AVG.	183
D. N. CONSTANTIA AVGSTA	184
EVSEBIA AVG. CONSTANTII AVG. IMP.	185
FAVSTINA AVG. CONSTANTII IMP. AVG.	185
POSTHUMA AVAE	186
ANASTASIA AVG. CONSTANTII IMP. FILIA	186
CAROSA AVG. CONSTANTII AVG. F.	186
BRITANIVS CAESAR	186
SILVANVS NOB. CAESAR.	186
BASILINA AVG. IVLIANI IMP. M.	190
HELENA AVGSTA	190
CHARITO AVGSTA.	192
VARONIANVS IOVINIAN. IMP. F.	192
DOMINICA AVGSTA.	194
SEVERA AVGSTA	194
PROCOPIVS CAESAR	195
FIRMVS NOB. CAESAR.	195
CONSTANTIA POSTHUMA AVG.	197
D. N. THEODOSIVS FOEL. AVG.	197
FLACILLA AVGSTA. GALLA AVGSTA.	203
HONORIVS THEODOSII IMP. P.	198
THERMANTIA AVG. THEODOSII IMP. M.	198
MAXIMVS IMP. CAESAR	199
VICTOR CAES. MAXIMI IMP. F.	199
EVGENIVS NOB. CAESAR	200
EVDOXIA AVGSTA	203
D. N. HONORIVS P. F. AVG.	203
MARIA AVGSTA	206
FLACILLA AVGSTA	199
PVLCHERIA AVG. ARCADII IMP. F.	203
THERMANTIA AVGSTA	206
MARTINA AVG. ARCADII IMP. F.	206
FRACIDA AVG. VALENT.	206
EVDOXIA AVGSTA.	206
ETIVS IMP. CAESAR	207
IOANNES CAESAR	208
FL. VAL. MARTIANVS P. F. AVG.	208
TATIANVS CAESAR	209
IVLIUS NOB. CAESAR	209
AVITVS CAESAR	210
FL. VAL. LEO ET LEON. F CAESS. AVGGS.	210

I N D E X

D. N. BERINA AVG. LEONIS IMP.	212
FL. VAL. LEO IVNIOR CAES.	212
LEONTIA AVGUSTA LEONIS IMP. F.	212
ASPAR ET ARDABVRIVS	213
ARDABVRIVS CAESAR	213
MAIORIANVS CAESAR	212
SEVERVS CAESAR	213
D. N. ANTHEMIVS P. F. AVG.	214
RICIMERVS CAESAR	214
OLIBERIVS CAESAR	214
GLICERIVS CAESAR.	214
AVGVSTVLVS CAESAR	215
ODOACER CAESAR	216
D. N. ZENO PERPET. AVG.	216
ARIADNA AVGVSTA LEONIS IMP. F.	217
D. N. BASILISCVS P. F. AVG.	218
D. N. ZENORIDA FEL. AVG. BASILIS	218
D. N. MARCVS. AVGVSTVS	218
FL. VAL. ANASTASIVS P. F. AVG.	218
G. N. IVSTINVS P. F. AVG,	220
D. N. LVPICIA AVGVSTA	221
D. N. IVSTINIANVS P. F. AVG.	221
D. N. THEODORA AVGVSTA	221
D. N. IVSTINIANVS P. F. AVG.	223
D. N. SOPHIA AVGVSTA.	223
D. N. TIBERIVS CONSTANTINVS P.F.AVG.	223
D. N. ANASTASIA AVGVSTA	224
IMP. MAVRITIVS AVG.	225
D. N. CONSTANTIA FEL. AVGVSTA	226
D. N. PHOCAS PERP. AVG.	226
IMP. HERACLIVS CAES. AVG.	227
D. N. MARTINA FEL. AVGVSTA.	229
D. N. CONSTANTINVS IVN. CAES.	229
IMP. HERACLONAS AVG.	230
D. N. HERACLIVS P. F. AVG.	230
D. N. CONSTANTINVS P. F. AVG.	232
D. N. CONSTANTINVS. P. F. AVG.	232
D. N. CONSTANTINVS P. F. AVG.	232
D. N. CONSTANS ET CONST. AVGG.	232
MIZIZIVS CAESAR	233
D. N. IVSTINIANVS P. F. AVG.	233
D. N. LEONTIVS PERPET. AVG.	235
IMPERATOR TIBERIVS P. F. AVG.	235
D. N. ANASTASIVS P. F. AVG.	237
D. N. THEODOSIVS P. F. AVG.	237
D. N. LEO P. F. PERPET AVG.	238

D.N.

NVMISMATVM.

D. N. CONSTANTINVS NOB. CAES.	239
D. N. LEO PIVS IMP. FOEL. AVG.	240
ARTABASDV S CAESAR	241
D. N. CONSTANTINVS P. F. AVG.	242
HIRENA AVGVSTA	240
D. N. CONSTANTINVS AVG. ET HIRENA M.	242
GENT. C. MAG. BARBARIS PERDOMITIS GLORIAM AVXI.	245
D. N. MICHAEL P. F. AVGVST.	248
D. N. THEOPHILVS P. F. AVGVST.	248
D. N. MICHAEL P. F. AVG.	251
D. N. BASILIUS P. F. AVG.	253
D. N. LEO PERPETVVS AVGVST.	257
D. N. ALEXANDER P. F. AVG.	258
ARNOLPHVS REX	259
FL. CONSTANTIS P. F. AVG.	262
D. N. LEO ET CONSTANTINVS	263
IMP. CONRADVS AVG.	264
OTHO MAGNVS IMP. SEMPER AVG.	266
D. N. ROMANVS IVN. CAESAR	268
D. N. NICEPHORVS P. F. AVGVST.	269
D. N. IOANNES ZIMISCES P. F. AVG.	269
D. N. BASILIUS P. F. PERPETVVS	273
D. N. CONSTANT. P. F. AVG. P.	274
REX HENRICVS	274
IMP. CAES. ARDOVINVS PERPET. AVG.	275
IMP. CHVNRADVS P. F. AVGVST.	276
D. N. ROMANVS ARGYRVS P. F. AVG.	277
D. N. MICHAEL P. F. AVG.	278
D. N. MICHAEL P. F. AVG. PERPET.	279
D. N. ZOE FELIX AVGVSTA	280
FL. IVL. CONSTANTIVS NOB. CAES.	280
D. N. THEODORA FEL. AVGVSTA	281
D. N. CAES. MICHAEL P. F. AVG.	281
D. N. ISACIUS P. F. PERPET. AVGVSTVS 286	286
MIHI HOC IMPERIVM PEPERI	
D. N. CONSTANTINVS P. F. AVGVST	287
D. N. ABL. EVDOXIA FEL. AVGVSTA	288
ΟΥ ΚΗ ΚΟΡΥΜΑ ΝΩΔΕΣΠΟ	
ΤΗΤΩΔΙΟ ΓΕΝΕΙ	288
D. N. CAESAR MICHAEL P. F. AVG.	289
D. N. NICEPHORVS P. F. AVG.	290
D. N. CONSTANTINVS P. F. AVG.	291

I N D E X

D. N. ALEXIVS P. F. AVGUSTVS	292
IMP HENRICVS P. F. AVG.	292
D. N. CALOIOANNES P. F. AVG.	293
D. N. MANVEL CAESAR AVG.	295
D. N. ANDRONICVS P. F. AVGUST.	297
D. N. ISATIVS ANGELVS P. F. AVGUST.	298
D. N. ALEXIVS P. F. AVGUST.	298
IMP FRIDERICVS P. F. PERPET. AVG.	300
D. N. HENRICVS P. F. AVGUST.	301
IMP CAES. PHILIPPVS AVG.	302
OTHO DEI GRATIA REX	303
D. N. BALDVINVS P. F. AVGUST.	304
D. N. PETRVS ANTISIDORENSIS	305
D. N. ROBERTVS P. F. AVG.	306
D. N. BALDVINVS P. F. AVG. IMP.	306
D. N. IOANNES P. F. AVG.	307
IMP FRIDERICVS	308
IMP RICARDVS CAES.	313
IMP RODOLPHVS P. F. AVG.	314
HE	
X NR	
I	318
CV	
S	
FRIDERICVS PVLCHER CAES	319
IMP CAES. CAROLVS IIII. P. F. AVG.	321
IMP GVNTHERVS AVG.	322
IMP VENCESLAVS AVG.	323
IMP IODOCVS AVG.	324
IMP SIGISMUNDVS P. F. PERPET.	325
D. N. MICHAEL PALAEOLOGVS P. F. AVG.	329
D. N. ANDRONICVS P. F. AVG.	329
D. N. ANDRONICVS P. F. AVG.	330
D. N. IOANNES CANTACZENVS P. F. AVG.	331
D. N. IOANNES PALAEOLOGVS P. F. AVG.	331
D. N. MANVEL PALAEOLOGVS P. F. AVG.	332
D. N. CONSTANTINV S P. F. AVG.	332

F I N I S.

INDEX IMPERATORVM

SEV CAESARVM, EO IPSO ORDINE, QVO

*sibi ipsis inuicem successerunt. Subiecta est cuiusq; Imperatoris
familia, quam minutioribus characteribus obi-
ter distinximus.*

C IVLIVS CAES. pag. 1	Scribonia Octauiani Augusti
¶ Eiusdem numisma 3	uxor 15
L. Cæsar C. Cæsaris pater 3	Iulia Octauiani Augusti filia
Aurelia C. Cæsaris mater 3	ex Scribonia ibid.
Cossutia C. Iulij Cæsaris pri- ma uxor 3	Liulia Drusilla ultima Octa- uiani Augusti uxor ibid.
Cornelia C. Iulij Cæsaris u- xor 4	Octavia soror Octauiani Au- gusti 16
Pompeia Jul. Cæsaris uxor, quam tandem ille repudia- uit 4	C. Marcellus, Octauianus, soro- ris Augusti filius ibid.
Calphurnia, ultima C. Iulij Cæsaris uxor 4	TIBERIVS NERO CAESAR
Cleopatra Aegypti Regina C. Iulium Cæarem deperi- bat 5	ibidem
Euries, Bogudis Regis Mau- ritaniae uxor, à C. Iulio Cæ- fare adamata 5	Eiusdem Numisma 18
Iulia C. Iulij Cæsaris, & Cor- neliae filia 5	Tiberius Nero Tiberij Impe- ratoris pater 19
Cæsarius C. Iulij Cæsaris fili- us ex Cleopatra 6	Liulia Drusilla Tiberij Nero- nis uxor ibid.
Martia Iuliæ Cæsaris amitæ mater ibid.	Agrippina Tiberij Neronis u- xor ibid.
Iulia L. Cæsaris, & Aureliae fi- lia ibidem	Drusus Tiberij Neronis fili- us 20
TRIVMVR	Tiberius Tiberij Neronis ne- pos ibid.
Et eorum numisma 7	CAIVS CAESAR CALIGULA
OCTAVIANVS CAESAR AV- GVSTVS ibid.	ibidem
Eiusdem Numisma 13	Eiusdem Numisma 21
Octavius Augusti pater 14	Germanicus à Tiberio ado- ptatus 23
Accia, mater Octauiani Augu- sti 14	Eiusdem Numisma ibid.
Claudia Marcij Antonij Priui- gna, uxor Octauiani Augu- sti ibid.	Agrippina Germanici uxor ibidem
	Iunia Claudilla C. Cæsaris u- xor 24
	Liulia Horestilla à C. Cæfare è coniuicio abducta ibid.
	Lollia Paulina C. Cæsaris u- xor ibid.
	Cæsonia à C. Cæfare adama- b 2

INDEX ORDINIS

ta & in uxore ducta.	ibid.	Cæsarum genealogia	37
Iulia Drusilla C. Cæsaris ex Cæ-	tonia filia	SERGIUS GALBA	38
Iulia Germanici & Agrippi-	næ filia	Eiusdem Numisima	39.
Nero frater C. Cæsaris	ibid.	Sergius Galba Sulpitius, Ser-	
TIBERIVS CLAVDIVS DRU-	SVS	gii Galba Imper. pater	40
Eiusdem Numisima	27	Numia Achaea Galba Imper-	
Druſus Tiberij Imper. frater	pag 28	tator. mater	ibid.
Antonia Junior, Druſi uxor,		Lepida Galba Imper. uxor	42
Germanici mater	ibid.	Pilo frugi Licinianus à Galba	
Aemilia Lepida à Claudio re-		Imp. adoptarius	41
pudiata	29	M. SYLVIVS OTHO	ibid.
Plautia Herculanilla à Tib.		Eiusdem Numisima	43
Claudio repudiata	ibid.	L. Otho, Othonis Imper. pater.	
Aelia Petina, quam Claudius		ibidem	
ductam repudiavit	ibid.	Albia Terentia, Othonis Im-	
Valeria Messalina Tib. Clau-		perator. mater	ibid.
dij uxor	30	AVLVS VITELLIVS	44
Iulia Agrippina Tib. Claudiij		Eiusdem Numisima	46
uxor	ibid.	L. Vitellius A. Vitellij Imper. pa-	
Britanicus filius Tib. Claudiij		ter	46
ibidem		Sextilia Auli Vitellij Imper. ma-	
Druſus Pompeius Tib. Clau-		ter	ibid.
dij & Herculaniſſe filius.	31	L. Vitellius A. Vitellij Imper.	
Claudia Tiberij Claudiij filia		frater	47
ex Herculanilla	ibid.	Petronia A. Vitellij Imper. uxor	
Antonia Tiberij Claudiij &		ibideim	
Achæa Petinæ filia	31	Galeria Fundana A. Vitellij	
DOMITIVS NERO CAESAR		Imp. secunda uxor	ibid.
ibidem		FLAVIVS VESPASIANVS.	48
Eiusdem Numisima	33	Eiusdem Numisima	50
Cn. Domitius, Domitij Ne-		Eiusdem triumphus	ibid.
ronis & Antonia Maioris		Titus Flavius Sabinus Vespasi-	
filius, pater Neronis	34	ani Imper. pater	52
Agrippina Neronis mater.	35	Vespasia Polla Vespasiani Im-	
Octavia Claudiij Cæsaris, &		perat. mater	52
Messalinæ filia	ibid.	Flavia Domicilla Vespasiani	
Popæa Do. Neronis pellex &		uxor	53
adultera	ibid.	Domicilla Vespasiani Imper.	
Claudia Augusta Neronis ex		filia	ibid.
Popæa filia	ibid.	TITVS VESPASIANVS, Ve-	
Statilia Messalina, cuius amo-		spasiani filius, idemq; Im-	
re captus fuit Do. Nero.	36	perator	ibid.
		Eiusdem Numisima	55
		Arricidia Titi Vespasiani u-	
		xor	56
		Martia Fulvia Titi Vespasiani	
		uxor	

IMPERATORVM.

. uxori cum qua ille duorti-		
um fecit	56	sophi uxor
Iulia Titi Vespasiani filia	57	L. VERVS CAESAR M. Auto-
DOMITIANVS Vespasiani fi-		nini Philosophi filius
lius	ibid.	81
Eiusd m Numisina	59	L. VERVS CAEIONIVS COM-
Domitia Longina Domitiani		MODVS
uxor	60	ibid.
NERVA COCCEIVS	ibid.	Eiusdem Numisina
Eiusdem Numisina	62	83
TRALANVS VLPIVS	63	Lucilla Commodi Imperat.
Eiusdem Numisina	65	soror
Plotina Traiani uxor	67	ibid.
PVLIVS AELIVS ADRIA-		AVIDIVS CASSIVS IMPE-
NVS	68	RATOR in Oriente
Eiusdem Numismata	70.71	ibid.
Aelius Adrianus, Adriani Im-		Eiusdem Numisina
per.pater	72	84
Domitia Paulina Adriani Im-		L. AELIVS COMMODVS
per.mater	73	ANTONIVS
SabinaAdriani Imperat. uxor		ibid.
ibidem		Eiusdem Numisina
Antinous, puer in delitijs A-		86
driani habitus	43	Aliud eiusdem Numisina. ibid.
L. CAEIONIVS COMMODVS		Crispina Commodi uxor. ibid.
74		P. AELIVS PERTINAX
Eiusdem Numisina	ibid.	87
ANTONIVS PIUS	76	Aelius Pertinax, filius P.Aelii
Eiusdem Numisina	ibid.	Pertinacis Imperatoris
Aurelius Fului ³ Antonini Pij		88
pater	77	P. Aelij Pertinacis Imp. Numis-
Arria Fatidilla Antonini Pij		mata duo
mater	ibid.	89
Annia Faustina Antonini Pij		Aelius Successus Libertinus,
uxor	ibid.	Aelij Pertinacis Imp. pater
ibidem		ibidem
M. AVRELIVS ANTONI-		Flavia Titiana uxor Pertina-
NVS PHILOSOPHV <td>78</td> <td>cis Imp.</td>	78	cis Imp.
Eiusdem Numisina	79	90
Eiusdem & L.Commodi Nu-		DIDIVS IVLIANVS MEDIO-
misina	80	LANENSIS
Annius Verus M. Antonini		ibid.
philosophi pater	ibid.	Eiusdem Numisina
Domitia Lucilla Caluilla M.		91
Antonini philosophi ma-		Mallia Scantilla uxor Didij
ter	ibid.	Iul.
Faustina M. Antonini Philo-		92
b 3		Didia Clara Didij Iul. Imp. si-
		lia
		ibid.
		PESCENNIVS NIGER
		ibid.
		Eiusdem Numisinata
		93
		CLODIVS ALBINVS IMP.
		94
		Eiusdem Numisina
		95
		L. SEPTIMIVS SEVRVS
		PERTINAX
		ibid.
		Eiusdem Numisina
		96.97
		M. Geta L.Seueri Imperatoris
		pater
		98
		Fulvia Pia L.Seueri Imp. ma-
		ter
		ibid.
		Marcia Seuera L.Seueri Imp.

INDEX ORDINIS

flia	99	GORDIANVS SENIOR	117
ANTONINVS GETA	ibid.	Eiusdem Numisma	118
Eiusdem Numisma	100	GORDIANVS IVNIOR	ibid.
M. AVRELIVS ANTONINVS		Eiusdem Numisma	118.119
BASSIANVS CARACALLA		Metius Marullus Gordiani	
101		Senioris pater	119
Eiusdem Numisma	102	Vlpia Gordiana Gordiani Se-	
Julia Bassiani Imper. nouerca	103	nioris Imp.mater	119
OPILVIS MACRINVS	104	Fabia Orestilla Gordiani Se-	
Eiusdem Numisma	105.106	nioris Imp.uxor	120
Didumenus Macrini Imp. fi-		Metia Faustina Gordiani Se-	
lius	105	nioris Imp.filii	ibid.
Numia Celsa Macrini Imper.		M. CLODIVS PUPPIENVS	
uxor	106	MAXIMVS, ET MAR-	
M. ANTONINVS BASSIA-		CVS CAELIVS BALBI-	
NVS VARIVS Heliogaba		NVS	ibid.
lus	107	Pupieni Numisma	121
Eiusdem Numisma	108	Balbini Numisma	ibid.
Julia Mœta, sive Varia, aua		GORDIANVS IVNIOR SE-	
Heliogabali	109	NIORIS NEPOS	122
Symatira Heliogabali ma-		Eiusdem Numisma	123
ter	ibid.	Tranquilla Gordiani Junio-	
Antonia Heliogabali uxor		ris uxor	124
ibid.		MARCVS	ibid.
ALEXANDER SEVERVS.	110	SEVERVS OSTILIANVS	
Eiusdem Numisma	111	ibidem	
Varus uel Varus Aurelij Ale-		Marcii Numisma	ibid.
xandri Imp.pater	112	Seueri Numisma	125
Iulta Mammea Alexadri Imp.		M. IVLIVS PHILIPPVS	
mater	ibid.	ARABS	ibid.
Marcia Alexandri Imp. uxor		Eiusdem Numisma	126
113		PHILIPPVS Philippi & Seue-	
Memmia Alexandri Imper. u-		ræ filius, ἄγελος Θάρα	
xor	ibid.	tre M. Iulio consors Imp.	
MAXIMINVS THRAX	113	declaratus	ibid.
Eiusdem Numisma	115	Eiusdem Numisma	127
MAXIMINVS IVNIOR Maxi-		Aliud Numisma amborum	
mini Imp.filus	ibid.	ibidem	
Eiusdem Numisma	116	Seuera Augusta Philippi Imp.	
Micaba seu Mecca Maximini		uxor	ibid.
Imp.pater	116	MARINVS	128
Ababa Maximini Imp. mater		Eiusdem Numisma	ibid.
ibidem		M. Q. TRAFANVS DE-	
Calphurnia Maximini Imper.		CIVS	ibid.
uxor	ibid.	Eiusdem Numisma	129
		Decius filius Trajanus Impera-	
		tor	

I M P E R A T O R V M.

ratoris	128	ibidem
Numisma Decij filij	130	MARIVS aliás MANVRIVS
VIBIVS TREBONIANVS		SEV VECTVRIVS ibid.
GALLVS	130	INGENVVS 140
VOLVSLANVS	131	Ingenui Numisma ibid.
Trebonian Galli Numisma		REGELLIANVS ibid.
ibidem		AVREOLVS 141
Volusiani Numisma	ibid.	Regilliani Numisma 140
AEMILIANVS LYBICVS		MACRIANVS SENIOR 141
ibidem		MACRIANVS IVNJOR ibid.
Eiudem Numisma	132	Macriani Senioris Numisma
P. Cornelius Lycinius Valerianus Imp.	ibid.	ibidem
Valerianus Junior	132.133	Macriani Iunioris Numisma
P. Corn. Lycini Val. Numisma	133	142
Valeriani Iunioris Numisma		QUIETVS Macriani Senioris filius ibid.
ibidem		ODENATES PALMIREN. 142
LICINIVS GALLIENVS		Quieti Numisma 142
134		HERODES 143
Eiudem Numisma	ibid.	MAEONIVS ibid.
Gallienus, Saloninus Gallieni Imp. filius	135	Herodis Numisma ibid.
Eiusdem Numisma	ibid.	BALISTA ibid.
Salonia Pipera Gallieni Imp. uxor	ibid.	VALENS 144
Helena Gallieni Imper. altera uxor	ibid.	Balistæ Numisma ibid.
CYRIADES	136	PISO ibid.
CASSIVS LABIENVS POSTHVMIVS	136	Aemilianus 145.
Cyriadis Numisma	ibid.	Pisonis Numisma ibid.
Cassij Labieni Posthumi Numisma	ibid.	Aemiliani Numisma ibid.
POSTHVMIVS IVNJOR	137	SATVRNIVS ibid.
LOLLIANVS	ibid.	TETRICVS SENIOR 146
Posthumij Iunioris Numisma	ibidem	Numisma eiudem ibid.
VICTORINVVS IVNJOR	138	TETRICVS IVNJOR ibid.
ibidem		TREBELLIANVS ibid.
VICTORINVVS IVNJOR	138	HERENNIANVS 147
Posthumij Senioris Numisma	139	TIMOLAVS ibid.
Victorini Iunioris Numisma	139	CELEVS ibid.
		ZENOBIA Odenati uxor
		148
Lolliani Numisma	138	VICTORIA 149
POSTHVMIVS SENIOR	ibidem	Zenobiae Numisma 148
VICTORINVVS IVNJOR	138	Victoriae Numisma 149
Posthumij Senioris Numisma	139	TITVS ibid.
Victorini Iunioris Numisma	139	CENSORINVVS 150
		Titi Numisma 149
		Censorini sepulcrum 150
		FLAVIVS CLAVDIVS ibid.

INDEX ORDINIS

Eiusdem Numisma	151	ACHILLEVS	ibid.
AVRELIVS QVINTILLVS		Narfei Numisma	ibid.
ibidem		Achullei Numisma	ibid.
FLAVIVS CRISPVS	152	CERAVSIVS	167
Aurelij Quintilli Numisma		Eiusdem Numisma	ibid.
151		M. AVRELIVS VALERIA-	
Flauij Crispimoneta	152	NVS MAXIMIANVS	ibid.
VALERIVS AVRELIANVS		Eiusdem Numisma	168
ibidem		Eutropia Val. Maximiani Im-	
Eiusdem Triumphus	153	per.uxor	169
P. Annus Tacitus	154	Fausta Valeriani Maximiani	
M. Annus Florianus	155	filia	ibid.
P. Annij Taciti Numisma		FLAVIVS VALERIVS CON-	
ibidem		STANTIVS CHLORVS	
M. Annij Floriani Numisma		ibidem	
156		Eiusdem Numisma	170
AVRELIVS VALERIVS PRO-		Eutropius Constantij Imp. pa-	
BVS	156	ter	ibid.
Eiusdem Numisma	157	Claudia Constantia, mater	
Eiusdem Triumphus	ibid.	Constantij Imp.	171
FIRMVS	158	Theodora Costatij uxor	171
SATVRNINVS	ibid.	GALERIVS MAXIMINVS	
Firmi Numisma	ibid.	ibidem	
Saturnini Numisma	ibid.	Eiusdem Numisma	172
PROCYLVVS	159	VALERIA Sexta Maximini u-	
Eiusdem Numisma	ibid.	xor	ibidem
Viturgia, alias Campfo, Pro-		SEVERVS	ibid.
culi uxor		MAXIMIANVS	173
BONOSVS	160	Seueri Numisma	ibid.
Eiusdem Numisma	ibid.	Maxipiiani Numisma	ibid.
Galla Bonosi mater	ibid.	MAXENTIVS	174
M. AVREL. CARVS	161	Eiusdem Numisma	ibid.
Eiusdem Numisma	ibid.	LICINIVS LICINIANVS	
Numerianus Cari Imp. filius		175	
ibidem		LICINIVS IVNIOR	176
Eiusdem Numisma	162	L. Liciniani Numisma	175
CARINVS	ibid.	Licini Junioris Numis. 1/6	
SABINVS IVLIANVS	163	Constantia Licinij Imp. uxor	
Carinii Numisma	162	ibidem	
Sabini Iuliani Numisma	163	CONSTANTINV MAGNVS	
DIOCLETIANVS	ibid.	ibidem	
Eiusdem Numisma	164	Eiusdem Numisma	178
Eiusdem Triumphus	ibid.	Helena Cōstantini Magni u-	
Dioclea Diocletiani Imp. ma-		xor	179
ter	165	Eius Numisma	
NARSEVS	165	Mineruina Constantini Ma-	
		gnis	

I M P E R A T O R V M.

gniusor	ibid.	Eiusdem Numisma	190
Fausta Constantini Magni uxor	180	Constantius Iuliani Apostatae pater	ibid.
Crispus Constantini Magni filius	ibid.	Basilina Iuliani Apostatae matre	ibid.
Eiusdem Numisma	ibid.	Helena Iuliani Apostatae uxor	ibidem
CONSTANTINVS, CONSTANTIANS, ET CONSTANTIUS IMP. patr. Constantino Magno successerunt	ibidem	IOVINIANVS	192
Eorum Numisma	181	Eiusdem Numisma	ibid.
DALMATICVS Anaballiani Imper. Constantini Magni fratris filius	ibid.	VALENTINIANVS	ibid.
Eiusdem Numisma	ibid.	V LENS Imperat. Valentinia ni frater	193
CONSTANS	182	Valentiniani Numisma	ibid.
Eiusdem Numisma	ibid.	Valentis Numisma	ibid.
NEPOTIANVS	ibid.	Seuera Valentinianni Imperat. uxor	194
Eiusdem Numisma	183	Domica Augusta Valentis uxor	ibid.
CONSTANTIVS	ibid.	PROCOPIVS	195
Gallus	184	FIRMVVS	ibid.
Constantij Numisma	ibid.	Procopij Numisma	ibid.
Galli Numisma	ibid.	Firmi Numisma	ibid.
Constantia Galli uxor	ibid.	GRATIANVS	196
Eusebia Constantij Imperatoris uxor	185	VALENTINIANVS	ibid.
Faustina Constantij secunda uxor	ibid.	Gratiani Numisma	ibid.
Posthuma Constantij & Faustinæ filia	186	Valentiniani Numisma	197
Anastasia Constantij filia	ibidem	Constantia Posthuma Gratiani uxor	ibid.
Carosa Constantij filia	ibid.	THEODOSIVS	ibid.
VETERANNIO IMP.	ibidem	THEODOSIVS	198
SYLVANVS	187	Numismata eorundem	ibid.
VETERANNIONIS Numisma	ibidem	Thermantia Theodosij Imp. uxor	ibid.
Syluani Numisma	ibid.	Flaccilla Theodosij uxor	199
MAGNENTIVS	ibid.	Gallic Theodosij uxor	ibid.
DECENTIVS	188	MAXIMVS	200
Magnentij Numisma	ibid.	VICTOR	ibid.
Decentij Numisma	ibid.	Maximi Imp. Numisma	ibid.
XVLIANVS APOSTATA	189	Victoris filij Maximi Numisma	ibid.

I N D E X O R D I N I S

AUGENIUS	200	OLYBRIUS IMP. gener	Valēs
ARCADIVS	201	tiniani	ibid.
HONORIVS	ibid.	GLYCERIVS	ibid.
Arcadij Numisma	202	Placidia Valentinianni ex Eu-	
Honorij Numisma	ibid.	doxia filia	215
Eudoxia Arcadij uxor	ibid.	NEPOS	ibid.
Flacilla, Martina, & Pulche-		AVGVSTVLVS	ibid.
ria, tres filiae Arcadij	203	OODOACER	216
Maria Honorij uxor	206	ZENO	ibid.
Thermantia Honorij uxor		Eiusdem Numisma	217
ibidem		Ariadne Leonis Imper. ex Beri-	
THEODOSIVS IVNIVS		na filia	ibid.
	204	BASILISCVS	218
VALENTINIANVS	205	Zenorida Basilisci uxor	ibid.
Theodosij Numisma	204	Marcus filius Basilisci	ibid.
Valentiniani Numisma	205	ANASTASIVS	219
Eudoxia Theodosij Junioris		Eiusdem Numisma	ibid.
filia, Valentinianni uxor		FL. VALERIVS IVSTINIVS	
	206		
Eudoxia Valentinianni & Eu-		Eiusdem Numisma	ibid.
doxiae filia, Honorichi u-		Lupicia Flavia Valerij Iustini	
xor	207	uxor	221
ARTIVS	ibid.	IVSTINIANVS	ibid.
IOANNES	208	Eiusdem Numisma	222
FLAVIVS VALERIVS MAR-		Theodora Augusta Iustini-	
TIANVS	ibid.	ni uxor	ibid.
Eiusdem Numisma	209	Iustinianni Numisma	ibid.
Tatianus	ibid.	IVSTINVS MINOR	ibid.
Julius	ibid.	Eiusdem Numisma	223
AVITVS	210	Sophia Iustini Minoris uxor	
LEO	ibid.	ibidem	
Eiusdem Numisma	211	TIBERIVS CONSTANTINVS	
LEO IVNIVS	ibid.	ibidem	
Eiusdem Numisma	ibid.	Eiusdem Numisma	224
Berina uxor Leonis Imperat.		Anastasia Tiberij Constanti-	
	212	ni uxor	ibid.
Ariadne filia Leonis Imperat.		MAVRITIVS	225
ibidem		Eiusdem Numisma	ibid.
Leontia filia Leonis Imperat.		Constantina Mauritijs uxor	
ibidem		226	
MAIORANVS	ibid.	PHOCAS	ibid.
SEVERVS	213	Eiusdem Numisma	227
Aspar	ibid.	Leontia uxor Phocæ Imper.	
Aldaburius	ibid.	ibidem	
ANTHEMIUS	ibid.	HERACLIVS	ibid.
RICEMERVS	224	Eiusdem Numisma	228
		Fabia	

I M P E R A T O R V M.

Fabia Eudocia Heraclij prima uxor	229	Eiusdem Numisima	ibid.
Martina Heraclij altera uxor ibidem		CONSTANTINVS LEONIS III. filius	ibid.
HERACLIUS qui & CONSTANTINVS IVNIOR ibidem		Eiusdem Numisima	242
HERACLONAS	230	Maria Constantini Imp. uxor	
Eiusdem Numisima	ibid.	NICEPHORVS	ibid.
CONSTANS qui & CONSTANTINVS III	231	Eiusdem Numisima	ibid.
Eiusdem Numisima	ibid.	STAVRATIVS Nicephori filius	
Constantis uxor & tres liberi ibidem		us	244
CONSTANTINVS	232	Eiusdem Numisima	ibid.
Eiusdem Numisima	233	Maria Nicephori Imper. uxor	
MIZIZIVS	ibid.	ibidem	
Eiusdem Numisima	ibid.	Theophania Stauratij uxor	
IVSTINIANVS MINOR ibidem		ibidem	
Eiusdem Numisima	234	MICHAEL CYROPALATOS	
Theodora Iustiniani Minoris uxor	234	ibidem	
LEONTIVS uel LEO II.	235	Eiusdem Numisima	245
TYBERIVS, alias ABSIMARVS	235	Procopia Michaelis uxor.	
Leontij Numisima	ibid.	ibidem	
Tiberij Numisima	236	CAROLVS MAGNVS	ibid.
PHILIPPICVS DARDANIVS ibidem		Eiusdem Numisima	246
Eiusdem Numisima	ibid.	LVDOVICVS	247
ANASTASIVS II.	237	Eiusdem Numisima	ibid.
THEODOSIVS III.	ibid.	Juditha Ludouici uxor	ibid.
LEO III.	238	MICHAEL BALBVVS	248
Eiusdem Numisima	239	Eiusdem Numisima	ibid.
Maria uxor Leonis	ibid.	THEOPHILVS Michaelis filius	
CONSTANTINVS COPRONYMVS	ibid.	us	ibid.
Eiusdem Numisima	240	Eiusdem Numisima	249
LEO III. Constantini Copronymi filius	ibid.	LOTHARIVS	ibid.
Eiusdem Numisima	ibid.	Eiusdem Numisima	250
Irene Atheniensis uxor Leonis III.	ibid.	Hermingardis Lotharij uxor	
ARTABASDV	241	250	
		LOTHARIVS	ibid.
		Eiusdem Numisima	ibid.
		MICHAEL	251
		Eiusdem Numisima	ibid.
		Ludouicus II.	252
		Eiusdem Numisima	ibid.
		Ludouici II. uxor & filia	
		ibidem	
		BASILIVS	253
		Eiusdem Numisima	ibid.
		CAROLVS CALVVS	254
		Eiusdem Numisima	ibid.

I N D E X O R D I N I S

Richildis Caroli Calui uxor	uxor	ibid.
255		
LVDOVICVS III.	ibid.	
Eiusdem Numisma	ibid.	
Aufgarda Ludouici III. u-		
xor	256	
Adelheide Ludouici III. u-		
xor	ibid.	
CAROLVS IVNIOR CRAS-		
SVS cognomento	ibid.	
Eiusdem Numisma	257	
Richardis Caroli Iunioris		
Crafsi uxor	ibid.	
LEO V.	ibid.	
Eiusdem Numisma	258	
Theophania Leonis v. uxor		
ibidem		
Zoe à Leone v. adamata		
ibidem		
Eudocia tertia Leonis v. u-		
xor	ibid.	
Carbonopfina quarta Leonis		
v. uxor	ibid.	
ALEXANDER	ibid.	
Eiusdem Numisma	259	
ARNVLPHVS	ibid.	
Eiusdem Numisma	ibid.	
Agnes Arnulphi uxor	ibid.	
BERENGARIUS filius I. Eber		
hardi	260	
LVDOVICVS IIIT.	261	
Eiusdem Numisma	ibid.	
Mathilda Ludouici III. u-		
xor	ibid.	
BERENGARIVS filius Adel-		
berti	262	
Eiusdem Numisma	ibid.	
Bertha Berengarij Imp. uxor		
ibidem		
CONSTANTINVS	ibid.	
Eiusdem Numisma	263	
Helena Romani filia, uxor		
Constantini	ibid.	
CONRADVS	264	
Eiusdem Numisma	ibid.	
Piacentia Couradi Imperat.		
HENRICVS AVCPIS	265	
Eiusdem Numisma	266	
Mechtildis Henrici Aucupis		
uxor	ibid.	
OTHO MAGNVS	ibid.	
Eiusdem Numisma	267	
Editha Othonis Magni prima		
uxor	ibid.	
Adalheidis Othonis Magni		
altera uxor	ibid.	
ROMANVS IVNIOR		
268		
Eiusdem Numisma	ibid.	
Theophania Romani Iunio-		
ris Imp. uxor	ibid.	
NICEPHORVS PHOCAS		
269		
Eiusdem Numisma	ibid.	
Theophania Nicephori Pho-		
cæ Imp. uxor	ibid.	
IOANNES ZIMISCES	ibid.	
Eiusdem Numisma	270	
Theodora IOANNES Zimi-		
scis Imp. uxor	ibid.	
OTHO II.	ibid.	
Eiusdem Numisma	271	
Theophania Othonis II. u-		
xor	ibid.	
Alterius uxorius eius nomen		
non constat	ibid.	
OTHO III.	ibid.	
Eiusdem Numisma	272	
Maria de Aragonia Othonis		
III. uxor	ibid.	
Basilus	273	
CONSTANTINVS	274	
Basilij Numisma	273	
Constantini Numisma	274	
Constantini uxor	ibid.	
HENRICVS CLAVDV\$	ibid.	
Eiusdem Numisma	275	
Chunegundis Henrici Clau-		
di Imp. uxor	ibid.	
ARDOVINVS	ibid.	
Eiusdem Numisma	276	
CON-		

I M P E R A T O R Y M.

C O N R A D V S S A L I Q V V S	ibidem	
276		
Eiusdem Numisma	277	Maria Alana Michaelis Parapi;
Gisela Conradi Saliqui uxor	ibidem	nacei uxor 290
ROMANVS A R G Y R V S	ibid.	NICEPHORV S BOLONIATES
Eiusdem Numisma	278	ibidem
Helena Romani Argyri Imp.	ibid.	CONSTANTINVS Constanti-
uxor	ibid.	n Ducæ filius 291
M I C H A E L P A P H L A G O	ibidem	Eiusdem Numisma. ibid.
Zoë Constantini & Romani	ibid.	ALEXIVS COMVENVS ibid.
Argyri Imper. uxor	280	Irena Alexij Comueni Imper.
Eiusdem Numisma	ibid.	uxor 292
CONSTANTINVS MONO-	ibid.	HENRICVS V. ibid.
M A C H V S	ibid.	Mechtildis Henrici v. uxor
Eiusdem Numisma	281	293
Theodora Zoes soror	ibid.	Lotharius ibid.
Eiusdem Numisma	282	Richisa Henrici r. Austriae
HENRICVS III.	ibid.	Ducis uxor 294
Chunegundis Henrici	283	CONRADVS III. ibid.
uxor	ibid.	Gertrudis uxor Cōradi III.
Agnes Henrici	284	ibidem
ibidem	ibid.	CALOIOANNES 295
HENRICVS IIII.	ibid.	MANVEL ibid.
Bertha prima uxor Henrici	ibid.	Germana Conradi III. pri-
III. Imp.	284	mum, dein Manuela Con-
Altera eius uxor filia Rusco-	ibid.	stantinopolitano Imperat.
rum Regis	284	desponsata 296
RODOLPHVS	ibid.	Manuelis altera uxor ibid.
Michaël	285	ALEXIVS ibid.
ISACIVS COMVENVS	286	Eiusdem Numisma 297
Eiusdem Numisma	ibid.	Agnes Alexij uxor ibid.
Augusta Isatij Imp. uxor.	286	ANDRONICVS COMVEN. 297
CONSTANTINVS D V C A S	287	ISATIVS ANGELVS 298
Eiusdem Numisma	ibid.	ALEXIVS ANGELVS ibid.
Eudocia Constantini Duces	ibid.	Eiusdem Numisma 299
uxor	288	ALEXIVS IVNOR ibid.
Eiusdem Numisma	ibid.	FRIDERICVS BARBAROSSA
ROMANVS DIOGENES	ibidem	300
Eiusdem Numisma	289	Adila prima uxor Friderici
MICHAEL PARAPINACEVS		Barbarossa Imp. 301
		Beatrix Friderici Barbarossa
		uxor ibid.
		HENRICVS VI. ibid.
		Constantia Henrico VI. de-
		sponsata 302
		PHILIPPVS ibid.
		Irene Philippi Imp. uxor 303

INDEX ORDINIS

O THO III.	ibid.	Henricus Richardi Imp. filius
Maria Othonis	III. uxor,	ibidem
tandem ab eo repudiata		Edmundus, Richardi Imp. fi-
ibidem		lius ibid.
Beatrix altera Othonis	III.	ALPHONSVS ibid.
uxor	304	Violanta Alphonsi Imp. uxor
B ALDVINV ^S	ibid.	314
H ENRICVS Flandrensis Co-		Ferdinandus, filius Alphonsi
mes	ibid.	ibidem
P ETRV ^S Antisiodorensis.	305	Sanctius, filius Alphonsi ibi.
Robertus Antisiodorensis		Ioannes Alphonsi filius. ibi-
	306	dem
B ALDVINV ^S II.	ibid.	Berenguela Alphonsi filia.
I OANNES BRENNIVS	307	ibidem
F RIDERICVS II.	308	R ODOLPHVS ibid.
C ^o stantia Regina Aragonie, prima Friderici II. uxor		Anna Rodolphi Imper. uxor
309		315
Iola, altera Friderici II. uxor		Agnere Rodolphi Imp. uxor
ibidem		ibidem
Agnes tertia Friderici II. uxor		Rodolphus Rodolphi Imp.
ibidem		filius ibid.
Ruuna, quarta Friderici II. u-		Hartmannus Rodolphi Imp.
xor		filius ibid.
Isabella, quinta Friderici II.		Fridericus Rodolphi Imp. fi-
uxor		lius 315
Mechtildis, sexta Friderici II.		Rodolphus II. Rodolphi
uxor		Imp. filius ibid.
H ENRICVS filius Friderici II.	310	Albertus Rodolphi Imp. fili-
		us ibid.
Margarita, Henrici Imp. uxor		Hartmannus II. Rodolphi
ibidem		Imp. filius ibid.
C ONRADVS	ibidem	Carolus Rodolphi Imp. fili-
H ENRICVS frater Ludowici		us ibid.
Landgrauij	311	Euphemia Rodolphi Imper.
Elizabetha uxor Henrici	312	filia ibid.
G VLIELMV ^S III.	ibid.	Guta Rodolphi Imperat. filia
Elizabetha filia Othonis, Gu-		ibidem
lielmi III. uxor		Mechtildis Rodolphi Imp. fi-
F lorentius Gulielmi III. fi-		lia ibid.
lius		Agnes Rodolphi Imp. filia
Beatrix Gulielmi III. filia		ibidem
ibidem		Catharina Rodolphi Imp. fi-
R ICHARDVS	313	lia ibid.
Saucya Richardi Imper. uxor		Anna Rodolphi Impera. filia
ibidem		ibidem
		Clementia Rodolphi Imp. fi-
		lia

I M P E R A T O R V M .

<i>Iia</i>	ibid.	<i>Iodoci uxor Regina Hunga-</i>
ADOLPHVS	316	<i>næ</i> <i>ibid.</i>
<i>Imagna Adolphi uxor</i>	316	RUPERTVS <i>ibid.</i>
<i>Adolphus Adolphi Imp. fili-</i>		<i>Ruperti prima uxor, cui⁹ no-</i>
<i>us</i>	<i>ibid.</i>	<i>men non confat</i> 315
<i>Mechtildis Adolphi Imp. fi-</i>		<i>Rupertus Pipa Palatinus Ru-</i>
<i>lia</i>	<i>ibid.</i>	<i>berti Imp. filius</i> <i>ibid.</i>
ALBERTVS	317	<i>Elizabetha altera Ruperti Im-</i>
<i>Elizabetha Alberti Imp. uxor</i>		<i>per. uxor</i> <i>ibid.</i>
<i>ibidem</i>		<i>Fridericus Ruperti Imp. fili-</i>
HENRICVS VII	318	<i>us</i> <i>ibid.</i>
<i>Margarita Henrici VII. uxor</i>		<i>Ludouicus Ruperti Imp. fili-</i>
<i>ibidem</i>		<i>us</i> <i>ibid.</i>
FRIDERICVS PVLCHER 319		<i>Stephanus Ruperti Imp. fili-</i>
<i>Isabella Friderico quidem</i>		<i>us</i> <i>ibid.</i>
<i>Pulchro desponsata, sed nō</i>		<i>Ioannes Ruperti Imp. filius</i>
<i>traducta</i>	319	<i>ibidem</i>
<i>Elizabetha Friderici Pulchri</i>		<i>Otho Ruperti Imperat. filius</i>
<i>uxor</i>	319	<i>ibidem</i>
LVDOVICVS 320		SIGISMUNDVS <i>ibid.</i>
<i>Beatrix prima Ludouici Imp.</i>		<i>Maria Sigismundi prima u-</i>
<i>uxor</i>	321	<i>xor</i> 326
<i>Margarita altera Ludouici</i>		<i>Barbara Sigismundi altera u-</i>
<i>Imp. uxor</i>	<i>ibid.</i>	<i>xor</i> <i>ibid.</i>
CAROLVS III.	<i>ibid.</i>	<i>Elizabeth Sigismundi filia ex</i>
<i>Elizabeth Caroli III. pri-</i>		<i>Barbara</i> <i>ibid.</i>
<i>ma uxor</i>	322	ALBERTVS V. 327
<i>Agnes Caroli III. altera u-</i>		<i>Elizabetha Alberti v. uxor</i>
<i>xor</i>	<i>ibid.</i>	<i>ibidem</i>
<i>Blanca Caroli III. tertia u-</i>		<i>Anna Alberti v. filia</i> <i>ibid.</i>
<i>xor</i>	322	<i>Elizabetha Alberti v. filia</i>
<i>Anna Caroli III. quarta u-</i>		<i>ibidem</i>
<i>xor</i>	<i>ibid.</i>	FRIDERICVS III. 328
<i>Venceslaus Caroli III. fili-</i>		<i>Leonora Friderici III. uxor</i>
<i>us</i>	<i>ibid.</i>	<i>ibidem</i>
<i>Sigismundus Caroli III. fi-</i>		MICHAEL PALAEOLOGVS
<i>lius</i>	<i>ibid.</i>	329
GVNTHERVS de Suartzem-		ANDRONICVS PALAKOLO
<i>burg</i>	<i>ibid.</i>	<i>GVs</i> <i>ibid.</i>
VENCESLAVS <i>Caroli III.</i>		ANDRONICVS Iunior <i>filii-</i>
<i>filius</i>	323	<i>us Michaelis Imp.</i> 330
<i>Ioanna Venceslai Imp. prima</i>		IOANNES CANTACZENVS
<i>uxor</i>	<i>ibid.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Sophia Venceslai Imp. altera</i>		MANVEL 331
<i>uxor</i>	324	<i>IOANNES</i> <i>Manuelis primo-</i>
IODOCVS	<i>ibid.</i>	<i>genitus</i> 332

IN D E X O R D I N Y S

C O N S T A N T I N V S	V I L.	Maria Bláca Maximilianitera
ibidem		tia uxor 333
M A X I M I L I A N V S	333	Philippus primogenit⁹ ex Ma
Maria Maximiliani prima u-		ria prima uxore 335
xor	334	is Archidux Austriae ibid.
Anna Maximiliani altera u-		Ioanna Philippi uxor ibid.
xor	ibid.	C A R O L V S V. ibid.

Finis Indicis contextio ordine, quo
Imperatores sibi successerunt

JN-

INDEX RERVM VOCVM

ET SENTENTIARVM MAXIME INSI-
gnium, ordine Alphabetico digestus.

- A**
- C**cia, mater Octavianiani **Aue-**
gusti 14
  - ADOLPHVS IN Columbarien-**
ses bellum mouit 316
  - Adolphus Alfaticie vrber com-**
pescuit: Thuringiam & Mysni-
am graniter affectit 316
  - Adolphus contra regem Francie**
bellum molitus est, propter re-
gnum Arelatense *ibid.*
  - Adolphus prope Vormatiam ab**
Alberto cefus est, postquam
sex horis equo Marte pugnatum
fuit *ibid.*
  - Adriani de L. Caetonio Commo-**
do sententia 74
  - Agonum Capitolinorum autor**
fuit Domitianus 58
  - Aedificia collapsa à Flavio Ve-**
spasiano restaurata 49
  - Aegyptum Saraceni vastarunt**
sub Phoca 227
  - Aelius Lamia à Domitiano or-**
cisus 60
  - Aelius Pertinax Martiani sedá-**
lis flamen, ab Antonio Cara-
calla interemptus 89
  - Aelia Petina à Tiberio Claudio**
repudiata 29
  - Aelius Valerius Probus Valeri-**
um Flaccum è Quadorum ma-
nui liberavit: Vnde à Valeria-
no ciuica corona donatus est
156
  - Aelius contra Marmaridas for-**
tissime pugnauit, eoque vicit:
Carthaginem à rebellione vin-
dicauit *ibid.*
  - Aelius Aegyptum & maxi-**
mam Orientis partem in potes-
  - statem Aurelianii reduxit. *ibid.*
  - Aelius Aureliani & Taciti oe-**
cisores vindicauit 157
  - Aelius Galias, cum LX. ciuita-**
tibus, à Germanis occupatas,
recepit *ibid.*
  - Aelius Gothis domuit** *ibid.*
  - Aelius Saturninum superauit,**
Proculum & Bonosum Imp.
apud Agrippinam oppresuit
ibidem
  - Aelius Gallis & Pannonijs via-**
neas habere permisit *ibid.*
  - Aelij Triuphus, spectacula, mors**
ibidem
  - Aemilia Lepida à Tiberio Cla-**
dio repudiata 29
  - AEMILIANVS LYBICVS**
Dux limiti Sarmatico in Næ-
sia à Decio prefecitus 131
  - Aemilianus Lyb. Scythas fugae-**
uit & profigauit *ibid.*
  - Aemilianus Lybicus à suis in-**
terfectus 132
  - Aemilianus re bene gesta contra**
Scythas, Imperator salutatus
est 132
  - Aemilianus Imperium suscepit**
inuitus 145
  - Aemilianus Thebaide, totam=**
que Aegyptum peragravit,
Barbaros vicit 145
  - Aemilianus parata expeditione**
in Indos, à Theodato captus,
vinusq; Gallieno missus, in car-
cere strangulatus est *ibid.*
  - Aesculapius** 137
  - Aestulphus Longobardorum rex**
granem cladem Italie intulit
239
  - AETIVS cum Attilam Hunno-**

I N D E X.

- rum Regem ingenti prælio vi-
cisset, Maximi fragmentis occi-
sus est 207
- A**PIA ΣΟΦΙΑ templum magni-
ficentis. Rome extruxit Iusti-
nianus 222
- Agrippina Colonia unde nomen
duxerit 37
- A**LBERTVS V. Polonus Bohem-
ico regno expulit 327
- Albertus contra Turcam Amu-
ratem profectus est 327
- A**LBERTVS vir summa virtute
prædictus, Episcopum Salisbur-
gensem bello petuit 317
- Albertus Moguntiam Imperio
subiecit 317
- Albertus, dum parat expeditio-
nem contra regem Bohemia, tri-
cidatus est 317
- A**LEXANDER SÆVERVS, unde
Alexandri nomē accepit 110
- Alexander Seuerus Martino mor-
tuo, Cesar declaratus à Senatu
110
- Alexander Seuerus Domini no-
men repudiauit 110
- Alexander Seuerus Pij nomē sibi
delatum voluit admittere. 110
- Alexander unde Seueri nomen
fuerit fortius 110
- Alexander Seuerus aurum col-
ligendum curauit 110
- Alexander Seuerus quos ad Re-
pub. regendam adscendos cen-
suerit 111
- Alexander Seuerus ingenij fa-
uit plurimum 111
- Alexander Seuerus opera publi-
ca, & Thermae sui nominis cu-
rauit 111
- Colosseum collapsum restaurans 111
- Alexander Seuerus Parthorum
regem vicit, hinc Roma trium-
phauit , 111
- ALEXANDER, vir ignorans &
luxu perditus, perdiu Imperi-
um credidit & commisit 258
- Alexandri mors 259
- Alexandri Seueri ingenium, de-
xteritas, & disciplina militaris,
eloquentia Graeca 110
- Alexandri Seueri de repub. ex-
quisita censura, diligentia, et sis-
tuum, & economia 110. et 111
- Alexandri Seueri opera publicè
instituta 110. & 112
- Alexandri Seueri sententia ad me-
litas 111
- Alexandri Seueri mors 111
- A**LEXIVS COMVENV3 à Ro-
berto Franco fugatus est, & ce-
sus 291
- Alexius Cretam & Cyprum de-
fectionem molientes subiecit Ro-
mano Imperio 291
- Alexius Numismata crea pro ar-
gentis excudit 291
- Alexius Orphanotrophion &
Musam extruxit 292
- Alex. mores, disciplina, mors 292
- A**LEXIVS ab Andronico tutore
suo clam intersectus, faccoj; in-
fusus, in mare proiectus est 297
- A**LEXIVS ANGELVS homo im-
pius, à fratre fugatus Fracorum
auxilio 128. & 129
- Alexius Junior à Murziphilo
gurture eliso necatus est 299
- A**LFPHONSVS Astrologice di-
scipline peritus, Imperij admini-
strationem reliquit, persuasus à
Pontifice 314
- Amphitheatru cōditum à Flavio
Vespasiano in media Urbe 49
- A**PUVSIC omnium deliciarum
constituta à Valerio Aurelia-
no 153
- Amphitheatrum Roma extra-
ctum à Tito Vespasiano: & eius
forma

I N D E X.

<i>forma</i>	55. & 56	<i>Annus Magnus</i>	58
ANASTASIVS DICORVS Istan ros commisso prælio apud Con- teianum Phrygia opp superavit	219	ANTHEMIUS cum Ricimero in discordiam veniens, tandem à Aelium pontem vicit, gladio transfossus est	214
<i>Anastasius in Illyrico cum Sa- biniano & Mondone, ad Mar- sum cum Pompeio, ad Adria- nopolim cum Aristo, ad Zara- tam cum Parthis in Syria de- certavit</i>	219	Antoninus Pius	75
<i>Anastasius contra Vitalianum pugnavit</i>	219	Antoninus reliquias Adriani coluit	ibid.
<i>Anastasius cum Agarenis pa- cem firmavit</i>	219	Antoninus unde Pij nomen ade- ptus	ibid.
<i>Anastasius multos motus bellorum sustinuit</i>	219	Antoninus Pius que & quanta bella gesserit	ibid.
<i>Anastasius primo Christiane re- ligioni, postmodum Eutychiane heresi adhæsit, quaternitatem non trinitatem professus</i>	219	Antoninus Pius congiarium popu- lo, militib. donatiū dedit	76
<i>Anasta fulmina ista pergit</i>	219	Antoninus Pius opera publica re- stituit	ibid.
ANASTASIVS ARTHEMIUS		Antoninus Pius Patria nomē delatū à senatu, suscepit	76
<i>Conciliorum Rom. approbator, & orthodoxe fidei propugna- tor, contra Saracenos bellum mouit</i>	237	Antoninus Pius spectacula pluri- ma edidit	ibid.
<i>Anastasius in Monasterium de- tritus</i>	237	Antoninus Pius quid statuerit in dñatos repetundarum	ibid.
<i>Anastasius à Leone III. in- terfectus</i>	237	Antoninus Pius pīscationi & re- nationi deditus	ibid.
ANDRONICVS CONVENTVS		Antoninus Pius mortuos intra urbes sepeliri vetuit	ibid.
<i>à Gulielmo Sicilie Rege peti- tus bello, vicitus est, et ab Isatio Angelo regno deieclui, as misé- ri & indignis acceptus modis</i>	297	Antoninus Pius omniū que ges- sit & in senatu, & per edicta, rationem reddidit	ibid.
ANDRONICVS PALAEOLVS		Antonini Pij mores & ingenium	ibidem
<i>CVS à nepote bello petitus, par- tes Ligusticas amplexu est</i>	329	Antonini Pij insignes sententiae	
<i>& 330</i>		75. & 76	
ANDRONICVS IVNIOR		Antonini Pij in moderanda Re- pub. prudentia	75. & 76
<i>suum Imperio deiecit</i>	330	Antonini Pij vivendi ratio	76
<i>Annā filiā Maximiliani Caro- lus VIII. Rex Francie rapuit</i>	334	Antonini Pij mors	ibid.
		ANTONINVS GETA	
		<i>vntiatum est gallinam in aula omnū peperisse purpureum</i>	
		99	
		Antoninus Geta insidijs petitus	
		<i>& fratrem, cum eo Imperium diui- fit</i>	
		100	
		Antonini Geta mores, ingenium	
		ibidem	

I N D E X

<i>Antonini Geta humanitas, di-</i>	<i>sam creato intercessus est</i>	<i>213</i>
<i>sciplina, & eruditio</i>	<i>100</i>	
<i>Antonini Geta mors</i>	<i>ibid.</i>	<i>Anaritii nihil detestabilius in</i>
<i>principe</i>		<i>225</i>
<i>Antonius pugna nauali profiga-</i>		<i>Augusti duo unde experint Rem</i>
<i>tus a Cesare</i>	<i>10</i>	<i>pub gubernare</i>
<i>Antonius Armeniam bello as-</i>		<i>78</i>
<i>doritur</i>	<i>9</i>	
<i>Item & Parthos</i>	<i>ibid.</i>	<i>AVGVSTVLVS cum Vandalis</i>
<i>Antonij triumphus</i>	<i>ibid.</i>	<i>fodus fanciuit, & tandem exis-</i>
<i>Antonij verba ad Cleopatram</i>	<i>10</i>	<i>lio damnatus</i>
		<i>215</i>
<i>Antonij mors</i>	<i>ibid.</i>	<i>Avidius Cassius se Imperatorem</i>
<i>Aqua Claudiia</i>	<i>27</i>	<i>appellavit, postea tamen prostr</i>
<i>Aqua Alexandrina</i>	<i>III</i>	<i>pius</i>
<i>Aqueductus à Caligula inchoa-</i>		<i>84</i>
<i>tus, a Tib. Claudio Imp. ma-</i>		<i>AVITVS captus ad Placentiam</i>
<i>gnifice perfectus</i>	<i>27</i>	<i>à Ricimerio, & purpuram exure</i>
<i>Aper Numeriani occisor, à Dio-</i>		<i>coactus est</i>
<i>cletiano confessus est</i>	<i>164</i>	<i>210</i>
<i>ARCADIUS & HONORIVS</i>		<i>A. VITELLIVS in castris salua-</i>
<i>consortes Imperij à patre crea-</i>		<i>tus est Imperator, coniuratione</i>
<i>ti</i>	<i>201</i>	<i>facta contra Othonem</i>
<i>Arcum triumphalem fili decre-</i>		<i>42</i>
<i>uit Domitianus</i>	<i>58</i>	<i>Aulus Vitellius Spintria cognos-</i>
<i>ARDOVINVS contra Henricum</i>		<i>mire semper est notatus</i>
<i>II. infeliciter pugnavit</i>	<i>276</i>	
<i>Arma ne induamus, dum in pace</i>		<i>Aulus Vitellius, homo impurus,</i>
<i>possimus esse</i>	<i>209</i>	<i>& honoribus & facer dotijs doc-</i>
<i>Ariadna maritum Zenonem e-</i>		<i>natus</i>
<i>gregie potum, sepulchro effervi-</i>		<i>ibid.</i>
<i>tus, quo Reges reponebantur,</i>		<i>Aulus Vitellius Imperator crea-</i>
<i>magni lapide adieco : ibi: so-</i>		<i>tus, Germanici fili cognomen</i>
<i>mino solum, diem claudere co-</i>		<i>delatum cupide recepit: Augo-</i>
<i>aculus est</i>	<i>219</i>	<i>sti disluti: Cesaris recusavit</i>
<i>ARNVLPHVS Megarense vic-</i>		<i>perpetuo</i>
<i>cit</i>	<i>259</i>	<i>ibid.</i>
<i>Arnulphus Normannos ad fidem</i>		<i>Aulus Vitellius aduersus Otho-</i>
<i>Christianam coeger</i>	<i>259</i>	<i>nem copias parat</i>
<i>Arnulphus rapacissimus templo-</i>		<i>ibid.</i>
<i>rum depopulator</i>	<i>ibid.</i>	<i>Aulus Vitellius Pontificatus Ma-</i>
<i>Arnulphi mors</i>	<i>ibid.</i>	<i>xi. infastis anibus suscepit.</i>
<i>ARTABASDV</i> Diuorum ima-		<i>45</i>
<i>gines restituit, tandem a Con-</i>		<i>Aulus Vitellius magistratus, qui</i>
<i>stantino captus, filiis oculisq. pri-</i>		<i>annui erant, in decennium pro-</i>
<i>natus est</i>	<i>241</i>	<i>duxit</i>
<i>ASPASPAR cum Artabario Cesare</i>		<i>45</i>
		<i>Aulus Vitellius histriorum &</i>
		<i>aurigarum consilio vtebatur in</i>
		<i>Imperio</i>
		<i>ibid.</i>
		<i>Aulus Vitellius Mathematicos</i>
		<i>tota Italia expulit</i>
		<i>ibid.</i>
		<i>Aulus Vitellius Imperio spolia-</i>
		<i>tus ab exercitu Massiarum, Pan-</i>
		<i>nomiae, Iudaico, et Syriaco</i>
		<i>ibid.</i>
		<i>Aulus Vitellius quam mulis &</i>
		<i>miseris modis traxillatus & vnu-</i>
		<i>neribus cesur, obiit</i>
		<i>46</i>
		<i>Aulus Vitellius crudelitas, prodiga-</i>
		<i>litas,</i>

I N D E X.

A		
<i>Aurelia petulantia</i>	45	
<i>Auli Vitelli de hoste occiso sententia</i>	ibid.	
<i>A. Vitelli ratio viuendi</i>	ibid.	
<i>A. Vitelli statuta</i>	46	
<i>Aurelia C. Iul. Caesaris mater</i>	3	
<i>Aurelia Clodius fugauit in templo Bone Dee</i>	ibid.	
<i>Aureliani Triumphus</i>	146	
AURELIUS QVINTILLVS	#	
<i>bi audiuit Valerium Aurelia num ab exercitu vocatum Imperatorem, solitus venis morte voluntariam subiit</i>	151	
AUREOLVS	Dux exercitus Illyrici	141
<i>Aureolus Gallieni mortem procurauit</i>	ibid.	
<i>Aureolus à Clodio occisus</i>	ibid.	
	B	
BALDVINVS Flandrensis, virorum XY suffragio Imperator creatus est. & à Thoma patris archa coronatus	304	
<i>Balduinus Henricum fratrem Imperij successorem dat</i>	ibid.	
<i>Thomam Maurocenus Patriarcha designatus Venetorum consensu ibidem</i>		
BALDVINVS II. multis magnisq; bellis pressis, plumbum publicis edib, devarictum vendidit, pecunia deslitutus	307	
<i>Balduinus Venetorum opem implorauit, filio Philippo obside data ibidem</i>		
<i>Balduinus profugit in Eubotam ibidem</i>		
BALISTA vir insignis & eruditus	143	
<i>Barbam qui primus Imperatorum coinerit</i>	70	
<i>Basiliscus in Cappadociam relegatus a Zenone, cum filio, fame et frigore consumptus est</i>	21	
BASILIVS & CONSTANTI-		
<i>nvs post Zimiscen insigniare sua suscepserunt</i>	273	
<i>Basilius omnes arculas auro & lapillis pretiosis impletuit</i>	273	
<i>Basilius Sclerum fidit, fugauit</i>	ibidem	
<i>Basilius Phocam Berdam superavit</i>	ibid.	
<i>Basilius Bulgariam Imperio subiecit</i>	ibid.	
BASILIVS	protector, profusissimas Michaelis largitiones recucavit	253
<i>Basilius quatuor filios, & totidem filios monasterio inclusit</i>	ibid.	
<i>Basilius a Saracenis superatus ibidem</i>		
<i>Basilius Iudeos ad fidem Christi conuertit</i>	ibid.	
<i>Bellum navale in veteri Naumachia exhibitum</i>	55	
<i>Bella gesta à P. Aelio Pertinace</i>	87	
BERENGARIVS	ab Othono cuius filio captus, & vincula in Germaniam duclus est, ac iterum captus cum coniuge & filiabus, ac in Bauariam rapta, tandem exul mortuus est in Babenbergia	262
<i>Spoletinorum Dux se mutuis bellis petuerant</i>	260	
<i>Berenice Regina à Tito Vespasia no adamata</i>	54	
<i>Bogud Mauritania rex, C. Iul. Caesaris partes plurimum iunxit in Africo bello</i>	5	
BONOSVS	homo ingentis luxus, se natum dicebat, non ut vinearet, sed ut liberet	160
<i>Bonosus Barbarorum legatos inebriauit, ut quibus occulta ab illicis disceret</i>	160	
<i>Bonosus à Probo vicit, collum quoque implicuit: atq; hic dictum</i>		

I N D E X.

<i>Amphora, non hominem pene</i>	<i>C. Iul. Cesar à conspiratoribus</i>	35.
<i>dere</i>	<i>vulneribus confessus est</i>	<i>ibid.</i>
160		
<i>Britanic⁹ Tib. Claudi⁹ fili⁹ à Ne-</i>	<i>C. Iul. Cesar Latinarum Grecar</i>	
<i>rone veneno sublatius est</i>	<i>rumq; literarum disciplina, &</i>	
30	<i>eloquentia præstitit</i>	1.
<i>Bulgari Adrianopolim obsidia-</i>	<i>C. Iul. Cesar M. Antonio Gna-</i>	
<i>ne soluit</i>	<i>phone preceptore r̄sus est</i>	<i>ibid.</i>
305		
<i>Bythinia & Thracia grani ter-</i>	<i>C. Iul. Cesaris honores & magis-</i>	
<i>remoti consicissa Leone III. Im-</i>	<i>stratus</i>	1. 2
<i>per.</i>		
238		
<i>Bižantium Constantinus instau-</i>	<i>C. Iulij Cesaris vittoria</i>	2.
<i>rauit, & Constantinopolim ap-</i>	<i>C. Iul. Cesaris triumphi</i>	<i>ibid.</i>
<i>pellauit, eoq; transitus Imperi-</i>	<i>C. Iul. Cesaris vita insidijs et con-</i>	
<i>um</i>	<i>sfiltratione petita</i>	<i>ibid.</i>
377		
<i>C</i>	<i>C. Iulij Cesaris mors, pompa fune-</i>	
<i>Cæsus curatus à Flavio Vespasia-</i>	<i>bria, tumulus</i>	<i>ibid.</i>
<i>no</i>		
49	<i>C. Iulij Cesaris statura</i>	3
<i>Cævum Commodus Verus, à P.</i>	<i>Eiusdem parsimonia libidinis ibi.</i>	
<i>Aelio Adriano adoptatus, at-</i>	<i>C. Iulij Cesaris Commentarij ibi.</i>	
<i>que Aelius Verus Cesar ap-</i>	<i>C. Iulij Cesaris Numisma ibi.</i>	
<i>pellatus est</i>	<i>C. Cesar Vergilium ignorantia,</i>	
70	<i>T. Linum loquacitatis accusa-</i>	
<i>Cesar⁹ C. Cesar ex Cleopatra fili⁹,</i>	<i>uit</i>	21
<i>ab Augusto interfectus</i>		
6	<i>C. Cesar, unde Caligula nomen</i>	
<i>Cesaris & Antonij dissidia &</i>	<i>adeptus fuerit</i>	<i>ibid.</i>
<i>inimicitie</i>		
9	<i>C. Cesar, legionum alumnus dicitur</i>	<i>ibid.</i>
<i>Cesaris equites in fugam versi ab</i>		
<i>Antonio</i>	<i>C. Cesar relegatos à Tiberio Nes-</i>	
	<i>rone, revocavit</i>	<i>ibid.</i>
<i>Cesar Sextum prælio vicit</i>		
<i>ibid.</i>	<i>C. Cesar, Pius, Castrorum filium,</i>	
<i>Cesarum multitudine non proban-</i>	<i>pater exercitum, & Optimus</i>	
<i>da</i>	<i>Cesar dicitur</i>	<i>ibid.</i>
6		
<i>Cesarum Genealogia</i>	<i>C. Cesar se adorari, & Latialem</i>	
37	<i>Jouem appellari passus</i>	<i>ibid.</i>
<i>Cesonia summe libidinis mulier, à</i>	<i>C. Cesar tres suas frōres consti-</i>	
<i>C. Cesare adamata</i>	<i>pravit</i>	<i>ibid.</i>
24		
<i>C. IVL. CAESAR Virde eiusclus</i>	<i>C. Cesar Ptolomei filium necauit</i>	
<i>pag. I</i>	<i>ibidem</i>	
<i>C. Iul. Cesar Civica Corona do-</i>	<i>C. Cesar, cedem, famem, pestem,</i>	
<i>natus à Therno</i>	<i>incendia, terra hiatum optauit</i>	
1	<i>22</i>	
<i>C. Iul. Cesar Galliarum Imperi-</i>		
<i>um obtinuit</i>	<i>C. Cesar honores</i>	22
2		
<i>C. Iul. Cesar ingenij sanit</i>	<i>C. Cesaris amor in Remp.</i>	<i>ibid.</i>
	<i>C. Cesaris puerbia, libidines, cru-</i>	
<i>Aequi & honesti diligens obser-</i>	<i>delitas</i>	<i>ibid.</i>
<i>nator</i>		
	<i>C. Cesaris Tragica sententia</i>	<i>ibid.</i>
<i>C. Iul. Cesar annorum, & Faſto-</i>	<i>C. Cesaris perauitum consilium de-</i>	
<i>rum dierum ordinationem insli-</i>	<i>pœs</i>	
<i>tuit</i>		
<i>C. Iul. Cesar per decennium, Pre-</i>		
<i>tor perpetuus</i>		

I N D E X.

- poemata Homeri** *ibid.*
C. Cesari libidines, rapina *ibid.*
C. Cesari vniuersitatis expeditio in Germaniam *22*
C. Cesari misera mors *ibid.*
C. Cesari statuta *ibid.*
C. Octavianus heres insitutus à C. Iulio Cesare *2*
C. Marcellus Iuliani Octavianiani filiam in uxorem duxit *16*
Calphurnia C. Iulij Cesari uxor *4*
Eius somnium de morte mariti *5*
Capellianus in Africa ambos Gordianos bello petuit *117*
Calphurnia statua in templo Veneris Argolica, & aurata. *149*
SALOIOANNES *sui omnes horribus & dignitatibus ornauit* *295*
Caloiuanne varias expeditiones in Asiam habuit *ibid.*
Caloiuanne Turcas & Persas aliquot pralys vicit *ibid.*
Caloiuanne Gallis & Venetis infestus *ibid.*
Caloiuanne cum Conrado Rom. Rege sœdus amicitia inq̄t *ibid.*
Caloiuanne mors *ibid.*
CAROLVS CALVVS à Ioanne Pont. Max. Imperij corona donatus est *254*
Carolus Sarracenos domuit. *ibid.*
Carolus ad Veronam oppressus ibidem *ibid.*
Carolus Mantua moritur *ibid.*
CAROLVS IVNIOR CRASSVS vir pius, Italiam à Saracenis vexatam liberavit *256*
Carolus Junior Imperio motus est, suffecto Arnulpho *ibid.*
Carolus Juniorus egestas, mori, & sepultura *ibid.*
CAROLVS IIII. Gunthero de *ibid.*
Swartzemburg veneno necato,
filius Imperio potitus est, &
Mediolani Vicecomitibus perpetuum Imperij Vicariatum aurea bulla confirmauit *321*
Caroli flagellatorum scelam armata manu eiecit *ibid.*
Carolus Eberhardum Württembergensem Comitem opprescit *ibid.*
Carolus Pragam Bohemiz mero politi propugnaculis muniti, Pragensem Ecclesiam extraxit, publicum Gymnasium instituit, collegia Canonicos rum, & monasteria condidit *ibid.*
Carolus Bohemicum regnum plurimum auxit, & ditanit *322*
Carolus mors *ibid.*
CAROLVS MAGNVS Longibardorum regnum in ditionem Francorum subegit. *245*
& 246
Carolus Magnus Saxones & Sarracenos armis perdomuit. *245*
Carolus, Magnus Selauer, Danos, Bauaros, Bohemos, & Benueuantanorum Ducem subegit *246*
Carolus Magnus Hannicum bellum consecit *ibid.*
Caroli Magni gesta in Italia nomine Pontificis Max. Leonis III. *ibid.*
Caroli Magni mors, statuta, disciplina *ibid.*
Carolus V Hispania & Sicilia rex, cum comitia Vormatia celebraret, à Leone Pontifice Max. missio legato in Imperio confirmatus *335*
CARINVS homo perditus, luxurij diffusus *162*
Carinus magistrat⁹ flagitiosis quibusdam detulit *ibid.*

IND EX.

C arinus ducendo uxores & reijs ciendo, nonem habuit, pulsis ple- rijs pregnantibus	162	C hunegundis Henrici Claudi ux- or: cum qua in celibatu fem- per vixit, intallamq; suis reddi- dit	275
C arinus Diocletianum bello peti- vit: sed ab eo victus in Dalmaz- ia occubuit	163	C leopatra à C. Iul. Cesare adama- ta	5
C ASSIUS LABIENVS POST= H V M V S ex gregario mili- te, Imperator à Gallis creatus	136	T um à M. Antonio	ibid.
C aſtius à Gallis Lolliano agente, interemptus est	ibid.	C leopatre misera mors	ibid.
C aſtius & Brutus sibi p̄fis mortem conſuerunt	8	C leopatra, Regina Aegypti, Cy- pri &c. ab Antonio appella- ta	9
C atilinum ne quidem habendum ex- peſimo genere	115	C laudia P. Clodij & Fulvia filia,	
C efſus ornatus peplo Deo caleſtis, ab Afis Imperator ſalutatus	147	O ctavianii Augusti uxor	14
C efſus per Gallieni conſobrinani interemptus est	247	C lodiſ Albinus, natus eſt can- didifimus	94
C ENSORINVS Claudius ioco Im- perator dictus, ab illis, à quibus creatus, interemptus est	150	C lodiſ Albinus Friftos et trans- rhenanos profligauit	ibid.
C ensorini ſepulchrum circa Bononiam	ibid.	C lodiſ Albinus inſidijs peritus	
C ERAVSIVS ab Aleſcio ſocio in- teremptus, cum paulo ante bel- lum ſuicidij contra Maximianum	167	à Seuero primum, tandem oca- cubuit	ibid.
C ertamen quinquennale Ioui Ca- pitolino inſtitutum à Domitia- no	58	C lodiſ Aloini eruditio, militia, bonores	ibid.
C icero à Triumviris proscriptus.	8	C lodiſ Albinī mors	ibid.
C ircus, quid, & eius componendi ratio	65	C lodiſ Albinī ſtatura	ibid.
C ircus collapsus, reſtitutus à Tra- iano Vlpio	64	C olofeum reſtaruratum ab Ale- xandro Seuero	III
C iuem unum feruare ſatis eſt, quām mille hoſtes occidere	75	C oloffus CVII. pedum altitudi- nis	50
C hridij aduentus in lamina area Significatus tempore Ireneſ mar- tris Conſtantini Imperat.	242	C n. Domiti⁹, homo ſceleratissimus, homicidij, & incētus cum ſore re reuſ factus	34
C hriftum primus Ceſarum pro- feſſus eſt Ab. Iul. Ihilippus A- rabe	126	C ONRADVS DVX Suenie, ab Henrico Landgrao Thuringie ad Francofordiam, fugatus	
		C onradus à Maufieda patre ſpu- rio veneno extinctus eſt	311
		C ONRADVS autore Othonone, Augustui deſignatus, vir in- ſignis virtute & armis	264
		C ONRADVS SALIQVVS Me- diolanaum obſedit, obſidiem tamen ſoluit diuinitus admoni- tus	276
		C onradus Sclavos, Hungaros, Bo- hemos, Polonos, & Pannone- dos	

I N D E X.

domuit	276	um, lingua & ocalis priuatum	
Conradus Leopoldum vicit	277	in vincula coniccit	242
Conradi mors	ibid.	Constantinus matris mandato eſe	
CONRADVS III. Banarium &		ſobis oculis, & in vincula con-	
Saxoniam Imperio subiecit		iectus, occubuit	ibid.
294			
Conradus Sarracenos bello petiuit		CONSTANS qui & CON-	
ibidem		STANTINVS III. Marti-	
Conradi mort	ibid.	num Pontificem Max. in Cher-	
CONSTANTINVS MONOMA-		soneſum relegatum, fame coegerit	
CHVS Zoēn defunctam effe-		mori	231
minate planxit	280	Constans ante impietatis fecta-	
Constantinus cum Georgio Ma-		tor, in Christianos crudelissime	
mate, tum cum Torutio Leone		defecuit	ibid.
belum geſtit	281	Constans à Sarracenis vicit &	
Constantinus Roxolanos, & Pat-		fugatus, cum tanta Romano-	
Zinatas deuicit	ibid.	rum strage, ut ex eorum sanguī	
Constantinus podagra & pleuri-		ne mare colorem rubeum con-	
tide correptus occubuit	ibid.	traxerit	ibid.
CONSTANTINVS in Imperio		Constans à Longobardis in Italia	
multum fuit principio oppres-		victus	ibid.
sus à Thracibus	263	Constans rapacissimus, à suis tan-	
Constantini mater in monasteri-		dem interfectus	ibid.
um deuifa est	ibid.	CONSTANTINVS à Nicepho-	
Constantini obitus	ibid.	ro tonsus, & in sacerdotem in-	
CONSTANTINVS BARBA-		unctus, in insulam relegatus est	
TVS contra Sarracenos felici-		291	
ter, contra Bulgaros & Scy-		CONSTANTINVS frater Basia-	
thas infeliciter pugnauit	232	li, homo ignarus, ineptus, & la-	
Constantinus cum Bulgaris fedus		rus diffusus	274
percusit	ibid.	CONSTANTINVS DV-	
Constantinus sextam synodum ce-		CAS, vir pius, studiosus, vene-	
lebrandam Constantinopoli cu-		rabatur, etiamque literarum foret	
ranit	233	ignarus	287
Constantini mors	ibid.	Constantinus coniurationem con-	
CONSTANTINVS COPRONY-		traſe factam euitavit	ibid.
MVS, homo impius, magicus;		CONSTANTINVS MAGNVS	
artibus deditus	239	a Maximino missus, Sarma-	
Constantinus Artabazum occi-		tas profigauit, & Ducem eo-	
la & liberia priuauit	ibid.	rum catenatum adduxit Galer-	
Constantinus que, quantāne ma-		rio	177
la, & prodigia accuerit	ibid.	Constantinus Galliarum, Hispani-	
Constantinus elephantico morbo		niarum & Cottiarum Alpi-	
correptus perit	ibid.	um regnum sibi testamento re-	
CONSTANTINVS Leonis IIII.		lētum, triennio pacifice rexile	
filius, Nicephorum patrum ſu-		ibidem	
		Constantinus Maxentium anſi-	

I N D E X.

<i>eo fulgida crucis superavit.</i>	177	
<i>Constantinus primus Rom. principum Magni nomen meruit.</i> ibi.		
<i>Constantinus idolorum cultu auersatus,</i> & Christianam fidem amplexus, Christianum Vrbū curā & regimen creditit	ibid.	
<i>Constantinus Barbaros feliciter oppugnauit</i>	ibid.	
<i>Constantinus leges sanctissimas tulit, literis & studio sis fauit</i>	ibid.	
<i>Constantinus Nicenam Synodum 322. patrum, indexit</i>	ibid.	
<i>Constantinus Byzantium instaurauit, & Constantinopolit vocauit.</i> ibi.		
<i>Constantinus bellum Persis indixit</i>	ibid.	
<i>Constantini mors</i>	ibid.	
CONSTANTINVS VII. Turcas sepe fudit fugauitque	332	
<i>Constantinus Diaconi cognomen sua virtute adeptus</i>	ibid.	
<i>Constantinus tandem Turcis tributum soluere adactus est.</i>	333	
<i>Constantinus, etiā mortuus, à Mabomete indignis modis acceptus est</i>	ibid.	
<i>Constantini Copronymi crudelitas in Antistites Costantinopolit.</i>	239	
<i>Constantino Magno mortuo, Imperium ad tres filios peruenit.</i>	180	
<i>Constantinopolis magna ex parte conflagravit Leone Imp.</i>	210	
<i>Constantinopolis triennali obficio ne fatigata à Sarracenis Leone III. Imper.</i>	238	
<i>Constantinopolis muri penè collapsi Leone III. Imp.</i>	ibid.	
CONSTANTIVS Magnentium ad Murtiam, item & ad Lugdunum vicit	183	
<i>Cœlā, ius Tyrannos opprescit.</i>	ibid.	
<i>Constantius Gallum interfecit.</i>	ibid.	
<i>Constantius aduersus Julianum manum duxit</i>	ibid.	
<i>Constantij prælium ad Murtiam,</i>		
		<i>& clades</i>
		<i>ibid.</i>
		<i>Constantij mors ad radices montū Tauri</i>
		<i>ibid.</i>
		<i>Constantij mores, ingenium, aetas</i>
		184
		CONSTANS Constantini Magni filius, Galliam in suam postulatam redigit
		182
		<i>Eius auraritia, fordes, mors insidijs procurata</i>
		<i>ibid.</i>
		<i>Cornelia C. Iul. Cesaris uxor</i>
		4
		<i>Cornelius Tacitus Historiographus</i> loco parentis habitus a P. Annio Tacito
		155
		<i>Coffutia C. Ind. Cesari deßponsata, postmodum dimissa</i>
		4
		CRISPVS Constantini iussu ad Polam Hisprias intersectus, per statuone Fausti
		180
		<i>Crudelium nihil est, quam rem ab ijs corradi, qui nihil in eam suo labore conferunt</i>
		76
		CYRIADES Sapori regi sociatus, bellum Romanis intulit
		136
		<i>Cyriades Antiochiae & Cesareæ cepit, inde Cesareanum nomen fortius</i>
		<i>ibid.</i>
		<i>Cyriades iſidijs suorum occubuit.</i> ibi.
		D
		DALMATIVS in Oriente imperavit
		181
		<i>Dalmatinus Constantij patruelis factio</i> intersectus
		<i>ibid.</i>
		DECENTIVS apud Senonas obiit, laqueo fascie ad collum adposito
		188
		<i>Decibalus</i>
		64
		<i>Diadumenus, unde nomen fuerit fortius</i>
		105
		<i>Diadumenus à patre Opilio Macrino Antoninus dictus</i>
		<i>ibid.</i>
		<i>Diadumeni Antonini moneta percussa in Antiochia</i>
		106
		<i>Diadumeni elegantiæ & corporis statura</i>
		<i>ibid.</i>
		<i>Diadumeni more</i>
		<i>ibid.</i>
		<i>Dile</i>

I N D E X.

DIDIVS IVLIANVS Medio-		Domitianus Bibliothecas incen-
lanen, liberaliter institutus, Ma-		dio ahfumptas reparavit 58
gica operam dedit 90		Domitianus expeditiones quatuor
Didius Julianus Mediolanen, pre-		habuit ibid.
tio Imp. electus ibid.		Domitianus de Dacis Cattius, du-
Didius Iul. Mediol. Syriacū exer-		plicem triumphum egit ibid.
citum timuit admodum: et quie-		Domitianus l. Strionibus conniv-
nā ab eo desciuerint 91		uīs interdixit ibid.
Did. Iul. Mediol. Imperio desiliui-		Domitianus Britanicum secū cee-
tur, Seuero sufficit 91		nantem veneno susluit 33
Didij Juliani Mediolanē, inertia,		Domitianus Lepidam amitam suā
focordia, & negleclus de re pu-		interfici curauit ibid.
blica ibid.		Domitianus Senecam & Burrum
Didij Juliani Mediolan. mors, &		preceptores interemit ibid.
mores ibid.		Domitianus morem sibi consūit
DOMITIANVS NERO exorien-		ibidem
te sole procreatus 31		Domitianus per omnia Vespasia-
Domitianus Pontum in formam		no Cesari patri asimilis 57
provincie rededit 32		Domitianus nullum rō argenteō
Domitianus Isthmum in Achaea		habuit pra inopia et folidit 57
perfodere conatus est ibid.		Domitianus expeditionem in Gal-
Domitianus Musicos studio captus		liam & Germaniam tentauit
ibidem 58		
Domitianus aurigandi desiderio,		Domitianus Tito fratri insidias
ite et citharizadi flagravit, ibi.		struere conatus ibid.
Domitianus inter catius ganeorum		Domitianus muscas secreto capta-
& scotorum saltauit ibid.		bat: unde illud natum: Ne mu-
Domitianus Rubria virginis Ves-		sa quidem ibid.
stali vim intulit ibid.		Domini spectacula sumptuissima
Domitianus Doryphorum libertū		edidit, & seculares ludos fecit
in coniugem accepit 33		ibidem
Domitianus Agrippinam ma-		Et quinquennale certamen Ioui
trem incestauit ibid.		Capitolino instituit ibid.
Domitianus deorum templa spo-		Domitianus Capitolinorum Ae-
liauit ibid.		gonum autor ibid.
Domitiani Neroris educatio 32		Domit. certaminib. presedit habis-
Domitiani Neroris honores. ibid.		tu Deorum vestitus, Germanis
Domitiani Neroris in fontes etia-		cam geslans coronam, cum effa-
am humanitas ibida		gie Iouis, Iunonis, & Minerue
Domitiani petulantia, libidines,		ibidem
avaricia, crudelitas, prodigali-		Domitianus se Dominum & Deit-
tas 32. & 33. rapina, sacrilegia,		appellari iusfit ibid.
homicidia 33		Domit. Septembrē ac Decembrē men-
Domitiani expeditio contra Gal-		ses a se denominauit ibid.
los ibid.		Domitianus aureas & argenteas
Domitiani Triumphus 34		statuas atq; arcus triumphales
Domitiani statuā 33		sibi imperavit confitui ibid.

I N D E X.

D omitianus cōgiarium populo, e- pūlum Senatui, Equitūq; dedit 58	veno sublatuſ	20
D omitianus caſtri mares vetus- it ibid.	D rusius C. Cesaris frater, in ima- Palati partē, fame necatus est 26	
D omitianus Domitiani Longis- nam captam amore Paridis Hi- ſtrionis repudianit 60	D rusius, frater Tib. Imper. Germa- niam domuit 28	
D omitianus Aeliam Lamiam occidit ibid.	Eius obitus ibid.	
D omitiani luxus, veneres 59		E
D omitiani arrogantia 10	Elenſina ſacra ſuſcepit P. Aelius Adrianus 69	
D omitiani initio probitas, integri- tas, & ſtudium in Rempab. 58	Epitaphia in ponte Aelio 71	
D omitiani crudelitas, rapine, libi- dines 59	Endocia vxor Constantini Due- ce cum tribus liberis Imperium feliciter admiſtrauit usq; eo, dum bello à Barbaris laceſtitia est 288	
D omitiani mors ibid.	Eugenius Grammaticus à Theoe doſio victus caputq; à militib. adstantibus capite truncatus est 201	
D IOCLETIANVS miles in Gal- lia angarium futuri Imperij ac- cepit 163	Euries Maura, Bogudis Regis ve- xor, à C. Iul. Cefare adamata 5	
D iocletianus Maximianum con- ſortem Imperij elegit: mox Gale- rium Maximinum, & Conſan- tium Cefares fecit ibid.		F
D iocletianus Iouius, Maximia- nus Hercules diſlus ibid.	Fame necati 25	
D iocletianus Achilleum in Aegy- pto ſuperauit ibid.	Fame & figare occubuit Basilio- ſcus 218	
D iocletianus non contentus trium- pho ſibi decreto à Senatu, ador- ari voluit more Perſarum Re- gium, pedeq; oſculandos prebuit 164	F IRMVS Alexandriam Aegy- ptiorum peruafit: & ab Ama- liano Carris redeunte ſuperatur et 158	
D iocletianus aureo & gemmato curru triumphauit ibid.	Firmiſtatura & habitus ibid.	
D iocletianus de poſto Imperio, ma- ſi priuatus Salonus, rei ruſtice operam dant ibid.	Firmus à Valente viſcus, captus, & occiſus, priuus tamen baptiza- tus 195	
D iocletianus a Senatu inter duos relatus ibid.	P LAVIVS VESPASIANVS 48	
D iocletianus in Christianos cru- delis ibid.	Flauius Vespasianus bellum Iu- daicum admiſtrauit ibid.	
D iocletianus Achilleum impa- torem faſtu in Aegypto, fe- ru dilan indum obuerit 166	Flauius Vespasianus iniustus ſuſcep- pit Imperium 48 & 49	
D ruſia ubiq; nro. iſ filius, ve-	Flauius Vespasianus Alexana- driam traicit 49	
	Flauius Vespasianus Serapida en- dem uigrefijs, caco uigium refi- tuit ibid.	
	Eleg.	

I N D E X.

<i>Flavius Vespasianus quas provincias instituerit</i>	49	<i>Elo Chalcedonense Concilium promulgavit venerari</i>	220
<i>Flavius Vespasianus Cappadociam legionibus, consulariis rebus muniuit</i>	49	<i>Fl. Valerii Arriana scela captos expulit</i>	220
<i>Flavius Vespasianus edificia collapsa restaurauit</i>	49	FLAVIVS VALERIVS MARI-	<i>monum</i>
<i>Flavius Vespasianus amphitheatrum condidit, & Pacis tempulum extruxit</i>	49	TIANVS Orientis Imperium per LX. ferè annos dilapsum, summa prudentia et consilio reparauit	209
<i>Flavius Vespasianus Oratoribus atq; Poetis salario annua constituit</i>	49	<i>Flavius cum Paribus & Vandaliis fedus percussit: Attila ruinas compescuit: Nonades & Blomitas à simibus Romanorum repulit</i>	209
<i>Flavius Vespasianus ludos & scaenacula edidit</i>	50	<i>Flavius arma nunquam mouit, nō si provocatus</i>	209
<i>Flavius Vespasiani mors</i>	50	<i>Flavius veneno sublatu<i>s</i> est ab Ajjare</i>	209
<i>Flavius Vespasiani statura</i>	50	FLAVIVS VALERIVS CONSTANTIUS CHLORVS,	<i>Gangz</i>
<i>Flavius Vespasiani honores</i>	48	<i>Gallias diligenter intatus est</i>	169
<i>Flavius Vespasiani pugna</i>	48	<i>Flavius Valerii religio, pietas, natura, mors</i>	170
<i>Flavius Vespasianus in Repub. moderna studium</i>	49	<i>Florus procurator Iudee, auarus & crudelis</i>	48
<i>Flavius Vespasiani de Iudea triumphus</i>	50	<i>Fædera cum Pompeio inita</i>	8
<i>Flavius Vespasiani ingenium & mors</i>	50	<i>Francofurtia mos de admittendo rege in Vrbem</i>	323
<i>Flavius Vespasiani auaritia</i>	49	FRIDERICVS BARBAROSSA,	<i>St. J. bly</i>
FLAVIVS CLAUDIVS armillis torquibusque donatus in Martiali iudicio, Gallieno fuit admodum familiaris & charus	150	<i>Bavariam & Austria<i>m</i> iffidentes pacauit</i>	<i>Heil</i>
<i>Flavius Aureolum loco motum, occidit</i>	150	<i>Fridericus Berthnam cepit</i>	300
<i>Flavius Sarmatas, Getas, Scythas, et Quados profligauit</i>	150	<i>Fridericus à Mediolanensi<i>f</i>ugatus</i>	300
<i>Flavius Barbaros sive elaphos, inferens & soli uadibus, & in Hæmimontanis fame & pestilenta conficit</i>	151	<i>Fridericus Ducem Polonia tributis grauauit</i>	300
<i>Flavius virtus, eruditio, mores, mors, funus, & honores</i>	151	<i>Fridericus Mediolandum funditus evessit</i>	300
FL. VALERIVS IVSTINV S Theoretianum Amantrium, & Andream insidias sibi molestentes, è medio sustulit	220	<i>Fridericus Anconem expugnauit</i>	300
<i>Fl. Valerius, vir pius, publico edi-</i>		<i>Fridericus Alexandrum Pontificem Max fugauit</i>	300
		<i>Friderici mors</i>	200
		FRIDERICVS II. vir strenuus, & multarum linguarum, Ptoe	

I N D E X.

<i>lomai Almagestum ex Sarra</i>	<i>Oriente communi Marte pse</i>
<i>cenico idiomate in Latinam lin</i>	<i>gnauit</i>
<i>guam traductum curauit</i>	<i>171</i>
<i>Fridericus Beronenses profigauit</i>	<i>Galerius duos sibi adoptauit Ces</i>
<i>ibidem</i>	<i>sares, Seuerum & Maximini</i>
<i>Fridericus Sarracenos denuit ibi.</i>	<i>ibidem</i>
<i>Fridericus à Gregorio IX. ana</i>	<i>Galerius in Christianos infestis</i>
<i>themate notatus</i>	<i>fimis, nemibus vndiq; erum</i>
<i>Fridericus Hungaros bello petuit,</i>	<i>pentibus petitus, miserè occu</i>
<i>Viennam cepit, Mediolanenses</i>	<i>buit</i>
<i>granissime affecit</i>	<i>ibid.</i>
<i>308. &</i>	<i>Galerii natura, superfluo, delitie,</i>
<i>309</i>	<i>luxus</i>
<i>Fridericus Romam obsecrit, et Par</i>	<i>172</i>
<i>ram: Rascennam cepit</i>	<i>Gallus, cum Caio Vibio filio pro</i>
<i>Fridericus Vistoriam ciuitatem co</i>	<i>figatus est</i>
<i>didit</i>	<i>184</i>
<i>Fridericus Concilio Lugdunū cor</i>	<i>Gallus filius Constanti, vir ad</i>
<i>acto, anathemate notatus est ab</i>	<i>modū crudelis in eos apud quos</i>
<i>Innocentio Pontifice Max. Im</i>	<i>male audierat</i>
<i>periop̄ spoliatus</i>	<i>ibid.</i>
<i>Fridericus Manfredi filij nostri do</i>	<i>Gallus lupanaria & taberna se</i>
<i>lo necatus est</i>	<i>statu est</i>
	<i>ibid.</i>
FRIDERICVS PVLCHER	<i>Gallinicus patriarcha luminibus</i>
<i>contra Ludouicū pugnauit, magna</i>	<i>privatus à Iustiniano Minore</i>
<i>string; strage edita</i>	<i>234</i>
<i>Fridericus Bauariam igne & ser</i>	<i>Germani à Maximino Thrace</i>
<i>ro vastauit</i>	<i>expugnati</i>
	<i>114</i>
<i>Fridericus ab Henrico praleo via</i>	<i>Germanicus Drusi & Iunioris</i>
<i>clus, atq; captus est</i>	<i>Antonie filiu, à Tiberio Ne</i>
<i>Fridericus dysenteria correptus,</i>	<i>rone adoptatus</i>
<i>moritur</i>	<i>23</i>
FRIDERICVS III. tumultus co	<i>Eius honores</i>
<i>ortos in Austria sedauit</i>	<i>ibid.</i>
<i>Fridericus bellum Pannonicū com</i>	GLYCERIVS à Iulio Nepote re
<i>posuit</i>	<i>gno prius est: & Pr̄sul apud</i>
	<i>Salonas instituūs</i>
<i>Fridericus filium Maximilianum</i>	<i>214</i>
<i>à Flandrensis caput, rasta</i>	<i>Gnipro C. Iuli Cef preceptor</i>
<i>ta Flandria custodia liberant,</i>	GORDIANVS SENIOR literis
<i>& consortem Imperij fecit. ibid.</i>	<i>& poemate insignis, item summe</i>
<i>Frontonis Consulis exclamatio ad</i>	<i>liberalis fuit</i>
<i>Neruan Cocceium</i>	<i>117</i>
<i>Furtum plus omnibus alijs vitis</i>	<i>Gordianus bello petitus à Capela-</i>
<i>derestatus est Alexander Se-</i>	<i>lano, interemptus est</i>
<i>verus</i>	<i>ibid.</i>
	GORDIANVS IUNIOR summe
	<i>humanus, doctus et elegans.</i>
	<i>118</i>
	<i>Gordianus Iunior hostes fudit &</i>
	<i>dilevit in Thracia</i>
	<i>ibid.</i>
	<i>Gordianus Iunior victor in An</i>
	<i>tiochia</i>
	<i>ibid.</i>
	<i>Gordianus occisus mandante Phi</i>
	<i>lippo</i>
	<i>123</i>
	<i>Gordianus inter deos relatus. ib.</i>
	<i>Gryc</i>

I N D E X

Gordiani senioris habitus	118	butarios sibi fecit	275
Gordiani Iunioris honores	ibid.	Henricus Gaddamū obfedit Lotha ringiā & Fladriā deuicit, Sar racenos Italia expulit	ibid.
Gordiani Iunioris triumphus de <i>Thracibus, Antiochū, & Per</i> <i>sis</i>	122	Henricus Hungaros ad fidē Chrē stianam reuocauit	ibid.
Gordiani sepulchrum	123	Henricus Babemberga Episcopat um fundauit	ibid.
Gordianorum exitus miser	128	Hērcius uxore nūquā attigit ibi.	
GRATIANVS Poeta & Orator		Henrici mors, funus	ibid.
<i>in signis, Deum sunnum ab a</i> <i>dolescientia veneratus</i>	196	HENRICVS III. princeps huma nus, Bohemos attruit	282
Gratianus Eunomianos, Phore <i>mianos, & Manicheos ab Ec</i> <i>clesia reiecit</i>	196	Henricus III. Petrum Regem ab Hungariis electum, restituit, <i>Abo Rege interfecto</i>	ibid.
Gratianus Alemannoſ irruma <i>pentes in Gallias fudit</i>	ibid.	Henricus Hungariam agitatam sedauit	ibid.
Gratianus Theodoſium magistrū <i>militum paricipen Imperij fe</i> <i>cit</i>	ibid.	Henricus Pontifices tres de papa tu concertantes detecit, Suidego ro II. suffecto	ibid.
Gratianus Maximi insidijs perij	ibidem	Henricus Sarracenos vicit ad Ce puam	ibid.
Greco pristinum Imperij statum, <i>quando recuperarint, quē Fran</i> <i>ci circiter annos LX. tenuerāt</i>	307	Henrius Synodum Moguntia ce lebravit	ibid.
Gulicinus Bonifaciū filius, rex <i>Theſſalia creatus ab Henrico</i> <i>Imperatore</i>	305	Henricus Cunonem Bauarie Du ces vicit, ac Ducatu priuauit	
Gulielmus contra Flandriſes mul <i>ta bella gefit, Frisiam debellat</i>		ibidem	
Gulielmi ac fubegit	312	HENRICVS IIII. luxu perditus, <i>Saxonie grauiſima bella inta</i> lit	283
Gulielmi mors	ibid.	Henricus anathemate notatus à <i>Gregorio Pontifice Max.</i> ibid.	
V N T H E R V s de SuarZen <i>burg Imperium crebro auerſat*</i>		Henricus Rodulphum creatum rea gem à <i>Gregorio Pontif. Max.</i> apud Marienburgum vicit	284
est & recusat	322	Henricus Roma vī capta, Hilteu brandum Pontificem Max. in exilium egit	ibid.
Guntherus à ciuib⁹ Francofor⁹ <i>die reiectus est</i>	ibid.	Hericus à filio Imperio priuatis. Leodium profugit, ibi⁹ mortue	
Gymnaſia Parisiſe & Papienſe <i>extructa à Carolo Magno</i>	246	us	ibid.
		HENRICVS AVCEPS primo com ſiliatus cum Arnoldo quē ad colloquium vocatum, oratione vicit. Dehinc Burchardum in deditionem recipit	265
<i>H</i>			
Heliogabalus Deus in monte Pa <i>latino conſecrat⁹</i>	107		
HENRICVS CLAVDV⁹ vir li <i>beraliter inſtitutus, Bohemos</i> <i>& Vandaloſ bello viſtos, tri-</i>			

I N D E X.

Henricus Hungaros fudit ac fugauit	265	funis curauit	318
Henricus Sclavos ac Dalmatas debellauit	265	Henricus Cret:onam & Brixam vi cepit	318
Henricus Lanceam qua Christus perfoissus, a Burgundionum Duece consequitus est	265	Henricus sublat⁹ à Monacho quodam, qui venenum Eucharistia illatum illi dedit	318
Henricus paralyticus obiit	265	HERACLIUS aduersus Persas bellum instaurat	228
HENRICVS V. vir audax & strenuus	289	Heraclius pace inita cum Persis, Tigriderum flumium voluit esse limitem Romani & Persici imperij	228
Henricus V. donatus est mulier priuilegijs à Pachali Pontifici Max.	290	Heraclius Iudeos Christiano nomine adiunxit	228
Henricus V. Pontificem fogat, aliumq; creat.	290	Heraclius tandem aruspicijs & prefigijs demonum fidem adhuc buit	228
Henrici V. mors	290	Heraclius in Christo unam voluntatem esse creditit	228
Henrici V. p̄xor	290	Heraclius Martinam filiam in extremum duxit	228
HENRICVS aduersus patrem Fredericum confirauit	310	Heraclius novo cladi genere occubuit	228
Henricus in vinculis misere perire	320	Heraclius qui & Constantinus nior, vera pietatis cultor, statim occubuit dolis nouerice Martinae	329
HENRICVS V. Tancreto bellum intulit : Neapolim cepit: Apuliam, Calabriam, & Siciliam subegit	301	HERACLONAS cum matre Martina Imperium arripuit	320
Henricus tumultus coortos in Germania sedauit, Leodiensi episcopo confessio	301	Heraclonas cum matre in exilium actus, sibi naso præcisō, matrē lingua absēssa	320
Henricus Saracenos bello petuit	301	HERENNIANVS & TIMOLAVS ab Aureliano interemuti	147
HENRICVS Flandrensis Comes, Balduino fratri succēbit in Imperio, princeps Christianus	304	HERODES cum patre Odenato Imperium accepit: cum patre perire	143
Henricus Adrianopolis obsidivit nem persegitur	305	Histrionibus coniuījs interdixit Domitianus	58
Henrici mors	305	Hōstem occisum, optimē olere.	45
HENRICVS Conradum Friderici filium fudit, ac fugauit	311	Hungari, Sclavi, & Daimata ab Henrico Aucupe fusi ac fugati	265
Henricus Ulmam obsedit	311	Hierosolyma à Tito Vespasiano consecrata & raffata	54
Henricus tormento bellico illus, perire	311		1
HENRICVS VI. Comitem Vuirtenbergensem omnibus fortunis spoliavit	318		
Henrius Adolphe honorificum			

I N D E X.

- I**
 Imperium diuisum à Triumviris. 8
 Imperium venale 90
 Imperium Romanum Constanti-
 nopolim translatum à Constan-
 tino Magno
 Imperij diuisio ad tres filios, mor-
 tuo Constantino Magno 180
 Imperij nomen deletum sub Pho-
 ca, p[er] summa eius ignavia
 226
 Imperij Romani & Persici limis-
 tem constituit Heraclius Impe-
 rator 228
INGENVVS à Gallieno prelio
 vicit est 140
 Ingenius mortem sibi consuevit
 ibidem
 Interregnū sex mensibus fuit mor-
 tuo Valerio Aureliano 154
 Invitos non ambientes in Repub.
 collocandos esse 111
IOANNES Tyrānus infelices re-
 gni successus expertus est 208
IOANNES CANTACUZENVS
 Apocuci fraude, & Patriar-
 che autoritate in exilium a[ll]e-
 est 331
 Ioannes Cantacuzenus Imperio se
 abdicans, monasticam vitam
 sequutus est ibid.
IOANNES Manuelus filius, ad
 Concilium Florentinum profes-
 sus est: ubi heresi de processio
 ne spiritus sancti explosa est 332
IOA N N E S ZIMISCES omnes
 Nicophoro Phoca deditos è me-
 dio subtilit[er]: relegatos ab eo, re-
 vocauit 270
 Ioannes Zimisches Roxolanos ricit
 ibidem
 Ioannes Zimisches veneno perire ibid.
IODOCVS BARBATVS homo
 ignarus, coronam Imperij non
 accepit 324
 Iosephus dux belli Iudeorum ca-
 ptus, mortem Neroni prenun-
 tiauit Vespasiano, cumq[ue] futu-
 rum Caſarem cum filio 48
 Ioui templum ingens erectum à
 Domitiano 58
IOVINIANVS omnes suos mili-
 tes Christianum nomea voluit
 profiteri 191
 Iouianus magnam cladem impe-
 rio Romano intulit, restitutus
 quinq[ue] provincijs Transygrita-
 nis ibid.
 Iouianus sacerdotes & Episco-
 pos restituit ibid.
 Irene Augusta à Constantino, fi-
 lio regno pulsa, eo mortuo à cuius
 bus in pristinum statum restitu-
 ta est 241. & 242
ISATIVS COMBENVS Patri-
 archam, qui illum iuuerat in a-
 dipiscendo Imperio, cum suis in
 exilium relegauit 286
 Isaius Hungaros & Patzinatas
 bello petiuit ibid.
 Isaius Cucullam monasticam in-
 dutus, Imperio se abdicavit
 ibidem
 Isaii moret, & morti ibid.
ISATIVS ANGELVS bellum
 cum Myisis infeliciter confecit
 Fridericum Barbarosiam iunxit
 298
 Isaius à fratre oculis priuatus in
 carcerem detrusus est ibid.
 Iulia Octavianu[m] Augusti filia
 15
 Iulia Agrippina, Tib. Claudi⁹
 uxor, cuius doio & fraude po-
 fleaperit 30
 Iulia L. Cesaris & Aurelia fi-
 lia, M. Accij Balbi Aricini
 uxor 6
 Iulia Drusilla C. Cesaris ex Ce-
 sonia filia, parieti illata est 25
 Iulia C. Iuli⁹ Cesaris, & Corne-
 lie filia, C. Pompei uxor s. eius
 d

I N D E X.

<i>abortus, mors, sepultura.</i>	6	<i>Iustinia. Synodū aduersus sextā à patre celebratā, indexit.</i>	234
IULIANVS APOSTATA ab <i>Eusebio Episcopo Nicomedia institutus, palā Christum professus est.</i>	189	<i>Iustinianus amputatis naribus in Chersonam relegatus est.</i>	234
<i>Iulianus Apostata in agri Ar gentoratensis infinitas hostiū copias denui.</i>	189	<i>Iustinianus Impius & homicida, à Philippico pulsus, vitam & Imperium amisi.</i>	234
<i>Iulian⁹ Persis bellū indixit: in M opotaniam signa mouit. ibid.</i>		I V S T I N V S M I N O R à <i>Iustiniano Imperator coronatus, supr̄ modum auarus, Pelagiana la borauit heresi.</i>	223
<i>Iulian⁹ Christiō ad extremū capitiō odio prosequunt⁹ est.</i>	190	<i>Justinus Persis bellū indixit.</i>	223
<i>Iulianus librum edidit aduersus Christianos.</i>	190	<i>Justinus, dementia captus, perīt.</i>	
<i>Iuliani mores, Statura.</i>	190	<i>ibid.</i>	
<i>Iunia Claudiilla C. Cesari nupta, in partu obiit,</i>	24	L	
<i>Iustinianus Oriētē pacauit: Persas ita suos fines cotinuit: Romā & Gothorū seruitute afferuit: As fico Vuādalos expulit, & Imperio restituuit.</i>	221	<i>Lamina enea in arca lapidea inventa est tempore Irene matris Constantini supp. atque verbis Gracis notata, aduentū Christi portendens.</i>	242
<i>Iustinianus triumphauit de Vuādalos, capto eorum rege.</i>	221	L E O <i>Gensericum Vandalarum Regem bello petivit, Basiliaco Duce.</i>	210
<i>Iustinian⁹, Narfete Duce, Totilā Gothorū Regi interfecit, illudq; nomen in Italia radicitus deleuit.</i>	221	LEO <i>vir pius imprimis & misericors.</i>	211
<i>Iustinianus cōsus leges in Epitome contraxit, 50. Digestorum libros, et 4. Institutionum ibid.</i>		LEO IVNIOR <i>vix anno Imperio prefuit.</i>	ibid.
<i>Iustinianus templum magnificens, extruxit nomine ATIAN ΣΟΦΙΑΝ.</i>	222	LEO III. <i>sedentariam exercuit: Diuorum imagines & simulae a templis eiecit.</i>	238
<i>Iustinian⁹ Eutychiana heresi laborauit.</i>	ibid.	LEO <i>εἰκωνομάχος et Οεο*</i>	
<i>Iustinian⁹ ingeniū, auaritia, mors.</i>	ibid.	<i>μαχοδιctus.</i>	238
I V S T I N I A N V S M I N O R <i>contra Saracenos et Arabes infeliciter pugnauit, priuato r̄fus consilio.</i>	234	LEO <i>Germanum Pontificē Constantinopolitanum sede expulit. Romanum Antistitē Gregorium comprehendendi iussit.</i>	238
<i>Iustinianus r̄trang; Myriam ferro & flamma vastauit.</i>	234	<i>Leonis immanitas, sauitia & impetas.</i>	ibid.
		<i>Leonis mors.</i>	ibid.
		LEO IIII. <i>impius Pontifices ex monachis creauit.</i>	240
		LEO V. PHILOSOPHVS <i>Bul garos vicit, inde Sarraeos.</i>	257
		<i>Leonus V. eruditio, mors, sententia.</i>	257
		LEONTIVS <i>ob suspicionem affe</i>	

I N D E X.

- Elati Imperii, à Justiniano duo
buss annis est inclusus. 235
- Leontius Justinianum Imperio spos-
liatum, in Chersonam relega-
uit. *ibid.*
- Leontium à Tiberio regno pulsus,
truncatus naribus, in carcерem
conieclus est. *ibid.*
- Leontius misere occubuit *ibid.*
- LICINIUS GALLIEN⁹ omnibus
artibus claruit. 134
- Licinius à suis, cum fratre Vale-
riano interemptus est. 134
- LICINIUS LICINIANVS Ga-
lerio Maximino Imperij consors
factus, Augustus appellat⁹,
in Oriente Maximianum fu-
dit ac fugavit 175
- Licinius Christianis infestissimus
hostis à Constantino in Panno-
nia campis fisis, mox Asia
expulsi, deinde Thessalonice
à militibus est interfactus. 175
- Licinius literas, venenum &
pestem Reipub. nominabat.
175
- LICINIUS IVNIORIS infidis
Fausti occubuit. 176
- Literarum gloria malebat illu-
stris esse Constantinus Ducas
Imper. quam Imperio. 287
- Literas, venenum & pestem Rei
pub. dicebat Licinius Licinia-
nus. 175
- Linia Drusilla ab Octauiano
Augusto adamata. 25
- Linia nata ex Germanico, à Ti-
berio supplicio affecta est. 25
- Linia Flora, C. Pisoni nup-
ta, à C. Cesare abducta & con-
victio. 24
- LOLLIANVS à militibus occisus
est. 138
- LOTHARIUS cum fratribus mor-
tuo patre odium exercuit 249
- Lothari⁹ et Ludouic⁹ à Ludouico
- fratre vielli ad Fontanum vi-
cum. 249
- Lotharius & Ludouicus iterum
vielli à Ludouico fratre, pacem
petierunt. *ibid.*
- Lotharius partitus regna filii, mo-
nasticam vitam arripuit. 250
- LOTHARIVS Lothari⁹ Imperat.
filius, Thielbergam uxorem
repudians. 250
- Lothari⁹ mors. *ibid.*
- LOTHARIVS, Saxonia Dux,
ab electoribus Caesar creatus est
Suelemburg. 293
- Lotharius vir industrius & acu-
tus. *ibid.*
- Lotharius Pontificem exullem rea-
ducit, sed ipse restituit. *ibid.*
- L. Caesar C. Iul. Caesari pater. 3
- L. Vitellius apud Cremonam su-
peratus. 45
- L. Vitellius saluis melle commissis
Libertine, vtebatur pro reme-
dio faicum, & arteriarum.
46.
- L. Vitellius C. Cesarem as-
sorari, tanquam Deum, insti-
tuit. *ibid.*
- L. CAEONIVS Commodus ab
Adriano adoptatus. 74
- L. Ceionij dignitates & honores.
ibid.
- L. Ceionij Commodi mors.
74
- L. VERVS CAEONIVS COM-
MODVS ab Adriano adop-
tatus. 82
- L. Verus Ceionius Commodus
in Syriam profect⁹, Venerife-
se addixit. 82
- L. Verus Ceionius Comod⁹ unde
Armenici, Parthici, et Medi-
ci nomen sibi peperit. *ibid.*
- L. Verus Ceionius Commodus
barbam posuit ad amica vulga-
ris arbitrium. *ibid.*

I N D E X.

L. <i>Verus Ceionius Commodus</i> Im perium suum sine sanguine tran sigi voluit	84	mores, exercitia, honores, libidi nes	82
L. <i>Aelius Aurelius Commodus</i> <i>Antoninus</i> , homo impius Bal nearorem, à quo paulo ante los tus fuerat in fornacem coniçii iufit ibidem		<i>L.</i> <i>Ceionij Commodi mors</i>	83
L. <i>Aelius Aurelius Commodus</i> <i>Antoninus de Syrijs triun phant</i>	85	<i>L.</i> <i>Aelij Aurelij Commodi As tonini libidines, luxus & con temptus</i> 84. & 85. eius mors 85	
L. <i>Aelius Aurelius Commodus</i> <i>Antoninus popinas & ganeas</i> instituit	84	<i>L.</i> <i>Septimij Seueri Pertinacis elo quentia, honores functiones.</i> 95 & 96	
M. <i>Matrem Faustinam relegavit</i>	85	<i>L.</i> <i>Septimij expedicio in Britana nam</i>	96
L. <i>Lucillam item sororem occidit ibi dem</i>		<i>L.</i> <i>Septimij mors in Britannia</i> ibidem	
L. <i>Aelius Aurelius Commodus</i> <i>Antoninus, Hercules Roma nus di'lus</i>	85	<i>L.</i> <i>Septimij statura</i> <i>ibid.</i>	
L. <i>Aelius Aurelius Commodus</i> <i>Antoninus bella per legatos</i> tantum gesit	ibid.	<i>L.</i> <i>Cinnam ab exilio revocavit.</i> <i>C. Julius Cesar</i>	4
L. <i>Aelius Aurelius Commodus</i> <i>Antoninus veneno necatus</i> ibidem		LUDOVICVS PIVS <i>Aquis grani Imperator salutatus, Da cicum bellum ex fementia con fecit: Britones comprescit: idem à filijs capti, in Monasterium Divi Medardi Suectione vna cum filio Iuniore Cardo detru sus est</i>	247
L. <i>SEPTIMIUS SEVERVS PER TINAX</i> 18. etatis anno Ro me publicè declamauit	95	<i>Ludovicus Pius Metus sepultus est</i> ibidem	
L. <i>Septimus Seuerus Pertinax</i> <i>Lugdunensem Provinciam le gatus accepit, Pannonias, & Si ciliam Proconsulari potestate</i> rexit	95	LUDOVICVS II. <i>Principis pio us ac iustus, contra Sarracenos</i> feliciter pugnauit: <i>Lucaniam Samnum, & Capuam in ded tionem recepit</i>	252
Sextertia militibus dedit	ibid.	<i>Ludovicus II. Adaligis insidijs</i> petitus	ibid.
L. <i>Septimus Julianum occidendū</i> curauit	96	LUDOVICUS II. <i>mors</i>	ibid.
L. <i>Septimus Pescenium primum,</i> inde Clodium Albinum bello petiit	ibid.	LUDOVICUS vir magnanimus.	
L. <i>Septimus Ludos seculares cele brauit</i>	ibid.	<i>Patricius & Augustus Ro manus publicè dictus</i>	320
L. <i>Septimus de Parthis Arabis bus, & Adiabenus triumpha uit</i>	ibid.	<i>Ludovicus Perrum Corbanensem</i> summum Pontificem creauit	
L. <i>Veri Ceionij Commodi studia,</i>		<i>Ludovicus Francosordie leges ana tiqwas confirmauit</i>	ibid.
		<i>Ludouici mors</i>	ibid.
		LUDOVICVS III. BALVVS à <i>Ioanne VIII. Pontifice Max.</i> <i>Imperij titulo donatus</i>	255
		<i>Luduo-</i>	

I N D E X.

L udouici III. morte	255	v ictus bis	188
L YDOVICVS IIII. ab Hunga ris bello laceitus superatus est	261	Manichei Eunomiani & Phor- miani pulsi a Gratiano Imper.	
L udi seculares à Tib. Claud. insti- tuti	27	196	
L udi Florales à Sergio Gaiba ex- hibititi	38	M ANUEL TRYPHON, primos- ribus ciuitatis interfictus, imper- ium est affectus	296
L udi editi à Flavio Vespasiano	48	Manuel multa bella gesit contra Veneros	296
L udi seculares unde dicti, & eo- rum agendorum ratio	59	Manuel pollicitus Conrado suffi- cientes commeatus, & ypsum con- sum tritice & farine immisicit	
L udi & spectacula à Flavio Ves- pasiano edita	50	ibidem	
L udi seculares editi à Domitiano	58	M anuel unde nomen suum Fran- ces reddiderit odiu sum	ibid.
L udi Circenses celebrati à P. Aeo- lio Adriano	70	M anuel monasticam vitam am- plexus	ibid.
L udi Circenses	74	M ANUEL à Turcia grauiter affec- tus est	332
L udi seculares celebrati à L. Septi- mo Seuero Pertinace	96	Manuel moriens septem filios inco- lumes reliquit, administratio- nem Imperij Ioanni natu maxi- mo committens	332
L udi Scenici, ludi Circenses cele- brati a Valerio Aureliano post triumphum	154	M AIORANVS contra Alanos arma mouens, Denonæ iuxta fluvium Hyram occisus est	212
L udi seculares celebrati à M. Julio Philippo Arabe	125	M arcia Iulij Cesaris amite mater	
Item & Scenici	ibid.	6	
Item & Circenses	126	M arcia L. Septimi Seueri Impen- rat. vxor, mortem sibi consciuit	
L ustrum	58	98	
M		M arcianopolis à Traiano Vlpio condita	64
M ahometes Constantinopolim vi- cepit	333	M aria de Aragonia, vxor Othe- ni III. cubiculario suo habitu muliebri personato vfa est	272
M AEONIVS per errorem est Im- perator appellatus	143	M ARIVS SEV VECTVRIVS faber ferrarius à quodam ex sa- uis interemptus est	132
M alum recens & integrum digito terebrabat Tiberius Nero	18	M arij vires	ibid.
M ACRIANVS contra Gallienum profectus, cum Domitiano Au- reoli Duce, viclus cum filio in- teremptus est	141	M . AVRELIVS ANTONINVS ab auro adoptatus, & educatus	
M ACRIANVS junior cum patre Augustus appellatus	141	78	
M AGNETIVS Constante dolo interfecto Imperium arripuit	187 & 188	M . Aurelius Philosophi habui gesit	ibid
M agnentius à Constantio praleo		M . Aurelius philosophos coluit	
		d 3	

I N D E X.

- 78
*M. Aurelius suis paruit non se-
cū atq; priuatus.* 78
M. Aurelij studia. 78
M. Aurelij honores. ibid.
M. Aurelii triumphus. 79
M. Aurelii mors. ibid.
M. Aurelii funus publicum. 79
M. AVRELIVS ANTONIVS
 BASSIANVS CARACALLA
Lugduni natus 101
*M. Aurelius Caracalla fratrem
Getam in palatio occidi insit.*
 101. Item fratres & omnes do-
mesticos. 101
*M. Aurelius Caracalla Vestas-
les virginēs viñas terra obruit*
 102
*M. Aurelius Caracalla nomen
Parthici affectans, Artabari-
ni Regis Parthorum filiam in-
vadorem petiit, & inter Sar-
ram infonē stragem & ce-
dem edidit.* ibid.
M. Aurelii Caracalle mores.
 101. sauitia & crudelitas ho-
micidia. 102
*M. Aurelii Caracalle naufragiū
in Thracia.* ibid.
*M. Aurelii Caracalle peregrina-
tiones, & iustrationes.* ibid.
M. Aurelii mors per insidias.
 ibid.
M. ANTONINVS BASSIANVS
 HELIOGABALVS, cur et vni-
de Varius cognominatus. 107
M. Antonini Bassianus Heliogabali
dictus, quod Iouis vel
Solis foret Sacerdos. ibid.
M. Antoninus Heliogabalus
*Syntamira supramodum de-
cepsit.* ibid.
*M. Antoninus Heliogabalus ma-
trem consilium subfelliā occu-
pare voluit* ibid.
M. Antoninus Heliogabalus de-
- generib; voluptatū cū scortis &
meretricibus disputatione. 108
M. Antoninus Heliogabalus
Orestam urbem condidit. ibid.
M. Antoninus Heliogabalus post
 morte dictus est Tiberinus Tro-
 elitus & impurus. ibid.
*M. Antonini Heliogabali à pri-
mis annis in rem publ. nefanda,*
in sacra ac prophana perditā
libido. ibid.
M. Antonini Heliogabali mort.
 ibid.
Eius corp. per Circi spacia trahit,
*in Tyberim tandem precipi-
tatum, pondere annexo.* ibidem
*M. Antonini Heliogabali no-
men in Vrbe erasum.* ibidem
MARCVS CLODIVS PUPPIENVS
 MAXIMIVS, et MARCVS CAB-
 LIVS BALBINVS qua lege
 Imp. creati. 120
M. Clodius Puppienus Sarmatas
*in Illyrico fudit, Germanos co-
rudit.* ibidem
*M. Celsus Balbinus, vir eloquē,
Afīā, Afīā, Bythiniā, Ga-
latiā, Pontū, Thracias et Gal-
diis tenuit, & rexit.* 121
M. AYRELIVS VALERIANVS
 MAXIMIANVS HERCULE-
 VS cum duabus sororibus rem
 habuisse fertur. 128
M. Aurel. tumultus in Gallijs
excitatos ab Amando &
*Aeliano comprefigit ac dele-
xit.* 128
M. Aurel. Gentianos deleuit.
 ibid.
*M. Aurel. Constantino genera-
insidias paravit in Gallijs, a quo*
post, detectis insidijis, captus &
*pud. Majestiam misere accep-
tus est.* 128
M. Aurelij Victoriae. ibid.
M. Aurelij Antonini statua
apud

I N D E X

<i>apud Basilicā Lateranēse.</i>	79	<i>M. Sylvius Otho in castris saluta tus est Imperator.</i>	42
<i>MARCVS PHILOSOPHVS à Se natū Imperator electus, Gor diano mortuus.</i>	124	<i>M. Sylvius Otho Vitellianos proficauit.</i>	<i>ibid.</i>
<i>M. AVREL. CARVS bellum Per ssi intulit, et Sarmatis in Pan nonia.</i>	161	<i>M. Sylvius Otho viclus apud Bebryecum.</i>	<i>ibid.</i>
<i>M. Aurel. Mesopotamiam re cepit.</i>	<i>ibid.</i>	<i>M. Sylvius Otho mortem sibi co scivit.</i>	<i>ibidem.</i>
<i>M. Aurel. Persici nomē meruit. ibid.</i>		<i>M. Sylvius Othonis liberalitas in militis.</i>	<i>ibidem.</i>
<i>M. Aurel. mors.</i>	<i>ibid.</i>	<i>M. Sylvius Othonis confiratio ad Imperium Romanum.</i>	<i>ibid.</i>
<i>M. IVLIVS PHILIPPVS ARA BS Mysitheum & fœterū Gor diani necauit.</i>	125	<i>M. Sylvius Othonis statua.</i>	43
<i>M. Julius Philippus Philippopo lim in natali agro condidit. ibid.</i>		<i>M. Antonius Octavius, M. Lee pidus Triumvir.</i>	7
<i>M. Julius Philippus seculares lu dos celebrauit, Persas bello pe tituit.</i>	<i>ibid.</i>	<i>M. Antonius mortem sibi con scivit.</i>	5
<i>M. Julius Philippus Arabs Sce nicos ludos celebrauit, item & Circenses.</i>	<i>ibid.</i>	<i>M. ANNIVS FLORIANVS solue tus venis occubuit.</i>	155
<i>M. Iul. Philipp. Arabs primus Cesarum Christi profectus est. Is Scythas bello fugauit.</i>	126	<i>M. Annius Florian⁹ motu pro prio quasi hereditarium Impe rium arripuit, duobus post mensibus absumpsus.</i>	155
<i>M. Q. TRAIANVS DECIVS vir literis virtutibusq; orna tus.</i>	128	<i>M. Vlpis Traianus à Neru Cocco adoptatus in filiū</i>	61
<i>In Gallia ciuiles motus sedavit. ibid.</i>		<i>M. Clodij Pupieni bellum aduera sus Maximum, in quo ma xima strages.</i>	121
<i>M. Q. TRAIANUS Decius fi lium suum Decium Cesarem creauit.</i>	129	<i>M. Claudio Pupieno statue eque stres auree a senatu decrete. ibid.</i>	
<i>M. Q. Traianus ad liberandas Thracias proœctus.</i>	<i>ibid.</i>	<i>M. Q. Traiani Decij honores.</i>	128
<i>Scythas vicit, à suis tamē prodi tus.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Mares ne castrentur retinuit Domi tianus.</i>	58
<i>M. Q. Traiani mors.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Mathematici omnes tota Ita lia pulsi ab Aulo Vitellio. 45</i>	
<i>M. SYLVIVS OTHO, prodigus et procax.</i>	41	<i>Mathematici et philosophi Italia pulsi à Domitiano.</i>	50
<i>M. Sylvius Otho Nerone fami liariſ. vsus.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Mathematici, Medicis, & libe ralibus artibus preditis annua ſtipendia curauit Alexander Severus.</i>	111.
<i>M. Sylvius Otho à Nerone in Lusitaniam misus.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Monasteria & templa extruxit multa Carolus Magnus</i>	238
		<i>Monotheitarū error ſublatus in</i>	

I N D E X.

- Synodo sexta celebrata Constantiopolis* 232
M A V R I T I V S Scythas, Moesias, pulit, & Longobardos, Hunnos, Pannonis eiecit 225
Mauritius pre asaritia, rapinas, cedes, & homicidia disimulabat ibid.
Mauritius cum tota sua familia Chalcedone à Phoca interemptus est 226
Mauritii sententia, cum in conspectu oculi, uxori, filiij & filie interficerentur ibid.
M A X E N T I V S Severum ad Ravennam interfecit 174
Maxentius à Constantino Magno circa Pontem Milium superatus, absorptusq; est in guttibus 274
Maxenii homicidia, spolia, crudelitas, luxus, supra, libidines ibidem
M A X I M I L I A N V S studijs faint 333
Maximianus Rege Pannorum defunctu, ditionem eius sibi even dicauit 334
Maximianus varia bella gesti ibidem
Maximianus ad mortem accedens, quid statuerit de Rektoribus et presidiis suarum provinciarum ibid.
M A X I M I A N V S D A Z A in Oriente contra Christianos maxime desecavit 173
Maximianus res nouas molens a pud Licinium, cum filiis oppres sis est ibid.
Maximianus vicitur & fugatus, Tharsis strangulauit, ne viuis caperetur ibid.
M A X I M I N V S T H R A X principe etatis pastor & Opilio in montibus Thracie 113
Ab exercitu sine senatus decreto Augustus dictus ibid.
Maximinus Thrax, Cyclops, Barys, Chiron, Phalaris, Typho, & Giges, pro crudelitate et immanitate, dictus est 114
Maximinus Thrax Germaniam deuicit ibid.
Maximinus Thrax in castris cum filiis trucidatus ibid.
Maximinus tunc summe elegans, sibi pedes osculari & genua paf sis est 115
Maximini Thracis industria, corporis habitus, honores, uires, disciplina militaris ibid.
Maximini Thracis crudelitas, ibidem
Maximini Thracis immanitas in Germanos 114
Maximini Thracis funus, statura 115
Maximini Iunioris gula ibid.
Maximini Iunioris sententia, cum trucidaretur in castris una cum patre
M I C H A E L C Y R O P A L A T O S cum Carolo Francorum Rege sedus ita iniit, ut Veneti suis legibus & iure viuerent 245
Michael contra Bulgarios bellum mouens vicitus est, ac inde se monasterio abdidit. 245
M I C H A E L B A L B V S T R A VELVS vir impius, à Saracenis duplice prelio vicitus est 248
Michaelis Balbi mors ibid.
M I C H A E L vir pius, cum Bulgaria pacem nouam firmauit 251
Michael vino & ebrietati dedicatus, in lecho a Basilio Macedone confessus est. ibid.
M I C H A E L P A P H L A G O cum Aegyptio Rege tricennales in ducias percutit 278
Michaeli Aedessā obsidione Aravum liberavit ibid.
Ab exercitu sine senatus decreto Michael

I N D E X.

- MICHAEL ex Imperatore Monachus factus** *ibid.*
MICHAEL CALAPHATES pater truum electus, parentes & consanguineos etiamdum pueros genitalibus mebris priauit *279*
**Michael Zoen matrem detonsam, & monastico habitu induitam in insulam relegauit *280*
**Michael aduersum Istatium Comitatum infelicitate pugnauit *285*
MICHAEL PARAPINACEVS, homo literis & studijs intentus, non eque Imperio, dignitatis gradu motus est; suffecit Nicophoro Botoniato *289.* & *290*
**Michael habitu Monastico induitus, cum uxore & filio in Monasterium detrusus est *290*
MICHAEL PALAELOGVS, filios Theodori, sibi in tutelam traditos necauit *329*
**Michael Guielnum Achaz et Bythinia Princeps regno expulit, & captiuum in vincula coniecit Adrianopoli *329*
**Michael Baldwinum Constantopolitanum Imper. per proditionem deiecit *ibid.*
**Michael cum Venetis acre bellum gesit *ibid.*
**Michael Lugdunum venit ad Cœtulum indiculum per Gregorium Pontificem Max. *ibid.*
Misithetus artibus Philippi occisus *123*
**Misitheo triumphus decretus *122*
**MIZILIVS Tyrannus à Constantino Pogonato regno exutus, interemptus est *233*
**Museon ab Alexio Comueno Imp. extricatum *292*
N
**Narsenus Persarum Rex, sub Diocletiano Armeniam & Meso potamiam bello lacepsuit *166*
Narsenus à Galerio Narsenum sus-
gavit, pellicibus cum gaza omni regia captis *ibid.*
**NEPOS ubi Glycerium regno priuauit, Salonis casus est *215*
**NEPOTIANVS a populo Roma Imperator creatus, Imperij nosmen accepit *182*
**Nepotianus ab Heraclide senatore obtruncatus *183*
Nero C. Cesari frater, in insula Ponita fame perire *25*
**NERVA COCCELVS Imperium iniitus suscepit *60*
Nerua Cocceius puellas puerorum egenos jumpitu publico ali injicit *61*
Nerua Cocceius leges multas tulit *ibidem*
Nerua Cocceius M. Vlpium Trajanum se in filium adoptatum, sibi successorem elegit *ibid.*
Nerua Coccei in seruos, qui dominos occiderant, animaduersio *60*
**Nerua Coccei beneficentia, libera litas, & animi magnitudo *61*
Nerua Coccei edictum, ne serui dominos eiusquam criminis possulent *ibid.*
Nerua Coccei mort *62*
Nicephorus cum Carolo Imperatore pacem iniit partito Imperio *243*
Nicephorus à Persis vicit *ibid.*
**NICEPHORVS PHOCAS in Sicilia contra Saracenos egregie pugnauit *269*
Nicephorus Antiochiam Imperio subiecit, Ciliciam, & Asia partem *ibid.*
Nicephorus foris felix, domi infelix *ibid.*
Nicephorus à Ioanne Zimise interfecitus *ibid.*
NICEPHORVS BOLONIATES Bryennium Tyrannum, & Ba-
d 5**********************************

I N D E X

- filium cepit, luminibusq; pri-
uavit. 290
- Nicephorus* *Constantinum* *rebel-*
lantem *domuit.* 291
- Nicephorus* *in canonibus* *profus-*
gere *coactus.* 291
- Nicopolis* *condita à Traiano Vl-*
pio. *ibid.*
- Normania* *vnde dicta.* 256
- Numeriano* *statua à senatu decre-*
ta in Bibliotheca Vlpia, non
tanquam Cesar, sed ut Rhei-
tori. 161
- Numeriani eloquentia, discipli-*
na. *ibid.*
- Numeriani mors.* 162
- Numisma C. Iulii Cesaris.* 3
- Numismata triumvirorum.* 11.
- Numisma Octavianiani Cesaris*
Augusti. 13
- Numisma Tiberij Neronis Cea-*
saris. 18
- Numisma C. Cesaris Caligule.* 22
- Numisma Germanici à Tiberio*
adoptati. 23
- Numis. Tiberij Claudiij Drusi.* 27
- Numisma Domitij Neronis Cea-*
saris 33
- Numisma Sergij Galbae.* 39
- Numisma M. Syluij Othonis.* 43
- Numisma Auli Vitellij.* 46
- Numisma Flavij Vespasiani.* 50
- Numisma Titi Vespasiani.* 55
- Numisma Domitianii Vespasian-*
ni. 59
- Numisma Nerue Coccei.* 62
- Numisma Traiani Vlpji.* 65
- Numismata Pub. Aelij A-*
driani. 70. 71
- Numisma L. Caionij Commodi.*
74
- Numisma Antonini Pq.* 76
- Numisma M. Aurelij Antoni-*
ni Philosphi. 79
- Numisma L. Veri Caionij Com-*
modi. 83
- Numisma Auidij Caeßi.* 84
- Numisma Lucij Aelij Commodo*
Antonini. 86
- Numisma P. Aelij Pertinaci.*
89
- Numisma Didij Juliani Medio-*
lanens. 91
- Numisma Pescennij Nigri.* 95
- Numisma Claudij Albini.* 96
- Numisma L. Septimi Seueri*
Pertinaci. 97
- Numisma Antonini Geta.* 100
- Numisma M. Aurelij Anto-*
nini Baßiani Caracalle. 102
- Numisma Opiliij Macrini* 105.
106.
- Numisma M. Antonini Baßia*
ni Varij Helogabali. 108
- Numis. Alexandri Seueri.* 111
- Numis. Maximini Thraci.* 115
- Numis. Maximini Iunioris.* 116
- Numisma Gordiani Senioris.* 18
- Numisma Gordiani Iunioris.* 119
- Numisma M. Clodij Pupieni*
Maximi. 121
- Numisma M. Calij Balbini.* 121
- Numisma Gordiani Iunioris.* 123
- Numisma Marci.* 124
- Numisma Seueri.* 125
- Numisma M. Iul. Philippi Ae-*
rabis. 126
- Numisma Philippi.* 127
- Numisma Maximi.* 128
- Numis. M. Q. Traiani Decij.* 129
- Numisma Decij filij.* 130
- Numisma Vibij Treboniani Gal*
li. 131
- Numisma Volusiani.* *ibid.*
- Numis. Aemilianij Lybici.* 132
- Numisma P. Cornelij Licinij.* 133
- Numisma Valeriani Iunioris.* 133
- Numisma Licinij Gallieni.* 135
- Numisma Cyriadi.* 136
- Numisma Caeßi Labieni Post-*
humij. 136
- Numisma Posthumij Iunioris.* 137
- Numis.*

I N D E X

<i>Numisma Lolliani.</i>	138	<i>Numisma Maxentij.</i>	174
<i>Numis. Posthumū Senioris.</i>	139	<i>Numisma L. Liciniani.</i>	175
<i>Numisma Victorini Iunioris.</i>	139	<i>Numisma Licinij Iunioris.</i>	176
<i>Numis. Marij sine Manurij.</i>	140	<i>Numisma Constantij Magni.</i>	
<i>Numisma Ingenui.</i>	140	178	
<i>Numisma Regelliani.</i>	140	<i>Numisma Crispi Constantini filij.</i>	180
<i>Numisma Macriani Senioris.</i>	141	<i>Numisma Constantini, Constantis, & Constantij filiorum successorum patris Constantini Magni.</i>	181
<i>Numis. Marciani Iunioris.</i>	142	<i>Numisma Dalmati.</i>	181
<i>Numisma Quietii.</i>	142	<i>Numisma Constantii.</i>	182
<i>Numisma Herodii.</i>	143	<i>Numisma Nepotianii.</i>	183
<i>Numisma Balista.</i>	144	<i>Numisma Constantij.</i>	184
<i>Numisma Pisonis.</i>	145	<i>Numisma Galli.</i>	185
<i>Numisma Aemiliani.</i>	145	<i>Numisma Veteramnionis.</i>	187
<i>Numisma Tetrici Senioris.</i>	146	<i>Numisma Magnentij.</i>	187 et 188
<i>Numisma Zenobie.</i>	148	<i>Numisma Decentij.</i>	188
<i>Numisma Victoria.</i>	149	<i>Numisma Iuliani Apostate.</i>	190
<i>Numisma Titii.</i>	ibid.	<i>Numisma Iustiniani.</i>	191
<i>Numisma Flauij Claudiij.</i>	151	<i>Numisma Varoniani.</i>	192
<i>Numisma Aurelij Quintilli.</i>	151	<i>Numisma Valentiani.</i>	193
<i>Numisma Flauij Crispi.</i>	152	<i>Numisma Valentis.</i>	193
<i>Numisma P. Annij Taciti.</i>	153	<i>Numisma Procopij.</i>	195
<i>Numisma M. Annij Floriani.</i>	156	<i>Numisma Firmi.</i>	195
<i>Numisma Aurelij Valerij Probi.</i>	157	<i>Numisma Gratiani.</i>	196
<i>Numisma Firmi.</i>	158	<i>Numisma Valentini.</i>	197
<i>Numisma Saturnini.</i>	ibid.	<i>Numismata utriusq. Theodosij.</i>	
<i>Numisma Proculi.</i>	159	<i>Numisma Maximi.</i>	200
<i>Numisma Bonofrii.</i>	160	<i>Numisma Victoris.</i>	200
<i>Numis. M. Aurelij Cari.</i>	161	<i>Numisma Arcadij.</i>	202
<i>Numisma Numeriani.</i>	162	<i>Numisma Honorij.</i>	202
<i>Numisma Carini.</i>	163	<i>Numis. Theodosij Iunioris.</i>	204
<i>Numisma Juliani Sabini.</i>	ibid.	<i>Numisma Valentini.</i>	105
<i>Numis. Diocletiani.</i>	164. et 166	<i>Numisma Flauij Valerij Marcelliani.</i>	200
<i>Numisma Narseti.</i>	166	<i>Numisma Leonis.</i>	211
<i>Numisma Achillei.</i>	166	<i>Numisma Zenonis.</i>	216
<i>Numisma Ceranii.</i>	167	<i>Numisma Anastasii.</i>	219
<i>Numisma M. Aurelij Valerianii Maximiani.</i>	168	<i>Numisma Fl. Valerij Iustini.</i>	220
<i>Numisma Flauij Valerij Constantij Chlori.</i>	170	<i>Numisma Iustiniani.</i>	221
<i>Numisma Galerij Maximini.</i>	172	<i>Numisma Iustini Minoris.</i>	222
<i>Numisma Severi.</i>	173	<i>Numis. Tiberij Constantini.</i>	223
<i>Numisma Maximiani.</i>	173	<i>Numisma Mauritij.</i>	225

I N D E X.

<i>Numisma Phoce</i>	227	<i>Numisma Romani Iunioris</i>	268
<i>Numisma Heraclij</i> , qui alias &		<i>Numisma Nicephori</i>	269
Constantinus Junior dictus		<i>Numisma Ioannis Zimiscis</i>	270
229		<i>Numisma Othonis II</i>	272
<i>Numisma Heraclone</i>	230	<i>Numisma Othonis III.</i>	272
<i>Numisma Constanti</i>	231	<i>Numisma Basili & Constantini</i>	
<i>Numisma Constantini</i>	232	273	
<i>Numisma Miziqij</i>	233	<i>Numisma Constantini</i>	274
<i>Numisma Iustiniani Minoris</i>	234	<i>Numisma Henrici Claudi</i>	275
<i>Numisma Leonij</i> , alias <i>Leonis</i>		<i>Numisma Ardouini</i>	276
III.	235	<i>Numisma Conradi</i>	277
<i>Numisma Tiberij</i> , alias <i>Absimari</i>		<i>Numisma Argyri</i>	278
<i>ibidem</i>		<i>Numisma Michaelis Paphlagonie</i>	
<i>Numisma Philippici Dardani</i>		288	
236		<i>Numisma Michaelis Calaphatiae</i>	
<i>Numisma Leonis III.</i>	238	289	
<i>Numisma Constantini Copronymi</i>		<i>Numisma Zoës</i>	280
240		<i>Numisma Monomachi</i>	281
<i>Numisma Leonis III.</i> <i>Ibidem</i>		<i>Numisma Theodore</i>	282
<i>Numisma Artabasdi</i>	241	<i>Numisma Isati Comueni</i>	286
<i>Numismata Constantini Leonis</i>		<i>Numisma Constantini Duke</i>	
III. filij	242	288	
<i>Numisma Nicephori</i>	243	<i>Numisma Eudociae</i>	288
<i>Numisma Staraij</i>	244	<i>Numisma Romani Diogenus</i>	
<i>Numisma Michaelis Europala-</i>		289	
<i>ti.</i>	245	<i>Numisma Nicephori Boloniatis</i>	
<i>Numisma Caroli Magni</i> .	246	290	
<i>Numisma Lodouici</i>	247	<i>Numisma Constantini</i>	291
<i>Numisma Michaelis Balbi</i>	248	<i>Numisma Calivoannis</i>	295
<i>Numisma Theophilii</i>	249	<i>Numisma Manuels</i>	296
<i>Numisma Lotharij</i>	250	<i>Numisma Alexij</i>	297
<i>Numisma Lotharij</i> <i>ibidem</i>		<i>Numisma Alexij Angelii</i>	299
<i>Numisma Michaelis</i>	251	<i>Numisma Alexij Iunioris</i>	299
<i>Numisma Lodouici II.</i>	253	O	
<i>Numisma Basilij</i>	254	OCTAVIANVS CAESAR AV-	
<i>Numisma Caroli Calui</i>	254	gustus	12
<i>Numisma Lodouici III.</i>	255	Et que & quot bella conser-	
<i>Numisma Caroli Iunioris</i>	257	rit, ut mortem auunculi undi-	
<i>Numisma Leonis V.</i>	258	caret	12
<i>Numisma Alexandri</i>	259	Templa, ades sacra, fora iudi-	
<i>Numisma Arnulphi</i>	259	cioria ab eo extorta	
<i>Numisma Berengarij</i>	262	Ibidem	
<i>Numisma Constantini</i>	263	Oclavianus Cesar omne suum	
<i>Numisma Henrici Aucupis</i> ,	265	Imperium bisarlam divisi	13
<i>Numisma Othonis Magni</i>	267	Oclavianus Cesar Pater Patrie,	
		& primus August. dictus ibid.	
		Oclavianus Cesar Dictaturam	
		fibi	

I N D E X.

S ibi ultro delatam noluit ad-		
mittere,	13	tonio.
O ctauiani Cesaris studium in		76
Remp. & in omnes ordines. 12		Opilius Macrinus, homo.
O ctauiani Cesaris mors, & in		animi et oris impudenter. 104
osculis Linia uerba. 13		Opilius Parthicum bellum suscep-
O ctauiani Augusti statuра. 13		pit. 104
O ctauiani Augusti mores et in-		Opilius Macrinus Antoninum
genium. 13		inter diuos retulit. 105
O ctauius, pater Octauiani Au-		Opilius Macrinus Pontifex Ma-
gusti. 14		ximus. 105
O ctauia domo pulsa mandato		Opilius Macrini studia, libidines, &
Antonij 9		luxus. ibidem
O ctauia soror Cesaris Antonio		Opilius Macrini honores. ibidem
in matrimonium collocata. 9		Opilius Macrini mors. 105
O ctauia soror Octauiani Au-		Oreſta vrbs ab Heliogabalo co-
gusti. 10		dita. 108
O ctauia vt sterilis repudiata à		Orphanotrophion ab Alexio
Domitiano Nerone, & rele-		Comueno extralatum. 292
gata in Campaniam primum,		O THO Magn⁹ Henric⁹ fratre
delsinc in Insulam Pandate-		Marsburgi obſidione conxit,
ri am. 35		quem tandem ſupplicem veniam
O DENATUS PALMIRENVS		orauit. 265
Nisibin, & Orientis pleraque		Otho Hungaros apud Auguſtā
tum Mesopotamia in potes-tem		Vrbem fidit. 266
recepit. 142		Otho à Ioanne XII. Pontifice co-
O denatus Saporem regem in fu-		ronatus eſt Roma. 267
gam ueriti, regius theſauros, re-		O. bonis mors. 267
gias, & concubinas rapuit. 142		O THO II. Grecos Sarracenosq;
O denatus Quietum interemit.		Calabria expulit. 270
ibidem.		Otho à Lothario Rege Francie
O denatus occisus vna cum filio		penè oppreffus. 270
suo Herode, à Conſobrino suo		Otho à Gracis viſus & captus.
Aſonta. 142		271
O denati mores, ſtudia. 142		Otho eloquentia Graia preſtit.
O derint, dum incuant, in ore ſem		271
per habebat C. Cesar. 21		Otho moritur sagitta venenata
O DOACER GOTHORVM Rex,		ictus. 271
Bracilem Comitem apud Ra-		Otho III. à Gregorio Roma co-
uennam occidit. 216		ronatus eſt. 272
O doacer à Theodorico Veronensi		Otho urbem Romanam cebit. ibid.
apud Rauennam ſuperatus &		Otho necatus eſt miss⁹ per inſi-
extinbito eſt. 216		dias veneno à Crescentij vox-
O LYBRIUS Ricimeruſ ſucceſſit in		re. ibidem
Imperio 214		Otho I III. Rome iniurij affec-
Opera publica reſtituta ab An-		tuſa, que diuini erant pontifi-
		cie, occupauit: hinc a Pontifici
		Maximo anathemate notatus,

I N D E X

- Imperio spoliatus est.* 303
- Otho destitutus omniis iurorum praesidio, in Saxoniam fugere coactus, & à Gallorum Rege uitius est.* 303
- Othonus mort.* ibidem
- Pantheon instauratum à P. Aelio Adriano.* 70
- Pastorū boni officium.* 17
- Patzinace Istrum superantes, à Diogene Sirmii & Bulgaria principe uicti.* 274
- Perse Mesopotamiam, Syriam, Hierosolymam sub Phoca occupauerunt.* 227
- Pescennius Niger ab exercitu Syriaico Imperator appellatus est.* 93
- Pescennius Niger circa Byzantium oram omnem occupavit.* 93
- Pescennius Niger apud sinum Ibelicum fugatus ab Alexandro Magno.* 93
- Pescennius Niger ingenium, & mores, honores.* 93
- Pescennius Niger exercitus fugatus.* 93
- Pescennius Niger misera mors.* 93
- Pescennius statuta.* 93
- PETRVS** Antiodorensis Comes, Imperator Constantinoopolitanus creatus est. 305
- Hinc ab Honorico Roma coronatus* 305
- Petrus Dyrrachium obsidione cinxit.* 305
- Petrus Macedoniae urbes invasit.* 305
- Petrus Theodori insidijs captus, obtruncatur.* 305
- PHILIPPICVS BARDANIVS** contra Justinianum bellum mouit, eumque cum filio occidit. 236
- Philippicus sanctorum statuas &*
- imagines ex omnibus tempis eradi mandauit.* 236
- Philippic⁹ Bardani⁹ ab Arthe mio oculis priuatus, regno pulsus est.* 236
- Philippicus Suevia Dux cù Othono Duce Saxonia pugnauit, eumq; fudit.* 302
- Philippus Alsatiā populatus, urbes & oppida funditus evertit.* 302
- Philippus Argentoratum cepit.* 302
- Philippus Bamberg⁹ ab Othone de Vuitilspach occis⁹.* 302
- Philippopolis à M. Iulio Philippo Arabe condita.* 125
- PHOCAS**, supra quām Principem deceret, auarus, Romanū Pontificem omnium Ecclesiārum Principem declarauit. 226
- Phocas pr̄ sua ignavia paſsus est Perias occupare Mesopotamiaj, & Syriam, & Hierosolymā.* 226. 227
- Phocas paſsus est nomen Imperij detiri.* 227
- Phocas miserè occubuit.* 227
- Phoenicum indigene Heliogabalum tanquam deum Maximū colunt.* 108
- PIS⁹** Imperator Theſſalicus dicitur, miss⁹ perchtoribus à Valente occis⁹ est. 144
- Plautia Herculanilla à Tib. Claudio Imperatore repudiata.* 29
- Plautianus prefec⁹ t⁹r̄ Italia⁹ proſcriptionib. ditati sunt.* 100
- Plutarcho Historicus & Philoſophus intimus fuit Traianō Vlpio.* 62
- Poëta ac Rhetoribus ſalary annua conſtituta à Flauio Vespafiano.* 49
- Pompeia Q., Pompej filia à C. Iulio*

I N D E X.

<i>Pontifex Max.</i>		
<i>Julio Cesare repudiata.</i>	4	III.
<i>Pons Aelius.</i>	70	Pontifex Max. Alexander
<i>Pons Aureolus.</i>	134	Friderico Barbaroſa Urbe ieclus fugatusq; est. 300
<i>Pontifex Maximus Vigilius in carcerem coniectus à Theodo- ra Iustiniani Imperat. uxore.</i>	222	Pontifex Max. Othonem III. anathemate notauit, Imperio spoliavit, suffecto Friderico II. Sicilia rege. 303
<i>Pontifex Max. princeps omnium ecclesiarum declaratus à Pho- ca.</i>	226	Pontifex Max. Gregorius IX. ter anathemate Fridericum II. notauit. 309
<i>Pontifex Max. Martinus à Con- stante Imp in exilium atatus, fame perit.</i>	231	Pontifex Max. Innocentius ana- themate notauit Fridericum II. quod Concilio Lugdunum coacto non adfuerit. 309
<i>Pontifex Max. comprehensus mā- dato Iustiniani Minoris.</i>	234	Pontifex Max. Ioannes cum à Lu- donico sede foret ieclus, eum an- athemate notauit. 320
<i>Pontifex constantinopolitanus Germanus, à Leone III. sede pulsus est, & Gregorius Ro- manus Antistes comprehensus.</i>	238	Pontifex Max. Eugenius sede tur- batus est, & moritus à Sigismundo do. 326
<i>Pontifex Max. Nicolaus, Episco- pos, Culoniensem, & Treveren- sem anathemate notauit, atq; etiam Lotharium.</i>	250	Pontifices ex monachis creauit Leo III. vir Impius. 240
<i>Pontifex Max. Adrianus Lo- tharium anathemate soluit.</i>	250	Pontifices tres de papatu certantes deiecli ab Henrico. III. 282
<i>Pontifex Max. Ioannes VIII in vincula conieclu, quod Ludo- nicum III. Imperialib. donaſ- set insignis.</i>	255	Pontifices tres adulterini, Ioannes XXII. Gregorius et Benedito Elius deiecli sunt à Sigismundo. 326
<i>Pontifex Max. Ioannes XII. O- thonem ancipem Rome coro- nauit, ac delinc gradu deieciit, suffecto Leone.</i>	267	Popea pellex & adultera Domi- tiani Neronis, quam ille post- modum occidit. 35
<i>Pontifex Max. Gregorius sede pulsus à Romanis Othone III. Imperatore.</i>	272	POSTHVMIVS, summa eloquen- tia vir, à patre Augustus ap- pellatus. 137
<i>Pontifex Max. Ioannes ab Oth- one III. indignis modis exceptus.</i>	272	POSTHVMIVS SENIOR. Victo- rinum in Imperio principatum vocabat. 138
<i>Pontifex Max. Gregorius ana- themate notauit Henricu III.</i>	283	PROCVLVS. Lugdunensibus du- cibus ac hortantibus Imperium affimpst. 139
<i>Pontifex Max. Hildebrandus in exilium est atatus, ab Henrico</i>		Proculus Alemanos contrivit. 159
		Proculus in Francorum auxiliis

I N D E X.

<i>veniens, uictus & interemptus</i>		<i>rata, industria, & laborum to-</i>
<i>est.</i>	159	<i>lerantia, mors.</i>
<i>Pronimie instituta à Flavio Ve-</i>		<i>P. Aelij Adriani honores.</i>
<i>spasiano.</i>	49	<i>P. Aelij Adriani in temperan-</i>
<i>PROCOPIVS à Valente in Phry-</i>		<i>do Imperio prudentia.</i>
<i>gia superatus est, ac ei traditus,</i>		<i>P. Adriani nomine eosi.</i>
<i>qui adscissa eius cervice, disfor-</i>		<i>P. Aelij Adriani humanitas.</i>
<i>diam ciuilem sedauit</i>	195	<i>69</i>
<i>P. AELIVS ADRIANVS elegan-</i>		<i>P. AELIVS, Vnde PERTINAX</i>
<i>ter institutus.</i>	68	<i>.diclus.</i>
<i>P. Aelius Adrianus uenationi</i>		<i>P. Aelius pertinax literis Grec-</i>
<i>deditus.</i>	68	<i>& Latinis claruit, atque</i>
<i>P. Aelius Adrianus populo cō-</i>		<i>Grammaticen professus.</i>
<i>giarium dedit.</i>	68	<i>P. Aelius Pertinax nomen Im-</i>
<i>P. Aelius Adrianus Senatores</i>		<i>perij recusauit.</i>
<i>pauperes iuuuit.</i>	68	<i>P. Aelius Pertinax quid statue-</i>
<i>P. Aelius Adrianus gladiato-</i>		<i>rit de solo vacante, de tributis,</i>
<i>rium munus totis sex diebus</i>		<i>de possessionibus suis, de corvia-</i>
<i>exhibuit.</i>	69	<i>rijs, de aere alieno, de operibus</i>
<i>P. Aelius Adrianus disciplinis</i>		<i>publicis, de stipendijs, premijs</i>
<i>& artibus valuit.</i>	69	<i>militum, & annona.</i>
<i>P. Aelius Adrianus, primus</i>		<i>P. Aelius Pertinax apud uada</i>
<i>Cesarum barbam nutritus.</i>	70	<i>Sabatia mercaturas exerceuit,</i>
<i>P. Aelius Adrianus ponte ex-</i>		<i>non secus, atq; priuatus.</i>
<i>citauit ad Tiberim.</i>	70	<i>P. Aelius Pertinax à Lato pre-</i>
<i>P. Aelius Adrianus in Britan-</i>		<i>fecto confosus.</i>
<i>nia murum per octoginta milia</i>		<i>P. Aelius Pertinax inter Diuos</i>
<i>passuum duxit, qui Barbaros à</i>		<i>relatus.</i>
<i>Rom. diserneret.</i>	69	<i>P. Aelij Pertinacis honores &</i>
<i>P. Aelius Adrianus adē Aug-</i>		<i>dignitates.</i>
<i>usti restituit.</i>	69	<i>P. Aelij Pertinacis censura in dā</i>
<i>P. Aelius Adrianus, bellū Par-</i>		<i>natos maiestatis.</i>
<i>ثورum sedauit, per Asiam</i>		<i>P. Aelij Pertinacis leges de tefla-</i>
<i>in Achaiam nauigauit, Eleu-</i>		<i>mentis.</i>
<i>sina sacra suscepit.</i>	69	<i>P. Aelij Pertinacis auaritia.</i>
<i>P. Aelius Adrianus Pompeio</i>		<i>P. Aelij Pertinacis flatura</i>
<i>parentauit in Arabia.</i>	69	<i>P. CORNELIUS LICINIUS</i>
<i>P. Aelij Adriani cura de aegris</i>		<i>VALERIANVS, iure meritorū</i>
<i>69</i>		<i>Imperator creatus.</i>
<i>P. Aelij Adriani disciplina.</i>	69	<i>P. Cornelius Licinius captus à Sa-</i>
<i>P. Aelij Adriani in doctos &</i>		<i>pore Perfarum Rege mijere</i>
<i>artium professores studium.</i>	69	<i>tractatus, & crudeliter necatus</i>
<i>P. Aelij Adriani copte.</i>	69	<i>est.</i>
<i>P. Aelij Adriani Thesaurus.</i>	96	<i>P. ANNIVS TACITVS iniuitus</i>
<i>P. Aelij Adriani opera instau-</i>		<i>Imperium adjunxit.</i>
		<i>P. Annivs statuas ex auro et ar-</i>
		<i>gen</i>

I N D E X.

- genti deereuit Valerio Aures
liano. 155
- P. Annus Cornelium Tacitum
historiographum parentis loco
habuit, eiusq; lucubrations des-
cias singulus annu publice scribi
curavit. 155
- P. Annus Thermas publicas
privato sumptu extruxit. 155
- P. Annus mores, eruditio, studia,
mors. ibid.
- Q**
- Quaternitate, nō trinitate profisit
est Anastasius Dicorus. 219
- Quyetus cum fratre & patre
Imperator dicitur. 142
- Quod tibi nō vis fieri, alteri ne fē-
ceris, sententia insignis, quā sēm
per in ore versabat Alexáder
Seuerus, habet orationē ad mi-
lites. III
- R**
- REGILLIANVS contra Sarmas-
tas feliciter pugnauit. 140
- Regilliani nōs etymologia. ibid.
- Repetundarum poena à C. Iul. Ce-
fare statuta. 2
- RICHARDVS Provincias Epis-
scopi Treverensis, igne & ferro
rastravit. 113
- Richardus Poppardiam obedit, et
expugnauit. ibid.
- Richardi mors. ibid.
- Richardis, Caroli Craſti uxoris, in
Alsatia monasterium sacra-
rum Virginum construxit. 257
- Ricimer Anthemij Imper. Alas-
nos cum eorum rege fidit:
Anthemiu confidit: ciuii Rom.
bona direptioni dedit. 214
- Repetundarum damnatos qua pœ-
na plectendos censuerit Antoniu-
mus Pius. 76
- Robertus Antisiodorensis Ma-
rinum Michaelē Venetorū Dn
& Prætorē Constantinopolitanū,
- Imperij cōsortē appellauit. 306
- RODOLPHVS Brygaiam, Erga
yam, Turgaym magnamq; par-
tem Sabandie, minorisq; Bur-
gundie subegit. 314
- Rodolphus Ottacarum Bohemia
Regem vicit, & occidit, ibidem
- Rodolphus totam Austria in
suam ditionem redigit. 315
- Rodolphus Venceslao Ottacari fi-
lio Bohemie regnum restituit.
- Rodolphus Heluetios subegit. 315
- Rodolphus Pseudofredericum cap-
tum Naueſi combuſit. ibid.
- Rodolphus vtr summe auar⁹. 315
- Rodolphi mors. ibid.
- RODVLPHVS aduersus Henric⁹
cum IIII sepe pugnauit. 284
- Rodulphi sententia, cum manu
truncum esset intinuitus. 285
- ROMANVS ARGYRVS, princeps
et doctus et liberalis principio,
subinde factus carnis, infideli
petitus occubuit. 277
- ROMANVS IVNIOR vir lxxii
& otio perditus, aduersus Sar-
racenos & Turcas feliciter puz-
gnauit. 268
- Romanus Iunior matrem & so-
rem in Coenobium relegauit,
qua tandem miretricium que-
stum exerceuerunt. 268
- ROMANVS DIOGENES contra
barbaros feliciter primo dimi-
cauit. 289
- Romanus à Sultano captus abdi-
ciusq; est velut mancipium. 289
- Romanus à Michaelē Imperato-
re oculis priuatus est. 289
- Rome incendium per triduum tem-
poribus Titi Vſſafiani. 55
- RUPERTVS cū in Italia descendis-
set, ad opprimendā Galeactorū
potentiam, congregatus cum Vi-
cecomite ſufiſus et fugat⁹ est. 325

I N D E X.

Sacerdotibus Græcis coniugium permisum in sexta Synodo Cœ stantinopoli celebrata	233	trucidatus	Ibid.
Sarraceni à Bulgaris sepe vici 23		Sergij Galba Honores	38
Sarraceni & Graci Calabria pul si ab Othono II.	271	Sergij Galba ad milites oratio	36
SATVRNINVS invitus suscepit Imperium: & tandem ab illis ipfis, à quibus creatus Impera tor, interemptus est	145	Sergij Galba auaritia	39
SATVRNINVS Aegyptum in travit contemptu precepto Au reliani, suo maximo incommmodo	158	Sergij Galba statura, ingenium, mores, & vite ratio	Ibid.
Scribonia vxor Octavianii Au gusti	15	SEVERVS OSTILIANVS 124	
Seculum Commodianum & au reum	85	SEVERVS qui & SEVERIA NVS Biorgum Alanorum Re gem superauit: eoq; lauream me ruit	213
Senecam quid mouerit, vt de Cle mentia Domitianii Neronis scri beret	32	Seueri mors	Ibid.
September & December à Domi tiano denominati	58	SEVERVS contra Maxentiū ma nis conferens, fugatus, captus ac cessus est	173
Septimius Seuerus in Illyrico à su is militibus Imperator creatus	93	Severus Antiochie Episcopus,	
SERGIUS GALBA liberalibus disciplinis institutus	38	Arriana heresos, sectator, ma gnas turbas mouit de Corrupti bili, & Incorruptibili	220
Sergius Galba ludos Florales ex hibuit	ibid.	Seueri de Imperio reffonsuni	91
Sergius Galba triumphalia orna menta accepit ob res preclarè ge stas	ibid.	SIGISMUNDVS eruditio, pro bitate & statura clarus, Rex	
Sergius Galba Taraconensi His pania preficitur	ibid.	Hungaria & Romanoru	325
Sergius Galbae Senatus & po puli Romani Legatum profie tur	ibid.	& 326	
Sergius Galba iudicia seuerissime exercit	38. & 39	Sigismundus aduersus Turcas ex erictum ingentem paravit, ab	
Sergius Galba Narbonæ urbem ingressus	39	Amurabi gravi prælio rādem victus	326
Sergius beneficia à Casarib. data iudicibus eripuit	ibid.	Sigismundus Concilio Constan tia coacto, tres adulterinos Pon tifices sede deiecit, suffecto Oto ne de Columba	326
Sergius Galba in foro Romano		Sigismundus ferream coronā Me diolani accepit, Rome Cesare am	
		ibid.	
		Sigismundus Eugenium Ponifa ce Max. sede sua primauit. ibid.	
		Soli templum extructum à Vale rio Aureliano	353
		Speiacula sumptuosa edita à Do mitiano	58
		S. Pompeius iussu Antonij inter fectus	9
		STAVRATIVS filius Nicephori, Imperio deturbatus, tonfis capil lis, monasterio inclusus est	244
		Statilis	

I N D E X.

<i>Statilia Messalina raptā à Do-</i>	<i>monasticā viā arripuit</i>	238
<i>mitiano Nerone, trucidato At-</i>	<i>THEOPHILVS Diuorum imagi-</i>	
<i>tico Vettio eius marito</i>	<i>nēs auersatus, qui eas volerent,</i>	
36	<i>ad mortem usq; cadi iusit</i>	249
<i>Syluanus Bonis filius, Constan-</i>	<i>Theophilus à Sarracenis bū vi-</i>	
<i>tinum, & Magnentium infidūs</i>	<i>clus est</i>	249
<i>petijt</i>	<i>Theophilus dysenteria correptus,</i>	
187	<i>obīt</i>	249
<i>Synodus Septima conuentu CCC.</i>	<i>Thermae adificate à Tito Vespasiano</i>	
<i>& L. patrum Nicea celebrata</i>	<i>Thermae instaurata ab Alexandro Seuero</i>	III
<i>sub Constantino Imp. Leo. IIII.</i>	<i>Thermae publicae priuata sumptu P. Annū Taciti extructa</i>	155
<i>filio</i>	<i>THEODOSIVS Remp. à Gothis</i>	
242	<i>pene oppressam restituit</i>	197
<i>Synodus sexta celebrata Constantino sub Constantino Imperatore, & Agathone Pontifice Max.</i>	<i>Theodosius Maximum Tyrannum, & Vicarem, eius filium necavit</i>	198
233	<i>Theodosius Arbogastum & Eugenium Tyrannum ē medio fūstulit</i>	ibid.
<i>Synodus Mozuntia celebrata ab Henrico III.</i>	<i>Theodosij mores, natura, studia, mors</i>	ibid.
282	<i>T I B E R I V S A B S I M A R V S</i>	
	235	
<i>Templum Soli extrūctum à Vale-</i>	<i>Tiberius Leontium truncatis nari bus in carcerem coniecit</i>	ibid.
<i>rio Aureliano</i>	<i>Tiberius Agarenos bello petiuit, p̄fsc̄to fratre Heraclio</i>	ibid.
153	<i>Tiberius Philippicum in Chersonam relegavit</i>	ibid.
<i>Templum Pacis à Flavio Vespasiano extrūctum</i>	<i>TIBERIVS CLAVDIVS DRVS</i>	
49	<i>sus Lugdunii natus</i>	26
<i>Templum diūlum ΑΓΙΑΝ ΣΟΦΙΑΝ, extruendum curauit</i>	<i>Tiberius Claud. à matre Portentum nature dictus</i>	ibid.
<i>In Iustinianus</i>	<i>Tib. Claud. bello civili petitus a Camillo Scruboniano Dalmatiae legato</i>	ibid.
222	<i>Tib. Claud. Censor creatus</i>	27
<i>Tenedos, Insula</i>	<i>Tib. Claud. Pater Senatus dictus ibidem</i>	
330	<i>Tib. Claud. que, & quanta opera publica curarit</i>	ibid.
<i>Terra motus in Palestina & Syria sub Constantino Copronymo</i>	<i>Tiberius Claudius Iudus Secularis fecit</i>	ibid.
239		
<i>TETRICVS SENIOR Aureliano se subiçere, quam infidissimis parere maluit</i>		
146		
<i>TETRICVS IVNIOR cum patre ab Aureliano per triumphum ductus est</i>		
146		
<i>Thalamige</i>		
70		
<i>Theodora Iustiniani Imperatoris uxor, Vigilium in carcerem coniecit, & aliquot diebus pane solum & aqua aliuit</i>		
222		
<i>Theodora templū Apostolis condidit</i>		
ibid.		
<i>THEODOSIVS III. Diuorum imagines à Philippico decurbas restituit</i>		
237		
<i>Theodosius à Leone pulsus regno,</i>		

I N D E X.

Tiberius Claudius	Aqueductum à Caligula inchoatum, magnifice perfecit	27	Eius	ibid.
TIBERIVS CONSTANTINVS	suum liberalis, Iustini Thesaurum & Narsetis in Italia reperit	223. & 224	Tiberij Neronis honores	ibid.
Tiberius Constantinus	Persas bello expugnat	224	Tiberij Neronis oratione	ibid.
	Capitium in patriam remisit	ibidem	Tiberij Neronis studium de repub.	ibid.
Tib. Constant.	cū Longobardis fœda percurrit	ibid.	Tiberij Neronis liberalitas & modestia	ibid.
Tib. Constantinus	accedens ad mortem, Mauritio genere Imperium reliquit	ibid.	Tiberij Neronis insignis gnomus ad presides provinciarum tributa suadentes	ibid.
TIBERIVS NERO	Druſum fratrem capitali odio prosequuntur est, & Iuliam uxorem in exilium relegantur	17	Tiberij Neronis libidines	ibid.
Tiberius Nero M.	Agrippam uenandum curavit	ibid.	Tiberij Neronis anaritia	ibid.
Tib. Nero Germanicum	veneno suſluit	ibid.	Tiberij Neronis crudelitas	17
Tiberius Nero	Principes penè xxx. perdidit	ibid.	& 18	
Tiberij Neronis	mors, et funus	18	Tiberij Neronis odium in suos	18
Tiberij Neronis	statura, proceritas, & virtus	ibid.	Tiberij Claudij Imperatoris Adua	26
Tiberij Neronis	ingenium & eloquentia	ibid.	Tiberij Claudij Drusi diuini ho-	
Tiberius Nero Tiberij Imper. pa-	ter, questuram exercuit sub Iu-	ibidem	nores, sacrificia, ludi, spectacula	
TIBERIVS NERO CAESAR	lio Cesare, hinc Pontifex Max.	ibidem	Tiberij Claud. expeditio in Bri-	
16	postmodum pretor creatus	ibid.	tanniam	27
Tiberius Nero	Iudeam domuit	54	Tiberij Claudij Triumphus	ibid.
	Gamalam cepit &		Tib. Claudij studium in rempub.	
	domuit		ibidem	
Titus Vespasianus	Iudeam domuit, Hierosolymam oppugnauit,	ibid.	Tiberij Claudij mort, funus	ibid.
	fame, ferro & flamma conficit	ibid.	Tiberij Claudij statura, natura, et	
Titus Vespasianus	ibidem		ingenium	ibid.
	de Iudeis tri-		TITVS VESPASIANVS	
	umphavit		Tara	
Titus Vespasianus	cum patre imperium gubernauit	ibid.	chiam & Gamalam cepit &	
	ibid.		domuit	
Titus Vespasianus	patre adhuc	ibid.	Titus Vespasianus	
	vino, Rome Imperator appellatus est	ibid.	Iudeam	
Titus Vespasianus	Amphitheatrum extruxit, Thermas edificauit, nauale bellum in veteri	ibid.	Naumachia exhibuit	55
	ibid.		Tit	

I N D E X.

<i>Titus Vespasianus cur Pontificatum Maximum appetierit</i>	55	<i>Traiani magnitudo animi</i>	<i>ibid.</i>
<i>Titus Tribunus Maurorum, à suis militibus interemptus</i>	149	<i>Traiani mors</i>	65
<i>Titii Vespasiani mores, ingenuum, & dicendi facultas</i>	54	<i>Traiani sententia de Imperio Domitiani Neronis</i>	33
<i>Rapina, crudelitas, tum eius clemencia & benignitas, iustitia</i>	<i>ibid.</i>	<i>Traiani integritas, vires</i>	63
<i>In Senatum reverentia</i>	<i>ibid.</i>	<i>In pauperes charitas</i>	<i>ibid.</i>
<i>Titii Vespasiani honores & dignitates</i>	<i>ibid.</i>	<i>Traiani de Dacis & Arabibus triumphus</i>	64
<i>Titi Vespasiani luxus & libidines</i>	<i>ibid.</i>	TREBELLIANVS monetam suo nomine cudi iussit, et Palatum in arce Iauria constituit	147
<i>Titii Vespasiani insignes sententiae</i>	55. & 56	<i>Trebellianus ad Campum ductus per Caucisoleum, Gallieni Ducem, viictus & occisus est</i>	147
<i>Titii Vespasiani mors</i>	55	<i>Triumphus M. Aurelii de Catherinis, Parthis & Syriis</i>	79
<i>Titus Flavius Sabinus apud Helvetios exercitum</i>	52	<i>Triumphus Gordiani Iunioris de Thracibus, Antiochis & Perissis</i>	122
<i>Turce & Perse praleio saepe vietti à Calvoanne Imp.</i>	295	<i>Triumphus Aureliani</i>	
TRAIANVS VLPIVS in Agrrippina Colonia Imperij acceptis insigniis à Nerna Cocceio	62	<i>Triumphus Aeli Valerii Probi de Germanis & Blemis</i>	157
<i>Traianus Venationi dedit opera</i>	63	<i>Triumphus Lusitani de Vandalis</i>	221
<i>Traianus Dacos profigauit</i>	64	<i>Triumphus Diocletiani de Aegyptiis, Affyriis, Persis</i>	165
<i>Traianus Marcianopolim condidit</i>	<i>ibid.</i>	<i>Triumphus Domitiani Neronis</i>	
<i>Traianus que extruenda curarit ex thesauris Decibali Dacorum regis</i>	<i>ibid.</i>	<i>Triumphus L. Aelii Aurelii Comodi Autonini de Syriis</i>	
<i>Traianus Arabiae partem, que ad petram vergit, domuit</i>	<i>ibid.</i>	<i>Triumphus L. Septimi Seueri Pertinaci, de Parthiis, Arabibus, Adiabenis, Suevis, Sarmatis, Marcomanis, Baroarivis, &c.</i>	153
<i>Traianus spectacula Roma edidit per 25 dies</i>	<i>ibid.</i>	<i>Triumphus duplex Domitiani de Dacis & Cattis</i>	58
<i>Traianus ingenij sicut</i>	<i>ibid.</i>	<i>Triumphus Alexandri Seueri de Parthiis</i>	IXX
<i>Traianus Celso statuam publice ponit iussit</i>	<i>ibid.</i>	<i>Triumphus Flavii Vespasiani de Iudea</i>	49. & 50
<i>Traianus Plutarcho Historico et philosopho usus</i>	<i>ibid.</i>	<i>Triumphus L. Septimi Seueri Pertinaci de Parthiis, Arabibus & Adiabenis</i>	96
<i>Traianus Circum ampliorem colapsum restituuit</i>	<i>ibid.</i>		
<i>Traianus expeditionem duxit in Armeniam</i>	<i>ibid.</i>		
<i>Traianus Euphratem fluuium poteruixit</i>	<i>ibid.</i>		

I N D E X.

TRIVM VIRI IMPERIUM inter		perauit	152
Se diuiserunt	7. & 8	<i>Valerius Bithyniam recuperauit</i>	
Quos illi proscripterint	8	153	
<i>V</i>		<i>Valerius Thyanam & Palmyrā expugnauit: Zenobia apud E- mesam fugauit</i>	<i>ibid.</i>
VALENS bella gefit in Oriente		<i>Valerius Soli templum extruxit</i>	
54		<i>ibidem</i>	
Procopium ricit ac occidit	193	<i>Valerius Firmum Seleucium fu- gauit</i>	<i>ibid.</i>
VALENS etiam baptizatus Arria- nam sc̄tam tandem amplexus est		<i>Valerius ēuvysicēp omnium delictorum constituit</i>	<i>ibid.</i>
ibid.		<i>Valerij prouidentia in Rep. consti- tuenda & formanda: eiusdem Triumphi de Gothis, Suevis, Marcomanis, Barbaris</i>	<i>ibid.</i>
Valens monachos iusit militare: et in Christianos desauit		<i>Valerio interempto interregnum fuit sex mensibus</i>	154
Valens à Gothis fugatus, flamma absumptus est		<i>Varij astus, ut Heliogabalus Imperium conseqveretur</i>	107
VALENTINIANVS sub Iulia- no tribunum agens, quia dīs sa- crificare nolle, lege ab exercitu est exactus	192	V E N C E S L A V S Imperij curam abiecit	323
Valentinianus Goths, & Bar- baras nationes Thracia expul- lit. Septentrio nem omnem do- muit: Parthos per legatos Syria eiecit, Germaniam pacauit	193	<i>Venceslaus à fratre Sigismundo ca- ptus, & Vienna in carcere ser- natus</i>	<i>ibid.</i>
Valentiniani forma, statura, mors ibidem		<i>Vespasianorum monumenta</i>	52
Valeria Messalina, Tiberij Clau- dij vxor, à Tribuno transfixa est	30	<i>Vestales virgines uiue obruta ter- ra à M. Aurelio Caracalla</i>	
VALERIANVS IVNIOR forma, verecundia, & probitate et in- genio præstuit	133	102	
VALERIUS AVRELIANVS Sarmatas in Illyrico cum tre- centis presidiariis, solus profuga uit: & propria manu vna die bello Sarmatico quadraginta octo, plurib., autem plus, quam noncentos interfecit	152	<i>Vesuui montis in Campania in- cendium</i>	<i>ibid.</i>
Valerius Francos apud Maguncia repulit		VETERANNIO alias Britānion ab exercitu Illyricano Impera- tor appellatus	187
Valerius ob singularem militarem disciplinam liberaliter Illyrici, & Galliarum restitutor dictus est		VIBIVS TREBONIANVS GALLVS cum Scythis fudit iniit, non sine gravi Romani no- minis nota	130
Valerius Goths, Suevos, Mar- comanis, Barbaros, fudit ac su-		<i>Vib. Trebonianus Barbaris tribu- ta pependit dragmarum aurea- rum cc. & hinc Scythice ser- uitutis iugum accepit</i>	<i>ibid.</i>
		<i>Vibius Trebonianus à Barbaris grauiter affectus</i>	131
		VICTOR cum patre Maximo à Theodosio trucidatus est	199
		<i>Victor</i>	

I N D E X.

<i>Victoria, ciuitas condita à Friderico II.</i>	309	<i>Zenone Imp. incendium adeò græue fuit, vt preter urbis Conflans tinopolis maximam partem in gne vastatam, centum et vi-</i>
<i>Victoria, castrorum mater</i>	149	<i>ginti milia librorum combusæ sunt</i>
<i>VICTORINVS à quodam actua- rio, cuius vxorem constupravæ- uerat, Agrippina, cù filio ins- terfectus est</i>	138	<i>Zenobia mulier elegans & casta, mixit regali pompa, Persico mo-</i>
<i>Vigili Pontificis Max. captiuitas 222</i>		<i>re</i>
<i>Vineas colere permisum Gallijs & Pannonijs ab Aelio Vale- rio Probo</i>	157	<i>Zenobie cultus</i>
		<i>ibid.</i>
<i>Z</i>		<i>Zenobia responsum ad Aurelia- num interrogatæm, quare ausa ejet Imperatoribus Romanis resistere</i>
<i>ZENO ut Tyrannus imperauit: færi Corona habuit, qui san- guine & cæde hominum mira- ficè delectabatur</i>	216	<i>Zenobia in Triumphum ducta cù Aureliano</i>
<i>Zeno à Basilifco in Isauriam pul- sus cum vxore Ariadne, tan- dem revocatus est</i>	ibid.	<i>ibid.</i>
<i>Zeno Basilifcum in Cappadociam cum filio relegavit</i>	217	<i>Zenobia color, habitus, statura</i>
		<i>ibidem</i>
		<i>Zoë Romanum maritum in bal- neis suffocauit: hinc Michaelens sibi maritum adscivit, tum Im- perii cum sorore Theodora ad- ministravit</i>
		<i>280</i>

F I N I S.

TIGVRI PER ANDREAM GESNERVM,
Calend. Martij, Anno Salutis

M. D. LVI.

DE VITIS IMPERATORVM SEV CAESARVM, AC EORVM EICONIBVS ET
NUMISMATIBVS EPITOME.

C. IVLIVS CAESAR, C. Mario, & L. Valerio Cōs. Romæ natus est. Literas Latinas Græcasq; tum & præcepta dīcedi à Marco Antonio Gniphone, homine Gallo, magno ingenio, & singulari memoria viro edocitus est. Fuit namq; Cæsar admirabili docilitate: & ad dicendi facultatem appositus, & elegantissima quædam civilis eloquentiæ uis à natura insita illi fuit, in qua splendidissimè adeò elaborauit, ut secundū absq; ulla contentione locum obtinuerit, & Cicero ipse dubitarit, cui Cæsar deberet cedere. Annum agens decimumsextum, cùm undique extuarent Syllanæ tempestates, eò quod ad finitatem Mario coniunctus erat, Urbe electus est. Prima stipendia de more nobilium Romanorum fecit, in M. Thermi Prætoris contubernio: in Asia primū, deinde circa Mytilenas, in quarum expugnatione ciuica Corona à Thermo donatus est. Postea in Cilicia sub Seruilio Isaurico breui tempore meruit. Comporta enim Syllæ morte, properè Romam redijt. Vnum & uicesimum agens annum, in foro eloquétiam exercuit. Tū Quæstor creatus ulteriore Hispaniam sortitus est. Dehinc Aedilis, spectacula gladiatorum, uenationes & ludos, pompas arque coniuia profusissimis sumptibus exhibuit. Defuncto Metello Pôtifice Maximo, Pôtifex creatus est. Postea Prætor effectus. Post Præturam Præses ulterioris Hispaniæ factus, sed non expectato suo successore priusquam annus finiretur, Romam proiectus, Consulatum cum M. Calphurnio Bibulo obtinuit. Post Consulatum, Imperium Galliarum cum Illyri-

A

I M A G I N E

co impetravit per quinquenium: ubi magna perfecit bella. Non totum belligerans decenium minime fermè Galliam, quæ inter Alpes & Rhodanum, Rhenum & Oceanum est, perdomuit. Octingenta cepit oppida, centos subiugavit populos. Aggressus deinde est Britannia, Romanis antea ignotos. Contra Helvetios Germanosq; exercitum duxit, bellaque generosissima consecit. Magnus Pharsalico prælio fudit Pompeium. Consecutis bellis quinques triumphavit: Primum & excellentissimum triumphum egit Gallicum, sequentem Alexandrinum, deinde Ponticum, huic proximum Africanum, nouissimum Hispanensem diuerso quenque apparatu & instrumento. Ordinationem dehinc annorum, & fastorum dierum instituit. Medicos & omnis facultatis professores ac eruditos, iure ciuitatis donauit, cum ipse foret eruditissimus. Ius laboriosissime & severissime dixit. Repetundarum contiuctos etiam ordine Senatorio mouit: uestiu ac uictus sumptus superfluos abscidit. Senatum compleuit, ac Patricios elegit, omniaq; officia colapsa redintegravit, & Magistratus in bonū ordinem redegit. Multa de ornanda instruendaque urbe, ampliandoq; Imperio cogitauit: sed morte præuentus finire non potuit. Consul per decenium continuum designatus fuit, Dictator continuus. C. Octavianus sororis lulie nepotem, hæredem instituit, etiam in familiā, nomenq; adoptauit. Statuam suam inter Reges locauit, in Curia sede aurea uestis, diuinos sibi honores nonnullos fieri passus est, nec adeuntes se honore dignat^r est ullo. Ob id inuidia sibi maximam mouit. Maturata est dudu in eū concepta conspiratio, per sexaginta Coniuratores. Quorum principes C. Cassius, M. Brutus, & Deci^o Brutus Cæsarē in Curia uiginti tribus uulneribus interfecerunt. Anno ætatis suæ 56. Dictatura uero initæ anno 3, fuerat animus cōiuratis, corp^r occisi, in Tyberim trahere, bona publicare, acta rescindere. Sed metu M. Antonij Consulis, & Magistri Equitum Lepidi destiterunt. Maxima pompa funus in campo Martio celebratū, ac rogus iuxta lulię tumulū extrectus est, luctu publico, summisq; honorib. corpus cōbstum. Columna uiginti pedū lapidis Numidici erēcta, cum inscriptione PARENTI PATRIAE. circa quam longo tempore sacrificauere quidā. Cōiuratorum domus destructæ & incensæ, plures trucidati. Qui evaserūt, fibi pīsis manus intulere, nullusq; percussorum ferē triennio superuixit. Fuisse traditur excelsa statura, colore candido, teretibus mēbris, ore paulo pleniore, nigris uegetisq; oculis, capite calvo, & ob id laurea semper ornatus, ualeudine prospera, in extrema ætate, uertiginosus, & bis morbo comitali corrept^r. In cibo & potu insignem parsimoniam, uiniq; parcissimum, prouum tamen in libidines (Nam & plures illustres sc̄minas, ut-pote Euriem Mauram Bogudis Regis Mauritaniae uxorem, & Cleo-

I M P E R A T O R V M .

3

Cleopatram Aegypti reginam corrupit) suisse autores tradūt. Eloquentia militari excellentissimus, quod libri atq; Cōmentarij à se scripti, satis superq; testantur: laborum atq; periculorum tolerantissimus, audax, rei militaris peritus, constans & seuerus, & in primis clementia longè clarissimus.

Aureus hic Numus à posteriore parte continet Imperatore corona Laurea ornatum, dextraq; ramum Lauri tenetē, stan tem in curru triumphali, qui Elephātis quatuor trahitur, cum inscriptione: TRIVMPH. GALL.

L. CAESAR Cæsaris Dictatoris pater, Prætor, & prætura populi Romani functus, filio agéte annum decimum sextum, Pifis, dum manē calcearetur, nullis evidentibus causis, nulloq; manifesto morbo extinctus est.

AVRELIA, C. Cottæ filia, Cæsaris mater, scemina primaria, singulati pudicitia mulier, purē & eleganter Romanæ loquēs, P. Clodium amore captuni Pompeiæ uxoris Cæsaris, multebri habitu indutum, & ad sacra bonæ Deæ nocturno tempore ingressum deprehendit, eumq; fugere cogit.

COSSVIA diues admodum, sed ē familia equestri, puerο

A 2

I M A G I N E S

penè adhuc Cæsari desponsata fuit, quam L. patre amissò per renuntiationem in sponsalibus dimisit.

CORNELIA Cinnæ quater consulis filia fuit, ex qua Julianam filiam genuit: Hanc Corneliam uxore Cæsar mīrūm amauit, utque eam repudiaret, nulla re à Sylla Dictatore persuaderi potuit, aut compelli, imò & defunctam pro rostris laudauit oratione cultissima: magnam hinc popularem benevolentiam affectus. Eius etiam fratrem L. Cinnam, qui in ciuili discordia Lepidum secutus, exulauerat, reduxit.

POMPEIA Q. Pompeia filia L. Syllæ neptis, quam Cæsar in locum Corneliae ductam repudiavit, diuortiumque fecit, ob P. Clodiu muliebri habitu in sacris bonæ Deæ deprehensum, qui deperisse eam ferebatur, atque adulterasse.

CALPHVRNIA L. Pisonis filiam, qui se in consulatu sequitur, Cæsar in uxorem duxit. Ultimum hoc ipsius fuit matrimonium, in eo enim occisus est. Haec multum Cæsarem amat, plurimumque eo die, quo in Senatu occisus est, somnio territa (Nam maritū in gremio suo confodi somniabat) horrifico cœpit, ne Curiam ingredetur. Post Cæsaris uero occisionem, ad ædes M. Antonij se contulit, cum pulcherrimam orationem pro rostris de laudibus Cæsaris habuisset, pecuniamque à Cæsare reliquam translulit, & penes eum depositus.

CLEO-

I M P E R A T O R V M .

CLEOPATRA Aegypti Regina, à Pothino regno electa, Cæsarem ad se amandum allexit: qui splendore formæ, & quadam sermonis gratia uictus, eam nō nisi maximis honoribus, præmisque auxit, ac ita fratri reconciliauit, ut pariter regni gubernacula teneret. Mox M. Antonium quoq; Imperium Aegypti occupantem, obsequio corporis deuinxit. In bello cum Augusto & Antonio, cùm essent superari, Alexandriam confugerunt: ubi se Antonius interfecit. Cleopatra uiua capta, cùm asseruaretur in triumphum, paulo post in uinculis, aliás infelice Antonij uiri sui, clàm admotis serpentibus überibus suis, concidit, Anno ætatis suæ trigesimonoно.

BVRIBS Maura, Bogudis Regis Mauritaniæ uxor, à Cæsare adamata, multis ab eo beneficijs affecta est. Huius uir Bogud Rex Mauritaniæ, in bello Africo enixè iuuit partes Cæsaris.

IVLIA, Cæsaris, & Corneliae filia, C. Pompeio post reconciliationem, licet antea Seruilio Cepioni desponsata fuerat, in matrimonium collocata est. Mirus fuit Pompei in hæc amor,

aded, ut ingruenti bello ciuili, ab amicis urgentibus, ut eam à se dimitteret, non induci potuerit. Immaturum hęc edidit par tum. Nam comitalibus ludis, cùm saucij quidam, cæsicj; non nulli, ad Pompeium uenissent, eumq; sanguinis contactu cruentasient, uestem mutandam petijt. Quia in re cùm tumultus seruitorum Iuliam portantum, cursusq; permagnus fieret, illa, quę tum grauida erat, toga inspecta cruenta, collapsa semi animis est, uixq; id tulit. Ex hac turbatione metuque immaturum ferunt partum editum. Iterum ea grauida facta, foemina nam peperit, acque è dolore pariendi mortem obiit: cui honos maximus à populo est habitus, ut in campo Martio sepeliretur. Nata etiam non multos post dies matrem secuta est.

CÆSARIVS C. Cæsaris ex Cleopatra filius. Hunc C. Cæsar suo nomine appellari passus est, & nonnulli Græcorum similem quoque Cæsari & forma & incessu tradiderunt. Missus est à matre Cleopatra cum ingenti auri argenteique copia in Indiam: sed post morem Cleopatræ à Rhodone pædagōgo per fraudem, quasi Cæsar eum in societatem Regni uocaret, reductus, ab Augusto est interfactus. De quo cùm sententias amicorum sciscitaretur Augustus, dixisse Arrium Philosophum serunt: **NON ESSE PROBANDAM MVLITITVDINEM CAESARVM.**

MARTIA Iuliæ Cæsaris amitæ mater, ex qua generis Regij se esse dicebat, originem nempe trahens ab Anco Martio, quarto Romanorum Rege.

IVLIA L. Cæsaris & Aureliæ filia, Cæsaris Dictatoris soror, foemina pudica, M. Accij Balbi Aricini, Senatoris clarissimi uxor, C. Octavianij Augusti auia.

M. ANT.

M. ANTONIVS, OCTAVIVS, M. LEPIDV^S
Triumviri, post diuersa bella inter se gesta, ab odio in amici-
tiam circa Labinium fluum Mutinensis agri conueniunt, tri
duo eo in loco commorati, de divisione imperij, deq; cæteris
agitatueré rebus, sic imperium quemadmodum paternā quan-
dam hæreditatē inter se diuidentes: Antonio Gallia, Lepido
Iberia & Lybia, Octauio Italia, Sardinia, & Sicilia obtigere.
Antonium, Cæsaremq; Cassio & Bruto bellum inferre, Lepi-
dum in futurum consulatum gerere, & ob ingruentes ne-
cessitates in urbe moram agere, decretum est. Destinantur
ad hæc duo deniginti urbes Italæ militibus distribuendæ, in
quibus agri & domicilia singulis assignarentur. Visum est illis
præterea hostes proprios interimere, ne hæc ipsa statuentibus
impedimentum possent asserre, & bellum exterum conficere.
Hi igitur tres viri a seipsis constituti, quos morti destinassent,
una conscripsere, ac potentioribus prætermissis, proprios de-
legere hostes, domesticos eorum uidelicet, aut amicos, ad ne-
cem mutuò sibiipsis, & tunc quidem & posterius indulgen-
tes. Elegere & alij alios: quidam ob inimicitiam, alij offendio-
ne solū, aut inimicorum causā, aut amicorum inimicitia,
aut habitationum splendore, aut diuitiarum excellentia

2 I M A G I N E S

commoti, cum multis pecunijs ad bellum indigerent, omnes
ferè uel morte, uel bonorum publicatione damnauere. Pro-
scripti sunt Senatorij ordinis circa trecentos, Equestris ordi-
nis duo milia. Primus ex proscriptorib. Lepidus fuit. Ex pro-
scriptis primus Paulus Lepidi ipsius frater. Secundus deinde
proscribentium Antonius. Ex proscriptis L. Antonius eius pa-
trius. Cæsar Antonio Ciceronem, Antonius Cæsari L. Cæsa-
rem auunculum proscribendum concessit. Omnes tunc urbis
exitus, aut portus, aut stagna aut lacunæ, aut quodcunque ali-
ud ad fugam suspiciorum inerat, aut ad latendum per prouin-
ciam fugis patebat, à turmarū Dicibus obsidebatur. Tan-
ta erat urbis confusio, ut multi essent, qui se spontanea fame
conficerent, qui laqueis finirent uitam, qui se aquis immerge-
rent, aut è tecto præcipites darent, aut igne se absumerent, aut
iugulatoribus se offerret. Inter proscriptos & Cicero erat, cui
caput & dextera manus, qua orationes illas luculentissimas
in Antonium ueluti tyrannum exarauit, abscissa, & ad Anto-
nium delata sunt, quæ diu summa lætitia exultans aspexit. V-
bi oculi satiati sunt illo spectaculo, iussit per contumeliam in
rostris, quo in loco prius orare solitus erat, deponi. Ita Cice-
ro eloquentia admirabilis, & qui Cōsularem dignitatem ob-
tinuerat, extinctus, ab hostibus contumelijs affectus est. Nec
satis erant ad sumptus proscriptorum bona, nec omne uecti-
galium genus exactum: itum est ad uirgines Vestales, raptæ pe-
cuniæ ad ædem depositæ, uxoribus etiam propinquisque ne-
catorum ciuium bona per calumniam adempta. Eam prodi-
galitatem nō passus Cæsar, diuisione pecuniarum cum An-
tonio fecit. Diuisio etiam exercitu, M. Lepido cū præsidio re-
listo, Cæsar contra Brutum in Macedonia, Antonius contra
Cæsarium destinatus est. Vbi Cassius & Brutus ab Antonio ui-
eti, sibi ipsiis manus intulerunt. Confecto bello, Cæsar grauissi-
ma ualetudine Romam reductus est. Antonius uero in Gre-
ciā ad cogenda stipendia, quæ militibus solueret, cum exer-
citū ingenti contendit. L. deinde Censorino Græciæ præfecto,
in Asiam transiit. Captus amore Cleopatræ, Cæsare interea se-
ditionibus & bello occupato, uoluptatibus indulxit. Tū cer-
tior factus L. fratrem, & Fuluiam uxorem primò inter se dissiden-
tes, deinde cum Cæsare pugnantes, amissis rebus Italia es-
se pulsos, ad Italiam ducentis nauibus se conuertit. Per ami-
cos uero, Fulvia eius uxore mortua, Cæsari reconciliatur. Di-
uisum deinde est inter illos Imperium. Omnis ad Orientem
tractus Antonius, ad Hesperiam Cæsari concessus. Lepido autē
Africa permisit. Octavia soror Cæsaris, Antonio in matrimo-
niū collocata, Senatus consueto Romæ nuptiæ celebratae.
Placuit deinde cum S. Pompeio pacem firmare. Fœdera igitur
cum Pompeio sunt facta, ut ille Siciliam, & Sardiniam habe-
ret,

I M P E R A T O R V M .

ret, tutum mare à Piratis præstaret, certumq; modū Romanū frumenti mitteret. Re composita Pompeius in Siciliam, Antonius in Græciam, mandata Cæsari rerum suarum cura, redit. Rursus Antonius quibusdam calumnijs contra Cæsarem irritatus, trecentis nauibus in Italiam properauit, sed Octavia fo-
rore Cæsarei horrente, in gratiam redierunt. His compositis, Cæsar contra Sextum dicit exercitum, eumq; prælio vincit, ac postea S. Pompeius, Pompei magni filius captus, iussu Antonij est interfactus. Cæsar Lepidum ob negligentiam, & insolentiam, priuatum imperatoris loco, relicto ei tantum Pontificatu, Romanū misit, ubi ille, qui imperium tenuerat, ex Triumviris quondam unus, ingloria egit uitam. Defuncto Pompeio Antonius cum exercitu Armeniam iterum aggressus est, Parthosq; uicit. Regem Armeniae multis promissionibus allectum, in vincula coniecit, eumq; Alexandriæ in triumphum duxit. Rursus discordia inter Parthorum Medorumq; Regem orta, à Medo Antonius ad bellum Parthicū rursus capessendum hortatus, amore Cleopatrae, illud quanquam Parthi uehementer intestinis laborarent discordijs, & seditionibus, in aliud tempus differt. Cæsar interea Romæ Octauiam sollicitabat, ut ad Antonium nauigaret, quæ Athenas perueniens, ab Antonio propter Cleopatram neglecta, Romanū redit, mandatoq; Antonij, domo expulsa. Quod Romanis indignissime factum uidebatur. Augebat & Antonij odium diuissimo illa tragicac superba, Romanisq; moribus maximè aliena, Alexandria habita. In Gymnasio enim duos ex auro thronos gradibus argenteis posuit, in altero ipse, in altero Cleopatra confedit, filijs item paulò humiliores collocauit. Inspectante omnini multitudine, Cleopatrā Reginam appellauit Aegypti, Cyprī, Lybiæ, Syriæ, unaq; cum illa Cæsariōnem ex C. Cæfare progenitum, regnare iubet, suosq; ex Cleopatra liberos, Reges Regum nominauit, ac Alexandro Armenianam, Medianam, & Parthiam. Ptolomæo Phœniciam, Syriam & Ciliciam assignauit. Hæc Cæsar sære in Senatu ostendens, sære in concione accusans, plebem contra Antoniū concitabat. Antonius quoque Romanū aduersus Cæsarem misit accusatores. Primo, quod pulso Pompeio, Siciliam adeptus, nullam eius insulæ partem fecisset sibi. Secundo, quod eius nauibus ad prælium uisus esset, nullas unquam restituisse. Tertio, quod M. Lepidum collegam exautorasset, & priuatum fecisset, omnes legiones & prouincias haberet illi traditas. Postremo, quod Cæsar omnem fermè Italiam militibus suis diuisisset, & nihil reliqui militibus suis reliquisset. Quibus Cæsar ita respondit: Lepidū ideo ab imperio remouisse, quod nimium ob eam rem insolescere uisus erat. Quæ bello acquisierit, se Antonio partem facturum, quando & ipse partem faciat sibi. Italiam militibus

non esse dandā, cùm Parthiam & Medium, quas Romanorū imperio adiunxerūt, unā cum Imperatore suo præclarissimè pugnantes, habeant. Antonius in Armenia erat, cùm hæc renunciata sunt ei, confestim tota mente se ad bellum ciuale conuerit. Collectis itaq; copijs, cùm Samum nauigans peruenisset, & aliquot dies commoratus in uoluptatibus, Athenas uenit. Cæsar auditu Antonij celeritate, magnitudineq; copiarum, non satis ad bellum instructus, uehementer trepidauit. Sed ubi omnia satis parata Romæ uisa sunt, Antonius id Imperium deponere iubetur, & aduersus Cleopatrā bellum decernitur. Inde cùm iam ad bellum utrinque coirent, Cæsar prius ad Antonium mittit, ut Italiam accederet, nec amplius tempus morando terat. Portus, ac litoris capesendi potestate Italiam facturū pollicetur, tantumq; à litore cum suis copijs recessurum, ut tutò ex suis nauibus descendere, & castrametri possit. Antonius contrā iactabundus, Cæsarem in singulare certamen prouocat, quod si refugiat, placere omnibus copijs, ut olim Pompeius & Cæsar in Pharsalia, dimicare. Ad Aetium igitur, ubi Antonius naues habebat, Cæsar peruenit. Clasis Antonij multis undiq; difficultatibus circumuenta, multisq; carere uisa, Antoniu ad pedestre præliū ineundū horatur. Sed uicit Cleopatræ uoluntas, ut mari pugnaretur, ad fugam respicientis, non anxiē laborantis, qua ratione Antonius uinceret, sed qua ipsa rebus perditis, tutissimè euadere posset. Comissa est naualis pugna, in qua clasis Antonij profligata, partimq; capta est. Pedestres copiæ uictori se ultrò dedidere. Antonius cum Cleopatra, sua salutē quæsiuit, ac primò in Lybiā, deinde Alexandriā peruenit. Cæsar interea ab Agrippa, qui Romæ erat, reuocatus, in Italiam rediit. Belli dilatio facta est. Transfacta hyeme in Aegyptum contendit, exercitum Alexandriam adducit. Antonius urbe egressus, præclara facinora rei militaris ostentans, equites Cæsaris in fugam uertit. Postridie Antonius cū suis militisbus egressus, in tumulo quodam consedit, inter suam atq; hostium classem aliquod certamen conspicaturus. Classes ut proprius suère, muruò salutantes & amicè se recipientes, una clasis ex duabus facta, ad urbem tendunt. In eodem etiam loco à suis equitibus destitutus, in urbem rediit, exclamans se à Cleopatra proditum illis ipsis, quibus propter illam factus sit hostis. Deinde ingrediens cubiculum, & thoracem deponens, ó Cleopatra, inquit, doleo quod ego ille tantus imperator, fortitudine superatus sim à muliere. His dictis à seruo, quem iampridem ad se necandum parauerat, petiit, ut se interficeret: sed ille celeriter conuerso istu, per propria uiscera gladium transagit. Antonius deinde gladium accipiens seipsum quoq; interfecit.

ROMAE Numisma quoddam, apud multos antea non con-
spectum, ex aere Corinthiaco, tam puro, sicut aurum uetus ta-
te penè consumptū, tali magnitudine inueni. In cuius altera
parte Triumviri toti loricati, & galeati in suggestibus, colum-
nis distinctis sedentes. A dextera parte Antonius, à sinistra Le-
pidus, media Octauius. A tergo Antonij & Lepidi signa mili-
taria, à tergo Octauij aquila posita. A dextra parte Lictores cū
fasciis & securibus astantes. A sinistra Lena ferens caput Ci-
ceronis Antonio: à tergo Lenæ seruus eius, dexteram Cicero-
nis afferens. In medio capita proscriptorum, utring; duo ua-
sa plena pecunijs, ex quibus capita proscriptorum deferētes,
per soluebantur, cum nulla inscriptione.

O C T A V I A N V S C A E S A R A V G V S T V S,
fororis C.Iulij Cæsaris nepoſ, patre Octauio, matre Actia, M.
T. Cicerone & M. Antonio Cols. ix. Calend. Octobris, paulo
ante Solis exortum, Romæ in regione palatij ad capita Bubu-
la, natus est, à Iulio ex testamento in familiā adoptatus. Qua-
drimus patrem amisit. Duodecimum agens annum, uirili af-
sumpta toga, auunculum in Hispanias subsecutus est. Post

receptas Hispanias à Cæsare Apolloniam præmissus, studijs
 uacauit. Morte deinde Cæsar is comperta, seq; hæredem con-
 stitutum, urbe repetita, hæreditatem adiijt. Comparatis exer-
 citibus, ut necem auunculi uindicaret, actaq; Cæsar is tuer-
 tur, quing; bella ciuilia conseruit. Aduersus M. Antonium bel-
 lum gesit, primum Mutinense circa Mutinam. Contra eundem
 Actiacum, circa promontoriū Actium. Secundum Phi-
 lippense in campis Philippicis contra Cæsiū & Brutum, Cæ-
 saris percussores. Tertium Perusinum contra L. Antonium M.
 Fratrem, circa Perusiam. Quartum Siculum & nauale aduer-
 sus Pompeium Magni Pompei filium. Externa bella duo om-
 nino per se gesit: Dalmaticum adolescens adhuc, & Antonio
 deuicto Cantabricum: reliqua per legatos administravit. Stre-
 nuè omnibus gesitis, terra mariq; pace parta, Ianum à condita
 urbe bis clausum, tertio clausit. Vibem pro maiestate Imperij
 ornauit & excoluit, tutamq; in posterum effecit, plurima ope-
 ra publica faciens, præsertim templa, ædesq; sacras, & fora iu-
 diciaria. Lepido mortuo, Pontifex Maximus factus, annū con-
 fusum negligentia, & incuria sacerdotum & Pontificum, de-
 nuò ad pristinam rationem redigit. Sacerdotia reformauit,
 abusus correxit multos in Repub. Leges quasdam retracta-
 uit, quasdam ex integro sanxit. Senatorum numerum defini-
 uit, officia noua excogitauit, habitum uestitumq; pristinum
 reducere studuit, liberalitatem omnibus per occasionem ex-
 hibuit. In reprimendis populi uoluptatibus insuetis, severus
 fuit, spectacula omnis generis edidit. Imperium omne suum
 bisariam diuisit, partem sibi ascivit, qua scilicet, militum in-
 digeret præsidio. regiones Barbarorum iugum detrectantes,
 partim populo dedit, regiones, uidelicet pacatas. Ob id po-
 pulo Romano fuit perquam charus, imò dilectissimus, ho-
 noribusq; magnis affectus, PATER QVE PATRIAE, & pri-
 mus AVGVSTVS maximo consensu totius plebis, ac uniuersi
 Senatus, uocatus. Statuz, ac pro eius incolumitate publica
 uota facta sunt. Distaturam, ut assumeret, nullis precibus im-
 pelli potuit. A L. Murena, Fannio Cepione, & Ruffo Egnatio
 multis petitus infidijs, Nolæ tandem profluvio uentris, ut
 quidam scribunt, laborans, in osculis Liuiæ cū ijs uerbis: LI-
 VIA NOSTRI CONIVGIL MEMOR, VIVE, VALE, eodem
 in cubiculo, quo pater Octavius, exitu ualde facilis, obiit, An-
 no ætatis suæ septuagesimo septimo, Imperij LVI. cum re-
 gnasset cum Antonio & Lepido annos xii. solus. Annos
 XLIII. Corpus eius maximis honoribus ad Vibem delatu-
 & postquam crematum fuit, reliquæ in Mausoleo sibi inter
 Tiberinum amnem, & uiam Flaminiam extructo, impositæ.
 Fuit Augustus statura breui, corpore toto pulcher, & forma
 eximia per omnes ætatis gradus. Lenocinij omnis negligens,
 uultu

vultu sereno tranquilloq; oculos habuit glaucos, claros magis ac nitidos, dentes raros & exiguo, capillos leuiter inflexos & sufflauos, supercilia coniuncta: nasum à summo eminentiorem, ab ino deductiorem. Crure sinistro non perinde ualebat, sepius claudicās. Lithiasi etiā laborabat in uesica. Disciplinas omnes amabat. Eloquentiē prima aetate fuit studiōfissimus. Multa opera & pedestri & soluta scribens oratione, Græcarum literarum miro tenebatur amore. Eruditos sui sculi maximē souebat, Vergilium præcipue, & Horatium Flaccum Poëtas. Summa fuit in eo clementia, summa moderatio, ciuitas, patientia, parsimonia in uictu, supellecstile & uestimentis, summa continentia: nisi quod in adolescētia, aliqua, non tamen libidine, sed ratione commisit adulteria. In partibus tamen ceteris uitæ continentissimum fuisse constat, ac sine suspicione ullius uitij.

Pacato toto orbe ab Augusto, Numisma tale argenteū excusum est. In altera parte Numismatis est templum ex quadrigatis lapidibus extructum, figura quadrata, quatuor habens in ascensiū gradus, & qualibet parte quatuor ianuas clausas. Ex utraq; parte ianuæ cuiusq; est columnæ Corinthiaca, altitudine ianuæ æqualis. Hæ columnæ Tympanū sustinent. In Tympano sunt exsculptæ imagines paruæ alicuius in folio sedentis, & aliorum flexis genibus precantum. Ex utraq; Tympani parte ornamenti loco fructus uarii generis exsculpti pendere uidentur. Supra Tympanum cancelli, seu fenestrae duo decim spectantur. Supra fenestras Zophorus, in quo uaria animalia saltantia exsculpta, positus. Ex qualibet parte templi quatuor aliae sunt columnæ Corinthiacæ strigatae altitudine ad Zophorum pertingentes, circundantes quasi templum, quibus Zophorus & tectum templi incumbit. Supra Zophorum corona est, cui parui globi impositi. In superficie testi caput

cum pectore Iani quadrifrontis collocatum est, cū
inscriptio: PAX ORBIS TERRARVM. Et
inferius subscriptum: IMP. PERPET.

s. c. Hæc figura templi planè
dissimilis est illi, quæ est
in Numismate Ne-
ronis.

OCTAVIVS, Pater Augusti, ordinis senatorij, re & æstimatione magna fuit. Macedonia præfecturam summo cum honore administravit. Nam fugitiuos Spartaci, & Catilinae manum Thurinum agrum tenentes in itinere deleuit, negotio si bi in Senatu extra ordinem dato. Provinciae præfuit non minore iustitia, quam fortitudine. Decedens Macedonia, ante, quam consulatum peteret, repentina morte Nolæ sublatus est, relictis liberis Octavia maiore ex Ancharina, & Accia Octavia minore, & Augusto quadrimo.

ACCIA, M. Accij Balbi Aricini, Senatoris clarissimi filia, Iuli fororis C. Cesaris filia, mater Octavianii Augusti, post mortem Octavij nupsit Marcio Philippo consulari viro: primoq; consulatu Octavij obiit, superstitibus liberis, Octavia maiore, & minore, & Octavianiano.

CLAUDIA P. Clodij & Fuluiæ filia, M. Antonij priuigna, ut post proscriptionem Antonius & Augustus necesse itudine aliqua nececerentur, uixduum nubilis, Augusto in uxorem data est. Si multatate deinde cum socru exorta, ante bellum Perusinum,

num , intacta adhuc uirgo , ab Augusto dimissa est.

S C R I B O N I A de familia Libonum nupta ante duobus consularibus uiris, ex altero mater, uxor Octauiani Augusti, mater Iuliæ, perueritatem morū planè intolerabilis, ob id ab Augusto repudiata.

LIVIA, Augusti & Scriboniæ filia, primum M. Marcellio Octauiae sororis Augusti filio, uix pueritiam egresso nupta. Eo mortuo intercessione Octauiae, M. Agrippæ in uxorem tradita. Ex quo Caïum & Lucium mox ab Augusto adoptatos, quorum alter in Lycia, alter in Massilia perire, & Agrippam posthumum sustulit, filias quoq; duas, Iuliam & Agrippinam, omnibus stupris flagitijsq; expotas, in insulam Pandateriam, cum filia, ubi & uiri, ac omnis delicatioris cultus usus a-deemptus, ab Augusto relegatas. M. Agrippa Iuliæ filius, ob ingenium sordidum, & ferox abdicatus, Surrentum est sepositus. Ex Surrento in Insulam, tanquam in locum deteriorem deportari iussus est. Senatus consulto etiam cautum, ut eodem loco in perpetuum afferuaretur.

LIVIA DRUSILIA Tiberio Neroni antea nupta, ex quo etiam Tiberium & Drusum Nerones suscepit, Augusto petenti in matrimonium collocata, unicè & perseveranter ab Augusto dilecta. Nihil liberorum ex eo habuit. Foetus conceputus immaturus est editus. Mulier comis ad extremam æatem uixit. Octuagesimum annum sine ullo morbo attigit. Mortua elata est adhibitis quibusdam imaginibus cum luctu mulierum Romanarum ad annum, iussu Senatus.

OCTAVIA, patre Octauio, & matre Ancharia nata, soror Octauiani Augusti, M. Antonio in coiugiu tradita, ex eo duas Antonias maiore & minore, suscepit. Deinde M. Marcello iuncta duas filias, & C. Marcellum filium, Augusti generum genuit.

C. MARCELLVS, C. Marcelli & Octaviæ, Octauiani Augusti sororis, filius, uixdum pueritiam egressus, Iuliam Augusti filiam, in matre monium duxit, & haud multò post obiit.

TIBERIUS NERO CAESAR, ex patre Tiberio Nerone, qui sub Iulio Cœfare bello Alexadrino Questor fuit, & matre Liuia Druilla xvi. Calend. Decemb. M. Aemilio Lepido, & Munatio Plancus Coss. natus est. Infantiam pueritiamq; habuit luxuriosam, deditus spectaculis gladiatorum & ludis, comes usquequag; parentum fuga. Virili toga assumpta, se ad magistratus ac principatus honores accingit, quos ordine omnes adjicit, Quæsturam, Præturam, Consulatum, Tribunitiamq; potestatem exercuit. Bello Cantabrico Tribunus militum, Tigranem Armeniæ regem regno restituit. Signa à Parthis

Parthis Crasso ablata, recepit, Galliam anno serè rexit. Dehinc Rheticum Vindelicumque bellum, tum Pannonicum, Germanicum, Illyricumque post Punica, bellorum omnium grausimum, gessit, ob quæ triumphauit, & ouans urbem ingressus est. Defunctis Caio & Lucio, Lituæ impulsu magis, quam Augusti iudicio, quippe cuius mores & ingenium non probasset unquam, ad Augusto adoptatus, & successor ascitus est. Post mortem Augusti Imperium adeptus, primum se liberalem ac modestam gessit, in multis seâ popularem aliquandiu exhibuit, adulatioibus spretis, & contemptis, à nullo imperator aut dici, aut appellari, uoluit. Senatum, Senatoresque omnes usq; ad submissionem ueneratus, humanitas prope excedens modum, pristinâq; serè libertatem exhibens. Vestigia lia, Monopolia, ædificia, delectum, exercitus, patrum more, decerni statuit, autoritate Consulium singula penè administrans. In omnibus se ciuilem admodum etiam minoribus exhibuit, Præsidib; prouinciarum tribura suadentib; rescribens: **BONI PASTORIS ESSE TONDERE PECVS, NON DEGLUBERE.** Post adeptum Imperium biennio continuo extra Urbem pedem non exuilit: sed priuatus liberis, Campaniant, quasi nunquam redditurus, tum Capreas fecelxit, in insula Nea politani sinus magnificentissimis ædificijs extructam. Reipublicæ curam abiecit. Hispaniam & Syriam per aliquot annos sine consularibus legatis habuit. Armeniam à Parthis occupari, Moesiam à Dacis, Sarmatisque, Gallias à Germania uastari neglexit, non sine magno Imperij dedecore. Tandem uitia, male diu dissimulata, detexit. Portentosæ libidinis sunt, adeo, ut nudas puellas mensæ administrare iuberet, aliaq; factu turpisima, nec relatu digna perpetrauit, ut omnium luxuriosissimus sit habitus. Vini fuit audidimus, ita ut Caldus, Biberti, Mero, joculariter pro Claudius, Tiberius, Nero, sit dictus. Luxuriae & ebrietati summa adiecit auritiam, ut nūquam expeditionum militibus salario exoluueret, nihil exedificaret. Et, ut crudelitatem rapacitati annexeret, locupletiores omnibus facultatibus priuatos occidit. Multos excellentes ingenio uiros trucidauit: odium in propinquos, & necessarios exercuit: utpote in Drusum fratrem, & luliam uxorem in exilium relegatam. Liuiam matrem ad se uenire, nisi ratissime, passus est, nec defuncta aliquem honorem exhibuit. M. Agrippam iuuenem, coheredem suum, prius, quam mors Augusti diuulgatur, interfici iussit. Germanicum Drusi filium, Augusti iussu sibi adoptatum, ueneno necauit. Agrippinam nurum relegauit. Non minorem crudelitatem in nepotes & amicos exercuit. Viginti numero principes, ueluti consiliarios suos conuocatos, uix tribus emissis, omnes perdidit, inhumaniter, saeque tyrrnidem exercens. Postremo in Astura propè Campas-

via in languore incidit: tandem in villa Luculliana xviⁱⁱ Caⁱⁱ len. Aprilis, Cn. Aceronio Proculo, & C. Portio Nigro Cos.
obijt LXXVIII. etatis Anno, Imperij XXIII. Morte eius ita læta
tus est populus, ut clamaret eum in Tiberim projiciendum. Ro-
manum tamen portatum corpus, publico funere crematum est:
Vir fuit corporis amplius robustus, statuque procerus, manu
sinistra agilior & ualidior, articulis ita firmis, ut recens & inte-
grum malum digito terebraret, caput pueri, uel adolescentis
talitro vulneraret, coloris candidi, naso oblongo, pregran-
dibus oculis, quibus etiam in tenebris uidebat, ualeutudine ex-
spertima. Colectus senio accedit incurua proceritas, nudus ca-
pillo uerrex, ulcerosa facies, ac plerique medicam inib. interstiti-
a. Liberalib. artib. apprimè eruditus. Latina & Graeca lingua
eloquio insignis, ingenio pessimo, truci, auaro & insidiosus.

In Tiberij Numismatis posteriore parte extructum Mauso-
leum est, quatuor in ascensum habens gradus, figura sphærica,
quinque apparens statuis. In superficie ædificij quidam globi
eleuati, positi. In media superficie ædificij quadam statua con-
spicitur. A dextra parte sacerdos uelatus stat, habens lituum in
inanu. A sinistra alius uelatus sacerdos, Sympullum in manu
tenens. Ex utraq; parte ædificij, duo æquales obelisci altitudi-
ne ædificio maiores uidentur. In suprema obelisci parte glo-
bus est, in quo Victoriae statua, in dextra tenet manu lauream
coronam, in sinistra palmam, posita est, cù inscriptione: ME-
MORIA PERPETVA. Ab altera parte S. ab altera C. Inferius sub-
scriptum: MAUSOLEVM AVG. Et hoc Numisma ex metallo
sunt confectum magnitudine, quali apparet. Augusti aut Mausoleū ita constructum fuit. Duodecim habuit portas sibi in-
uicem oppositas. In uertice, quem 250. cubitorum altitudine
fuisse uolunt, æneum ipsius simulacrum fuit, ipsa quidem se-
pulchra, nō admodum è terra tollebantur. Ex posteriori par-
te loca ad spatiandum pulcherrima habuit, lucosq; amoenissi-
mos, & uridissimos. In medio autem campi spatio busti stat
ambitus, & hic ipse niueo perfectus lapide, in circuitu ferreos
cancellos habens, & plantatas præ se ferentes Populos. Ho-
die marmor rotundum, quod in interiori erat parte, extat, &
quemadmodum ex antiquis uestigijs eius loci coniicitur, tres
erant muri æque inter se distantes, ita ut multa præterea sepul-
chra cōmode à se inuicem disiuncta capi possent. In his ruinis
marmor repertum est cum huiusmodi inscriptione: DIS MA-
NIB. M. VLPIO MARTIALI AVG. LIB. A MARMORIBVS.
Duo æquales obelisci iuxta Mausoleum fuere, quorum uer-
que 42. pedum cum dimidio longitudinem continebat. Alter
factus in via inter hunc ipsum locum, & Tiberim, alter post
D. Rochi ecclesiam, terra opertus spectatur.

TIBERIUS NERO, Tiberij Imperatoris pater, iub Iulio Cesare bello Alexadrino Quæstor, clæsi præpositus, platinum ad uictoriam contulit. Quare in locum P. Scipionis Pontifex substitutus, ad deducendas in Galliam colonas-millius est. In Triumviratu Antonij, Augusti & Lepidi Prætura functus est. Deinde L. Antonium Consulem, Triumviri fratrem ad Perusiam secutus, reconciliata inter omnes pace, Romanam rediit, uxoremque Liuiam Drusillam tunc grauidam Augusto petenti concessit.

LIVIA DRUSILLA Tiberij Neronis primum, deinde Octavianii Augusti uxor, de qua suprà.

AGRIPPINA M. Agrippæ filia, neptis Pomponij Attici, equitis Romani, uxor Tiberij Imperatoris, ex quo suscepit Drusum. Vnica & platinum hanc amauit Tiberius: sed iniitus, & quidem grauidam dimittere, Julianaque filiam Augusti, cuius mores improbabat, ducere coactus.

DRVSVS Tiberij Neronis Imperatoris ex Agrippinanaturalis filius, iuuenis admodum, morbo & intemperantia consumptus Romæ obiit. Tacitus ueneno sublatu tradit, quod illi Seianus per Lygum spadonem propinauerat.

TIBERIVS patre Druso natus, Tiberij Neronis Imperatoris nepos.

CAIVS CAESAR, ex Germanico, & Agrippina pridie
Ca-

Calend Septēb. Germanico patre, & Fonteio Capitone eō sibi
natus est. imperium magis in gratiam patris, populo ac militi-
bus commendatus, quām propriis uirtutibus affectus. Sunt
qui dicunt Tiberium eum in dignitate substituisse, ut huius
cruelitatem suam obtegeret sauitiam. Imperium affectus, Ca-
ligula cognomen à militari calceamento est adeptus, quia a-
pud milites educatus erat. Vnde non ingratus militib. ab his
legionū alumnus appellatus est. Ab initio principatus, quod
pietatem in cíneres matris ac fratrīs, patris, parrū, sororū, o-
mniumque propinquorum exercet memoriam, summe po-
pularis extitit, omnibus studuit se obsequiosum præstare, ani-
mi sauitiam crudelitatemque dissimulans. Rerum gestarum
studiosos, quos Tiberius relegauit, reuocauit omnes. Iurisdi-
ctionem liberam Magistratibus reliquit, census, uectigalia re-
formauit, incendiōrum damna redintegravit, multa spectacu-
la, etiam nunquam uilā ordinauit. Quorum gratia nunc pius,
nunc castrorum filius, nunc pater exercituum, nunc optimus
Cesar est dictus. Tandem in inanem atque uanam superbiam
lapsus se adorari, & uocari Latianē Iouem, passus est, pro-
pria sibi sacerdotia constituens, uictimasque & hostias expe-
tens, tum in propinquos, in aquiam, proauiam, omnem sauiti-
am exercuit. Tres forores suas constupravit, unamque ex
eis etiam mortuam adamauit. Consobrinum Iuba Ptolomaei
Regis filium iugulauit, Senatores multos interfecit: equites ac
matronas, excitato tumultu amplius uiginti elisit. Conclusis
multis horreis famem populo indixit: carceribus mācipatos,
sine criminis penitentiae interfecit omnes. Equitē Romanū
objecit seris, cum se innocentē pñnitiasset, reduxit, abscessaq;
lingua rufus induxit. Parentes, filiorū supplicio interessit coe-
git. Hanc sauitiā atrocitate, & uerborū inuercundia auxit,
ſaepē illud tragicū iactitans: **O D F R I N T D V M M E T V A N T . &**
I L L U D , V T I N A M P O P V L V S R O M A N V S V N I C M M H A B E R E T
C E R V I C F M . optabatq; cedē, fame, peste, incendia, terrā etiā
hiatū, ut sua tempora redderetur illustriora. Statuas illustriu
uirorum ad nihilum rededit. Homerī carmina comburere est
conatus. Virgilium ignorantia, T. Liuium loquacitatis accusa-
uit: quos una cum lūrisconsultorum scriptis extirpare decre-
uit. Vetusissimis familijs sua insignia eripuit. Libidinis erat
inexplabilis, ac luxuria portentosa, ut neque masculis, neque
feminis parceret ullis. Omnibus honestis insidrabatur ma-
tronis, quas cum maritis ad cenam uocatis uitriasset, palam in
conuiuis omnibus dixit, earum has laudans, has uituperans.
Cum uero lux & inutilibus sumptibus magnam auri um
consumpsisset, ad rapinam se conuerit, noua & inaudita ex-
quirens uectigalia, testamenta diuitium irrita faciens, reosque
una sententia quadraginta condemnans, turpes sic auctiones

22 *IMAGINES*

iustituit. Vnicam fecit expeditionem in Germania, sed nihil bonum ac strenuum Imperatorem decens, fecit, molitus nefando consilio trucidare legiones, uixque à tam præcipiti cogitatione inhiberi potuit. In talem igitur feram & crudelem bestiam, non hominem, conspirationes aliquæ factæ, detectæ sunt. Tandem per Chæream Cassium Tribunum, & Cornelium Sabinum triginta uulneribus est confectus, Anno atatis uicefimo nono, Imperij terrio cum decem mensibus. Cadaver tumultario rogo semiambustum, in hortis Lannianis, leviti cespite obrutum: à sororibus tamen ab exilio redeuntibus concrematum. Vir fuit statura eminenti, pallido colore, corpore enormi, gracilitate maxima cervicis, & crurum oculis & temporibus concavis, fronte lata & torua, capillo raro, accipa uerticem nullo, hirsutus cætera. uultum natura horridum ac tetur, etiam ex industria efficerat, componens ad speculum in omnem terrorem, ac formidinem.

In huius C. Caesaris Numismatis posteriore parte, Corona est exploratoria (quali in expeditione Germanica, deuidit hostibus, milites uictoriae participes donauerat) ex lauro confecta, distincta Solis & Lunæ syderumque specie. In medio coronæ sunt trophea ex uarijs generis armis congesta, cum inscriptione, VICTORIA DE GERMANIS.

S. P. Q. R.

GER.

GERMANICVS Drufi & iunioris Antoniae filius, à Tiberio patre iussu Augusti adoptatus, quinquennio quaesturā, post eam consulatum statim gefsit. Missus ad exercitum in Germaniam, obitu Augusti nunciato, uniuersas legiones Tiberium Imperatorem pertinacissimè recusantes, & sibi summam Reipub. deferentes, Imperium suscipere noluit. Consul iterum designatus, Armenia Regem deuici, Cappadociam in provincia formiam rededit. Aetate agens XXXIII. diutino morbo Antiochiæ, fraude Tiberij (ut opinio fuit) obiit. Vir omnibus virtutibus præditus.

AGrippina, M. Agrippæ & Iulie filia, neptis Augusti, Germanici uxor, ex quo nouem liberos sustulit: quorum duo infantes, tertius puer extinctus est. Ceteri superflites parvi fuerunt. Tres filii, Nero, Drusus, & C. Cæsar. Filia totidem, Agrippina, Drusilla, Liuia. Mortuo marito à Tiberio Pandateriam relegata est.

Aliud Numisma Germanici addidi, propter diuersam inscriptionem. In curus altera parte est curvus triumphalis, cum

IVNIA CLAVDILLA, quam & Tacitus Claudiam appellat, M. Syllani nobilissimi viri filia, ante initium principatus C. Cæsari nupta, ex partu obiit.

LIVIA HORESTILLA, C. Pisoni prius nupta. Hanc C. Cæsar è conuiuo abduxit, & manè gloriatus uxorem instar Romuli sibi esse repertam, inter paucos uero dies repudiata bie[n]io p[ro]st relegavit, quod repente prioris mariti Pisonis usum medio tempore uidebatur.

LOLLIA PAVLINA M. Lollii Caij filij Augusti rectoris filia, antè C. Memmio, qui consularem exercutum regebat, nupta, facta mentione aut[em] eius, ut quondam pulcherrimæ, subito prouincia euocata, ac C. Cæsari coniuncta fuit: sed breui interdicto coitu cuiusquam in perpetuum, ab eo dimissa.

CAESONIA, neque forma insignis, neque ætate integra, luxuriaz perditæ mulier, & ex alio trium filiarum mater. Hac tanto

ardore adamanuit C. Cæsar, ut pelta & galea armaram, iuxta se adequitantem militibus ostenderet, amicis uero nudam. Ab hac medicamento amatoria potionatus credebatur, ut ualeitudinem neq; corporis, neq; animi integrum habuisse seratur. Sed C. Cælare occiso, a Centurione Lupo gladio cōfossa est.

IVLIA DRVSILLA C. Cæsar ex Cæsonia filia. Infantem per omnium Dearum templa C. Cæsar circunserens, Minerua gremio imposuit, alendamq; conumendauit. Hanc omnino ex se genitam illo demonstravit argumento, quod feritatem paternam imitaretur, cum ludentium puerorum oculos infestis ungubus peteret. Parentibus interfectis, illa quoque parieti est illata: ac ita nefandissima tota soboles, ac integra domus è medio sublata est.

LIVIA nata ex Germanico, & priore Agrippina, cuius fratre necatum ueneno virum fuisse scriptores tradunt. Ex ea Tiberius alter natus adulterio serebat. Ideò despectus ab Imperatore Tiberio, materq; ipsa tormentis, supplicioq; affecta.

NERO Germanici & Agrippinae filius, frater C. Cæsar. Huc
B 5

cum fratre Druso omnium criminatio[n]ibus obnoxium redidit, uariaq[ue]; fraude inductum, ut & concitaretur ad conuictio[n]em, & concitatus perderetur, accusauit Tiberius Cæsar per litteras. Accusatus hostis in Insula Pontia fame perijt.

DRVSUS item, sicut frater, ut predictum est, Tiberio criminante hostis iudicatus, in ima parte palati famae necatus est.

TIBERIVS CLAVDIVS, DRVSUS, ex Druso Nerone fratre Tiberij Imperatoris, & Antonia minore, Iulio Africano, & Fabio Africano Cosi. Lugduni natus est. Vniuersitati penè pueritiam, & adolescentiam conflictatam habuit, ita ut animo simul & corpore esset penè hebetiori. Vnde ab Antonia matre, s[ecundu]m PORTENTVM HOMINIS DICBATVR, QUASI A NATVRA INCHOATVS, SED NON ABSOLVTVS F[ER]ET. Liberalibus artibus ab ætate prima haud mediocrem operam dedit, Græcē doctus & Latinē quadraginta historiarum libros conscripsit. C. occiso, cùm percussores inquirerent, metuens ne ad supplicium raperetur, se se occultauit, deformi latebra repertus, à militibus extractus, duetusque ad palatium urbis, Imperator creatus est, Anno æatis L. promittens singulis quaterna dena festertia. Et sic primus Cæsarum fidem militis præmio est pignoratus. Parentibus ac maioribus suis auiæ & fratri, cunctisque propinquis diuinos honores instituit, sacrificiaque in memoriam eorum, cum ludis & spectaculis celebravuit, honores sibi illatos sp[er]uit, ac contempnit. In cunctis tam ciuilem se gesit, ut breui spatio omnium in se fauorem & amorem traheret. Priuatis tamen infidis infestabatur, ac bellum ciuile contra eum à Furio Camillo Scriboniano Dalmatiq[ue] Legato est motum, quem etiam milites in Imperatorem elegerint. uerum intra quintū diem oppressus est, legionibus, quæ sacramentum mutauerant in p[ro]fessiōnem religione conuersis. Censuram deinde inter-

I M P E R A T O R V M . 17

intermissam reuocauit, eamq; gesit, in qua populi lasciuiam
feueris edictis increpuit, Ius laboriose dixit. Expeditione in
Britannia sumpfit, quam cum in deditio[n]em recepisset, sexto
de[m]um mense reuersus in Vrbem triumphū egit pretiosissi-
mum. Curam urbis maximā habuit. Annona existente arctio-
re, ob assiduas sterilitates, commeatus hyberno tempore in-
tuehendos cogitauit. Senatū suppleuit, famosos Senatu amo-
uit, ob id **PATER SENATVS** dictus. Opera publica multa &
magna extruxit. Aquam Claudiā Romanam introduxit. Specta-
cula magnifica edidit. Ludos seculares fecit. Instituōes quas
dam correxit, nouas sanxit: plerisq; indulgentissimus ac libe-
ralissimus princeps. Tandem fraude Agrippinæ ueneno pe-
rixt, etatis Anno **LXIIII.** Imperij **XIIII.** Funeratus est solen-
xi pompa Principum, & in Deorum numerum relatus. Vix, cu-
ius forma dignitatem, autoritatemq; praeferret, specie & ca-
nicie pulchra, corpore prolixo, nec exili, risu indecenti, spu-
mantie rictu, humentibus naribus, capite tremulo, ac ualeuti-
ne semper graui. Conuiciis plus nimio deditus, uini cibiq; ap-
petentissimus, usq; adeo, ut saepe uomitu stomachum exone-
rare cogeretur. S omni breuiissimi, libidinis in feminas pro-
fusissimæ, aetæ perquam studiosus, natura saeuus sanguina-
riusq;, alioqui timidus, & ad omnia pauidus.

IN CLAVDII Numismatis altera parte est ædificium lapi-
dibus quadratis rudibus, duos arcus subleuatos continens,
superiore parte in templi figuram extructum. In cuius medio
est statua Imperatoris hastile manu tenens. Ante eum signum
militare, cui Aquila imposita. Ex utraque statuæ parte colum-
nae Tympanum sustinent. Inscriptio in medio ædificij ta-
lis est: **IMP. RECEPT.** Aquæ Claudiæ introductum repræ-
sentans.

E V I T A V T E M Aquæductus à Caligula inchoatus, sed
a Claudio magnifice ex duobus fontibus cœruleo altero, ob
colorem: altero Curtio in Vrbem inductus & perfectus. Opus
omnium reliquorum Aquæductuum longissimo interualllo
splendidissimum. Omnes enim Romanos colles altitudine
excedit. Vestigia eius in Auentino propè S. Priscam, & propè
Næviam portam, quæ nunc **MAIORIS** appellatur, in muro
cōspiciuntur, canales scilicet, faxe tres, alter alteri impositus
magnæ amplitudinis. In frontispicio eiusdem portæ titulus hu-
iudicandi legitur: **TIBERIVS CLAVDIVS PRVSI F:**
CAESAR AVGVSTVS GERMANICVS, PONT IF:
MAXIM. TRIBVNITIA POTESTATE XII. COS. V. IM
PERATOR XXVIL PATER PATRIÆ, AQVAS, CLAVDIAM
EX FONTIBVS, QVI VOCABANTVR CAERVLEVS. EC

CURTIVS, A MILARIO XXXXV. ITEM ANIENAM NO-
VAM A MILARIO XII. IMPENSA SVA IN VRBEM PER-
DVENDAS CVRAVIT. Alij item Tituli de huius aquædu-
ctus restitutione leguntur, quos suo loco annotabimus. Ac-
que in id opus Claudij erogata sunt Talentum sexaginta mi-
lia, cùius rationem cum putaret Budæus, Auri, ut uulgò lo-
quimur, Millionem, ac CCCLXXXV. milia & D. Coronatos
efficere monuit.

DRVSUS patre Tiberio Nerone, matre Livia Drusilla na-
tus, frater Tiberij Imperatoris, pater Claudij Cæfaris, missus
in Germaniam, eam prouinciam domuit, collapsus equo fra-
doq; cruce inter Salam & Rhenum fluuios uictor, oppetiit.

ANTONIA MINOR, M. Antonij & Octauiae sororis Augu-
sti, filia, Drusi uxor. Ex quo plures habuit liberos, tres tamen
omnino reliquit, Germanicum, Lucillam, & Claudium Imp-
ratorem.

ALIAM in Numismatibus inuenimus Antoniam, quam ob
diuersam effigiem & inscriptionem adiucere uolumus. In cu-
m

IMPERATORVM.

29

Ius altera parte est sacerdos dextra simpullum tenens, cum inscriptione: **TIR. CLAVDIVS CAESAR AVG. P. M. TR. P. IMP.** Ex utraque parte, **S. C.**

AEMILIA LEPIDA, Augusti proneptis, ex Paulo Aemilio Censoris filio, & Iulia nepte, Claudi adhuc adolescētis sponsa, sed quod pater eius in Augustum coniurauerat, à Claudio repudiata.

LIVIA MEDULLINA, cui cognomen & Camillæ erat, è genere antiquo Dictatoris Camilli nata, secunda Claudi sponsa, die nuptijs destinato, ualeitudine extincta.

PLAVCIA HERCVLANILLA, triumphali patre nata, ob libidinum probra, & homicidij suspicionem, repudiata à Claudio, ex quo liberos habuit Drufum & Claudiam.

AElia PETINA ex Tuberonum familia nata, patre consulari, ob leues offensas à Claudio repudiata, suscepit tamen prius ex ea Antonia.

VALERIA MESSALINA Barbatī Messalæ consobrini sui filia, ob impudicitiam famosissima Claudiū uxor. Inter cetera uitia à C. Sylio Romanorum pulcherissimo nupta, nuptijsque Claudio in Hohenfelsi secessu, sacrificij gratia agente, celebratis, Narcissi liberti iussu, absidente matre Lepida, à Tribuno transfixa est, superstitibus liberis Octavia, & Britannico.

IVLIA AGRIPPINA Claudiū uxor, & ex fratre Germanico neptis. Huius illecebris blandissimis, ac oculo in amorem pellitus Claudiū subornauit apud Senatū, ut se cogerent ad ducendam eam uxorem, & ad incestas celebrandas nuptias, cuius fraude postea perire.

BRITANNICVS, primò Germanicus dictus, patre Claudio, matre Messalina xxii Imperij die, inque secundo consulatu patris natus. Hunc parvulum militibus pro concione, manibus suis gestans, & plebi per spectacula gremio, aut ante se retinens, assidue commendabat. Post obitum patris ueneno à Nerone extinctus est.

DRVSVS

I M P E R A T O R V M.

DRVS POMPEIVS, Claudi & Plauciæ Herculaniæ filius. Hunc puberem amisit Pyro per lusum in sublimè iactato, & hiatus oris excepto, strangulatū. Cui ante paucos dies mortis suæ, filiam Seiam desponderat.

CLAUDIA ex Herculaniilla Claudi filia, ex liberto suo Bo^ttere concepta esse ferebatur: Quamvis ante quintum mensēm diuortij nata aliquæ coepit, ad matris tamen ianuam exposita, & nuda abiecta est.

ANTONIAM ex Petina Cn. Pompeio Magno, deinde Fausto Syllæ nobilissimis iuuenibus collocavit Cladius, quos postea non reiecit modo, sed interfici iussit.

DOMITIVS NERO CAESAR, ex Cn. Domitio Nerone & Agrippina Germanici filia, xviii. Calend. Ianuarias ex oriente Sole procreatus. Tam infelici genitura editus in lucem, ut gratulantibus amicis, pater Domitius, NIHIL QVICQVAM, NISI DETESTABILE IN PERNICEM REIPVB. EX SE, ATQVE AGRIPPINA POSSU

NASEI, APERTE PATERETVR. Trimulus patrem amisit. Apud Lepidam amita sub duobus pædagögis saltatore & tonsore est educatus. Undecimo ætatis Anno a Claudio est adoptatus, Annæoq; Seneca Senatori in disciplinam traditus. Mortuo Claudio decimo septimo ætatis Anno, medio die ante Idus Octobris, egressus in publicum, pro palati gradibus Imperator salutatus est, lecticæ impositus à militibus per castra in Curiam delatus, ubi & à patribus Imperator uocatus, multisq; honoribus est auctus. Hinc C. Claudium apertissimo funere laudauit, eumq; in deorum numerum referri præcepit. Matri summam rerum commendauit. Primum quinquennium ira gesit, ut omnes Principes liberalitate, clemencia, comitate, benevolentia superaret. Adeò ut Traianus dice re solitus sit: PROCVL DISTARE CVNCTOS PRINCIPES A PRIMO QYINQVENNIO PRINCIPATVS NERONIS. GRAVIORA VECTIGALIA AVT MINVIT, AVT ABOLEVIT. Et cum de supplicio cuiusdam capitis damnati ageretur, & ut subscriberet libello supplicij deputati admoneretur, charta inuitus accipiens exclamauit: QVAM VELLEM NESCIRE LITURAS. Quæ uox Senecam commouit, ut librum de clementia Neronis scriberet. In omnes ordines tam clemens ac benignus fuit, ut & salutantes ad se mitteret, & uicissim eos salutaret memoriter. Prauos mores emendauit, multas leges bonas tulit: sumptibus superfluis modum adhibuit. Ianum bis claufit, Consulatus quatuor gesit, nouam ædificiorum formam inuenit, utq; ante domus porticus essent, de quarum solarij incendia arcerentur, sumptibus suis extruxit. Propagandi augendiq; Imperij, neq; uoluntate ulla, neque spe motus est unquam. Pontum in provincia formam rededit. In Achæa Isthmum perfodere aggressus, irritus fuit conatus. Etsi autem multa cum honore ageret: mox tanien Imperatoria dignitatis oblitus, sese Musices studio ita addixit, ut in scenâ prodire personatus concupierit, & in Theatro publice cantauerit. Flagravit aurigandi & cytharizandi studio, adeò ut coronas ex Græcia ageret, sibi oblatas, gratissime reciperet. Reuersus è Græcia, triumphum agens, Romam introiuit, in curru trium phali Augusti, coronatus & purpuratus. Paulatim petulantiam, libidinem, luxuriam, auaritiam, crudelitatem aperuit & detexit, adeò crepusculo pileatus ut obuios quoq; uerberaret, ac repugnantes uulneraret, cloacisq; immingeret, tabernas effringaret & expilaret, ita ut sæpe illi periculum mortis immineret. Comæfationibus ita deditus, ut è medio die ad medianam noctem epulas protraheret. Inter coetus ganeorum, atq; scortorum nudus saltauit. Pueris abusus, & nuptis. Virgini Vestali Rubriæ uim intulit. Sporum puerum Eunuchum, ornamenti muliebribus excultum, ad se deferri iussit, & pro uxore

uxore habuit. Doriphorum libertum in coniugem accepit, & maritum suum, cum se mulierem effingeret, fecit. Agrippinam matrem incestauit. Per cuncta autem fragitia uolutatus, nihil flagiti reliquit. Prodigalissimus & profusissimus tam donando, quam ædificando, ut iam egens & exhaustus, ad rapinas animum intenderet, sacrilegisque templa Deorum spoliaret, ac tum animum ad crudelitatem conuertit. Britanicum secum cœnantem preparato ueneno, è medio sustulit: matrem occidi iussit, eiusque cadaver intrepidus alpexit, Lepidam amitam interfici curauit, eiusque bona diripuit. Multos præterea affinitate coniunctos crudelissime interfecit. Senecam & Burrum præceptores interemit, libertos, senes multos ueneno sustulit, nobilissimum quenque exitio destinauit, conatus Senatorium ordinem totum subuertere. Nec populo quidem ac monibus patriæ pepercit. Vrbem ipsam incendit, causatus ædificiorum deformitatem, & uicorum fie xuras, durauitque incendium sex diebus, & noctibus septem, quod è turri Mæcæniana prospiciens, Scenico habitu Troianum incendium decantauit. Cum iam Gallicæ defecissent, duce Julio Vindice, ac mox Hispanæ, Duce Galba, collapsus animo, cum iam inter prandendum audisset Galbam salutatum imperatorem ab exercitu, mensam subuerit, ac semimortuus humi cecidit, utique resipuit, ueste decisâ, actum de se pronuntiauit. Dehinc suribundus in theatrum descendit, meditatus uniuersum senatum per conuiua necare: desperatio ne tamen deterritus, expeditionem contra Gallos paravit. Varijs interim angustijs & cogitationibus molestabatur, crudelissimisque somnis uexabatur. Venenum deinde ex aurea píxide sumens, fugam moliebatur, & dum se ab omnibus dælictum uideret, amicorumque foræ concluæ, nec quisquam repertus, qui eo rogât sibi ceruicem amputaret, preceps procurrit, se Tiberi immersurus: sed à Phaonte quodam liberto auocatus. At ubi audiuit se hostem à Senatu iudicatum, & ab Equitibus inquin, ferrum iugulo adegit, adiuuante trepidam manum impuro Eunicho Sporo, Anno ætatis tricesimo secundo, Imperij decimo quarto, eo ipso die, quo uxorem Octauiam interemerat. Mors eius tantum gaudij publicè prebuit, ut plebs pileata tota discurseret urbe. Statura fuit penè iusta, corpore maculoso & sœdo, sufflante capillo, uultu pulchro magis, quam venusto, oculis caisis, & liebetioribus, ceruice obesa, uentre projecto, gracilimis cruribus, ualeitudine prospera.

In hujus Numismatis altera parte, Neronis triumphus talis repræsentatur: Currus, cui uariæ imagines mulierum cythara ludentium, & saltantium quatuor equabus Hermaphroditis nuptiis trahitur. Currui Nero infidet ornatus pallio, corona-

Ius corona olympica, cytharam manu tenens, de cuius colto pendet arcus, & pharetra. A dextro currus latere duo uexillares conspiciuntur, uexilla, quibus uaria instrumenta Musica appendent, gestantes, cum inscriptione: APOLLINI INVICTO CAB. AVG. Infrá scriptum, S. C.

De hoc triumpho Suetonius hæc tradit: Reuersus è Græcia Neapolim, quod in ea primùm artem protulerat, albis e- quis introiit, difiecta parte muri, ut mos hieronicarum est. Simili modo Antium, inde Albanum, inde Romanam, Sed & Romanam eo curru, quo Augustus olim triumphauerat, & in ueste purpurea, distinctaque stellis aureis chlamyde, coronamque capite gerens Olympicam, dextra manu Pythiam, præunte pompa cæterorum, cum titulis, ubi & quos, quo canticum, quique fabularum argumento uicisset: sequentibus currum quantum ritu plausoribus, Augustianos, militesque se triumphi eius, clamantibus. Dehinc diruto circi maximi acu, per uelabrum forumque Palatum & Apollinem petijt. Incedenti paixim uictimæ cæstæ, sparsò per vias identidem croco, ingestæque aues, ac lemniscæ & bellaria. Sacras coronas in cubili circum lectos posuit. Item statuas suas eithare oedico habitu. qua nota etiam numum percussit.

CN. DOMITIVS, Domitij Neronis, & Antoniaæ Maioris filius, pater Neronis, vir scelestissimus, omnique parte uitæ detestabilis homicida. Si quidem Comes missus ad Orientem, C. Cæsar iuuenis, libertum suum, quod potare quantum iubebatur, recusaret, occidit. Puerum citatis iumentis haud ignarus obtrivit. Equiti cuidam Romano in medio foro oculum eruit. Perfidus, maiestatis quoque, adulteriorum, incestique cum sorore Lepida reus factus, mutatione temporum evasit. Tandem Pyrgis, morbo aquæ intercutis decensit, sublato ex Agrippina filio Nerone.

AGRIPPA

AGrippina Germanici & Agrippinæ filia, primò ex Cn. Domitio Aenobarbo filium Neronem habens, postea Claudio. nupsit, & simul filium in adoptionem dedit. De qua suprà.

OCTAVIA Claudijs Cæsaris, & Messalinæ filia. Hanc pater Nero post matrimonium Agrippinæ despōdit: cuius consuetudinem citò aspernatus Nero, eamque s̄epe frustra strangulare meditatus dimisit, ut sterilem. Improbante diuortium populo, relegavit; primum in Campaniam, dehinc in insulam Pandaterianam. Postea sub criminē falsi adulterij mori iussa, quin culis restringitur, uenæque eius per omnes artus exoluuntur. Et quia pressus paurore sanguis tardius labebatur, seruidi balnei uapore necatur.

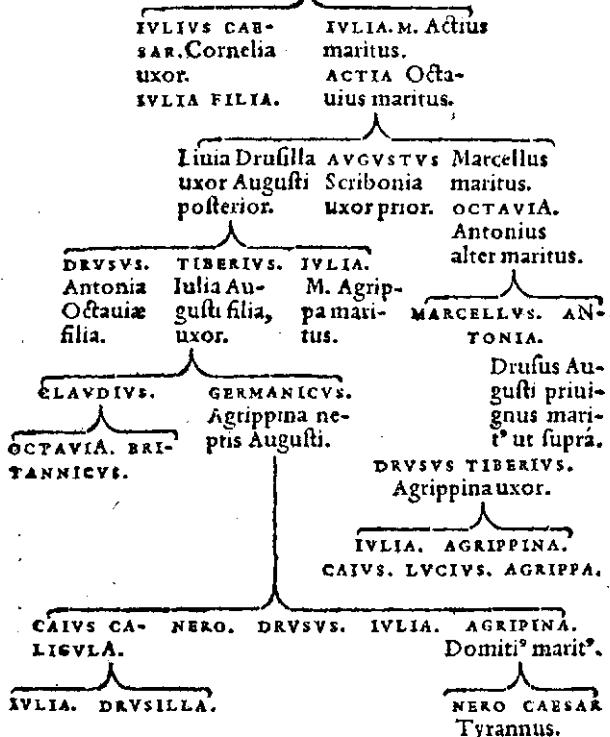
POREA Sabina Titi Olli filia, equiti Romano Crispino ante nupta, ex quo filium Crispinum genuerat, quem impubrem Nero occidit, pellex & adultera Neronis. Post diuortium tamen Octauiae, unicè dilectam in uxorem duxit Nero: quam conuitantem sibi iētu calcis occidit, suscepta priùs ex ea filia Augusta.

CLAVDIA AVGVSTA ex Nerone & Popea Sabina nata, intra quartum mensem admodum infans obiit.

STATILIA MESSALINA Tauri bis consulis, ac triumphalis abneptis. Quia, ut potiretur Nero, Atricum Vestrum Consulem uirum eius, in ipso honore trucidauit, sibiq; uxorem rapuit.

Cùm in isto Nerone omnis Cæsarum nobilis familia defecerit, operè pretium mihi uideatur hoc loco, Genealogiam Cæsarum arbore quadam subiungere: qua uno conspectu totum illud genus innotescat. Maior itaq; scriptura consanguinitatem, Minor uero affinitatem significat.

AGRIPPINA Germanici filia, oppido Vbiorum fuit nata, à qua & deinde Agrippina colonia denominationem accepit.

S E R G I V S G A L B A ex patre Sergio Galba, & matre Numia Achaia ex nobilissima Sulpitiorum familia; Valerio Messala, & Cn. Lentulo Coss. ix. Calen. Februarij natus: in adolescentia liberalibus disciplinis, & luti operam dedit. Honoribus ante legitimum tempus perfunditus est. Prætor Iudos Florales exhibuit: deinde prouinciae Lusitaniae præsul. Mox per sex annos consulatum ordinarium gessit. Durus & seuerus in re militari. Veteranum, & tyronem militem assiduis operibus exercens, seuerissime eos tractauit, adeò, ut cōmuni prouerbio dicetur: **D I S C I T E M I L I T E S M I L I T A R E , G A L B A E S T , N O N G E T Y L V S.** Deinde in Africam extra fortē misus, biennio pro consulem egit: eam Prouinciam moderatē rexīt, intestinā dissensionē & barbarorum tumultu inquietam, seueritate & iustitia coērctuit. Ob res igitur strenuè in Africa, & olim in Germania gestas triumphalia ornamenti accepit. Sacerdotium triplex inter quindecim viros fodalesq; Titios item Augustales cooptatus. Posthac oblata est ei Taracōnensis Hispania, quam octo annis uehementi acerbitate rexīt. Postea parum submissius se gerens, in desidiam & socordiam paulatim est conuersus, ne quid materiae Neroni præberet. Cū uero Iulius Vindex, qui Gallijs præfuerat, & à Nerone primus defecrat, eum sibi literis adhortaretur, ut se humā generi assertorem, ducemq; accommodaret, quoniam Augurijs, & fatidicis carminibus significaretur, ex Hispania Imperatorem proditurum, non diu cunctatus, conditionem suscepit: cū neces damnatorum à Nerone pro Tribunal, cū deploratione status temporum, militibus pronuntiasset. A quibus cū salutatus esset Imperator, Legatum fe Senatus & Populi Romani professus est. Et ut ostenderet Senatorias se partes sequi, quodam elegit ex primorib^z, qui apud illum essent Senatus loco, legionesq; & auxilia super exercitum ueterem conscripsit, singulos obtulit status, ut communem causam iuuarent: licet prope ex inopinato cuncta turbata essent, & quidam pœ-

p̄sonentia duc̄ti, alienati sunt, & nonnulli à Liberto Neronis ad fraudem pr̄parati, penè occidissent Galbam. Accesit ad tanta discrimina ipsos Vindicis, qua maximè cōsternatus, deſtitutoque ſimilis, non multū abſuit, quin uitæ renuntiaret. Interim ab Urbe nuntij uenient Neronis mortem, ſignificantes, quibus recreatus, Cæſaris appellationem affunxit Paludatus, militaribusq; ornamentiſ indutus, iter ingressus eſt. Oratores Senatus circa Narbonam urbem Gallicum, eum offendeſtes, hilariter ſalutauerunt, rogaueruntq; ut ſe uoluntariū deſideranti populo oſtenderet. Cum uero ſc̄auitiae eius ac auaritia p̄ceſſiſſet fama, quōd ciuitates quādam Hispaniarum Galliarumq; grauioribus tributis oppreſſiſſet, nō admodū gratus ſuit eius in urbem aduentus. Quanquam autem multa documenta egregij principis darer, nequaquam tamen erant grata. Quia triū amicorum regebat iudicio, quibus ſe abutendum tradiſit, ut uix ſibi p̄ſi cōſtarēt, modō acerbior parciōr, modō remiſſiōr ac negligētor, quām conueniret Principi electo, atq; illius ætati. Quidam viros illuſtres Senatoři, ac Equeſtris ordinis inauditos ſuſpicione minima condemnauit. Karo liberalitatē in ciues Romanos exhibuit. Beneficia à Cæſaribus data, iudicibus eripuit. Liberalitates Cæſarū priſinas fuſtulit, ac libertis ſuis addixit: quibus etiam, ut gratificaretur, uetigalia, immunitates, pœnas innocentium & impunitatem noxiōrum condonauit. Hinc prop̄e uniuersis ordinibus offensus, apud milites uero p̄cipua flagrabit inuidia, quos nulla largitione donauit, ſed inani ſpe decipiebat. Et ob id rupere fidem, sacramentum militare reiſcientes, Imperatorē in Hispania factū palam diſplicere conclamabant. Coſpiratione igitur facta ad lacum Curtium, in foro Romano trucidatus eſt. Caput eius à milite gregario amputatū, ad Otho nem delatum eſt, qui cum ludibrio circumferendum lixis, calonibusq; donauit. Truncum corpus ab Argio diſpenſatore eius in hortis Aureliæ uia ſepultum eſt. Sic perit tercio & ſeptuagesimo ætati Anno, Imperiū mense ſeptimo. Vir iuſta ſtaturæ, capitis calvi, & caruleis oculis, adiūco naſo, qui in uniuerso corpoſe morbo articulari conflictabatur: homo cibo & potu, & libidinis p̄aepoſteræ luxuriosiſſimus, famæ nec iniuriouſus, nec uendicator, pecunia aliena non appetens, ſuę parcus, publicę auarus.

IN ALTERA Numismatis parte eſt Imperator thorace uarijs ornamentis expolito, & paludamento indutus ſtat in ſuggeſtu cōcionatus militibus. A tergo illius eſt Tribunus militum loricatus & paludatus. Ante eum legio militum loricorum, & ſcutatorum, quorum unus Aquilam, alijs Labarum signa militaria, alius uero equum Imperatoris tenet, cum inſcriptione FIDES MILITVM. S. C.

SERGIUS GALBA SVLPITIUS, pater Sergij Galbae Imperatoris, breui corpore, atque etiam gibber, modiceq; in dicens facultatis, vir consularis, causas industrie actitauit. Vixores habuit Numiam Achaiam, & Liuam Ocellinam diuine admodum, & pulchram, à qua tamen nobilitatis causa appetitus ultrò existimatur, & aliquantò enixius, postquam subinde instanti uitium corporis secretò, posita ueste, detexit, ne quasi ignaram fallere uideretur.

NYMPIA ACHAIA neptis Catuli, proneptisque L. Mummi Achaici, qui Corinthum excidit. Ex hac C. & Sergium Imperatorem procreauit Galba. Maior Caius attritis facultatibus, Virbe celsit, prohibitusque à Tiberio fortiori anno suo Proconsulatum, uoluntaria morte obiit.

LEPIDA Galbae Imperatoris uxor, ex qua duos suscepit filios: qua mortua remansit in coelibatu, neque solicitari ullâ conditione amplius potuit, aliam ut duceret.

PIPO FRVGL LICINIANVS, ex M. Crasso & Scribonia genitus, generosus, egregius, & prudens iuuenis. Hunc Galba in castra perducens, pro concione adoptauit. Postea cum patre Galba, alijsq; compluribus trucidatus.

M. SYLVIVS OTHO, L. Syluio Othone patre, & Albia Terentia matre, quarto Calend. Maii, Camillo Aruntio, & Domitio Aenobarbo Coss. natus est. A prima aetate prodigus, ac procax, adeo, ut saepe multis flagris a patre afficeretur, noctu uagans, obuios quoisque uerberabat. Mortuo iam patre, Libertinam aulicam anum ac penè decrepitam dilexit, ut per hanc insinuaretur Neroni, cui mox cognitus, pergratus erat, in tantum, ut omnium consiliorum, atque secretorum particeps fuerit. A Neroni deinde legatus in Lusitaniam missus, prouinciam decem annis, summa moderatione, ac singulari abstinentia administravit. Deficiente a Neroni Galba, Otho primus ex Ducibus ad Galbae partes acced-

sit, & quantum auri argentiq; habebat in poculis, argenterio
 id omne dedit, ut inde numi fierent, quos ministris Galbae ut
 ritim diuidebat. Fecitq; cum Galba longo tempore iter, qui
 etiam iamdudum spem Imperij conceperat. Animos militum
 omni obsequio deuinciebat, & beneficio conciliabat, ut pa-
 lam omnes praedicarent, hunc solum successione Imperij di-
 gnum. Sperabat etia à Galba adoptionem, sed frustratus sua
 spe, ad uim conuersus, conspirationem iniit. Duobus itaque
 commissa est haec prouincia, Proculo Tesserario Spiculatori,
 & Veturio Optioni, quos pretio & promissis onerauit, data
 pecunia ad perdendos plurium animos. Et hi duo manipula-
 res Imperium Populi Romani suscepere transferendum, &
 transtulerunt. Nam Ortho etsi in cena Galbam in Palatio de-
 stinasset aggrediendum, distulit tamen in sexum Pisonis ado-
 ptionis diem, ac praesens Galba sacrificanti, cum Atuspiciis
 uerba audiret, se inuisere antiquas ædes simulans, quas archi-
 testus iam inspexerat, abiit. Et in castra delatus, Imperator est
 passim ab omnibus salutatus, quibus uicissim est pollicitus
 omnia, se se tantum habiturum id, quod sibi reliquistent. Exā
 ñoq; per scelera die, Senatu est ingressus, quasi raptus de pu-
 blico, & suscipere Imperium ui coactus, gesturusque compu-
 ni omnium arbitrio, palacium petit, multis honoratus gran-
 lantium adulantiumq; blanditiis. Decreta ei Tribunitia po-
 testas, & nomen Augusti, & omnes principum honores. A ple-
 be appellatus est Nero, quod nomen non recusauit. Interim
 exercitus Germanicus, facta coniuratione contra Othonem,
 Vitellium in castris Imperatorem eligunt. Quod ut comperit,
 autor Senati fuit mittendæ legationis, que doceat electum
 iam principem, horteturq; ad quietem & concordiam. Ortho
 etiam per internuncios, ac literas consortem Imperij, gene-
 rumque se Vitellio obtulit, sed aduersis diis atque auspicijs,
 expeditionem inchoauit, ac bellum ciuile molitus est. Tri-
 bus leuibus prælijs contra Vitellianos congressus, uictor ex-
 titit. Quarto apud Bebryacum fraude superatus est: cum spe
 colloquijs facta, quasi ad conditionem pacis militibus edu-
 citis, ex improviso, atq; in ipsa consultatione circumueniuit.
 unde tædio ciuilis belli, non desperatione, quando integræ
 legiones ex Dalmatia expectabantur, & Pannonia & Moesia,
 mortem meditatur. Fratrem, fratrisque filium, & singulos a-
 micorum cohortatus, ut sibi quisque pro facultate consul-
 ret, pecunijsque suis domesticis diuisis, pugione, quem pului
 no subdiderat, se uno istu infra leuem maxillam interfecit,
 Aetatis anno xxxviii. Imperij die xc. apud Veliternam
 funeratus. Adeò charus militibus, ut multi haud procul à ro-
 go sibiipsis manus inferrent, multi pra dolore armis inter se
 ad internicionem concurrerent. Vir modice statura, & male
 pedatus,

pedatus, calvusq; galericulo capiti propter raritatem capillorum adaptato, & annexo. Mundiarum penè muliebrium, & imberbis, cui minimè tam uirilis mors & Romana conuechiebat.

Numiſma æreum huius Imperatoris uidi: in cuius altera parte ara conspicitur, cui Imperator togatus adſtat, ab altera parte aræ est Tribunus militum loricatus & paludatus, iungens in ara dextram cum Imperatore. A tergo Tribuni alij sunt milites loriciati gerentes signa militaria, cum inscriptio-
ne: CONCORDIA MILITVM. infrā subscriptum, S. C.

L. OTHO, M. Sylvio Othonem patre, qui ex familia ueteri & honorata atque ex principibus Hetruriæ originem traxit, natus, pater Othonis Imperatoris, Tiberio principi non assimilis, per gratiam Liuæ Augustæ, in cuius domo creuerat, Senator est factus, nec Præturae gradum excessit. Urbanos honores, Proconsulatum Africæ, & extraordinaria Imperia seuerissimè administravit, ita ut à Senatu prosecutus sit magno honore, & Statua in Palatio sit ei polita.

ALRIA TERENTIA, fœmina splendidissima, uxor L. Othonis. Ex quo duos tulit filios, L. Titianum, & Minorem M. Othonem Imperatorem, & filiam, quam noadū nubilem Druso Germanici filio despondit.

AVLVS VITELLIUS, ex L. Vitellio clarissimo viro,
& Sextilia probatissima, nec ignobili scemina, vixit. Calend.
Octobris, Druso & Norbano Cos. prognatus. Primam æta-
tem apud Tiberiana scorta Capreis egit, & ipse perpetuo Spin-
træ cognomine est notatus. Dehinc omnibus probris conta-
minatus, in aula præcipuum obtinuit locum, & Caio per au-
rigandi, Claudio per aleæ studium, Neroni per citharædos &
Musica certamina factus familiaris, quorum principum fau-
re, non solum honoribus, uerùm etiam sacerdotis amplissi-
mis auctus, Proconsulatum Africæ obtinuit, in qua singula-
rem innocentiam præstítit, biennio continuato, cum fratri
succedenti legatus fuisse. Dehinc operum publicorum cu-
ram habuit. In quo dona & ornamenta templorum surripui-
ſe, & commutasse quedam, proq; auro & argento, staganum
& aurichalcum supposuisse ferebatur. Postea illi à Galba Ger-
mania prouincia, præter multorum opinionem est tradita.
Ad quam cum peruenisset, ab exercitu perbenigne acceptus
est, quippe cuius prodigalitas omnibus esset quam nouissi-
ma, & in dies nouis experimentis auxerat. Comem, blandū,
benignum, & supra modum facilem omnibus se exhibuit. Va-
de uix mense transfacto nulla habita temporis ratione, uesper-
e subito à militibus è cubiculo raptus, ita ut erat in ueste do-
mestica, cum cibi esset, uniq; meridiani plenus, Primum à Fa-
bio Valente, unius legionis Duce Imperator est salutatus. Af-
fensit & uoluntati militum. Cognomen Germanici delatum
ab uniuersis, cupidè recepit: Augusti distulit, Cæsaris reculâ-
vit perpetuō. In colonia Agrippina à militibus per celebri-
mos uicos circulatus, Imperator ab utriusq; legionibus Ger-
maniae uocatus est. Paulò pôst, cum ei Galbae cædes annun-
ciata esset, pacatis Germanicis rebus, copias est partitus, & ad-
uersus Othonem exercitum parauit. Cum autem Othonis au-
disset mortem, Prætorianos exauoratos, iussit arma tradere
Tribunis, quiq; ob cædem Galbae munera poscebant, iussit,
ut

ut interficeretur, ut summi ac probi principis spem p̄r se ferret. Prūs quām in urbem ueniret, in ciuitatibus omnibus ac uillis, moe triumphantis, circumlatus, in fluminibus, delicatisimis nauigijs usus, profusissimos undiq; apparatus fecit, nulla disciplina militē peculantenem coērcēs, licet rapinas, uerbera, plagas indiscriminatum in obuios quosq; , fine delectu exerceret. Adeo apud illum erant omnia indisposita, temuleta, peruigilns & bacchanalibus , quām disciplinae & castis promptiora: uidens campos, quibus pugnatum, cædem detestabilis noce confirmauit: OPTIME OLERE OCCISVM HOS TEM. Die Alliensi infasto Pontificatuū maximum in se recepit. Magistratus, qui quotannis creari solent, in decem annos distulit. Tum in medio campi Martij Neroni inferias dedidit, adhibitis sacerdotibus. At cum arbitrio histriōnum & au-
rigarum gubernaretur, & horum consilio Imperium admini-
straret, pronus erat ad necem, uario genere fraudis nobilio-
res consoidales suos in societatem Imperij uocatos occidit,
Mathematicos omnes tota Italia subiunxit, in plebeios pas-
sim desæuit: luxuria, libidini, delitijs, & gulæ ita deditus , ut
uentri omnem operam dare genitus uideretur. Epulas serè
quotidie quater sumebat, cibis exquisitissimis usus, & esculen-
tis delicatoribus, quæ non nisi summis maximisq; impensis
è remotoribus locis, atque æquoribus comparari poterant.
Intempestiuæ etiā ac tam fôrdida gulæ fuit, ut ne in sacrificio
quidem sibi temperarit, quin inter altaria farra penè rapta è
foco manderet. Helluanter illum Imperatorem Mæsiarum
& Pannoniae exercitus, tum Iudaicus ac Syriacus deſtituerunt
œtauo Imperij mense, & pars in absentis, pars in præsentis Ve-
ſpaſiani uerba iurarunt. Hoc ubi intellexit, militum omnium
benevolentiam studuit retinere, omnia largiens sine modo
& mensura, blandimentisq; usus est erga milites Imperioriae
dignitatib; indecentibus. Sed cùm urgeret hostis terra, mariq;
L. Vitellium fratrem cum exercitu misit, qui apud Cremona
superatus est. Reliqui Vitelliani duces in partes Vespasiani trâ-
sierunt. Vitellius deſtitutus ab omnibus, serò concordiam pe-
tebat. Igitur sibi metuens cum duobus comitibus pistore &
coquo, in latebras fugit: tandem cùm hostilis exercitus irru-
piſſet in urbem, qui omnia rimaretur, è latebra extractus, co-
gnitus, ligatis post tergum manibus, inecto ceruicibus la-
queo, lacerata ueste, seminudus in forum trahitur, mucrone
sub mentum posito, ut uisendam præberet faciem, reducta co-
ma à capite ceu noxij solent, licet magna cum instantia carce-
rem peteret, quod Vespasianus in Urbem ueniret, multis co-
mitantibus & increpanibus, deformi facie: quibusdam cæno
& stercoribus incessantibus, alijs incendiarium, helluonem,
alijs ebriosum uociferantibus: quibus libra uoce respondit,

SE TAMEN IMPERATOREM ESSE. Ad Gemonias scalas rapitus, infinitis vulneribus cæsus, perijt, & inde unco tractus, in Tyberim projectus, Anno ætatis LVII. Imperij mense octauo. Vir enormi proceritate, facie rubida, plerunque ex uino lentia, uentre obeso.

In huius Numismate duæ sunt muliebres statuæ, quarum quæ ad dextrum latus est, seminuda appetet, dextra tenens hastile, sinistra cornucopiae, pede sinistro calcans galeam. Quæ uero ad sinistrum, galeata, & cristata est, sinistra hastile, dextra sceptrum gerens, ocreata etiam ad suras usque, dextro pede testudinem premens. Inscriptio talis est: HONOS ET
VIRTVS.

L. VITELLIVS, Ex consulatu Syriæ præpositus, Arrianum Parthorum regem summis artibus, non modò ad colloquium suum, sed etiam ad ueneranda legionum signa pellexit. Mox cum Claudio principe duos insuper ordinarios consulatus, censuramque gescit. Curam quoq; Imperij sustinuit, absente eo, expeditione Britannica. Vir innocens & industrius, sed amore Libertinæ infamis, cuius falius melle communistis, pro remedio faucion & Carteriarum utebatur. Item miri in adulando ingenij, qui C. Cæsarem adorari, ut Deum, instituit.

SEXTILIA fœmina probatissima, uxor L. Vitellij, ex quo duos suscepit filios, quos ambos pater, antè, quam decessisset paralysi, uidit Consules.

L. VITEL-

L. VITELLIVS, ex L. Vitellio, & Sextilia natus, frater Auli Vitelli Imperatoris, missus contra exercitum Vespasiani, apud Cremonam superatus est.

PETRONIAM Consularis uiri filiam uxorem habuit Vitellius, ex qua filium Petronium altero oculo captum procreauit. Hunc haeredem sub conditione à matre institutum, si de patris potestate exisset, manumisit, breuique, ut creditum est, interemit, insimulatum parricidij, quasi paratum ad scelus uenenum habuisset.

GALERIAM FUNDANAM Praetorio patre natam, Petronia priore coniuge mortua, in uxorem duxit Vitellius, ex qua liberos utriusque sexus tulit, sed marem titubantia oris, proprieatum & clinguem.

FLAVIVS VESPASIANVS ex antiqua Flaviori gente, Sabini & Pollae filius. xv. Cal. Decembris, Q. Sulpitio Camerino, C. Poppeo Cois. natus est in Samnijs ultra Reate: ab aia paterna educatus, quam mirum in modum amauit. Sumpta uirili toga, cum iam frater illius Senator esset, à matre uix contumelij compelli potuit, ut Senatoriam dignitatē pereiret, quam ueluti molestaarum & difficultatum plenam recusauit. Tum Tribunus militum in Thracia, Quæstor in Creta & Cyrenis, post Aedilis factus. Prætor sub C. Caligula pro eius uictoria Germanica ludos edidit. Sub Claudio principe Legatus legionis in Germaniam est missus, & in Britannia translatuſ, trices & bis cum hoste conflixit. Viginti oppida, & insulam Vectem Britanniae proximam, Imperio Romano adiecit. Quare triumphalia ornamenta, duplex Sacerdotiū, Consularum & Proconsulatum meruit. Dehinc ei Provincia Iudaica oblata, in qua cum tribus legionibus, bellū Iudaicum administrabat. Cum enim Florus procurator Iudeæ, avaritia, & immanitate bellum inflammat, impulissetq; Iudeos contra Romanos arma ut capesserent: utq; hic motus comprimeatur, cum ampliore exercitu missus est in Iudeam Vespasianus, dux strenuus, & singularis industria, qui acceptis ad copias duabus legionibus, & alariis militibus multis, cum filio maiore Tito, castigata castrorum disciplina, ciuitates Iudeæ in se conuerterit, multisq; prælijs Imperatorem strenuum se exhibuit. Othone & Vitellio de principatu certantibus, in spem Imperij uenit, quandoquidem & somnia & oracula futuri Imperij acceperat. Quin & Iosephus Dux belli Iudeorum captus a Romanis iam interficiendus, mortem Neronis prænuntiat Vespasiano, eumq; futurum Cæfarem cum filio. Pluribus Augurijs Imperium Vespasiani denunciantibus, nihil tamen attentauit, donec sui milites & amici ipsum instantissimè extimularent ac pergererent, quibus tamen se indignum esse respondes, ciuilia detestatus bella, reluctantem illū, ut capessat Imperium.

Imperium cogunt. Quinto igitur Idus Iulij, exercitus Iudeus iurauit, cum iam Cal. Iul. Tiberius Alexander Praefectus Aegypti, legiones in Vespasiani uerba adegisset, & cum omnes Legionum Praefecti & Legati, quem Imperatorem crearent, Vespasiano magis idoneū inuenirent nullum. Præmissis itaque in Italiam copijs, ipse Alexandriam traecit, ut claustra Aegypti obtineret. Hic quidem de firmitate Imperij capturus auspicium, ædem Serapidis, submotis omnibus, solus ingressus, quendam oculis orbatum inspunctione sua, ac dum calcarer alerum debili crure claudum, pristinæ sanitati restituit. Paulò post aduenere literæ, fūlas apud Cremonam Vitellijs copias, ipsum in urbe interemprum nuntiantes. In urbem igitur reuersus Vespasianus, nihil clarius, aut melius esse duxit, quam pè afflactum uacillantemque Rempub. stabilire & ornare: militum licentiam ad nuniam audaciam progressam reprimites Provincias & Ciuitates, seditione agentes coercere: disciplina militarem nimis licentiosam corrigere: in prauos animaduertere. Deinde cum Tito filio de Iudea nobilissimum egit triumphum. Tum Achiam, Rhodum, Lyciam, Byzantium, Samum insulam libertate adempta, Thraciam, Ciscian, & Comagenem ditionis regia, usque ad id tempus, in prouinciarum formam rededit. Cappadociæ ob assiduas Barbarorum incursiones, legiones confularemque rectorem imposuit: Urbem ueteribus incendijs & ruinis desformem, nouis aedificijs reparauit: Capitoliū incensum redintegravit: condidit & amphitheâtrum media urbe, instrumētum necustissimum Imperij, quo continebantur penè ab Vibis exordio Senatus consulta, plebisita, de societate & fœdere, ac priuilegio cuiuscunq[ue] concepsit, confecit. Post triumphum & Imperij Rostrani firmissimum statum, templum Pacis extruxit: Ordines senatorium & equestrem, ciuilibus bellis exhaustos, suppleuit, ac refecit. Lites ob tumultuosa tempora pullulantes miro ingenio soluit. In alijs omnibus clemens & modestus, adeò, ut tribunitiam potestatem, quæ pars maxima regalis erat speciei, & Patris patriæ sero appellationem receperit. Singulare etiam in illo erat iniurias obliuisci. Nullius cæde unquam letatus est: quinimò & iustis supplicijs saepè ingemuit, saepè illacrymauit. Sola cupiditate pecuniae meritò culparus. Veccigalia enim uetera sub Galba omisa reuocauit, atque noua & grauiora addidit. Provincijs tributa auxit, & duplicauit. Negotiationes etiam priuatas exercuit. Reos & Procuratores locupletiores condemnauit. ob id quidam natura cupidum, quidam necessitate ob inopiam ærarij, & cladis urbiuum, quas egregio cultu omnes renouauit, impulsum scribunt. Rhetoribus atque Poetis primum è fisco annua salario constituit. Nec minus in alios artifices liberalis, utpote qui Colossi rectorem, à quo Colossus

50 . . . . I M A G I N E S . . . .

c. v. i. pedum altitudinis erectus est, manere Imperatoris donauit. Ludos, spectacula edidit, conuicia celebravit h[ab]itu mortifica, & plurima. Dicaculus, & pene currilis, pluribusque facetijs satis tempestivae & false ulius, ut in periculo etiam mortis, locus non abstinuerit. Profluvio autem uentris laborans, extunctus est. Aetatis anno sexagesimono uno, Imperij decimo. Vir statura quadrata, membrisque compactis, & firmis, & ualeudimis prosperrimae, quam abstinentia & fricatione souebat. Et quod milicia acer, agmen anteire, locu[m] castris capere, noctu[m] diuq[ue] cotilio, ac si res posceret, manu obniti hostib[us] solebat, cibo fortu[m], ueste habitu[m], uix à gregario milite discrepans.

Numismata Vespasian⁹ feci, in quo Imperator ipse currat triumphali, qui qua uor equis trahit, cū filio Tito inludit. Currum præcedunt milites, Ipolia tēpili Hierosolymitanū ferentes, cum iniiciuione: **TRIUMPHVS DE IUDAIS. & S. C.**

Quia hic Triumphus Vespasiani fuit illustris & splendens, eius descriptionem ex loeophore scribere uoluimus: Conuuenientem Triumphum ob res gestas agere statuerunt, quamvis utriusq[ue] Senatus proprium decreuerit. Prædicto autem die, quo futura erat pompa uictoriae, nemo ex tam infinita civitatis multitudine domi remansit. Omnes autem, cū prodissent loca, ubi tanquam stare possent, prætuerunt, quanta spectaturis sufficerent, Imperatoribus relicto necessario transtu. Cuncta uero pars militaris ante lucem per turmas, arque ordinis progressa est cū rectoribus suis, & circa ostia constituta, non palati superioris, sed prope Iidis templum (ibi enim principes nocte illa quiescebant) prima iam aurora incipiente procedunt Vespasianus & Titus, lauro coronati, amicti uenio patria ueste purpurea, & ad Octavianas ambulationes transeunt. Ibi enim Senatus, & Ducum proceres, & honorati Equites, eorum prætulabantur aduentum. Tribunal autem ante porticus factum erat, sellæque eburnæ in eo præparata. Quo cū ascendissent, conlederunt: Statimque eos militaris fauor excepit, multis iurutum testimonis prædicatis. Illi autem inerines erant in ueste serica, Laureis coronati. Perceptus autem laudibus eorum, Vespasianus, cū dicere adhuc uellent, silentu[m] signum dedit, magna[u]e omnium quiete facta surrexit, & magnam partem capitū adopertus, solennia uota celebravit, idemque Titus fecit. Perfectis autem uotis Vespasianus, in comune omnes breuiter allocutus, milites quidem ad prandium, quod illis ex more ab Imperatore parari solet, dimittit: ipse uero ad portam recedit, quæ ab eo, quod per illam semper triumphorum pompa ducuntur, nomen accipit: ubi & cibū prius capit bant, & triumphalibus uestib[us] amicti, D[omi]n[u]s ad porta colloncatus, cæta holtia, inter spectacula trans euales

I M P E R A T O R V M .

euntes, triumphū ducebant, ut multitudini facilior præbere-
 tur aspectus. Pro merito autem narrari multitudo illorū spe-
 culatorū & magnificentia non potest in omnibus, quæ quis-
 que ex cogitauerit, uel artium factis, uel diuinarum operibus,
 uel naturæ nouitate. Nati penè quæcunq; hominibus, qui us
 quam sunt fortunati, paulatim quæsita sunt, alijs alia mirabi-
 lia, atq; magnifica, hæc universa illa die Romani Imperij ma-
 gnititudinem probauerunt. Etenim argenti auric; , nec non &
 eboris, & in omni genere specierū sive opū multitudinē, non
 ut in pōpam ferri cerneret: sed ut ita dixerim, omnia fluere, &
 alias quidē uestes ex rarissimi generis purpura portari, alias di-
 ligentissima pictura variatas arte babylonica. Gēmæ aut̄ clā-
 risimæ rā multæ, alia coronis aureis, alie alijs operib. inclusæ
 traductæ sunt, ut appareret frusta nos earū usquā rerum esse
 aliquid suspicari. Ferebant aut̄ simulachrorum singula, quæ
 illi Deos habent, & magnitudine mirabili, & arte non defun-
 ctoriæ facta, horumque nihil non ex pretiosa materia. Quin &
 animaliū diuersa genera producebantur, proprijs ornamentiis
 induita. Erat autem etiam quæ singula portaret magna homi-
 num multitudo, pūrpureis uestibus, atq; inauratis ornata. Ipsi
 etiam, qui ad pomparam fuerant ab illa turba discreti, præcipua
 & mirabili ornamentorum magnificientia culti erant. Insuper
 his, ne captiutorum quidem vulgus inornatum uideres, sed ua-
 xeras & pulchritudo uestium, natā ex fatigacione corporum
 deformitatē, oculis subtrahebat. Maxime autem stupor erat
 machinarum, quæ portabātur, siue pegmatum fabricatio, pro
 quorum magnitudine timendum uiribus portantium occur-
 rentes putabant. Multa enim in tertium nidum undiquaq; sur-
 gebant, & magnificētia fabricæ cum admiratione delectabant,
 multis aurata ueste circundatis, cùm aurum præterea factum,
 & non factum esset affixum. Multis autem imitationibus hel-
 lumi alterio alias diuisum machinas, certam sui faciem ostendebat. Erat enim ternere uastari quandam fortissimam terrā,
 totas uero interisci acies hostium, & alios fugere, alios capti-
 uos duci, murosq; excellenti magnitudine machinis dirui, &
 castellarum confundi munimina, & populos ante moenia ci-
 uitatis disturbari, exercitumque intra muros diffundi, cædis-
 que omnia loca plena, & eorum qui manu resistere non
 poterant, preces, ignemque templis immissum, incendiumq;
 super domos, & post multam uastationem euercionemque,
 atque amnem tristitia defuentem, non in arua culta, neque
 in hominum, uel pecorum potum, sed per terram ex omni
 parte flagrantem. Hæc enim Iudeos esse passos, ipsi experti
 sunt. Ars autem & confectionum operū magnitudo, nescien-
 tibus adhuc fieri presentibus ostendebatur. Erat autem per
 singula pegmata captae ciuitatis Dux, ita ut captus fuerat, or-

dinatus. Multæ autem naues sequebantur. Spolia vero alia paſsim cerebantur. Eminebant autem eorum, quæ apud Hierosolymam in templo reperta sunt, mensa aurea ponderis talenti magni, & candelabrum similiter auro factū, sed opere commutato ab usus nostri consuetudine. Nam media quidem columna bāsi hærebat, tenues autem ab ea cānulæ, producebantur, formatae ad similitudinem fuscinulae, & ad sumnum quoque in lychni specie fabricatam. Erant autem numero septem, septimi diei, qui apud Iudeos est festus, indicantes honorem. Post hæc portabatur Rex Iudeorum, nobilissimum spolium. Inde transibant plurimi uictoriae simulacra portantes, omnia ex auro & ebore facta. Post que Vespasianus prior ibat, & Titus deinde sequebatur. Domitianus autem adequitabat ipse quoque adornatus pulcherrime, dignus que spectari. Pompæ autem finis sicut ad Capitolini lōius tam plūm. Quo postquam uentum est, constiterunt. Erat enim uetus mos patrius, operiti donec ducis hostiū mortem quispiam nuntiaret. Postquam igitur eum finem uitæ habere nuntiatum est, omniumque fauor securus est, tunc hostias immolarunt, hisque omnibus secundò per uota solēnia celebratis, in palatium recesserunt.

TITVS TЛАVIUS SABINVS, patre munice Reatino natus, pater Vespasiani Imperatoris, expers militie, publicum quadragesimæ in Asia egit. Postea factus apud Helvetios exercut, ibique diem obiit, superstitibus uxore Vespasia Polia, & duobus ex ea liberis: quorum maior Sabinus ad præfaturam urbis, minor Vespasianus ad principatum usque processit.

VESPASIA POLLÀ, mater Imperatoris Vespasiani, honesto genere, patre Vespasio Polione, ter Tribuno militū, Praefectioque castrorum nata, cuius patria Nursia fuit, locusque non

I M P E R A T O R V M .

non procul à Nursia in monte summo eius nomine appellatus, Vespasia, ubi Vespasiorum complura monumenta extat, magnum indicium splendoris familiæ, & uerustatis.

FLAVIA DOMICILLA Statilij Capellæ Equitis Romani filia, uxor Vespasiani Imperatoris, ex qua tres procreauit liberos, Titum, Domitianum & Domicillam. Ea defuncta Cenidem Antoniæ libertam adamauit, habuitque penè iustæ uxoris loco.

DOMICILLA Vespasij Imperatoris ex Flavia Domicilla filia, quam adhuc priuatus amisit.

TITVS VESPASIANVS, ex patre Vespasiano, & matre Flavia Domicilla natus est IIII Calend. Ianuarias, Anno, quo C. Caligula occisus est. Educatus in aula cum Britannico simul, ac paribus magistris & disciplinis, adeousque à pueris ei familiaris, ut de potionē uenenata, qua Britanicus periret, bibens, graui morbo periclitaretur. Inerant pueri plures animi dotes, quæ simul cum ætate creuerunt, forma

scilicet egregia, robur decens in mediocri statura, singularis memoria, docilitas ad omnes fere tū belli, tū pacis artes. Latinæ & Græcæ linguae, uel in orando uel poëmatis singulis proptus & facilis. In Musica admodum exercitatus, ut canere psaltemque iucundè sciret. Scribere notis ita nouit, ut omnes uelocitate præcelleret, & quæcumque uidisset, chirographa imita retur. Vbi adoleuit Tribunus militum in Germania, & Britannia militauit, tanta fama in utrisque prouincijs, ut imaginibꝫ & statuis donaretur. Post militaria stipendia in foro se exercuit. Quæstor factus meruit Praefecturam legionū in Iudæa, Tarsichæam & Gamalam urbes ualidissimas in potestatem suam rededit, in qua oppugnatione multa egregia documenta strenui ducis edidit. Vespasianus tanta filij uirtute laetus, tū accipere Galbam Imperiū asecutum, filium Titum ad gratulandum, caula officij, in urbem præmisit. Itaq; quaqua iter faceret Titus, oēs in sui admiratione cōvertit. Vbi uero turbari in Urbe, rursus cuncta sensit, rediit ex itinere atque ad patrem in Iudeam profectus est. Sed ubi pater rerum potitus ad urbem cōtendit, Titus ad perdomandum Iudæam relictus, Hierosolymam crudeli oppugnatione, fame, ferro, flammaque confecit, Annoque secundo principatus Vespasiani, VIII. die mensis Septembris, qua sibi nata est filia, cepit, cùm quinques ante à barbaris Regibus, & à Pôpeio magno capta esset. Deinde Romanū reuersus, particeps & tutor Imperiū factus, cum patre de Iudæis triumphum egit, Censuramque gessit unā. Et tribunitia potestatis, septemque consulatum collega, summa cordia, Imperium Romanum cum patre gubernauit. Quoniam imperante adhuc patre (quod raro fieri solet) appellatus est Romæ Imperator, omniumque officiorum curam in se recepit, patrisque nomine & epistolas & edicta conscripsit. Fuit autem suspecta in eo luxuria, quod ad medium noctem nonnunquam commissarij cum profusissimo quoque familiariū protraheret, spadonum & exuletorum greges aleret, & Berenicen reginā amaret. Cupidus præterea rapinariū uisus, quod sub patre uenundedit in concionibus, & nundinaliter, & à plerisque Nero dictus, suspectus omnibus grauitati sunimauit rerū attigisset. Sed hæc in melius conuerfa, immortalē ei gloriam peperere. Nam ubi patriæ curā suscepit, incredibile est, quantum, quos imitabatur antecelluerit clemētia, liberalitate, honorificentia, pecuniae contemptu, omniumque uirtutum genere, ita, ut amor & delitiae humani generis dicetur. Nam coniuua instituit, iucunda magis, quam profusa, amicos elegit potiores melioresq; quibus & principes successores in Rep. post obitum eius utebantur. Berenicen, quāas denter amabat, domitis affectibus, in patriam remisit. Enteruitorum greges, ac delicatorum artifices, omnino à se removit, aded;

sedet, ut onus Imperij muratum ostenderet in temperatiam. Nulli ciuium quicquam ademit: ablinuit alieno. Ceteris uero desiderijs, ita animos hominum occupauit, ut ne quem dimitteret sine spe, dicens: NON OPORTERE QUENQVAM A SERMONE PRINCIPIS TRISTEM DISCEDERE. Atque quandoam die recordatus inter cenadum, quod nihil tota die cuiquam prætitisset, memorabilem illam, meritoque laudatam uocem edidit: AMICI, DIEM PERIDI signifikaturus optimum thesaurum principum esse, fideles amicos, quibus esset quotidie impertienda opera. Magnifica erat libertatis Populum in primis uniuersum tanta per omnes occasiones comitate tractauit, ut gladiatorium munus ad spectantium ederer abiturium, Amphitheatrum extrueret, thermas ædificaret, nauale præmium in ueteri Naumachia exhiberet. Clemens uero ac mansuetudinis tantæ, ut Pontificatum acciperet ob hoc solum, ut puras à sanguine feruaret manus, ne cuiusquam necis aut autor, aut conscius esset. Tristia quedam sed fortuita sub eo acciderunt, ut conflagratio Vespucii montis, in Campania, incendium Romæ per triduum, cotidemque noctes, in quo Serapidis templum, etiam septa, Neptuni ædes, Thermæ Agrippæ, Pantheon, Diribitorum, Balbi theatrum, Pompei porticus, Octaviae domus cum bibliotheca, templum Iouis Capitolini, cum ædibus, & facillis coniunctis conflagrarent, pestilensæ crudelissimæ. In quibus ramen aduersis parentis sollicitudinem atque affectum ostendit, & consolando & opitulando. Cumque ita omnibus esset charus, eumque uulgo, PUBLICAS DELITIAS vocarent, sebri corruptus, in eodem, quo pater apud Sabinos agrò, mortem obiit, Aeratus anno X L I. Imperij I. Philostratus ait Tuum necatum à Domitio, ueneno leporis marini propinata. Vix credi potest, quantum luctus, Vrbi prouincisque intulerit huius mors, cum totus Senatus circa uesperam, ipsius nuntiatione morte, in Curiam irruit, quasi perpetuo custode orbatum terrarum orbem defleturus, tantasque ei gratias egit laudesque, quantas congesit ne uiuo quidem unquam, & praesenti.

In huius Numismate Amphitheatrum apparet, à sinistra parte septisolium, à dextra meta, cum inscriptione: S. C.

Fuit autem Amphitheatrum, ædificium, cuius altissima mœles inter Cælium montem, Palatinum & Esquilias pari propere dimensione assurgit, Tiburtino lapide, undiq; forma ouata, altitudinis tantæ, ut uisus humana ad eius summitatem egre cœcedat. Fornices habuit quatuor, scilicet, Doricum, Ionicum, & Corinthiacum, & compositum, alterum alteri impositum.

Tres inferiores in extremo columnis sustentantur: superioris pars pro muro est, fenestris aliquot lucem admittentibus. Est præterea circa eum locum forinsecus, sicut in circis Porticus unius structus, per quam sunt ingressus, & ascensus uenientibus ad spectaculum, ita, ut nihil turber ingredientium & abundantium iter. Et in singulis superioribus arcibus erant statuæ marmoreæ, cum incrustatione intrinsecus, & extrinsecus cum signis. Extant adhuc in quibusdam forniciis ornamen ta ex gypso. Et sub tanto ædificio subsunt cloacæ, quibus pars molis sustentatur: cuius cauea capiebat loca LXXXV. milia. Et dum fiebant ludi, tota ipsa cauea operiebatur linteis. Media cauea arena spargebatur, ut gladiatores & pugnantes aut inter se, aut cum feris firmius ac stabilius pedibus conficerent, & labentes mollius caderent. Vnde arena, pro caye, sc. penumero ponitur,

ARRICIDIA TERTVULLO patre equite Romano, sed prefecto quondam prætorianarum cohortium, nata, Titi Vespiani uxor, quæ absque liberis decessit.

MARTIA FVLVIA, splendidi generis scemina in locum Arricidiaz à Tito accepta, cum qua suscepta priùs filia, diuorum fecit.

IULIAM, Titi filiam alteri in matrimonium collocatam, Domitianus patrius Tito uiuo corrupit, mox patre & marito orbatam, ardenter palamque dilexit, coegeritque aborem facere, & sic uidua abortu perit.

DO MITIANVS Vespasiani Cæsar, & Domicillæ filius, frater Imperatoris Titi ix. Cal. Nouembris, patre consule est natus, per omnia patri & fratri dissimilis, ac Caligula & Neroni similior. Peni ac luxui ita deditus, ut in iuuentute con stupratus & corruptus diceretur. Pubertatis & primæ adolescencie tempus, tanta inopia, tantaque infamia gesit, ut nullum uas argenteum in ufo habuerit. Bello Vitelliano irrum pentibus militibus, cum Sabino patruo in Capitolium confugit, apudque ædileum absconditus, latuit. Post Vitellium intersectum progressus, & Cæsar salutatus, honorem prætoriæ urbanæ, cum potestate consulari accepit, ita ut Prætor diceretur, cum tamen iurisdictionem Prætoriam transiulisset ad alterum Prætorem. Dominationem tam licenter exercuit, ut iam tum qualis futurus esset, ostenderet. Et ne fratre inferior uideretur dignitate & operibus, expeditionem in Galli-

an & Germaniam tentavit, non necessariam, dissuadentibus
amicis. Sellam patris & fratri, quoties prodirent, lectica te-
quebatur. Triumpho Iudaico, equo albo comitatus est ut
trunc; modestiam præ se ferens. Pollicitationibus & donis
varii solicitauit multos Reges, ut aduersus Alanos mittere-
tur Defuncto pare, se fraudatum testamento publice iactas,
fratri Tito insidias struere est conatus Cūm iam mortuus es-
set, obliquis & trebris orationibus eum carpens, efferru iussit,
& unico consecrationis honore tanū dignatus Ab initio mo-
deratus, modestus, & grauis, clementia simulans. secretum i-
bi locum sumens, muscas captare, ac stylo peracuto configere
solebat, ut cuidam interroganti, esset ne quis cum Cæsare, nō
absurde responsum sit, NE MVSCA QVIDEM. Circa admini-
strationem Imperij aliquando se inconstante præstitit, misfu-
ra in aequali uitiorū arq; virtutum, donec virtutes in uita de-
fexit. Sumptuosissima spectacula edidit, Seculares ludos fe-
cit. Instituit quinquennale certamē Capitolino Ioui, Musici,
Equestre & Gymnicum. Fuitq; autor Capitolinorum agoni,
per quos Annus magnus, & lultrum diligentius seruabatur.
Omnibus certaminibus præsedidit habitu deorum uestitus,
Germanicam gestans coronam, cum effigie ours, & lunonis,
Mineruq;. Erant enim hæc spectacula Ioui Capitolino dica-
ta: qui & more Caligula Dōminum se, & Deum appellari ius-
fit, arrogante, & gloriæ nimis immensæ, & penè inaudite, ut
pote qui non modo sibi aureas argenteasq; statuas, & arcus
triumphales constitui iussit: sed & assumpto nomine Germa-
nici, Septembrem ac Decembrem menses à se denominauit.
Congiarium populo, epulum Senatui, Equitiq; dedit. Multa
aedificia publica fecit. Ioui custodi ingens templum in Capi-
tolio erexit, seq; in sinu Dei consecravit. Bibliothecas incen-
dio absuntas, petitis undiq; ex Alexandria exemplis, repara-
uit. Expeditions quatuor habuit, non sine magna Reip. per-
nicio: Vnam aduersus Sarmatas, in qua Legio eius cum Duce
interfecta est: Alterā aduersus Cattos: Duas aduersus Dacos,
à quibus Oppius Sabinus vir consularis, & Cornelius Fuscus
Præfectus cohortiū prætorianarum, cum magnis copijs occi-
si sunt. De Dacis, Cattisq; duplice triumphū egit. De Sarmatis
solam Lauream usurpauit, quam Ioui Capitolino retulit. Bel-
lum ciuile aduersus se motum, mira felicitate consecrit. In co-
muni rerum usu quædam nouauit, quædam sustulit. Histrio-
nibus conuiuijs interdixit Castrari mares uetus. Ius æquisi-
mè dixit: tantaq; cura, & modestia in magistratibus coercen-
dis est usus, ut neq; modestiores, neq; iustiores exciterint un-
quam. Tantæ ab initio clementia, ut ab omni cæde abhorre-
ret. Cupiditatis & avaritiae nullam quidem suspicionem ha-
buit. Abstinentia & clementia aliquot experimenta dedit.

I M P E R A T O R V M.

Mox ad crudelitatem conuersus, nobilissimos ex Senatu plures interfecit. Philosopher ac Mathematicos Urbe Italiaque submouit. In dies ferocior, imo magis sanguinarius Nerone. Ad rapinas dehinc animum adiecit, nihilque pensi habuit, quin prædaretur omni modo bona uiuorum, ac mortuorum, qualicunque occasione. Usque adeò libidinosus, ut inter uulgatisimas meretrices noctu diuq; uersaretur. Cumque ita terribilis cunctis & inuisus esset, tandem oppressus & trucidatus est, amicorum libertorumque conspiratione, ætatis anno **X L V**. Imperij **xv**. Cadaver eius, loculo plebeiorum inclusum, à Vespilio Ionibus elatum est, ac à Phille nutrice in suburbano suo Latina uia funeratum. Mortem eius grauissime tulerunt milites. Sed Senatus adeò laetus est, ut contumeliosissimis adclamacionibus mortuum laceraret, & unagines eius diruere iubet, & eradendos titulos, abolendamque omnem memoriam decerneret. Statura fuit procula, uultu modesto, ruborisque pleno, grandibus oculis, uerùm acie hebetiore. Præterea pulcher ac decens toto corpore, maximè in iuuentu: postea caluitio, obesitate uentris, & crurum gracilitate deforinis.

In huius Numismate, Imperator & Tribunus palliati dextra tenentes ramum lauri, apparent. Quos sequuntur pueri & puellæ matrimi patrimiique, & mulieres, cum inscriptione **L V D.**

sec. Coss. **X I I I**.

Ludi Seculares à seculo, quod est spatium uita humanae longissimum, dicti, singulis centum annis celebrabantur. In quibus triduum, & trinoctium sacris totus populus operabatur ad aras Louis, & Apollinis, quibus mactabatur candidus taurus, & huic canebatur carmen à pueris ac puellis matrimis patrimiisque. Deinde Iunonis, cui iuuenia itidē candida, & hæc quidem interdiu, noctu uero Diana, Proserpinæ, Terra & Partarum, quibus furua hostia, luminaque accendebarunt. Porro præco cum ad hos ludos conuocabat, ad eos uti ludos uenirent dicebat, quos nemo ipsorum antea spectasset, nemo esset postmodum spectatus. Primos hos ludos fecit Publicola, Anno ab Urbe condita **C C X L I I I**. Secundi facti sunt ab Urbe condita **D I I**. P. Claudio Pulchro, L. Junio Bruto Coss. undecimo anno primi belli Punici. Tertijs, primo anno tertij belli Punici M. Manlio, M. Censorino Coss. Quarti, non expectato iusto tempore, L. Aemilio Lepido, L. Oreste Coss. Quintos Augustus & Agrippa fecerunt Furnio, & Syllano Coss. reducitos ad æquum tempus, in quibus cantatum est in Capitolio a virginibus puerisque carmen Horatianum, quod Seculare inscribitur. Sextos Claudius Cæsar anticipatos se **III**. & L. Vettilio principis patre **III**. Coss. Septimos Domitianus uero ex computatione se **X I I I**. & L. Minutio Russo Coss.

DOMITIAM LONGINAM ab Aelio Lamia , cui nupta erat, abduxit Domitianus, ex qua in secundo consulatu filium tulit, altero que anno consalutauit, ut Augustam. Hanc Paridias histrionis amore perdebatam repudiauit, intraque breue tempus impatiens diuortij, quasi efflagitante populo reduxit. Ob quam foemina Aelium Lamiam occidit Domitianus.

NERVA C O C C E I V S, filius Nerua^z, matris nomen nusquam legitur. Sed claris, ut Dion scribit, ortus natalibus, oppido Narrienſi genitus, sextum & sexagesimum agens annum, Imperij habenas inuitus accepit, memor periculi, quod aliquando euaserat, qui ab Astrologis per malevolentiam & mendacem infamationem delatus apud Domitianum, vix mortem effugit: sed ab amico Mathematico, qui mortem eius esse proximam testatus, liberatus est. Postquam igitur Nerua princeps Romanus constitutus est, ortus est rumor, uenire Domitianum & affore, quo rumore ita trepidare coepit, ut colore mutato, ac amissa voce, uix consisteret: sed à Parthenio interfectore Cæsari Domitiani confirmatus est, & recepta fiducia ad solemne delinimentum conuersus, in Curia exoptativa

tissima gratulatione ab omnibus exceptus est. In initio Imperii mox beneficentia, clemetia, & liberalitatis signa exhibuit, Reos maiestatis absolvit, Exules in patriam retrouauit, omnes qui metu disfugerant, reduxit. Seruos & libertos, qui dominis infidias truxerant, occidi iussit, edito decreto, ne deinceps serui dominos cuiusquam criminis postularent, cauit & edicto, ne quis maiestatis, aut Iudaice sectae quempiam accusaret. Multi tamen falso delati, inter quos Sura, Philosophus, condemnati & puniti sunt. Facto igitur tumultu, quasi multa accusarentur iniuste, Fronto Consul exclamauit, **M A L V M E S S E E V M I M P E R A R E, S V B Q V O N E M I N I Q U I P P I A M C O N C E S S V M S I T: S E D L O N G E P E I V S S V B E O V I V E R E, S V B Q V O O M N I A M A X I M E L I C E A N T.** Quo salubri dicto Nerua adiutorius, ne talia deinceps fierent, summo studio curauit, atque iureiterando affirmauit, se nunquam deinceps Senatorem, etiam deprehensum aduersum se in conspiratione, necaturum, quod & praestit. Nam cum Crassus Calphurnius cum quibusdam coniuratis, aduersus Neruam coniurasset, coniuratione detecta, dum Iudi agerentur, eum cum ceteris coniuratis assidere iuxta se uoluit (qui nesciebant coniurationem patefactam) & gladios illis obtulit, inspicterent, & pertinentarent satis ne acuti forent, quasi minimè curaret, si uel tunceo in loco occideretur, ita erat animi planè erecti, minimeque cadentis. Beneficentia etiam & liberalitas tantum, ut à Domitiano spoliatis ea rediret, quæcunque in Aula & fisco reperta sunt, summa fide. Ciuiibus egenis, ut uitam sustentarent, decies & quinquagies cedula milia Nummum erogauit. Iussu insuper eius Senatores electi, qui agros emerent, diuidenterque egenis. Puellas puerisque pauperibus parentibus, sumptu publico per Italiam ali iussit. Ciuitates afflictas releuauit, in coplures ingentia beneficia contulit. His exhaustus sumptibus, uestes, uasa aurea, atque argentea, supellectilem omnem, agros item cum domibus, & omnia, præter quædam necessaria, ut amicos iuuaret, uendidit. Utque impendia leuaret, equestres cursus, spectaculorum & ludorum genera sustulit, nec sibi aureas statuas argenteasue enigere passus est. Nihil unquam de suo arbitrio statuit, principes uiros suo consilio adhibens, leges tulit multas. Dignos potissimum ad honores euexit, nec beneficentia cuiquam bono defuit. M. Ulpium Traianum in filium adoptauit, moxque in Curia Cæsarem designauit, ad quem Imperij iura atque insignia in Germaniam usque, cui tunc præcerat, transmisit. Hunc Traianum Hispanum peregrinum, nullum tecum interueniente cognitione, et si propinquos & cognatos haberet multos, propter singulares eius uirtutes elegit, publice magis, quam priuatæ salutu consulens, & uirtutem homi-

I M A G I N E S

62
nis, non genus spectans. Omnibus igitur in ordinem bonum
reductis & constitutis, febre correptus moritur, Anno ætatis
LXVIII. postquam regnauerat annum unum, menses tres, di-
es nouem, uir probus, honestus, omniumq; laude dignus.

In huius Numisimatis parte posteriore, representatur Palatij Neruæ descriptio talis: In medio collocata est porta superne ducta in arcum, cui utrinque incumbit una Victoriae statua, altera manu ad medietatem arcus extensa, coronam tenens. Sunt deinde ex utroque latere illius porta, constituta binæ columnæ ordinationis Corinthiacæ, distantes, exiguo spatio, in quo frondium & florū circulares flexus, ornamenti loco, continentur. Tandem etiam ad utramq; partem iuxta exteriorē dictarum columnarum fenestra est, utrinque habens columnam paruam ordinationis prioris, quo ad basim, Tympanum, & Capitulum attinet. Est præterea supra utriusque fenestræ Tympanum, effiguratus exercitus militum urbem oppugnantium, & in parte quidem dextra, arietem agentium ad muros, in sinistra uero pugnantium sub scutis. Ultimo latitudinem palatij utrinque claudit una columna dispositionis superioris. Capitibus columnarum maiorum, quarum ad utrunque portæ latus, tres positas esse diximus, corona imposita est, quæ sic usitate appellatur: additâq; sunt ei superius & inferius varia ornamenta, ex multiplici frondium, florū & fructuum ligatura. In parte suprema directè supra Palatij portam, in spatio latitudinem portæ habente, hæc inscriptio addita est: S. P. Q. R. IMP. NERVA
CAES. AVG. P. MAX. TRIB. POT. II. IMP. II.
PRO COS.

Deinde ex utraque huius tabellæ parte, directè supra singulas sex columnas maiores Stylobatas captiuorum ligatorum constituti sunt. Supra fenestras uero inter binos extre-
mos Stylobatas ad dextram descripta est expeditio Im-
peratoris Neruæ: in sinistra uero representatur

actus concionis Imperatoriæ ad milites.

In parte infima hæc inscriptio ad-
dita est: PALATIVM
NERVAL

TRAJANVS VLPIVS, ex patre Traiano genitus, pri-
mus Cæsarum peregrinus, ex familia antiqua natus Italica in
Hispania, anno ætatis XLII. in Agrippina coloia à Nerua
Imperatore insignia Imperij accepit, vir sanè iustus & robore
præfatus ut Romanæ Reip. statum oppressum & grauatum,
in quo concilcatum a Tyrannis tutaretur & defunderet, & in pri-
stimum tum statum redigeret, diuinus esse creditur. Vbi Im-
perium assumptum, edicta quædam ad Senatum misit, atq; il-
lud in primis, nunquam suo iussu bonum virum occidum ui-
aut ignominia notari, quod per totum Imperij tempus inuio
Latini seruauit. Deinde mox Aelianu & Prætorianas cohorte-
tes, quæ aduersus Neruam, seditionem mouerant, ueluti im-
portunos a se dimisit. Romanam deinde ingressus, apud popu-
lum mitis, apud Senatum uenerandus, omnibus deniq; ama-
bilis est habitus, grauis nulli, nisi hostibus. Multa in emenda-
tionem publicorum negotioru constituit. In pauperum ali-
mëta multa elargitus est. In amicos beneficus, & liberalis, tan-
quam uita cōditione par, amicis utebatur. Venationibus ma-
xime delectabatur, adeo ut ipse multas feras, præcipue Leonē
consecerit: nullus in eo huor, nulla malignitas, neminem o-
mnino perdere studuit. Studioſos & bonos viros honorib.
sauore, & dignitate auxit Itæ ita moderabatur, ut nunquam
ab ea uinceretur, ac telle Suida, nemini inuidit, neq; quenquā
dignitate illa priuauit: sed sicut bonos omnes, idcirco nemis
nem uerbatur. Et cum duo sint, quæ ab egregijs principibus
experantur, sanctitas domi, in armis fortitudo, utrobiq; pru-
dentia, tantus erat, ut in eo maximarum rerum modus, quas
temperamento virtutis emicuisse underetur. Vini duntaxat ap-
petens, & in adulescētulos pronus, belli audius ac studi ofus.
Militarem disciplinam tum seueri, tum remissæ exercuit. Bel-
lum grauissimum in Dacos sumpsit, quos ingenti clade affe-
xit. Decibalum regem Dacorum supplicem ad genua proci-
dente, pacem petere coegit, unde Dacicus dictus. Et cum

vulneribus ligamenta suis militibus deessent, propriæ uestes non pepercit, quam in facinas conficissam, sauciatis est partitus. Deuictis Dacis & Imperio subactis, regios thesauros, quos Decibalus in alueo fluuij subter uada defoderat, inuenit, extruxit Marcianopolim Mœsiæ, quam à nomine sororis Marcie, appellauit: tum quoq; Nicopolim: in Istro lapideum pontem, opus sanè mirandum, & maximè memorabile. Arabiæ partem, qua ad petram uergit, occupauit totam, perdomuitq;. Dehinc reuersus Romam, spectacula magnifica edit, per centum uigintiquinq; dies cotinuos. In quibus bestie iugulatae sunt aliquando mille, nunc dena milia, partim fere partim cicuratae. Nec quicquā tamē per ludos, & otium à bellis, seignior ad ciuilia cōmoda. Doctos magno prosecutus est homore, adeò ut Poëtas muneribus ornauerit. Ceiso statuum publicè ponì iussit. Et quandam Philolophū in curru triumpha li, honoris causa, posuit. Plutarcho Historico & Philosopho usus est præceptore, & magistro. Sæpe litigantes pro tribunali audiunt, ius frequentissime dixit. Fuit præterea animi alti, & erecti, qui semper aliquid præclarri ac magnifici moliretur. Circum collapsum ampliorem atque elegantiorem restituit, complura & ualde necessaria ædificari curauit, ut portus & eedes publicas, Pontinas paludes, saxis constratis uis circum ac pontibus magnificent. Isimi operis permeabiles fecit. Pecunie attrita usum luctulit, & numos adulterinos conflauit. Bibliothecas ornauit: inter quas unam Vlpiam uocauit, & libris linteis ornauit: in quibus gesta principum, Elephantinisq; Senatus cōsulta conscribi iussit. Amicis statuas posuit. In foro ingentem columnam statuit, siue ut illa pro sepulcro esset, siue in ostentationem eius operis, quod ille circa forum egit, ut perpetuae memoriaz & sepulcro seruiret. Post in Armeniam expeditiōnem sumpsit, & cum fines Parthorum, & Armeniorum ingressus esset, reges ac regionis Satrapæ, cum muneribus ei occurserunt, equumq; duxere ita doctum, ut regem adoraret. Cumq; omnia uicina ferre sine armis subegisset, & omnī potitus Armenia, reges, qui sponte deditiōnē fecerat, aut in fidem uenerant, ut amicos benignè tractauit: qui uero contumaces abiuisserint, omnes paruo negotio subegit. Senatus in honorem eius multa decreuit, atque illud in primis, ut Optimus appellaretur. Dehinc Euphratem flumen ponte iunxit, uniuersamq; Adiabenorum gentem subegit, cum plerisque Assyriæ urbibus, & Babylonem usque penetrauit. Scripsit præterea Senatui de uictis à se populis, ob quæ Senatus triūphalem illi arcum, in illius foro extruxit, multo ornatu. Mox Arabiam petit, Agarenosq; rebellantes adortus est frustra. Tum prodigia multa uisa sunt. Apparebant enim Irides, Tonitra, Fulgura, Grandines immenses, cum grauibus tempestibus,

statibus: etiam terræmotus, tam atroces & funestri, ut uix saluus evaserit. Cùm uero aduersus Agarenos consilia illi non succederent, inde, re infecta, digressus, ac paulò post ualeitudine aduersa correptus, apoplecticus primum, demum aqua intercute repletus, apud Selenuntem Ciliciæ urbem, quæ & Traianopolis post dicta est, repente extinctus est, cùm imperasset annos xix. menses vi. dies xv. ætatis Anno LXXIII. Cuius exusti cineres urna aurea ad basim columnæ suæ, Romæ conditi sunt.

A tergo huius Numismatis effiguratus est circus maximus: in cuius medio murus, seu linea longitudinis in duo mediae aequalia circumdiuidit. In extremitatibus muri metæ ternæ apparent muro impositæ. In medietate muri obeliscus summae altitudinis, collocatus est. Inter metas & obeliscum, utrinque bigis quadrigis que pugnam commitentes exculti sunt. Circa murum quidam equis, bigis, & quadrigis certantes, uidentur cum nulla inscriptione.

Quia hinc Circi Maximi mentio incidit, operæ pretium mihi uidetur, eius descriptionem, ex uarijs autoribus desumptam addere.

CIRCVM à coelestium imitatione institutum referunt. Nam ei quidam à domicilijs cœli quoque duo decim aedes ostiorum ingressus afferunt. Ex planetarum numero septem impositas habere insigneis metas, terminosque ad Orientem adesse, atque ad Occidentem longo inter se tractu distanteis, quod bigæ & quadrigæ per media uici spacia uti Sol, utiuie Luna per Zodiacum discurrentes certent, exque horarum numero nisi filibus perfici uigintiquatuor. Certantes itidem quatuor discerni classibus, & suum singulis testibus adesse colorem, uiratem, quo herbidum anni tempus: roseum, quo æstatis ignitum aërem: album, quo expallescet autumnum: fuscum, quo tristem hyemem significarent. Huius Circi maximi area longitudinem fuisse stadiorum trium, latitudinem stadij unius, atque capacem cclx. milii hominum sedentium, Sextus Ruffus tradit. In medio eius est murus lapidibus marmoreis extractus, in longitudinem productus: in cuius basi certantes imagines bigis & quadrigis excultaæ erant. In muro uero obeliscus, & metæ collocatae. In interiori parte Circi Maximi stagnum in susceptionem aquarum, defossum fuit, alium lacumque pedes denos. Post stagnum ædificatae porticus rectura triplici harum pavimenta habuerunt, ut in theatro parum superstantia lapidea sedilia, in superioribusque lignea. Et circa eundem Circum extrinsecus alia fuit porta, cuius rectura officinas in

se habens, & habitationes super eas, per quē ascensus & ingres-
sus esset uementibus ad spectacula, iuxta quamq; officinam,
ita ut nihil tot milia ingredientium atque abeuntium turba-
ret. Habuit præterea Circus maximus præclarissima coram se
ædificia & in primis templum Consi, qui erat Consiliorū de-
us: cuius in honorem equestres ludos celebravit Romulus in
raptu Sabinarum. Habuit & sanum Veneris, quod Fabius Gur-
ges, consulis filius, ex mulieritio ære fecit, quibusdam patro-
nis stupro damnatis. Habuit & ædem Cereris, & ædem Iuuen-
tutis à Cn. Licinio Duūiro posicā. Habuit & templum Mercurii.
Erant præterea in eodem Circo tres aera diis Samothraci-
bus, ad tres colūnas affixa. Una diis magnis, Altera diis pena-
tibus, Tertia diis cœli & terræ, à quibus omnia orta esse con-
stat. Quos Samothraces appellant deos Magnos, Roma suos
Genios & Penates, urbisque custodes, quos primū in Aenea s-
tulit in Latium. In eodem etiam Circo Stertinus forniciem
extruxit. Scribit Dion Traianum Imperatorem Circum Ma-
ximum collapsum, ampliorem elegantioremque restituisse.
Et Suetonius tradit, deustis urinque lateribus, ex lapide Nau-
machia Domitianum extructum esse. In hoc Circo Maximo lu-
di celebrati, Circenses dicti sunt. In illis autem ludis septem
suere curricula solennia (nam sexteno circuitu currebant au-
rigæ) & uigintiquatuor missus: missus uero ad centenos pro-
pagauit. Equus mira uelocitate currentibus insidentes, leuisi-
mos currus ingenui pueri cursu quam citatissimo agitabant,
qui præcipua arte satis gnari doctique erant adamusim ser-
uare normam, ut ipsi, aut quadrigæ agitatæ aliquo temporis
puncto metas contingenter, utque per singulos missus, idem
currus per quina spatha sine offensione circuiret. Fuitque mo-
ris, ut ante Circenfium commissionem, ministri eum equis
desultorijs, missus exituros nuntiarent. In his quoque qua-
tor factiones pro anni temporibus, uidelicet Veneta, quæ ca-
rulea: Praesina, quæ Viridis dicta est: Alba & Rosea miro fa-
uentium studio colli celebrarique solitas sunt. Viridis enim co-
lor Veri dicatus erat, & statim roteus, hyemi Venerus, Albus Au-
tumno. Nonnulli uero per elementa colores diuisere, quippe
Hyacinthus aeri dabatur, Coccus ætheri, bisul terræ, purpu-
ra mari. pannoque uericolore per singulas factiones certa-
batur, in quibus spectantium fauor, & aura popularis, grana-
que, & studium ad uictoram multum loci dedit. Nam tan-
to fauentium studio, hinc inde cerrabatur, cum suos quisque
clamore & plausu soueret, ut magis studio, & colore panni
ac fauore, quo affecti erant, quam uera uirtute niterentur, il-
que popularis fauor & gratia non dubiam plerunque uicto-
riam dedit, adeò ut non populus modo, sed & principes in-
genti studio & gratia factionum contendenter. Erantque Cir-
cle-

censum duo genera, Patricij, qui per Patres: Plebeij, qui per plebem agebantur statu die, mense Nouembri. In quibus preter spectacula etiam deorum simulachra, nonnunquam Imperatorum & Ducum imagines habitu triumphali, ob studium fauoremque popularem erga Principes equestres, aut pedestres, aliquando uictorias cum palmis ferculaque & tensa, currusque Elephantorum produci, & prælata pompa effiri solebant. Loca etiam, per quæ pompa & decorum simulachra uestabantur, ut recondita sacra & cenaculis despicerentur, oraculo moniti, uelis cooperiebantur. Præualuitque mos, ut Prætor alijsue Magistratus, qui ludis præterat, mappam aurigis mitteret, & curius signum daret, quod erat futurorum Censum indicium.

PLOTINAM uxorem Traianus habuit, ex qua nullos liberos suscepit. Huius opera Adrianus, mortuo Traiano, eiusque morte, ut adopcio procederet, per aliquot dies occultata, supposito qui pro Traiano fessa uoce loqueretur, ad Imperij fastigium peruenit. Cuius beneficij Adrianus memor, mortua ea, per nouem dies attritus incessit, eiique templum exxit, & hymnos in eam fecit, ac excellentissime coluit.

PUBLIUS AELIUS ADRIANVS ex Aelio Adriano cognomēto Afer, & Donatia Paulina, Romæ IX. Cal. Februarias, Vespasiano VII. & Tito v. Coss. natus est. Decimo ætatis anno, patre orbatus, sub tutoribus Vlpio Traiano, consobrino, & Cælio Taciano uixit. Puer suapte natura disciplinis deditus, & studiorum amore in utriusque lingua bene eruditus, ita, ut multa soluta oratione, & Poëmatia quædam scriberet. Venationi suprà quām dici potest, deditissimus, qui inter uenādum defracto humero, etiam crux penè contriuit. A Traiano loco filii est habitus, & à patria abduetus, Deceunir litibus iudicandis constitutus est. Hinc Tribunus secundæ legionis. Deinde in Mœsiam profectus, à Mathematico de futuro Imperio certior est factus. Tum fauente Plotina, Quæsturam gessit. Post Quæsturam, ut Traiano se familiariorem exhiberet, ad bellum Dacicum est profectus. Ibi pri mæ legionis Præfectus, à Traiano gemma Adamante donatus, quām à Nerua Traianus accepérat, unde maiorem spem successionis concepit. Postea legatus prætorius in Pannoni am inferiorem missus, Sarmatas compresens. Dehinc Antiochiam profectus, literas adoptionis accepit, ac morte Traiani intellecta, scripsit ad Senatum, petens Imperium confirmari, ab tuens omnem titulum & honore, quem non Senatus iussisset. Dion scribit, Adrianum nunquam à Viuo Traiano adoptatum fuisse, sed factio Plotinæ, quæ illius amore flagrabat, ut ex subscriptione Plotinæ postea cognitū est. Initio Imperij omnem operam dedit, ut pacem in toto orbe componeret. Vnde omnia trans Euphratēm ac Tygrim reliquit, deficientibus nationibus, quas Traianus subegerat: quoniam Mauri lacerabant, Sarmatae bellum inferebant, Britanni teneri non poterant, Aegyptus seditionibus urgebatur, Licia & Palestina rebellabant, qui ad singulas prouincias missis Præsidibus omnia pacauit. Traiano diuinos honores à Senatu impetravit, eiusque imaginem curru triumphali uexit. Publica spectacula,

la, quæ Parthica dicta fuere, celebravit. Iussu deinde Senatus, sunt occisi Palma, Celsus, Nigrinus, & Lucius viri consulares, quod infidias Adriano sacrificanti struxisse cerebantur. Romanum reuersus, se excusauit, iurauitque nunquam se Senatorem, nisi ex Senatus sententia, puniturum. Et quamvis maximam ob id inuidiam sibi conciliauerat: facile tamen leniebat. Populo enim, ut gratiam mereretur, congiarium donauit, & pecuniam remisit, quæ fisco debebatur: ab uniuersis debitoribus damnatorum bona in publicum ærarium consulti. Senatores pauperes sumptibus iuuit ad explendos honores. Alios dignitate honestauit, nec passus est quicquam à se peti, sed pro necessitate cuiusque omnia faciebat. Gladiatorum munus sex diebus continuis exhibuit, natali die feras multas edidit, optimos quoque semper de Senatu in contubernium asciuit. Senatus legitimo semper interfuit, fastigium Senatus quantum poterat, extollens. Coniuuijs amicorum sepe interfuit. Aegros bis in die, & nonnullos equites & libertos uisitauit, atque solatis resouit, instar priuati hominis, fine regio ornatu Imperatoriaque pompa Urbem peragrauit. Tribunatum nisi cuius ætas prudentia & robore firmaretur, nulli dedit. Aetatem & in milite requisivit, eorum numerum & notitiam tenens. In Britannia murum per octingenta milia passuum primus duxit, qui Barbaros à Romanis discerneret. Dehinc in Hispanias uenit. Aedem Augusti in Tarracone restituit, Germanis Regem dedit: Maurorum motus comprescit. Bellum Parthorum sedauit, per Asiam in Achaiam nauigauit, Eleusina sacra suscepit. Et hinc Romanum, deinde in Aphricam transiit, multum prouinciis benefaciens, Reges omnes ad amicitiam suam inuitauit. Peragrat Arabia, Persium uenit, ibi Pompei sepulchrum innouauit, ei que parentauit. Arithmeticæ, Geometriæ, Picturæ peritissimus fuit. Literarum & Poëmatum studiosissimus, ita ut multa amatoria carmina scriberet, & uersus compонeret. Professores omnium disciplinarum locupletauit, & ditauit, licet quæstionibus eos agitaret. Fama tam cupidus, ut libros à se scriptos de sua uita libertis suis publicandos, suis nominibus daret. Armorum & rei militaris peritissimus erat, uocatosque ad militiam, equis, mulis, uestibus, sumptibus, & omni ornatu donauit. Tantas etiam copias habuit, quantas Imperatorum serè nullus. Peditem ducenta, equitum quadraginta milia, Elephantorun trecentorum bellicosorum numerum, Currum præterea ad prælium instructorum, duo milia, ac armorum in supplementum trecenta milia, & hæc quidem terrestribus copijs. Maritimis uero minorum nauum duo milia, triremium à sesuplis in quinqueremes, mille quingentarum classem, Instrumentorum quoque naualium numerum bis totidem. Ad

hoc haues partim auro, proris, partim puppibus exornatas, quas Thalomigas appellant, ad bellum pompam, quibus Imperatores uehi consueuerent, octoginta Pecuniarum præterea in thesauris Aegyptiorum, talentorum quatuor & septuaginta milia habuit. Peregrinationis ita cupidus, ut omnia quæ fenerat de locis Orbis, praesens uellet addiscere. Instaurauit Romæ Pantheon, Septa, Basilikam Neptuni, forum Augusti, Lauacrum Agrippæ. Fecit sibi sepulchrum & pontem sui nonius, innocentes pauperes ditauit, sacra Romana diligentissime curauit, peregrina contempnit, officiū Pontificis Maximi peregit. Dicaculus & iocosus fuit. Vno tempore seripslī, dictauit, audirent, & cu amicis confabulatus est. Cum aut penè totū Orbis peragrasset situ, nudo capite, etiā in summis frigoribus, & imbris, in morbum lethalem incidit, deque successore sollicitus, Scribat enim Sertianum, Fulsum, Pletorium, Götianum Imperij affectatores esse, quos detestatus est, monique eoēgit, Cesonium, Commoēdum Verum, multis inuitis adopauit, cumque L. Aelium Verum Cæsarem appellauit. Tum ludos Circenses, & donatiuum populo dedit, ac militibus. Commodus ualetudinarius, ingrauelente morbo Calen. Januarii perit. Tum Adrianus Annium Antoninum, qui postea Pius est dictus, adoptauit ea lege, ut sibi adoptaret Annium Verum, & M. Antonium, qui postea duo primi Augusti gubernarunt. Adrianus postea gravi dolore affectus, uenenum à medicis non semel postulauit, & ob animi impatientiam, semel arque iterum à seruis & liberis gladio ingulari pertiuit. Tandem Bajas petiit, ubi nihil proscicit, acerbito Antonino in conspectu eius apud Bajas moritur, Anno ætatis sexagesimo secundo, cum imperasset Annis uiginti & uno, mensibus undecim. Vir fuit procerus statura, forma cōp̄tus, flexo ad pestinem capillo, promissa barba, ut vulnera, quæ in facie erant naturalia, tegeret. Primus enim Cæsarum Adrianus, Dionē teste, barbam nutrituit. Memoria, & omnis penè artifici operifex incredibilis, ingenii liquidi, lascivii, & ad ostentationem sui, insolentis.

Altera Numisiniatis pars talis est: Pons quadratis lapidibus, quatuor fornicibus in Tyberi fabrefactus appareat. Cui utrinque quatuor columnæ insitunt, in quarū summitatibus quatuor statuæ marmoreaæ sunt politæ. Ponti coniunctum est sepulchrum, uel moles Adriani, cum inscriptione: **CONSERVATIO.**

Pons Aelius, dictus est ab Aelio Adriano Imperatore, qui eum pontem iuxta molem sui sepulchri excitauit iuxta Tyberim, ea de causa: ut per Tyberim transeuntes proprius mo-

I M P E R A T O R V M.

71

lem aspicerent, positam è regione Mausolei, quod Augustus fecerat. Iam enim Augusti monumentum repletum erat, neque quisquam amplius in eo sepeliebarur, & ipse primus Adrianus in ea, quam ipse extruxit, mole, sepultus dicitur, ubi ipsius cineres, & omnium Antoninorum post eum conditi, ut incisæ inscriptions & Epitaphia illis, hodie ostendunt.

IMP. DIVI TRAJANI PARTHICI, FILIO DIVI NERVAE,
ADNEPOS TRAIANO, AVG. PONT. MAX. TRIB. POT.
XXII. IMP. II. COSS. IIII. P. P. ET DIVAE SABI-
NAE IMP. CAES. T. AELIVS ADRIANVS ANTONI-
NVS AVG. PIUS PONT. MAX. TRIB. POT. II. DE-
SIGN. IIII. COS. II. P. P. PARENTIE. SVIS. Item,
IMP. CAESARI L. AVRELIO VERO AVG. ARMENI. AC
MED. PARTHIC. PONTIF. TRIBVNIT. POT. IX. IMP.
V. C. COS. III. P. P.

Erat olim tota ea moles extrinsecus marmoribus incrusta-
ta, variiisque columnis ex diuerso marmore, altera super alte-
ram extructa, quarum quedam ad S. Petri basilicam ornan-
dam translatae sunt, interque binas columnas statua erat po-
sita. Statuas aliquas, utpote Antinoi, Adonis, Persei, pul-
cherrimas recens inueniunt. Eam molem Procopius bello Go-
thico optimè describit, cù inquit, Adriani quondam Impera-
toris sepulchrum, extra portam Aureliam, sive, ut nobis pla-
cket, Aeliam, iactu lapidis impositum. Primus eius ambitus
quadrati figuram habet. Constat enim totus ex mar-
more Pario, summa artificum diligentia ædificatus. In medio ue-
ro huius quadrati, rotunda moles assurgit, excelsa altitudine,
& tanta, ut in supraemâ eius parte area sit, cuius diameter, uix
iactu lapidis transfigitur. Quam molem Bellissarius occupans
pro arce & præsidio contra Gothos usus est. Erant olim in
summa parte undique statuae magnæ hominum, equorum,
quadrigarumque, miro artificio elaboratae. Has partim
integras milites demoliti, partim confractas in
hostes deicerunt. Viluntur adhuc in
hoc monumento boū ca-
pita, & quedam
alia inful.
pta.

Aliud Numisma aureum Adrianus fecit, in cuius priore parte fuit effigies sua suprà posita, in posteriore Traianus & Plotina, quorum beneficio ad fastigium Imperij peruenierat.

AELIUS ADRIANVS, cognomēto Afer, consobrinus Traiani Imperatoris, Adriani pater. Cuius origo ab Adria oppido agri Piceni, quod mari Adriatico nomen dedit, manasse fertur: quæ postea in Senatum ascita, magistratibus claruit.

DOMITIA PAVLINA Gadibus orta, Imperatoris Adriani mater, Romanam traducta, ex Aelio Adrianum, & Paulinam filiam procreauit.

SABINA, Adriani Imperatoris uxor. Hanc ut aspera & moxam, & quod cum Septitio Claro, Praefecto Praetorij, & Suetonio Tranquillo epistolarum magistro, familiarius, quam reverentia domus aulicæ postulabat, egerat, dimissurus erat, si priuatus fuisset. Seruilibus penè iniurijs affecta, ad uoluntariam mortem compulsa est, nec sine fabula ueneni dati ab Adriano, defuncta est.

ANTINOV ex Cethnide, Bithiniæ urbe, quam Claudiopolum uocant, ortus, eximia pulchritudinis puer, in delitijs Adriani habitus, quem mortuum siue in Nilum ceciderit, siue immolatus, muliebriter fleuit. Quare ob eius amorē, urbem eo in loco, quo oppetit conditam, ab eo denominauit, eius statuas per uniuersum orbem terrarum, atque etiam effigies erexit, templum ei apud Mantinea constituit, multaq; Numismata aurea, argentea, & ærea in honorem eius excudit.

L. CAETIONIVS COMMODVS, qui & A.E.D. IV. E.
v. e. r. v. s. dictus, Caetionij Commodi filius, nobilissimis maio-
ribus, quorum origo ex Hetruria uel ex Fauentia fuit, natus;
Ab Adriano eo tempore, quo de necessario successore cogita-
bat, adoptatus, statimque Prætor factus, & Pannonij Dux ac
Rector impositus, mox Consul creatus est. Et quia Imperio
eſſet deputatus, iterum Consul designatus est. Causa adop-
tio-
nis eius populo congiamur datum, collatumque militibus
n-s. ter millies. Circenses ludi editi sunt, nihilque prætermis-
sum, quod posset lætitiam publicam frequentare. Tantæ fuit
autoritatis apud Adrianum, ut præter adoptionis affectum,
omnia, quæ desideraret, per literas facile impetraret. Hic ua-
litudinis adeo misera fuit, ut Adrianum statim adoptionis
poenituerit. Marius Maximus afferit Adrianum Matheſeos pe-
nitum, de Vero ſæpe pronunciæſſe:

Oſtendent terris hunc tantum Fata, neq; ultra
Eſſe finent. Ilud quoque cum iurifione dixiſſe fer-
tur, a g o M I H I D I V V M A D O P T A V I, N O N F I L I V M.
Cum igitur de Provinciā Aelius rediſſet, atque orationem
pulcherrimam, qua patri Adriano gratias agere parauerit, sum-
pta portione, qua ſe existimabat iuuari iſpis Calend. Ianuarii
periret. Sepultus est in mole Adriani, ubi adhuc legitur, L. AE-
D. I. C A E S. D I V I ADRIANI AVG. F. C O S. I L. F. Vir
fuit lætiſſimæ, bonisque literis præditus, forma egregius, de-
corusque, regiae pulchritudinis, oris uenerandi, exquisitæ elo-
quentiæ, uerū facilis, in Repub. etiam non inutilis. Vxorem
habuit nomine Caluillam, ex qua L. Verum ſuſcepit, qui à M.
Antonino adoptatus fuit.

Numiſima fecit, in cuius altera parte fuit pons, & moles A-
driapi, de quibus ſuprā ſatis dictum eſſe.

ANTO

ANTONINVS PIUS ex Tito Aurelio Fulvio, viro consulari, & Fatidilla x 111. Calend. Octobris, sub Domitiano x 11. & Cornelio Dolabella Coss natus est. Sub auctorato paterno primum, mox sub materno educatus est. Consobrinorum, & affinium hereditate, quos omnes religiosissime coiuit, diratus est. Quæstor fuit liberalis, Prætor splendidus. Consulatum cum Catilio Seuero egit. Ab Adriano inter quatuor consulares, quibus Italia comunitetur, electus ad eam partem Italæ regendum, in qua plurimum possidebat, ut Adrianus uiri talis & honori & quieti consuleret, quam cum regeret, Imperii nomen accepit, & in consulatu Asia potissimum. Post Proconsulatum in consilijs Adriani Romæ frequens fuit, de omnibus de quibus Adrianus consulebat, mitiorem sententiam semper ostendens. Mortuo Aelio Vero, quem Adrianus sibi adoptauerat, est adoptatus, ea conditione, ut sibi M. Antoninum sororis suæ filium, & L. Verum adoptaret. Post adoptionem in Senatu gratias agens, factus est patri & in Imperio proconsulari, & in Tribunitia potestate, collega, cui quoad uixit, religiosissime paruit. Mortuo autem apud Baias Adriano, reliquias eius Romanam peruerxit, easq; sanctè atq; reuerenter, in hortis Domitiae collocauit, cunctisq; repugnantibus, inter diuos eum retulit, clypeumq; ei magnificentissimum posuit, & Sacerdotes instituit, propter quod nomen Pij meruit. Factus Imperator, nulli eorum, quos Adrianus euexerat, successorem dedit. Fuitq; ea constantia, ut septenis & nouenis annis, bonos in prouincijs Praefides detineret. Per legatos suos plurima bella gessit, Britannos, Mauros, Dacos, Germanos, Iudeos rebellantes contudit, Alanos refrenauit, in Achæia etiam, atque in Aegypto rebelliones repressit, adeo ut auctoritate sola rexerit Orbem, nullo penè bello, semper amauerit pacem, illud Scipionis dicens: **MALLE SE VNVM CI-
VEM SERVARE, QVAM MILLE HOSTES OCCI-
DERE.** Procuratores suos modestè suscipere tributa iusserunt, q;

Iucro minimè lætabatur. Excedentes modum reprehendit, condemnatis indulgentiam impetravit. Tanta prouidentia subiectum sibi populū rexit, ut omnes prouinciae sub eo florarent. Civilis Imperator penitus, multum Senatu tribuens, ac quæcumque in Senatu ageret, semper amicorum consilijs est usus. Oditos salaria subtraxit, dicitans: **NIHIL ESSE CRY DELIVS, QVAM REM AB HIS CORRODI, QVI NIHIL IN EAM SVO LABORE CONFERENT.** In uictu eius, opulentia sine reprehensione, parsimonia sine fôrdibus. Congiariū populo, militibus donatiuum dedit. Opera publica multa sunt per eum restituta, uidelicet, Templum Adriani, Amphitheatrum, Sepulcrum Adriani, Templum Agrippæ, Pons Sublicius, Pharus, Caieræ & Tarraconensis Portus, Lauacrum Ostense, Antiatium aquæductus, Templa Lanuuiana. Multas præterea urbes adiuvit pecunia, Reges pacauit plures. Amicis nō aliter usus est in Imperio, quam priuatus. **PATRIS PATRIÆ** nomen delatum à Senatu, quod primò distulerat, cum ingenti gratiarum actione suscepit. Præfectos suos locupletauit, & ornamenti Consularibus donauit. Si quos repetundarum damnauit, eorum liberis bona paterna restituit, etiamen lege, ut illi prouincialibus redderent, quod parentes acceperat. Spectacula plurima edidit. Elephants, Crocutas, Tygrides, Rhinocerotes, Crocodilos, & Hippopotamos exhibuit. Piscatione & uenatione fuit deditissimus. Rhetoribus & Philosophis per omnes prouincias honores & salario detulit. Seditiones ubi cunq; factas, non crudelitate, sed modestia compressit. Intra urbes sepeliri mortuos uetus. Omnium, quæ gesit & in Senatu, & per edicta, rationem reddidit. Per ianuam ætatis LXX. Imperij XXII. cum Alpinum caſeum in cena edens audiūs, nocte reiectaret, sebre corruptus, tertio die animam exhalauit. Moriturus Rempub. M. Antonino commendauit. Sepultus in mole Adriani. Vir fuit ingenio clarus, moribus clemens, uultu placidus, forma conspicuus, & statura decorus, & longus. Cum uero in senectute incurvaretur, tiliatitijs tabulis in pectorē positis, fasciabatur ut rectus incederet. Eloquentia erat singularis, nitidæ literaturæ, sobrius, mitis, largus, alieni abstiens, omniaq; cum mensura ac sine iactantia faciens, ita ut Numæ Pompilio, bonorum sententia compararetur. In parte altera huius Numismatis est Tyberis, Deus barbatus, & comatus, nudus in terra iacens, sinistro brachio incumbens, amphora, ex qua labitur aqua, dextera herbam palustrem, sinistra uero cornucopia tenens. A latere eius Lupa Romulum & Remum infantes lactans, rictum oris aperiens conspicitur. In cuius conspectu Faustus pastor manibus clauam vibrans, eam intersecturus. A tergo Fausti, uxor eius conspectum Lupæ fugiens, apparet. A tergo uero Lupæ septem

I M P E R A T O R Y M. 77
 septem Romani colles uisuntur, cum inscriptione: **ORIGINIS
POPVLI ROMANI. S. C.**

A V R E L I V S F U L V I V S Antonini Pi pater, originem suam ex Gallia Cisalpina Nemausense trahens, ad consulatum urbis peruenit, homo sanè tristis, & æger.

A R R I A F A T I B I L L A, filia Arrij Antonini bis consulis, hominis sancti, qui olim Neruam miseratus, quod imperare cœpisset, uxor Aurelij Fuluij, mater Antonini Pi Imperatoris.

A N N I A F A U S T I N A A N N I I Veri filia, uxor Antonini Pi.
 Ex ea duos mares totidemque foeminas Antoninus genuit.
 Maiorem filiam Lamiæ Syllano, minorem M. Antonino Philosopho dedit. Hanc Faustinam Augustam à Senatu appellari permisit. Tertio autem Imperij anno obiit, & à Senatu consecrata est, delatis Circenisibus, atque temulo, & flaminicis, & statuis aureis atque argenteis.

M. AVREL. ANTONINVS Philosophus, ex p̄te Annio Vero, & Domitia Caluilla matre, Roinæ in monte Cælio, vi. Calend. Maij, auo suo Annio Vero iterum & Augure & Cos. natus est. Patre defuncto ab auo est adoptatus, & educatus. Magnis praeceptoribus traditus, ab illis Philosophiam & omne literarum studium assecutus est, habitumq; Philosophi gesit. Multos insignes Philosophos audiuit, quibus etiam honores maximos, quantum potuit, exhibuit, imágines eorum aureas faciens. Amavit uenationem, pugilem certamina, cursus, aucupatus, & pilæ studium. Operam pingendi studio dedit sub magistro Diogneto. Sed ab omnibus his studium Philosophia eum abduxit, seruumq; & grauem reddidit. Iuuenis adinodum ab Adriano in Saliorum relatus est collegium, in quo sacerdotio & præful & uates & magister fuit, omenq; futuri Imperij accepit. Virilem togam xv.e-tatis anno sumpfit, & statim ei L. Cæioni Commodi filia, ex uoluntate Adriani est delponsata. Nec multò pôst, Præfectus Feriarum Latinarum fuit. Cum uero Adrianus L. Verum adoptasset, eoq; mortuo minus habilis esset Imperio Marcus, cū decē & octo annos tantū ageret, Antoninum Pium ea condicione adoptauit, ut sibi Marcum Pius, Marcus sibi L. Commodum adoptaret. Hac adoptione magis est territus quam laudatus, explicans quot mala in se contineret Imperium. Adoptatus igitur in aulicam domum xviii. atatis Anno omnibus parentibus suis tantam exhibuit reuerentiant, ac si priuatus uixisset. Post obitum Pi, à Senatu coactus regimen publicum capere, fratrem sibi in Imperio participem designauit, quem L. Aurel. Verum Commodum appellauit, Cæarem atque Augustum dixit. Ipse nomen Antonini accepit, & quasi pater L. Comodi esset, filiam suam Lucillam fratri despondit. Atq; ex eo cœperunt pariter duo Augusti Remp. regere. Adepti Imperium ita ciuiliter ambo uixerunt, ut lenitatem Pi de sideraret nemo. Vicena milia num̄ singulis, ob participatū Impē.

Imperium, militibus promiserunt. Adriani corpus magnifico exequiarum officio, sepulcro intulerunt. Tum mirabili cura & prouidentia temperauerunt ambo grauissima incommoda Vrbis, que Tyberis inundatio fecit, qua multa Vrbis ædifica corruere, & plurima animalia periære, famæsq; grauissima subsecuta est. Bella etiam maxima consecerunt. Tum enim imminebat bellum Parthicum & Britannicum. Et iam Catti in Germaniam & Rhetiā iruperant, contra quos Aufidius Victorinus missus est, cum aduersus Britannos Calphurnius Agricola proficeretur, & contra Parthos L. Verus (consentiente Senatu) adiectus est. Res urbanæ Marci Imperatoris praetrium postulabant. Verus in Syriam ueniens, in delitijs apud Antiochiam & Daphnem urbes uixit, armisq; se gladiatorijs & uenationibus exercuit: per legatos bellum Parthicum gerens, Imperator dictus est, cum Marcus omnibus horis Rœpub. incumbenter, patienterq; delitias fratris, & pene inuitus ac nolens ferret. In Armenia res prosperè gestæ; Armeniacum nomen utriq; principum attulerunt: Sicut mox bello Parthico profligato, uterq; Parthicus appellatus est. Quæ nomina Marcus per uerecundiam primò repudiauit. Romæ interim summa diligentia Rœpub. Marcus moderabatur, nouasq; leges, cū maximo Senatus consensu sanxit, usus Scuola, præcūprio Iuris peritorum. Postea quam autem à Syria uictor frater redijt, ambobus nomine PATRIS PATRIAS decretum est, civicad; corona donati sunt Vna triumphum egerunt. Cum autem Marcomannicum bellum suboriretur, finito iam Parthico, ambo per Senatum sunt decreti Imperatores: licet Marcus solus summa cum felicitate & uirtute transegerit. Lucius uero cum fratre in uehiculo sedens, dum iter sacerent, a populo arreptus, periret, quæ Marcus Diuū appellauit. Solus deinde Rœpub. tenēs, provincias summa ueneratione, ac modestia gubernauit. Cum filio suo Commodo, quæ iam Cesarem fecerat, triumphauit. Cum igitur in amore omnium imperasset, & a multis modò frater, modò pater, modò filius, ut cuiusq; ætas sinebat, diceretur, xviii. Imperij sui anno, & xxi. uitæ, diem ultimu clausit. Auditio nuncio mortis, uix dici potest, quantum Vrbs publico luctu confusa, macore in induxit. Senatus atra ueste ornatus, collacrymarit: & quod de Romulo creditum est, omnes pari animo & consensu affirmauit, Marcum celo receptum esse. Ob eius honorem templo, columnæ, multaq; alia decreta sunt. Cuius & statua apud Basilicam Lateranensem, ubi natus & educatus creditur, pacificatoris Equestris hodie cernitur.

In huius Numismate, Imperator in curru uarinis imaginibus excupto, qui que quatuor trahitur equis, cum fratre sedens,

dextra ramum Lauri tenens, uidetur. Currunt præcedunt milites, scutula, in quibus imagines deuictorum pendent, gestantes: quos captiui alii sequuntur, cum subscriptione: TRIB.
POT. XXII. IMPER. IIII.

Numisma Imperatorum M. ANTONINI, ET L. COMMODI cùm simul Imperium tenerent, extat. In cuius altera parte statua Victoriae alatae incidentis, utraque manu globum tenuentis, cernitur, cum inscriptione: VICTORIAE AVGVSTORVM.

ANNVS VERVS, ex Annio Vero iterum Cos. & Præfeto, qui in Patritios Vrbi ascitus est à Vespasiano & Tito Censoribus, natus: pater M. Antonini Philosophi Imperatoris in Prætura discensit.

DOMITIA LUCILLA CALVILLA, Calvisij Tullibis Cos. filia, Annij Veri coniux, mater M. Antonini Imperatoris.
FAUSTINA

AU^VSTINA Antonini Pij, & Faustinae filia, M. Antonini consobrina, & coniux, gladiatori amore succensa, epoto sanguine illius, cum Antonino marito cōcubuit, ex quo Antoninū, qui quadrimus perit, & Commodum postea Imperatoreni procreauit. Filias quoquē duas Fadillam, quæ in radicib. mōtis Tauri obiit, & Lucillam quæ L. Vero, & deinceps Pompeiano bis Cos. desponsata fuit.

L. VERVS CAESAR, qui & **VERITAS MV**s, filius M. Antonini, quem in secessu Prænestino pater Antoninus agens, execta sub aure cubere, septennem amisiit, eumque non plus quinque diebus luxit: statuamque & imaginem auream Circensibus per pompa portari iusl sit, nomenque eius Salaci carmine celebratum est.

CÆONIVS COMMODVS Vertus Antonintus, q ex Adria ni uoluntate Aelius dictus est, ex Antonini coniunctione **VE**rus Antoninus est appellatus, patre L. Aelio Vero, qui ab Adriano adoptatus fuit, & matre Domitia Calilla, in Prætura patris sui **XVIII**. **Calend. Ianuarias** natus est, educatus in do-

mo Tyberiana. In pueritia præceptores habuit Grammaticos, Rhetores, Philosophos, Græcos & Latinos, à quibus optimè est institutus, & uersu & oratione soluta, licet ad literas non ingeniosus esset. Post septimum annum in familiam Aureliam traductus, unde hæc nomina omnia sortitus est. **L. CAELONIVS, AELIVS, COMMODVS VERVS, ANTONIVS.** fuit uoluptarius, & nimis letus, ludis, iocis, delitijs decenter aptus sumus. Amavit uenatus, palestræ, & omnia exercititia iuentutis, ludos insuper Circenses & gladiatorijs: sive priuatus in domo Imperatoria XXIII. annos. Questor factus, cùm populo munus daret, statim consul cum Sextilio Laterano electus est. Interiebat annis, cum fratre Marco iterum Cos. creatus est. Desuncto Pio, Marcus in eum omnia contulit, sibiq; in Imperio consortem fecit, cùm tamen illi soli Imperium Senatus detulit. Indulta Tribunitia potestate, atque delato procōfulatus honore, **VERVM vocari præcepit**, suum nomen in eum transferens. Deinceps in Syriam profectus, adulterijs & omni luxuriæ genere fuit infamatus. Quæc; in Syria conceperat uitia, Romanam etiam deduxit. Popinæ, aleæ, nocturnis incursionibus ira deditus, ut Neronis, Caij, & Vitellij esset emulius. Aurigas, gladiatoresque amans, & in noctem coenas trahens, porcū ageret, non Imperatorem. Quæ omnia, quasi nec scens Marcus, dissimulabat, ne pudore illo fratrem carperet. Imq; ut parsimontiam peregrinando addisceret, & timore bellico emendatione rediret, seque Imperatorem esse recordaretur, à Marco in Parthicum bellum missus est, ne in Urbe ante oculos omnium peccaret. Sed nihil profecit penitus. Quandoquidem ex bello reuersus, cœnā in noctem usq; instituit, post quam tesseris lufum est usque ad lucem. In Apulia ue nabatur, Athenis inter symphonias & cantica nauigabat, in alijs Asia, Pamphilia Ciliciæque ciuitatibus, se se uoluptatibus omnibus dederat, cùm in Syria legiones suæ cæderentur. Quoniam bellum Parthicum eius duces consecrant, qui Babylonem, Medianam, Armeniamque uendicabant. Vnde nomen Armenici, Parthici, Medici acquisiuit: quo & Marco Romæ agenti delatum est. Ad amicæ vulgaris arbitrium, in Syria barbam posuit. E qua Romanam reuersus, minore reverentia circa fratrem fuit, libertis deditus & luxui. Plurimos prætereat ex Syria secum adducens Histriones, Fidicinas, Tibicines, Scurras, Præstigiatores, & id genus innuincit mancipia, cum quibus in villa sua abiq; omni reverentia insanuit. Quod peperisse clandestinas inter ipsum, & Marcum simulates, rumor erat. Vnde quibusdam suspicio fuit Lucium ueneno interisse: cùm apoplexia correptus, in uehiculo sedens cum fratre, apud Altinum inter Veronam & Concordiam iter faciens, perire, cùm triduo mutus uixisset post sanguinis

gains detractionem, cum ex bello Germanico uterque redirent. Vixit autem annis quadraginta duobus, Imperavit cum fratre annis undecim. In sepulchro Adriani sepultus est, ubi Caesar pater eius naturalis conditus erat cum huiusmodi inscriptione: IMP. CAES. L. AVRELIO VERO AVG. ARMENIC. MEDIC. PARTHIC. PON. MAX. TRIB. POT. VII. IMP. V. COS. III. PP.

Huius Numisma tale est: Imperator loricatus & paludatus, dextra labarum, sinistra sceptrum tenens, conspicitur: ei à destra adspicit uictoria alata, manu dextra coronam Imperatori impositura, sinistra ramum palmæ gerens. A sinistro Imperatoris latere, alia est uictoria, trophæum de prouincijs deuictis illi offerens. Ad pedes Imperatoris duo supplices, alter Germanus, alter Parthicus apparent, cum nulla inscriptione.

LUCILLA M. Antonini, & rauitinae maxima natu filia, soror Commodi. Hanc pater L. Vero primùm despōndit, quod defuncto, Claudio Pompeiano in matrimonium tradidit.

AVIDIVS CASSIVS, in Oriente M. Antonino cum Mar-

comannis triennio bellum gerente, rebellauit, seque Imperatorem appellauit, suggestente Faustina, mariti ualitudinem spectam habente, uel ut alij tradunt, ementita morte Antonini. Sed hic statim à Senatu hostis est iudicatus, bona eius pro scripta, & in ætarium publicum sunt relata: quoniam in priuatum ætarium Antoninus congeri noluit, statimque interfecitus est. Caput eius allatum Antonino, quod tamen humari iussit, è nihil lætatus, dicens, se uoluisse sine Senatorio sanguine imperium transfigere.

Numusina fecit: in cuius altero latere ara, in qua ignis conspicitur. Imperator & alijs quidam, ambo togati, aræ adstantes, dextræ iungunt, à quorum tergo milites signa militaria serentes, cernuntur, cum inscriptione: FIDES MILITVM.

L. AE LIVS AVRELIVS COMMODVS ANTQNINVS, ex M. Antonino Philosopho, & Faustina, pri die Cal. Septembbris, patre patruo que Coss. natus est. Postquam illius actas doctrinæ capax fuit, à patre optimis preceptoribus erudiendus traditus est. Sed tantorum uirorum conatus nihil profecerunt. Nam à prima statim pueritia turpis, crudelis, impius, improbus, libidinosus fuit, aurigam, scurram, gladiatorem magis, quam Imperatorem agens: duo decimū agens annum, statim crudelitatis indictū dedit. Nam balneatorem, à quo paulò ante lotus fuerat, in fornacem coniici iussit: Quar todecimo aetatis anno, militibus commendatus, & Cæsar appellatus, atq; cum patre in Syriam & Aegyptum profectus est. Inde Roman rediens, simul triumphauit. Deinde cum patre consul factus. Imperator consulatus est. Deinceps ad Germanicum bellum expeditionem faciens, honestiores uitæ sua custodes submouit, pessimosq; sibi alicui, amicos patris, & seniores officio priuauit. Hoc bellum ignominiosè consecit, licet triumpharet. Roman reuersus popinas & ganeas instituit, usq; ad lucem saepius potauit, uespera per tabernas ac lupanaria

ria sese uolutauit. Omnes cohabitantes ignominia affecit, atque ab omnibus infamatus, irridentes se, feris obiecit. Senatum ipsum uelut abiectum mancipium contempnit, honores, prefecturas, dignitates per seruos ac libidinum magistros administravit: homines ad provincias regendas criminosos, uel à pessimis commendatos misit. Hinc in Senatus odium uenit, & crudeliter in Senatorium ordinem defauit, quorum plurimos neci tradidit, eò quòd in se consiprase præsentiret: matrem quoq; Faustinam in exilium misit, multosq; nobiles interfecit. Inter centenas concubinas, quas ex matronarum intertricuumque delectu, ad formæ speciem collegerat, in palatio per conuiua & latebras debacchiabatur, cum trecentisque exoletis Lucillam sororem occidit, cæteras constupravit. Totam Imperij administrationem Perenni sibi à consilijs, cōmisiit, qui pro suo arbitrio cuncta gerebat. Tantæ fuit impudenteria, ut muliebri ueste in theatro publicè sedens, sèpissimè bibet, & inter gladiatores pugnauerit, multa ferarum milia sua manu cœficerit: uirii ad conficiendas feras tantarū, ut elephātū coto transfigeret (licet aliás debilis esset) ac propterea Hercules Romanus, appellatus est. Prouincias, administrationes, & suppliciorum diuerſitates, imminutio[n]es malorum, & sepulturas uendidit, seculum suum aureum & Commodianum uocans: licet per suam negligentiam annona deficeret, & ingens penuria fieret. Bella per legatos tantum gesit. Mauri, Daci uicti. Pannonia quoque compositæ. Prouinciales tamen in Britannia, Germania & Dacia Imperium eius recusarunt. Quæ omnia per duces sedata sunt. Cæterum cum urbem, tanquam suam coloniam incendi iussisset (quod tamen Lætus Præfectus prætorij prohibuit) & populum in tanto Amphitheatro interimi a clasiariis militibus præcepisset, cubicularios etiæ suos ex nutu facile, sine omni causa occideret, factæ sunt in eum conspirationes, per Q. Aelium Lætum Præfectum, & concubinam Martiam, quam inter omnes dilectissimam habuit. Qui ei propinantes uenenum inefficax per Athletam, quem Herodianus Narcissum appellat, eum strangulauit, Anno uitæ XXXII. Imperij XIII. Senatus decreuerat, ut cadaver eius unco traclū in Tyberim proiceretur, & populus postulauerat. At iussu Pertinacis in monumentum Adriani translatum est, cum huiusmodi inscriptione: IMP. CAES. DIVI M. ANTONINI PII GERMANICI SARMATICI F. DIVI PII NEPOTI DIVI ADRIANI PRONEPOTI DIVI ADNEPOTI. L. APOLIO AVRELIO COMMODO AVG. SARMA-TICO GERMANICO MAXIMO BRITANNICO PONT. MAX. TRIB. POT. VIII. IMP. VIII. COS. VI. PP. Sic tandem post multiplices infidias, omnibus inconmodus Commodus expirauit, cui aliò qui præter ætatis florem, con-

gruens corporis modus suffragabatur , pulchra virilisque facies, tranquillae faces oculis atq; micantes, flava & crispa cæstries, ut in Sole ambulanti, uelut igne quodam rutilaret.

Posterior huius Numismatis pars Statua Romæ muliebris, galeata, cristata, & ocreata, pectore seminudo , Trophæis insidens, sinistra cornucopiæ tenens, dextra globum Imperatori togato ante se stanti porrigit, adhortans quasi, ut Imperium totius orbis susceptu sedulo administraret. A dextra huius statuae alia est, Pacis caduceum Imperatori offerens , admonentis similis, ut Pacem diligenter tueatur . Imperator iureuando quasi confirmare uidetur, se & quæ ad Imperium administrandum, & ad Pacem tuendam requiruntur, nihil quicquam intermissurum. A tergo Imperatoris, Victoria alata, Imperatori coronam lauream imponens, adparet,

Post intersectum Commodum, tale Numisma excusum est. Commodus Palliatus, & Crispina adparent, quos Pietas uelta coniungit, cum inscriptione: VOTA PVBLICA.

CRISPINA Commodi Imperatoris uxor, cuius dolo Lucia sociæ coniuratiōnis in fratrem, perire.

P. AELI-

P. AELIUS PERTINAX, ex patre Helvio Successo libertino, Vero & Bibulo Cos. in Apennino, in villa Martis, natus est. Pertinax dictus ex continua lignariae negotiatione: quod eam pertinaciter exercebat. Puer primis literis elementariis, & calculo imbutus: deinde in Græcis & Latinis optimè institutus, Sulpitio grammatico Græco succedit, & grammaticen publicè est professus. Postea Præfectus cohortis, in Syriam est prosector. Bello Parthico industria sua promeritus, in Britanniam translatus ac retentus est. Post in Moesia alam rexxit, classemque Germanicam. Tum à Marco in Senatum allectus, atque per Pompeianum M. generum Prætor factus est, in quo munere est approbatus: & primæ legioni impositus, statimq; Rhetias, & Noricum ab hostibus vindicauit. Ex quo imminentia industria & studio Marci Imperatoris, consul est designatus, consulatumq; absens gesit. Ac postquam Cassius occisus est, utriusq; Moesia ac Dacia regnum tenuit. Dehinc Curiam Romanam post quatuor prouincias consulares ingressus est, cum eam Senator anteā non uidisset. Sed cū ei iam diuiti ob Perhennium, qui apud Commodo autoritate poliebat, urbem ingredi non liceret, in Liguria in taberna patria per triennium mansit. Perhennio interfecto à Commodo in Britanniam missus, militum seditionem compescuit, non sine uite periculo. Nam in seditione legionis penè occisus est, quā tamen acerrime vindicauit. Post Proconsul Africæ factus, multas iterum seditiones pertulit. Tandem urbi Præfectus, benignissimus atque humanissimus post cæteros habitus est, Commodo quā gratissimus fuit. Commodo occiso, Lætus Præfectus prætorio, & Electus cubicularius, nocte intempesta mortem annuntiavunt Pertinaci, eumque in castra ductu, Imperatorem designarunt, & ita sexagenario maior Imperator est appellatus. Dehinc in Curiam ueniens, eleganti oratione Senatu gratias egit. Eadem die Augustus est dictus, & uxor eius Titiana Augusta est appellata. Paulò post Patris Pa-

triae nomen accepit, sicut etiam Imperium proconsulare, nec non ius quartae relationis. Nomen Imperij, tanquam rem inuidiosam, properat ingrauescentem ætatem, recusavit: precibus tamen deuictus, aulam Imperatoriam descendit, moxque ad coniunum Magistratus, & proceres Senatus imbutauit. Sequenti die petenti sigillum Tribuno dedit, atq; transacti temporis facturam & sordidam redarguit. Eam redargutionem milites ægrè ferentes, de novo Imperatore creando cogitarunt, & Triarium Maternum Læsiuum Senatorem, nobilem, in castro ducere conantur, sed nudus ausugit, & ad Pertinacem in Palatum peruenit, subitoq; ex urbe recessit. Hac re Pertinax perculsus, omnia quæ Commodus militibus, & ueteranis dererat, confirmauit, eos qui deportari fuerant criminis maiestatis, reuocauit, restituta memoria eorum, qui occisi sub Commodo fuerant. Censu postea retractari iulset, delatores unitos grauiter puniri curauit, mitius tamquam priores Imperatores. Leges de testamento tam utiles, quam honestas ruli. Quicquid inculti soli uocabat, occupantibus adjudicauit, decemq; annorum immunitatem, & perpetuam libertatem agricolis concessit. Imperatoris possessionib. nomen suum inscribi prohibuit. Donatiua & cogitaria, quæ Commodus promiserat, exolut. Aes alienum ab initio Imperij contractum, facta auctione supellectilis Comodi Imperatoris, dissoluit. Operib. publicis certum sumptum constituit, stipendia debita soluit, præmia militibus posuit, annona consulari prouidit, Senacui semper præfuit, atq; omnibus se semper beneuolum & ciuilem exhibuit. Auaritia tamen suspitione non caruit. Nam & sordide in pueris se gessit, & cum patrimonii esset perexiguū, tubito fæcē est diues. Quinimodo apud uada Sabatia mercaturas Imperator exercuit, non alter, quam priuatus. Ob hoc militib. omniibus quæ aulicis inuisus, a Latro praefecto, qui eum Imperatore fecerat, in Palatio sit consolus, cū duobus cubicularijs, cum uixisset annis Lx. mensibus vii. diebus xxvi. Milites, qui eum interfecerāt, caput conto fixum per Rybem in castra pertulerunt. Cujus mortem populus indignissimè tulerit, & idcirco per Senatum & populum inter Diuos est relatus. Sic penitus uenerabilis senex, cui fuit Imperatoria statura, cum habitudine corporis pinguiore, cloquēta mediocris, magis blandus, quam benignus, nec unquam creditus simplex.

HELVIVS PERTINAX, filius Aelij Pertinaci Imperatoris. Hunc Cæsarem Senatus appellauit, sed eam appellationem, antē, quam nueretur, filium recipere pater non est passus. Post patris obitum flamen est factus Martiani sodalis, qui Diui Marti facia curabat, Helviani postea, properat Helvium Pertinacem dicti, Herodianus memorat hunc adolescentem

nunquam in aulā palatinam deductum à patre, sed intra priuatos parietes continuisse, & in ludum literarium , atq; gymnasia de more itasse, ut nihil priuatis absimilis, erudiretur, & omnia perinde, ut quis è medio agitaret, neq; ullam tyrannicam aut omnino Imperatoriam pompam ostentaret. Ab Antonio Caracalla deinde ob hoc solum, quod filius esset Imperatoris, imperfectus est.

In huius Imperatoris Numismate stat Imperator in suggestu, loricatus & ornatus laurea : à cuius tergo adparent duo Tribuni militum. Ante eum milites armati ferentes signa militaria stant, ad quos concionem habet Imperator, cum inscripione: P. M. TR. POT. IIII. IMP. III. COS. II. PP. Imperius S. C.

Aliud quoq; Numisma fecit, in quo Imperator cum filio, ambo togati, sedent in suggestu, in sellis curulibus. In quoru conspectu alius quidam adpareat tenens manu patinam, militiq; per gradus ascendentis donatiuum præbens, cum inscripitione: D O N A T I V M A V G .

ABELIVS SVCCESSVS Libertinus, Aelij Pertinaci Imp. pater.

FLAVIA TICIANA, Flauis Sulpitiani filia , quem Præfectū
urbi loco sui fecerat Pertinax , Vxor Pertinacis Imperatoris.
Circa cuius pudicitiam minus curiosus fuit , cùm palam Cy-
tharoëdum illa diligenter , & ipse usque ad infamiam Cornifici-
am amaret . Ex ea filios & filias sustulit.

DIDIVS IVLIANVS MEDIOLANENSIS,
filius Petronij Didij Seueri , & Clarae Aemiliae , pronepos Sal-
uij Juliani bis Consulis , Præfecti urbi , necnon Iureconsulti
nobilis . Apud Lucillam matrem Marci Imperatoris educa-
tus , bonis in literis institutus , maximè legibus deditus , Magi-
cae operam dedit . Quæstor ante legitimam ætatem , suffragio
matris Marci , est designatus . Deinde Aedilis , Prætor , Præ-
fetus legionis , Consul & Proconsul Africae , Consul cum Per-
tinace . Auditæ morte Pertinacis , sedatoq; tumultu , militibus
in castris uenale Imperium diuulgantibus , se tradituros ei ,
qui plus auri argentiq; afferret , tutoq; eum in aulam deducen-
tos , promittentibus Julianus , qui ingentem auri uim poside-
bat , ab uxore & filia , necnon a paralitorum turba persuasus ,
in muro de pretio & numeranda pecunia , cum militibus con-
uenit , ingentia pollicens , etiam multò plus auri , quām aut pe-
tere auderent , aut accepturos sperarent , idēque sine mora se fa-
cturum spopondit , atq; ita est admirissus , statimq; princeps est
appellatus , similiter ei Commodi nomen impolitum . Habita
deinde concione militari , uespera in Senatum uenit , totumq;
se Senatui obtulit . Facto Senatuscōsulto Imperator est appel-
latus , uxori eius MALLIA Scantilla , & filia Didia Clara Augu-
sta appellatae sunt . Sic Imperiū mercatus , maiore militum co-
mitatu , quām cæteri confueuerant (nam impetum multitudi-
nis uerebatur) optimè armis munitus , in aulam deducitur .
Tum primum corrupti sunt militum mores , foedaque & in-
satiabilis pecuniae cupiditas , & Cæsareæ maiestatis contem-
ptus inoleuit , cùm nullus existeret , qui piorum Principiū necē
vindi-

vindicaret, atq; emptum nundinatumq; Imperiu prohiberet. Adeptus Imperium, deliths atq; crapulae totum se dedit, neglecto Senatu, circa Rempub. minus curiosus, mollem ducēs uitam, militibus sua spe frustratis: nam pollicitorum fidem non præstuit, nec publico ærario pepercit. Quam ob causam contempnui habitus, militibus infensus, à populo conteminebatur, maledictisq; infectabatur. Pescennius ad urbis Præsidium uocabatur. Populus quoq; uehementissimè in milites inuehebatur, quod pecuniae studio Pertinacē occidissent. Quæ omnia Julianus ideo placide pertulit, ac dissimulauit, ut populi fauorem paulatim sibi conciliaret. Nam Syriacu exercitu mirum in modum pertinuit, Nigrumq; missio primipilari, occidi iussit, Britannicum, & Illyricum minimè extimecebat. Pescennius itaq; Niger in Syria, Septennius Seuerus in Illyrico cum exercitibus suis à Julianu descuiri. Hic in Pannonia, ille in Oriente declaratus est Imperator, quod Julianus minimè sperabat. Julianus ira concitus cuauit, ut Senatus Seuerum hostem iudicaret, atq; ut de successore prouideret. Missi sunt à Senatu legati consulares, qui militibus suaderent, ut Seuerum repudient, atq; illum Imperatorem, quem Senatus elegerat, susciperent. Sed omnia in irritum facta, Julianu ad desperationem impulerunt. Qui pōst meliore consilio usus, à Senatu petit Senatusconsultū de participatiō Imperij, quod statim factum est. Cum iraq; plures Julianus ad Seuerum mitteret, cum literis, spe quidem pacis, re uera autem, ut Seuerū occideret, re intellecta, Seuerus hos interemit, atq; ad plures Romanū scribit, Se male Juliani hostem esse, quam Imperij participem. Sed cum nihil undiq; efficere poterat, ad Magiam se conuertit, existimans se per Magos posse populi odium definire, atque militum animos compescere, sed frustrā. Tum autoritate Senatus abrogatum est ei Imperium: atq; Seuerus Imperator est appellatus, missisque à Senatu, qui eum occiderent, à quodam gregario milite incit scđissimas complorationes, ab omnibus destitutus amicis, obtruncatus atq; trucidatus est. Corpus eius uxori à Seuero traditum est ad sepeliendum, & sicut in proaui monumēto sepultum. Vixit autem annis L V L mensibus 1111. Imperauit mensibus 11. diebus v. Vir senex, gulofus, aleator, superbus, & armis gladiatorijs exercitus.

Huius Numisima tale est, Templum Ionicis columnis extratum, quibus Tympanum incumbit: in quo imago est stans, utrinque aliae procumbentes. In medio templi Iupiter feminus, aquila insistens, sinistra fulmen tenens, dextram Imperatori porrigenus, adparet. In foribus templi est ara, in cuius basi duo sūnt augurales pulli, farinā colligētes, sup illos est imago.

viri, cum alijs ornamentis compositis ex frondium ligaturis.
Ad dextrum ara latus Imperator loricatus & galeatus con-
ficit, dextra schedam tenens, à cuius tergo duo uidentur militi-
tes galeati. Laeo aræ lateri sacerdos palliatus sinistra scheda
tenens, dextra pateram, in aræ sacrificaturus, assilfit: à cuius
tergo duo milites loricati nudatis capitebus conspicuntur,
sine inscriptione.

MALLIA SCANTILLA uxor Didij Juliani Imperatoris. Ab
hac persuasus Julianus, Imperium suscepit, ac postea à Sena-
tu Augusta est appellata.

DIDIA CLARA Iuliani ex Mallia Scantilla filia, Cornelio
repentino in coniugium traduta, Augultaque nominata. Post
pattis interitum, nomen est abrogatum, sed concessum pa-
trimonium.

PESCIENNIUS NIGER ex patre Annio Fusco, ma-
tre Lampridia natus, mediocriter eruditus, mortibus ferox, di-
uitijs immodicus, uita parcus, effrenatæ libidinis, ad omne
vitium

uitium proclivis, ordines diu duxit, multisq; Ducatibus p̄fuit: exercitus Syriacos iussu Commodi, rexit. Cum mortem Cominodi intellexerat, ac Iulianum cum militibus paustum de Imperio, Imperatorem etiam creatum, & deinde iussu Senatus occisum, ab exercitu Syriaco, cui tunc praeerat, Imperator appellatus est. Eodem quoque tempore Septimius Seuerus in Illyrico à suis militibus Imperator creatus est, Romāq; ingressus, à Senatu Imperator salutatus est. Nuncio uero accepto, quod Niger Imperium inuaserat, Heraclium ad obtinendam Provinciam Syriacam, Fulvium ad occupandos adultos filios Nigri misit, ipse ad Orientis statum pacandum, ut cunctantem Nigrum, & Antiochenis delitijs vacantem, imparatum opprimeret. Niger hæc audiens perturbato uehementer animo, omnes aditus portusq; custodire præcepit, auxiliaque ad Parthorum, Armeniorum, atque Atrenorum reges rogatum mittit, omnes copias, quas habuit conflauit, circaque Bizantium oram omnem occupavit, ut per eas angustias omne iter Settero interciperet. Sed cum Aemiliano Duci summam totius belli credidisset Niger, totus ille exercitus ad Cyzicum fufus fugatusque est. Plerique milites ad Senatum defecerunt. Sed cum in Syria Niger nouum exercitum instaurasset, & iterum cum Seuero congrederetur, apud simum Iisicum, ubi quondam debellatus est Darius ab Alexander Magno, insignis edita est strages. Niger fuga dilapsus, Antiochiam peruenit: in suburbano quodam latitans, ab equitibus est repertus, caput eius est amputatum, paloque infixum circumlatum est. Filii eius cum matre in exilium acti, & paulò post occisi, omnesque statim illius amici supplicio affetti sunt. Sic periret Pescennius Niger, homo aliqui (ut perhibent) publice priuatimque minime improbus, Itatura prolixa, forma decorus, oris uerecundi ac semper rubidi, ceruice adeo nigra, ut ab ea Nigri nomen acceperit. Cætera corporis parte candidus, & magis pinguis, capillo ad gratiam in uerticem reflexo, adeo uocalis, ut ad mille passus vox eius audiretur. Miles optimus, Tribunus singularis, Dux præcipuus, Legatus seuerissimus, Consul insignis, domi forisque consipicuus, Imperator infelix.

In parte altera Numismatis huius, est statua muliebris stolata, corona in similitudinem radiorum solarium ornata, expansis manibus, signa militaria gerens, cum inscriptione: BI-DIS MILIT. infra subscriptum: ORIENS AVG.

CLODIVS ALBINVS, ex patre Cæsionario Posthumio, ma-
tre Aurelia Messalina genitus, nobis apud suos, originē à Ro-
manis familijs Posthumiorum, Albinorum, & Cæsioniorum
originem traxit. Hic cūm est editus contra consuetudinem,
cūm, qui nascuntur rubore soleant, fuit candidissimus, unde
& nomen accepit Albini. Primam ætatem in Africa egit, ibiq;
literis tum Græcis, tum Latinis, eruditus. Adolescens statim
se ad militiam contulit, atq; Antonini innotuit, quorum fa-
uore Tribunatum in Dalmatia obtinuit, ibi primæ & quartæ
legioni præfuit. Bytinicos exercitus contra Auidium summa
cum laude & gloria duxit. Deinde per Commodum in Gal-
lias missus, Frisios & Transilhenanos debellauit atque prostra-
uit. unde apud Romanos & Barbaros præclarum nomen sibi
fecit. Quibus rebus Commodus accusus, Cæsarianum no-
men illi obtulit, quod Albinus cum gratiarum actione mode-
stissime recusauit. Deinde Quæsturam gesit, sub Commodo
Prætorum famosissimam egit. A Seuero postea consul decla-
ratus. Cumq; Seuerus aduersus Pescennium exercitum du-
ceret, metuens ne Albinus, qui tum exercitibus Britannicis
præerat, cum exercitu Romam ueniret, consors Imperij à Se-
uero factus est. Vito Pescennio, à Seuero (qui non ex re arbi-
trabatur esse eum tam latè imperare) primū in fidei est pe-
nitens: quibus detectis, manifestè contrā eum exercitum con-
traxit, multisq; prælijs uario Marte acerrimè pugnatum, tan-
dem ultimo prælio commisso, sūta sunt Albini copiæ. Albini
ipse fauciatus, a milibus captus, semiuiuus ad Seuerum
ductus est, cuius abscissum caput, palo priuè circunlatu, Ro-
mamq; missum, publice patibulo affixum est. Corpus eius
(ut quidam scribunt) ante prætorium ad scotorē usq; iacuit,
laceratumq; a canibus, & in profluentem conicetum. Hunc si-
nem habuit Albinus, breui sanè latatus honore, ac funesto.
Fuit Albinus statura procera, capillo renodi, & crispo, fronte
lata, admirabili candore, uoce muliebri ad sonum Eunucho-

rum

IMPERATORVM. 95
rum, motu facilis, iracundia graui, furore tristissimo, in luxuria uarius, uoracitatis maximæ.

Alterum latus huius Numismatis continet Imperatorem ueste militari indutum, dextra telum tenentem, equo insidens. Quem sequuntur legionares quatuor cum inscriptione:
PROFECTIO GALLIAE.

L. SEPTIMIUS SEVERVS PERTINAX,
ex patre M. Geta, equite Romano, & Fulvia Pia, in Lepti ciuitate Africæ, Eratio Claro, bis, & Seuero Cols. natus est. Literis tum Græcis, tum Latinis apprimè doctus, Romanam mislus studiorum causa: decimo octavo ætatis anno publicè declamauit. Latum clauum à Diuo Marco petens accepit, fauente sibi Septimio Seuero, affine suo. Quæsturam deinde diligenter exercuit, & post Quæsturam sorte Beticam accepit, atq; inde Africam petijt, ut rem domesticam post patris morte componeret. Pòlt Quæstor in Sardinia, & hinc Legatus & Proconsul Africæ. Sub Marco Tribunatum plebis satis severè egit. Dehinc quatuor legionibus stipatus, in Hispaniam mittitur. Pòlt Præpositus Scythice circa Massiliam. Deinde Athenas petijt studiorum sacrorum causa, & operum ac uetus statum. Tum Lugdunensem prouinciam legatus accepit, tantumque à Gallis, ob feueritatem, & honorificentiam, & abstinentiam dilectus est, quantum nemo. Proconsulari potestate Pannoniae & Siciliam rexit. Post proconsulatum, anno fermè otio indulxit. Dehinc Consul Germano exercitu præponitur, in quo non mediocrem laudem assecurus est. Vbi auditum est Commodum occisum esse, ac Iulianum odio multorum imperare, instigantibus multis, repugnans à milibus Imperator appellatus est. Qui festertia (quod nullus unquam Principum) milibus dedit. Prouincijs uero post tergum firmatis, cù Illyricano & Gallicano exercitu, qui in eius uerba iurarūt,

Romam contendit, licet Iuliano autore, hostis per Senatum iudicatus esset, missisq; legatis exercitum dimittere iussum esset: quos tamen mox in suas partes traduxit. Quinimò missis ad Prætorianos literis, tantum effecit, ut Julianus interficeretur. Quo occiso, Romam armatus petiit. Cui Senatus Rom. centum Senatores ad gratulandum rogandumq; obuiam misit, qui ei occurrerunt, armatumq; , armatis circumstantibus, salutarū. Romam igitur ingressus est, cunctis trepidantibus, ne ciuile paterentur bellum, cum Pescennius Niger, & Clodius Albinus ad Imperium quoque aspirarent. Quem Senatus, populusque uniuersus excepérunt faustis acclamationibus. Tum imo Iouis templo, facta re diuina, ad Imperioriā domum est deductus. Commoratus in Vrbe per aliquot dies, amicos Iuliani accusatos proscriptioṇi & neci dedit, causas plurimas audiuit, accusatos à prouincialibus Iudices grauerter puniuit, rei frumentariæ in Vrbis subfidium operam dedidit. Post hæc ad Orientis statum confirmandum iter arripiuit, contraq; Pescennium Antiochiae tunc degentem exercitum duxit, quem bis prælio uictum interfecit. Occiso Pescennio, aliud bellum contra Clodium Albinum suscepit, quod haud minore felicitate consecut. Profligatis enim copijs Albini, ipse semiuersus captus est. Dehinc ordinatis Britanniaē Galliaēque rebus, sumptoq; supplicio de Albini amicis, qui illic erant, Romā proficiſcit. Iouis templum ingressus, sacrificia peregit, populum ac milites multis muneribus donauit. Tum Albini amicos crudeliter puniuit, bona eorum publicauit, æariumq; auxit. Fecit etiam ludos Seculares, maioremq; filium, Cæsarem declarauit, participato cum eo Imperio. Et cum Parthos, Arabes, Adiabenosq; deuiciſſet, Triunphum, quōd pedibus confiſtere in curru ob articularem morbum nequiret, filio concessit. Tum iterum in Orientem profectus, Arabian & Armeniam peruagatus, Parthos superauit. Recognitis exercitibus, Vrbem ouans ingressus est. Sacrificia, spectacula & Ludos edidit, magnum dedit congiarium, tum ius dixit, ciuibus negotijs, liberisq; erudiendis intentus. Paulò post orta dissensione in Britannia, ad eam sedandam cum ambobus filijs, expeditionem eduxit: licet iam decrepitus, & articulari morbo uexaretur, magna tamen animi uirtute est eos aggressus. Ac subactis Barbaris, senex morbo in Britannia consumptus est, Anno ætatis LXXXIX. Imperij XVIII. Cuius cineres ex Eboraco in loculo aureo aduecti Romam, in sepulcrum Antonianorum sunt conditi. Vir fuit decorus, promissabarba, cano capite & crispo, uultu uenerandus, canorus uoce, bellicosus, liberalis, literatus, ac insignis Mathematicus, & doctrinæ nimis cupidus.

Namisima quoddam ex ære huius Imperatoris uidi, cuius postle-

posteri' latus cognoscere nequiu, nisi q̄ multæ ordine dispo-
sitæ columnæ apparebat, adeò vetustate & longo usu erat de-
tritum. Quantum uero opinione auguror, Septizonium fuit,
eo q̄ eam molem Seuerus excitauit. Fuit autē Septizoniū, ma-
gna moles quædam quadrata, q̄ se p̄ septem cingulis, id est, colu-
narum Corinthiacarum ordinibus inuicem superimpositis,
in modum quatuor porticum ambitur. Intra illas columnas
moles ex quadratis lapidibus assurgit, qua in altum magis ma-
gis q̄ contrahitur atq; acuitur, pyramidis aut obelisci more. In
summo Regū, uel Imperatorum condebantrū cineres. Aliqui
appellarunt etiam Septodium, quasi septem cōcurrenteū uix,
& nonnulli, Septisolum, à septem solarijs. De septem autē co-
lumnarum serie, tres adhuc dum uisuntur, una alteri superim-
posita. Integra series illa est, qua Eurum spectat, in cuius pri-
ma secundaque parte superiūnt columnæ octo, in tertia sex. In
huius Zophoro inscriptio hæc, quamuis truncata, habetur: c.
TRIB. POT. VI. COS. fortunatissimus nobilissimusque.

ALIA NVISMATA Seueri Imperatoris, quorum altera
pars imaginem eius supra positam, cū eadem inscriptione cō-
tinet.

ALIVM percusitnum Seuerus, in cuius posteriore latere

G

victoria alata, dextra coronam Lauream, sinistra ratiū pala-
ma gerens, captiuoque cuidam manibus post tergum reuin-
dis, insistens, apparet, cum inscriptione tali: VICTORIA
PARTH. MAX.

M. GETA ex Lepta Africę ciuitate oriundus, L. Seueri Im-
peratoris pater.

FVLVIA PIA M. Geta uxor, mater Seueri Imperatoris.

MARTIA Seueri Imperatoris uxor, quam, Tribunatu ple-
bis à Marco donatus, duxit, atque ex ea maiorem natu Balsia-
num suscepit.

Huius in historia uite priuatæ nullā mentionem fecit, tam-
en postea Imperator factus, statuas ei collocari iussit. Amissa
hic, nullam aliam dicere uoluit, nisi quæ regalem haberet ge-
nituram. Iuliam in Syria nobili genere natam, eō quod geni-
tura eius regem sibi polliceretur, duxit in uxorem Seuerus, ex
qua Getam filium, & aliud quendam, item filias genitum. Hec
erat

Erat adulterij famosa, & coniurationis in Seuerum conscientia.
Mortuo Seuero, primigno Bassiano nupsit, incestum commisit,
deinde ob liberorum calamitates, Antiochiae sibi ipsi mortem constituit.

MAR CIA SEVERA. Seueri & Iuliæ filia, quam dotatam pater Prolius collocauit. Hic Prolius, cum ei Seuerus præfecturā Vrbis obtulisset, recusauit, dicens, MINVS SIBI VIDERE
PRAEFECTVM ESSĒ, QVAM PRINCIPIS GENERVM.

ANTONINVS GETA, ex patre Seuero, & matre Iulia Mediolani vi. Calend. Iunias, Seuero & Vitellio Coss. na^{tus} est. Statim ut natus est, nuntiatum est gallinam in aula oviūn peperisse purpureum. Quod cum allatum Bassianus, frater eius, accepisset, & quasi applausum parvulus ad terram regisserit, Iulia dixisse fertur ioco: MALEDICTE PARRICIDA FRATREM TUVUM OCCIDESTI. Idque ioco dictum. Adolescentis fuit asperis moribus, non tamen impius, a natura decorus, iactator, gulosus, cupidus ciborū, & uini uariè conditi. Huius illud pueri fuit insigne, & cùm uellet partiu diuersarum

Viros Seuerus occidere, & inter suos diceret, hostes uobis eti
pro consentiretque adeo Bassianus, ut eorum etiam liberos,
si sibi consulere, diceret occidendos. Geta interrogasse fer-
tur, quantus esset interficiendorum numerus: cumque dixis-
set pater. Ille interrogauit: Iste habent propinquos? habent pa-
rentes? Cum responsum esset, Complures: PLVRES ERGO
IN CIVITATE ERVNT TRISTES, QVAM LAETI, QVOD
VICIMVS. Et obtinuisse eius sententia, nisi Plautianus Pre-
fectus, uel Iuuenalis instruxisset spe proscriptio num, ex quib⁹
ditati sunt. Fuit in literis assequendis, & tenax ueterum scripto-
rum, paternarum etiam sententiuarum memor, fratri semper
inuisus, matri amabilior, quam frater. Vestitus nitidi cupidissi-
mus, ita ut patri doleret. Si quid accepit a præsentibus, ad
suum contulit cultum, neque quicquam cuiquam dedit. Post
Parthicum bellum cum ingenti gloria floreret, Bassiano primi-
cipe Imperij appellato, Geta quoque Cæsar, & Antonini, ut
quidam dicunt, nomen accepit. Mortuo patre Seuero pluri-
mis machinis, a fratre est petitus. Sed saepius reconciliare eos
multi honestissimi Seueri amici, & consiliarij conati sunt. Im-
perium quoq; utrisque consentientibus diuiserunt, ita ut Eu-
ropa, cum partibus meridionalibus, Antonino caderet, Asia
uero, & quicquid in Orientem uergit, Getæ. Cum autem odii
um fraternum in dies glisceret, & Antoninus magis magisque
fratri intensus fieret eo, quod maior pars eum insestebatur,
quod probus, moderatus & lenis, honestiora studia tractaret,
ac disciplinarum gloria viros celebres circa se frequenter ha-
beret, & in palestra exercitatos, placid⁹, humanus in optimos
quosq; parataq; insidia ueneno, non procederent, tandem
ab Antonino fratre, irrumpe in suum cubiculum, nihil ta-
le expectans, supra matris pectus multo undas sanguine, ob-
truncatus est, illatusque est maiorum sepulchro, hoc est Seue-
ri, quod est in Appia via, euntibus ad portam dextrum specie
Septizonij extrectum, quod sibi ille uiuus ornauerat.

In Numismate eodem continetur ritus ludorum Secularium.
Templum duabus columnis insistens, in cuius medio ara est
posita, cui sacrificans fæcerdos adstat. Ab utraque aræ parte
duo fratres Geta & Caracalla ueluti, apparent. A quorum ter-
go utrinque cantantes Lyra & tuba uisuntur. Ad pedes Getæ,
a dextra aræ parte quadam humi procumbens statua cemi-
tur, cum inscriptione: SECVLARIA SAGRA. S C.

Quo ritu Ludi sunt celebri Seculares,

suprà in Domitiano, satis
indicauimus.

M. AV.

M. AVRELIVS ANTONINVS BASSIANVS
CARA CALLA ex patre Seuero Imperatore, ex Martia ma-
tre Lugduni procreatus, Bassianus primò dictus. Sed quia pa-
ter edictus successorum sibi Antoninum, eum Antonini no-
mine donauit, Caracalla nomen à uestimento demissò ad ta-
los usq; quod populo dedit, accepit. Huius pueritia adeò blâ-
da, ingenuosa, parentibus affabilis, amicis iucûda, populo ac-
cepta fuit, ut animi præstantia nemo non admiraretur. Egres-
sus pueritiam, ita mores mutauit, grauior, seuerior & truculé-
tior factus, ut eum, quem puerum nouerant, multi esse nō cre-
derent, superbus, arrogans, tam gestis, quam ore, de Alexan-
dro Magno semper loquebatur. Tiberiū & Syllam palam lau-
dabat plerunq; in conuentu, ac mox in omnem inhumanita-
tē & sauitiam se convertit. Patre iam mortuo, maximam aurā
copiam atq; argenti inuenit, exercitu sibi parato maximo, cui
reflexere nulla uis posset, summam potestatem nactus est. In ca-
stris prætorijs apud milites conquestus fratrem sibi uenenum
parasse, atq; matri rebellem esse, seq; multis à fratre circumue-
niri insidijs, eum in Palatio occidi iussit, eiusq; corpus cōbus
sit. Publicè etiam gratias egit his, qui eum occiderant. Pars mi-
litum apud Albam, Getam occisum ægrè tulit, afferentib, cum
etis, duobus se fidem dedisse liberis Seueri, clausis portis diu
ad Imperium non est admissus. Pacatis tandem ac delinistis ani-
mis largitionibus multis militum, Roman sub ueste Senato-
ria, loriam habens rediit, atq; militibus stipatus, Curiam est
ingressus, & longa oratione conquestus est de fratri insidijs,
ita inuolute & inconditè, ut quæ fecisset, nix intelligi possent.
Continuò omnes fratris sui domesticos atq; amicos occidit,
nec ætati infantium pepercit, siue ex plebe, siue Senatorij or-
dinis essent. Sauitum est in quo scunq; sine misericordia, qua-
cunque de causa, qui opibus excellerent, ue bona eorum rape-
ret. Letum quoq; Pompeianum Marci nepotem ex filia natum
extinxit. Dehinc Papinianus Quæstor & Iureconsultus securi-

percussum est. Filium quoque eius, qui ante triduum Quæstor, opulentum munus ediderat, interemit. Commodi sororem iam anum & ab omnibus Imperatoribus in honore habitam, morte affecit: & quicquid ex cognatione Imperatoria, aut in Senatu ex patricia nobilitate supererat, quasi à stirpe abstulit. Vestales virgines uiuas terra obruit. In Iudis Circensibus & publicis spectaculis in populum deseruit, sœpe in Senatum, sœpe in populum superbe est inuestitus. Vnde perosum se sentiens, malorum facinorum conscientia, Roma relicta, in Galliam secessit: & in primo suo aduentu proconsulem Narbonensem occidit. Vnde a totius Gallie rectoribus magnum habi odium contraxit, nec minus à ciubus, imo & tyrranicum nomen meruit. Deinde ad Orientalem profectiōnem se accingit: obmissio itineret, in Daciam recedit, & circa Rhetiam nō paucos Barbaros interemit. Milites suos quasi Syllæ milites, & adhortatus est, & donavit. Per Thraciam iter cum saceret, naufragium fecit, ita ut uix euaderet. In Macedonia similem se Alexandro Magno fecit, multis undique locatis statuis ac imaginibus, habitu Macedonico. Post in Asiam uenit, atque ad Achillis tumulum peruenit, ut Achillem æmularetur. Tū in Alexandriam, ut Alexandri monumentum lustraret, concessit. Affectans nomen Parthici, ad Orientem festinavit, & per Oratores Arhabani Regis Parthorum filiam in uxorem petiit. Vbi uero Rex post primas præces abnegatas, tandem promisit, ei que cū uniuersa multitudine occureret inerni, ac floribus redimita, exceptutus nouum sponsuui & generum, dum sacra faciunt, dato signo militibus, uniuersi circunuenti occiduntur, atque trucidantur, ita ut uix Rex euaderet. Datis ad Senatum, quasi post uictoriā literis, Parthicus est appellatus. Postea subslistit in Mesopotamia, ut illic hybernaret. Sed apud Carras urbem, dum Lunæ Deæ, uel Lunæ Dæi tēplum inuiferet, & ad requisita natura discederet, mſidijs à Macrino Praefecto positis, per Martialem Centurionem pugione per auersum est traectus, dum subligacula deduceret, uenitrisque oneri lenando intenderet. Martialis fugere dum uellet, a custodibus corporis interficitur. Macrinus per dissimulacionem mortem eius deplorans, corpus cremari iussit, reliquos in uria matri Iulia ad sepulturam misit, quas Antoninorum in sepulchro condidit. Vixit Bassianus Annis *xxiiii*. Imperauit Annis *vi*. Opera Romæ reliquit, Thermas nominis sui eximias. Idem uiam nouam munivit, quæ est sub eius Thermis, qua pulchrius inter Romanas plateas, non facile quicquam inuenies.

In huius Numismate posteriore sunt Thermae Antoninae. Has Antoninum Caracallani nomine appellatas struxisse, in eum

eius uita Spartanus sic testatur: Opera Romæ reliquit, Thermas sui nominis eximias, quarum cellam solareni architecti negant posse ultra ratione fieri, nisi qua facta est. Nam ex are Cupro cancelli suppositi esse dicuntur, quibus concameratio tota concredita est, & tantum est spatij, ut id ipsum potuisse fieri negent docti Mechanici. Lampridius uero has inchoatas ab Antonino, Seuerum perfecisse, atque exornasse refert. Magnum autem ambitum amplectebantur, & ductus ille aquarum, qui ante portam Capenam transit, in eas olim aquas deducebat. Videtur adhuc earum incredibilis ruinæ, parietinæ ingentes, altissimi fornices, pulcherrimæ columnæ semiobrute, maxima peregrinorum marmororum frusta projecta, pavimentum tessellatum, albi nigriq[ue] coloris, varia & ampla cōclauia, & in aliquot locis profunda aqua, ex ductu Appiæ fœdato & obrupto, fortasse adhuc reliqua.

In Numismatib. has duas imagines, alterā PLAVDILLAM, alteram PLAVTILLAM inuenimus, quarū tamē unā Plautiani filiam uxorem Bassiani, fuisse credimus, quam Bassian⁹ priuio in Siciliam relegauit, deinde intereruit.

PLAVTILLA nouerca Bassiani, cum esset pulcherrima, & quasi per
G . 4

negligentiam se maxima corporis parte nudasset, dixissetque Antoninus, uellem, si liceret, respondisse fertur: **SI LIBET,
LICET: AN NESCIIS TE IMPERATOREM ESSE, ET LEGES DARE, NON ACCIPERE?** Quo auditio, furor inconditus ad effectum criminis roboratus est, nuptiasq; eas celebravit, quasi sciret se leges dare, cum uero solus prohibere debuisset. De qua etiam supra in Seuero.

O P I L I V S M A C R I N V S, qui Bassiano successit, obscurum genere natus, atque infimae sortis libertinus, cuius parentes ignorantur propter obscuritatem, Animi atque oris impudentis, malis artibus educatus, licet a iuris scientia non alienus, sub Commodo impudentissime uixit, adeo ut prostibulum diceretur, gladiator, uenator, atque tabellio. Ad Praetoriam nephandis artibus peruenit. Ex quo officio Imperium etiam est asseditus. Nam extinto Caracalla incerti milites quid iam agerent, biduo sine Imperatore fuerunt, querentes, quem inter se principem potissimum deligerent. Primum itaque Audientium Praefectum eligunt: sed ille senectutem causatus, Imperium recusauit. Deinde Macrinum eligunt. Ferebatur autem Arthabanum Parthorum regem, ulturum iniurias, cum exercitu aduentare. Hic ergo Imperium arripuit, seque nunc Seuerum, nunc Antoninum, cum in odio esset omnium hominum, & militum, nuncupauit: quamuis Senatus eum perbenigne, ac libenti animo est amplexus, sperans Caracalla fore mitiorem, praestantiorremq;. Statim is ad Parthicum bellum profectus est. Ac post primum cōfictum, fœdus inuit ac inducias petiit Arthabanus. Dehinc ex Mesopotamia Antiochiam est profectus, ubi in omnibus delitijs uixit, histriónibus, saltatoribus, gladiatoriis, luxui, & crapula deditus. Filium deinde suum cōsortem Imperij fecit, atq; Antoninū (eō quod nomen illud eo tempore omniibus amabile erat) appellauit. Cumque concionem habuisset, filiumque suum mili-

militibus commendasset, munera atq; dona insueta militibus dedit. Tunc signa Antoniniana in castris fecit, & ut à se interfecit Antonini suspicionem militibus demeret, Bassiani simulachra ex auro ordinavit, ipsumq; inter diuos retulit. Munus quoq; instituit, ut honorificentissimè sepeliretur. Militibus stipendia uberiori solito donauit, ut pecunia Imperium, cum innocentia seruare non posset, seruaret. Homo uitiosissimus & sordidissimus, cum alij omnes Imperatores nobiles essent. Cum ad Senatum scriberet de nece Antonini, plurima ementitus est: cui Senatus mox proconsulare Imperium, & Tribunitianam potestatem dedit, inter patricios delegit, Pontificemque Maximum appellauit, Pij nomine decreto. Suscepito bello aduersus Parthos, magno apparatu est aggressus, studens fordes generis, & prioris uita infamiam, uictoriae magnitudine abolere: sed Macrinus proditio ne militum, & defectu legionum ad Varium Heliogabalum, uictus est, & cum paucis fugiens, in uico Bythiniae cum filio Diadumeneno occisus est: suis partim deditis, partim occisis, partim fugatis: abscisumque utriusque caput, ad Antoninum perlatum est, cum anno & amplius imperasset. Sic perij Macrinus, homo fastuosus, arrogans & sanguinarus, qui homines uiuos parietibus inclusit, adulterij reos simul uiuos incendit, Milites sape uarijs cruciatibus afficit, & supplicijs seruilibus punit. In domesticos tam ferus & crudelis, ut servi sui non Macrimum, sed Macellinum illum dicerent, quod macci specie domus sua cruentaretur.

IN NVISMATIS huius parte altera, Imperator cum filio, ambo loricati, paludati, & ocreati, sinistra sceptrum gerentes, dextra gestus, quasi ad milites concionem habituri, adparent. In quorum conspectum milites loricati, signa ferentes militaria uidentur. Ad pedes militum iacet captiuus humi, manibus post tergum ligatis, cum inscriptione: PONTIF. TR. P. III. COS. III. S. C.

DIADVMENVS ex Macrino, & Numia Celsa natus. Dictus Diadumenus, quod cum naferetur, diadema Triuiae in capite haberet. Hunc cum patre Opilio Macrino Imperatorem dixit exercitus, occiso Bassiano, factione Macriniana. Nihil habet uita memorabile, nisi quod Antoninus est dictus, & quod ei stupenda omnia sunt facta Imperij non diuturni, ut euenit. Nam cum primum innovit per legiones, occisum esse Bassianum, ingens miseror obsedit omnium pectora, quod Antoninum in Rep. non haberent, existimantium, quod cum eorum Imperium esset periturum. Id ubi Macrino Imperatori iam nunciatur est, ueritus ne in aliquem Antoninianorum, qui multi ex affinibus Antonini Pij erant inter Duces, exercitus inclinaret, statim concessionem parari iussit, filiumq;

suum hunc puerum Antoninum appellauit. Haud multò pōsib
apud Antiochiam Moneta Antonini Diadumeni percussa est,
Macrini usque ad iussum Senatus delata est. Missæ etiam ad
Senatum literæ, quibus nomen Antonini indicatum est. Qua-
re etiam Senatus Imperium id libenter accepisse dicitur; qua-
uis alij Antonini Caracalla odio id factum esse putent. Puer
fuit omnium speciosissimus, statura longiuscula, crine flavo,
nigris oculis, naso diducto, ad omnem decorum mento com-
posito, ore ad oscula parato, fortis naturaliter, exercitio de-
licatiore. Cum patre simul captus & interfectus est. Volue-
runt quidam Diadumenum seruare, cum Macrinum occide-
rent, sed quidam cubicularius protulit epistolam Diadume-
ni, quibus significabatur, quanta futura in illo erat crudeli-
tas. Ideo necatus est.

In huius monetæ posteriore parte est statua Imperatoris
loricata, paludata, & ocreata, sinistra telum, dextra sceptrum
serens. A Cuius dextro latere, est signum militare unum, à si-
nistro duo sunt posita, cum inscriptione: PRINC. IV-
VENTVTIS.

NUMIA CELSA Opilii Macrini Imperatoris uxor, ex qua
natus est Diadumenus. Ad hanc Opilius Macrinus epistolam
scripsit, qua gloriabatur, non tam se ad Imperium peruenisse,
quam quod Antoniani nominis esset pater factus.

M. ANTONINVS BASSIANVS VARIUS
HELIOGABALVS; Caracallæ filius, & Symiamiriæ scorti filius, dictus Varius à Varia avia sua, uel quod uario semine esset conceptus. Heliogabali nomen, quod uel loquuis, uel Solis esset Sacerdos, asciuerat, Antonini, post adeptum Imperium accepit. A primis cunabulis in summo sunt enim nutritus luxu, & tantum Symiamiriæ matre deditus, ut cum ipsa, meretricis more, omnia turpia exercebat. Astu mulieris Variae aviae suæ, ad Imperium peruenit. Hæc enim militibus Bassiani Antonini filium esse persuasit, largitionesque profusa militibus dedit, ut legiones à Macrino abducerent. Natus Imperium, Romam legatos misit, simulque figuram Numinis Heliogabali, in tabula descriptam, seque Antonini Bassiani sanguine esse genitum indicans, statim princeps in Senatu est appellatus. Ingressus Urbem, à Senatu honorificentissime est exceptus, Heliogabalumq; Deum in Palatino monte consecravit, eiq; templum fecit. Primus hic Imperatorum fuit, qui fecit mulierem, hoc est matrem suam Symiamiriam, in Senatu consulum occupare subsellia, sine cuius arbitrio in Repub. etiam nihil fecit. Sed cum ipse in omni uitiorum genere spurcissimus, ingressus esset castra cum Varia avia, ut eius prætentia atq; autoritate gratior militibus haberetur, cum Curiam ingrederebatur nefandissimus, & ueluti sus in uolutabro se se immergeret, statim milites facti sui pœnituit, quod Opiliū, Macrinum & Diadumenum occidissent, & eum principem fecissent, moxq; in Alexandrum Heliogabali cōsobrinum, quē Senatus occido Macrino Cæsarem appellauerat, animum inclinarunt. Eam etiam potissimum ob causam, quod honores, dignitates, magistratus ac potestates, per libidinum ministros administraret, atq; in Senatu quoslibet sine discrimine eligaret, Sacra populi Rom. profanaret, & pollutus Palladium auferret, Vestales uirgines incestaret, multos, quorum corpora placuerant, de scena, & circo, & arena, in aulam traduceret,

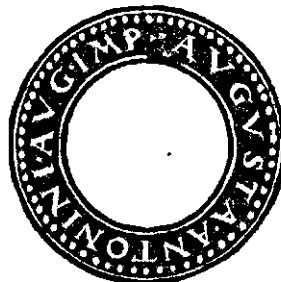
apud meretrices undequaq; collectas concionem quasi militarem haberet, dicens eas commilitones, disputaretq; de generibus Schematum, & uoluptatum. Ac tam obscoena fuit omnis eius uita in luxu ac libidine, ut eas in literas mittere, sit profecto subuerendum. Tyberij, Caligulae, & Neronis perniciosa uitam & libidinem non æquare tantum, sed in omniorum genere superare studuit, ut pote, qui cogeret non nullos scriptores de nefanda eius libidine disputare. Orestam etiam urbem condidit, ibique hostias humanas sacrificauit, & inauditum exercuit crudelitatem. Cum iam ob impudicissimam ac crudelem uitam, omnibus esset inuisus, tum magis militem in eum exarsit odium, quod Alexanderum, quem sibi adoptauerat, & Cæsarem fecerat, a se amouisset. Cæsaris nomen illi abrogandum, titulos suos atque statuas luto tegendas, eumque trucidandum præcepisset. Cumque nullo patro cum Alexandro in gratiam redire uellet, a militibus in latrina, ad quam confugerat, interfectus est. Cadaver eius traetum per Circi spatiæ, more canini cadaueris, in Tyberim tandem præcipitatum est, pondere annexo, ne fluctuaret, néue unquam sepeliri posset. Nomen eius iubente Senatu erasum, dictusq; est Tiberinus Tractitius & Impurus, quod solus omnium principum tractus esset. Vixit Annis xvi. Imperauit Annis ii. & vii. mensibus. Alij quatuor, alij sex Imperiu eum occupasse scribunt. Atq; hic finis fuit Antoninoru nomini.

In posteriore parte Numismatis huius, est templum Heliogabali numinis, quod Imperator Heliogabalus in Palatino monte, in quo prius Orci Aedes fuit, construxit, in quo non modò Romanorum sacra, sed & Iudaorum & Christianoru etiam transferre studiose curauit. Templum autem hoc in honore in Heliogabali, dei peregrini, cuius sacerdos Heliogabali fuerat, extruxit, quem Deum maximè indigenæ Phœnicu colunt, templumque illi maximum constructum habent auro argentoque plurimo, ac lapidum eleganti magnificientia exornatum, nec solum indigenæ Deum illum uenerantur, sed uicini quoque Satrapæ, ac reges Barbari certatum quotannis splendide offerunt munera. Simulacrum uero nullum Graeco aut Romano more manufactum, ad eius Dei similitudinem sed lapis est maximus. ab imo rotundus, & sensim fastigatus, propemodum ad Coni figuram. niger est lapidi color, quem & iactant cælitus decidisse. Eminent in lapide quædam, formæq; nonnullæ uisuntur, ac Solis imaginem illam esse affirmant, minime humano artificio fabrefactam.

IVLIA MOESA siue VARIA ab Emesa urbe Phoenicizæ, soror Iuliæ uxoris Seueri Imperatoris, auia Heliogabali. Hæc uente forore, multos annos in aula Imperatoris uixit Seuero & Antonino principibus. Sed post mortem Bassiani ex aulica domo, per superbiam Macrini expulsa fuit. Huic erant duæ filiæ, maior natu Symiamira, minor Mammæa uocabatur.

SYMIAMIRA, quæ & Scenis, & Semea, filia Variae, uel Mœsæ, mater Heliogabali. Hæc cum filio Senatum ingressa, consulum subsellia occupauit, totumq; ferè imperium gubernauit, mulier probrofissima, filioque digna, cum quo etiam simul necata est.

Vxorem illustrissimam scemnam, quam etiam Augustam appellauit, Heliogabalus duxit, cumq; ea tamen haud paucò post diuortium fecit, ademptisque honoribus, priuatam colere uitam iuisit.

ALEXANDER SEVERVS ex Vario & Iulia Maimonae Syra foro Scenidis in urbe Artena genitus est. Alexandri nomen accepit, quod in templo dicato apud Artenam urbem, Alexandro Magno, natus esset, cum casu illuc die festo Alexandri pater cum uxore, patriæ solennitatis implendæ causa, uenisset. In prima pueritia fuit ingenio clarus, dexteritate conspicuus, tam ciuilibus, quam militaribus artibus institutus, tantæque assiduitatis, ut ne ullum transire diem sine exercicio aliquo sineret. Mammatæ matre instigante, quæ ei optimos quoq; præceptores adhibuit, quos etiam in summo honore habuit, & amauit. Fuit facundia Græca excellens, nec uersu inconditus. Ad Musicam pronus, & Mathematices peritus, Lyra, Tibia, organo, tuba cecinit. Mortuo Macrino Cæsar à Senatu dictus est. Post adoptionem iterum Cæsar declaratus est. Vbi Imperium agere cœpit, familiarē omnibus se prebuit, Dominū se appellare uetus, atq; Epistolas ad se, tamquam ad priuatum scribere iussit, referuato tantum Imperatoris nomine, ita ut cunctis esset amabilis, ac nunc Pius, nunc Sanctus, utilisq; Reipub. uocaretur. Delatū sibi nomen Pij à Senatu recusauit: licet crebris acclamationibus, Antoninum & Magnū appellaret, dicens hæc nomina onerosa esse. Vnde multò clarior uifus est alienis nominibus non receptis, quam si recepisset, atq; ex eo constantiæ, ac plene grauitatis famam obtinuit. A militibus Seueri nomen, eō quod illorum petulantiam, atque insolentiam refrænaret, inditum est. Deinde Senatum & Equestrem ordinem mira quadam animi moderatione purgavit. Infames ab Heliogabalo in officio admissos, ministerio aulico, atque munere priuauit. Purgauit & palatum, expulsi obsecenis, & impudicis. Annonam diligenter inspexit. In tractandis negotijs, solos doctos adhibuit. In re militari senes ac benemeritos, & præcipue eos, qui historias principiū nossent. Ad aurum colligendum attentus, ad seruandum cautus, ad iuuentendum sollicitus, citra ullius detrimentum. Leges in annos

I M P E R A T O R I U M.

112

nos firmauit & seruauit: Præfectos, Prætores sibi ex Senatus autoritate constituit, Senatum præmonens, INVITOS, NON AMBIENTES IN REPVB. COLLOCANDOS. Ad instaurandas terræ motu afflitas ciuitates, ex uectigalibus pecuniam dedit. Peritis bonarum literarum, Medicis, Mathematicis, Mechanicis, Architectis, Rhetoribus, Grammaticis annua salario constituit. Pauperum filios & filias publicè aluit. Nullum uitium furto magis detestatus est, eos scelerum ac Reipub. hostes eos appellans. In ambitiosos quoque grauiter animaduertit. Opera publica multa instituit, & instaurauit. Thermas nominis sui, quæ Neronianæ fuerant, inducta aqua, quæ nunc Alexandrina dicitur, fecit. Colosseum collapsum instaurauit. Alexandri habitu numeros plurimos figurauit, & quidem electreos aliquot, plurimos aureos. Expeditionem aduersus regem Parthorum, qui totum sibi Orientem uendicabat, sumpsit, quem tanta disciplina, atque reverentia egit, ut non milites, sed Senatores ire uiderentur. Milites alii uim inferentes, atque in altorum agros irruentes, accrimè castigauit, ac coercuit, Sententiam Christianam semper in ore habens: Q V O D T I B I N O N V I S F I E R I. AL T E R I N E F A C E R I S. Tum collecto exercitu beneque instructo, Persarum regem aggressus, uicit. Præda suos milites ditauit. Roman reuersus speciosum triumphum egit. Congiarium populo ter, & tortidem donatiuum militibus dedit. Multa praeterea feliciter per Proconsules suos, in Mauritania, Illyrico, Armeniaque gesit. Bello Germanico collecto exercitu in Gallias profectus est, ibique à militibus, quod seuerior esset, & mater auarior, Maximino duce, trucidatus est anno ætatis sue xix. eodem die quo natus est, cum imperasset annis XIIII. Mensibus XIIII. diebus VIII. Senatus populusque ominus, accepta morte eius, ualde contrastati sunt, atque in eius honorem cenotaphium in Gallia, Romæ sepulcrum amplissimum statuerunt.

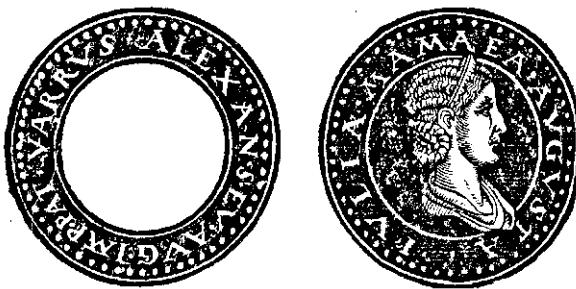
Moneta huius, alterum latus Colossei figuram repræsentat, à cuius sinistra parte est arcus triumphalis Titi. A dextra dua statua paliatæ Imperatoris & Tribuni, admotis manibus ueluti Colossei collapsi reparationem adiuuantes, adparent. In superiori Colossei parte artifices opus illud aedificantes conspicuntur. Inscriptio eiusmodi est: PONT.

M A X . T R . P . I L

C O S . P . P .

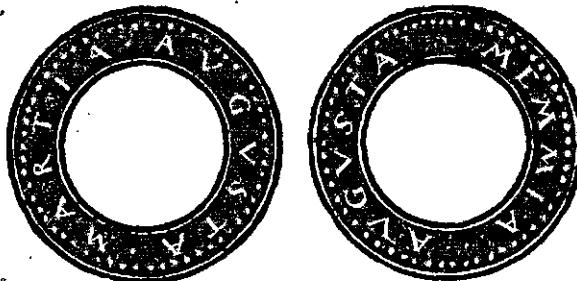
Aliam Monetam fecit, in qua ritus sacrificij continetur. Sacellum ex ordinatione Corinthiaca fabrefactum, sex columnas habens, cernitur. Quibus intitul Tympanum, in quo imagini unius stantis, aliorum procumbentium sunt excupatae. In superficie Tympani, alia statua sunt posita. In medio templi habetur ara cum sacerdote sacrificante. Dextræ aræ parti Alexander, sinistra mater Mammæa adficitur. A tergo Alexandri milites, Matronæ uero à tergo Mammæa conspiciuntur, cum inscriptione: FIDES PERPETVA.

VARIUS uel VARRYS Aurelij Alexandri Imperatoris pater.

IVLIA MAMMÆA, fœmina sancta, bonisq; moribus, Varius uel Moësa, quæ soror Iuliæ uxoris Seueri Imperatoris fuit, filia, soror Symiamiræ matris Heliogabali, uxor Varij, ex quo Alexandrum Imperatorem & Theocliam Græcis muniditis eruditam, sustulit. Cuius consilio filius & Imperator omnia faciebat.

MARTIAM

MARTIAM. Martiani cuiusdam filiam in uxorem duxit Ale
xander. Verum cum insidijs esset peritus, à fecero Martiano,
detecta factio[n]e, & ipsum interemis, & uxorem abiecit.

MEMMIAM. Sulpitij Consularis filiam & Catuli neptem,
uxorem habuit Alexander. Quae unā cū matre Memmiae ob-
ticerunt Alexandro nimiam ciuitatem, dicentes: MELIO-
REM SIBI POTESTATEM, ET CONTEMPTIBILIOREM
IMPERIO FACERE. Quibus respondit: SED SECVRIOREM
ATQ[UE] DIVTVRNIOREM.

MAXIMINVS THRAX, ex patre Micza, & matre
Ababa barbaris natus, in prima pueritia pastor & opilio in
montibus Thraciæ fuit. Corporis uastitate ac robore conspi-
cuus, manu quasi à fortuna ductus, ad Imperium uenit. Si-
pencia primum sub Seuero meruit, tāzæ magnitudinis ac for-
titudinis, ut **xvi.** liras uno sudore prosterneret, ac sepi[er] uale-
tissimos milites prosterneret, & terræ allideret, ita ut ab alijs
Achilles, ab alijs Hercules, ab alijs Antæus appellaretur, ac p-
ptereà inter spatiates corporis sui, à Seuero in aulam loca-

tus, & munieribus donatus. Sub Antonino Caracalla ordines militares duxit, Centuriatus & cæteras dignitates militares sæpe tractauit. Sub Macrino militare desistit, & in Thraciam, ubi natus erat, se recepit, ibique in uico possessiones sibi comparauit, & cum Gothis ac Alanis familiarissimè uixit penè triennio, plurimum ab illis dilectus. Sub Heliogabalo Romam rediit. Sed cum hominem impurissimum inuenisset, & eum tantum honore Tribunatus dignatus esset, à militia decessit. Interfecto Heliogabalo, cum Alexandrum principem intellexisset, iterum Romanum contendit, quem miro cum gaudio, & gratulatione Alexander suscepit, legionique Tyronum praefecit. Quos ita exercuit, ut breui perdiscerent omnem laborem militarem. Hunc cum Alexander in suam perniciem omnium exercitui præfecisset, gaudentibus cunctis Tribunis, Ducibus, & militibus, cum in Gallia feuerius coercuissest milites Alexander, illo persuadente militibus, quod negligenter tamenque rem bellicam administraret, parsimonia etiam erga milites ueteret nimia. Mammæam quoq; matrem suam auaritiæ accusans, Alexander cum matre occisus est. Tum Maximinus primus è corpore militari, & nondum Senator, ab exercitu, sine Senatus decreto Augustus est dictus, filio sibimet in participatu Imperij dato. Admiranda usus astutia, milites non uirtute, sed præmijs & lucris sibi conciliauit, ac uenationibus legiones exercens. Interim tamen in omnes tam crudelis, præsertim in nobiles, ut crudelius in terris animal esse non diceretur. Alios enim in crucem sustulit, alios animalibus inducos necauit, alios feris obiecit, alios sustibus elicit, nullo respectu dignitatis habito. Vnde Cyclops, Busyris, Chiron, Pharis, Typhon, & Giges ab omnibus est cognominatus. Omnes generis sui consciens, ignobilis tatis causa tegendæ interfecit, etiam amicos qui sæpe ei misericordie ac pietatis causa ali quid donauerant. Sic uoluit Barbaricam humilitatem uiolenta & crudelitate tegere, & Imperium suum sauvita tueri. Tantum uiribus suis fidebat, ut se non uinci posse existimaret. Plures ob id in eum factæ sunt coniurationes, sed defectæ, crudelia supplicia ducibus attulerunt. Deinde in Germaniam cum omni exercitu, maximoq; apparatu transiit, ibi q; crudelitatem ferro, flammis, populatione exercuit. Germania deuicta, Sarmatis quoque bellum inferre paravit, cupiens usq; ad Oceanum Septentrionalis partes in Romanam ditionem redigere. Sed cum compreserit se cum filio à Senatu hostes iudicatos esse, & Maximinum cum exercitu contra se missum, uehementius levius, Italiam ingressus est, ac deinde Aquileiam contendit, eamque obsficatione cinxit. Sed cum exercitus eius fame laboraret, urgereturq; in dies magis, Ducesq; aliquos trucidasset, in odium exercitus ueniens, una cum filio suo in castris, quiescen-

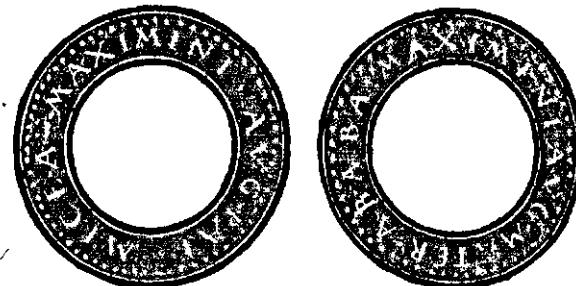
scens in tentorio trucidatus est. Horum capita hastis suffixa, & Aquileiensibus ostensa, Romam missa sunt, quæ in Campo Martio insultante populo exulta sunt, cadavera missa in profluuentem. Talem exitum sortitus est Maximinus crudelis, iam sexagenario maior, & cùm triennio Imperasset cum filio suo. Fuit autem uirili forma decorus, moribus agrestis, proterius atq; superbus, corpore procerus, ita ut corporis proceritate, candore atq; oculorum magnitudine omnes excelleret. Tantæ etiam uoracitatis, ut uno die **XL.** libras carnis, uel ut **Cordus** dicit, **LX.** ederit, Amphoram autem Capitolinam uini biberit.

Numum percussit, cuius alteria pars triumphum cõtinet. Imperator in curru uarijs imaginibus exculpo, qui quatuor equis trahitur, stat, dextra ramum Lauri, sinistra hastam, cui Aquila imposita, gerens. A cuius tergo alia statua Imperatoris coronam gerens uidetur, cum inscriptione: **PON. MAX TRA. II. COS. P.P.**

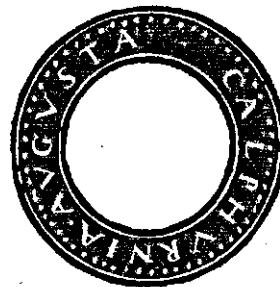
MAXIMINVS IVNIOR, ex patre Imperatore Maximino, & Calphurnia natus, tate pulchritudinis fuit, ut passim amatus sit à procacioribus feminis, quia de eo optauerunt concipere. Proceritatis insignis, utpote qui paternam uidéretur contingere, nisi in ipso iuuentutis flore interemptus esset. Superbia insolentissima, ut cùm pater suus homo crudelissimus, plenisque honoratis aspergeret, ille resideret, sibique oculari pedes, & genua patere. Vitæ laxioris, uinique parcissimus, cibi auditus, maximè sylvestris, ita ut non nisi aprugnam, anates, grues, & omnia captiuâ ederet. Vestibus, tam accuratis fuit, ut nulla mulier esset nimirum in mundo. Imperator simul cum patre electus, simulque cum eo anno **XVII.** ætatis suæ in tentorio dormiens, necatus est. Auditque uox illa memorabilis cùm occideretur, **EX PESSIMO GENERE NE CAVYLVM QVIDEM HABENDVM.**

In hoc Numismate statua Imperatoris loricata & paludata, dextra sceptrum, sinistra hastile ferens, adpareat. A sinistra eius parte duo signa militaria sunt collocata. Inscriptio sic habetur: PRINCIP. IVVENTVTIS. S. C.

MICABA, seu MICABA ex Gothia oriundus Maximini Imperatoris pater.

ABABA ex Alanis genita, Micę̄ uxor, mater Imp. Maximini.

CALPVNIA sancta & uenerabilis fœmina, Maximini Imperatoris uxori: ex qua Maximinus filium etiam Imperatorem fuit.

GOR.

GORDIANVS SENIOR ex patre Metio Marullo, & matre Vlpia Gordiana natus, originem paternam ex Gracchorum generē: Maternam ab Imperatore Trianō trahens, adolescentiam suam literis & poēmatis exercuit. Cūn adolevit, Quæsturam summa cum laude peregit. Consul ditissimus & inter diuites potentissimus in prouincijs tantum terrarum habens, quantum nemo priuatus. Singulis mensibus de sua substantia, populo munera dedit. Primum consulatum cum Caracalla triūf. Post consulatum Proconsul Africæ factus est cunctis admittentibus & fauentibus. Alexandri Imperium per Proconsulis dignitatem illustravit. Ita ab Afris in honore & reverentia habitus, ut alij Scipionem, alij Catonem, Mutium, Rutilum, aut Lælium dicerent. Cūn Maximinus in odiū militum quotidie magis ueniret, ob saeuissimam crudelitatem, qua nulli parcerat, facta defectione militum, in Africa Gordianus iam octogenarius Imperator à militibus factus est, uña cum filio apud oppidum Thystrum. Quod mirum in modum Senatum oblectauit, quos ambos Augustos declarauit. interim Capelianus quidam, qui Mauris præfuit, ut sibi usurpare Imperium, cum instructo exercitu in Africa contra duos Gordianos profectus est, omnesque Carthaginensium populos ad se inclinauit. Gordianus autem filium Gordianum contra Capelianum & Maximinum misit. Cumque in re militari Capelianus esset exercitior, atque audacior, econtra Gordianus minus expertus, pugna commissa Gordianus uincitur, arque in eodem conflictu interficitur, tanta multitudine Gordiani exercitus caſa, ut corpus Imperatoris diu quæſitum, inueniri non potuerit. Hæc ubi Gordianus senior dicerat, & modicas uires suas, Maximini uero magnas perpendet, instantemque Capelianum, & raram Punicam fidem, acri dolore percitus, ut uincula hostium euitaret, laqueo uitam finiuit, uitanque cum Imperio dimisit. Hic exitus Gordianorum fuit, cūn Imperasent duobus annis, & sex mensibus,

quos Senatus inter diuos retulit. Fuit Gordianus senior, statura procera, canitié decora, pōpali uultu, ruber magis, quam candidus, facie benē lata, oculis, ore, fronte uerendus: corporis qualitate subcrassus, moribus ita moderatus, ut nihil possit dicere, quod ille aut cupidē aut immo destē, aut nimē fecerit.

In priore huius Numismatis parte inscriptio Græcis literis habetur talis: ΑΥΤΚ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΑΥΓ. In posteriori parte apparet Hercules nudus, pelle Leonis de collo eius pendente, dextra taurum cornu apprehendens, sinistra clauam cum clypeo gestans. Inscriptio litteris Græcis legit: ΟΥΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙ. Intra subscriptū: ΑΔΕΙΝ.

GORDIANVS IVNIOR, Gordiani senis Proconsulis filius ex Fabia Orestilla Antonij pronepte natus, literis & moribus clarus fuit. In studijs grauissimæ opinionis, forma conspicuus, memoriae singularis, bonitate insignis, adeo ut semper in scholis, si quis puerorum uerberaretur, lachrymas non teneret. Quæsturam, Heliogabalo autore, promeruit, idcirco q[uod] luxurioso Imperatori, lasciuia iuuenis, non tamen luxuriosa, neq[ue] infamis prædicata esset. Praetoram sub Alexandro urbanam repuit, in qua tantus, Iurisdictionis grata, fuit, ut statim consulatum, quem pater sero acceperat, mereretur. Maximini seu Alexandri eiusdem temporibus ad proconsulatum patris missus legatus est. Atq[ue] una cum patre in Africa ab exercitu Imperator creatus est, & à Senatu Augustus dictus. Antonini quoq[ue] nomen primis sui natalis diebus, mox in Senatu sibi inditum recepit. Contra Capellianum cum exercitu maximis tempestatibus dissipato, à patre missus, ab eo uictus, in prælio occubuit, Aetatis anno XLVI.

Posterior huius Numismatis pars continet statuam mulierem

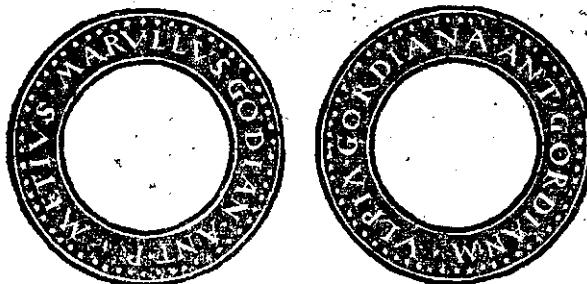
I M P E R A T O R V M

119

brem galeatam, cristatam, pectore seminudo, trophæis insidentem, sinistra hastam, dextra uictoriolam ferentem, quæ & ipsa dextra fert coronam Lauream, sinistra ramum Palmæ, cù inscriptione: ROMAS AETERNAE. S, C,

Moneta alia horū Imperatorum in qua est nauis quinqueremis, quæ à mari agitatur. In mari Delphini & alijs pisces apparent. In nauis medio Imperator cum filio, stipatus militib. partim loricatis & hastatis, partim signa militaria ferentibus, conspicitur. In prora sedet nauta temponem dicens, eam inscriptione, TRAIECTVS AVGVSTORVM.

Metius Marullus ex Gracchiorum genere oriundus, patre consulari uiro natus, ipse Consul, Gordiani senioris Imperatoris pater.

VLPIA GORDIANA originem suam à Traiano Imperatore dicens, Metij Marulli uxor, mater Gordiani senioris Imperatoris.

FABIA ORESTILLA Antonij proneptis, Gordiani senioris coniux, ex qua Gordianum filium Imperatorem, & Metiam Faustinam sustulit.

METIA FAVSTINA Gordiani seniotis, & Fabiae Orestilla filia, quam pater Junio Balbo consulari viro despondit.

MARCVS CLODIUS PUPIENVS MAXIMVS, ET **MARCVS CAELIUS BALBINVS** duo consulares uiri, interemptis in Africa Gordianis, Capelliano Duce, ex decreto Senatus, contra Maximumm Imperatores sunt creati, ea lege, ut alterres domesticas, alter bellicas curaret. Vnus, qui in Urbe resideret, alter qui ob uiam Maximino pergeret. Maximus homo nouus, patre fabro ferrario, matre Prima natus, virtuti, & militari securitati semper studuit. Militaris Tribunus primum fuit, Proconsulatum Bithyniae, Græciae & Narbonæ egit. Legatus Sarmatas in Illyrico contudit, & ad Rhenum rem contra Germanos feliciter gefit. Praefectus urbis prudentissimus ac ingeniosissimus. Balbinus originem à Balbo Cornelio Theophane ex Hispania ducens,

ducens, eloquentia clarus, Consul Afiam, Africam, Bithyniam, Galatiam, Pontum, Thracias & Gallias ciuilibus administra-
tionibus rexit, duxo nonnunquam exercitu, bellicis rebus
minor, quam ciuilibus, bonitate, sanctitate, & ueracundia ni-
mita. Hi Casar & Catonis moribus comparati, receptis Im-
peratorij honoribus, Tribunitia potestate, iure proconsulari,
Pontificatu maximo, & Patris patria nomine, meruerunt Im-
perium, exhibitis populo ludis Scenicis ac Circensis, gla-
diatorio etiam munere. Maximus contra Maximinum cum exer-
citū est profectus. Praetorianis domi relictis, inter quos & po-
puli tanta sedatio fuit orta, ut ad bellum intellatum ueni-
retur, urbs incenderetur, templa fecarentur, plateæ cruento
polluerentur, frustra prohibente Balbino, donec Gordianus
purpuratum educeret. Quo uiso, milites & populus in cōcor-
diam redierunt. Apud Rauennam itaq; Maximus ingenti ad-
paratu bellū instaurabat, sed Maximino interfecto, receptoq;
eius exercitu, & rebus ad Aquileiam compositis, ad Urbe Ma-
ximus contendit. Cui Senatus, populusq; obuiam procelsit,
statuasq; equestres aureas decreuit. Pari deinde autoritate cu-
magna moderatione, gaudiente Senatu & Populo Romano
Imperium ambo administrabant, Senatui plurimum defere-
bant, leges optimas condebant, moderatè causas audiebant,
res bellicas pulcherrimè disponebant. Sed Maximini milites
miserentes, quod eum Imperatore, quem ipsi delegerant, per-
diderant, eosq; haberent, quos Senatus legerat, quarebat oc-
casione perdendorū principum, qua tum demum inuenta
est, cum ipsorum intelligenter inter se discordiā. Cum itaque
contra Parthos Maximus, contra Germanos Balbinus essent
profecturi, ludis quibusdā Scenicis, cum multi & milites &
aulici occupati essent, milites in Palatio in eos impetu facien-
tes, mutatis uestibus regalibus, de Palatio deturbarunt, perq;
mediam ciuitatē ad castra traxerunt. Germanis uero ad illo-
rum defensionem occurrentibus, itinere medio laniatos, oc-
ciderunt, cum bienniū imperasset. Hunc finem habuerunt
boni Imperatores, indignum sanè uita & moribus.

PUPIENVS MAXIMVS Numisma æreum percussit, in quo
est corona triumphalis, ex Lauro contexta, in medio est hæc
inscriptio: VOTIS DECENNALIBVS. S. C.

Fecit & BALBINVS Numisma æreum, in quo Pupienus,
Balbinus & Gordianus nepos, sellis curulibus collocatis in
suggelto, insident, Gordiano medium occupante locum in-
ter utrumq;. Ante quos statua quædam stolata seminudo pe-
store conflit, sinistra cornucopia, dextra mensuram pocu-
lo haud dissimilem tenens, populo ascendentī per gradus do-

III. IMAGINES
natiuum largiens, cum inscriptione: LIBERALITAS AV
GVSTORVM.

GORDIANVS IVNTOR, senioris nepos, natus, ut plures assertunt, ex filia Gordiani, uel ex Gordiano, qui in Africa perit, Maximo & Balbino interemptis Cæsar cum esset, à militibus, Senatu, populoque Romano ingenti fauore, maximo- que studio & gratia Augustus est appellatus. A militibus amatus, cui uel auunculi, siue patris memoria, qui ambo pro Senatu & populo Romano arma suscepserunt, & militari morte uel necessitate perierunt. In tantum diliebat, ut Senatus & milites eum filium, Populus delicias suas appellarent. Sed indicium non diu imperaturi Gordiani mox subsecutum est. Nam eclipsis solis maxima facta est, ut nox crederetur, neque sine luminibus accensis, quicquam agi posset, & terræmotus eousque grauis, ut ciuitates etiam cum populis perirent. Ac subito in Africa contra Gordianum conspiratio est facta, statimque extincta. Bellum quoque Persicum imminebat, ad quod dum esset profecturus, ne Imperium contemptibile uidetur, uxorem duxit, filiam Misithei doctissimi viri, cuius grauitate, & sanctimonia uitæ, multò nobilioꝝ Imperator est factus. Profectus itaque ad bellum cum ingenti exercitu contra Persas, per Moesiam iter fecit, ac quicquid hostium in Thracijs reperit, deleuit, sugauit, & expulit. Inde per Syriam, in Antiochiam uenit à Persis occupatam, ibique frequentibus prælijs pugnauit ac uicit. Sapore Perſarum rege submoto, Antiochiam, Carras, Nisibin, quæ sub Perſarum Rege erant, recepit. Quæ omnia Senatu scribens Gordianus, Misitheo sacerdo accepta retulit. Vnde Senatus Dijs supplicationes, Gordiano triumphum decreuit, & Misitheo currum triumphalem, & titulum magnorum honorum, cum his uerbis, MISITHEO EMINENTI VIRO, PARENTI PRINCIPIVM, PRAETORI TOTIVS VXBIS, TVTO

R E H Y P V B . S . P . Q . R . V I C E M R E D D I T . Sed ista felicitas longior esse non potuit. Nam Misitheus artibus Philippi, qui eum uehementer timebat, occisus est, qui per medicos curauit, ut cum poculum iuberetur, fistula uentris gratia, accipere (effusione enim alii laborabat) poculum da retur, quo magis solueretur, atque ita extinctus est. In cuius locum ipse successit, & a Gordiano Praelectus, & parens est appellatus. Sed omnis benevolentia, pietatis ac beneficij imme mor Philippus, Gordiano quoque infidias struxit, quippe ut eum in odium militum duceret, naues frumentarias, quas Misitheus prius in exercitum aduexerat, abduxit, & milites in loca, in quibus annona haberi non poterat, deduxit. Dehinc artibus milites circunuenit, ut Philippum Imperatorem poscerent, quod iuuenie Imperium regere non posset. Imperium igitur Philippo est commissum, iussumque à militibus, ut quasi tutor eius, cum Gordiano pariter gubernaret. Susceppto Imperio Philippus breui in eam superbiam uenit, ut Gordianum, neque in Imperatoris, neque in Cæsaris, neque in Praefecti, neque in Duciis alicuius loco haberet, & cum se uiuere tantum precaretur, clamantem ante conspectum duci, spoliari & occidi iussit, Anno ætatis x x i i . Imperij v l . Morte eius Romæ nunciata, à Senatu inter deos relatus est. Milites apud Circeum castrum, sepulcrum in sinibus Persidis fabricarunt: titulum huiusmodi Græcis, Latinis, Persicis, Iudeis, & Aegyptiacis literis, ut ab omnibus legeretur, addentes: D I V O G O R D I A N O V I C T O R I P E R S A R Y M , V I C T O R I G O T H O R V M , V I C T O R I S A R M A T A R V M , D E P U L S O R I R O M A N A R V M S E D I T I O N V M , V I C T O R I G E R M A N O R V M , S E D N O N V I C T O R I P H I L I P P O R V M .

In hoc Numismate est Imperatoris statua paludata, thora ce pisto induita, ocreata, redimita quoque tempora lauro stans in suggestu, sinistra schedam tenens, dextra gestu qualibet quoque milites. Milites loriciati & hastati coram eo stant, signa gestantes militaria, quibus Aquila, imago Imperatoris, uelabrum & Delphinius sunt impolita, subscriptum: E X B R C . P E R S .

Tranquillinam Misithei uiri doctissimi ac eloquentissimi filiam, in uxorem duxit Gordianus, ac sacerdotum Praefectus prætorij fecit.

Post Gordiani mortem, Senatus Marcum quendam uirum grauem & sapientem, quem Philosophum cognominat Zonaras, Imperatorem legit. Qui subita morte in palatio ubi habitatbat decessit, nec successor dilatus est: statimq; lectus a patribus SEVRVS OSTILIANVS, qui repente cum incidisset in morbum, medicis male uenam soluentibus, occubuit. Interea literæ a Philippo ad Senatum missæ sunt, in quibus scriptum erat, Gordianum graui morbo affectum obisse, & Philippum ab exercitu Imperatorem creatum, rogareq; uti Patres probarent. Senatus, qui rem nondum nouerat, Augustum Philippum appellauit.

In Numismate Marci, templum forma quadrata, in medio eius ianua appetet. In superficie & fastigio angulorum templi litui sunt infixi, in medio te&ti ignis emicat. Inscriptio: CO^NSECRATIO.

SEVERI

I M P E R I A T O R V M.

severai Numus habet in altera parte duas manus coniunctas, cum inscriptione: **FIDES SENATVS.**

M. IVLIVS PHILIPPVS ARABS, urba
Rostris Arabie, ex ignobili genere ortus, patre nobilissimo
latronum ductore, a teneris annis relicto patrio solo, milita-
re coepit. Virtute rei militaris clarus, & in signis, Romam ue-
nit, & sub Caesaribus militauit, & per gradus promotionis or-
dinis comes, deinde Dux, post Praefectus prætorio est factus.
Cum Gordiano contra Persas est praefectus, ac Misitheū Prae-
fectum prætorii, & sacerdotum Gordiani fraude necauit. Post cu-
ius mortem à Gordiano huius sceleris ignaro, Praefectus præ-
torij creatus, & exercitui praefectus est: ab eo tanquam parens
dilectus, quo sua posset industria uti: ac consilio, ut olim Mi-
sithei consilijs. Tali successu Philippus insolentior factus, de
Imperio cogitatuit, multisque artibus odium militum in Gor-
dianum concitans, cum tandem interfecit, sibiique Imperium
rapuit. Senatus mox literas scribit, Gordiano morbo extin-
cto, se ab exercitu Imperatorem creatum. Deceptus Senatus
credidit, ipsumque Augustum appellauit. Facta pace, percus-
soq; cum Persis scedere, Mesopotamia & Assyria hostibus reli-
cta, paflus uictoricum armorum dedecus, in natali agro, urbē
sui nominis Philippopolim condidit, Philippumq; filium in
itinere consortem Imperij fecit. Ad Vibem praefectus, haud
gratus eius aduentus fuit, quod prouincias amiserat. Studens
omnium animos sedare, cum inducto Persis decreto, illis bel-
lum indixit, sperans ignominiam abolere, res sine sanguine
peracta est, Persis prouincias restituere pollicentibus. Deinde
anno Imperij II. xi. Cal. Maij, eō quod esset milefimus an-
nus urbis conditæ, ingenti pompa magnoque sumptu, & ap-
paratu Seculares ludos celebrauit. Scenicos quoque ludos
in Pompei theatro, tribus diebus, rotidemq; noctibus perui-
gil populus spectauit, funeralibus atque lychnis uincentibus.

Circenses etiam dedit, in quibus certamine currendi quadragesimus equorum è carcere missus est numerus. Hæc omnia Philippus exhibuit, licet Christianus esset, & primus Cæsar, qui Christum professus est. Interea Scythæ, qui Misitheo fidem præstiterant, auditæ ciuius morte, facta irruptione, limites transgressi, urbes & agros Rom. Imperij deuastare, prædas ab ducere, incendia suscitare, cædes undiq; facere. Contra quos Philippus propere expeditionē parat: cui Marinus quidam Dux limitis Sarmatici præficitur, sed eo militari seditione oppreso, Decius vir clarus, cū supplemento copiarū à Philippo mititur. Qui concordi assensu, statim à militibus Illyricanis Imperator est electus. Dux experientia rerū cautus, ne à principe causati posset, néue locū calumnijs præberet, per fidissimum nuncium literas ad Philippū misit: quibus se excusat, promittens dignitatē se abdicaturū, ad qua inuitus tractus esset. Philippus his motus excusationibus, expeditionē, scriptis etiam nouis legionibus, cōtra Deciū paravit, eductisq; copijs profectus, ingentibus munis palam afferens, se Deciū cum toto scelerato exercitu perditurū. Sed mente turbatus, ac uelut furore concitus, à militibus Veronæ cæsus est. Et Romæ filius eius à Praetorianis interfactus, Anno Imperij v.

In huius Numismate Amphitheatrū cum omnibus suis ornamentijs adparet, in quo luci celebrantur Seculares. Seculares ludos cum celebravit Philippus, has beluas exhibuisse memoratur: Elephates xxxii. Alces x. Tigrides x. Leones manfuetos i x. Leopards cicures xxx. Hienas x. Hippopotamū i. Rhinocerotem i. Arcelentes x. Camelopardalos x. Onagros xx. Equos feros xl. Gladiatorum paria mille.

PHILIPPVS filius Philippi & Seueræ ΑΓΕΛΑΣΤΟΣ,
hoc est irrisibilis suisse traditur, & adeò seueri ac tristis animi,
ut iam tum à quinquenni ætate nullo prorsus cuiusquam com
muento, ad sidendum solui potuerit: Patremque quondam in
Iudis

I M P E R A T O R V M.

Iudis Secularibus petulantius cachinnantem (quoniam ad-huc tener) uultu notauerit auerso. A patre cōfors Imperij declaratus, Romae à Prætorianis, duodecimum agens annum, est interfectus.

Huius Numismata continet Imperatoris statuam loricatam, paludatam, ocreatam, dextra sceptrum, sinistra hastile ferentem, à cuius tergo est Tribunus paludamento indutus, ex utraq; Imperatorie statua parte, signa militaria sunt posita. Inscriptio talis legitur: PRINCIPI IVVENTVTIS.

Alia moneta horum Imperatorum, in qua duæ uictoriae lateræ Laureatæ, pectore seminudo clypeum tenent, in quo hęc sunt scripta: VOTIS. Inscriptio uero est: VICTORIAE AVGVSTORVM.

SEVERA AVGVSTA Philippi Imperatoris uxor, ex quo Philippum filium procreauit. Hęc Christum coluisse fertur, atque opera Fabiani Pontificis, cum marito & filio baptizate insignita.

MARINVS Dux limitis Sarmatici aduersus Scythes à fide Romanorum deficiente, Dux belli constituitur. Sed Imperator ab exercitu Illyricorum creatus, paulò post in seditione militari est interfectus.

In huius Numismatis posteriore parte, signa militaria tria videntur, medio est aquila imposita cum inscriptione huiusmodi: FIDES MILIT.

M. Q. TRAIANVS DECIVS Imperator è Bubali, inferioris Pannoniae urbe, clarissimis parentibus natus, Vir artibus cunctis, virtutibusq; instructus, à cunabulis semper spem bonā præbuit futurae indolis. Ad amplissimas dignitates non ambitione, nō emptis suffragijs, sed virtute & bonis moribus peruenit. A militisbus Illyricanis primum Imperator factus, dehinc à Senatu Augustus est dictus. Cū magnitudine Imperij contéplaretur, P. Cornelium Lucinum Valerianū, virū militarem, egregijs virtutibus ornatum, annum agentem iam LXX. exercitu præfecit. Ob uitæ præstantiam omnibus charus fuit. Ius quintæ relationis & Proconsulare Imperium, lus

Ius Tribunitiæ potestatis arbitrio S.P.Q.R. permisit, Patris patriæ cognomine contentus. In Gallia ciuiles motus sedauit. In Vrbe commoratus, cogente Senatu filium suum Deciuum Cæsarem fecit, qui Patribus Rempub. commendans, una cum filio ad liberandas Thracias profectus est. Nam Scythæ & naualibus & terrestribus copijs omnia infestabant. Viator in primis congressibus hostes in angustias locorum, quæ in Dardanijs sunt, compulit & obsedit, expugnassetque, ni proditus à suis fuisset. Nam hostium dux per legatos petijt, uti relicta omni præda fineret, cum suis abire trans Istrum. Romanus Imperator negavit, audiens illos perdendi, qui toties fratriis foederibus irruperant, & qui prouincias Rom. Imperij sæpius inuaserant. Iamque ad obsidēdos aditus Trebonianum Gallum ducem limitis Moesiae cum bona parte copiarum missit. Sed confilii Imperatoris per Gallum barbaris patefacto, Imperator & filius infidijs circunuenti occubuerent. Senior et quo sedens, ne uiuus in manus hostium perueniret inter densas hostium elapsus turbas insilij in uoraginem paludis, nec cadauer eius diligenter quæsitum, repertum est. At filius in primo conflictu est extictus. Vixit pater annis L. & regnauit cum filio biennio nondum finito. Quidam scribunt Decium cupientem Philopoli opem ferre, fugatum esse, reparatis que in Moesia uiribus, rediisse ad hostes, qui Philippolim ceperant, & Priscum sibi Ducem conciliaverant, in ipso congressu iustum sagitta Decium filium decepsisse, & patrem, uel ut filij mortem ulcisceretur, uel ut morte sua dolori finem inueniret, in consertissimos se immississe hostes, & nusquam apparuisse. Sic perijt Decius pater bonitate Traiano adæquatus, qui etiam nomen optimi principis, iudicio Senatus meruit, atque inde appellatus, IMP. CAESAR. M. Q. TRAIANVS DECIVS AVGVSTVS, ab exercitu Illyricano mirè dilectus. Vir artibus cunctis, uirtutibusq; instructus, placidus & comis, armisq; promptissimus. In omnibus laudandus, si à Christianorum supplicijs abstinuisset, in quos plurimum defœuit, crudelisque fuit, ac plures martyrij corona affectit.

Numum percussit DECVS: in cuius posteriore parte templo sex columnis ordinatio Corinthiacæ fulcitum, conspicitur. In frontispicio eius inter ternas columnas loco summo est Tympanum continens sculpturā paruæ statuæ in solo sedentis, & aliarum utrinque procumbentium. Sub Tympano est fenestra, & in ea statua Vestæ stolata posita. In medio tēpli ara uidet, in cuius basi sculpti duo pulli sunt farinâ colligentes, & supra eos uaria fructuum ligaturæ. Dextræ aræ parti quatuor laniones semipudi & Laureati adfistunt, unus genibus procumbens, bouem maestandum cornibus trahens;

Alter symulum utraque manu ferens: Tertius tibijs cariens: Quartus manum, instar latantis extollens. Sinistro aræ lateri Imperator sinistra schedam, dextra patinam supra ignem in a- ra positum, uestitu longiore induitus, lauroque ornatus, ad- stat. A dextra eius sacerdos uelatus cernitur trullam lanioni porrigen, adhoranti similis, ut sibi sacrificanti ex symulo sanguinem infundat. A tergo Imperatoris filius eius DECIVS laureatus & paludatus puerum ducens, apparet, cum tali in- scriptione: P. M. TR. POT. COS. II. PP. S. C.

Numisma DECIVS filij in posteriore latere habet statuam Imperatoris paludatum, ueste succinctam & ocreatam, sinistra hastam, dextra protensa ramum palmæ ferentem, cum inscri- ptione: PRINCIPI IVVENTVTIS.

VIBIVS TREBONIANVS GALLVS, Patritio- rum familia ortus, Dux limitis Moesiae a Decio factus, in eo plus fortunæ, quām fidei fuit. A legione, que integra in præ- lio Scytharum manserat, Imperator est electus. Qui de exerci- tu Rōmano superuerant, ad hunc confugerunt, uelut fern- toreni reliquiarum Rōm. exercitus. Quo rumore adductus Senatus, Augustum appellauit, licet & ipse scripserit, & cum Scythis foedus inierit, nō sine Rōm. nominis ignominia. Tūc primum diuturno & libero potentatu Pop. Rōm. Barbaris tri- buta pependit Draginarum aurearum cc. & tum primum iu- gum Scythica seruitutis accepit. Sed hoc non contenti Barba- ri, incursions etiam undiq; fecerunt, prædas abegerunt, Dar- daniā, Thraciam, Theffalam, Macedoniamq; & Hellada infe- starunt. Asia non satis sura rata, Italiaz quoq; bellum intenta- runt. Sed opera Aemiliāni ducis limitis Moesiae rapacissimi ho- stes, non sine magna cæde, in suas solitudines redire coacti sunt. Re itaq; ab Aemiliāno contra Scythes feliciter gesta, ab exercitu Imperator salutatus est. Gallus interim Rōmæ agens,

av-

audiens Aemilianum Imperatorem creatum, filium suum C. Vibium Volusianum, consortem Imperij fecit, atque ad oppri- mendum Aemilianum cum filio profectus est. Sed in principio congresu deserentibus eum militis suis, adhaerentibus, ne Aemiliano cum filio casis est, cum regnasse annos II. & VIII. menses. Patris ætatis anno XLVII. Sic Imperium eius, quod dolo & perfidie, non virtute assecutus erat, brevissimum fuit.

Figura bouis in altero GALLI Numismatis latere uidetur, ante quem cultri in uagina conditi, positi sunt. Prope eum ue fabrum infixum est, in quo haec scripta leguntur: LEO III.
G A L L. Inscriptio est, C V L T V R O M A E. Infrâ scriptum,
T R O.

IN VOLVSIANI Numo templum sphæricæ figuræ qua- tuor columnis Corinthiacis insistens, apparet, intrinsecus ua- rijs fructuum & frondium ligaturis ornatum. In medio eius statua stolata consistit. In pinnaculo templi alia statua est col locata cum inscriptione; IVNONI MARTIALI.

ÆMILIANVS LYBICVS in Mauretania ortus, à pueritia cœpit stipendia mereri: & cum pro ætate honores pro motionis non decesserent, Dux liniti Sarmatico in Moesia à Decio præpositus est. Scythas, qui prouincias Romanæ Imperij uastabant, adortus, non fugauit modò, sed etiam bona ex parte profligauit, illorumque regiones ab astis prædis penè ex haustis. Post uictoriæ præmis, militibus promissis, persolutis, adeò gratus uictori exercitui fuit, ut ab eo Imperator sit appellatus. Ad quem opprimendum Gallus cum filio profectus, in primis præljs ambo casi sunt. Aemilianus statim ad Senatum scribens, docuit se Imperatorem lectum esse, promisitque se liberaturum Thracias, & Mesopotamiam,

Armenias recuperaturum, & depulsurum undique hostes nō minis Ro. Sed priusquam opus aggredetur, milites, qui in Alpibus erant, Valerianum Imperatorem eligunt. Quo nuntio accepto, qui Aemiliano erant, ne civili bello & cognatorū sanguine se inuicem inficerent, contemplantes præterea humilitatem generis Aemiliani, & nobilitatem Valeriani, simul & laudatissimos eius mores, Aemiliano apud Spoleto interfecto, Censorio uiro Valeriano se tradiderunt. Sicque res solo ducis capite peracta est. Imperavit Menses tres. Vixit annos XL.

In huius Numismatis altera parte apparet statuē pallio succinto, galea cristata capiti imposita, sinistra hastam, dextra ramum lauri gestans, pede dextro globum calcans, cum huiusmodi inscriptione, VERTVS AVG.

P. CORNELIVS LICINIVS VALERIANVS, nobili progenie ortus, ex patre Valerio Flacco, uita & morib. laudatis, ad omnes dignitatum gradus peruenit, cuius per annos LXX. uitæ probitas, in eam confendit gloriam, ut per omnes honores & magistratus laudabiliter gestos, Imperator fieret, non ut solet tumultuario populi concursu, non militu strepitu, sed iure meritorum. Imperator itaque factus, maximam de eo spem fortuna fecellit. Nam cùm in Persidem profectus esset, & cum Persis bellum gereret, à Sapore Perfarum regge uictus, captusque est, cùm ductu cuiusdam sui Ducis, cui summam rerum commendauerat, in ea loca esset deductus, siue fraude, siue iniqua hoc evenit fortuna, unde nullis viribus, nullo consilio, nulla industria elabi poterat. Captus ignobili, miseraque, ac perpetua seruitute apud Parthos consenuit. Quoad enim uixit, rex Sapor eo incurvato pedem certicibus eius imponens, equum ascendere solitus erat, pro sca bello eo usus. Quanquam amici Reges Armeniorum, alij que

finitimi principes, Saporem regem ea uictoria nimis elatū, literis adiutorerent, ne ea uictoria abuteretur. Quinimō & Baetriani, & Histri, & Albani, & Tauroschythæ Romanis auxilia sanè polliciti sunt pro liberando Valeriano. Sed nihil motus Sapor Rex Valerianum crudelissima morte, eo quod est crudelissimus, à ceruicibus cutem ad imos pedes detrahēdo, necauit.

Huius monetae posterior pars continet statuam uictoriae latræ stolatam, pectore seminudo, dextra extensa, coronam lauream, sinistra ramum palmæ ferentem, cum inscriptione:
VICTORIA AVG.

VALERIANVS iunior alia, quam Gallienus matre genitus, forma conspicuus, uerecundia probabilis, eruditione pro ætate clarus, moribus periucundus, atque à fratribus dissolutione seiuunctus, à patre absente Cesar est appellatus, à fratre Augustus. Nihil habet prædicabile in uita, nisi quod fuit nobiliter natus, educatus optimè, & miserabiliter cum fratre Gallieno interemptus, & circa Mediolanum sepultus, addito titulo: **CLAVDII IVSSV VALERIANVS IMPRATOR.**

Numisma hoc ex ære, uetusstate adeò consumptum fuit, ut in priore parte præter nomen eius, Græcis etiam literis scriptum, nihil legere potuerimus. Nos igitur commoditatis causa inscriptionem Latinam addidimus. In posteriore parte uidetur statua Imperatoria Valeriani patris palliata, loricata, sedens, cuius dextra statua muliebris, stolata, seminudo pectore, dextra temionem, sinistra cornucopiae gerens, assistit. A sinistra uero statua alia Valeriani filij loricata, pallio de collo pendente, conspicitur. Ad pedes horum media statua expansis brachis iacet, dextra fulmen tenens, in sinistra quid habuerit, propter uetusstatem cognoscere non licuit. Inscriptionem huiusmodi characteribus habet:

ΔΑΝΤΙΟΧΕΑΝ ΝΗΤΕΟΑΩ.

Infrā subscriptum: H. C.

LICINIUS GALLIENVS Valeriani Imperatoris filius, Valeriani iunioris frater, oratione, poëmate, atque omnibus artib. clarus: ab initio Cæsar, deinde Augustus a patre est appellatus, eiique Imperium commissum. In initio Imperij nulla præclara gesit. Sed patre capto, cum plerique captivitatem eius morerentur, ille supradictum lætatus est, eo quod certi-
cib. suis grauitas paterna esset adempta, ac se rotum ludibris, nino, mulierculis, popinis, lenonisibus, ac mimis dedidit, Ca-
lligula & Vitellio similimus: cum interim Imperium Romanum per xxx. Tyrannos inuaderetur, de honestare, & mulieres imperare pataretur. Gallienum fortuna diutius, quam oportebat, referauit. xv. enim Imperij anno, cum aduersus Au-
reolum prosector esset, cumque apud pontem, qui ex eius no-
mine Aureolus appellatur, obtentum detrusumque Mediola-
num, obsecrisset, cuiusdem Aureoli commento à luis eum fra-
tre Valeriano est interfactus, ætatis anno L. cum imperasset
annos xv. cum patre vii. & solus viii.

In huius ærei Nuni parte altera, arcus eiusdem Imperatoris cum ornamentiis quibusdam appensis, & columnis tuncque conspicitur. Hic arcus adhuc in Calio monte iuxta eadem S. Viti nullis ornamentiis insignis, ex lapide Tyburtino, cernitur, & in eo legitur titulus huiusmodi: GALLIENO CLEMEN-
TISSIMO PRINCIPI, CVIUS INVICTA VIRTUS SOLA
PIETATE SUPERATA EST, ET SALONINAR SANCTIS-
SIMAE AVG. M. AVRELIVS VICTOR DEDICATISSI-
MVS NVMINI MAESTATIQVS EORVM. Quidam trium-
phalem arcum esse uoluere. Sed cum triumphi nulla appare-
ant indicia, neque constet de triumpho, fiatq; in eo titulo de
Salonina mentio, arbitramur in gratiam ipsorum ob aliquod
beneficium ab ipso Aurelio positum, & super eodem statuam
Gallieni, & ipsius Saloninæ locatam esse.

Licinius

Licinius Gallienus filium habuit Galienum, Saloninum cognominatum, vel quod apud Salonas natus esset, vel a matre Salonina, unde etiam inscriptio uestus adhuc legitur: **GALIENO MINORI SALONINO.** quem in locum Cornelij Valeriani filii sui in iuventa mortui, subrogauit. Puer adhuc decennalis a Gallis non sua sed patris caula necatus est.

Posterior Numismatis huius pars habet statuam muliebre stolaram, pallium manibus expandentem, quo bouem a dextra, leonem a sinistra sibi stantem tegit, cum tali inscriptione: **PNSCOLVIM.** infra subscriptum: **AN. XII.**

SALONINAM PIPERAM, VEL PIPAM nomine in uxore habuit Gallienus, ex qua Saloninum genuit. Hanc perditè dedit, atque per pactionem, concessa parte superioris Pannoniae, a patre Marcomannorum rege suscepit.

HELENA Gallieni Imperatoris altera uxor.

SERIES XXX. Tyrannorum, qui Valentianu[m] magnis beli Persici occupato necessitatibus, & Gallieno luxui vacante, Imperium partim ui, partim dolo inuaserunt, quorum Numismata prius non edita, addidimus.

CYRIADES patrem Cyriadem fugiens diues & nobilis, cum luxuria sua & moribus perditis sanctum seniū grauaret, directa magna parte auri infinito quo pondere argenti, ad Persas se contulit. Sapori regi sociatus, bellum Romanis intulit. Capta Antiochia & Cæfarea, Cæsareanum nomen accepit, atque inde à milibus Augustus uocatus. Cum omnem Orientem uel uirium audacia, uel terrore quateret, patrem uero intercesseret, ipse per insidias suorum, cum Valerianus iam ad bellum Persicum ueniret, occisus est.

In huius ærei Numi parte altera apparent duæ equestres statuæ, laureatæ & paludatæ, Cyriadi & Valeriani, dextris hastam ferentes, ambæ colloquentes, quas præcedit uictoria alata, sinistra trophæum gerens, dextra gestus uocanti similis, ut sequantur. Milites uero signa militaria gestantes, eas sequuntur, cum inscriptione: **IMPERATORVM AVGG.** Infrâ sublīcīptum est: **ADVENTI ANTH.**

CASSIUS LABIENVS POSTHVMVS uir Romanus. Huc quasi ex gregario milite sua uirtus ad dignitates prouexit. In omni uita uisque adeò grauis, ut Gallienus filium suum ei cōcideret instituendum. Ob contemptum Gallieni, qui luxuriae & popinis uacabat, à Gallis Imperator cum omni exercitu est electus. Sed cum annos **vii.** Gallias instaurasset, submotis Germanicis gentibus, & Romano Imperio in pristinam securitatem reuocato, à Gallis semper rerum nouarum cupidis, Lolliano agente interemptus est.

In hoc Numismate est statua Imperatoris togata stans, dextra schedam tenens, sinistra mulierem ante se flexis genibus procumbentem subleuans. In medio uasculum floribus repletum, est positum cum inscriptione eiusmodi: **RESTITV-
TORY GALLIAE.**

POST

POSTHVMIVS IVNIOR, à patre Cæsar, ac deinceps in ejus honore Augustus appellatus, ita literis omnibus instrutus, ac in declamationibus tā disertus, ut enī controuersiæ Quintiliano dicantur insertæ. Ac ob hanc solam uirtutem literis notus, unā cum patre imperfectus est.

In parte posteriore Aesculapij statua comata, barbata, pectorē seminudo, dextra baculum serpente circumvolutum tēnens conspicitur, cum inscriptione: **SALVS EXERCITV.**

De **AESCVLAPIO** multi uariè scribunt. Alij enim dicunt eum esse Apollinis & Coronidis filium, Medicinam priūnum ab Apolline patre institutum, mortalibus inuexisse, atq; adeò in agrororum curatione excelluisse, ut mortuos ab inferis ex citare diceretur: ob id apud Iouem accusatum, fulmine iecūm ferunt. Alij affirmant Aesculapiūm incertis parentibus natū, & expositum in monte Tithao à capra nutritum, & à cane custoditum, demum ab Aristane pastore repertum, & seruatū ob radios & uultus splendorem, Chironi traditum, didicisse medicinam, eamq; Epidauri exercuisse. Quorundam etiā opinio est, ex Coronide, quæ à facerdotibus (ut uerisimile est) in Apollinis templo uita fuit, natum, Artem medicam ab Apī Aegyptio non obscurō inter eos, qui illic erant templi ministros, percepisse. Ea percepta uoluissé ulterius in Aegyptiorum urbibus morari, sed lucri cupidum, & consilii turpibus obnoxium, omnem circuissé orbis regionem, ab omnibus lucta perentem, & uenale studium suum languentibus exhibenter. Inflatumq; ob scientiam, se deum etiā nominasse, & mortuos ab inferis excitare posse iactasse: Venientēmq; ad Epidaurios, & ibi summā sibi gloriam arrogantem, fulmine iecūm perire, penam illi dignissimam Deo inferente. Pluribus autem in locis cultus est Aesculapius, præcipue Romæ in insula Tyberina, quæ biremis formam habere uidetur, & formam acce

ptile eius nauis, qua Aesculapius Romā aduectus est. Vbi fin-
gitur in manu habere baculū nodosum, quod significat dif-
ficultatē artis: laurea coronatus, quōd ea arbor plurimorū sit
remediorū, & Draco eius tutelæ additus, q[uo]d uigilantisimū sit
animal, quæ res ad tuendā ualetudinē ægroti maxima est.

LOLLIANVS, cuius rebellione Posthumius est interem-
ptus, in locum Posthumi subrogatus, delatum sibi à Gallis
Imperium assumpsit: Augustus dictus, plerasq[ue]; Galliae ciuita-
tes, nonnulla etiam castra, irruptione Germanorum diruta,
integrauit. Cumq[ue]; nutans Gallieni luxuria Imperium, in pri-
stimum statum reformatum, à militibus, quōd in labore nimi-
us esset, occisus est.

In hac moneta adparet statua **LOLLIANI** laureati, paluda-
ti, equo insidentis, militibus signa militaria ferentibus, con-
cionaturi, quem sequitur alius miles labarum gestans. Inscriptio
talis legit: **FIDES MILITVM. INFRÆ EXERCITVS GALL**.

POSTHUMIVS SENIOR cūm se uideret multis Gallici ui-
tribus peti, **VICTORINVM** militaris industræ virum in Impe-
rii principatum uocauit, adhibitis ingentibus Germanorum
auxilijs, cumq[ue] diu bella traxissent, uicti sunt. Interfecto ue-
ro Lolliano, solus Victorinus Imperio potitus est. Sed cūm
corrumpendis militum matrimonij uacaret, à quodā actua-
rio, cuius uxore constuprauerat Agrippinæ, cūm filio, qui
aduic puerulus erat, interfectus est. Vir fuit alioqui fortissi-
mus & optimus Imperator, uirtute Traiano, clementia Anto-
nino, grauitate Neruæ, gubernando ærario, Vespasiano, cen-
sura uitæ Pertinaci, & seueritate militari, Seuero comparatus
à scriptoribus.

NUMISMA IVNTORIS.

Aureus hic numus in altera parte continet Aram, in qua
est

est ignis iniectus. A dextra aræ parte est muliebris statua, longiore ueste induita, dextra globū Imperatori ab altera aræ parte stanti offerens, sinistra schedā tenens. A tergo eius duo signa militaria Labarū & Aquila, sunt collocata. Imperator locutus & paludatus ab altera aræ parte stans, sinistra sceptrū gerit, dextra globū oblatum recipit. A tergo eius Tribunus militum adparet, cum tali inscriptione: VICTORIA MATRIS CASTORVM. Infrā subscriptum: F. M. P. A.

VICTORINVS IVNIOR Victorini filius, Cæsar à patre appellatus, unā cum eo adhuc parvulus à militibus est interemptus, ac circa Agrippinā sepultus. Extant adhuc apud Agripinam sepulcrā breui marmore, in quibus hæc inscriptio legitur: HIC DVO VICTORINI TYRANNI SITE SVNT.

N V M I S M A S E N I O R I S .

In Numismate senioris Victorini statua muliebris ueste longa, brachijs seminudis, dextra temonem, sinistra cornucopiae tenens, adparet, cū inscriptione: PROVIDENTIA AVG.

MARIUS, alias MAMVRIVS seu VECTVRIVS, faber Ferrarius, armorum opifex, post superiores interemptos, imperium assumpsit. Vir strenuus, ac militaribus usque ad Imperium gradibus euectus, in quo triduo tantum permanxit. Occisus enim à quodam milite operario eius in officina fabrili: Qui gladio in eum ruens, dixit, HIC EST GLADIUS QVEM IPSE FECISTI. Miræ fortitudinis homo fuit in manibus & digitis, adeò ut currus digito salutari fisteret, & fortissimos quosque uno digito sic affligeret, quasi lignuel ferri obtusioris iictu percussi, dolerent, multos quoq; digitorum allissoне contereret.

FVSCO ET BASSO COSS. Gallieno uino & popinis uante, & cotinuatione luxuriae omnia perdeſte, INGENVVS

qui Pannonias tunc regebat, à Moefiacis legionibus, cæteris Pannonicorum ualentibus Imperator est dictus. Neq; in quo quam melius consultum à militibus uidebatur, quam quod instatibus Sarmatis Imperator est creatus, qui seisis rebus mederi sua uirtute posset. Sed à Gallieno conflictu habitu uictus est. Ac cum in onines nullo respectu Gallienus fœuisset, adeò ut nonnullas ciuitates vacuas à uirili sexu relinquere, ueritus eius crudelitatem Ingenuus, ne in manus eius peruenire, pugione se transfodit, Vir fortissimus, Reipub. necessarius, & militibus acceptissimus.

Aerei huius Numi pars posterior habet statuam muliebrè, brachijs nudis, sinistra labarum gerentem, dextra globum Imperatori offerentem. Ab Imperatoris tergo Tribunus adpareret militū. Inscriptio adiecta: PANNONIA VIRTUS AVGVSTI.
Subscriptum: SIRM. P.

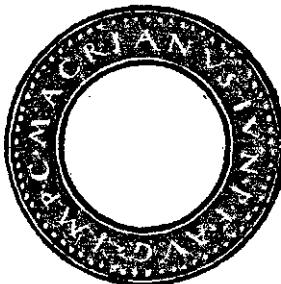

REGILLIANVS gentis Dacæ Decibali ipsius affinis, vir in militari re semper probatus, & Gallieno iam ante suspectus, quod dignus uideretur Imperio. In Illyria ducatum gerens, contra Sarmatas multa feliciter gessit. Moësis autoribus Imperator est factus. Fuit ei lubricum ac penè ridiculum principium ad Augusti nomen occupandū. Nam in coena quadā cum Valerianus Tribunus quereret Etymologiæ proprij nominis Regilliani, & quidā responderet à regno, Milites eo nomine putarunt illum Imperatoria dignitate honestandū, ac sequenti die cū processisset, Imperator à principibus est salutatus. Autoribus tamē Roxolanis (quos Moscouitas appellamus) consentientibusq; militibus, & timore prouincialium, ne Gallienus grauiter fœuiret in eos, interemptus est.

In hoc Numismate continetur Templum forma quadrata, in modū templi Pacis factum, in cuius medio unica est ianua, igne

igne in tecto emicante, cum inscriptione: CONSECRATIO.

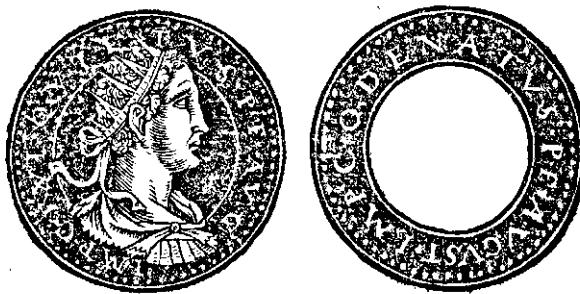
AUREOLVS Dux exercitus Illyrici, in contemptum Gallieni, à militibus coactus est sumere Imperium. Cumq; Gallenus contra eum, tanquam uirum fortem, frustâ sàpius pugnasset, còmunicato cum eo Imperio pacem fecit. Huìus comento paulò pòst Gallienus à suis interfectus est. Ac ipse post eundem cum Gallieno conflitctum circa Mediolanum in pone, qui Areolus dicitur, à Clodio est occisus, atq; illuc sepulcro humiliore, utq; Tyranno, & Epigrammate donatus.

Capo Valeriano clarissimo principe, & Aureolo usurpante Imperium, ac exercitibus de alio imperatore eligendo consulantibus, consilio Balistæ præfeci Valeriani **MACRIANVS** uir fortis, constans, integer, probatus in Rep. & diues cù duo bus filiis Imperator creatus est. Ac statim utcunq; rebus in Oriente compositis, filioq; uno reliquo, contra Gallienum profectus est. Sed cùm **XLV.** milia militum secum ducens in Illyrico, uel in Thraciarum extremis congressus esset, cum Domitiano Aureoli Duce fortissimo & uehementissimo, uictus, cum filio interemptus est, exercitu suo in potestatem Aureoliueniente.

In parte posteriore monetæ huius adparent tres statuæ Macriani senioris, & filiorum Macriani, & Quieti, sedentes in sellis curulib. in suggestu positis, à quorū tergo statua Palladis, nudo pectori, brachijs expansis, utraq; manu uasa quædā pecunia repleta ferens, cōspicitur. Ante eos alia statua, Mineruæ scilicet, uidetur, donatiu[m] militibus per scalas suggestui applicatas, ascendentibus præbens, cù inscriptio: **PONT. MAX. TR. POT.** Subscriptum uero: **LIBERALITAS AVGG.**

MACRIANVS IVNIOR matre nobili, patre forti uiro natus, à Valeriano Tribunus constitutus, multum in armis po-

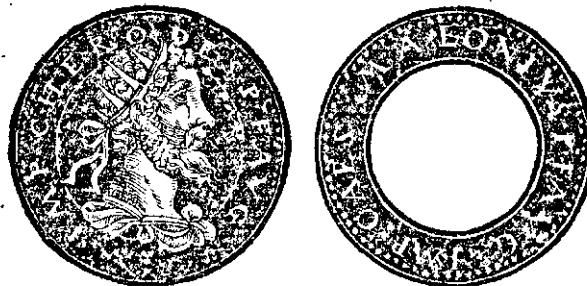

QUIETVS Macriani senioris filius, Balistæ iudicio cum pate, & fratre Imperator est dictus. Adolescentis Imperio dignus, ab Odenato, qui iam certior factus Macrinianum seniorem, & filium ab Aureolo nictos & occisos, milites quoque eius us potestatem concessisse, quasi Gallieni vindicaret partes, est interfectus.

Hæc moneta resert muliebrem statuam, ueste longiore: ea-
que succincta, brachijs nudis, sinistra uestem subleuat, dextra
lignum gerit, cum inscriptione: **SPES P VBLICA**.

ODENATVS PALMIRENVIS Decurio, congregata magna militum copia, agrestiumq; manu, rem Romanam tutatus est. Nam nisi Imperium suscepisset, in Oriente res perdite essent. Assumpto primo nomine regali cum Zenobia uxore, & filio maiore Herode collectis copijs in Perfas profectus, Nisibin primum, & Orientis pleraq; cum Mesopotamia in potestate recepit. Ad Ctesiphonta usq; profectus, Saporē regem, cum liberis in fugam uertens, regios thesauros, regiasq; concubinas cepit. Inde ad Orientem se uertit, Macrianum, qui aduersus Gallienum Imperium assumperat, oppressurus: sed illo iam profecto contra Aureolum & Gallienum, ibique interempto, Quietum interfecit. Composito Orientis statu, à Confobrino suo Mæonio, qui & ipse Imperiū sumpserat, simul cū filio Herode est occisus. Vir acer in bellis, & uenatu membra bili semper inclitus, qui à prima etate capiēdis Leonib. & Par dis, Vrlis, caterisque sylvestribus animalibus sudorem officiū uirilis impendit: quique semper in sylvis ac montibus uixit, perferens calorem, pluuias, & omnia mala, que in se continent uenatoriæ uoluptates, quibus obduratus Solē & pul-
uerem in bellis Perfidis tulit.

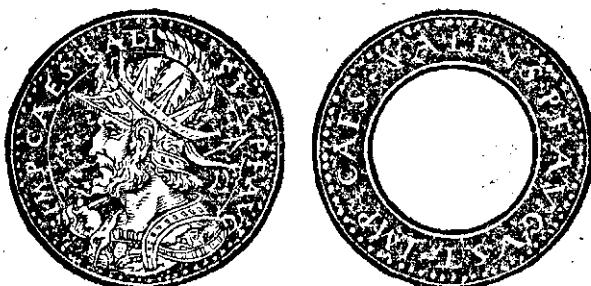
HERO-

HERODES non Zenobia matre, sed priore uxore genitus,
eum patre Imperium accepit, homo omnium delicatissimus,
prosperus Orientalis, & Græca Orientalis, cui quicquid regali-
um concubinatum, quicquid gennarum diutiarumq; cepit
Odenatus, eidem tradidit, paternæ indulgentiæ affectione
permotus, cum patre simul periret.

In huius Numismatis altera parte, Ara quadrata forma, &
in cuius supraea superficie ignis conspicitur. Inscriptio talis
legitur: PRINCEPS IVVRNTVTIS.

MAEONIVS Odenati consobrinus, homo spurcissimus, in
uidia ductus, Odenatum optimum Imperatorem cum filio
interemit, Zenobia consentiente: quæ serre non potuit, quod
Herodes priuignus priore loco, quam filij eius Herennianus
& Timolaus principes dicerentur, per errorem Imperator ap-
pellatus, brevi luxurie suæ meritis, occisus est.

BALISTA vir insignis, cruditus, & in consilijs uehemens,
in expeditionibus clarus, ad gerendā Remp. singularis, iacte-

triginta tyrannos cōnumeratur, de quo tamen scriptores am
bigunt num imperauerit. Nam alij afferunt priuatum eum in a-
gro suo apud Daphnen uixisse. Multi & sumpsiſſe illū purpu-
ram & more Romano imperasse, exercitu duxisse, & de se plu-
ra promiſſe affiſſant. Hoc tamē certò cōstat Valeriani p̄-
fectū fuſſe, eiq; acceptiſſimū. Occiſum per hos, quos Aureo-
Ius ad comprehendendū Quietum Mactiani filium, quē p̄-
dām suam eff̄ dicebat, miferat. licet quidam à gregario militi-
te in Odenati gratiam, qui tum uniuersum tenebat Orientē,
in tentorio suo cubantem occiſum ſcribant.

In hoc Numismate æreo conficitur statua muliebris, ex
mensura, quam manibus fert, annonam effundens, à cuius ter-
go uasculum floribus repletum, eſt poſitum. Ante eam aliae
duæ adparent statuæ: una flexis genibus, terra procumbens,
annonam in finu excipiens, altera petenti ſimilis. In infimo
loco figura lunæ falcata & ſtellæ cernuntur, cum inſcriptio-
ne: ANNONA AVGUST.

VALENS vir militaris, ſimul etiam ciuitatum uirtutum glo-
ria pollens, pro consulatum Achiaæ, à Gallieno datum, ma-
gno honore gubernauit. Quem Macrianus uehementer refor-
midans, ſimul quod in omni genere uitæ fatis clarum norat,
ſimul quod inimicum ſibi eſſe inuidia uirtutum ſciebat, mi-
ſo Pifone interfici p̄cepit. Sed Valens diligenteriſſimè cernēs,
ac prouidus, neque aliter poſſe ſibi subueniri existimans, ſum-
pſit Imperium, & breui à militibus interemptus eſt.

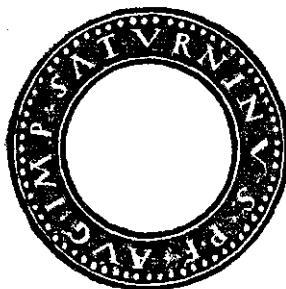
PISO ex nobilissima Pifonum familia, uit consularis, à Ma-
criano ad interficiendum Valentem missus, Thessaliā acceſ-
ſit, atq; illic paucis conſentientibus Imperium aſſumpſit, Im-
perator quaſi Theſſalicus appellatus. Vir ſumma ſanctimo-
niz, & temporibus ſuis frugi diſtus, omnibus principibus ac-
ceptuſi-

ceptissimus. Missis à Valente percussoribus trucidatus est, paulo antè, quam à suis Valens occideretur, eiq; postea à Senatu diuini honores sunt decreti.

In posteriore latere Imperator loricatus sellæ Curuli insidiens, sinistra sceptrum, cui aquila imposita tenens dextra globum sibi oblatu à statua musiebri corona turrata ornata ante se stanti recipiens appetet. Ad pedes eius uas floribus impletum, possum est. A tergo uero uictoria alata sinistra palma ramum gerens, dextra coronam Imperatori impositura conspicitur, cum inscriptione: THRESSAL. AVGVS.

Aemilianus apud Aegyptios in Gallieni odium, coactus est Imperium suscipere, consentientibus Aegyptiacis exercitibus. Ad regendum Remp. uigor ei non defuit. Nam Thebaidem totamque Aegyptum peragravit, & quatenus Barbarorum gentes forti autoritate subiugavit, Virtutum merito Alexandrinus, uel Alexander uocatus. Parata in Indos expeditione, à Theodato captus uiruusque Gallieno missus, in carcere strangulatus est.

⁺ Huius argentei numi pars altera representat statuam musibrem, nudam, humi procumbentem, sinistro brachio canistro florib. abundante innitente manu sinistra Cornucopiae, dextra globum, cui insidet ciconia, tenente. Aliam deinde equestrem statuam habet, dextra globum apprehendentem, quam sequitur miles labarum gerens, Inscriptio tali addita: AVVENTVS AVG. AEGYP.

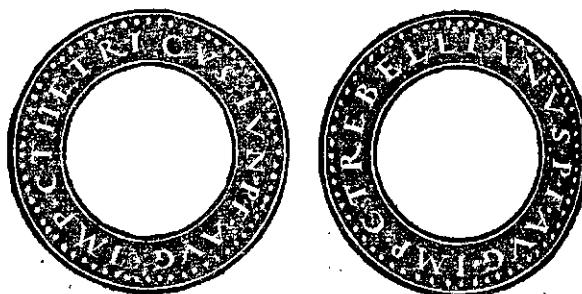

SATURNINVS Gallieni dissolutionem ægrè ferens, à militibus coactus Imperium suscepit. Vir prudentiae singularis, grauitatis insights, uitæ amabilis, militaris disciplinæ obser-

uantiſſimus, Barbarorum uictoria clarus. Post multa
ſtrenue in Imperio gera, quod̄ eſſet militibus ſenior,
& grauior, ab iſdem iſpis; à quibus electus, inter-
emptus eſt.

TETRICVS SENIOR praeſidatum in Gallia regens, Viſto-
ria matre Victorini interfecti ſuadente, Imperium uicecepit, Au-
gustusque appellatus. Cum multa p̄aclarā egifset, & militum
inſolentiam diutius ferre non poſſet, maluit ſe grauiſſimō
principi Aurelianō ſubijcere, quam inſidiosis imperare. Sed
Aurelianus nihil miti, nihil triuallum cogitans, Senatorē
Pop. Romani, eundem conſularē, quiq̄e Gallias omnes
prudentiſſimo conſilio rexerat, per triumphū duxit, & po-
teſta non ſolū uiuere, ſed etiam in ſumma dignitate, com-
miſſa illi tota Italia, manere paſſus eſt, illum ſepe collegam,
nonnunquam commilitonem, aliquando etiam Imperato-
rem appellaſſe.

In hoc Numiſmate continentur ſigna religionis cum inſcri-
ptione: PIRATAS AVG.

TETRICVS IVNIOR puerulus adhuc, à Viſtoria Cæſar eſt
appellatus, cum patre ab Aurelianō per triumphū eſt du-
ctus, & deinde omnibus Senatorijs honoribus functus eſt, il-
libato patrimonio, quod ad ſuos posteros miſit, ſemper inſi-
gnis.

TREBELLIANVS in Iſauria Princeps, quem cum alijs Archi-
piratam appellaſſent, ipſe ſe Imperatorem dixit, monetam e-
tiam ſuo nomine cudi iuſſit, & palatiū in arce Iſauriæ con-
ſtituit. Cum ſe in intima Iſaurorum loca munitus diſſi-
cibus & montibus contuliffet, aliquandiu apud Cilicos Impe-
ratuit

rauit. Sed per Gallieni ducem Caesareum, natione Aegyptium, fratrem Theodoti, qui Aemilianum ceperat, ad campum deductus, uictus & occisus est.

HERENNIANVS ET TIMOLAVS Zenobiae & Odenati filij, quorum nomine Zenobia usurpato sibi Imperio diutius, quam feminam decuit, Imperatoris habitu purpuratos concionibus adhibuit, quibus & ipsa semper interfuit. Ab Aureliano dicuntur interempti. Multi tamen morte naturali consumptos affirmant. De Timolao dicitur eum usque adeo bonarum literarum studiosum fuisse, ut in Rhetorem adhuc puer euaderet.

C E L S V S, Vibio Pessiano Proconsule Africæ, & Fabio Pompeiano Duce limitis Lybici, ab Afris, ornatus peplo Deæ celestis, Imperator est appellatus. Hic priuatus ex tribunis in Africa positus in agris suis uiuebat, sed ea iustitia & corporis magnitudine, ut dignus uideretur Imperio. Sed perquam multe in Gallienam nomine, consobrinam Gallieni, vii. die interemptus est, atque inter obscuros Principes uix relatus est.

ZENOBIA, ex Cleopatra Ptolomeorumque gente, Odonati uxor, Gallieno adhuc iniquissimè agente, accepto fago, & diademate Imperiali filiorum Herenniani & Timolai nomine, diutius, quam feminum sexum decuit, imperauit, mulier peregrina, moribus ac uitæ integritate ornata, pulchritudine conspicua, tantæ castitatis, ut ne uirtutum suum sciret, nisi tentatis conceptionibus. Vixit regali pompa, Persico more, Regum Persarum more adornata, Imperatorum Romanorum more conuiuata est. Ad conciones processit galeata, cum purpureo lombo, gemmis dependentibus per ultimam simbriam. Historiæ Alexandrinæ, atque Orientalis ita edicta, ut eam epitomasse uideretur. Ab Aureliano uicta, in eius conspectum ducta, atque ab eo interrogata, quare ausa esset Romi. Imperatoribus resistere, respondisse fertur: IMPERATOREM TE ESSE RECOGNOSCO, QUI VINCIS GALLIBVM ET AVREOLVM, ET CAETEROS, PRINCIPES NON PVTAVI, VICTORIAM MEI SIMILEM CREDENS IN CONSORTIVM REGNI VENIRE, ST LOCORVM FACULTAS PATERETVR, OPTAVL. Deinde ab eodem per triumphum ducta ea specie, ut nihil pompabilius, atq; magnificenter populo Rom. uideretur, ita gemmis ornata, ut ornamentorum onere laboraret. Huic autem per Aurelianum uiuere concessum, matronæ more Romanae, cum liberis uitam egit. Mulier uulnus subaquilino fusci coloris, nigris oculis, spiritus diuini, incredibilis uenustatis: tanti in dentibus candoris, ut margaritas eam plerique putarent habere, non dentes.

In huius altera parte Zenobia galeata, lorica & paludata, in suggestu stans, dextra hastam ferens, concionari uideretur, utrinq; collocatis signis militaribus, ita ut à dextra labarum, à sinistra aquila appareat. Ante eam milites scutari & galeati cōspicuntur audientes Imperatricem concionantem, quorum unus equum dicit, inscriptio adiecta: VIRTVS AVGST. sub-

Subscriptum uero, FIDES EXERCIT.

VICTORIA mater castrorum dicta, post occisos Posthumium, Lollianum, Marium apud Treuiros, Tetricum ad Imperium adhortata est, eoque regnante occisa est: quamuis non nulli scribant eam fatali necesse occubuisse. In cuius memoriā numi aurei, argentei & ærei cusi sunt, quorum forma apud Treuiros extat.

Numus hic æreus in altera parte imaginem refert aquilæ expansis alis fulmine insidentis. Inscriptio est Græcis characteribus, quæ tamen propter uetusatem cognoscere non potuit.

TITVS Tribunus Maurorum, qui à Maximino inter priuatos relictus fuerat, timore violentæ mortis, ut tamen alijs placet, iniuitus, coactus à militibus Imperium assumpsit. Quauis quidam dicant, eum ab Armenijs sagittarijs, quos Maximinus, ut Alexandrinus, & oderat, & offenderat principem factū. Vir imprimit erga Remp. domi forisque laudabilis, sed Imperio parum felix. Post undicatam defectionem, quam consularis uir magnus Maximino parauerat, à suis militibus interemptus est.

In altera Numi huius argentei parte appetet templum figura quadratæ, cum inscriptione: CONSECRATIO.

CALPHVRNIA huius Titi uxor, sancta & uenerabilis foemina fuit de genere Censorinorum, id est, Pisonum, quam maiores uniuersitate sacerdotē inter sacratissimas foeminas adorarunt, cuius statuam in templo Yeneris adhuc uidemus Argolicam, sed auratam. Hæc uniones Cleopatræq; habuisse perhibetur, & lanceri centrum librarum argenti, cuius pleriq; Poëtæ meminerunt, in qua maiorum eius expressa ostenditur historia:

CENSOR INVS vir planè militaris, & antiquæ in curia dignitatis, bis Consul, bis Praefectus prætorij, ter Praefectus Viribus, quarto Proconsul, tertio Consularis, legatus Prætorius secundo, quartò Aedilitus, tertio Quæstorus, extra ordinem quoque Persica legatione functus, etiam Sarmatica. Post omnines honores cùm in agro suo degeret senex, atque uno pede claudicans vulnere, quod bello Persico Valeriani temporibus accepérat, factus est Imperator, & scurrarum ioco, Claudius appellatus est. Cumque se grauiissimè gereret, neque à militibus ob disciplinam Censoriam ferri posset, ab his ipsis, à quibus factus fuerat, interemptus est. Extat eius sepulcrum, in quo grandibus literis circa Bononiam incisi sunt omnes eius honoris, ultimo tamen uersu adscripto : FELIX AD OMNIA,
INFELICISSIMVS IMPERATOR.

FLAVIVS CLAVDIVS, à quo Constantinorum familia orta, è Dalmatis, uel, ut quibusdam placet, è Dardanis originem duxit. Militaribus uirtutibus maximè clarus fuit. Sub Decio militans, inter fortissimos pugiles in Martiali iudicio, dum luctarentur milites, numeratus est, armillis, torquisque donatus. Sub Valeriano, Illyrici exercitus Tribunus ac quinta legionis Praefectus multa præclara gessit, adeò ut maximis munieribus ab eo sit affectus, sicut etiam Decius eum donis sit prosecutus, Gallieno ita charus, ut eum parentem & amicum appellaret, eiusque morientis sententia Imperator fit designatus. Imperium adeptus, leges optimas condidit, in malos animaduerit, sures iudices palam vindicauit. Denique in gubernanda Repub. ita se gessit, ut eius stirpem ad Imperium Senatus Principesque eligerent. Aureolum tyrannum, qui gravior Reipub. fuerat, primo confictu à Reipub. gubernaculis depulit, atq; occidit, receptis regionibus, quas occupauerat. Sarmatas, Getas, Scythas, Quados, qui Romanum inuaserant Imperium, consumpsit, Daciam recuperavit, Gothos & Sarmatam

tarum uniuersa genera, qui cupiditate prædae, in Romanū solum irruperant, atque ibi pleraq; deuastarant, virtute sua superauit & contrivit, imperfectis ccc. & xx. milibus, ita ut paucissimi ad patrium solum redirent. Nauli quoq; pugna hos opprescit, ac submersit cum duobus milibus nautium. Barbaras gentes fuga elapsas in eremis ac solitudinibus, necnon in Hœmimontanis fame ac pestilentia consecit. Scythes, qui Cretam, & Cyprum uastare sunt conati, repulit. Post bellum Gothicum morbo correptus, eo quæ ingraescente interiit, cu. it. tatum regnasset annis, nulla de se relicta sobole. Cui post mortem Senatus in Capitolio auream statuam, & clypeum aureum expressa uultus eius imagine, collocauit. Vir integer innæ uitæ, morum grauitate insignis, & in quo magnorum principi dotes emicuerunt, staturæ proceræ, oculis ardentibus, lato multo, digitis usque adeò fortibus, ut sape equis & mulis iactu pugni dentes excuserit.

In huius Numismatis parte altera leo rictum oris aperiens, & in superiori loco clava Herculis conspicitur, adiecta inscriptione: MEMOR HERCVL. DD. NN.

AURELIUS QUINTILLVS frater Claudij Imperatoris, Dux Italici præsidij, ob egregias uirtutes post mortem fratris Claudij à Senatu Cæsar Augustusq; est appellatus. Vbi uero audinit Aurelianum ab exercitu imperatorem creatum, sequere imparem illius conatibus esse uidit, maleq; expertus cognitione militum uoluntatem, qui omnes fauebant partibus Aureliani, uenas soluit, & uoluntarii duobus relictis liberi decessit uel ut quidam uolunt, quod se grauem, & serium contra milites ostenderat, eo genere quo Galba, quo Pertinax, interemptus est XVII. Imperij die.

Moneta hæc ex altero latere refert statuam muliebrem sta-

152 **I M A G I N E S**
latam dextra sceptrum, sinistra Cornucopia gerentem, cū inscrip-
tione: **HONOS EXERCIT.**

FLAVIVS CRISPVS Clodij Imperatoris & Quintilli fra-
ter, filiam habuit, qui ex Eutropio nobilissimo gentis Darda-
niæ uiro, Constantium Cæsarem genuit.

In huius Numi parte posteriore apparet uictoria alata, de-
xtra trophæum, sinistra ramum palmæ gerens, pede sinistro,
captiuum ante se manibus post tergum reuinctis, humi iacen-
tem, calcans, cum tali inscriptione: **ALEMANIA CAPTA.**

VALERIVS AVRELIANVS Sirmij in Pannonia fa-
milia obscuriore ortus, cuius mater sacerdos templi Solis fu-
it, uel, ut quidam ferunt, patre mediocri Aurelij clarissimi Se-
natoris colono inter Daciam & Macedoniam creatus. A pue-
ritia uiuacissimus, uiribusque insignis fuit, omnis inertiae ac
otij ita impatiens, ut nullum unquam diem ne festum quidem,
quo non se uarijs armorum generibus exerceret, prætermitte-
ret. Adulta uero ætate fuit percerus statura, peruis ualidissimis
uini cibiisque; paulò cupidior, libidinis rara, gladij agitandi stu-
diosus, seueritatis immense, disciplinæ singularis. Erumpentes
Sarmatas in Illyrico, cum trecentis præfidiariis solus atrivit,
& propria manu una die bello Sarmatico quadraginta octo,
pluribus autem diebus plus, quam nongentos interfecit. Tri-
bunus legionis sextæ Gallicanæ apud Magunciacum Francos
irruentes in Galliam repulit. Tanta seueritate militum delicta
correxit, ut omnibus effet formidolosus, ac uitia quæque ab
exercitu amoueret. Ob id à pluribus Imperatoribus, fortius
diuersos Ducatus & Tribunatus, liberatorque Illyrici & Gal-
liarum restitutor, est dictus. A Valeriano consul designatus, Go-
thos fudit, eorumque Ducem interemis. Mortuo Claudio Im-
perator factus, Sucuos, Sarmatas, Marcomanos, qui Romanis
tan-

tantum incusserant terorem, ut iam de Vrbe desperarent, superauit. In Vrbe subortas seditiones maximas, imperfectis plenisque nobilibus, & Senatoribus, cōpescuit. Actis Vrbis incensis, compositoque totius Vrbis statu, ad Orientem est profectus. In itinere in Thracia & Illyrico accurrentes Barbaros prostrauit, Gothorum ducem trans Danubium interfecit, Bithyniam recuperavit, ciuitatem Thyanam & Palmyram expugnauit. Post obtentam dehinc Antiochiam, contra Zenobiam apud Emesam, magno certamine pugnauit. Qua fugata & superata, Emesam uictor ingressus, Soli templum extruxit, quasi communis officio uota soluturus. In Europam reuersus, omnes uagantes hostes contudit. Firmum Seleucium quandam, qui Aegyptum sibi uendicasset, atq; ad defendendas partes, quae supererant Zenobia, Imperium sumplisset, suauit atque occidit. Tetricum in Gallijs Imperatorem creatum, sponte se cum exercitu prudentem, suscepit. Inde Romanam reuersus, speciosissimum egit triumphum, in eo Tetricum & Zenobiam secum ducens. Post triumphum dona populo distribuit, leges plurimas, & quidem salutares, sanxit, sacerdotia composuit, Templum Solis fundauit, & Pontifices corroborauit, Ministris & Architectis emolumenta decreuit, *Auysias* publicorum delictorum constituit. Ad Gallias deinde profectus, Vindelicos obsidione Barbarica liberauit. Sed cum per Illyricum contra Persas pugnaturus, iter ficeret, apud Zenophorium inter Heraclzajm & Byzantium, malitia notarij sui, quod princeps esset feuerus, truculentus, & sanguinarius, & Imperator magis necessarius, quam bonus, interemps est, Anno Imperij vi. A Senatu deinde inter diuos relatus.

Hunc triumphum Flavius Vopiscus Syracusanus sic describit: Currus regij tres fuerunt, in his unus Odenati argento & auro & gemmis operosus, atque distinctus: alter, quem rex Persarum Aureliano dono dedit, ipse quoque pati opere fabricatus: Tertius, quem sibi Zenobia composuerat, sperans se urbem Romanam cum eo uisuram, quod illam non fecellit: Nam cum eo urbem ingressa est uiuēta, ac triumphata. Fuit alius currus, quatuor ceruis iunctus, qui fuisse dicitur regis Gotherum, quo, ut multi memoriae tradunt, Aurelianus Capitulum inuestitus est: ut illuc caderet ceruos, quos cum eodem curru captos uouisse Ioui Opt. Max. serebatur. Praecesserunt Elephanti uiginti, serae mansuetæ Libycæ, Palestinae diuersæ ducentæ, quas Aurelianus priuatis donauit, ne sicut anno nis grauaret, Tyrides quatuor, Camelopardi, Alces, cætera talia per ordinem ducta, Gladiatorum paria trecenta, præter captiuos gentium barbararum, Blennos, Axomitas, Arabes.

Erant quoq; Bractani, Hiberi, Sarraceni, Persæ, cum suis qui-
 que muneribus, Gothi, Alani, Roxolani, Sarmatæ, Franci,
 Suevi, Vandali, Germani religatis manibus, captiui præces-
 serunt. Inter eos etiam Palmyreni, qui superfuerant principes
 ciuitatis, & Aegyptij ob rebellioninem ducti sunt, & deceni mu-
 lieres, quas virili habitu pugnantes inter Gerhas ceperant,
 quas de Amazonibus ortas, titulus indicabat. Prælati sunt ti-
 tuli, gentium nomina continentes. Inter hæc fuit Tetricus,
 chlamyde coccinea, tunica Galbina, brachis gallicis ornatus,
 adiuncto sibi filio, quem Imperatorem in Gallia nuncupau-
 rat. Incedebat etiam Zenobia, ornata geminis, ac catenis au-
 reis, quas sibi fecerat, uincta. Præferebantur coronae ciuitatum
 aureæ titulis eminentibus proditæ. Iam populus ipse Roma-
 nus, iam uexilla collegiorum atq; castrorum, & cataphracta-
 rum milites, omnis exercitus, & Senatus (et si aliquantulū tristi-
 or, quod Senatores triumphari uidebant) multum pompa
 addiderunt. Deinde in Capitolium uix nona hora
 peruenit, serò autem ad palatum. Sequentibus
 diebus datæ sunt populo uoluptates ludo-
 rum Scenicorum, ludorum Circensi-
 um, uenationum, gladiato-
 rum, naumachie.

A V R E L I A N O interempto, sex totis mensibus
 interregnū fuit, dum bonus queritur Imperator. Quod
 rarum & difficile fuit Senatu populoque Romano. Tan-
 ta autem interim militum concordia, tanta populi quies,
 ut sub iudicio Senatus militum & populi totus orbis tem-
 peraretur.

peraretur. Prærogatiuam electionis ad Senatum exercitus retulit. Senatus uero quod sciret lectos a se principes militibus non placere, rem ad milites reiecit. Tandem cum diu esset certatum, permittentibus militibus, Senatus p. ANNIVM TACITVM, virum præstantem & Reipublicæ necessarium Imperatorem elegit, atque Augustum consulutavit, inuitumque senectutem & ualeitudinem causantem, Imperium assumere coegit. Assumpto Imperio, omnia sese ex Senatus sententia, quæ commoda Reipublicæ uiderentur, agere pollicitus est. Stipendum & donativum ex more pollicitus est. Aureliano statuas ex auro & argento decreuit, omnibus, qui eum occiderant, interembris. Pecuniam, quam domi collegerat, in stipendum militum conuerterit. Cornelium Tacitum scriptorem historiarum, parentis loco habuit, eiusque libros in omnibus Bibliothecis collocari iussit, & ne lectorum incuria perirent, decies singulis annis scribi publicè curauit. Domum suam est demolitus, atque in eo loco Thermae publicas priuato sumptu extruxit. Vitæ fuit parcissimæ. Tunicis & togis iisdem in Imperio usus, quibus priuatus. Balneis raro est usus. Validior multò in senectute, adeò ut etiā senex minutulas literas ad stuporem legeret. Fabricarum peritissimus, marmorum cupidus, uenationum studiosus, homo doctissimus, qui nullum intermisit dilem, in qua non aliquid scriberet, aut legeret. Ob temporis breuitatem, nihil præclarri gessit. Insidias enim militibus yr. Imperij mense est necatus, uel, ut alij tradunt, febre corruptus, apud Tharsum interiit.

In hoc Numismate æreo adparet Imperator loricatus; laeatus & paludatus, sinistra hastile ferens, dextra eleuata gestu quasi significans se pacem adserere. Quem præcedit uictoria alata, sinistra ramum palmæ ferens, dextra uocanti similis. Sequitur uero eum milites scutati & galeati, signa gestantes militaria. Inscripçio nulla legi potest.

M. ANNIVS FLORIANVS, Annij Imperatoris frater germanus, uir imperandi cupidus, tum mox, non Senatus autoritate, sed suo motu, quasi hæreditarium arripuit Imperium: licet fratrem in Senatu adiuratum sciret, optimum aliquem sibi principem nullum hæredem succedere debere, illudque duobus mensibus tenuit. Nam cum Probum intelligeret regnare, quem omnis exercitus, tanquam virum militarem & strenuum, atque Imperio dignum elegerat, solutis uenis occubuit: uel secundum aliorum opinionem, à militibus Tharsi occisus. Sic duo principes ex una domo, breui-

tempore, quasi quidam Interreges inter Aurelianum & Probum: Alter vi. mensibus, alter uix ii. imperarūt. Quibus duæ statuæ marmoreæ Interamne in patrio solo locatæ fuerunt, sed fulmine deiectæ, perierunt.

Pars huius monetæ aureæ continet statuam muliebrem galaram, succinctam, pectoro seminudo, dextra ramum oliuæ, sinistra telum tenentem, dextro pede globum calcantem, cum huiusmodi inscriptione: VIRTVS AVGVSTI.

AVRELIVS VALERIVS PROBVS è Syrmio Pannonicæ urbe oriundus, ex patre Maximo Tribuno, matre nobiliore, mediocri patrimonio, moribus ac uirtutibus clariorem se fecit. Valeriani iudicio, impubes ac imberbis adhuc, tribunatum adeptus est. Bello Sarmatico transmissio Danubio multa præclara aduersus hostes egit. Parentem Valerianum Valerium Flaccum è Quadorum manu liberauit, unde à Valeriano corona ciuica donatus, & pro concione laudatus. Nec tantum sub Valeriano & Decio, sed etiam sub Aurelianu[m] multa fortia gessit: adeò ut Decumanos exercitus, tanquam fortissimos illi traderet Aurelianu[s], ac si scienti sibi contrarium quid eueniret, Probum principem faceret. Militibus etiam ita acceptus & gratus fuit, ut ab omnibus unicè amaretur. Contra Maimaridas in Africa fortissimè pugnauit, non sine uictoria Carchaginem à rebellione vindicauit. In Aegypto multa præclara opera, quæ pluribus seculis durarunt, extruxit. In ciuitatis Pontes, Templa, Porticus, Basilicas, & id genus alia fecit. Cōtra Palmyrenos Aureliano fuit auxilio, ubi penè captus occubuisse. Resumptis uiribus Aegyptum, & maximam Orientis partem, in Aureliani potestatem reduxit. Tacito cæso, inuitus ab omni Orientali exercitu Imperator est electus. Ac deinde speciosissimis titulis ornatus, a Senatu nomen Caesaris, & Augusti, & Patris Patriæ, Proconsulare Imperium, cum Pontificatu Maximo recepit. Aureliani & Taciti

Taciti percussores vindicavit. Gallias cum LX. ciuitatibus à Germanis occupatas recuperavit. Reges nouem ex diuersis gentibus ad pedes eius iacuerunt prostrati, obsidumq; loco xvi. milia tyronum dederunt. Deinde in Thraciam ueniens, Gothos ita terruit, ut illos aut in deditio[n]em, aut in amicitiam recipere. Ad Orientem conuersus, omnia compescuit. Sa[nt]urninum diuersis prælijs, solita[re]que uirtute superauit. In Galiijs Proculum & Bonosum apud Agrippinā Imperatores oppressit. Vineas Gallijs & Pannonijs habere permisit. Siciliam & Isauriam latrocinijs purgauit. Romā reuersus, triumphū, multaque spectacula edidit. Ad bellum Perficum iter parās, à militibus, quos nimium agitaret, nec ociosos pateretur, dicens: Annonam gratuitam militem comedere non debere, iam etansq; milites non fore amplius necessarios, cùm iam penè totum mundum Romanis subieisset, apud Symium in turrim ferratam fugiens, est occisus, Anno Imperij VI. Cui ingens sepulcrum à militibus postea extrectum est, cum tali inscriptione: HIC PROBVS IMPERATOR, ET VERE PROBVS SITVS EST VICTOR OMNIVM GENTIVM BARBARARVM, VICTOR ETIAM TYRANNORVM.

In hoc Numismate adparet currus triumphalis, circunqua que uariè ornatus, qui à quatuor equis trahitur, cuius media pars testa Solij figuram refert. In eo tecto alius currus parvus cum quatuor equis trahentibus adparet, cui Victoriola insidet, coronam Imperatori loricato & togato in curru stan ti, laurumque manibus ferenti, quasi impositura. Currum triumphalem præcedit Blemius quidam, in pectore oculos habens, & alijs ferentes fercula, cum inscriptione: TRIVMPH. ABTHIOP. Infrā: DE BLEMIS.

De hoc triumpho hæc sunt uerba Flauij Vopisci: Triumphauit de Germanis & Blemis omnium gentium ferocissimis, ac quingentos homines ante triumphum duxit. Venationem amplissimam in Circo dedit: ita ut populus cuncta diriperet. Genus autem spectaculi fuit tale: Arbores ualidae, per milites radicibus auulsa, latè longeque trabibus affixa sunt, terra deinde superiecta, totusque Circus ad Syluæ specimen consitus, gratiam uiroris præbuit. Immissi deinde per omnes aditus Struthiones mille, Cerui mille, Apri milie, Damæ & cætera animalia, quanta ali adiuueniri que potuerunt. Immissi deinde populares, rapuit quisque quod uoluit.

FIR M V S ex Seleucia oriundus, Zenobiæ amicus ac fons, Alexandriam Aegyptiorum incitatus furore peruersit, diues admodum cum Blemijs societatem maximam tenuit, & cum Sarracenis, naues quoq; ad Indos negotiatorias saepe misit. Ad defendendas partes, quæ Zenobiæ supererant, contra Aurelianum Imperium assumpit. Ab Aureliano Carris redeundi superatus est. Vir fuit statura ingenti, oculis foris eminentibus, capillo criso, fronte vulnerata, vultu nigriore, reliqua parte corporis candidus, sed pilosus atque hispidus, ita ut eum pleriq; Cyclopes vocarent: nervis robustissimus, cibi audidissimus, uiniq; parcissimus.

Posterior Numi huius pars continet statuam muliebrem stolaram & lanceatam, temonem globo impositum dextra, sinistra cornucopiac tenentem, cum inscriptione: **FORTVNA AVGVSTI**.

SATVRNINVM ex Gallijs oriundum inter cæteros Duces, qui uerè summius uidebatur, Aurelianu limitis orientalis ducem constituerat, sapienter præcipiens, ne unquam Aegyptum uideret. Qui contempto præcepto principis, Aegyptum intravit, atq; Imperator salutatus Imperium atripuit. Probus uero Imperator saepe ad eum misit literas, & ueniam pollicitus est, sed milites, qui cum eo fuerant, non crediderunt. Obsessus igitur in castro, ab ijs quos Probus præmisserat, inuitu Probo est iugulatus. Vir profecto magna literarum & summa prudenter, qua uel ex eius oratione cognoscitur, qua difficultatem imperandi copiose enarrat, cum ui ad Imperium raptus fuit. Alius autem est hic Saturninus ab eo, qui sub Gallieno tyrannidem sibi uendicauit.

In hoc Numismate est statua mulieris loricatae & paludatae, dextra

I M P E R A T O R V M .

159

dextra telum, sinistra demissa scutum ferentis, cum inscriptio
ne: IN PALESTINA.

PROCULVS Ligustici sanguinis, Albingauni in Alpibus maritimis natus, latrocinij affuetus, domi nobilis, pecore ac seruis, & ihs, quas abduxerat rebus, diues. Homo fortissimus, multis legionibus tribunus praefuit, fortiaq; edidit facta. Cum post honores militares, le improbe & libidinose, tamen forterer gereret, hortantibus Lugdunensibus, qui ab Aureliano grauissime uexabantur, Probum etiam pertimescebat, ad Imperium uocatus est ludo penè ac ioco. Nam cùm in quodam coniuvio, cum latrunculis lusitaret, ac decres uicisset, statim scurra quidam non ignobilis, Augustum salutauit, allataque purpura (ut mos erat) humeros eius ornavit, cumque adorauit. Assumpto igitur Imperio Alemanos, non sine gloriae splendore, contrivit, nunquam aliter, quam latrunculi modo pugnans. A Probo cùm in Francorum auxilium uire uellet, à quibus se originem trahere dicebat, ipsis illum prudentibus, uictus & interemptus est.

Posterior Numi huius pars repræsentat Imperatorem loratum, paludatum & galeatum, sinistra signum militare ferentem, milibus concionantem, tali inscriptione addita: S-
DES MILITVM.

VIRVRIA, alio nomine SAMPSON Proculi uxor, uirum ad Imperium assumentum incitauit, & ex marito filium Hennianum sustulit.

BONOSVS patre Rhetore, & matre Gallicana in Britannia natus, licet eius maiores essent Hispani. Parvulus patrem amisit, à fortissima matre educatus, literarum ignarus, rei militaris peritissimus. Militauit primum inter ordines, deinde inter equites. Duxit ordines, Tribunatus egit. Dux limitis Rhetici fuit. Homo intempestiuæ luxuriæ, babit quantum hominum nemo, adeò ut Aurelianus sèpe diceret, NATVS NON VT VIVAT, SED VT VIVAT. Ingurgitabat enim se ille perpetuo uini haustu, ueretroque exonerabat. Legatos Barbarorum uino inebriauit, ut ab his per uinum cuncta secreta edisceret, ipse quantumlibet bibisset, semper sobrius, ac in uino prudentior. Hic cum quodam tempore Romanas delitias Germani incendissent, timore ne poenas daret, Imperium arripuit, idque diutius tenuit, quam rebarur. A Probo tamen uictus & superatus, collum laqueo implicuit. Atque hinc diutum haud infacetè: NON HOMINEM, SED AMPHORAM PENDERE. Filios reliquit duos, quibus pepercit Probus, eius uxore quoque in honore habita, & usque ad mortem salario praesito.

In monetæ huius facie altera adparet Imperator paludatus, & loriciatus, scutis insidens, dextra ramum oliuæ, sinistra telum ferens. Ante eum statua muliebris stolata, corona murali ornata, illi globum offerens. A tergo eius Victoria alata, cotonam lauream ei imponens, cum inscriptione: GERMANIA PERPET.

GALLA mulier fortissima Britannum Rhetorem, uel pedagogum literarum maritum habuit, cui Bonosum Imperatorem peperit.

M. AVREL.

M. AVREL. CARVS, Narbonæ genitus, secundum quosdam, Roma, ibique bonis literis educatus, per militares gradus ita crevit, ut Prefectus prætorio à Probo crearetur, à quo plurimum amatus fuit, equestrique statua, domo mar morea, alijsque plurimis muneribus donatus, & ad summos honores euestus. Interfecto Probo, militum amore Imperator creatus est. Imperij molem ubi subiit, feuerilissime in Probi percussores animaduerit, eosque acerrime puniuit. Bellum Persicum, quod Probus parauerat, omni belli apparatu est aggressus, liberis suis Carino, & Numeriano prius Cæsari bus nuncupatis. E quibus Carinum ad Gallias tuendas misit, recepto secum Numeriano. Confecto prius bello Sarmatico in Pannonia, quam Sarmatæ uastabant, minantes se in Italiani irrupturos, occisis sedecim milibus, captis diuersi sexus uirgin et milibus inter eundum ad Persas, cum totis Probi uiribus, recepta Mesopotamia, Ctesiphontem pertulerit. Ibi cum domestica laborarent seditione Persæ, Imperatoris Persici emeruit nomen: cumque audius gloriae, longius esset progressus, morbo, uel fulminis iactu, celo turbido & coruscante, interiit.

In hoc apparet Numismate statua Imperatoris equestris lorica & paludata, quam præcedit alia statua muliebris galea crista, uesteque succincta, sinistra clypeum, dextra telum ferens. Imperatorem uero sequuntur milites scutati, & galeati cum signis militaribus. Inscriptio: EXERCITVS PERSICVS.

NVMERIANVS Cari Imperatoris filius, optimis præditus moribus, & uerè dignus Imperio, eloquentia tantus, ut ei statua à Senatu, non tanquam Cæsari, sed ut Rhetori ponenda decerneretur in bibliotheca Vlpia, cum tali inscriptio: NUMERIANO CAESART, ORATORI TEMPORIBVS SVIS PONTENTISSIMO. Versibus insignis fuit, ut omnes sui temporis Poëtas, facile antecelleret, gestaque parentis lambis describeret.

ret. Hic comes patris in bello Persico fuit, & nimis fletu *A.*
paternam necem, sibi oculos corruptit. Cumque ei aer mul-
tum obesset, lectica occlusa ferebatur, ac factio Apri socii
fui, qui Imperium conabatur inuadere, est occisus. Et cum per
plurimos dies, à multisde Imperatoris salute quereretur, at-
que Aper illum nō uideri posse affereret, q̄ ob oculos ægros
a uento, & Sole se subtraheret, fætore tamen cadaveris pro-
dita mors est, uec mansit inulta. Nam Aper in concione à Dio-
cletiano, cùm Imperato esset factus, confessus est. Sic mode-
stus & frugi iuuenis Numerianus, cui Mars in armis familiare
numen præbuit, Minerva peculiarium adiuit, & cytharam pre-
buit Apollo, miserè ab impio Apro præfecto Prætorij interfic-
etus est.

In hoc Numismate continetur statua Herculis, nuda, co-
mata & barbata, leonis pelle circundata, sinistro latere clau-
incubens, dextram in seniore positam habens, adiecta in-
scriptione: VIRTVS AVG.

CARINVS, alter Cari filius, homo contaminatisimus, a-
dulter, frequens corruptor iuuenturis fuit. Huic cùm à patre
contra Persas proficidente, Gallia, Hispaniæ, Britannæ, & to-
tus ferè occidens, cum Ilyrico atque Italia tradirus esset, enor-
mibus uitij, & ingēti fæditate se maculauit, optimos quoq; amicos relegans, pessimos sibi adsciscens. Cællarium suum
hominem impurum urbi præfecit. Præfectum prætorio occi-
dit. Notarium stuprorum & libidinum consciūm, iuinto pa-
tre consulem fecit. Eum pater, nisi morte præuentus, ob nimis
am libidinem è medio tollere, ei que Cæsaris nomen cum Im-
perio abrogare decreuerat. Vbi uero pairis & fratris intellexit
interitum, liberius se omnibus immersit uitij. Senatores ui-
ros, ac Magistratus libidinum suorum ministerijs detuipans,
uxores ducendo & reiçendo nouem duxit, pulsis plenisque

præ-

prægnantibus: nimis, inereticibus, pantomimis, canticis, atque lenonibus palatium impletuit, plurimumque illis detulit. Vbi audiuit Diocletianum ab exercitu in Persie Imperatorem electum, cum exercitu contra eum progressus, & multis tandem prælijs apud Mergam in Dalmatia uictus, occubuit.

In huius posteriore Numi parte apparent signa religionis,
cum inscriptione: PIETAS AVG.

Resert Aurelius, Sabinum Julianum inuasisse Imperium, &
à Carino in campis Veronensibus occisum.

DIOCLETIANVS ex Dalmatia, utroque parente obsecuro & ignobili, patre scriba & liberto Amillini Senatdris, matre Dioclea natus, à pueritia militare coepit, ac gregarius milies in Gallia augurium futuri Imperij accepit. Deinceps successu dignitatum interfecit Apro, ab exercitu Imperator creatus, profligato ac prælijs uicto Carino Augustus est appellatus, & à Senatu magno honore exceptus. Cum autem in diuersis munib[us] partibus insigne excitarentur tumulus, pluresque undique insurgerent Tyranni in Gallijs, Britannia, Aegypto, atque Italia, Diocletianus, cui vir prudens, animaduertens conforce Imperij opus esse, Maximianum legit, mox Galerium Maximum, & Constantium Cæsares fecit. Tantaque fuit in gubernanda Repub. inter eos concordia, ut alter alteri, nunquam repugnauerit, Diocletianusque se louium, Maximianus Herculeum uocari passi sint. Deinde Diocletianus in Aegypto contra Achilleum, qui se Imperatorem fecerat, strenue pugnans, eum superauit, ac interfecit, totamque Aegyptum pacauit. Deinde in Oriente plurimas nactus uictorias, maximus est ei à Senatu triumphus decretus, cum inclytis cognominib[us] populorum à se deuictorum. Quibus non contentus, diuinos sibi usurpauit honores, ueluti cœlestis in eo esset ma-

164   *I M A G I N E S*

festas, uoluitque adorari, more regum Persarum. Pedesq; ex osculandos omnibus sine generis discrimine exhibuit, idque edicto sanxit. Aureo quoque & gemmato currus triumphauit, splendidius multò, quam ueterum quisquam. Senio consecutus, decreuit se Imperio abdicare, & priuatus uiuere, quod & fecit Nicomedie, quo die & Maximianus Mediolani deposuit Imperiales fasces, ac imperauit **xx.** annis. Post depositum imperium, mansit priuatus Salonis, rei rustica indulgens, annis **x.** Sed cum à Constantino & Licinio vocaretur ad festa nuptiarum Constantiae, excusans per senectutem minimè licere, atq; Imperatores minacibus literis, se excusationem non admittere, rescripsissent, suspectans necem dedecorosam, quod fauisset Maxentio ac Maximino, uenenum sumpsiisse ferunt, at que ita occubuisse, Anno ætatis **LXXXVIII.** ac deinde à Senatu inter diuos relatus. Vir sagacis ingenii, acrique iudicii, in Christianos crudelissimus, & ualde impius, & crudelis, quorū multa milia interfici iussit.

In hoc Numismate apparet Diocletian⁹ & Maximianus currui ex auro & pretiosis lapillis, quiq; quatuor equis trahuntur, sellis curulibus ornatis gemmis, insidentes. Quorum capitib. imminebant uictoriae alatæ duæ, coronas ex Lauro Imperatoribus imponentes. Currum præcedunt milites fercula ferentes, addita inscriptione huiusmodi: **TRIVMP. DE ORIENT.**
MAX.

Triumphus autem talis fuit: Præferebantur in uehiculis tabulae, signa, colossi, hostium galeæ, thoraces, ocreæ, peltae, scuta, uexilla, pharetrae, relæ, arcus, enses, fræna & equorum picturata strata, opes, tapetes, & quæ pretiosa & digna spectaculis, deuictis hostibus, allata erant: & modò ex Oriente, utputa Assyriis ac Persis, tentoria, & ex Babylonico opere multa. Post ingens hominum grex, qui in uasis ferebant aurum argenteum & purum & signatum. Singula uasa ualidi suuenes humeris ferebant. Post argentei crateres, pelues, phialæ, calices, uestes, & tota regia suppellex, & uasa ex solidis gemmis. Hinc fercularum multitudo, & hos sequebantur tubicines bellicū clangorem intonantes, deinde boues auratis cornibus, quorum medios uitæ cingebant, necnon & frontibus uitattos ad sacrificium succincti Popæ, hoc est ministri agebant. Sequebantur & alijs ministri cum argenteis patinis: regia dehinc proles, uxores, & nati, & sorores cum pincernis seruisque ac nutribus, & pleraque Persarum nobilitate patrio more uestiti omnes, sed palliati. Spectaculum oculos eti si hic impleuit numerum, tamen lætiores reddidere tabulæ due: Altera ipsam Persida ostendens suppliciter tollentem manus, & exorantem à P.R. genitum

tium uictore, ueniam: Altera Narsen regem fugientem conspi-
ciendum præbebat. Post ingens captiuorum turba satis mœ-
sta, in qua fuerunt Scytharum & uariarum gentium duces, qui
lacrymas effundebant. Präferebantur aurea coronæ, & mune-
ra uictori dono data. Propius currum præcedebant homines
stipitibus sudibusque accensis, qui turbam subimpueret. Post
triumphantium currus, ex auro & lapillis pretiosis, quem tra-
hebant quatuor equi, candore certantes cum niue. In quo sel-
læ curules duas ornatæ geminis, in quibus sedebant principes
terrarum. Triumphantium capitibus imminebant uictorię a-
latæ. Diocletianus fuit una corona ex Lauro contentus, simili
& collega Reges uero Persarum Tiaram, qua utebantur, trib.
coronis exornabant. Currum sequebantur captiuitate libera-
ti, raso capite & pileati, deinde equites laureati.

DIOCLEA Diocletiani Imperatoris mater. Ab hac filius an-
te Imperium Diocles uocatus,

Numisma ex ære Diocletiani, cuius posterior facies repræ-
sentat globum, qui à leone procumbente sceptrumq; ferente,

& aquila pedibus fulmen, alis sceptrum tenente sustentatur.
Supra globum duæ manus coniunctæ apparent, cum tali inscrip-
tione: C O N C O R D I A P E R P E T V A. Intra subscriptum:
I M P. A V G. N N.

N A R S E V S Rex Persarum, Vareani secundi filius & Var
racis nepos, sub Diocletiano Armeniam, & Mesopotamiam
bello lacesebat, pluribus Regibus Sironitarum, & Alanorū,
multisq; ducibus propinquis in auxilium uocatis. Contra eū
missus Galerius primum æquo marte pugnatum est. Vnde
Galerius animolior factus, dum contra tantam multitudi-
nem incōsultius progrederetur, haud longè à Carris omnem
penè amissit exercitum. Sed collecto iterum exercitu, reperito
hoste in maiore Armenia, castra noctu hostilia ex improviso
x x. milibus equitum adorius, Persarum multitudinem se-
lici pugna stravit, fugato Narsio, pellicibusq; cum gaza om-
ni regia captus.

In hoc aureo numo est statua loricata, & paludata, in sugge-
stu stans, concionatura militibus, cum inscriptione: EXERCI-
TUS PERSICVS.

A C H I L L E V S in Aegypto Imperatorem se fecerat, contra
quem Diocletianus proiectus, Alexandriæ obfessum, feris di-
lanandum obiecit.

In huius argenteæ monetæ parte altera continetur statua
muliebris in sella sedens, utraque manu signa militaria te-
nens, cum inscriptione tali: FIDES MILIT.

CE-

CERAVSIVS, qui ab alijs CAVVSSIY^S appellatur, homo familiæ sordidæ, sed ingenio manuque promptus, ac rei militaris peritissimus fuit. Imò à militia strenua nomen & famam assecutus hand vulgarem. Cum apud Bonnam tractu Belgicæ pacandum mare suscepserat, & obseruanda Oceani littora, quæ tunc Franci & Saxones infestabant, ac insolentiū se gereret, nec pradas à Barbaris ablatas, aut prouincialibus restitueret, aut Imperatoribus mitteret, nec etiam Barbaris intercipere iter, contentus præda ac ipolis dicari, iussus à Maximiano occidi, tumpta purpura intrauit Britanniam, ubi frustra cum illo bella cepta sunt. VII. autem anno ab Alecto Socio est interemptus, qui etiam trienio occupatis Britannijs, ab Ascopiodoto Præfecto prato, est superatus.

Hoc Numisma argenteum in posteriore parte habet statu-
am muliebrem stolatam, globo insidentem, dextra sceptrum,
sinistra Cornucopie tenentem, cum inscriptione : G A L-
L I A.

M. AVRELIVS VALERIANVS MAXIMIANVS
L 4

cognomento Herculeus, uir natura ferus & immitis, ardens libidine, utpote, qui cum duabus sororibus rem habuisse fertur, consilijs stolidis, ciuitatis expers, ortu agresti, ferox natura, Cæsar Augustus à Diocletiano dictus, probè se ei subnuit, atque in omnibus obtemperauit. Tumultus in Gallijs, quem Amianus & Aelianus excitauerant, sub specie tyramnis cum tota factione Bargadarum mira celeritate comprescit, statimque deleuit. In Africa Gentianos deuicit, qui uix imperi truere pacem. Pullulantib. per uaria loca bellis, Constantiū hic, Galerium Maximum Diocletianus sibi adoptauerunt, ac affinitate sibi iunxerunt. Rebus undique compositis, cum Diocletiano Mediolani Imperium abdicavit: sed paulo post plurimum penituit. Nam audiens filium suum Maxentium à Prætorianis militibus electum, è Lucania, in qua sedem priuatus elegerat, circa amoenissimos agros, spe resumendi Imperii motus, ad Vrbem se contulit, simulans filio fore auxilio. Unde milites indignati, tumultum excitarunt, quod talia tentare esset ausus. Sed ille se excusat, dicens se huiusmodi simulasse, tentaturus num à militibus filius diligeretur. Inde in Gallias profectus ad generum Constantinum infidias ei parauit, ut eum Imperio deturbaret. Sed per Faustum uxorem, quæ patrini maritum prætulit, detectæ sunt. Quem Constantinus apud Massiliam obsecsum uiuum cepit, eiusq; iussu fractis laqueo ceruicibus, occubuit. Talem exitum meruit sanguinarius, & cruentissimus Imperator in Christianos, cum annos xx. regnasset, ætate sexagenarius: qui alioqui plures titulos uictoriarum habuit, ut in fractis marmoribus Romæ conspicitur, in hanc scilicet formam: M. AVR. VAL. MAXIMIANO INVICTO AVG. PONT. MAX. SARMATIC. MAX. GOT. MAX. IMP. VIII. COSS. III. PP. PROCOSS.

In æreo hoc Numismate appetet ara, cui ignis est iniectus. Vtrique aræ lateri Diocletianus & Maximianus paludati assintunt, sinistris globum tenentes, dextris eleuatis iurare uidentur. Inter quos ad aram stat statua concordiae uelata coniungens ambos. A tergo cuiusque Victoria alata coronas

Imperatoribus imponens, cernitur, cum huius-

modi inscriptione: IMP. NN. AV-

GVST. subscriptum però: FI-

DES EXERCIT,

EUTROPIA Maximiani Imperatoris uxor , ex quo Maxen-
tium Imperatore & Faustum , quæ Cōstantio nupsit, sustulit.

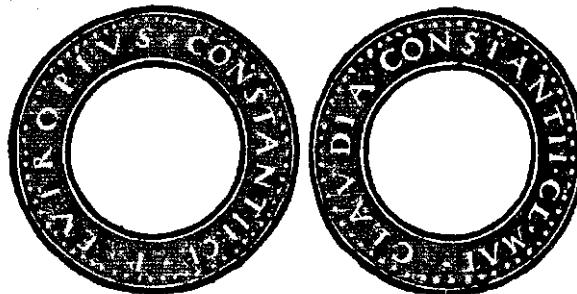
FAUSTA Valerij Maximiani Herculei ex Eutropia filia, quā
pater Constantino Imperatori in uxorem tradidit.

FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIUS
CHLORVS, ex patre Eutropio , Romanæ gentis nobilissimo , & matre Claudia, Claudi Augusti filia , genitus, à Maximiano & Diocletiano cum Maximino in Imperio adoptatus est. Cūm seniores Augusti Imperium abdicasset, Romanusq; orbis inter hos esset, ac Constantino Galliæ, Hispaniæ, Italia cum tota Africa cederent , Afriçæ & Italizæ administrationem recusans , quod existimabat ab uno tantum pondus minimè sustineri posse, Gallijs contentus, illis diligentissimè præfuit. Eoq; regnante in Hispanijs, in Gallijs & Alpibus nulli motus fuere, atq; hostes populi Rom. ab armis cessauere. Anno uero Imperij XIII. Eboraci morte consumptus, occubuit, relictis liberis ex Helena Constantino magno, ex Theodora uero Maximiani priuigna Amiaballiano, Constantio pa-

tre Iuliani, ac Constantii Licini Imperatoris uxore. Vir pius & Christi cultor maximus, Christianis Consulibus in rebus agendis semper usus, & cui præ cæteris religio Christiana cor di fuit, & idola odio & abominationi. Natura etiam mirissimus, diuitiarum spretor, modici cultus, ita ut à fictilibus non abhorret: tantæ etiam modestiæ, ut facilem & amabilem cunctis se præberet, unde plurimum diligeretur. Chlorus cognomento quasi viridis, à colore dictus est.

In Numisinate hoc æreo adparet Imperator loricatus & pæludatus, galea cristata ornatus, dextro genu equo prostrato innitens, in sinistra manu clypeum, dextra telum ferens, quo capiuum equo deiectum, & iam humi supplicem iacentem pertenti ueniam similem, confudit, cum inscriptione : F B L. Intra subscriptum : C O N.

VTRCVS vir potens inter Dardanos, Constantini pater.

CLAVDIA CONSTANTIA filia Crispi fratris Flauij Claudi Imperatoris, non filia Claudii, quia sbole caruit, & mater Constantij.

THEO-

THEODORAM priuignam Maximiani, uxorem habuit Constantius, ex qua liberos suscepit Amiaballianum, Constantium Iulianum Principis, & Galli patrem, & Constantiam Liciniij Imperatoris uxorem.

GALERIVS MAXIMINV S, ortus parentibus agris in Dacia ripensi, pastor quium, unde & illi cognomen Armentarius, militia præfás, à Diocletiano adoptatus, & Cæsar factus, tradita ei filia Valeria, ad Orientem pacandum, contra Narseum missus est. Vbi primum infelicer, deinde fortissimè & prosperè pugnauit. Augustus factus, duos sibi adorauit Caesares Seuerum & Maximiñum. Mortuo Seuero confortem Imperij Licinum fecit, ac contra Maxentium Romā profectus est. Sed militum defectione cognita in Illyriam rediit, ac ob fœnam in cunctos libidinē, & in Christianos horrendam crudelitatem, in morbū incidit, & ulcere inguinibus innato, uermibus undiq; erumpentibus, frustra medicis medicamina adhibentibus, fœdissimo, sed tamē digno exitu, periret, cū solus regnasset annos XI. cum Cæsaribus, & imperij sorte annos XVII. Homo sanguinarius & crudelissimus,

Simulacrorumq; cultui usq; ad superstitionem deditus fuit, nihil sine augurijs & diuinationibus agens, delitjs & luxu ad infaniam usq; dissfluens, matronis castissimisq; virginibus in fidias undiq; locans, nec urbem aliquā sine adulterijs, & virginum stupris incontaminatam relinquens.

Aureus hic Numus ex altera parte habet ædificium sphæricum quadratis & rudibus lapidibus extructum : in cuius superficie turres exiguae altitudinis rotundis globis impositis adparēt. In medio eius ianua est aperta, in qua loco inferiore ara rotunda figuræ, cui ignis est impositus, eminētiori uero loco stella uidetur. Arae absunt duo Imperatores loricati, paludati, laureaç; ornati, sinistris manibus schedas gerentes, dexteræ in ara iungentes, & à cuiusq; tergo Tribunus militū conspicitur, cum inscriptione: **FIDES MILITVM.**

VALERIA Diocletiani filia, quam pater post adoptatum sibi Galerium Maximinum, eidem in uxorem tradidit.

S E V E R V S, postquam Constantinus Italiam & Africā reliquit, a Galerio Maximino addito collega Maximiano, Cesar

far & Augustus dictus est, atque Italiae & Africæ Præfetus. Sed cùm Maxentius in Urbe à prætorianis Imperator creatus, ac contra eum Seuerus cum exercitu profectus esset, uiribus impar, fugere coactus, Rauennæ captus, & cæsus est, Anno Imperij II.

In huius monetae æreæ facie posteriore continentur duæ statuæ Imperatorum loricatorum & paludatorum dextris globum tenentium, cui Viforiola alata insitit: alteri ad dextram stanti, & schedam sinistra tenenti, coronam lauream impositura. Statua uero altera Imperatoris ad sinistrâ stans, hastam sinistrâ manu tenet. sub globo inter utrangs statuam B. litera viderut. Inscriptio talis legitur: C O N C O R D I A M I L E T Y M . Infrâ scriptum: A L E .

M A X I M I A N U S uero nomine D A Z A dictus, ex sorore Galerij Armentarij progenitus, ab eodem cum Seuero adoratus, & Oriente Præfetus, Cæsar quadriennio, dehinc per Orientem Augustus triennio fuit: ortu quidem atque instituto pastorali, ceterum sapientissimi cuiusque cultor, amator literarum, ingenio quieto: sed fuit uini audior, unde nonnunquam ebriosus, quædam iubebat asperius, deinceps in sobrium tempus ac natuum omnia distulit, ignorans se quæ antea iussuerat, præcepisse. In Oriente contra Christianos maximè delæuit, licet prius, quam se Augustum, uir & arrogantia inflatus aduersus Constantinum & Licinium extolleret, simulata humanitate Christianis parceret. Sed cùm aduersus Licinium res nouas in oriente moliretur, rupto fædere, cum filijs, quos iam socios Imperij assumperat, oppressus est. Nam & exercitus eius ferro concidit, & qui superfluerunt eo relitto, alijs se dediderunt. Ipse abiectis Imperij insignibus, fugitiuus se turbis colonorum immiscens, in agris latuit, & ne uitius caperetur, se strangulauit Tarsi, cùm imperasset annos VII.

Numisma hoc aureum refert statuam uirilem, barbatam, caput corona turrita ornatum, pectori & brachijs nudis, sinistra Cornucopiae ferentem, dextra patinam in ara sacrificantem. Ad cuius finistrum latus litera N est posita, cum tali inscriptione: G L O R I A P O P V I R O

M A N I . Subscriptum:

P. L. C.

M A X E N T I V S Maximiani Herculei ex Eutropia Syria filius, quem alij arte muliebri suppositum ferunt, quo charior esset marito prolem cupienti. Hic à Prætorianis, non abnuente Senatu, Imperator dictus, Seuerum, qui aduersus se exercitum ductabat, circa Rauennam interfecit. Imperium, non ut Augustus, sed ut Tyrannus exercuit, Prætorianis eum ad omnem fæuitiam impellentibus. Asperitate similis Maximiano patri, fæuitia Domitiano & Commodo, plerosque claros uiros occidit, bona diripuit, noua uectigalia inuenit, in occidendo, & omni uia exigendo pecunias inexorabilis fuit, mulieribus stuprandis illi libido inextinguibilis. A Constantino magno, qui contra eum in auxilium a Senatu uocatus uenerat, circa pontem Milvium superatus est, absorptusque in gurgitibus. Nunquam cadauer eius postea inuentum. Sic libidinis, & omnis fæuitiae ergastulum Maxentius, periret crudelissime, sed dignissime, Imperij sui anno vi.

Habet Numus hic æreus ex altera parte uictoriam alatam, seminudam, sinistro pede thoracem calcantem, manu sinistra clypeum genu impositum tenentem, dextra hos charæteres scribere uidetur: **V O T. X. F E L.** Ad pedes illius humi iacet captiuus, nudus, religatis ad ter-
gum manibus, cum inscriptione: **V I C T O-**
R I A A B T E R N A A V G. N. In-
fra uero subscriptum:
H C S T S.

LICL

LICINIVS LICINIANVS in Dacia parentibus agricolis natus, ab ijs puer enuritus, extrema pueritia militavit, promotusq; tribunus militum, bello contra Narsem optimè se gesit, ob id Galerio Maximino gratus, & Seuero mortua Imperij consors factus Augustusq; appellatus est. Et primò Illyrijs præfuit, postea in Orientem missus Maximianum fudit ac fugauit. Quia uictoria elatus superbire coepit, & Constantini contemnere, Christianorum Deum irridere, in Christianos omnes desæuire, plerisq; clarissimis ac sanctissimis uiris in uincula coniectis ac atrocissimè necatis, plerisq; in exiliu relegatis, quorum uixores satellitibus in matrimonium concessit. Iure igitur contra eum Constantinus Gallicanas & Italicas uires, non prohibente affinitate, expertus est, ac primò in Pannoniæ campis eum fudit: mox reparantem uires incredibili celeritate ex Europa in Asiam expulit, maleq; reconciliata iterum gratia, per Constantiam uxorem Licinius sororem Constantini cùm rebellis animos homo uecors retineret, Thessalonice à militibus est interfactus, Anno ætatis L X. Imperij XIIII. Homo admodum asper, & uirtus auaritiae & libidinis laud mediocriter deditus, literis ob inficiam adeo infensus, ut VENENVM ET PESTEM REIP. NOMINA RET. Oratores & Philoëphos summo odio mirificè infestatus: Christianis infestissimus, unde illi discordiarum semina aduersus Constantium acriora nata sunt. vxoreni habuit Constantiam sororem Constantini Imperatoris, filiam Constantij ex Theodora, ex qua genuit Licinium iuniorem, & Annabalanum patrem Dalmatiæ Cæsari.

In moneta huius autæ parte altera, continetur statua Iouis nuda, pallio de collo pendente, sinistra hastam, dextra globum tenens, in quo uictoria alata imposita, sinistra ramum palmæ, dextra coronam lauream fert. A dextro eius statuae latere, ad pedes aquila alis expâlis, & à sinistro captiuus, uincis

manibus adpareat, supra quem characteres hi notati **XIII.** Inscriptio talis est addita: **IOVI CONSERVATORI.** Et inferius subscriptum legitur: **SVNG.**

LICINIVS IVNIOR, Liciniij Imperatoris, & Constantiae sororis Constantini Magni filius, quem Constantinus mensu febre xx. Cæsaré fecit. egregius iuuenis, & optimæ indolis, infidijs Faustæ, ne peritia in militando filijs obesset, occubuit.

Numisma hoc æreum habet Apollinis statuam pallio à tergo pendente, ornatam corona radiata, dextra eleuata, sinistra globum gerentem. A dextro eius latere litera R, sinistro F, conspicitur, huiusmodi inscriptione adiecta, **S O L I I N VICTO COMITI.** Infrâ: **N Q.**

CONSTANTIA Constantini Imperatoris ex Theodora filia, soror Constantini Magni, Liciniij Imperatoris uxor, ex qua genuit Licinium iuniorem & Anaballianum patrem Dalmatij Imperatoris.

CONSTANTINVS MAGNVS in Britannijs p^{re}tre

tre Constantio Pio, matre Helena genitus, puer optimis imbutus literis, extrema pueritia in re militari in Oriente sub Galieno Maximiano egit: à quo adolescentis contra Sarmatas, ingenti cum exercitu missus, ultra aetatem, & plus, quam permisit terent anni, hostes non solum profligavit, sed etiam ducem Sarmatarum catenatum Galerio adduxit. Propter eas virtutes Galerio suspectus, insidias fugiens, ad patrem peruenit. Eoque mortuo regnum Galliarum, Hispaniarumque & Cottiarum Alpium sibi testamento relictum, accepit Cæsar, quod triennio summa cū laude rexit, deditissimos & obsequiosissimos habens milites. Italiam ab ijs, qui Tyrannidem Maxentij ferre non poterant, accersitus, cum parte copiarum petijt, & Maxentium auspicio fulgidæ crucis superauit, totamque bienio Italiam, urbemque Romanam pristinæ maiestati afferuit. Vnde primus Romanorum principum cognomen **M A G N I** meruit, eisque arcus marmoreus, triumphis insignis, à Senatu positus, cui huiusmodi inscriptione: **S. P. Q. R. I M P. C A E S.**

II. C O N S T A N T I N O A V G. Q U I I N S T I N C T V D I V I N I TAT I S, E T A N I M I M A G N I T Y D I N E, V N O T E M P O R E, E T T A M D E T Y R A N N O Q V A M D E O M N I E I V S F A C T I O N E I V S T I S R E M P. V L T V S E S T A R M I S. Inde abnegato idolorum cultu, Christianam puritatem amplexus est, Christum ab omnibus colendū præcepit, templaque illi erexit, Christianos Vrbis gubernationibus præfecit, nec alia magis causa acriùs in Liciniū Imperatorem & assinem exarbit, quam quod ille aduersaretur Christianis, eosque crudelissimis supplicijs afficeret. Quem persecutus in Græcia apprehendit, & interfecit. Bella contra Barbaros multa fortissime consecit, semper prospera usus fortuna. Obteute itaque totius Romani Imperij regimine, alegatis curis, animo securus, à bellis ad pacis studia conuersus, optimum principem egit. Leges sanctissimas tulerit, literis & ipse semper impense studuit, easq; fuit Nicenam Synodum ccc. & xxii. patrum multis dissidentibus indixit, Bizantium instaurauit, & suo nomine Constantinopolim denominauit, eoque Imperium transtulit. Lauacrum baptisinati in extremum usque tempus distulit, sorte quod iturus contra Persas, uolebat in Iordanem baptizari, Christum imitaturus. Senex, Persis Mesopotamiam diripientibus bellum indixit, ac copijs coactus ipse Sotiropolim urbem petijt, ut aquis calidis senile corp' soueret. Et prius quam se ablueret, a medicis pharmacum darum, quod à ministris ueneno corruptum erat, intrepidus ebibit, ac paulo post in morbum incidit, quo & tandem extinctus est. Corpus eius Constantinopolim regali pompa, comitante filio Constantino deductum, & ibidem in templo xii. apostolorum cū matre sepultum, Anno aetatis L X V I Imperij xxxii. minus mensibus duobus, relictis filiis tribus,

178 IMAGINES
Constantino, Constante, & Constantio.

Aureum hoc Numisma fuit magnitudine, quali apparet, in cuius posteriore parte Imperator loricatus & paludatus, thoraci insidens, statua millebri globum offerenti, in quo victoriola est alata, dextra coronam lauream, sinistra ramum palmæ tenens. A tergo uero Imperatoris alia uictoria alata apparet, Imperatori coronam imponens, cum inscriptione: SALVE
ET SPES REIPUBLICÆ. Infra: SMHR.

In hoc priore Numismate ex parte altera, imago Constantini Magni apparet.

Numisma alterum æreum Constantinus Romæ excudit, in altero latere habens lupam infantes Romulum & Remum lactantem, eosque lambentem: supra eam duæ stellæ uidentur. Haec literæ infra subscriptæ: A F Q.

Tertius Nummus æreus, Constantinopoli excusus, continet uictoriam alatam, dextra telum, sinistra clypeum gerentem,
p^o

I M P E R A T O R V M. 179
pede dextro rostrum natis calcantem, his characteribus sua
scriptis: **C O N S Z.**

HELENA Coel Regis Angliae filia, uel, ut alij uolunt, hu-
mili loco inter Britannos nata, uxor Constantij, ex qua Con-
stantium Magnum genuit, coactus autem repudiare eam, ut
Theodoram Herculei priuignam duceret, Mulier sanctissi-
ma, & religioni Christianae maximè dedita, filio nondum ba-
ptizato, Christiana facta, filium Constantium ad Christi reli-
gionem, maximis quibus potuit precibus, attrahere est cona-
ta. Sanctam Crucem in locis abditis inuenit. Octogenaria diem
obiit, & Constantinopolit in templo XII. Apostolorum in
sepulchro, quod Constantinus sibi, posterisque suis extruxit,
sepulta.

Latus alterum continet muliebrem statuam, dextra Lauri-
tam ferentem, in sinistra quid habuerit, ob uetus latet co-
gnosci non potuit.

MINERVINA Constantini magni prior uxor, & Crispri Ca-
xaris mater, quam Constantinus ualde dilexit.

FAUSTA, Constantini Magni altera coniux, ex qua quinque liberos, Constantinum II. Constantium, & Constantem, filias Helenam, & Constantiam procreauit. Cuius fraude Crispus priuignus interfactus est. Sed post aliquot annos cognita causa a Constantino, quem Helena mater ardore niunio Nepotis increparat, in balneas ardentes connecta, necata est.

CRISPVM ex Mineruina filium Constantinus pater adhuc priuatus Caesar in fecit. Eum Fausta deperibat, & ad libidi nem sepius tentauit, renuentemque apud maritum detulit, illum sibi uoluisse uim inserre, cui Constantinus fidem habens, Crispum ad Polam Histriæ interficere iussit.

In hoc æro Numo currus à quatuor equis tractus, cum nibus appareret, in quo sedet statua Apollinis corona ex radice ornata, dextra flagellum, sinistra coronam Lauream tenens, cum inscriptione: SOLI INVICTO.

Post mortem patris Constantini Magni, Imperium ad tres filios **CONSTANTINVM, CONSTANTEM & CONSTANTIVM** ad Dalmatiatum peruenit. Ac diuisione facta Constantino Gal-

Galliae, Hispaniae, Alpes Cottiae, Britanniae, cesserunt. Quia non contentus ob Italiae Africæque ius, cum Constante diffire cœpit, Legatosque de noua facienda diuisione, misit. Cum autem minimè proficeret longis querimoniis, suis uiribus fretus, rem armis exequi statuit, ac bellum cuile contra ius, fratrum mouens, regiones, eo absente, depopulatus est. Et iam ad Aquileiam peruenerat, ubi primùm missos à fratre milites, ut conatum eius repelleret, exceptit, & incautius fœdeque temulentus cum illis congressus, cum equus principis iectus uulnere sessorem deieisset, à militibus circumventus, humili incens fine purpura incognitus, multis ictibus confossus & obruncatus est, ac in fluuium, cui nomen Alfa, haud longè ab Aquileia, proiectus, Aetatis anno xxv. Imperij triennio nondum finito.

In hoc Numismate duæ statuæ loricate, paludatae, galeis cristatis impositis, apparent, quæ ad dexteram stat, demissa sinistra clypeum, dextra hastam fert. Quæ uero ad dextram consistit, dextra manu clypeum, sinistra hastam tenet. Inter utraque signum militare est positum, cui appensum labarum, in quo hoc signum uidetur, cum inscriptione: GLORIA EXERCITVS. Infrâ: H. sis.

D A L M A T I V S Anaballiani Constantini Magni fratri filius, Cæsar & hæres una cum filiis à patruo institutus, in Oriente imperauit, in omni actione patruo, quam patri similior, unde & uirtus illi obscurit. Nam uix tertium Imperij adimplevit annum, cum factio Constantij patruelis est interfectus, seditione militari, Constantio dissimulante.

Argentea hæc moneta ex altero latere continet statuam Appollinis nudam, corona ad radiorum similitudinem composta, ornaram: dextra globum, sinistra flagellum fermentem, addita inscriptione huiusmodi:

S O L I I N V I C T O .

M 3

CONSTANS Italiam, Africam, cum insulis, Illyricum, Dalmatiam, Macedoniam, & Achaiam sortitus est, ac fratre cetero, Galliam magno conatu Alpibus superatis, intra biennium in potestatem rediget. Egit primitum bonum, strenuum & iustum principem, praeuitque Gallis, ut bonus rex. Mox sueratum felicitate, siue aduersa ualetudine immutatus (pedibus enim manibusq[ue] articulorum dolore uexabatur) cunctis ingratius, difficilis, morosus, & iam prouincialib[us] grauis, quam militibus illiberalis esse coepit. Ob id coniuratio in eum est facta, auctibus Chrestio & Marcellino, simulque Magnentio, incautus, fessus uenatione, intra territorium quiescens, ad Helenam oppidum Pyrenæo proximum oppressus est, cum imperasset annos XIIII. uixisset XXX.

In hoc argenteo Numismate apparet statua loricata & palu data, sinistra hastam, dextra labarum tenens: in quo tale signum conspicitur, cu inscriptione: **TRIUMPHATOR GENTIVM
LABARVM.** Infrâ subscriptum: **SIS.**

NEPOTIANVS Eutropiae sororis Augustorum filius, Constante insidijs Magnentij interfecto, gladiatoriis stipatus

Vas à populo Romane Imperator est creatus, Augustique nomine accepit. Sed ab Heraclide Senatore Magnentianæ factionis fato, facta proditione, simulans uelle cum eo loqui, obturcatus est, capite palo fixo per Urbis itinera deportato, cunctim perasset dies **xxx.**

Aereus hic Numus ex altera parte representat mulierem: frontam, Trophaeis insidente, dextra Victoriolam alatam, sinistra hastam tenentem, adiecta inscriptione: ROMA FELIX.
Infrā: *

CONSTANTIVS tertius frater, in diuisione Imperij, cùm ei attributus esset Oriens, morte Constantis intellecta, ulturus eius caudem, Gallum patruelē Casarem fecit, & Orienti præfecit. Ingenti exercitu aduersus Magnentium comparato, memorabili illum prælio ad Murtiam fudit, quo Romani vires Imperij penè concidere, **LIII.** milibus utrinque desideratis. Mox cùm Magnentius bellum reparasset, ad Lugdunum iterum eum uicit, Gallum à se anteā Cæsarem dictum, fecocientem & insolentem supra Cæsari nomen, intersecit, ac solus rerum omnium potitus est. Tyrannos undique oppreffit, ac contra Persas sapius infeliciter conflixit stultitia suorū militicum. Quibus ad sua abeuntibus, cùm Romani cum Ormisda regis Persarum filio inuisit, Julianū Galli fratrem, tres & uiginti etatis annos agentem, Cæsarem fecit, forore suo Heliaca ei in matrimonium tradita. Eumque in Gallias aduersus Alemannos eas tunc vastantes, cùm paucis equitibus misit. Qui re feliciter gesta, cùm Imperator ab exercitu esset appellatus, de eo certior factus Constantius, aduersus Julianum exercitū misit. Sed febre corrept⁹, usq; ad radices motis Tauri seistica uectus, peruenit, ibique apud Mopsorenem febre intrinsecus exurente, quam indignatio nimia uigiljs aupebat, decessit anno Imperij **XXIII.** ætatis **LX.** Princeps se-

lix bellis ciuilibus, externis lacrymabilis, mirus artifex in sagis iaculandis, à cibo uinoque, & somno mulum intemperans, patiens laboris, facundiæ cupidus: quam cum assequi, tarditate ingens non posset, alijs muidebat.

In parte altera continentur duæ statuae loricatoræ & paludatoræ, hastas & clypea tenentes, inter utræque duo signa militaria posita, inscriptione tali: **CONCORDIA EXERCITVS. IN-
SIAM TRP.**

GALLVS patre Constantio, fratre Constantini Magni, matre Galla sorore Ruffini & Cerealis viororum Consularium apud Tuscos, in Massa Veternensi progenitus, & satis liberaliter educatus, ferinos tamen mores educatio tollere non potuit. Erat natura ferox, & ad tyrannidem pronior, si suo iure imperare licuisset. Huic cum Constantius Imperator sororem suam Constantiam iunxit, & in Antiochia ad tuendum Orientem eum reliquisset, ille noctu cum satellitibus incognitus per Lupanaria, & tabernas cursitabat, sciscirabundus subuoce Græca & alterata, quid de Cæsare sentirèt, male de ipso locutos trucidabat. Domitianum Præfectum prætorio, & Montium Afrum, senem Quæstorem ab Imperatore, qui de sceleribus eius iam senferat ad corrigendum eum missos, per forum tractos, & male uerberatos, suadente uxore, iugulauit. Quod intelligens Imperator ad eum adducendum milites misit. Sed is Constantiam uxorem ad fratrem placandum misit. Quia in itinere mortua, Constantius eum dignitatem priuatæ exilio damnauit, & postremo interficere iussit, cum uixisset annos undetriginta, Imperij sui anno **III.**

In hoc Numisinate Imperator in suggestu stans militibus concionatur. Inscriptio: **FIDES MILIT.**

CONSTANTIA Constantij Aug. soror, Constantij Magni filia

Illa, Galli uiri scelerati uxor. Haec supra modum turgida, utrum ad crudelissima quæq; facinora inflammauit, ac à Gallo marito ad placandum fratrem Constantium misla in itinere in Bithynia repentina febre consumpta, decessit.

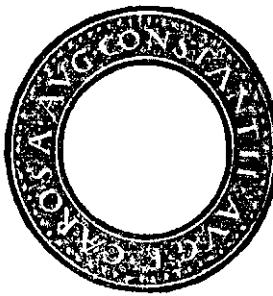
SE^BIA foror Eusebij & Hippatij uitorum Consulariū, Constantij Imperatoris prior uxor, quam & præcipue dilexit, eximiae pulchritudinis: sed quæ famam uiri laceraret magis, quam modestioribus foeminiis conuenit. Ob mariti impotentiam prius ad tabē redacta. Post inuersi uteri dolore, quæ suffocationem matricis Medici uocant, occubuit.

PAU^STINAM foeminam formam pulcherrimam, priore mortua, matrimonio sibi iunxit Constantius, quam in partu, edita prius posthumia, amisiit.

POSTHUMA Constantij & Faustinæ filia, matris nomine e-
tiam Faustina appellata, Gratiano matrimonij iure copulata.

Alias habuit filias Constantius, ANASTASIAM & CARO-
SAM, quas Martianus presbyter Nouatianus in Grammati-
ces rudimentis instituit, A quibus Thermæ Anastasianæ &
Carosæ sunt appellatae.

VETRANNIO, qui ab alijs BRITANNION dicitur,
magister

nagister militum, Magnentiarum partium, grandævus iam & cunctis amabilis in Pannonia aduersus Mursiam, ad tuendū Illyricū, ab exercitu Illyricano Imperator est appellatus. Cū de Magnentij morte compreserit, posita purpura, & ueste indutus Gallica, Constantium adiit, & obuius uenienti factus in Thracia obuolutus pedibus, ueniam petiit, & impetravit. Imperator etiam senem ducem amplexus, patrem eum uocauit, & coenæ adhibuit. Et grandæuo uro non modò uitā, sed uoluptuarīu etiam otium dedit. Iussit enim abire Prusiada Bithyniæ caput, & propinqua oppida uoluit, ut ad iustū senis cōtribuerent. Vbi quiete magna sex annos uixit. Homo prōp̄ ad stultitiam simplicissimus, probus, iucundæ ciuitatis. Sed omnium liberalium artium adeo expers, ut prima litera rum elementa, iam decrepitus Imperator uix disceret.

In hoc æreo Numismate sunt duæ manus iunctæ, caduceum tenentes, cum inscriptione: CONCORDIA ARTERNA.

S Y L V A N U S Bonisij filius, in Gallia natus, bello Lici-
niano, sub Cōstantio clarus, Tribunus sub Magnentio, pōst
ad Constantium defecit, à quo missus in Galliam, felices suc-
cessus habuit. Quos Constantius suspectos habens, insidijs
eum petiit. Hac re intellecta Sylvanus pro cōcione militibus
id est questus, & mox Cæsar appellatus. Sed haud longē pōst
à tribunis corruptis per Uſſicinū pecunia, Agrippinæ in quo-
dam tumultu est occisus.

Aerea hęc moneta ex altera parte tria refert signa militaria,
medio aquila imposita, cum inscriptione: FIDES EXERCIT.

M A G N E N T I U S ex Gallia obscuris ortus parentibus,
comes duorum ordinum, apud Augustam Germaniæ urbē,
à Constante enutritus, magnoq; amore dilectus, & quonda-

ab eo defensus, dolo Constante interfecto Imperium arti-puit, ac post eius nomine & signo illius literas ad eos quos formidabat, scribens, ut ad Imperatorem uenirent, incertos in itinere occidi iussit, ne supererent qui motum facerent. Deinde ingenti agmine Italianam petit, & Mediolani diu immo-ratus, fratrem suum Decentium Cæsarem fecit, misirique cum exercitu trans alpes ad Gallias tuendas. Ipse cum instructio exercitu ad Murtuum contra Constantium prosector est, ac deinde usus Magæ consilio, cum Constantio congressus, ui-etus est, magna strage utrinque facta. Post commissum præli-um fugiens, cum se in Italiam receperisset, apud Ticinum plu-res incertos fudit, profligatiisque exercitus reliquias colligit, & nouo milite suppleuit. Cumque pacis conditiones per le-gatos sèpius tentasset, tantum ducis titulum petens, nec quicquam impetrasset, dimicationis aleam rursus tentare cupièt, iterum cum Constantio conflictu habito, superatus est, Lug-dunumque ausugit. Vbi sentiens undique se custodiri, deef-seque locum fugæ, furorem simulans, fratri Desiderio uul-nera, non tamen letalia intulit, ac quibusdam ex amicis, dein de se ipsum transfosso latere interfecit, Imperij mense XLII.

Aetatis anno XL:

Argenteum hoc Numisma in facie posteriore habet tale si-gnum P à dextra parte literam A, à sinistra D cum huius-modi inscriptione: SALVS DD. NN. AVG. ac sub hoc si-gno literæ hæ scriptæ I. P. I. C.

DECENTIVS à fratre Magnentio Mediolani Cæsar fa-tus, missusque cum exercitu trans Alpes ad tuendas Gallias, audito fratris casu, sibi metuens, laqueo fasciæ ad collum po-sito, apud Senonas uitam finiuit.

Numus hic argenteus continet ex altera parte statuam Her-culis, nudam, pelle Leonis de collo pendente, taurum hume-ris ferentem, dextra eleuata clauam tenentem, inscriptione ta-lla addita: VIRTVS AVGG. Infrâ: P. T.

IVLIA.

IULIANVS Apostata, patre Constantio, Constantini Magni fratre, matre Basilina nobilissima foemina genitus. Puer ingenio sublimi, callido & literarum ardentissimo, adeo ut amore literarum insomnes noctes multas duceret, & uigilias Musis impenderet, institutus in primis in Christiana doctrina ab Eusebio Episcopo Nicomediae, palam Christū confessus est. Deinde Libanio Rhetori instituendus traditus, pretermissa ueritatis cognitione, puerilem animum ad antiquorum crudelitatem flexit, & fidem Christianam deseruit. A Constantio adoptatus, & Cæsar factus, Gallijsq; primū p̄positus, in campis Argentoratensisbus, cum paucis militibus, infinitas hostium copias deleuit, Regemque eorum Chonodormarium cepit. Re bene gesta, in Gallia hostibus s̄ape profigatis, ultraq; Rhenum coactis, concordi assensu, a milibus Parisijs Imperator salutatus est & Augustus. Quo Imperium tenente, populi Rom. hostes intra suos terminos se continue re, & Iustitiam coelo delapsi, rursus ad mortales rediisse dicebatur. Constantio mortuo, aduersus quem bellum ciuile parabat, adeptoq; toto Imperio, Persis, qui per L X. annos fœuissima cædium monumenta in Oriente fecerant, Romanis exercitibus s̄ape repulsi atq; deletis, bellum indixit, ac cum ingenti apparatu Constantinopolim, & hinc transimso Bosphoro, à Chalcedone Nicomediam uenit. Inde Antiochiam & Hieropolim profectus, in Mesopotamiam signa mouit, atq; hinc traecto fluvio, ponte deicto, ut militibus redeundi via intercluderetur, ad hostes peruenit. Ac commissa cum illis pugna, acceptoq; uulnere lethali, & manu cruento repleta, ut Christo blasphemaret, in aërem sanguinem prosciens, dixit: **VICISTI TANDEM GALILÆE, VICISTI** (sic enim Christum uocare solebat) ac vacuatus paulatim sanguine, circa noctis serē medium, epota aqua frigida, uita solutus est, cum imperasset solus annum I. menses VII. Cæsar uero annos VII. Homo statura exigua & gracili, maiestate conspicuus, lau-

tus, laudis immodice cupidus, cultu Numinum supersticio-
sus, Christianos impio quodam odio infectatus, quanquam
à sanguine eorum abstineret, militiam ramen & studia eis in-
terdixit, ne doctores artum liberalium essent, unde materia
decesserat, & paulatim ingenuum fidei defendenda. Plerosq; præ-
missis & illecebris, quali machinis à uera pietate auertit. Quin-
quaginta librum aduersus Christianos edidit, quem tamen argu-
tissime Cyrilus Episcopus Alexandrinus refutauit.

In Numismatis huius parte altera Taurus, & supra eū duæ
stellæ, ad pedes uero anteriores Aquila cum inscriptione: **AN-**
CYRITAS REIPVB. Intra uero subscriptū: **T. CONST.**

CONSTANTIVS filius Constantij Imperatoris ex Theodo-
ra, frater Constantini Maximi, & Iuliani apostatae pater.

BASILINA nobilissima sc̄mena, Constantini Magni fra-
tris uxor, & mater Iuliani Imperatoris.

HELENA Constantini Magni filia, uxor Iuliani. Huic Euse-
bia

bia Constantij Imperatoris uxor insidiabatur, quod ipsa sterilis uixerat, quæstumq; uenenum per fraudem bibere illexit, ut quotiescumq; conceperet, immaturū abiiceret partum. Cum autem in Illyricum Iulianus contra Constantium cum exercitu iret, ex partu mortua est. Corpus eius Romanam perlatum, in suburbano Nomentanæ viæ sepultum est.

IOVINIANVS in Pannonia, patre Varroniano, Comite ordinum agri Singidonenfis natus, prima ætate præceptoris eruditus traditus, haud parum liberalibus artibus prosecut. Ingenio ualde amoeno, nec à literis abhorrente. Cùm Iulianus in Oriente interiisset, ab exercitu Imperator inuitus electus est. Licet paulò antè cùm Julianus lege ab exercitu expulsi fuerit, cingulum militiae deserere, quām Imperatori obtemperare maluisset. Electus autē statim uoluit omnino milites Christianū nomen profiteri, quod & fecerūt. Ac dein de exercitu Rom. traiecit ultra Tygridē fluvium, ibiç; iustum est foedus pacis ad annos xxx. non sine calamitate Romanī Imperii, restitutis quinq; provincijs Transyrianis, quas Galerius Maximinus accepérat. Restituit etiam Sacerdotes & Episcopos, præsertim Athanasium Magnum, qui prius sub Constantio & Galieno pulsi erant. Cumque uenisset ad oppidum Dadastrana, quod est inter Bithyniam & Galatas, cruditate stromachi, siue, ut alij uolunt, in cubiculo recenti tectorio obducto, prunis etiam ardentibus dormiens, repente interiit, Imperij mense vii. ætatis xxxiiii. Vir uultu laetissimo, oculis caesijs, uasta & ardua proceritate, Christianæ legis studiosissimus, literarum haud expers, sed mediocriter eruditus, beneuolus, & in suos propensus, quos ad dignitatis gradus euexerat.

Nunus hic æreus, ex altera parte coronam habet lauream, in qua hæc inscripta leguntur: VOT A PVBLICA.

CHARITO filiam Lucilliani uxorem habuit Iouinianus, ex qua filium genuit Varronianum. Hæc audiens aduentare Maritum, cum filio Varroniano obuiam apparatu regio pro-cessit, sed fatis nolentibus non potuit conspicere maritum.

VARRONIANVS Iouiniani ex Charito filius, quem pater se-cum Consulem hucem infantem, creauerat, qui cum admodū parvulus in curuli sella cum patre ueheretur, uagitu relucta-batur, infelicem patris exitum uoce portendens.

In Numismate Varronianii est statua Ioricata, & paludata, dextra telum, sinistra signum militare serens, cum inscriptio-ne: PRINCIPI IVVENTVTIS.

VALENTINIANVS Gratiani Funarij hominis igno-bilis filius, ipse magnanimus, & rei militaris peritus, sub lu-liano Tribunum agens, quia dijs sacrificare noller, lege ab exercitu exactus est. Quo mortuo nulla discordante senten-tia ab exercitu Nicæa in Bithynia Imperator est electus. Mul-tis undiq; per uniuersum orbem bellis insurgentibus, Valen-tinem

tem fratrem Imperij consortem, & Augustum creauit. Gothos & Barbaras nationes Thracia expulit, Septentrionem omnem cum Saxonibus ad officium rediguit. Parhos à Syria per legatos eiecit. Inquietam Germaniam Theodosij maioris auspicijs pacauit. Gratianum suum filium Augustum appellauit. Paulò pōst cùm Quodorum legationem fatocinia excusantem audiret, subita ira accensus, in morbum incidit, quo mactentibus uenis, cùm nihil eniit posset sanguinis, uoce amissa, sensu integer expirauit, Anno ætatis L. v. Imperij XI. Vir egregio uultu, animo graui, ingenio solertissimo, sermone culuisimo, uitisque infectus, potissimum uaritia. Erga Deum ualde pius, corpore robustus, & à iustitia nunquam alienus, & quibusdam leuerus dictus & uehemens.

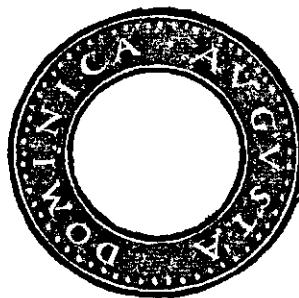
In altera parte est Valentis effigies expressa, cum tali inscriptio: IMP. DD. NN. AVGG. PP.

V A L E N S frater Valentiani, ab eo collega Imperij, & Augustus declaratus, Constantinopolim concedens, bella gesse in Oriente, Procopium tenerè Imperium inuidentem detinuit, & occidit. In initio Imperij Christianæ religionis legibus sicut deditissimus, ac prius, quam cum Gothis Thraciam populantibus, congrederetur, uoluit lauacro Baptismatis inundari, ut uirtute illius & gratia, hostes uinceret. Sed pōst coniugis seductus captionibus, Arriana secta irretitus, iuramento asseruit, se eam constanter tueri & defendere, omnesq; ad eam doctrinam adhortatus est, carpentes uero partim exilio damnauit, partim neccauit. Religiosos uiros per Tribunos & milites fusiibus cedi iussit, ac lege lata Monachos militare præcepit. A Valentiniiano fratre saepe literis admonitus & reprehensus, ut à secta Arrianorum fese subtraheret, non modo non destitut, sed magis in Christianorum perniciem inflammatu est. Contra Scylias & Gothos, qui omnia cædibus & incendijs complebant, uulgans ferocius, quam cautiis in fuga uulnera't ex equo d. ced at, acceptusq; in uile tugurium circa Hadrianopolim, iuxi quoa strues palearum erat cumulata, iniectoq; igne, a Gotl is superuenientibus, flamma absumptus est, Anno ætatis L. Imperij cum fratre XXXL cùm solus regnasset annos III.

Moneta hæc continet statuam loricatam & paludatam: sini stra labarum tenentem, dextra mulierem manibus ad tergum ligatis, crinibus trahentem, inscriptione addita: GLORIA RO
MANORVM. subscriptum: CONOB.

SEVERA Valentianii Imperatoris fuit uxor, ex qua Gratianum filium sustulit. Huius commendatione Valentianus Imperator aliam accepit uxorem Iustinam, quae multorum liberorum mater extitit.

DOMINICA AVGUSTA rarae pudicitiae scemina, uxor Valentis. Haec Hunnis, Alanis, & Gothus uictoricibus signis Constantinopolim obfidentibus utiliter restituit. Nam ex ariano publico multas pecunias & arma cuiibus ac plebi largita, ab urbis uastatione hostes submouit, regnumque cognatis fideliter seruauit. Ex hac unicum filium genuit, qui infans mortuus est.

PRO-

PROCOPIVS genere Siculus, in Sicilia educatus, Julianum principem primo gradu contingebat propinquitatis. Primum occultus notarius, dehinc militaris Tribunus, & post Constantij obitum inter optimates uersatus, quietis publicæ turbator est appellatus: à Juliano præses in Mesopotamia cum ualido exercitu relitus, cum mandato, si res Romanae postularent, ipse de Imperatore eligendo uideret. Mortuo iam Juliano, intelligens louianum Imperatorem electum, è conspectu se sustulit, atque Constantinopolim aufugit, & ope cuiusdam amici Senatoris, cum diu delituisse, & quorūdam ignobilium militum fauore Imperatorem se fecit, eo tempore quo Bythinianum Gothi irruperant, eique auxilia miserant. Sed à Valente in Phrygia multis militibus ad eum deficientibus, superatus est, amissioque exercitu, cum per nemora paucis comitantibus per noctem uagaretur, a suis captus, Valenti Imperatori est traditus, qui abscissa ceruice eius, discordiam ciuilem sedauit.

Numus hic repræsentat Imperatorem stantem in suggestu, & militib. concionantem, cum inscriptione huiusmodi: **EXERCITVS INVICTVS.**

FIRMIUS in Africa Imperium sibi rapuerat, atque noua molebatur. Sed à Valente prælio uictus est, & captus, post occidus: cum Africam composuit et apud Carthaginem, sed prius baptimate ablatus, ut liberior iugulum percussori præberet.

In hoc Numismate conspicitur Imperator trophyis insidēs, dextra uictoriolam alatam tenens, sibi coronam imponēt, sinistra telum, cum inscriptione: **ROMA AETERNA.**

GRATIANVS ex patre Valentiano, & Seuera matre Syrmi natus, literis ab incute aetate haud mediocriter institutus, Poeta & Orator haud vulgaris, princeps plane religiosus ab adolescentia, qui mente pura & immaculabili conscientia, Deum sumum ueneratus est, pudicus & uerecundus, in amicorum officijs fedulus, liberalis & comis. Patruo Valente defuncto, Asiae Lybiæque regna suscepit. Treueris agens Valentianum fratrem iuniorum, Cæsarem & participem Imperij declarauit. Antislites & præsules à Valente expulsi os imminerito, reuocauit. Ab Ecclesia Eunomianos, Phornianos, & Manichæos hereticos amovuit. Admodum iuuenis immensam multitudinem Alemannorum in Gallias irrumperunt, licet impari militum numero, circa Argentoratum fudit. Theodosium magistrum militum contra Gothos in Thraciam misit, & re feliciter gesta, consortem eum Imperij fecit, tradito Oriente cum Thraciae Imperio. Verum dum otiosus ageret, exercitum suum negligens, Alanos, quos ingenti auro ad se transtulerat, ueteri & Romano militi anteferret, adeoque barbarorum comitatu atque amicitia caperetur, ut nonnunquam eodem habitu iter faceret, Maximi insidijs, qui ab exercitu Imperator electus fuerat, circunuentus, periret, cum imperasset annos XV. cum patre V. cum patruo III. cum Theodosio III. Aetatis anno XXIX.

[¶] Alterum huius Numi latus refert uictoriæ alatam, stolam, dextra coronam lauream, sinistra ramum palmæ tenetem, cum inscriptione: SEVERITAS PRINCIPI IVVENTYVIS.

VALENTINIANVS Valentiani Imperatoris, & Iustinæ filius, à Gratiano fratre post patris obitum in Imperij cōsortem adscitus, & in Italiā missus sed eo dolis Maximi interfecto in Illyricum confugit, & tandem in Orientem ad Theo-

Theodosium properauit, à quo liberaliter est exceptus, admonitusque, ne matri assentiret in defendenda Arriana persicaria, sed pietatem paternam sectaretur, qui Ecclesiam orthodoxam semper fuisse tutatus. Ab Italia in Gallias profectus, dum Vienne negligentius moraretur, fraude Arbogasti, Alanorum prefecti, noctu in cubiculo strangulatus, creditur subita, aut voluntaria morte obijisse.

In posteriore latere argentei huius Numi continetur statua Apollinis nuda, corona & radis ornata, dextra flagellum, sinistra globum tenens, cum inscriptione tali: ORIENS INVICTO AVG.

CONSTANTIA Posthuma, filia Constantij secundi ex Faustina uxore, quam imprægnatam post se reliquit, quæ cùm adolescenti, Gratiano, iure matrimonij, est copulata.

THEODOSIUS patre Honorio, matre Thermantia genitus, Hispanus genere, originem à Traiano principe trahens, haud dubie inter optimos annumerādus princeps, quip

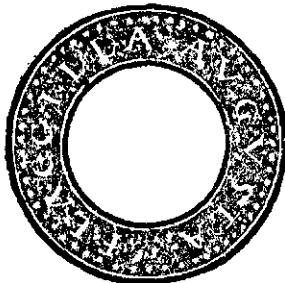
pe qui Remp. Gothicis armis penè oppressam, accitus ex Hispania à Gratiano, restituerit. & ob id Imperator apud Syrmium effectus, Maximum Tyrannum, qui sibi Gallias uendicabat, apud Aquileiā extinxit. Victore quoq; ei⁹ filiū intra infantes annos à Maximo patre Augustū factū necauit, Valentiniāno Imperium asseruit, Eugenium Tyrannum & Arbogastum in Valentiniāni ultionem fustulit, non sine Numinis manifesto iudicio. Cū multò minoribus enim copijs congressus militante illi æthere, & pugnantibus pro eo uectis, insignem adeptus est victoriam. Cum summa gloria potitus amplissimo triumpho liberati orbis, subactisq; undiq; tyramnis, administratione Reip. animum adiecit, filiosq; confortes Imperii faciens, Archadiū Orienti, Honorium Occidenti præfecit. Ipse Mediolani consenuit, ubi in morbum incidens, defunctus est anno ætatis L x. Imperij xvii. Corpus eius Constantiopolim translatum, ibi sepultum est. Princeps uultu, moribus, & successu Traiano fuit similis. Eminens statura, cœlestes magna, ingentes oculi, summa in eo clementia, incredibilis in suos pietas, rei militaris disciplina sagax fuit, nec à literis alien⁹, simplicium ingeniorum admirator, pietatis Christianæ adeo obseruator, ut summa culitate ab Ambroſio Antistite castigatum se, adytesq; prohibitum, tulerit.

In hoc Numislate appetat Imperatoris statua loricata, & pœnitentia, ocreis etiam induita, dextra mulierem seminudam, humi iacentem eleuans, sinistra globum tenēs, in quo stat uictoriola alata, dextra coronam Imperatori impositura, cū inscriptione: PRAEPARATIO REIPVB. Infra: PSISC.

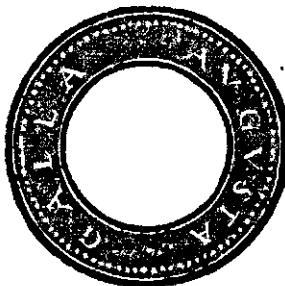
Alter Numislate habet uictoriā alatam, sinistra palmam, dextra globū seruans, aquæsta inscriptio: VICTORIA GOTÆ MAX.

HERMANIA Honorij, uel, ut alijs placet, Theodosij uxor Imperatoris Theodosij mater.

FLACCILLA Theodosij uxor, deuotissima ac religiosissima foemina, quæ multa pietatis exempla e gentibus exhibuit, & maritum sœpe admonuit, ne benefactori ingratus foret: Theodosio marito duos peperit filios, Archadium & Honosium Imperatores.

GALLAM Valentiniani maioris filiam, & minoris sororem, defuncta Flaccilla, fibi matrimonio copulauit Theodosius, ex qua Placidiam Gallam filiam tulit.

M A X I M V S Dux Rom. exercitus, vir strenuus & prob^o, ab exercitu in Britannia Imperator electus, Gallias ex improviso adortus est. Gratianum otio indulgentem, insidijs oppresit. Sed & ipse circa Aquileiam à militibus suis uinctus, Theodosio traditus est, à quo occidi iussus est.

Alterum latus Numismatis refert statuam galea cristata ornatam, trophæis insidente, dextra globum, sinistra Cornucopiam tenente. Inscriptio talis legitur: BRITANNIA PERPET. AVG.

VICTOR Maximi Tyronni filius, adhuc puer, Cæsar à patre factus, & Gallijs præpositor, cum patre à Theodosio trucidatus.

Nuntius iste repræsentat statuam muliebrem stolatam, dextra ramum oliue, sinistra Cornucopiam gerentem, cum inscriptione: PAX AVG.

EUGENIVS Græmaticus & literarū Latinarū præceptor, redi

Iustis scholis in palatio Imperatoris militabat Autographus, ob eloquentiam honoratus, Valentiniandum dormiente accepito in consilium & socium Arbogasto Gotho, militaris ordinis Duce, corruptis cubicularijs, suffocauit, Tyrannidemque arripuit. A Theodosio iustus prelio, captusq; dum ad pedes eius prostratus ueniam peteret, à militibus adstantibus, capite truncatus est.

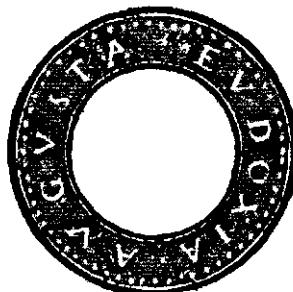

A R C H A D I U M & H O N O R I V M filios Theodosii us uiuens confortes Imperij fecit, & moriens, quoniam ætas eorum nondum matura Imperio erat, tres Imperij tutores testamento sanxit, Archadio, Orientis Imperatori, Russinum: Stiliconem Vandalum Honorio, qui occidentem tenebat: Gildonem uero Africæ præesse uoluit. Russinus uero spe potiundi Imperij, ius legationis uiolans, clam missis munieribus, Alaricum Gothorum regem, contra Archadium solicita uit. Verum comperta proditione, medio conatu à militibus Italicis Russinus, perniciuos tutor, est occisus. Caput cum dextra præciliu, ante ipsas Constantinopolis portas luppen sum, spectantibus omnibus risu atque ludibrio fuit. Pari pœna Caianus comes, & imitator Russini, qui contra Archadiū bellum civile mouerat, Constantinopolimq; urbem ferro & flamma uastauerat, affectus est. Archadius autem, cum Bizan tij regnasset annos ferè **XXXI.** obiit, æatis **XXXI.** relicto ex Eudoxia arrogante & superba scemina Theodosio octo annorum filio, & tribus filiabus Flaccilla, Martina & Pulcheria. Honoriū uero Romæ agentem maior rerum moles exceptit. Gildo regnum Africæ adeptus, ætatem Imperatoris asper natus, ad Imperium animum adiecit, quem tamen fratris Masscelis ductu, superauit, eumq; ex fuga retractum, interfecit Honorus. Eundem quoq; Malcezelem rebellantem auspicis Bonifacij uicit. Stilico Vandalus autoritate, opibusq; præpotens, militaris disciplinæ scientissimus, Honori etiam so-

cer, filio suo regnū parare cupiens, Sueuos, Vandaloſ & Ale-
mannoſ magna ſpe präda ſollicitauit, & in Honorū mouit,
quos Vldinuſ & Saruſ cun exercitu Hunnorū & Gothorum
repulerunt, & interclusis commeatibus, inedia confeceerunt,
regemq; Radagauiu ceperunt, & poſtea in carcere strangula-
runt. Alaricuſ deinde Radagauio ſuffectuſ, & Imperio poti-
tuſ, confeſſa ſuis ab Honorio Gallia ad habitandum, à Stili-
cone fraude petitus & irritatus, urbem Romam, ac ferē totā
Italiā diripiuit, Placidiam Honorij ſororē abduxit, & Ataul-
pho propinquo ſuo in uxorē dedit. Honorius uero in cōſor-
tem Imperij accepit Constantiuſ ingentis animi uirū, & in re-
bus gerendis clarissimū, eiq; ſororem ſuā Placidiam remiſ-
ſam deponſauit qui magna indole tyraṇnos, Gratianū in Bri-
tannia, Cōſtantinum cum filio Conſtantere in Gallijs kufuſit,
atq; Barbaroruſ impetus donuit, qui Galliam, Britanniam,
& Hispaniam infestabant. Sublatus eft tamen immaturam or-
te septimo mense, poſtquam Cæſar appellatus eft. Nō longo
tempore poſt Honorius quoq; cum regnafet annos x x l
cum patre ii. cum fratre xiiii. cum fratri filio x vi. morbo a-
qua intercutis deceſſit, nulla ſuperſtitie prole.

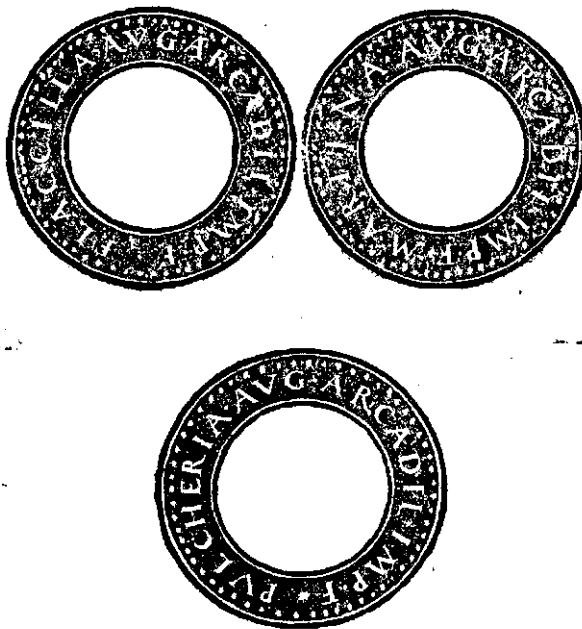
In Arcadij Numiſmatis posteriore parte conſpicitur ſtataua
Imperatoris, uefitu militari, & paludamento, dextra labarū,
cui tale signū ♀ infixum, ſinistra globū, cui inſiſtū victorio-
la, manu dextra coronam habentē, tenens, ſinistro pede ca-
ptiuum humi iacentē, calcans, cum inſcriptione: VICTORIA
AVGG. ccs. Subscript. CONOB. utring;: & u.

HONORI Numerus refert muliebrem ſtatauam uefitu lon-
giore, ſcuo inſidentem, dextra Victoriolam, ſinistra haſtile
habentem, inſcriptione addita: GLORIA ROMANORVM
Subscriptum: S X R.

EUDOXIA, arrogas, audax & auara ſcomina, Archadij uxor.
Hac

Hæc cū Archadius esset ignauus, & mollis sensus, plus quam Imperatorem decet, cuncta suo arbitrio gerit. ob id, cum à Chrysostomo Patriarcha uiro religioso castigaretur, effecit, ut in exiliū pelleretur. Qui ad deserta Armeniæ delatus, haud diu uixit. Sed & Eudoxia statim post huius obitum, uiolenta morte, & diuina ultione, concidit, superstitibus Theodosio filio, & tribus filiabus.

FLACCILLA, MARTINA, & PULCHERIA, tres filii Archadij, ex Eudoxia. Pulcheria uero religionis obseruantissima cultrix, summa bonitate, integritate, & sanctitate, virginitatem perpetuò seruauit.

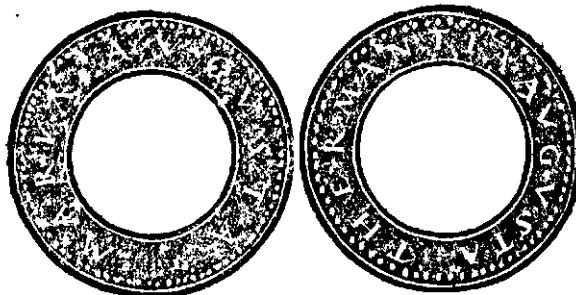
THEODOSIVS IVNIOR, Archadij & Eudoxia
filius, admodum puer à patre uiuente in Imperium accitus,
& à moriente sub tutela Isdigertis Persarum regis relictus, qui
etiam tutelam summa fide gesit, & pacem cum Romanis ha-
buit, quoad uixit. Puer optimis moribus & disciplinis à Pul-
cherla sorore institutus. Vix dum IIII. annos natus, Anthe-
mio præfecto uiro prudentissimo duce, Imperium admini-
strauit. Honorio defuncto Valentinianu consobrinum suum
ex Constantino & Placidia natum Cæsarem fecit, & data Eu-
doxia in uxorem, Romanum misit. Persis fracto foedere, duce Ar-
daburio, bellum indixit. Parthorum ducem superauit, usque
ta regione Azamea, depopulataq; Mæopotamia, Nisibim lon-
**ga obsidione pressit. Pace constituta, cùm Imperium Ori-
entale omnium fauore regeret, febre solutus est, anno Imperij**
XLVIII. totidemq; ætatis, relinquens uxorem Eudoxiā Leo-
nis Arheniensis Philosophi filiam, quæ præter egregiam for-
mam, singularemq; pudicitiam, etiam literis excelluit. Prin-
ceps fuit uitæ integrissimæ, in primis Christianæ religioni ad-
dictus, lectionibus diuinis intentus, semper cum Episcopis
& sacerdotibus conuersans, Codices sacros undique dis-
quirens, & in splendidissima bibliotheca conseruans, phi-
losophia haud ignarus. Sic patientia & clementia cunctos
homines uincens, ut ratione uiuere à cunctis apertissime pre-
dicaretur, nulla uindicta animum exatians, etiam lacesitus.
Atque sub hoc principe Venetiæ felicissimis auspicijs in aqua
ædificari ceptæ sunt.

Huius monetæ posterius latus repræsentat statuam mulie-
brem galeatam, trophæo insidentem, dextra Crucem, sinistra
globum tenentem, cum inscriptione huiusmodi: **CONCOR-**
DIA AVG. CC. S. Subscript. CONOB.

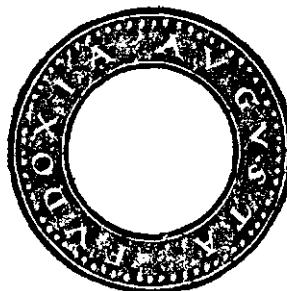
VALENTINIANVS filius Constantij Cæsar is & Pla-
cidia

cidiae sororis Honorij & Archadij. Ab Honorio cum matre & sorore ob suspicionem pulsus ab urbe, ad Theodosium iuniorum Constantinopolim peruenit. Mortuo uero Honorio, a Theodosio Cæsar & Augustus appellatus est, Romamque peropportune missus. Vbi Ioannem Imperatorem factum, statim opprescit. Cum Genesice Vandalarum rege pacem sanxit, alia parte Africae contento: aduersus Atilam Hunnorum regem Imperio orbis inhiantem, copias duxit, ac in campis Catalaunicis acerrime utrinque pugnatu est, cæsis cxxv. milibus, uictoria tamen penes Romanos stante ductu Etij, qui deinde Maximi, uiri potenterissimi, figmentis, uel iusu Valentini principis, qui illius successus metuebat, occisus est, in affectata tyrannidis suspicionem adductus. Sed & Imperator postea Romæ ab eius commilitonibus confossum periret, Anno Imperij xxx. Fuit hic Valentianus, ultimus Imperator Occidentis, donec posteris temporibus Carolus Magnus Imperator factus est. Et sub hoc collapsum est Occidentis Imperium penitus. Franci enim Gallias, Scotti & Angli Britanniam occupauerunt, Hunni Europam, Vandali Africam, & Romanu ualauerunt. Ac Romæ post Valentianum multæ constituti sunt Imperatores, aliquando quidem ab Imperatoribus Constantinopolitanis, aliquando a Senatoribus Romanis, & aliquando a milite, quem Imperator Constantinopolitanus in Italia habuit. Quidam etiam sua autoritate ruerunt Imperium. Quorum primus Majoranus Senatoris ordinis, Seuerianus, Anthemius, Olybius, Blicherius, Orestes, qui filium suum Augustulum Cæsarem fecit in Italia. Post Iunc ad Iustinianum usque Goths tenerunt Occidentale Imperium. Acciderunt autem hæc anno ab Urbe condita m. c c x x i x. circiter annum Christi c c c l v i. Arque ita regnum Occidentale uacauit annos c c x vii. usque ad Carolum Magnum.

In hoc Numismate conspicitur Imperatoris statua loricata & paludata, dextra aliam statuam genibus flexis precantem, orantemq; corona turrita, eleuans, l. nistra uictoriam ferens, cum inscriptione: P R A E P A R A T I O R S I P V B S. Infrâ: s i s.

MARIAM & THERMANTIAM Stiliconis filias, unam post altera uxores habuit Honorius, quæ ambæ subita morte virgines sublatæ sunt.

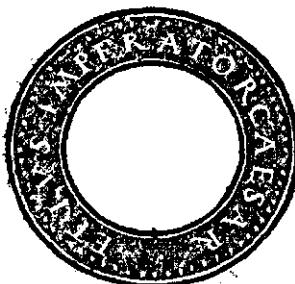

EUDOXIA Theodosij iunioris filia, Valentiniani uxor, post intersectum maritum, Maximum illius coniugium pecentem repudiauit, ac in ultione cædis uiri Gensericum Vandalarum regem ex Africa accersiuit matrimonio. Qui magno cū exercitu ad nauigans, Vrbem ingressus, in eaque qua- tuordecim dies grattatus, Eudoxiam cum duabus filiabus, Placidia & Eudoxia abduxit, matremque sibi copulauit.

EUDOXIA

EUDOCIA Valentianiani & Eudoxia^e filia, Honoricho Gen
ferici filio nupsit. Quæ cūm xvi. annis cūm marito in matri-
monio perfeuerasset, post Hildericum filium genitum, tan-
dem mariti consuetudinem, quod is Arrianæ sestæ addic^tus
esset, abhorrens, captato tempore, Constantinopolim petiit,
ānde Hierosolymam profecta, ibi mortem obiit.

AE TIVS patricius Valentiniani Imperatoris Dux Impa-
rii Occidentalis, non iniquus ciuibum artium, quam bellorum
peritissimus. Cum Atilam Hunnorum regem ingenti su-
passest prælio, multasque præclaras res gesisset, & prospera se-
licitate indies creseret, Maximi segmentis, uel iussu Va-
lentiniani principis, qui illius successus metuebat, oc-
cisus est, ac cum eo pariter Occidentis Im-
periū salus occubuit.

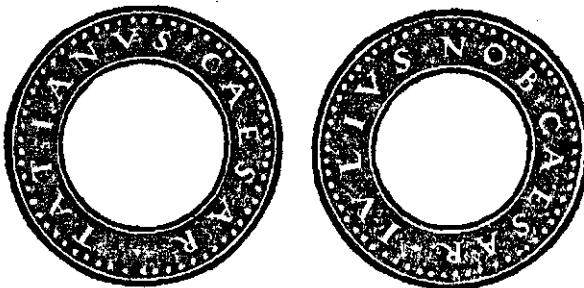
IOANNE S Tyrannus Rauennæ præsidio Castini Imperium ui arripuit, & mox Cōstantinopolim legatos ad Theodosium, ut eum approbaret, milit. Cui infensus Imperator, Oratores in carcerem coniiciens, Magistrum militum Ardashurum contra tyrannum cum exercitu misit. Qui ab Aquileia Rauennam nauigans, uentis aduersis in manus tyranni incidit. Sed Alpar Ardashurii filius, patris captiuitatem ægoferens animo, collectis undiq; militibus, per innuia paludem circa Rauennam Duce Pasteo quodam, urbem apertam ingressus, sœuis populationibus uastauit, ac incendit. Ac tandem captus tyrannus, improvidè militibus occurrens armatis, alteriaque dextra priuatus, atq; impositus, per contumeliam circunductus, iugulatus est, cum annis v. præsuisset. Vir aliquin ingenio mitis, ac uirtute præditus, minimè delatoribus aures adhibens, neque pecunia grata, iniq;um aliquod flagitium faciens.

FLAVIVS VALERIVS MARTIANVS humi
li genere natus, militia tamen clarus, singulati prudentia, &
integritate uitæ, omnibus notus, Pulcheriæ, Theodosij Impe
ratoris

ratoris sororis studio, admodum senex dignus uisus est principatu. Moderatus sanè princeps, & rebus agendis idoneus, si per senectam diutius uiuere licuisset. Nam immunitum Orientis Imperium per LX ferè annos dilapsum, prudentia ac consilio sic reparauit, ut breui ingens cunctis exultatio, & spes oriretur dilatandi Imperii. Cum Parthis & Vandalis fœdus percussit, ac pacem instituit, Atilæ minas cōfescuit, Nomades & Blommias Aethiopia dilapsos, per Florum Alexandrinæ urbis procuratorem, sedauit, & a finibus Romanorum pepulit. Arma nunquam nisi prouocatus mouit, pacē, quoad fieri potuit, coluit, illud sāpe usurpans: DVM IN PACE ESSE POSSVMVS, ARMA NON INDVAMVS. Tatianum & Iulium fratres, qui olim aquilę superuolantis eius caput auspiciū reteverant, uiatico que ducentorū aureorum inopem & ægrotantem adiuuerant, statim ut Imperator est appellatus, Iuliu Constantiopolis, Tatianum Illyricis præfecit. Anno autem VI. Imperij, & mense VI. natura concessit, conspiratione Asparis, qui ei uenenum dedisse perhibetur. Qua de causa post orationem noui Principis, cum filius Asparis Ardaburi³ Cæsar esset à Leone pronuntiatus, populus patrem interfecit cum filio.

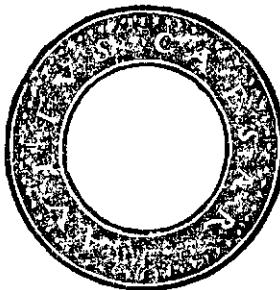
In Numismatis huius ærei parte posteriore statua apparet Apollinis, nuda, sinistra globum tenēs, dextram eleuatain habens. A dextro eius latere litera T à sinistro F cōspicitur, addita inscriptione tali: SOLI INVICTO COMITI. Sub eadem statua hoc scriptum: ATR.

TATIANVS ET IULIVS fratres non fuerunt Imperatores, neque tyrannide in occupauerunt, sed à Martiano Imperatore, ob quedam in se beneficia, alter Constantinopoli, alter, Tatianus scilicet, Illyricis præfectus est. Nam cum Martianus in Lycia prima stipendia mereret, & illic ægritudine oppressus esset, eum ab euntem uiatico ducentorum argenteorum (om.

O

I M A G I N E S
nia enim consumperat) prosecuti sunt. Cuius beneficii me-
mor Martianus, iam Imperator factus, utrumque ad eas digni-
tates euexit.

A V I T V S Patricius Romanus à Senatu populoq; Rom.
Imperator creatus, cum quo Martianus prius, quam morere-
tur, sedius, & societatem iunxit, ut in tantis Barbarorum mo-
tibus utrumque Imperium mutuo esset sibi inuicem auxilio,
mutuoque fauore starent. Sed nec diu imperauit, ut pote qui
apud Placentiam captus à Ricimero, & coactus purpuram e-
xuere, paulò post rebus excessit humanis.

L E O Græcanici sanguinis suffragijs & factione Aspavis ex
tribuno militum, Imperator factus & Augustus appellatus
est. Cuius eritiam filium Cælarem cum iuinitus creaslet, postea
cum Ardaburio, ut insidiarum in se autores interfecit, Leo-
nemque nepotem ex filia Ariadna & Zenone successorem si-
bi esse uoluit. Aduersus Gensericum regem Vandalarum, Ba-
siliscum Ducem misit, qui siue ignavia, siue proditione, naua-
li uictus prælio à Vandals, aulugit. Sub huius Imperio Bizan-
tium

Etum magna ex parte conflagravit, & Italia in perpetuo motu fuit. Cum autem Imperium Orientale xvi. annis rexisset, occubuit, relicta uxore Berina, ex qua Ariadnen, & Leoniam filias sustulit. Vir, in quo multæ clarissimæ effulserunt uirtutes, sed omnium maximè erga homines calamitosos miseratione, illud semper in ore habens, QVEMADMODVM SOL CVNCTIS, QVAE ILLVSTRAT, NON Nihil IMPERIT CALORIS, SIC PRINCIPEM DEBERE EOS, SVA DIGNARI MISERICORDIA, QVOS CONTVETVR.

In hoc Nuno ex altero latere apparet effigies Crucis quatuor insistens gradibus, cum subscriptione eiusmodi: VICTORIA AVGG. Infra: CONOB.

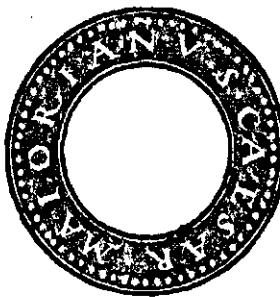

LEO IVNIOR ab aeo puer relictus, uix anno Imperio præfuit, quod tamen licet iuuenis, accuratè administravit, morum, non belli studiosus. Sed cùm esset ualedicinarius, Zenoni patri nouo exemplò pietatis, manibus suis Diadema imposuit, patremque pro se deinceps regnare iussit.

Moneta hæc continet Victoriam alatam, dextra imaginem Crucis, sinistra palmam ferentem cum inscriptione: VICTORIA AVGG. CC. Infra: CONOB.

BERINA uxor Leonis Imperatoris, Ariadnem, & Leontiam filias genuit, ac Leontia patricio Martiano filio Antheimi Imperatoris in matrimonium collocata.

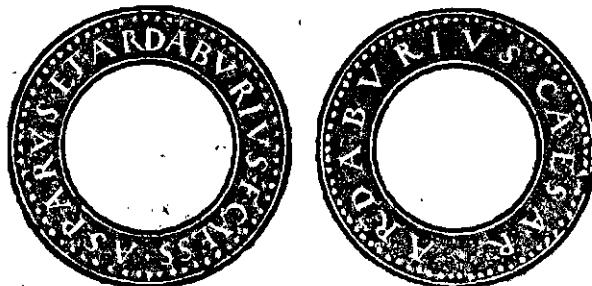

MAIORANVS apud Rauennam Occidentale Imperium attipuit: sed contra Alanos, qui Gallias infestabant, mo-
uens exercitum Denonæ iuxta fluuium, Hyram co-
gnomento, occisus est, cum annos pe-
nè XXXI. regnasset.

SE-

SEVERVS qui & Seuerianus, natione Lucanus, apud Rauennam Imperator factus, & Augustus salutatus est. Biorgum Alanorum regem superauit, & propterea lauream meruit. IIII. Imperij sui anno, uel, ut alii uolunt, IIII. Romæ propria morte, aut ueneno defunctus est.

ASPATIARDABVRIVS non Imperator fuit, sed tanta ualuit potentia, ut Leonem ex Tribuno militum, Cæsarem crearet, ea conditio-ne, ut Ardaburium filium suum adoptaret, quod & Leo fecit.

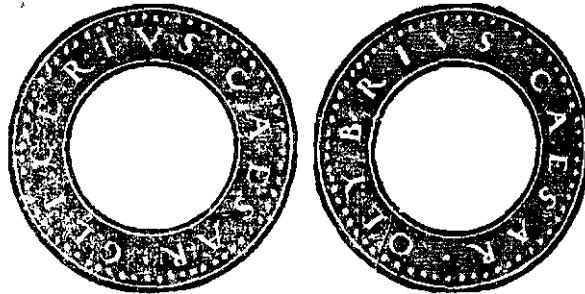
Id cum innocentia à populo Aspar, cum Ardaburio
Cæsare iam creato interfactus est.

O ■

A N T H E M I U S gener Martiani Imperatoris, opibus & genere magnus, à Martiano ad Occidentis Imperium sufficiendum natus, ut Vandalarum bello auxilio foret, IIII. regnauit annos. Cum genero suo Ricimero in discordiam ueniens, diu mutuo certarunt, ac tandem ad Aelium pontem à Ricimero uictus, & gladio transfoitus est.

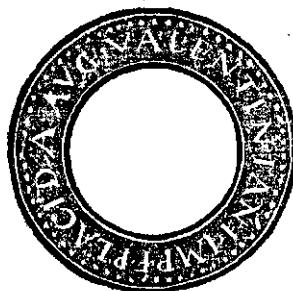
RICIMER genere Gothus, uir militaris & egregius, in principatum Romæ adscitus, & gener Anthemij Imperatoris, Alanorum ingentem multitudinem cum eorum rege non longe à Bergamo, ciuitate Venetiarum prælio superauit. Socer sui Anthemij auxiliares copias fudit, eumque confudit. Ciuitum Romanorum bona direptioni dedit. Sed paulò post Cœliacus eum extinxit,

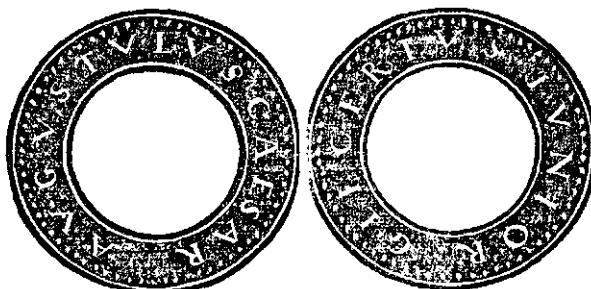
O LYBE RIVS gener Valentiniani. Nam eius filiam Placidam uxorem habuit, sine controvëria Ricimero in Imperio successit. VII. Imperij mense decessit Romæ.

G LY CERIVS Senatorij ordinis Romanis iuitis ab exercitu post Olyberiu Imperator salutatus est. Sed emensio

I M P E R A T O R V M. 215
uix anno spatio, à Julio Nepote (sic erat illi nomen) Marcel-
lini quondam patricij sororis filio, regno expulsus, & praeul
apud Salonas Dalmatarum urbe, ordinatus est.

PLACIDIA VALENTINIANI ex Eudoxia filia, matre, à Cé-
sare abducta, Olybrio, qui post Imperator fuit, in uxorem
tradita est.

NEPOS Glycerium regno priuauit, sibiq; Imperium ra-
puit. Sed Augustulo Imperatore electo, Dalmatiam fugit pri-
uatus regno, ac Salonis cæsus est.

AVGVS TVLVVS puer admodum a patre Oreste, Rauen-
natum studio, ac militari fretus fama Imperator est fact⁹. Cū
Vandalis in Africa imperantibus fœdus sanciuit. Sed Orestes
pater ab Odoacre Gothorum rege superatus, ac Placētiae in-
terfectus est. Filius nero Augustulus, metu purpuram abiici-
ens, cum uix xi. mensibus Rempub. renuiisset, exilio damna-
tus est.

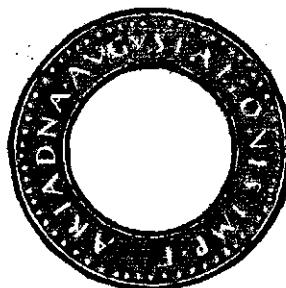
O D O A C E R. olim Orestis armiger, Gothorū rex, occupata tota Italia post Augustulum **X I I I.** annos regnauit. Initio regni, ut terrorem suum Romanis indicaret, Bracilam Comitem apud Rauennam occidit. De Urbe transferenda cogitauit, deq; suo nomine Odoacriam appellare uoluit. & perfecisset sorte, nisi à Theodoricō Veronensi rege Gothorum, apud Rauennam superatus & extinctus esset.

Z E N O obscurissimi generis ex Isauris Cilicie humili & incognita villa, tam facie, quam moribus deformis, à Leone filio Imperialem assequutus est dignitatem. Homo facie turpisima, ingenuo multo deteriore, qui non ut Augustus, sed ut tyrannus imperauit, fratrem habens nomine Conona, seipso longe scelestorem, qui sanguine & cæde hominum misericordie obliterabatur. Theodoricū Ostrogothorum regem, Consulē prius à se factum, contra Odoacré in Italiam misit. Pulsus à Basilisco in Isauriam cū uxore Ariadne secessit, priuatam instituens uitam, satius ratus id facere, quam Remp. domesticis ac ciuib; serraminibus lacerare. Reuocatus ex Isauria, magno ciuiū sauore, & studio, propter tyrannidem Basilisci, regnum

gnum suum repetit, ac Basiliscum post acceptam cladem, in templum fugientem cepit, & cum filio in Cappadociam relegavit illum & Leontinum, qui Orientem inuaserant, in Papyro castello munitissimo captos, interfecit. Et cum **XVII.** annis Imperio præsuisset, miserabilis morte obiit, relicta uxore Ariadne, quæ filia fuit Leonis Imperatoris. Hoc principe incendium adeo graue fuit, ut præter urbis Constantinopolis maximam partem conflagratam, centum & uiginti milia librorum combusta sint.

Huius Numi pars posterior continet uictoriæ alatam, sinistra ramum palmæ, dextra Crucem margaritis ornatum, ferentem: à cunis dextra parte stella, à sinistra tale signum Q conspicitur, adiecta inscriptione eiusmodi: VICTORIA AVE. ZEN. Instr: CONOB.

ARIADNA Leonis Imperatoris ex Berina filia, Zenonis uxor. Hæc maritum suum, cum ebrietati adeo deditus esset, temulentusque adeo, ut nihil à mortuo differret, multo oneratum uino, moribundum quasi iacentem, veluti mortuum sepulcro, quo Reges reponebantur, inferri iussit, addito ingenio lapide, qui cum regeret. Qui postquam resipuit, & ebrietas soluta est, magnos dedit eiulatus & clamores, nullo opem serente, ac in eo sepulchro mori coactus est.

O,

BASILISCVS Zenone Chalcedoni degente à Berina foro
re sua Augusta, in regali solio locatus est, & Rex declaratus.
Qui uxorem suam Zenoridam Augustam corona decoravit,
& Marcum filium Cæsarem fecit, sed propter uitæ fœditatem
& auaritiam inexhaustam, ac quod Nestorianam im-
pietatem effet amplexus, iniurias populo, à Zeno-
ne captus, in Cappadociam relegatus,
cuni filio fame & frigore con-
sumptus est.

ANA.

ANASTASIVS ex humili sorte natus, Dicorus dictus,
à discoloribus oculorum pupillis, quarum dextra nigricans,
sinistra cœrulea fuit, studio Ariadnes Augustæ, extincto ma-
rito, Imperator est dictus. Ariadnen Augustam in uxorem
duxit, ac ipso nuptiarum die tributum Chrylargyron omni-
bus remisit. Isauros commissio prælio apud Contæianum
Phrygiae oppidum palantes superavit, urbibus eorum diru-
tis & solo æquatis. In Illyrico cum Sabiniano & Mondone
ad Margum cum Pompeio Adrianopolim, cum Aristo ad
Zartam, cum Parthis in Syria decertauit. Contra Vitalianum
ad Aquilonem bellum gessit. Cum Agarenis Orientis loca
populantibus, pacem firmauit, multos qui imperium sibi
usurpauerant, supplicio affecit. Sub eo multi motus fuerunt.
Bulgari, gens prius ignota, in Illyricum & Thraciam excu-
fiones fecerunt. Getæ Macedoniam, Theffaliam, Epirum di-
ripuerunt. Christianæ religionis primò fuit studiofissimus.
Sed postea malo genio actus, Eutychianæ hæresi adhæsit,
quaternitatem, non Trinitatem esse adorandam præci-
piens, ac Orthodoxis multam iniuriam inferens.

Ob id diuinam commeruit ultionem. Nam

fulmine ictus, perijt, Imperij an-

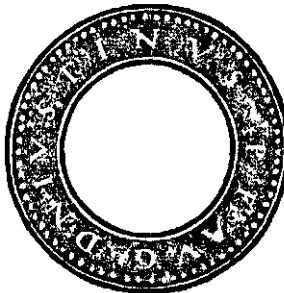
no X X V I I . Aetatis

LXXXVIII.

In hoc Numismate adparet huiusmodi signum *

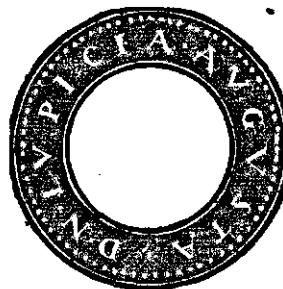
Sub eo hoc scriptum : C O N .

FL. VALER. IVSTINV\$ ex Thracia utroque parente ignobili, ortus, primū à teneris annis suum bōumq; custos, deinde miles, ex milite factus p̄tinceps ordinis in exercitu, tandemq; mirabili astutia (quippe qui accepta ab Amantio Eunucho pecunia, ut militi, pro Theocritiano p̄ficiendo distribueret, in se suffragia uerterit) à Senatu Imperator electus, ut lapsantem Remp. restitueret. Theocritianum, Amantium, & Andream insidias sibi molientes è medio sustulit. Vir orthodoxus & pietatis uerae studiosissimus, qui publico edicto promulgauit Calcedonense Concilium uenerari, autorumque nomina (qui sexcenti triginta patres fuerant) perpetuē memoriae commendauit. Ex Oriente Arrianae hæreses infectos expulit, inter quos Seuerus Antiochiae Episcopus fuit, qui magnas mouit turbas de corruptibili & incorruptibili. Orthodoxos Episcopos ab Anastasio electos recepit. Germanum Capuanum p̄fulem legatum ab Ormisda Pontifice Max. misum, ut Christianam & catholicam Ecclesiam reformaret, clementissimè audiuit. Cumq; ix. annis magna uirtute Imperium administrasset, uolens senectutē sua consulere, Iustinianum ex sorore nepotem adoptauit, & imperij successorem instituit, ac non mulcē post obiit.

In huius Nomo uidentur duo Imperatores palliati, alia uecte ex gemmis & margaritis ornati, sellis insidentes, dextris globum, sinistra sceptrum gerentes. Inter quos uictoria alata adparet eos coniungens, cum inscriptione: VICTORIA AVG.
Infrā: TROBB.

LVPICIA

LUPICIA Iustini uxor, quæ postquam coronata diademata, & Augusta est dicta, additum est illi nomen Euphemia.

IVSTINIANVS Iustini sororis filius, ex Bedirina Illyrica ciuitate genitus, annum agens XLIII. à Iustino Imperium suscepit, adiecitq; animum, ut illud repararet. Et primū Orientem pacauit: Persas, qui transgressis limitibus, Moesiam Syriamque prædati fuerant, opera Bellisarij uiri clarissimi ac strenui, intra suos fines continuit. Romam à Gothorum seruitute afferuit, Africam Imperio, pulsis Vandalis, restituit. Regem eorum Gelimerum cepit, & uinctum catenis Constantiopolim misit, de eoque triumphum splendidissimum egit. Narfete Duce Totilam Gothorum regem ultra decem annos in Italia regnante, qui & urbem Romanam spoliauerat, incenderat, & cultoribus uacuam reliquerat, interfecit, & Gothorum tandem nomen in Italia delevit. Cūm iam Italiam recuperasset, Africam omnem, cum Persia subegisset, domi sorisq; glorirosus esset, confusas leges in Epitomen rededit, superuacua & inutilia resecans, cūm prius incondita & ipsarsa cuius illa iuris corpulentia obrueret magis, quam iuuaret. In

quinquaginta Digestorū libros singula contraxit, & quatuor Institutionū libros competsit. Codicem inuulgauit, indutus quamvis ille, ita ut facile ab illis, quorū opera ultius fuit, decipi potuerit. Templū magnificentissimū admirando aedificio extruxit, quod Græca uoce AΓΙΑΝ. ΣΟΦΙΑΝ. id est, sanctam sapientiā appellauit. Vir iustus & integer, & certe maximus princeps, nisi deliri Eutychiani reus fuisset. In perscrutandis rebus ingeniosus, atq; hæresum maximus hostis. Ad vindictā sumendum præceps. In pecunia effundenda immodicus, & ad congerendā intemperatissimus. Vnde & param honestis modis pecuniam sibi corradebat, nullusq; suæ avaritiae erat modus. Tandem morbo ex senio affectus, infans mente decepsit, Iustino priuī Imperij consorte electo. Imperij anno XXXIX. ætatis LXXXIII.

Aureus hic Numis facie altera representat Imperatorē paliatum, igni adstantem, librosq; face accensa comburentem. A cuius tergo duæ conspicuntur statuæ palliatæ ferentes libros. Ante eum adaptaret statua muliebris, galea cristata ornata, dextra globum, cui in hisbit uictorio la alata, sinistra cornucopiae gestans, cum tali inscriptione: IVRA ET LEGES DE- PRAVATA PENE IMP. RESTITUIT. Et infra subscriptum: INGENS PEC. POP. AB PP.

THEODORA Iustiniani Imperatoris uxor, scemina illustris & prudēs. Cùm Iustinianus extremis temporibus parū esset mentis coinpos, multò maximā administrationis partē ad se traxit. Vigiliū Pontificem in carcere consecit, & panem illi & aquā solum aliquot diebus dedit. Nobilissimū templū apostolorum excitauit, multò magnificentius & ornatius illo, quod à Constantino extiuctū fuerat. Ex humanis aut excellet, cùm annos XXI menses III. in Imperio peregisset.

IVSTINV S minor, nepos Iustiniani ex filia, à teneris annis

. Annis non ut nepos, sed ut filius in regia semper habitus, & à Iustiniano Imperator coronatus. Natura ad omnia dexter, magnanimus, pius in Iustiniani domū & familiā, & ab initio principatus, ductu Sophiæ coniugis, liberalis fuit, unde sibi animos militū & ciuiū deuinctos reddidit. Sed postea tantæ deditus avaritiae, ut Senatores spoliaret, & in omnes paſsim diuites rabie quadā defauiret. Fidei etiā Christianæ contemnitor maximus, in Pelagianā decidit heresin. Fœdus Perficū, quo Romani quodannis Persis pendebat libras auri quingenias, dissoluit, illisq; bellū indixit. Cūq; Persæ ad deuastandas terras Romanas cū magnis copiis irruerint, & cū ingenti præda inoffensē abijssent, tantū ex accepta clade accepit tristitiam & mcerorē, ut ratione amissā, amēs fieret, ac decimotertio Imperii anno diem extremū pedum dolore, clauderet, superflite uxore Sophia, & declarato Tyberio Imperatore.

In hoc Numismate adpareret Imperator in sella sedens, dextra globū, sinistra tceprū tenens, pedibus uero rostrum natis premens, inscriptione addita eiusmodi: V O T A X X . MVLTA XXXIX. Et iniſra subiectum: CONOB.

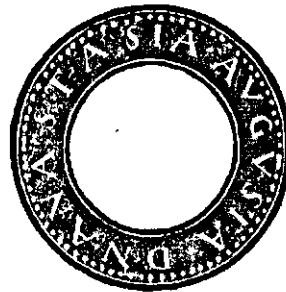
Vxorem habuit SOPHIAM Iustinus, quā tam ardenter amat, ut portū a se exadūcatum Sophiū, ac regias ædes suburbanas cum adiacentibus agris, Sophiada nuncuparet, quā etiam moriens Tyberio excubitorum Comiti commendauit, ut eam ueluti dominam, & Reginam obſeruaret.

TYBERIUS Constantinus à Iustino in Imperium adscitus, eoq; adhuc uiuo suscepit. Vir iustus, sapiēs & strenuus & utilis Reipub. qui sua liberalitate omnium meruit fauorē. Quicquid longa avaritia Iustinus contraxerat, Tyberius egenibus largitus est, pauperibus largissimas ergoans eleemosynas, refragante Sophia Augusta, sed frustiā. Quantò autem plus donauit, tantò pius inuenit. Nam Iustini thesaurum

ingentem, & Narses thesaurum in Italia, sene quodam mon
strante, comperit. Magnam contra Persas assecutus est victo-
riam: Captiuos omnes abductos Constantinopolim magni-
ficentissime uestiuit, ac in patriam misit. Quos præter spem
redisse populares admirantes, magnis laudibus principē Ro-
manum commendabant. Cum Longobardis, qui Romam
obsidione longa cinxerant, & expugnassent, nisi multitudine
imbrum essent repulsi, pacem fecit. Per quorum duces trigin-
ta postea tota Italia administrabatur. Post multa grauia bel-
la in morbum incidens, Mauricum genereum filium adopta-
uit, eique Imperium administrandum tradidit, æquitatem &
iustitiam commendans, præsentibus Ioanne Patriarcha (qui
coronā imposuit) & Senatu. Ac paulo post ui morbi oppres-
sus, decessit, Imperij anno vii. relictis ex Anastasia uxore fi-
liabus Charitate, Mauritio, & Constantia Germano nupta.
Princeps sanè iustus, largus, & cunctis amabilis.

Altera facies huius Numi refert Imperatoris statuam pallia-
tam, manu dextra crucem, sinistra globum gestantem, cum
inscriptione: GLORIA ORBIS TERRAR. Infra: TESOS.

ANASTASIA Tyberij Constantini uxor, duas ei peperit fi-
lias, Charitiam, quæ Germano despontata, & Constantiā mi-
norem, quæ Mauritio Imperatori locata fuit.

M A V.

M A U R I T I V S ex Cappadocia oriundus, Notarius humilis primum, deinde ob rei militaris peritiam, praefectus excubitorum, Gener etiam Tyberij, successit Imperio & Augusto factus est. Initio Imperij Persas per legatos fudit: sed pace cum Persis firmata, exercitum in Thraciam ex orientalibus locis traduxit, Scythes Moesia repulit, simul & Longobardos. Hunnos quoque cum suo Duce Chagano auspicijs sui filij Theodosij & Germani socii Pannonijs eiecit. Multis que cum esset uictoriis illustris, praesertim contra Persas, cunctis tandem postea inquisus factus est militibus, ob immensam avaritiam, qua nihil est detestabilius in principe. Qui sua avaritia rapinas, cades, & homicidia dissimulabat. Preterea nulla stipendia militibus erogabat, praesertim his, qui Sarmatico limite contra Scytharum impetum loco sterili positi praeerant, difficilia quaque tolerantes, ne ob avaritiam captiuos a Persarum rege minimo redimeret. Ob id in eius caput conspiratio facta a militibus, & Phocas Imperator designatus est, a quo etiam Mauritus cum tota sua prosapia, Constantia uxore, Theodosio, Tyberio, & Constantino filiis, totidemque filiabus, Chalcedone interematus est, cum imperasset annis xx. uixisset LXXXI. Vir utilis Reip. & uictorius, nisi avaritia labefactasset se, & totam dominum. Magna etiam patientia & fortitudinis exemplum. Cum enim in conspectu suo, uxor, tres filiae, & filii interficerentur, forti animo persens tantam calamitatem, exclamauit: **IUSTVS ES DOMINE, ET RECTA IUDICIA TUA.**

In hoc Numismate conspicitur uictoria alata dextra Crucem, sinistra ramum ferens, addita inscriptione huiusmodi:
VICTORIA AVG. CC. H. Infra: CONOB.

C O N S T A N T I N A, Tyberij & Anastasiæ filia, Mauritiij Imperatoris uxor, ex quo peperit tres filios, Theodosium, Tyberium, & Constantinium, totidemque filias, qui omnes simul cum patre à Phoca occisi sunt.

P H O C A S Præfectus Scythiae, per Mauritiij cœdem, à scelerato exercitu, cui præterat, Imperator electus & Augustus laetus est. Tāta initio Imperij in nouo principe fuit indoles, talemque se gentibus ostendit, ut multi cum eo pacem sancirent. Sed nec ille auaritia Mauritij admonitus, ab hoc uitio tēperauit. Quia longè studiosius colligenda undique pecunia incubuit, omniaq; ex Persica seruitutis instituto egit, cum suis aulicis secreta tractans, Magistratus & iudicia uendens, chatioresque eos habens, qui inexplebili rapacitate populos vexabant. Vnum hoc sanxit, quod posteri laudarunt, quod rogate Bonifacio Papa, Romanum Pontificem principem omnium Ecclesiæ declarauit. Cætera adeò socors & ignauus, & frequentibus adulterijs infamis, ut Romanum Imperium undique Barbari uastarent, & umbra solūm eius nominis staret. Persæ enim Mesopotamiam, & Syriam occupauerunt, Hierosolymam

Solymam depopulati sunt, & sanctam Crucem Saluatoris nostri secum abduxerunt, omniaque sacra loca cædibus & incendijs prophanauerunt. Iberos, Armenias, Arabes, Dardanos, & Mediterranea Macedonia, & Thraciae abstulerunt. In Cappadociam & Galatiam incurSIONES fecerunt, & ad Chalcedonem sunt depopulati. Nec minùs in Occidente Germania, Hispania, Gallia, & bona Italie pars a Romano defecerunt Imperio. Aegyptum Saraceni uastauerunt, & castris deletis Romanorum ubique hominum strages magna, simulque anno inopia, & pecorum calamitas, propter principis luxum. Un de necesse fuit, ut aut nomen Imperij deleretur, aut Phocas ocumberet: quod & factum est. Nam consipitatum in eum est ab Heraclona & Heracho, & Prisco, qui captiuum manibus, pedibusque truncatis, & genitalibus ob insignem eius libidinem, & capite amputatis, eum prius interfecerunt, quam supprias ferre eius milites potuerint. Sicque celestissimus & impurissimus princeps, omnibus suis fratribus ac necessarijs sublati, dignum perfidia sua in Mauritium exitum habuit, cum annos VIII. imperasset.

Moneræ huius pars altera continet coronam ex lauro confessam: in cuius medio haec uerba leguntur: FIDES MILITVM.

LEONTIAM uxorem habuit Phocas, quam post fortitum Imperii Augustam dixit, ex qua filiam Domantiam suscepit, quam Prisco copiarum Praefecto uxorem dedit.

HERACLIUS filius Heraclonæ, Proprætor Africæ, post interfectum Phocam, suffragantibus militibus, Imperator pronuntiatus est. Et qua die Diadema imposuit regium, etiam Fabiam Eudociam in uxorem duxit. Pater eius, Heraclona ex Africa cum magno exercitu in Aegyptum & Asiam proficiente, medioque conatu in itinere mortiente, Persæ meu

liberati Africam inuadunt, eamque totam sibi subiiciunt. Cōtra quos Heraclius scedere cum Chagano facto, missis pluribus muneribus bellum parat, ac legatis prius pro impetrando inducijs, missis, contemptui ab his habitus, adeō exceduit, ut differre bellum amplius non posuerit. Responderunt enim impij hostes, non prius se Romanis pacē datus, quam Christianam abnegassent religionem. Quare ingentibus copijs in Cosroen ductis, qui interim Palæstinam, & totam Iudeam diripiens, passim multos Christianos interfecit, quoru numerus fuisse dicitur nonaginta milia: & uictis eius ducib, & cum omnibus copijs cæsus, mox prosligato Cosro, Persideq; omni in ultonem ferro ignique uastata, Crucem Dominicam ablata recipit. Pacem etiam cum Persis firmavit, limitemque Persici & Romani Imperij, Trigidem fluuium esse uoluuit. Et cum à Mathematicis prædictum sibi fuerat, magnum à circunciso populo imminere periculum, quod ille intelligens de Iudeis, Iudeo, etiam inuitos Christiano nomini adiunxit, non aduertens quod & Sarraceni circumciduntur, qui deficientes ab eo occupauerunt Syriam, Damascum & Arabiam, ac ubique Machometi legem sparserunt. In senectute vero Heraclius cœpit fidem adhibere aruspicijs & præstigijs Daemonum: Credidit quoque in Christo unam esse uoluntatem, & heresi adiunxit incestū fratri sui, filia Martina in uxorem ducta, ex qua Heraclonam sustulit. Ob id nouo cladi genere occubuit, testium scilicet folliculo sursum uerso, simul cum virili membro semper tēto, adeō, ut quoties meieret, nisi obiecta tabula umbilico id prohiberet, uultum lotio spargeret, Imperij Anno xxx.

In huius Numismatis reuerso, apparet imago Imperatoris in curru triumphali, & in limbo scripta hæc uerba latina leguntur: SVPER ASPIDEM ET BASILISCVM AMBVLAVI, ET CONCVLCAVI LEONEM ET DRACONEM. In medio locata

sunt hæc Græca: Δοξα ἐμ οὐνίσοις τῷ Θεῷ, οτι
 Λιτέρρηγε σιδηρὸς πυλας, και ἡ
 Λευθρωσε αγίαν βα-
 σιλέαν γηρα-
 κλίσ.

FABIA EUDOCIA prima uxor Heraclij, ex qua Epiphanius filiam & Heraclium paruum, qui & nouus Constantinus, seu parvus Heraclius appellatus est, quem ab ineunte aetate sacro Diademate adornauit pater, pauloque post Eudocia uita functa est.

Aliam uxorem habuit Heraclij MARTINAM fratri filiam, quam Augustam dixit. Ex qua genuit Heraclonam, qui & Fabius est nominatus, & alium filium David dictum.

HERACLIUS, qui & Constantinus iunior, uel nouus dictus, recte, & ueræ pietatis cultor, Imperium à patre acceptum, uix annum administravit, dolis nouerçæ Martinæ, que filio Heraclonem imperium astruebat, sublatuſ, relictis Gregorio Nicetæ Patricij filia, & Constante filio.

Numus hic ex alia parte refert statuam loricatam & paludatam, dextra sceptrum, sinistra hastam gerentem, cum inscriptio-
ne: PRINCIPI IVENTVTIS.

HERACLONAS Constantino iuniore sublato, cum
matre Martina Imperium arripuit: Sed ambo conspiratione
Senatus, ante biennium capti, & in exilium Cappadociam
missi sunt, præcisa matri lingua, ne oratione, qua plurimum
ualebat, populos commoueret, & pueru abscisso naso, ne de-
cor aut gratia commemorationem saceret.

Aliud Nunisima, cuius posterior facies continet Crucis ima-
ginem, quatuor gradibus insulcentem, cum inscriptione: VI-
CTORIA AVG. CC. Instà; CONOB.

CON-

CONSTANS, qui & Constantinus tertius, filius Constantini noui, seu junioris ex Gregorio, sine militū suffragio, admittente Senatu, qui Martine scelus execrabantur, Imperator electus, & creatus est. Hic autem impetratis sectator, Martinum Episcopum Romanum sibi adueriantem captum in Cherson nescium relegatum fame mori coegerit, multosque alios recte fideli homines, qui opinioni sue de unica in Christo uoluntate, assentire nollent, interemit. Cum Saracenis, qui receptis uiribus, omnia loca Asiae minoris uastabant, insulamq; Rhodum recipiebant, celeberrimum ibi Colossum destruetes, classe congregatus, uictus ausugit, tanta Romanorum strage edita, ut ex eorum sanguine mare colorem rubeum traxerit. Qua uictoria Saraceni elati simul de Imperio cogitare coepereunt, & dissensio orta inter eos de Duce belli, per biennium inducias Constanus impetravit Italiam cum maximo equitu & militum numero ingressus, ut eam a Longobardico iugo liberaret, magnam in ea securitatem exercuit. Vicitus a Longobardis acie, Romanum ausugit, ac in ea quinque dies Iustrando consu mens, quicquid antiqui operis, signorum ex auro, argento, ære, aut marmore fuit, quod delectare oculos potuit, id omne uiu auulsum, inde sustulit, & ad naues ferri iussit, plusq; ornamentorum paucissimis diebus detraxit, q; Barbari per CC LVIII annos. Urbe sic spoliata, in Siciliam trajciens, cum sextum ibi annum ageret, & auarè & crudeliter tributum exigeret, & moliter ac libidinosè ibi uersaret, à ministris suis in balneis interfectus est, cùm regnasset annos **XXVII.**

Alterum latus huius Numi habet muliebrem statuam, insidentem scuto, & rostrum nauis pedib. calcantem, dextra globo, sinistra hastam ferentem, adiecta inscriptione huiusmodi: **VOTA MILIT. XXXX.** Subscriptum: **CONOB.**

CONSTANS uxorem habuit, cuius nomen non inuenitur, ex qua tres filios Constantiu, Herachium & Tyberiu sustulit.

In huius Numismatis parte posteriore, corona quæda lauro contexta, conspicitur: in cuius medio hæc scripta leguntur:
VOT. XXX. MVLT. XL.

Aliud Numisma in alio latere repræsentat suggestum quæfi, ad quem ascenditur per quatuor gradus. In eo Crucis imago est posita. Inscriptio eiulmodi habetur: VICTORIA AVG.
Infrā: CONOB.

CONSTANTINVS, Constantis filius, natu maximus, **C**ONSTANTINVS BARBATVS vulgo dictus, successit patri in Imperio. Cuius morte auditâ, in Siciliam uenit, ultusque Mizizium tyrannum, & cœdis paternæ conscos, bellum cum Saracenis in Siciliam, Græciam & Thraciam iruentibus **VII.** annos terra mariquæ feliciter gessit, tributum eis annum imponens. Cōtra Bulgaros & Scythas finibus egressos, & tumultuosus Thraciam adortos, omniaque terribus compleentes, infeliciter pugnauit. Verū inopinata illa pace oblata, fœdus cum illis percussit, concessa illis utraq; Mysia, & annuo tributo pronusso. Constantinus autem morbo

bo coriuptus, cum annis XVII. imperasset, obiit, tradito per manus Imperio filio Iustiniano luniori, fratribus suis Heraclio & Tyberio dudum occisis, ne ad Imperium quandoque aspirarent. Sexta hoc principe uera pietatis celebrata est Synodus Constantinopoli, Agathone Pontifice suadente, ducentorum & amplius Antifitum, condemnatusq; error Monothelitarum, qui asseuerabant in Christo unam esse uoluntatem: permisumq; est Græcis sacerdotibus habere uxores.

In hoc Numismate continetur uictoria alata, dextra Crucis imaginē gerens, cum inscriptione tali: VICTORIA AVE.

MIZIUS in Sicilia Tyrannidem sub Constante inuaserat, sed à Constantino Pogonato in Siciliam ueniente, regno exutus, & interemptus est.

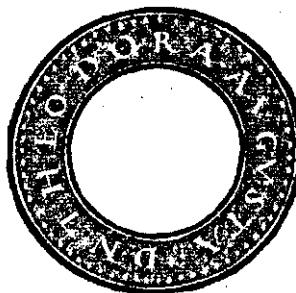
Aliud Numisnatis latus continet coronam lauream: in cuius medio est inscriptio: FIDES MILIT.

IUSTINIANVS minor, quem nonnulli, IUSTINVM TERTIVM nominant, filius Constantini quarti, & Anastasie, ul-

timus Kirpis Heraclianæ, Adolescens **xvi.** annorum, Imperiu[m] adeptus est, & ob id proprijs consilijs usus, maxima incommoda Romano nomini attulit. Contra Saracenos & Arabes inseliciter pugnauit. Pacē cū Bulgaris à patre constitutā, nulla necessitate rupit, ac utramq[ue] Mysiam ferro flammaq[ue] uasta uit. Sed Bulgaris obstruentibus saltus locorumq[ue] angustias, eum ad quiduis, quo d[u]o uoluerunt, coegerunt. Reuerlus deinde Bizantium, maximis incommodis affecti ciues. Synodus aduersus sextam à patre celebratam, indixit, bonis omnibus aduersantib[us]. & in primis R.o. Pontifice, quē cōprehendi mandauit. Quare & crudelitate etiam in suos iniurior factus, conspiratione in eum facta, Leontij patricij, & Galinici patriarchæ dolo, ex aula deturbatus est, amputatisq[ue] naribus, Chersonam est relegatus. Vnde mox fugiens, ad Trebellium Bulgarorum regem uenit, à quo acceptus, armisq[ue] protectus, Imperio restitutus est, Leontio & Tyberio Imperatorib[us] interfecit, & Galinico Patriarcha lumenib[us] priuato. Ipse uero dolori suo niniūm indulgens, quoties truncas emungebat nares, toties unum ex ijs, qui Leontio fauerant, ad suppliciū rapi uiebat. Cumq[ue] flagitiōsior indies fieret, & plurimos paſſim interficeret, à Philippico pulsus, uitam & Imperium pariter amisit, **vi.** anno post exilium, cūm **x.** antea imperasset.

In huius Numi facie altera duo Imperatores palliati adparent corona ex margaritis confecta, in cuius superficie Crux est, ornata, dextra globū, in quo Crucis signum conspicitur, tenentes. Inter utrumq[ue] uero imago Crucis talis infixa quatuor gradibus, cernitur, cum inscriptione tali: **VICTORIA V C G D.** Sub cruce hoc legitur: **C O N O B.**

THEODORA Chagani filia, Iustiniani uxor, quem missis legatis in Casarium, cūm Imperium recuperasset, ad se uocauit, Augustamq[ue] appellauit. Ex ea filium Tyberium genuit.

LEON-

L E O N T I V S, vel **LEO II.** patricius Constantinopolitanus, Dux aduersus Madaitas, à Iustiniano missus Iberis, Alaniam, & nonnullas terras recepit. Ac ob suspicionem affec-
tati Imperij, à Iustiniano II. annis inclusus fuit. Emissus ue-
rò & Græciæ Dux constitutus, fracto carcere, magnoq; capto
rum numero liberato, ab illis faustis acclamationibus Impe-
rator denuntiatus est, susceptoque Imperio Iustinianum Im-
perio deturbavit, & amputatis naribus in Chersonam relega-
vit, auxiliante etiam Galinico Patriarcha. Clase aduersus Ara-
bes Africam occupates ingenti parata, cùm infecta re rediret,
à Tyberio regno pulsus, truncatis naribus in carcerem conie-
ctus est, ac postea à Iustiniano ē vinculis eductus, cum Tybe-
rio per forum & Theatrum ab equis raptus, atque ad eius pe-
des detractus cùm ceruicib. pressi calcasset, in Cynegeppio,
spectante populo, interfectus est, cùm triennio imperasset.

In hoc continetur Numismate uictoriola alata, dextra ima-
ginem Crucis, sinistra palmae ramum ferens, cùm inscriptio-
ne: **VICTORIA AVG.**

T Y B E R I V S, dictus alio nomine **AB SIMARVS**, ab
exercitu in Africa tumultuose Imperator electus, qui subito
prius, quā Leontius exercitum pararet, Constantinopolint
profectus est, cum delectissimis militibus. Byzantio potitus,
Leontium in potestatem redactum, truncis naribus in uincu-
la coniecit. Qui dignitate & honoribus sub Leontio florue-
runt, eos omnibus bonis priuauit, & in exilium misit. Fratre
Heraclio equestrium & pedestrium copiarum Ducem con-
stituit, eumq; aduersus Agarenos in orientis loca misit, Phi-
lippicum nobilitatis præcipua, Chersonam relegauit, q; A-
quila caput ob umbrasce uidebatur dormienti. Cæterum vi-
post anno cum Leontio captus, à Iustiniano interfectus est.

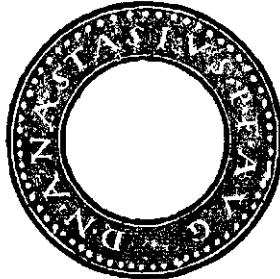
Moneta hæc ex alio latere continet coronam lauream, in cuius medio Crucis imago adparet, subscriptum: CONOB.

PHILIPPICVS, BARDANIVS cognomento, filius patricij Nicephori, de nobili familia, cuius auxilio Tyberius Absimarus ad Imperium peruenit, & posteā ab illo in Chersonam deportatus, eō quōd per somnum uisum fuerat caput eius superiectu Aquila in umbra, ut eum procul ab omni spe potundi Imperij repelleret. Vbi cūm Chersonensibus longa consuetudine esset charus, contra Iustinianum bellum ultimum mouentem ab illis Dux electus est, ac Ducibus Iustiniani statim uictis, ipse cum classe & uniuersis copijs Constantinopolim petidit, Iustinianum cum filio subegit, eosq; occidit. Ac ī Imperio potitus, Sextę Synodi decreta altera Synodo infirmare contendit, gratificaturus monacho, qui de principatu obtinendo illi præ sagium fecerat, hoc prædictionis præmium petenti. Quare cūm eloquentia multum huic inesset, sapientia parum, opesque Imperij iam pridem congestas diſciparet, passus etiam Bulgaros Thraciam populi, edictoque sanxerat, ut sanctorum statuæ & imagines ex omnibus templis raderentur, ab Arthemio oculis priuatus, regnoq; expulsus est, cūm regnasset annum I. & dimidium.

In hoc Numismate conspicitur Crucis imago, insistens qua tuor gradibus, cum inscriptione, **VICTORIA AVGG. R.**

ANNA.

ANASTASIUS II. cognomento ARTHEMIVS, cùm Philippicum in ordinem redigisset, ei successit in Imperio, uir tam in sermone cunctis affabilis, quām in operibus iustus, & apertus, magnæ experientiæ & bonitatis. Conciliorū Rom. approbator, & acerrimus orthodoxæ fidei propugnator. Hic cùm exercitum misisset contra Sarracenos, Christiani nominis hostes, in Aegyptum, Classiarijs quibusdam contumaciis agentibus, qui illum oderant, domū reuersi, Theodosium ignobilem alioqui uitum Imperio præficiunt, captaq; Constantinopoli, ne de Imperio cogitare posset amplius, in monasterium inclusus est, cùm annum 1. menses IIII. imperasset. Sed cùm ambitionis stimulo correptus, denuo auxilio Bulgariorum Imperium rursum recipere contenderer, à Leone III. occisus est.

THEODOSIUS III. cognomento ADRAMYTTEVS, Constantinopolitanus, obscuero licet loco natus: uir tamen facilis, pius ac benignus, cui mira alioquin comitas, & ad promerendam gratiam, ingenium fuit. Pluribus animi do-
tibus breui effect, ut omnibus esset æquè charus, orthodoxæ

fidei obseruantissimus. Diuorum iuragines à Philippico sublatas templis restituit, illam uenerandam potissimum, in qua sanctæ synodi erant depictæ. Nec poenitendum egisset Imperatorem, si diutius illi per Leonem Imperatorem licuisset. Nā à Leone rega sella deiectus, monasticam uitam est amplex⁹, ac felix in ea uixit, cum annos 11. imperasset.

LE O III. Isaurus adeò obscuri nominis, ut sedentaria exercuerit. A Iustiniano contra Alanos & Asinagos missus, aliquandiu ibi sterit, & reuersus Dux orientis creatus est. Sed postea Theodosium Imperio priuans, adeptus est ipse Imperium. Vir cùm alijs scelerib⁹ pollutus, tū vero impietate in Deū, cui⁹ imagines & simulacra tēpli ejecit. Vnde illi cognomē fuit **E I K Ω N O M A X O Y, & Θ E O M A X O Y,** quarum perdendi tantus eum inuaserat ardor, ut duobus Iudeis, qui illum imperaturum antē prædixerant gratificaretur, & Constantino politanum pontificem, Germanum nomine, aduersantem sede extruserit, & Rom. Antistitem Gregorium obſistentem comprehendi iuferit. Qui euni anathemate notauit, animumq; suum ab eo alienauit, & tributa solita nō ei, sed Francis, quibus adhæſit, tribuit. Hoc princip⁹ multis cladem, Italia, & cætera Imperij loca sunt graueriter affecta. Sarraueni Constantinopolim triennali obſidione, Ducibus Maſgalda & Solimano terra mariq; fatigati unt. Verū peste fameq; confecti, à Bulgaris etiam ſepe uicti, claſſe magna ex parte igne ſeruatis, manifeſta in ſe numinis irā ſenſere. Nec minori clade in urbe ſauitum, trecentis & amplius milibus ciuium peste famēq; confectis. Bithynia Thraciaq; graui terræ motu coſcissa. Muri Byzantij magna ex parte collapsi. Quib⁹ tamē reb. flecti animus impii principis non potuit: fed in omni ſauitia imperans anno XXIIII. Imperij, dyfenterio fluxu misere anima efflauit, relicto Constantino filio, quem dudu cōsortem regni elecerat.

In hoc apparet Numismate corona laurea, in cuius medio
scriptum est: VOT. XXXX. Infra: TES.

Mariam uxorem habuit Leo, quam in magna Ecclesia, ad-
stanti omni populo coronauit, Augustamq; dixit, ex qua Cō-
stantinum filium genuit.

C O N S T A N T I N V S filius Leonis Imperatoris, cognō-
mento c o p r o n y m v s , quōd infans baptismi lauacro ad-
motus, media ceremonia, aquam sacrā uentris solutione ma-
culauerit, paternos mores imitatus est, impio patri scelētis-
ma succedens proles. Hic non solū patris impietatem in a-
bolendis Diuorum imaginibus, æquauit, uerū etiam gra-
uiore scelere reliquias eorum aut contempserit, aut combusserit,
maleficus, Magicisq; uanitatibus ad insaniam usque deditus;
nullo scelere abstinenſ, non Christianus, nō Græcus, nō He-
breus, fed omnis impietatis mancipiū. Nobilissimos quoq;
è medio tollendos curauit. Antistites Constantinopolitanos
prius ignominiosè habitos, grauiterq; excruciatos capite pu-
niuit. Bulgaricum uariante fortuna bellum terra mariq; ges-
sit. Artabasdam primæ nobilitatis hominem, Imperatorem
ab Orthodoxis creatū, captum, oculis & liberis priuauit. Sub
eo Italia afficta est ab Aestulpho Longobardorum Rege, &
peſtis Byzantij grassata est more inaudito. Terre motus præ-
terea adeò affixit Palæstinam & Syriam, ut magna multitu-
do oppresa periret. Tam alpera etiam hyems fuit, ut non mo-
dō flumina, fed Pontus & Bosphorus ipse Thracius perglaci-
auerit. Desit quoq; Græcorum Exarchatus esse in Italia, &
Rom. Pontificis esse coepit. Nam Pipinus hæc loca omnia Pô-
tificis fidei promisit, & posteà Carolus magnus, eius filius, ec-
clesie donauit. Constantinus uero post infinita flagitia, Ele-
phantico morbo correptus, exquisitissimoque cruciatu con-
sumptus obiit, Imperij anno xxxv.

Numismatis huius alterum latus repräsentat Imperatorem dextrá eleuantē, sinistra aquam ferentē, utringq; collocatis signis militarib. cū inscriptione: PRINCEPS DEX. Infrā XXI.

LEO III. Cōstantini Copronymi ex Cazara filius, paternæ impietatis nō minus quam Imperij hæres ac successor, omnia paterna imitatus uitia, aduersante matre Bulgarici sanguinis pientissima, licet ab initio simularit religionē, Monachos in honore habēs, Pōtifices ex illis creās, & dignitates quasdā illis cōserens, impietati adiunxit sacrilegium. Nā coronā auro & gēmis contextā, Mauritio principe DEO OPT. MAX. dicata detraxit, & nefatio capitī imposuit. Vnā omnino expeditionē fecit in Syriā. Vnde leui certamine repulstus, domū rediit, pauloq; post apostemate carbunculi in capite innato, & ardentissima febri secuta, interiit, cūn uix annū regnasset.

Numismatis huius pars posterior habet coronā lauream, à cuius medio hæc scripta continentur: V. T. XXXX.

IRENE Atheniensis, uxor Leonis III. ex qua filiū Constantium genuit. Imperiū aliquandiu pro Constantino filio adhuc

I M P E R A T O R V M . 242
adhuc puer administravit. Mulier profecto in rebus Imperij
administrandis viro & fccero Constantino multò pruden-
tor. Ad hæc tam forma corporis, quam morum sanctitate
in signis.

A R T A B A S D U S obscuri generis homo, sed ob vir-
tures, & rectam fidem, tam Senatu, quam militibus gratus, in
odium Constantini ab orthodoxis Imperator creatus est. Hic
sanctorum imagines restituit, atque Constantinopolim con-
tra abieictum Imperatorem muniuit. Sed à Constantino ex
Chalcedone trajiciente obsidione cinctus, locatis castris pro-
pe moenia, urbeque oppugnata captus, filijs oculisque priua-
tus est.

In altero latere cōspicitur uictoria alata, dextra Crucis ima-
ginem gestans, cum tali inscriptione: **V I R T U S A V E .** Infra:
C O N O B .

C O N S T A N T I N V S Leonis 1111. filius, in Imperio
patri successit. Sed cum adhuc puer esset x. annorum, mater
Irene Augusta pro eo Imperium suscepit administrandum,

Q

fœmina Attici sanguinis, forma eleganti, sed probitatis opinione insignior. Huius opera, veteri religioni suus nitor, & uestus est redditia pietas, & imagines in templo repositæ sunt. Se prima etiam Synodus conuentu c.c. & L. patrum Nicææ celebrata est. Quandiu autem Constantinus matris Imperio obtinererat, nre omnia domi sorisque se habuere. At ubi pueratus annos ingressus est, matrem haud ulterius paſsus, administratione detecit, & atrociter Imperium administravit. Ob id suffragia multi Nicephoro ferebant, eumque imperare cupiebant. De quo Constantinus certior factus, Nicephorum patrum suum, lingua & oculis priuatum, in vincula coniecit. Mater uero filij impictatem exosa, simul dominandi libidine mota, Duces donis onerauit, ut filium iugularent. Qui paratis insidijs, cum capiunt oculosque effodiunt, eodē die, quo ille ante v. annos Nicephorum exce cauerat, ac in vincula coiiciunt. Ille luctu & mortore confectus, paucis post diebus expirauit. Et mater à filio expulsa, in pristinum statum à ciubus est restituta, Annisque III. sola Imperio praesuit. Cum Carolo Magno amicitiam & foedus init, deque imperij finib. egit, connubium etiam ei deferens. Quare infidile contra eam sunt morte regnoque expulsa, in exilio reliquum tempus egit. Huius tēpore lamina a nea in arca lapidea inuenta est his uerbis:

Xριστὸς μετὰ γεννήσας εἰς Παρθένον : καὶ πίστιν φέσεντορ. Επὶ δὲ Κονσταντῖνον καὶ Ειρήνην τῷ βασιλεῶν, πάλιμφηλιε ὅφε με. Hoc est,

Christus nascetur de virgine: in eum credo: & Constantino & Irene Imperatoribus, o Sol uerum me videbis.

In hoc Numismate conspicitur muliebris statua, dextra hastam, sinistra Cornucopiae ferens cum inscriptione: TEMPORVM FELICITAS.

Numi huius alterum latus resert Imperatorem Constantinem

num loricatum & paludatum, corona ex lapidibus pretiosis
ornatum, & matrem Irenem longiore ueste induitam, cingulo
ex margaritis confecto circundatam, globum cui imago Cru-
cis imposita, tenentes, addita inscriptione huiusmodi: CLO-
RIA IMPERII ROMANI.

MARIA Constantini Imperatoris uxor, optima fœmina,
ob nullam causam à marito in monasterium est detrusa.

NICEPHORVS dolo Imperium Orientale occupa-
uit, pacemque cum Carolo Imperatore fecit, ut scilicet in has
conditiones iretur, Ambo Auguſti, fratresque dicerentur, O-
rientis alter, alter Occidentis, item in Italia hinc à Neapoli, il-
linc à Siponto quicquid ulterioris Italiam in mare procurrit,
cum suis è regione insulis à Græco, reliquum à Franco Impe-
ratore iura peteret. Inter duo Imperia medijs finalisque car-
do Venetiæ, Imperij maiestatem piè cōseruarent, neutri se ad-
dicerent, proprijs uterentur legibus, utriusque essent Imperij
amicī, & pace & bello neutrius censerentur. Cæterum adver-
sus Persas bellum suscipiēs, ualde infeliciter, & cum graui suo
damno pugnauit, coactus dare ad singulos annos x x x i i L.
milia numorū aureorum. Quam summam pecunia uolens
à Bulgarorum rege emungere, illum bello periuit: sed tādem
ab hoste obtruncatus est, cum multis aliis insignibus uiris.

In huius Numismatis altera parte appetat uictoria alata,
dextra imaginem Crucis, sinistra ramum palme
ferens, cum inscriptione tali: VICTORIA AVG. Infrā:
CONOB.

Q. 2

STAVRATIVM filium in uita sua consortem Imperij fecit Nicephorus, hominem turpis formæ, & simplicis ingenij. Unde & paulò post mortem patris Imperio deturbatus, tonsis capillis, monasterio est inclusus, postquam cum patre imperasset annos IX.

In hoc Numo continetur statua loricata & paludata, dextra sceptrum, sinistra hastam gerens, cum inscriptione: PRINCIPI IVVENTVTIS.

MARIA Nicephori Imperatoris uxor.

THEOPHANIAM Athenæam Ireneæ Reginæ affinem, quæ iam alteri uiro despontata fuerat, Nicephorus ui eripuit, filioque Stauratio contra ius & fas copulauit. Quæ post mortem Staurati cùm sibi comam rotonderat, nigramque uestem induerat, à Michaeli Imperatore magna donata est pecunia.

MICHAEL CVROPALATOS, cognomento
BANCABE, gener Nicephori, regali diademeate a Patriarcha Ni-

Nicephoro insignitus est. Vir ingenij liberalis, & sinceræ fidei, pacis Amigosus, pius in Christianam religionem, sed in rebus bellicis socors & infelix. Cum Carolo Francoru Rege ita fœdus iusti, ut Veneti suis legibus ac iure uiuerent, immunitate his seruata, quain ad eam diem in Italia retinuerant. Contra Bulgaros Thraciam uastantes, expeditionem mouit. Sed seditione in exercitu mota, autore Leone Orientis Duce, qui ad Imperium aspirabat, copiæ eius fugatæ, magnaq; ex parte cæsa sunt, atq; Leo Imperator designatus. Quo accepto nuntio, ita concidit animo, ut monasterio se abdiderit, habenaſ regni facile concedens, post annum 1111. Imperij.

Latus alterum Numi huius repræsentat uictoriam dextra crucem tenentem, cum inscriptione: VICTORIA AVG. Inſrā: CONOB.

Procopiam Nicephori filiam, postquam Imperator pronuntiatus est, duxit in uxorem, eamque Augustam coronauit, & filium suum regio diademeate insigniuit.

CAROLVS MAGNVS, Pipini Regis Francorum & Berthæ filiæ Heraclij Constantinopolitani Cæsar filius, in villa Ingelheim, duobus milibus passuum à Moguntiaco distante, editus. Defuncto patre, cōcordi consensu in demortui locum subrogatus est, quod paternam auitamq; æmularetur uirtutem. Sub initia regni bellum gesit Aquitanicum, alterū Longobardicum ab Adriano Pontifice in Italiam uocatos, in quo Longobardorum regnum capto eorum rege Desiderio, Francico nomini subegit: Saxones sape rebellantes triennali tandem bello uicit, eosque ad Christianam religionem assumendam coēgit. Sarracenos Hispaniam ferè omnem uastantes, domuit. In Franciam rediens, Vasconum infidias passus, nō paucos ex suis, & in his fortissimum quemque amilis. Scia

uos, Danos, Batuas, Bohemos tumultuantes in suam ditinem redegit. Iterum Italiam ingressus, Beneuentanorum ducem Aragisum Longobardorum reliquias souentem, ad officium coegerit. Hunnicum bellum VIII. post anno felicissime confecit, expugnata eorum regia, & Thesauris opulentissimae omnium gentis aportatis. Inde Leonis III. Pontificis vindicaturus iniuriam, tertio ingressus est Italiam, ac Romanum ueiens, in die Natalis Saluatoris, in Templo a Pontifice coronatus, Imperator & Augustus ab uniuerso populo Rom. proununtiatus est, unctusque, abolito patricij nomine, quo prius utebatur, Imperator appellatus est. Anno regni sui XXII. Salutis nostra DCCCCL. Compositis Italæ rebus, & partito cu Irene Imperio, in Gallias rediit, filioque Ludouico consorte Imperij declarato, dum Aquisgrani hybernaret, pleuride corteptus, quam febris concomitabatur, mortuus est V. Cal. Febr. anno Redemptionis DCCXIII. aetatis sue LXXI. Imperij. XXIII. Regni ueroe XLVI. Princeps pacis bellique aquaque studiosus, eminente statura, oculis prægrandibus, & uegetis, canicie pulchra ac hilari facie, habitudine corporis tota virili, insigni pietate, beneficentia singulari, humanitate quanta in superiorum principum nullo, bonarum arti studiofissimus, Latinæ & Graecæ linguae doctissimus, Parisiense Gymnasium, & Papiense uiris undecunque eruditissimus acceritus, extruxit, ueræ religioni ab infantia deditissimus. Summa pietate Antistites, Sacerdotes, clericique uniuersum coluit, Templa & Monasteria fundauit, ac munieribus magnis locupletauit, liberalis, misericors, & in egenos munificus. Vxores habuit plures legitimas, Gallienam Galastriæ regis Tholetani in Hispania filiam, Alteram Hirmingardim, Desiderii Longobardorum Regis filiam, quam repudiauit. Tertiam Hildegardim Hildebrandi Ducis Sueviae filiam, ex qua tres filios, Carolum, Pipinum, & Ludouicum, totidemque filias sustulit. Quartam Fastradam de nobili Frâcorum prosapia Karoli Comitis filiam, ex qua tulerit filias Theodoran & Hiltrudim. Ultimam Luitgardam de Sueorum genere, de qua liberos non habuit.

Posterior Numismatis huius facies continet Imperatorem loricatum & palliatum, trophæis insidentem, & uictoriæ a tergo stantem coronam illi imponentem. Aliam quoque statuam mulierem uestitu sublongo, uaria armorum genera ad pedes Imperatoris posita face accedentem, cum tali inscriptione:

PAX ORBIS TER-
RAVM,

L V D O V I C V S Caroli Magni & Hildegardis filius, Pius cognomento dictus, quod religioni Christianae, cuius fuit studiosissimus, multum detulit, mitissimi ingenij, & morum mansuetudine, cunctis amabilis. Puer penè Aquitanæ principatum, iussu patris obtinuit, præclaros labores aduersus Hispanorum Tyrannos suscepit. Post patris obitum, à regni proceribus Aquitani Imperator salutatus est. Vbi diuerterum nationum primo legatos audiuit, partimque cum eis pacem sanxit, partim cum alijs ueterem instaurauit. Inde Dacicu bellum ex sententia consecit, nec multò post Bernardum ex Pipino filio nepotem, in Italia res nouas molientem, capitali pena affecit: in Antistites rerum nouarum mitius egit, inclusos cœnobij, uita donauit. Et cum Britones reliquosque pacis perturbatores compreserit, à filii, quod in longiorē etatem uita eius protraheretur, & quod Iuditham alteram uxorem, mulierem procacem, duxisset, captus in Monasterium diui Medardi Suectione una cum filio iuniori Carolo detribus est. Sed tumultuante optimo quoque iauritus filii Imperator castodia eductus, pristinæque dignitati restitutus est. Qui Iuditham uxorem ex Italia exilio redeuntem, recepit, atque filio eius Carolo Aquitanæ regnum tradidit. Lothario vero Imperium commisit. Ac non multò post decessit Maguntia, Anno Christi DCCCXL, cum imperasset annis XXVII. uixisset LXXIII. Sepultus Metis in monumento Hildegardis matris.

In hoc Numismate appetet corona lauæa, in cuius medio hæc uerba leguntur: **VICTORIA AVG.**

IUDITHAM uxorem habuit, filiam Vuelfonis primi Comitis Altorensis in Suevia: Mulierem formâ insignem & ingenio præstantem, ex qua sustulit filium Carolum.

MICHAEL BALBVS ex humili ac sordido genere natus, TRAVLVS cognominatus, quia balbutienti lingua erat. Vir summae impietatis, & à pueritia corruptis moribus institutus, totus impius, Christi religionem, quantum potuit, subuertere studuit. Post imperfectum Leonem, à quo ad tantā fortunā euectus erat, Thomam uirum quandam obscurum, qui tamen se Constantinum appellari iusserat, tyrannidemq; inuaserat, uario primū rerum carente oppressit, defectionemque socios, cum ipso Thoma sustulit. A Sarracenis ex Africa profectis, Cretamq; insulam occupantibus, duplice prælio uictus est. Ac cùm annos octo, & menses nouem crudelissimè imperasset, Imperio Theophilo per manus tradito, profluvio uentris decessit.

Latus alterum huius Numi representat statuam mulieris palliatam, expansas manus habentem, inscriptione eiusmodi addita: LAETITIA AVG.

THEOPHILVS filius Michaëlis Trauli Imperium post patre asseditus est, Vir maiori quam pater iustitia, quippe qui fa-

facilimum se statim diebus adeuntibus exhiberet, & ad seueritatem interdum propensior, acrius delicta puniret: sed parum patre impietate, ut qui diuorū imagines ex paterna anima latione auersatus, non paucos, qui eas colerent, ad mortē cœdi iussit. Saracenis Asiae prouincias uastantibus bis cōgrefsus, bis uictus est, castrisq; exutus. Vnde in tantam animi uenit angustiam, ut iam multos dies ab omni cibo abstineret, solo frigidissimo aquæ potu usus, ac in dysenteriam incidēs, tandem effluit animam, cū annos xii. imperasset.

In hoc continetur Numismate uictoria dextra imaginem Crucis ferens, addita inscriptione: VICTORIA AVG.
Infrā: C E N O B.

LOTHARIUS Ludouici Pij maximus natu ex Hermingarda filius, viuo patre, præter Italiam regnum Galliam Narbonensem, & Imperium asecutus est, Carolo Gallia omnis, cum Mosa, Ludouico Germania cœsit. Sed defuncto patre, ea fratrum concordia non diu permanxit. Nam Lotharius & Ludouicus maximo aduersus Carolum comparato exercitu, eò quod Carolus nobilioris paternæ possessionis hæres a patre institutus esset, in ipso resurrectionis Domini die, infestis signis ad Fontanicum Altissiodorensis agri uicum concurrere, in qua Carolus superior euasit, ac tot milia utring; cecidere, ut cōuulſe sunt propè Imperij vires, ac tota nobilitas Francica ferè periret. Et cū bellū repararent, iterū uicti pacē petierunt. Quæ his conditionibus data, ut Carolus rex Francie, Ludouicus Germaniæ Rex diceretur, omnemq; Germaniam usq; ad Rheni fluenta possideret, cum nonnullis adjacentibus ciuitatibus & pagis trans Rhenu ob uini copiam admodum acceptis: Lotharius uero Galliam Belgicā, regnū Prouinciarū, & eam portionem terræ, quæ ab eo Lotharingia est dicta, accipieret, cū iam Italianam possideret. Pipinus, Nepos eorum,

ex Pipino fratre in monasterium detrusus est. Lotharius vero Imperator partitus filijs regna, Ludouico in Imperij consortem adscito, concessa Lothario Australia, & Lotharingia, Carolo uero Prouinciae regno, tædio rerum aduersarum, monasticam uitam in Monasterio Prumia fecutus est, postquam imperasset xv. annos.

In monetæ huius parte altera conspicitur uictoria, dextra imaginem Crucis, sinistra hastam tenens, inscriptione adiecta: CONCORDIA MILITVM.

Herningardis matrona nobilis & pudica Lotharij uxor, cui tres filios peperit, Ludouicum, Lotharium & Carolum, qui triennio ante patrem diem obiit.

LOTHARIVS filius Lotharij Imperatoris, defuncto patre & fratre Carolo Austrasiæ, Lotharingiæ & Transiurensem Burgundiæ obtinuit. Vxor deinde duxit Thietbergæ sororë Hugberti Abbatis, cuius consuetudine pertensus, ob amorem Vualdrada cœcubinæ, diuortiu autoribus Episcopo Coloniensi, Gunthario, & Thiergando Treuerensi Episcopo, consecutus est, concubina in toru coniugale illata. Quod ægræ se rentes Thietbergæ Regna frates, Nicolao summo Pontifici conquesti sunt, qui utrurq; Episcopū dignitate priuauit, & Anathemate notauit. Lotharius quoq; communione piorum priuatus, cum Româ post obitū Nicolai Pontificis ad Adrianan uenisset, ut se ab Anathemate liberaret, simulata pœnitentia, corpus Eucharistiae ex manibus summi Pontificis, cum sua nobilitate accipiēs, in redditu ex urbe oppressus morbo, Placentiæ diem suum clausit ultimum.

Numi huius facies altera refert statuam Imperatoris loricatum, & paludatam, dextram eleuantem, sinistra imaginem Crucis gerentem, interq; duo signa militaria stantem, cum inscriptione: PRINCIPI IVVENT.

MICHAEL Theophili filius, Imperiū cum matre Theodora suscepit. Per hanc Imperatricem imagines Diuorum restitutæ sunt, & omnes ab exilio reuocati, qui sub Theophilo pertinaciter imaginum cultum defendere ausi sunt. Cum Bulgariae pacem nouam firmauit, sorore Regis Bulgarorum redditæ: per quam Rex cum omnibus subditis, ad pietatem Christianam est conueritus. Michael autem adolescentiam ingressus, matre Imperio cedente, uitamq; Monasticam eligente, regni negotia solus tractauit, ac immensas diuitias à matre ex ærario depromptas, argenti, scilicet tria milia pondo, aurum milie & nongenta centenaria, cum mimis, adulatoribus, aurigisque statim abliguriuit. Irruentibus subinde bellis, & Agarenorum incursionibus, nulla re à cursu equorum, in quem omne studium collocauerat, auocari potuit. Cùm uero magis ac magis insaniret, uinoq; & ebrietati studeret, ebrius in lecto à Basilio Macedone, quem consortem Imperij adscuerat, confosus est, cùm imperasset annos xxi i. cum matre, & xi. solus.

In Numismatis huius altera parte adparent duæ statuæ, inter utranque Crucis imago, quatuor gradibus insistens posita est, infra subscriptione addita: C O N O B.

L V D O V I C V S II. Lotharij Imperatoris ex Heringardia primogenitus filius, à patre consors ad Imperium adscitus, trium filiorum maximus natu, & à Sergio Pontifice Romæ coronatus est. Princeps perhumanus, pius ac iustus, candida simplicitate, pupillorum & orphanorum tutor singularis. In literis tam diuinis, quam secularibus satis instructus, consilio promptus. Contra Saracenos ex Africa uenientes, Beneuentum aggredientes, ac uniuersam penè regionem illam cædibus, incendijs, ac rapinis depopulantes, fratre Lothario in auxilium uocato, pugnauit fortiter, & feliciter. Lucaniam, Saminium, & Capuam, quæ defecerant, in deditio- nem recepit. Adalgiso Ducis petitus insidijs, nisque detectis, nunquam se Beneuentum redditum, nec iniuriam hanc cul- turum promittere iuramento adactus est. Sed à Romano Pontifice Ioanne iuramento solutus, Adalgiso fuga elapso, de ceteris supplicium sumpsit. Compositis uero undique rebus, cum annos X X. præfusset Imperio, Mediolani mor- tuus est.

Monetæ huius pars posterior continet muliebrem statu- am sellæ insidentem, dextra Caduceum, sinistra Cornu- piæ tenentem, cum inscriptione: **FELICITAS PVLICA**.

L V D O V I C I uxoris nomen neque familia inuenitur. filiam tamen Heringardim habuisse constat, quam Carolus Cal- quis imperator succedens, consobrino suo Bosoni despon- dit, eiq; in dotem Provinciae regnum dedit.

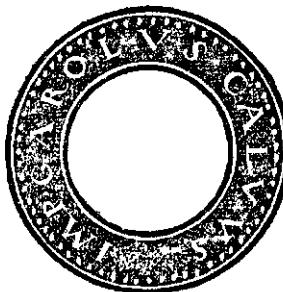
B A S I-

BASILIVS, homo obscurus genere, & captiuus inter uenales Constantinopolim olim adductus, in pueritia spem futuri regis dedit. In regiam primū receptus, Prorofrator factus, ac paulò post Cubicularius regis Michaēlis, ab eo ipso Rex creatus est, tradita ei in matrimonium Eudocia filia Inceris. Cum uero Michaēlem unā cum coniuratis occidisset, in regiam se conferēs, ab omnibus Imperator est approbatus. Primum igitur adepto Imperio, profusissimas Michaelis largitiones reuocauit, statuitq; ut quicunq; inde pecunias absq; legitima occasiōe accepisset, restituaret, aut dimidiū eorum, quæ accepisset, ærario inferret. Et quatuor filios, Constantiū, Leonem, Alexandrū, & Stephanum Imperij heredes instituit, totidemq; filias monasterio inclusit. Inde in Sarracenos, qui Cretam occuparant, profectus, ab his nauali prælio superatus est, quos tamē alieno ductu post uicit. Sarracenos ex Africa soluentēs, cum Italiam magna ex parte uastasset, Dalmatiam quoq; populantes, Rhagusio capto, Nicephori Phocæ ductu, inde eiecit, Bario in deditiōnem suam redacto, Venetis una atq; altera expeditiōne rem Christianam iuantibus, multos ludæos ad fidē Christi conuerit, sicut & Scythas in cognitionem Christi perduxit. Cæterū cū annos XX. imperaverat ceruo cornu iectus, intestinis lœsis, uitā cum morte mutauit. Vir frugi, nullis comediationibus deditus, & quem principem non contemnas.

Numus hic ex alio latere refert uistoriam alatam, dextra coronam lauream, sinistra uero globum, cui Crucis imago imposita, tenentem, eiusmodi addita inscriptione: VICTORIA AVG. Infrā: CONOB.

EUDOCIAM concubinam filiam Inceris Michaēl Basilio matrimonio iunxit, ex qua Leonem (qui potius Michaelis credebatur, quippe cū Basilio Eudoxia nuberet, iam in utero

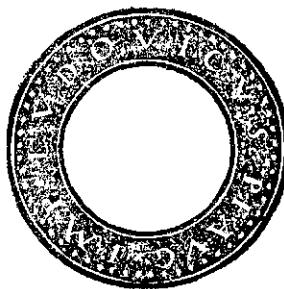
CAROLVS CALVVS Ludouici pⁱj Imperatoris, ex Iuditha altera uxore fili^o, ac Ludouici II. Imperatoris patruus, cūm iam annis XXXVI. regnum occidentalis Franciae tenuisset, ac cum Britonibus & Normannis uario Marte dimicasset, de morte Ludouici Imperatoris certior factus, omni mora abiecta, summa cum festinatione, Alpibus superatis, in Longobardiam contendit, ut hinc recta Romā proficeretur, pro corona Imperij in Franciā Cæsarū nomen allatus. Postquam uero Romam peruenit, à Ioanne Pontifice Corona Imperij donatus est, anno salutis DCCCCLXXVI. Et mox in Saracenos motuens, facile conatus eorum represit. Inde in Galliā reuersus, in itinere Bosonē, uxor fratre, regem Provinciae proclamauit. Repetens uero Italiam, regna, quæ Lotharij iunioris erat, magno comparato exercitu, in ditionem Francici Imperij redigere cupiebat. Aduersus quem Ludouici germani filii profecti ad Veronā pulchro certainine eū oppresserunt, & in fugā uerterunt. Qui fuga foeda elapsus, Mantua curia confectus, non sine ueneni dati suspicione, à Sedechia Iudeo Medico, quem familiarius diligebat, decepsit, cum tegnasset annos XXXVI. imperasset bienniū. Corpus eius exteratū, & multis aromatibus conditū, cum sui in Franciā adferre cupiunt, cadaueris putredinē ferre non ualentes, Ver cellis in D. Eusebiⁱ Martyris æde humatum est. Vnde post annos VII. in D. Dionysij templum delatum est.

In hoc adparet Nuunismate muliebris statua, uestitu longo, pectoro nudo, dextra coronam, sinistra temponem ferens, cum inscriptione: LAETIFIA.

RICHILDIS, soror Bilonis, Burgundia & Provinciæ regis,
uxor

uxor Caroli Calui, ex qua duos sustulit liberos, qui annum non uixerunt.

HERMENTRUDIS altera Caroli Calui uxor, cuius familia non inuenitur. Ex ea quatuor filios sustulit, Ludouicum cognomento Balbum, Lotharium, Carolum, Aquitanæ regem, & Carolomanum, ducem Provinciarum.

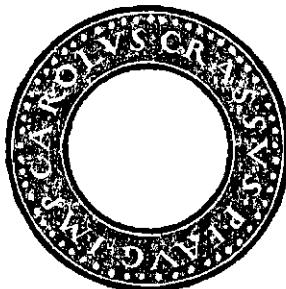
L V D O V I C V S I I I . Caroli Calui ex Hermentrude filius, quod impeditioris & tardioris linguae esset, BALBVS est cognominatus. Vir simplex ac natus, iustitia, pacis, ac pietatis amator. Hunc defuncto patre Imperij titulo Ioannes VII. Pontifex, præter multorum principum uoluntatem, ornauit. Nam urbis primores plerique ad Carolum tertium, cui plurimum fauebant, rem trahebant: serturque propterea Pontifex in uincula coniectus, amicis tamē procurantibus, ac falsis custodibus, custodia elapsus, uenisse in Franciā, à quibus officiosissime exceptus, Balbum Augustū creauit, ac Diadematè coronauit, anno salutis DCCC LXXXVIII. Imperio autem ualeudinarius princeps uix biennio præfuit. Treucus enim decumbens paucis interiectis diebus, morte absumptus est, reliktis liberis ex Aufgardo, Ludouico, & Carolomanno, & Carolo simplici, ex altera.

Numismatis huius latus posterius repræsentat uictoriā alatam, dextra crucem gestantem, cum inscriptione talis: VOT. XX. MVLT. XXX.

A U F G A R D A M nobilem quandam puellam in flore iuuentutis, coniugij fecdere incio patre sibi copulauit Ludouicus, quam unice dilexit, & ex ea duos liberos prestantes forma, atque animo iuuenes suscepit, Ludonicū scilicet & Carolomanum. Coactus autē est à patre repudiare eam, quod sine

uoluntate eius duxerat: & interposito iuramento solenni, ne unquam eam recipere.

Repudiata Ausgarda, **ADALHERDEM** pater in matrimonium Ludouico dedit, quā grauidam Ludouicuſ, cūm obiret, reliquit. Sed quæ expleto partu genuit posthumū, cui nomē aut imposuit, & dictus est Carolus simplex, Rex Franciæ.

CAROLVS IVNIOR, cognomento **CRASSVS** à corporis habitudine, princeps Christianissimus, totusq; religioni deditus, Deo omnes suas actiones, atq; eius arbitrio cuncta deuouens, omnia Francorū regna, quæ maiores sui, non sine magna sanguinis effusione, obtinuerant, breui sine conflictu aſſecutus est. Italiam à Saracenis grauiter uexatā liberauit. Ob id à Ioanne VIII. Pontifice Imperij coronā obtinuit. Ex Normannis hostiis Gallias aſſidiè uastantibus amicos & alſines ſibi fecit, data, ſcilicet Gothofrido regi in matrimonium Gisla filia Lotharij, patruelis ſui, & Frisia in dotē, addito baptiſmati lauacro. Sed cūm nec ſic diu pacē ſeruarent, Imperator coactus eſt tradere eis locū ad habitandum, qui poſteā à nouis incolis Normānia eſt dictus, tametū illud Carolo ſimpli Regi Franciæ quidam attribuant. Qui Rolloni poſt accepturn baptismatis lauacrum, Roperto dicto, Neuſtriā cōceſſit. Verū cūm inutilis eſſer Imperio, nec ſatis praeſidij in eo uideretur ad Normānos Gallia exturbandoſ, Imperio eſt deponitus, & Arnulphus ei ſuſfectus, Cæſarq; eſt creatus. Carolus uero poſt abdicatū Imperiu, in ſumma egeftate adeo uitxit, ut ſæpius quotidiani uitctus ſentiret penuriā, ab omnibus derelictus, priuatā uitā mifer egit, adiutus ab Arnulpho certis ex Alemania redditibus pro uitctu quotānis, quē ſupplicet rogauerat, ne fame periret. Mortuus itaq; pauper, ſine honore in Auego maiori monaſterio propè Constantiā humili monumento ſepultus, anno ſalutis D C C L X X V I I I . Imperij x.

In hoc continetur Numismate uictoria alata , dextra Crucem, sinistra ramū palmæ gerens, cum inscriptione: VICTORIA AVG.

RICHARDIS, Regis Scotiæ filia, Caroli Craſſi uxor, ſeſmina ſanctumonia uitæ & castitate inſignis. Cui cùm mari-
tus adulterij crimen obſiceret, quòd familiaritatis ageret cù Lui-
tualdo Vercellensi Epifcopo unico ſuo Conſiliario, cui re-
rum omnium administrationem concesſerat, ac in concione
iurafuerat haſtenus integrum à ſe relati, illa que mariti impo-
tentiam tot annis celauerat, accerſit obſtetricibus & mulie-
ribus honestis, ſuam integratatem & caſtitatem declarauit, fa-
toque diſſidio, & acceptis bonis ſuis, in Alfatia Monasterium
ſacrarum Virginum conſtruxit, Deoque ſe dicauit.

LEO V. filius Basilij Macedonis Imperatoris, PHILo-
ſophus cognominatus, uiuente patre Cæſar creatus eſt, poſt-
quam Constantinus maior naſu ante patrem deceſſit. In mo-
deranda Rep. ſollicitus, & in custodienda urbe ſolers, adeò ut
ſingulis diebus, mutato habitu, p̄diret exploraturus uigilias.
Bulgariſ deſcīlcentes, Turcarum auxilio primò uicit, uerū ab his per inanes inducias deluſus, magna clade affectus eſt.
Inde in Sarracenos claſſe comparata, Nicetæ ductu, egregiam
uictoriā peperit. Hic cùm ſeflo die Pentecostes ſacris inter-
eſſer, quidam (ut fit in multitudine ob prefuram) in caput ſu-
um baculum impegit, quo niſi cadelabrum obſtitueret, actum
de enus fuſſer uita ſanguinem enim eructans, menteq; aliena-
tus, ſemimortuus iacuit. Poſt annos autem Imperij xxv. men-
ſes III. alui doloribus fatigatus, Imperio fratri Alexandro per
manus tradito, cui filium comendauit Constantinum, deceſſit.
Princeps literarum omnium & Astrologiæ in primis erudi-
tus, ut qui filium ſuum Constantinum imperaturum diuina-
ret. Moribundus, cùm fratrem Alexandrum Leo aspiceret, di-
R.

xisse fertur: MALA OCCASIO POST DECEM ET TRES MENSES. Et uaticinium hoc postea impletum est: Nam post XIII. menses Imperij perire.

Numi huius facies altera refert imaginem Victorię alatę, sile insidente, dextra Crucem, sinistra globum, cui parua crux imposta, tenentem, cum inscriptione: VICTORIA AVGVSTI CC. GG. Infrā: CONOB.

THEOPHANIA filia Martinacij patricij, à plerisque Stephania dicta, uxor Leonis, cui Leo templum extruxit.

ZOEN filiam Zantzifiliani, uiuente adhuc Theophania, perdite amauit Leo, magisq; in amorem eius exarsit, quod in agis dormiens, & in infidias penè præcipitatus, excitatus ab ea fuisse, mortuaque Theophania, legitimam ex concubina Augustam fecit: sed post annum I. menses VIII. mortua est.

EUDOCIAM ex Opicio, pulchritudine omnes alias excellentem, tertiam uxorem duxit Leo, quæ brevi tempore cū regre uixit in partu cum foetu mortua.

CARBONOPSINA ZOE quarta Leonis uxor. Eam non statim regali insigniuit dignitate. Verum tamen diu ea usus, donec filium enixa est, quem Constantinum nuncupauit. Ac tunc priuium eam uxorem approbauit, Augustamque dixit.

ALEXANDER filius Basilij Macedonis, frater Leonis, moribus autem utriusque dissimilis, vir luxu & ignavia perditus, uenationibus, potationibus & petulantia indulgens, nihil regium egit, regni curauit in adulatores, præstigatores, scelerumque suorum comites rei ciens, ignobilissimum & turpisimum quenque rebus præficiens. Frequentibus igitur conuiri-

uijs & helluationibus deditus, languescere tandem coepit, ac cum nunquam, nisi post balneum, prandium sumeret, quondam immoderatissime tentaculatus, cum se exercere uoluit, corpus extendendo, uenauit rupit, qua sanguis tota die uarib. & pudendis effluens, extinctus est, cum regnasset annum i. & mensem.

In hoc Numisinate conspicitur Victoria ferens Crucem, cu^m inscriptione: CONCORDIA AVG. INFRÀ CONOB.

A R N U L P H V S Naturalis filius Carolumanni Regis Bavariae, & Dux Corinthiae, nepos Ludouici senioris Regis Germaniae, Orientalis Francie strenuus Dux. Ab optimatibus, qui Carolum Crassum uitrius animi & corporis deficientem uidabant, Imperator delectus est. Contra Maharenenses rebellantes proiectus, regnaque eorum ingressus, omnia solo aquavit: atq[ue] in finibus Bauariae Sclauorum temeritatem repressit. Aduersus Normanos in tuta Mo^se res egregias gescit, eosq[ue] ad fidem Christianam amplectendam coegit. Mox p[re]dæ dulcedine captus, in rapinas templorumque spoliaciones conuersus est. Ac cum Italiam tumultuantem pacate contenderet, pharmando quodam dementatus, ac in orbo pediculari confectus, Ratisbonam delatus, tandem mortuus est, anno salutis **DCCXCVI**. Imperij sui **XII**.

Moneta hæc ex altera parte habet muliebrem statuam, dextra hastam, sinistra Cornucopiam tenentem, cu^m inscriptione: TEMPORVM FELICITAS.

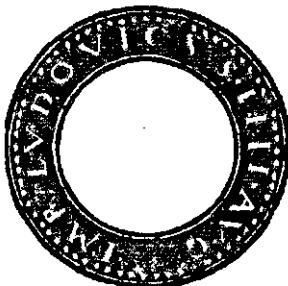
AGNETEM Græcorum regis filiam Arnulphus Dux adhuc existens Bauariae, & Corinthiae, uxorem duxit, e qua duos sustulit filios, Arnulphum, cognomento Malum, & Vuernherum. Co[n]iit in Scheu. Agnete mortua Deyra (quam alijs Luitgardam

uocant) alteram uxorem duxit, quæ ei peperit Ludouicum Romanorum regem, successorem suum.

BERENGARIUS filius t. Eberhardi Ducis, Roma oriundus, è stirpe Longobardorum regum, utr magnanimus, & militaris disciplinæ non ignarus. A Carolo Caluo princeps Italæ, & Dux Foroulientium creatus, cum Guidone Spoletonorum Duce. Hi duo autem dum in gratia & autoritate Caroli Calui essent, magnis collectis opibus, Carolo Crasso animo & corpore dificiente, inter se conspirarunt, rerumque potiundarum inter se consilium inierunt, placuitque, ut Berengarius in Italia, Guido in Francia no men Imperij inuaderent. Guido uero mox fracto iuramento, & repulsa confœderatione, Italæ regnum affectare coepit, collectoque magno exercitu, Italiam ingressus Berengarium commissio prælio uicit atq; sanguinuit. Quem rursus Berengarius Arnulpho in auxilium uocato, fugientem persecutus est. Ac rursus uariante fortuna Guido Arnulphum insecutus, iuxta fluuium Tarum mortuus est.

Berengarius itaque solus tota Italia potitus, multa præclara gessit. Ac poste à compatre Flāberto nocte templum ingressus, insidijs trucidatus est.

LUDOVICVS. Arnulphi Imperator ex secunda coniuge Deyta filius. Vir strenuus & bellicosus, omnibusque amabilis. Iuuenis admodum, post patris obitum ab optimatibus Franciæ orientalis, in oppido Forchaim Imperator electus, regisque ornamentis insignitus est. Huius tempestate Hungari iuuenem regem despiciens, Bauarorum fines invaserunt. Ecclesiæ igne uastarunt multosque regularunt. Quibus cum Ludouicus resistere uellet, ac coacto exercitu circa Augustam Vindelicorum prælium commississet, uictus superratusque est. Hungari uictoria potiti omnia cædibus, rapinis, incendijsque uastarunt, Italianiq; & Longobardiam penetrarunt. Post quorum abitū, Ludouicus provincias suas singulas adiuit, & reformatuuit, conuentusque generales principum egit, & dissensiones nobilium compofuit. Cùm autem multa prælia gefisisset, quibus semper ferè occubuit, ceu infortunatus, tandem mortuus est sine hærede, anno Imperij

xii. Ratisbonæ in Cœnobio Diui Emerani, cum patre sepultus.

MATHILDA, quæ ab alijs Lintgarda appellatur, soror Brunonis Ducis, & Othonis Magni Lutholphi Ducis filia, Ludouici uxor, ex qua nullam suscepit prolem,

BEREN GARIUS filius Adelberti Porregiae marchionis, & Giselle filie Berengarii, Imperator factus filium suum Adalbertum, regem Italie dixit, cum quo xi. annis Imperiu[m] Italie administravit. Qui cum tyrannum potius quam principem ageret, Otho eum cum filio Alberto uinctum in Germaniam duxit, Italia ab omni tyrannide liberata. Sed in conuentu Francorum, Saxonum, Bauarorum, Alemannorum & Longobardorum a Cæsare uestram meruit, restituta illi omni Longobardia. Cum uero tyrannidem iterum exerceret, superbeq[ue] ac auarissime imperaret, iterum captus cum coniuge & filiabus, in Bauarium ductus, tandem exul in Babenbergia mortuus, honorifice sepultus est.

In horum Numismatum parte posteriore conspicitur Corona laurea, & in medio Crucis imago, cum inscriptione: VICTORIA AETERNA.

BERTHA Berengarii Imperatoris uxor.

CONSTANTINVS Leonis filius, & nepos Basili, puer fec

septennis sub tutela maris & nobilium quorundam relictus, magnam paup' est in Imperio confusione. Bulgari enim Thraciani uastantes, prædas abgentes, Adrianopolim obse-derunt, tandemque ceperunt: sed ingenio atque opera reginæ matris Constantini, iterum in suā iurisdictionem est redacta. Constantino ipsi paratæ insidiæ, mater eius in monasterium detrusa, & Romanus quidam obscuri generis regali diadema ornatus est. Qui Constantinum modis omnibus dei-je-re conatus, frustratus tamen spe sua, à filijs proprijs captus, & in exilium pulsus est, postquam aliquot annos imperasset: ac deinde filij eius, qui reges creati erant, comprehensi à Constantino, tonsi & clerici facti, in exilium missi sunt. Sicque Constantinus monarchiam solus est adeptus, qui multos annos à Romano fuerat oppressus, satisque prudenter administravit, Be-neuento de Longobardis expugnato, & Tyrannis quibusdam oppressis, Turcarumque principibus aliquot Christiana pietate imbutis. Cūm autem regnasset cum patre Leone & Alexandro patruo, & cum matre annos XIIII. cum Romano Laca-peno annos XXVI. solus XV. in monte Olympo apud Theodorum Cizicum commoratus, mortuus est, filio Romano iu-niore superstito.

In hoc Numismate conspicitur uictoria alata, dextra crucē, sinistra palmae ramum gestans, adiecta tali inscriptione: VICTORIA AVG.

Vxorem duxit Constantinus HELENAM Romani filiam, nuptiæque magna cum solennitate triduo post Pascha cele-brata.

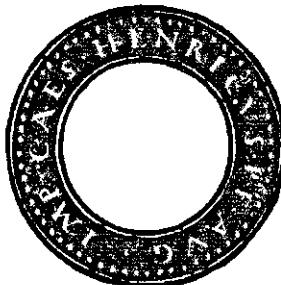

C O N R A D V S filius Conradi Comitis Franconiq, Hafsiæ, Vuedrouiaæ, Frislariæ, vir strenuus, & re bellica exercitatus, animo corporeque validus, adeò ut plerisque timorem, multis injiceret obediētiam, post Caroli Magni sublatam stirpem, Augustus designatus est. Quamvis universus Fracorum & Saxonum populus, Germanorumque procerum concursus ad Othonem Saxoniæ Ducem siebat. Sed cùm is inutilis esset, & senectutem causaretur, Conradum opibus, & robore animi, atque corporis præstantem, quiq[ue] ad sustinendam hanc molem amplissimus esset, indicauit. Sicque, autore Othone, Conradus Augustus designatus, & Rex inunctus est. Qui cùm multa in Imperio feliciter gessisset, & supremū adesse diem cerneret, convocatis Germanis proceribus, autor fuit, ut Henricus Othonis Saxonum Ducis filius (cuius beneficio ipse ad Imperium peruerenerat) Augustus crearetur. Simil etiam regalia ornamenta, coronam, sceptrum aureum in medium ferri, atque Henrico Duci Saxoniæ tradi iulsit, ac paucis post diebus uitam cum morte cōmutauit, cùm regnasset annos VII.

Mulierem palliatam pectori nudo, dextra coronam, sinistra temponem gerentem, alterum Numismatis refert latus, cù inscriptione eiusmodi: **L A E T I T I A.**

P L A C E N T I A Ludouici senioris Regis Germaniæ, **Conrad**i Imperatoris uxor, ex quo nullam tulit sobolem.

HEN-

HENRICVS Othonis Duci Saxonie filius, AVCTVS cognomento dictus, quod uenationi & aucupio multum stu debat, à Conrado, eo quod hunc solum Imperij administratione dignissimum existimaret, electus, insignisq; Imperialib. donatus, & à primoribus & principibus Germanie cum omni Francorum exercitu, Fristilarij congregatis, Rex designatus, & Augustus coram omni populo magna omnium acclamazione appellatus est. Princeps sanè prudensissimus, piissimus & modestissimus, qui Imperium summa cum prudentia & fortitudine administravit. Prima expeditionem contra Arnoldū, se infestis armis Imperio opponente, fecit. Nihil tamen hostiliter tentans, Arnoldū Ducē familiariter ad colloquiū postulans, cum eo sermones cōtulit, monuitq; serio Imperij maiestate à Deo donati, quod si reliquorū principiū suffragijs electus princeps esset, tum se alteri cessurū. His dictis, animum Arnoldi quietū reddidit, ut sine cāde ultrō pareret. Postea cum exercitu contra Burchardū Alemaniae Ducem rebellē profectus est, quē in deditiōnem recepit. Hungaros præterea Saxoniā inuidentes, memorabili prælio apud Marsburgum in confinio Saxonū fudit, ac fugauit. Vnde & ingentem sui timorem ac estimationem apud nationes exteris sibi conciliauit, & toti Germaniae summā tranquillitatē peregit. Sclauos, Dalmatas debellauit, prædamq; ingentem abegit. Pergam Boémorū urbem, unā cum Duce suo Venceslao in deditiōnem accepit, legibusq; Imperij subiecit. Lotharingiæ terram Germaniæ regno restituit, & à Burgundionum Regem lanceam illam, qua Christus perfoctus, consecutus est. Ceterū aduersa ualeitudine corruptus, Othonem filium suū, & quod optimus & religiosus esset, conuocato omni populo, regem designauit, omniq; Francorum Imperio præfecit. Rebus omnibus ritē compositis, tactus paralyſi, mortem obiit, Anno etatis suę Lx. Imperii xvii. Salutis dccccxxxvii. vi. Nonas Iulij.

Statua muliebris sinistra hastam, dextra Cornucopiae te-
nens in hoc conspicitur Nunusmate, cum tali inscriptione:
VICTORIA AETERNA.

MECTILDIS Theodorici ex eadem gente Saxonū filia,
nobilissima & raræ pudicitię matrona, honestatis & iuritutu
exemplar, Henrici uxor, ex qua ante Imperium Gerburgam fi-
liam, & Othonem Magnum, Imperij successorem genuit: post
suscepsum uero Imperium, Henricum, Brunonem aliasque si-
lias, Mechtildem & Adelheidem.

O T H O Magnus Henrici Aucupis filius, primorum Ger-
maniae consenuit, regna successor est electus, Aquisgrani ab E-
piscopo Moguntinensi coronam Imperiale accepit. In ini-
tio huius Imperij, tumultus plenos periculi exortos sedauit. Eberhardus enim palatinus, & Giselbertus Lotharingiae
princeps, quod ex posteritate Caroli, & Francorum erant,
contendebant successionis iure, Imperium à Saxonibus ad
Francos deriuare, & Henricum fratrem Othonis maiorem na-
tu, eo prætextu quod aetatis nomine ipsi deberetur admini-
stratio Imperij, ad se pertrahebant. Grauiissimum hoc fuit bel-
lum, & plurimæ in eo pugnæ commissa. In ultimo tamen
conflictu apud Andernach palatinus Eberhardus occubuit,
& Dux Giselbertus inter fugiendum in Rheno submersus
est. Henricum fratrem Marsburgi obsidione cinxit Otho,
qui uidens conatus tuos irritos esse, & debilitari sua præsi-
dia, ad Othonem supplex uenit, delicti orans ueniam a quo
receptus, & non multò post Ducatu Bauarico donatus est.
Filium quoque Lutolfum secundas nuptias patris cum filia
Regis Burgundionum improbantem, & ob id bellum mo-
lientein, graui obsidione primum Moguntiæ, deinde Ratis-
bonæ, pressit: sed statim patri reconciliatus, firmissima pacis
leges constitutæ sunt. Hungaros apud Augustam urbem ad
Lycum

Lycum fluuium fudit, atque ita robur eorum debilitauit, quod postea Germaniam ingredi non ausi sint. In quo con-
flictu Conradus sapiens occubuit, delatusque Vormati-
am, ibi sepultus est, ac tres Reguli capti à Germanis suspen-
si sunt. Ab Italts contra tyrannidem Berengarij accersitus, in
Italiam uenit; ubi Berengarius ultronea ceditione impetrar-
uit non modò eam gratiam, ut non pelleretur, sed ut magna
Cisalpinæ Gallia parte donaretur. Berengario uero cum fi-
lio iterum res nouas moliente uocatus in Italiam Otho, ui-
tos captosque alterum Bambergam, alterum Bizantium re-
legauit. Inde Romani profectus, à Ioanne x i. Pontifice
coronatus est. Quem tertio Italiam repetens, cum grauissi-
morum criminum reus ageretur, saepè tamen ut relipisceret
anteā admonitus, Synodo coacta, officio deiecit, Leone
susfecto. Hunc cum Ioannis Pontificis necessarij, illo sub O-
thonis profectionem redeunte, urbe eiecissent, ulturus in-
signem iniuriam, ex Umbria Ortho aduolat, Romanisque
Cos. cum Praefecto in Germaniam relegatis, Leonem resti-
tuit. Sarracenis quoque & Græcis, qui illis adhaerant, ex
Apulia & Calabria fugatis, in Germaniam reuersus, filio pri-
us Othoni Imperij consorte electo, Magdeburgi Saxoniæ
urbe defunctus est, ibique sepultus, Anno salutis dcccc-
lxxxiii. regni xxxvii. Imperij xiii.

In hoc cernitur Numismate mulier stolata, nudo pectore,
sinistra hastam, dextram eleuatam habens, cum inscriptione:
AETERNITAS.

EDITHA Eduardi Anglorum regis filia, Othonis Ma-
gni prima uxor, foemina sanctissima, ex qua Otho Luitol-
phum, & Guelphum, Moguntinum Episcopum tulit. Ac
cū Luitolphus x vi. annum ageret, mortua est, & Magde-
burgi sepulta.

ADALHEIDIS altera Othonis Magni uxor, Rodulphi Bur-
gundionum Regis, & Bertha filia. Ex qua progenuit Henri-
cum, Brynonem, & Othonem Imperij successorem.

ROMANVS IVNIOR filius Constantini & Helenæ, filia Romani Lacopeni, vir omnium ignauissimus, luxu otioque perditus, Imperium post patrem administrandum suscepit quod tamen alieno arbitrio rexit, ingenio aliquin non malo, sed interdum solerti, ubi animum adieceret. Foris aduersus Sarracenos Cretam occupantes, ductu Nicephori, & aduersus Turcas Asiam ustantes eiusdem Nicephori & Leonis fratris Imperio felix, Domi in matrem & sorores impius: eas enim regia electas in Coenobium relegauit. Quæ ob dolorem priuati regij uestitus, meretricium quæstuni sunt amplexæ. Ipse ludis, crapulæ, Veneri intentus, cum carnis illecebris corpus extenuasset, mortem obiit, anno Imperij **XIIII.**

Altera facies huius Numismatis refert Victoriam dextra coronam, sinistra globum, cui Crucis simulacrum impositum, ferentem, cum inscriptione: **VICTORIA AVG.**

THEOPHANIAM uxorem habuit Romanus, ex qua duos filios, Basilius, & Constantinus progeniuit, filiamque Theodoram. Ac post mortem Romani à Nicephoro palatio expulsa, in Petrium deducta est. Sed post paucos dies rex sibi coabitare fecit: & cum nuptias celebraturus esset, à Patriarcha à limine templi arcebatur, quod ferebatur compater fuisse in Iauacro Christiano liberorum Theophanii. Verum postea admissus est. Huius fraude deinde, auxilioque Ioannis Zimiscis, Nicephorus occisus est. Atque hæc Theophania fuit uxor Romani & Nicephori.

NICE-

NICEPHORVS, cognomento PHOCAS, Phocæ Nicephori nepos, nobilissimus & æqui obseruantissimus, in Romano Imperio succelsit. In Sicilia contra Sarracenos res egi-
gias gessit. Per Duces autem ibidem res infeliciter gestæ. In eos-
dem Asiam ustantes exercitum duxit, ac Ciliciam magnam-
que Asiae partem lœtis auspicijs recepit. Mox Antiochiam no-
tu ingressus pulsis Sarracenis, Imperio subiecit. Sed quam
bellica re fortunatus, tam domi infelix, dum prætextu bello-
rum, quæ cōtinuò agebat, nouis tributis & exactiōibus sub-
ditos & ecclesiās expilat, Numismata corrupit, & pondus
consuetum imminuit. Ex quo in odium ciuium incurrens, fa-
cile à Ioanne Zimisce intra cubile interfectus est, cum rerum
potitus esset annos VI. menses totidem.

Numisma hoc ex altero latere habet imaginē Crucis, qua-
tuor insistentē gradibus, cum inscriptiōne: VICTORIA AVG.

THEOPHANIA Nicephori Imperatoris uxor fuit.

IOANNES ZIMISCES post occisum Niceph-

rum, Imperio est potitus. Insignis anteā militari laude, omnes primō Nicephoro deditos ē medio sustulit, & damnatos exilio à Nicephoro, reduxit. Basilium & Constantimum fratres Romani junioris filios, Imperij consortes fecit. Contra Roxolanos, Sphenſdolauo eorum rege ad deditonem coacto, uictor, Constantinopolim reverſus, triumphantisq; specie urbi inuenctus, honorifice à suis exceptus est. Sed paulo pōst insidijs cubicularijs sui, qui lethale poculū non admodū potens aut subicuti, sed quod lente uires corporis corrumpere ret, & per pocillatorē largitionibus corruptum, propinandū dederat, perire, post Imperij annum vi. & menses vi.

In huius Numi altera parte adparet Seruatoris imago, cum ea inscriptione: **I E S V S C H R I S T V S R E X R E G V M .**

T H E O D O R A Romani junioris & Theophaniæ filia, Basili & Constantini soror, Ioannis Zimiscis uxor.

O T H O II. Othonis Magni & Adelheidis reginæ Burundiaæ filius, uiuente patre Aquisgrani Rex est declaratus, & Romæ inunctus: cuius etiam opera Saracenos Græcosq; Calabria expulit. Mortuo patre Henricum Bauaria Duce in nouis rebus studente, armis domuit. In Lotharingia motus excitatos, ingenti collecto exercitu, sedauit, arq; Carolo Lotharij regis Francorum fratri Lotharingiæ Ducatu tradidit, beneficiariumq; Cæsarū iure iurando reddidit. Quibus rebus offensus Lotharius rex Franciæ, collecto exercitu inopinato Cæsarrem Aquisgrani propè opprescit, ut uix fuga elaberetur. Imperator cupiens eam ablueret infamiam, Galliam ingressus Parisios usque depopulatus omnia, Gallos ad pacem poscendam coegit. Ceterū dum reuertitur in Axonæ fluij transitu graui incommodo à Francis affectus est, plenisque militum, fluminis impetu, alijs ferro necatis. Pacata Germania profectus

In Italiam, bellū contra Græcos, qui Saraceno etiā milite instructi Calabriā & Apuliam vindicabant, parauit, eas prouincias iure affinitatis, ob uxoris suæ Theophaniam Graiæ mulieris dotem, ad Imperium Romanū transferre cupiens. Achis cōgressus, ad Bafantellū uictus est, ipse scapha cōscensa ad mare delatus, inter fugiendū à piratis captus est. Verū cum ob Graiæ linguæ cogitationē ignotus esset nautis, neq; habetur princeps Germanus, magna numerata pecunia facile ab hostib; se redenit, Romamq; reuersus, & reliquis exercitus collectis, dum nimis incaute Græcos, & Saracenos persequitur, sagitta uenenata vulneratus, Romāq; delatus, paucos post dies uita decepit, Anno Imperij xvii. relictis liberis Othonem III. & Hugonem Duce Saxoniam, ac tribus filiabus.

Muliebrem statuam sto latam dextra ramum palmarum, sinistra Cornucopiae tenentem, cum inscriptione, **L A B T I T I A**, representat altera Numismatis huius facies.

T H E O P H A N I A Romani, Imperatoris Constantinopolitanæ filia, callida & astuta, Othoni in matrimonium tradita est. Ex qua Othonem Cæsarem & successorē, Hugonem & Alysiā filiā genuit. Primitibus aut Imperatrix Theophania cœpta haberi exosa, quod omnibus propter exercitus cladem costrernatis, sola fœminea & Græca leuitate insultabat.

Aliam uxorem è familia Marchionum Austriæ, cuius nomen ignotum est, habuit Otho, quæ ei peperit Utihaidum uxorem Theoderici primi Comitis Hollandiæ, Sophiā Abbatis-fam in Gandersham, Adelheidam Abbatisa in Quittelburg, & Juditham uxorem Ducis Poloniæ.

O T H O III. Saxoniam dux, Othonis II. ex Theophaniam Regina filius, à principibus Germaniæ cōmuni bus suffragij

contra Italos Imperium ad se trahere contendentes, Imperator creatus est. Ac à Gregorio summo Pontifice consanguineo suo (Brunonis nomine appellato) quem ille Pontificem Rom. creauit, Diadema Imperiale accepit. Reuerso autem Othonem in Saxoniam Gregorius Pontifex à Romanis eiecius est. De quo Imperator certior factus, minarum iræque plenus, ingentibus copijs urbem pergit, eamque cepit. Ioannem Pseudopontificem oculis primū, dehinc uita priuauit. Crescentium autem consulem huius tragedia ex fuga retractu uili iumento auersè imponi, & per urbem duci paulatim detruncatis membris, ac mille confossum uulneribus ante urbem suspensi iussit: Gregorium uero restituit. Qui ut Othoni & Germanis gratificaretur, nouam fecit unā cum Othonem de eligendo à Germanis proceribus Imperatore sanctionem, formulamque ac legem creandi Imperatoris, ut hæc electio perpetuò Germanis maneret, ut è suo corpore Cæsarem defigarent, atque ea septem Germaniæ principibus, tribus sacri ordinis, quatuor prophanic delegata est autoritas, qua per quingentos annos & amplius durat. Constituta hac ordinatione Itali uarios tumultus aduersus Othonem concitarunt, adeò ut tutus esse non posset, & dum redditum in Germaniam maturaret, missò per insidias ueneno à Crescentij uxore necatus est, atq; Augustæ sepultus, Anno Imperij xix.

In Numismatis huius aurei altera parte adparet statua muliebris, stolata, dextra ramum oliuæ, sinistra hastam ferens, cum inscriptione: PAX PERPETVA.

MARIA de Aragonia uxor Othonis, scemina impudica, uirorum appetentissima, & steriles, iuuuenem habitu muliebri, cum quo quotidie congregiebatur, secum duxit, eoque pro cubiculario usâ est. Quod cum innotuisset Imperatori, multis adstantibus principibus, iuuenis uestibus spoliatus pro scemina masculus repertus est, uiuusque dehinc combustus. Amatore itaque illo extinto & combusto, cùm ab Imperatore ueniam meruisset, in Italia circa Mutinam Comitem quendam formæ elegantissimæ, sed virum optimum, deperire coepit. Cui ille multis ab Imperatrice pellectus blanditijs, cùm assentire nollet, fallis apud Cæsarem delationibus ab ea accusatus est, & poena capitis damnatus. Re autem patesccta, Imperator uxorem comburi iussit, uiduamque Comitis multis bonis & meritis donauit.

B A S I-

BASILIVS & CONSTANTINVS fratres iuniores Romani lmp. filij, post Zimiscem insignibus regis ornati sunt. Fuit autem Basilius avaritiae studiosissimus, utpote qui ingentem aurum copiam undiq; ex ærarijs corrasit, & quæstum nouum ex omnibus sibi fecit, omnesque arculas auro & lapillis præiosis adimplevit. Principatum suum à bello ciuili auspiciatus est. Nam Bardas Sclerus Imperium inuaserat, illudq; totum ferè sibi subiugauerat: quem tamen acie uictum Basilius ad Persas fugere compulit. Nec multò pōst Phocas, Berda cognomento, ab exilio reuocatus, indignatusq; post rem præclarè aduersus Sclerum Duce se gestam, ab Imperatore cōtemni, defecit: sed & hunc cæsum in acie superauit. Bella præterea cum principe Bulgarorum gesit, qui Thraciam, Mace- doniam & Græciam flammis & ferro deuastauit, quem prælijs aliquot superatum, ad deditiōnem compulit, totamq; Bulgariam imperio subiecti, usus ad compescendam eorum perfi- diam, grauiore in uictos pœna, quindecim milibus captis, oculis effossis. Ampliatis itaque Imperij terminis un- dique, post LXXII. uita annum de- cessit, cūm regnasset
LII. an- nos.

Alterum huius Numi latus refert Seruatoris imaginem, cū tali inscriptione: IESVS CHRISTVS REX REGVM.

C O N S T A N T I N U S frater Basili⁹ particeps quidem dignitatis, sed non potentiar⁹, defuncto fratri in Imperio succedit. Vir penitus ignavus, voluptatibus deditus, gulæ & Venneri obnoxius, ludis & theatris usque ad insiniam laxatus, & ad regendum Imperium ineptissimus, quod etiam obscurissimus & barbaris hominibus administrandum tradidit. Eo principe Patzinatę Istrum superantes à Diogene Sirmii & Bulgarie principe, iucti sunt. Terrio autem Imperij anno septuagenario decessit, Romano Argyropolo in successorem electo, & Zoë filia illi tradita.

In hoc continetur Numismate imago Redemptoris nostri, Iheronim⁹ in manib⁹ tenens, cum eiusmodi inscriptione: **R E S V S C H R I S T V S R E X R E G N A N T I V M**.

Vxorem habuit Constantinus filiam Alypij uiri admodum locupletis, ex qua tres suscepit filias Eudociam, Theodoram, & Zoen.

H E N R I C V S Dux Bauaric⁹, Comes Babembergensis, ditus

Clavis CLAVDVS, ab electoribus formula Gregorij Imperator
creatus est. Princeps illustris morib⁹, & uitæ sanctimonia pre-
clarus, in bonis literis à teneris educatus, prudentia & insigni-
bus uictorijs clarus. Multa & ingentia bella mirabilis felicitate
gesit. Principio Bohemos & Vandalois bello fatigatos, tribu-
tarios subditos sibi fecit, Metas & Gaudium obfedit, Lotha-
ringiam & Flandriam deuicit. In Italia aduersus Saracenos
pugnauit, eosq; Italia expulit. Victor tum Romæ à Benedicto
VIII. coronatus est. Hungaros ad fidem Christianam pertra-
xit, & Stephano Hungarorum Regi sororem in matrimonio-
um tradidit. Multos Episcopatus, qui Barbarorum incursio-
ne fuerant deuastati, auxit, & locupletauit, redditibusque suis
denuo ditauit. Babembergæ Episcopatum fundauit, & diuitijs
dotauit. Cumq; regnasset XXII. annos Conradoq; Franco le
gitimo suffragio electorū in Cælarem electo, in humanis esse
desirat, ac Babembergæ sepultus est, superstite coniuge Chune
gunde, cum qua coelibem perpetuò uitam duxit, eamque iam
morti proximus parentibus, cognatis & affinibus conuo-
catis illibatam, castam & intactam reddidit, & commen-
dauit.

Numi huius alterum latuſ continet Imperatorem loricatuſ
& paludatum trophæis infidentem, & mulierem stolatam ante
eum stantem, finistra labarum tenentem, dextra globuſ, cui
infistit Victoriola, Imperatori offerentem: A tergo illius, alte-
ram Victoriā coronam ei imponentem, cum inscriptione:
CONSERVATORI PANNONIAE.

CHVNEGVDIS Sigifredi Palatini Rheni filia, uxor Henri-
ei Imperatoris, cum qua in coelibatu semper uixit, mortique
proximus, eam cognatis suis intactam & castam uirginem red-
didit.

ARDOVINV S Italici sanguinis, in Gallia Transpadana
S 2

natus, Marchio Iure, ob egregias virutes, & res strenue fortiterque gestas, Mediolani ab Episcopis & nobilibus Imperator declaratus est. Contra quem Henricus II. cum magno exercitu Italiam ingressus, prælio uicit. Sed reparato exercitu Arduinus secundo cum Henrico congressus, exercitu amissu quietus & casus est. In autores deinde huius defectionis Mediolani grauiter ab Imperatore animaduersum.

In Numinis aurei huius parte posteriore apparet statua mulieris, uestita longiore inducta, globo, in quo zodiacus signorum coelestium sculptus est, insidens, sinistra Cornucopiae ferens, dextram Imperatori ante se stanti, uesteque Pontificali ornata porrigena, addita tali inscriptione: ITALIA ORBIS REGINA. Inscriuera subscriptum: FIDES PERPET.

CONRADVS Hermanni Ducis Francorum, & Lotharingiae Adalheidis filius, SALIQVS, cognominatus, post duorum annorum interregnum, eo quod electores principes inter se de eligendo rege dissidebant, legitimo suffragio Imperator creatus est, virtute & militari disciplina, ad tantum fastigium electus. Dissensiones undique in Imperio initio ortas summa prudentia sedauit. Italiam ingressus est, ut odia principum in se castigaret, qui partim libertatem afflere conabantur, partim declaratum Cæsarem armis ab ingressu repellere adnibantur, in Mediolanum mouit, atque obsecuit, & cum supremum exitium urbi minaretur, deterritus oraculo, ab omni graviore iniuria abstinuit: Ronamque profectus, coronam Imperij a Pontifice Ioanne accepit. Inde Sclavos rebelles ad unionem & pacem rededit. Hungaros deficientes adeo est bello prosequutus, ut coegerit Stephanum regem, missis legatis pacem petere, cæterosque omnes Bohemios & Polenos tributarios prius factos, ad parendum compulit. Contra Pannonas, qui rebellantem Italiam socialibus armis adiuuerant, feliciter pugnauit,

pugnauit, Rodolphū Burgundia regem suis conciliauit. Leopoldum etiam pacis & otij turbatorem, bello petitum compescuit. Cæterū cùm in Germaniā rediret, circa Traiectū, Phrysie urbem, subita morte sublatus est, corpore Spirā delato, & in templo à se cōstructo honorificē sepulto, Imperij año xiiii. relictō filio Henrico superflite & successore, ac uxore Gisela, quæ anno 1111. post eius obitum mortua, Spiræque sepulta est.

Alterū Numismatis huius latus repræsentat mulierem stolatam, dextra ramum oliue, sinistra hastam ferentem, cum inscriptione eiusmodi: **PAX PERPETVA.**

GISELA Lotharij Regis Franciæ v. & Mechtildis filia, de antiquissimo Caroli Magni stemmate, tres habuisse maritos fertur. Primum Brunonem, Marchionem Saxoniæ, ex quo Lutolphum peperit. Secundum Ernestum, Ducem Sucuæ, ex quo gemellos Ernestum, & Hermannum sustulit. Tertium Conradum Imperatorem, cui peperit Henricum III. ac post obitum mariti, anno 1112. mortua, cum eo Spiræ sepulta.

ROMANVS ARGYRVS à Constantino, ut omnium nobilissimus qui Imperij hæres esset, Cæsar electus est, tradita ei filia Zoë. Vir literis Græcis excellenter doctus, legum publicarum non indoctus, multani habens rerum cognitio-nem, & in primis princeps bonus, cùm multa in melius mutarit, summa etiam liberalitate in omnes usus. Verum cùm Saracenica Asia expeditio parum ex sententia illi celsisset, repente in deteriori mutatus, carnifex pro Rege est factus, acerb⁹ ex-actor, multa indigna Imperatore agens. Nec multò post Zoë uxoris foemine salacissimę, & Michaelis Paphlagoni⁹ adulteri infidijs, intra balneas aquas immersus obiit, postquam imperasset annos v. & menses leu.os, nulla relicta sobole.

In hoc Numismate apparet imago Christi insidentis solio dextraque globum, cui crux imposita, sinistra librum tenetis, cum teli inscriptione: **XXERO OHΘEI** Vtrinque characteres hi uidentur **IC XC**

HELENA Romani Argyri uxor.

MICHAEL PAPHLAGO, qui uiuente Romano, cum Regina commercium habuit, post mortem Imperatoris à Regina Zoë illicò Imperator institutus est: ea tamen conditio ne, ut penes Zoën tota administratio maneret. Verum hæc obseruantia non diu durauit. Michael enim Imperator publi corum negotiorum gubernaculum acceptauit, & regni administrationem usurpauit, nec malum principem egit: utpote qui facilis & beneficus in suos, hostibus formidabilis, nisi eum morbus corripueret in dies ualidius. Cum Aegyptio Rege tricennales inducias percussit, & Aedessam ab Arabibus obli dione liberauit. Ac cùm intercutis morbo grauissimè laboraret, Michael Calaphatem ex ore nepotem, hæredem instituit, ipse in Monasterium ex palatio transmigrauit, ubi breui superiuēs Christianissimè mortuus est, cùm Imperio præfuisse annos **VII.**

In parte posteriore huius Numismatis continetur effigies Salvatoris, dextra globum, sinistra librum tenentis, solioque insidentis, addita inscriptione: **CHRISTVS PAX VERA.**

MI-

MICHAEL CALAPHATES indignissimus, & ignobilissimus homo, cuius parentes apud Paphlagonas pice naues oblinirent, unde & cognomen adeptus, confiliis dolosus, lingua inconstans, inuidus, iracundus, & ad quamlibet avaram mobilis. A priore imperatore & Zœ in filium adoptatus, pedibus reginæ prouolutus, sancte iuravit, titulotenus se imperaturū, potestatem totam penes eam manifurari. Sed paulò post auare & crudeliter rem suscepitam administravit. Ingratissimus enim in omnes, patruum tantæ maiestatis autorem, primùm eiecit, reliquos deinde consanguineos maritos, & puerorum parentes & iam adolescentes genitalibus membris priuauit. Zœn matrem fingens sibi ab ea paratas insidias, & uenenum positum palatio inauditem exegit, eamque detonsam indutamque Monastico habitu in insulam relegavit. Quod cum indignissimè omnes ferrent, uniuersaque plebe in seditionem uersa, Zœn restituere coactus est. Ipse fugient cù Constantino fratre, à turba capitus & oculorum usu, familiari Græcis poena, priuatus est, atq; in exilio periit, Mensibus IIII.
dies v. rerum post
titus.

Moneta hæc ex altero latere continet imaginem Salvatoris manibus librum ferentis, utrinque his characteribus additis:

I C M C

ZOË filia Constantini Imperatoris, & Romani Argyri uxor, sc̄mina salacissima, uiuente marito cum Michaële consuetudinem habuit, ac maritum Romanum dolo in balneis suffocauit, Michaelem ad Imperium prouexit, sibiq; matrimonio copulauit, & Michaelem Calaphatem Imperio adoptauit, à quo postea detonsa, & Monastico uestitu induita, in exilium relegata est. Sed paulò p̄st populi conspiratione restituta, cum sorore Theodora imperium administravit. Ceterum, ut virum & mutabile genus semper est sc̄mina, Zoë adhuc ardens libidine, persuasa ut virum ascisceret, multis anteā fastidius Constantinum Monomachum ab exilio reuocatum, virum sibi adiunxit, & Imperatorem pronuntiavit. Cumque annum ageret LXX. decessit, quam Constantinus eff̄eminatē planxit.

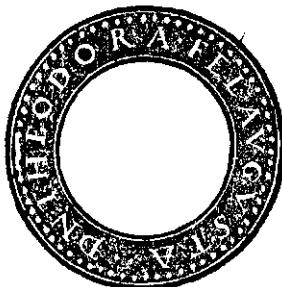
Corona aurea in cuius medio est imago Crucis in huius Numismatis parte posteriore conspicitur, sine inscriptione ulla.

CONSTANTINVS MCNOMACHIUS, vir Imperati

satij stemmatis, à Zoë in Imperium adscitus, princeps ignarus, & adeo libidine perditus, ut concubinam Sclerenam Habram exilijs sui sociam, egregia alioqui forma, uxoris legitimæ loco habuerit, quam effictum deperibat. Facillimus præditus moribus, & admodum effeminatis, literas minimè curauit, qui studia uix summis labris degustauit, magis luxuriae intentus. Duo sufficiunt grauissima bella: Primum cum Georgio Maniace uiro animo prompto, manu strenuo, gerendoq; bello aptissimo: qui à duab. Reginis sororibus Zoë & Theodora in Italiam missus, bello exacturus, qui eam ingressi erant, & à Sclero fratre amatae Cælaris concubinæ multa incommoda passus, tanto dolore concitatus, ab Imperio defecit, magna exercitus parte, tanquam excellentissimo duci adhærente. Sed hic motus, qui ex Italia in Epirum transferat, una pugna secunda, & Ducus Maniacis morte facile comprefsus est. Alterum cum Tornitio Leone gessit: cuius uirtus suspecta Regi, & quod uaticinium, ipsum aliquando imperatorum audierat, in exilium à Rege missus est. Qui ab exercitu comparato Imperator salutatus adiunctis orientalibus copijs Monomacho infestis, ad urbem uenit, crebrisq; commissis prælijs captus, & oculorum usu priuatus est. Aliud quoq; bellum gessit, in quo Roxolanos, & Patzinatas, Scythicū hominum genus, deuicit. Cumq; ob incontinentiam factus esset podagrurus, morbusq; paulatim austus, ut pedibus amplius confidere non posset, manusque usum suum amisiſſent, pleuride etiam corruptus, obiit, post xii. Imperij annos, & menses viii.

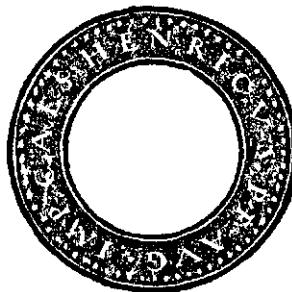
Facies altera Numi huius habet imaginem Saluatoris folio insidentis, dextra globum, cui Crux imposta, sinistra librum tenetis, addita inscriptione: IESVS CHRISTVS REX REGVM.

THEODORA Zoës soror, à Senatu populoq; Constantino
S S

politano Augusta & Imperatrix salutata est, ac simul cum so-
nore Zoë Imperij gubernacula tenuit, & post Monomachi
mortē, sola imperio potita est auxilio amicorū Eunuchorū
paternorū. Accepto itaq; Imperio Imperatorē negotijs præ-
ponere noluit, quoad uixit, penes se retinens rerū omnīū gu-
bernationem. Ac huius Imperio tanta domi forisq; quies, &
otium fuit, tanta rerū omnīū ubertas, ut sœminæ Imperij
neminē pœniteret. Verūm ingrauescente cum ætate morbo,
& Michaelē seniore diadematē Imperiali ornato, fatis natu-
ræque concessit, cū annis ferè 11. regnasset.

Aliud latus huius Numismatis refert imaginem Zoës su-
præpositam.

HENRICVS III. Conradi Imperatoris ex Gesila nobilissi-
ma sœmina filius, uiuo patre consors Imperij adscitus, ac Ro-
manorum Rex ab electoribus designatus est. Princeps huma-
nus, natura facetus, hilarius & largus. In Bohemos rebelles,
nec annū censum persoluentes copias ductauit, gentē eam
attriuit, Ducemq; Vratislaum cepit, ac annū sibi pendere tri-
butum coegerit. Perrum Regem ab Hungaris electum, restituit
Abā Rege intersecto, Hungariamq; uarijs agitatā motibus se-
dauit ac quietam reddidit. Lotharingiæ quoq; Ducem, ut im-
perio pareret, subegit. Romæ tres Pontifices de papatu simul
cōcertantes reicit, Pontificia sedi Sudegero II. Bambergensi
Antistite, qui postea Clemens secundus appellatus, praefecto.
Et ut caueret in posterum summorum pontificum securi-
tati, Romanos iure iurando adegit, nullum sine eius permis-
su creandum Pontificem. Inde apud Capuam Sarracenos ui-
cit, eaq; nouo præsidio firmata in Germaniam reuerlus, Mo-
guntiæ Synodum, Leone Papa præsente, celebravit. Cunonē
Bauariæ Ducem, Hungarorum conspiratione fretum, regni-
que possessionem ad se transferre conantem, uicit, suoque
Ducatu

Ducatu priuauit, qui totam etatem suam exul in Hungaria transigit. Cumque xvii. annis imperium tenuisset, Henrico filio annos v. nato Cæsare electo, & Aquisgrani coronato, aegritudine correptus, decessit, Aetatis anno x x x i x . Salutis m. lvi. iii. nonas Octobris.

CHRNEGVNDIM Regis Anglorum Cynitonis filiam, in uxorem habuit Henricus, quam ob adulterij suspicionem, repudiauit, & in cenobio Monialium adegit.

AGNES Gulielmi Picstauiae Principis, & Aquitanie Ducis filia, secundi Henrici uxor, secunda longe prudentissima. Haec peperit tres filias, Juditham, Mathildim & Itam, ac duos filios, Henricum Imperatorem, & Conradum Bauariae Ducem. Post mariti obitum cum filio Henrico Imperium administrauit. Sed à gubernatione reiecta, Romani fē contulit, ac reliquissime usque ad obitum xx. annis uixit.

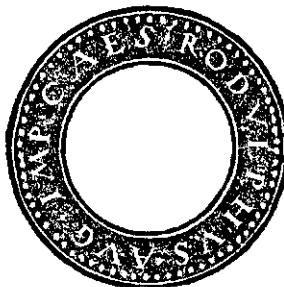

H E N R I C V S IIII. Henrici III. Imperatoris & Agnetis filius, puer penè patre uiuente Rex creatus. Post patris obitū sub tutela matris educatus, quæ prudenter Imperiū filij quinque quennio administravit. Ea autem iuasū quorundam indignè ferentium à muliere regem gubernari, ab Imperio amota, Henricus adolescentiæ libertate usus, Saxoniā incolere cepit, uenationi luxuiq; operā dare, principes alios cōtemnere, & libertiū omnia agere. Vnde multis iniuisus, omniū ferè in se odio traxit. Saxonia ob rebellionē grauiissima intulit bella. A Gregorio autē Pontifice Anathemate notatus, omnesq; regnicoles à iuramento regi p̄fūto, & ab obedientia eius absolti. Rodolphus Sueorum Dux, contra Henricū rex creatus est. Quod magnum in Imperio peperit dissidium. Nam exercitus undiq; conscripti, pugnæ multæ undiq; commissiæ

fuit. Nouissimè uero pugnatū apud Martis Burgum, in quo conflicta Rodolphus dextera amissa, perire. Post eam uictori am Henricus Italiam ingressus, urbecq; Roma per uim capta, Hildebrandum papam cepit, eumq; ab officio deiecit, qui no multò post in exilio mortuus est, suffecto in eius locum Rennate Episcopo Clemente, à quo etiam coronatus est. Varijs demde iactatus procellis, & à filio Imperio priuatus, Leo dum prosigit, ibiq; eodem anno è uitio excessit, cùm regnasset annos 1. Princeps facundus, liberalis, acer ingenio, bellicous, & re bellica fortunatus. M. Marcello, & C. Iulio haud inferior, utpote qui sexagies & bis acie collata pugnauit.

BERTHA Othonis Marchionis Italæ filia, uxor prima Henrici, ex qua Corradum, Henricum v. Cæsarem, filias Agnetem, Lunpergiū & Sophiam genuit.

Alteram uxorem habuit Henricus Vthonis Marchionis uiduam Ruscorum regis filiam, cum qua nuptias Coloniæ celebauerit.

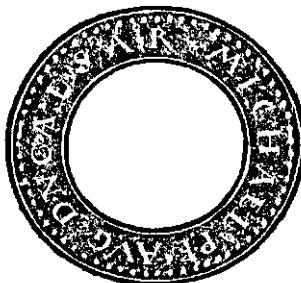
R O D V L P H V S Comes Rheinfeldt post obitum Othonis Ducis Sueuiae, Dux factus Sueorum, quod Henrici sorori imperante Agneta uxorem duxerat, cum Ducatus ille uacaret. Dehinc cùm aliquandiu sub Henrico, cui omnia debebat, militaret, à principibus contra Henricum Rex factus est, suffragante etiam Pontifice Romano, qui principes Henrico contrarios, à fidelitate & perjurio absoluuerat, illiue coronâ Imperiale miserat, cum tali inscriptione:

PETRA DEDIT PETRO, PETRVS DIADEMA RODOLPHO

Ac aduersus Henricum exercitum ducens, multis commissis pugnis, multis utrinque cadentibus, dextram amisiit, fereturque in lecto decumbens, circumstantibus Episcopis, truncum manus abscisse intuitus, grauiter suspirando, dixisse:

RECTE

RECTE MECVM ACTVM ESSE INGENVE FATEOR. HABE
ENIM EST DEXTRA, QVA DOMINO MEO HENRICO FIDEM
CONFIRMAVI IPSI VOS NVNC EXPENDITE, QVAM PIS
CONSVLVERITIS MIHI, VT AB EO DEFICEREM, ET
NVNC CONDIGNAM PERIVRII ACCIPIO MERCEDEM. EC
CE IN QVOD ME SEQVENTEM VESTRA MONITA COL-
LOCASTIS SOLIVM: SATIVS FVISSET, FIDEM SEMEL
DATAM, SERVARB INTEGRAM AC ILLAESAM. Atq; haud
multo pôst animam efflauit.

MICHAEL vir senex à Theodora Imperatrice, suis sua-
dentibus, in Imperatorem electus est. Qua mortua ad impe-
rium leuatus, & Diadematè insignitus, populo ac Senatuī o-
mnem liberalitatem exhibuit, plerisque amplissimos dignita-
tum gradus, & honorum, largitus. Nihil autem munificentia
ueris militibus ostendens, nec uerbis benignis eos accipiens,
sibi infestos omnes reddidit. Qui sibi alium Imperatorem Isä
cium Comuenum elegerunt. Ad quem opprimendum Theo-
dorus missus à Michael, commisso prælio fuisus fugatusque
est. Conditionibus pacis autem inter Michaelem & Isacum
constitutis, Michael Imperio deiectus est, postque hoc non
diu superstes uitam cum morte commutauit, cùm non
amplius uno anno Imperasset. Vir genere & opi-
bus clarus, cætera minus ad imperan-
dum idoneus, ætate etiam
prægrauante.

ISACIVS COMVENVS adiuuante Patriarcha sa-
ctus est Imperator, quem deinde in magna ueneratione ha-
buit, eiusque nepotes ex fratre propter illum, & dignitatibus
honestauit amplissimis, & magistratibus præfecit illustribus.
Sed nec diuturna illa fuit amicitia. Infensus enim Patriarche,
tanquam hæresecos autorem, cum suis in exilium relegauit,
ubi breui agens mortuus est. Cuius mortem Imperator au-
diens, pœnitentia ductus, illacrymans cœlauit, ac funus ma-
gno apparatu ab exilio reducens, in propriam mansionem
repositus, nepotesque pristinis dignitatibus restituit. Bellum
gescit cum Hungarisi & Patzinatis: quibus tamen pacem pe-
tentibus, inducias dedit. Cum uero biennio & mensibus IIII.
Imperio præfusset, inter uenandum lateris subito morbo op-
pressus, cum de salute desperasset, cucullam monasticam in-
dutus, regno se abdicauit, nec multo post obiit. Vir strenuus,
& moribus arrogantibus, bello paceque insructus. In nego-
vijs celer & expeditus, in rebus bellicis præstantissimus, lite-
ris non perinde deditus, affectus tamen erga eas & studiosos.
Tanta continentia, ut nec uxorem cognoscere uellet post
problem semel ex ea suscepit, cum tamen pro seruanda sani-
tate, ut frequentiore ueteretur coitu, à Medicis edoceretur.

Ex altero latere habet Victoria insidentem globo, &
dextra tenentem Crucem, cum inscriptione: VICTORIA
AVG.

Augustam uitæ sociam sibi adscivit Isacius, ex qua pro-
lem sustulit.

CON-

CONSTANTINVS DVCAS Andronici Duce filius, citra negotium rerum potitus, Isacio Imperatori successit. Vir eximia in Deum pietate, moribus mitis, ueret pietatis cultor, & aqui obseruantissimus, consilio & sententia tardior & hebetior, delectatus in primis uite munditia & sanctimonia. Literarum ignarus: eas tamen amabat, studiososque earum uenerabatur, solebatque dicere: **MALLE S E LITERARVM GLORIA, QVAM IMPERIO ILLVSTREM ESSE.** Pecuniae immoderatè studiosus, uias, quibus thesauros cumularet, quarens. Vnde iniuisus fuis, hostibus etiam Imperij, res undique uexantibus, ludibrio fuit. Conspirationem in se factam diuina prouidentia euitauit, autoibz nulla alia pena, quam bonorum publicatione, affectis. Cæterum Imperator diutino morbo corruptus, cum penè consumptus diu laboraret, Imperio tribus filijs Michaele, Andronico & Constantino ex Eudocia relictis, ijsque Cæsaribus declaratis, defecit annis **VII. mensibus VI.** Impetio functus.

In hoc Numismate continetur imago Salvatoris insiden-
tis folio, librum manibus gerentis, cum inscriptione: **IHSVS
CHRISTVS, REX REGVM**

EUDOCIA cum tribus liberis marito in Imperio successit, accepitq; Imperatricem communem liberorum curam, & educationem, unaque cum illis imperium administravit. Et potius sent res domesticæ fortasse muliebri prudentia non incommodo administrari, si à bellis externis pax fuisset. Sed imminentibus undiq; Barbaris Orientem & Romanorum terras quotidie uexantibus, mulier sagax, ne unâ cum pueris regno excideret, Rep. ob Imperatorem periclitâ, quendam uirum idoneum ad res bellicas præficiendum rebus esse iudicauit. Ac iurisurâdi oblita, quo marito morienti lese obstrinxerat, non superinducturam se maritum alium Imperij rebus, Romanum Diogenem sibi maritum coniunxit, communico negotio cù maiore filiorû Cæsarî, quæ in regiam, ut nuptijs interesset, accersiuerauat, cùm Imperium tenuisset cum liberis menses VII. & dies aliquot.

Alterum Numi huius latus continet uitorianam alata, Crucem ferentem cum inscriptione: VICTORIA AVG.

ROMANVS DIOGENES, uir nobili familia & celebri

Ilebri fortitudine, cuius pater domini militiaeque clarus tyranni-
dis affectatae reus seipsum precipitauerat, paternæ æmulus lau-
dis, maximas res gessit. Ac cum uictoriâ egregiam ex hoste re-
portasset Barbaro ab Eudocia tanquam dignus in torum con-
iugalem, & imperium acceptus est. Potitus ergo imperio cum
aduersus Barbaros felici successu rem administraret, hostes
ubiq; fundens, & magnam contra eos uirtutem exercens, in-
solentior factus, rem totam neglecta Eudocia, ad se trahere
cœpit. Alteraque suscepta contra Barbaros expeditione, rem
incautiū gerens, Romano milite partim fugato, partim inter-
fecto, ipse a Sultano captus, & uelut macipium, abductus est.
Factis tamen cum Sultano pacis conditionibus, & affinitate
inter pueros contracta, in summis honoribus habitus, am-
plisque donatus munieribus dimissus est. Omnibus interim
rebus Bizantij mutatis, Eudocia in exilium missa, Romano
Imperio eretto, & Michaëli maximo Constantini Ducæ filio
tradito, à quo Romanus captus, præterq; iurisurandi fidem,
crudelissimè oculis priuatus est. Nullam autem sortitus necel-
sariam curam, uulneribusque putrescentibus, adeòur uermes
prodirent, caput intumuit, nec multò post decessit, ac ab uxo
re Eudocia sepultus post annos IIII. Imperij, & menses
VIII.

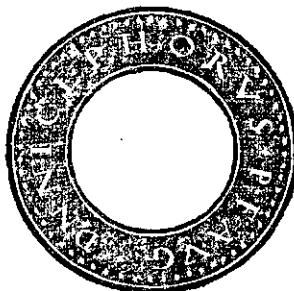
Alterum Numismatis latus cum inscriptione supra ap-
paret.

MICHAEL Constantini Ducæ filius, à fame, quæ sub eo
inualuit, PARAPINACEVS dictus, Romano uitrico in Impe-
rio successit. Homo ignavius, & ad Imperium administrandum
minus idoneus, studijs tantum literarum deditus, sub Pcello
summo honoratissimo quæ ea tempestate Philosopho, uerbis
componendis intentus, de rebus Imperij minus sollicitus, quæ
à Turcis & Sultano circunquaque sauitia uexabantur, po-

tissimum orientales Imperij partes ab hoste inuadebantur, adeò ut in socordis principis inuidiam, alias Nicēphorus BOLONIATES dictus à præfectis & ciuiibus Imperator creatus sit, qui hosti fauienti resistere posset. A quo Michael cum uxore & filio Cōstantino iam dudum coronato, regno exutus, & habitu monastico indutus, in monasterium inclusus est, post VI. Imperij annum, & menses VI.

MARIA ALANA Michaelis Parapinacei uxor, ex quo Constantinum suscepit, unā cum marito Imperio deiecta, & in monasterium detrusa.

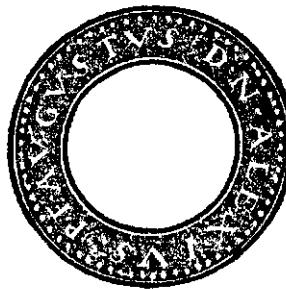
NICEPHORVS BOLONIATES cognomento, haud dubiè nobilissimus, à Nicēphoro Phoca Imperatore steinma dicens, in principis socordis inuidiam, Michaelē reiesto, Imperium sibi afferuit, ac à Patriarcha Imperiali diademate coronatus est. Bryenniū Tyrannidis in occidente inuaforem & Basilacium cepit, lumīnibusque priuauit. Constantiū quoque rebellantem compescuit. Mox uero à fratribus Comueni deficiens, Byzantiumque inuadentibus ac totam diripientibus, nullo non iniuriarum genere in ciues edito, Imperio deturbatus est, ac in Cœnobium abiectus, ubi aliquandiu superstes manente, uitam finiuit, anno Imperij sui III.

CON-

C O N S T A N T I N V S prioris Constantini Augusti Duca, & Eudociae Auguli filius, à Nicephoro dux exercitus constitutus, ac cum iusto exercitu contra Turcas Orientem deuastantes missus, ab exercitu Imperator salutatus est. Sed corruptis per Nicephorum militibus partim donis, partim Magistratum dignitatibus, à militibus ipsis, à quibus Imperator creatus fuerat captus, Nicephoroq; traditus est, à quo tonsus, & in sacerdotem inunctus in insulam relegatus est.

In altera parte huius Numi conspicitur Saluatoris imago, tenentis librum cum inscriptione: **I S S U S C H R I S T U S R E X M E G V M.**

A L E X I V S Comuenus filius Isaci Imperatoris, Diadema impositum recepit. Multa bella infeliciter gesit. Contra Robertum Francum exercitum ducens, fugatus & cæsus, magna que clade affectus est. Cretam & Cyprum defectionem molientes, sub agoni Romanum rededit. Modos insolitos ad extorquendam pecuniam inuenit. Numismata ærea pro a genteis excudit. Vnde multæ & variae insidiae ei locatae,

292 quæ semper detectæ, autoresq; publicatis eorum bonis, in exilium missi. Temporis autem successu multa correxit, multitudoque in diuersas orbis partes expeditiones fecit. Ac conuersus ad pacis artes, subinde se clementiore erga subditos præbuit. Orphanis & senibus multum afficiebatur, quibus etiam Orphanotrophion extruxit, & Musæum, in altero pueros puel lasque parentibus orbos alendos, in altero erudiendos curauit, sumptusque his ex regio uectigali dedit. In misericordiam pronus, ad supplicia non præceps, moribus moderatus, uirtutibus præditis maximè fauens, illisque honores effusè largiens, uir nec arrogans, nec fastuosus. Morbo autem diutino atque grauissimo fatigatus post annum xxxvii. menses IIII. cum dimidio Imperij, Ioanni filio, reluctante in primis matre, Imperio relicto, defecit.

IRENA Alexij Comueni Imperatoris uxor, ex qua Caloianem, & Isacium filios, filiasque progenuit.

HENRICVS V. Henrici III. & Berthæ Marchionissæ filius, uir bellicosissimus & audax, breui totum Imperium sibi subiecit, ac iugum omnibus imposuit. Patrem suum optimum principem bello infectatus est. Ab uniuersis regni principibus in regem Moguntiæ electus est, atq; Romanam profectus, ut coronam Imperiale acciperet, maximis in Urbe tumultibus motis, perisse, nisi sua ipsius manu uitam defendisset. Sedato autem tumultu, multisq; Romanis trucidatis, Pontificem cepit, & extra urbem abduxit. Et cum de coronatione & iure electio in creandis Pontifice, & Episcopis, cum eo ageret Henricus, consensit ultrò Paschalis, ut hanc sibi prærogatiuam usurparent Cæsares, ne quis uel Pontifex, uel Episcopus citra eorum suffragationem designaretur. Inde Romanum reuersus à Paschali diadema Imperiale, cū alijs multis priuilegijs accepit: quæ tamen Papa paulò post reuocauit, & Imperatorem

orem excommunicauit. Ad quem rumorem Imperator iterū Romam reuersus, Pontificem fugauit, aliumq; in eius locum suffecit. Vnde multæ dissensiones, schismata, incendia, homicidia, deportationes, & tumultus in Germania sunt excitati. Firmata autem pace cū principibus omnibus & Pontifice, in Traiecto inferiore morbo correptus, perijt, Spiræque in maiorum sepulchro illatus est, anno Imperij xv.

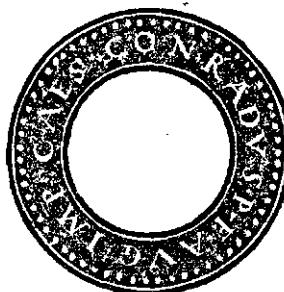
MECTILDIS Henrici Anglorum Regis filia, uxor Henrici v. ex qua nullam suscepit prolem. Quæ uidua facta nupsit post Gaufrido Comiti Andegauensi, ex qua Henricum Ducem Normanniarum, & Regem Angliae genuit.

LOTHARIVS Saxonæ Dux, Gebhardo Comite in Sueppelburg, & Heiduunge Burggravia Norinbergensi natus, post Henrici imperatoris obitum, ab electoribus Caesar creatus est. Vir industrius & prudens, religiosus, diuitijs & uictorijs potens, strenuus belli ductor, in armis & consilio prudens, hostibus terribilis, iustitiae tenax, & mirus amator. In initio Imperij motus contra se excitatis repressit. Nam Fridericus & Conratus Duces ex sorore Henrici Imperatoris nepotes, rebelles facti regi, ad se iure imperium pertinere contende bant. Sed tandem per Diuum Bernhardum pacis conditionibus constitutis, Lothario reconciliati sunt. Inde in Italiam profectus ad compescendos motus contra Innocentem, alio Pon tifice electo, coortos Romæ, ubi Pontificem in Gallijs penè exulem reduxit, & sedi Barionæ restituit, & in Germaniam ad componendos tumultus mox profectus, breui in Pontificis gratiam Italianam reperijt, cumq; pulso ex Italia Rogerio Pfeu dopontifice, qui Campaniam & Apuliam inuaserat, ita confir manuit, ut nihil inde Pontificis aduersarij mouere possent. Tanta que in Italia fecisse fertur, ut à Carolo Magno nullus ex Frâcorum Regibus ei conferri posset. Rediens uero per Tridentum

I M A G I N E S
tinam Vallem, Veronæ morbo correptus, anno **xvii.** Imperij mortem obiit. Corpus in Saxoniā delatum, in Monasterio suo nomine dicto sepultum est.

R E C H I S A Henrici Pinguis Comitis in Northeim de Saxonia, & Gertrudis Marchionissæ Saxoniæ filia, ex qua Lothariū filium & Gertrudim filiam genuit, ac post mariti obitum, Henrico primo Austriae Duci nupsit.

C O N R A D V S III. filius Ducis Sueviæ & Agnetis filiæ Henrici IIII. ab Henrico v. Princeps Francorum factus, mortuo Lothario legitime Cæsar creatus est. Contra Henricū Bauariæ & Saxoniæ Ducem, qui regnum summis affectabat viribus, quod gener esset Lotharii, & regalia insignia secū haberet, bella gesit, & conuentu principum facto, Imperator proscriptis, & ducatis suis pruauit. Ex consilio Divi Bernhardi cum multis principibus, & maximo exercitu Hierosolymam est profectus, contra Sarracenos Christi hostes. Sed Bosporum Thracium immature à Græco Imperatore Manuele traïcere coactus, cum deesset cōiectatus, & qui à Græcis compor tabatur gypso, & calce infectus esset, per sumnum scelus plurimi milites interierunt. Quarto autem anno post expeditionem, primum reuersus in Germaniam in Lorcheni oppido apud Geinum inglorius mortuus, ibique sepultus est anno **xv.** Imperij.

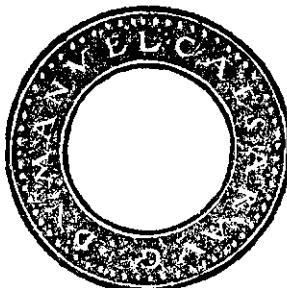
G E R T R U D I S Bauaria Comitis de Sultzpach, uxor **Conradi**, ex qua duos suscepit filios, Henricum, & Fridericum Sueviæ Ducem, qui in obsidione cuiusdam urbis ex aëris infectio ne cum alijs principibus mortuus est.

C A-

CALOIOANNES Alexij Imperatoris filius, patri in Imperio successit. Quo adepto suos omnes honoribus & dignitatibus ornauit, in fratrem Iiacum propensissimus, quem incredibili amore prosequutus est, vir opulentus & uictoriosus, nec omnino contemnendus princeps. Varias expeditiones in Asiam habuit. Turcas Persasque aliquot prælijs uicit, ubi besque illorum plurimas cepit. Gallis & Venetis, qui socia arma coniunxerant, nimium infestus. Legato Lothario gratulatorios de uictoria misit, confœderationem more maiorum petens. Cum Conrado Rege Romanorum post obitum Lotharii fœdus amicitiae iniit. Tandem memorabili exitu, dum in uenatione arcum ucheinentiū tendit, telo uenerato à seipso, quod in aprum dirigebatur, per manū sinistrām traiecto, nullis remedijs opem ferentibus, uitam finiuit, post annos xxv. Imperij, & menses viii.

Imaginem Salvatoris insidentis folio librumque tenentis, cum inscriptione: **I E S V S C H R I S T V S R E X R E G V M**. posteror huius Numismatis pars continet.

M A N V E L humili loco natus, Tryphon à pueris uocat^o,
T 4

confilio uxoris Alexij principis, cum qua consuetudinem habuerat, primoribus ciuitatis intersectis, Imperium assequutus est. Multa contra Venetos bella gessit. Legatum eorum contra ius gentium uiolauit, negotiatores, quos simulata pace euocauerat, comprehendit, ex quo Venetis armis pressus, promissa bonorum restitutione, pacem impetravit. Ad Conradum fædus amicitiae petens legatos misit: quem tamen in expeditione Hierosolymitana uarijs infidijs fatigauit. Per Bosporum enim bellatorum numerum traducendum Conrado autor fuit, commissariusq; pollicitus sufficienes, gypsum contusum in farinæ speciem, triticeis immiscuit coniunctibus, quo cibo breui magna consumpta est militum multitudo. Vnde Manuelis nomen Francis odiosissimum erat. Ac ob eam perfidiam a Rogerio Siciliæ Rege, bello petitus, uastanta omni ora Græcia, ac in Byzantium impetu facto, eius quoque suburbis flama consumptis, tam atroci iniuria affectus, ut penè de eius Imperio actum esset. Post XXXVIII. autem principatus annos, Monasticon uitam secutus, morbo perijt, cum uixisset annos LXX. reliquo Alexio filio parvulo. Vir in omni uitæ suæ cursu fuit matiosus, rectæ fidei dogmata perturbare per insaniam adortus, non prius desistit ab incepto, quam omnes sibi aduersantes uideteret.

GERMANA Conradi Imperatoris fuit uxor, ac deinde Manuela Constantinopolitano Imperatori despontata.

Alteram uxorem habuit Constantiam Manuel, quæ prius Boëmundo nupserat,

ALEXIUS Manuelis ex sorore Raymundi Principis Antiochiæ filius, patri puer penè in Imperio successit: cōmisita tamen Imperij administratione, ob ætatem minorem, Andronico, à quo Imperium per aliquot annos est administratum.

Cum.

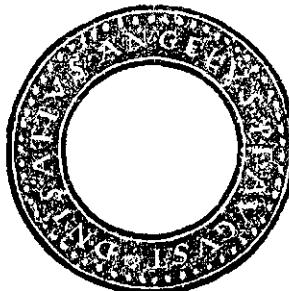
Cùm uero Imperij habenas per se Alexius administraret, mul
torum infidijs fatigatus est, præcipue Andronicus. Qui cùm pri
mùm tutorem egisset, dehinc participem Imperij, cupidus re
gnandi, præter iuris iurandi fidem, eum xv. tantum annos na
rum, clam interfecit, faccoq; infutum in mare abiecit, cùm
11 annos à patris morte, rerum potitus esset.

In hoc uidetur Numismate Victoria alata & stolata, dextra
coronam lauream, sinistra ramum Palmæ tenens, cum inscri
ptione eiusmodi: PRINCIPI IVVENTVTIS.

AGNETEM Francorum Regis filiam, Manuel uxorem ha
buit, propter quam graues sibi inimicitias conflavit.

ANDRONICVS Comuenus Manuélis Imperatoris
consanguineus, ideoque Alexio tutor datus. Vir calidissi
mus & fævus, cùm regnandi libidine Alexium sustulisset, ina
perio potitus, omnem crudelitatem in Alexij amicos exer
cuit, multosque ex illis occidit, multos in exilium misit, om
nibus hominibus infestum se reddens. Agneta, Imperatoris
Alexij coniuge, in uxorem ducta, incestas celebrauit nuptias.
Cumque ob infamam fævitiam, omnibus esset inuisus, à Gu
lielmo Siciliae Rege, necem Alexij vindicatuero, bello petitus
est. Et quia sciebat, ob nefanda scelera, nullum se habere ami
cum, cùm undique premeretur, pælio uictus, ab Isacio Ange
lo præter suam omniumque opinionem Imperio deiectus
est, captusq; ac per urbem asinæ præposte impositus,
altero oculo effosso, manuque abfissa, circumue
ctus, uulgi turbæque tumultu uncis & har
pagonibus frustulatim concerptus, ac
dilaniatus, perijt, cùm biennio
rebus præsusset.

ALEXIUS ANGELVS ab amicis è Peloponneso ad Imperium vocatus, Andronico abdicatum Imperium, sibi que magno consensu delatum, assumpsit. Vir iustissimus, & equi obseruantissimus, Christiani nominis amantissimus, sub initia Imperij satis prudenter se gesit. Cum Guilielmo Siciliae Rege pacem compositus. Bellum cum Myfis infeliciter consecit, uarias multorum tyrannides oppresit. Fridericum Barbaros sam in Syriam properantem, cum apud Constantinopolim desedisset, magnificè exceptit, adiutumq; commeatu, & aliarum rerum necessiarium copia, datis etiam obsidibus, Bosporum traijcere iussit. Cæterum cùm fratrem Alexium minorem natu à Turcis captum, maximo redemisset ære, dolo ab eo ipso circunuentus, per sumnum scelus oculis priuatus, in carcerem traditus est. Vnde per filium eductus, morbo ex aeris insolentia contracto, non diu uixit.

ALEXIUS ANGELVS Isatij Imperatoris minor frater, per summam ingratitudinem, & parricidium, Imperium adeptus, Vir impiissimus & sceleratissimus, non eo contentus, quod maiori fratri Imperij per scelus ademerat, uerum etiam

etiam nepotem Alexium iuniorem Isatij filium annos agen-
tem duodecim, pari cruciatu perdere, aut capere, nisi fuga sa-
lutem quæsiuisset, summo studio conatus est. Puer autem
Francorum procerum auxilio solicitato, confederatis eti-
am Venetis, Constantinopoli ferro flammaque expugnata,
Alexioque fugato, Imperio restitutus est, ac post partis subi-
tam mortem Francorum Venetorumque armis præualenti-
bus Imperator salutatus est.

Numismatis huius pars posterior repræsentat Victoriam
alatam, Crucem ferentem, tali inscriptione addita: VICTO-
RIA AVG.

ALEXIVS IVNIOR post fugatum Alexium fratri-
cidam, & patrem carcere liberatum, Imperium assicutus est.
Cumque promissa, quæ pater rata fecerat, adimplere cuperet,
seditione orta, puer Imperator pene obrutus est: sed prom-
ptissimo consilio facile tumultum sedauit. Et uix inense post
restitutionem exacto à Murzyphlo ignobili quodam, quem
ad summum dignitatis gradum euexerat pater, gutture eliso
necatus est. Tyrannus hostibus frustra se opponens amissa
urbe Constantinopoli, nocte media cum uxore, & thesauris,
clam aufugit, ac non multò post in Peloponneso captus, &
Constantinopolim retractus excæcatus & de eminentissimo
loco præcipitatus, perque urbem tractus frustatum disceptrus
est. Summa autem Imperij ad Francos translata, Balduinus
primus Græcorum Imperator creatus est.

Mulierem stolatam in sella sedentem, utraque manu signa
militaria tenentem, cum inscriptione: PRINCEPS IVVENTU-
TIS ostendit facies altera huius Numi.

F R I D E R I C V S, cognomento **B A R B A R O S S A**, Friderici Ducis Suevorum fratrii Conradi Regis & Iudithæ filius, princeps manu ingenioque strenuus, armis exercitatus, memoria præstans, validus consilio, periculorum contemptor, affabilis & mansuetus, liberalitatis egregia, multarumq; rerum peritia nemini secundus, statura procula, facie eleganti, capillo & barba ruffa. Conrado Rege defuncto, ab universis Germaniae principibus Rex Francofordiæ electus est. In initio imperij Bauarium & Austriam multo admirandoq; labore in concordiam rededit. Henrico Lotharij filio Bauarium restituit. Henricum cognatum suum Austriacum Comitē creauit, & utriusq; Ducatus terminos discriminiales posuit. Henrico autem in Italia à se deficiens, & nouas in Germania factio[n]es concitanti, Ducatum abstulit, & Othoni Vuitelsbach donauit. Italiam ingressus, ut discordias tolleret, Derthonā portas sibi claudere auslam, obfessam cepit, Romamq; ad Adria-nūm Pontificem profectus 1111. Imperij anno coronae Imperialis signa accepit. Relista autem urbe multas per Italiam passus infidias, in Germaniam rediit. Duce m Poloniæ ad tributum soluendum coëgit, Ducemq; Bohemiæ regio Diadema-te insigniuit. In Italiam reuersus, Mediolanensem urbem saepius rebellantem, sub iugum redactam, tandem funditus evenerit, soloq; equauit, autoribus rebellionis securi percussis, bonisq; eorum publicatis. Mox in Germaniam abiens, iterū Italiam maximis copijs inuasit, Anconem expugnauit, Alexandrum pontificem, qui cunctos Principes per Franciā, Angliam, & Hispaniam in se incitauerat, ex urbe fugere compulit. Postquam uero iterum Germanos inuiserat, Italiam repetiit, cum Mediolanensisbus ad pristinam perfidiam redeuntibus, prælio congressus, multos ex suis amisit, ipse fuga elapsus, Papiam uenit. Cæterum cum Alexander 111. Venerias profugisset, & Otho Imperatoris filius nauali prælio uictus, captus esset, pacis conditiones sanctæ sunt, Imperatorque & Pontifex

Pontifex amicissimi facti sunt. Pacata tota Italia , expeditionē Hierosolymitanam suscepit. In Cilicia multas potentissimas urbes , Saracenos , & Turcas prostravit. At cūm in Armenia ob aestum mitigandum sudorisq; abluendi causa, amnem ingressus eset, in undis strenuissimus heros perit, Imperij anno XXXVII. Salutis m c x c.

A D I L A Marchionis de Vobburg in Bauaria filia, uxor prima Friderici Barbarosse, cum qua iudicio Constantiensis ecclesiae ob sanguinis propinquitatem, diuortium facere coactus est.

B E A T R I C E M de genere Burgundionum nobilissimam filiam Reginaldi Comitis Bizantini unicam , uxorem secundā cum amplissitura dote accepit Fridericus . Ex qua quinq; filios, Henricum, Fridericum, Othonem, Conradum, & Philippum, filias uero duas, Sophiam & Beatricem genuit.

H E N R I C V S VI. Friderici Barbarosse Imperatoris & Beatricis filius, patre uiuente Romanorum Rex designatus, ac consensu Germanorum principum, Aquisgrani corona insignitus est. Facundus princeps & sapiens , mediocri statura, decora facie, corpore tenui, animo autem imperitrito & hostibus formidando. Diadema Imperiali Romæ insignitus, acceptaque in uxorem Constantia Guilhelmi Siciliæ Regis filia, qua in Monasterium Panormi inclusa erat, iussu Pontificis Apuliam ingressus, Tancreto Regi Siciliæ, Rogerij ex conubina filio, bellum intulit, Neapolimq; munitissimam urbem frustra obsedit, peste in exercitum graflante. Sed tamē paulo post paruo negotio Neapoli capta, totam Apuliam, Calabriam & Siciliam subegit. In Germania tumultus coortos facile compressit, Leodieni enim Episcopo ferro confosso , rebellio quieuit. Insignes copias Hierosolymam cōtra Saracenos

misi, ipse cum uxore & filio Siciliam ingressus, cum uenatio
ni indulgeret, ac in quodam nemore, ubi erant frigidissimi
fontes, calorem lenire uolens, in terram noctu stratus, ex fri-
gore coepit agitare, Mellanamq; translatus, paulo post o-
bit, superstite filio unico Friderico, quem Philippo fratri,
cum regni Siciliæ administratione ac insignibus Imperiali-
bus commendauit, anno Imperij sui VIII.

CONSTANTIA Gulielmi secundi Regis Siciliæ, & Apuliæ
filia. Hæc, ne filium regni destructorem, ut in fatis erat, pro-
gigneret, in Monasterium Druæ Clæræ Panormi detrusa est.
Sed a Cœlestino Pontifice soluta, Imperatori penè anus de-
sponsata est, eiq; filium Fridericum in tentorijs palam in pra-
cis Panormi peperit, ac dehinc Mariam filiam.

PHILIPPVS, Sueviæ Dux, Friderici Barbarossa filius,
Henrici regis frater, princeps mansuetus, mitis, facundus, & li-
beralis, insignia Imperialia habens, à quibusdam principibus
in Mulhaufen in Regem Romanoru electus est. Pars autem
electorū Othoneni Ducem Saxonie elegit, idq; Innocentio
III. approbante. Vnde maximæ discordiæ ortæ sunt, & ab il-
lis ad arma uentum. Stabant pro Othono Anglus Rex, Philip-
po Gallorum Rex fauebat. Philippus Alsatiæ populatus, ur-
bes & oppida euerit funditus. Argentoratu cepit, & Episco-
pum ad deditiōē coēgit, ac ad Rhenu progressus, ubi aëstua-
bant bella, cum Othono congressus, eum fudit & fugavit: o-
mnesq; urbes Rheni partim armis, partim promissionibus
subegit. Tandem ubi principes, assiduis attriti bellis, lange-
rent, nullusq; rebellaret, Pontificem solum repugnantem per
nuptias filiam suam nepi Pontificis ex fratre, in matrimoniu-
m collocans, reconciliavit, Othoni etiam filia sua Beatrice
in uxore tradita. Porro fancita undiq; pace, cū Philippus Bam-
bergæ ageret, & quodā die uenā incidisset, nihil mali suspi-
cans,

cans, solus in conclavi paucos secum habens, ab Othono de Vuistelbach, qui tanquam amicus Cæsaris cubiculum ingressus, nemine id prohibente, interfactus est, ac Bambergæ sepultus. Sed postea à Friderico II. humatum corpus, Spiræ translatum est, anno Imperij sui ix. Nec multò post parricida Otho trucidatus perijt.

IRÈNE Alexij Imperatoris Constantinopolitani soror, Philosophi uxor, ex qua nullum filium, sed filias Kunegundam, Ethisam, & tertiam filio fratri Pontificis desponsatam, Quartam Beatricem suscepit.

OTHO IIII. filius Henrici junioris superbi, Duci Brabantæ, & Saxonie, Philippo mortuo facile imperium adeptus est: qui antea quoq; in odium Philippi Cæsar creatus fuerat. Hic magno ex Alemaniae oppidis coacto exercitu, Româ ad suscipiendam coronâ Imperiale profectus est. Qua susceppta Romæ injurij affectus, quædâ oppida Pontificiæ dictinis occupauit, & undiq; terras latrocinijs infestauit. Proinde Anathemate à Pontifice notatus, etiâ cum praesens adhuc in Italia esset, principibusq; sacramenti religione, qua illi obligati erant, abfolitus, Imperij titulis priuatus est, Friderico II. Siciliæ rege, admidente eri Pontifice, in huius locu creato. Quoniam nuncio accepto Otho, qui tum Thuringiæ Landegrauii tanquam rebelle frustra persequebatur, Friderico occurtere stantuit. Verum destitutus omni suorum praesidio, in Saxoniam profugere coactus est: atq; reparato exercitu, & Angliæ Regis ope adiutus, in inferiorem Germaniam contra Gallorum Regem contendit, à quo uictus est. Ac postea mœrore cōfectus, ab excommunicatione prius absolutus, diem clausit ultimum, annis IIII. rerum potitus.

MARIAM filiam Ducis Brabantæ uxorem primâ Otho habuit, quam ob consanguinitatem repudiauit.

BEATRICEM filiam Philippi Cæsaris ex Irene, ideo in uxorem duxit Otho, ut hæreditario quasi iure Imperium possideret, quæ sine liberis decessit.

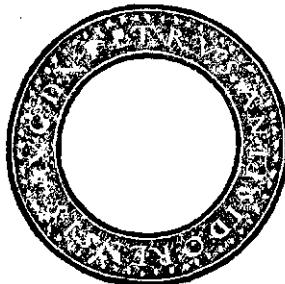

BALDVINVS FLANDRENSIS Comes, qui cum alijs principibus Alexium in Imperio restituerat, capta urbe post fugam Murziphli xv. viorum suffragio Imperator electus est. Ijs tamen conditionibus hæc electio facta est, ut si Imperator Gallus crearetur, ne penes gentē unam utræq; dignitates essent, Veneti Antistitem darent. Venetoru igitur consensu Thomas Maurocenus Patriarcha designatus est, qui statim ad Rom. Pontificem profectus, quod Constantinopolitana ecclesia Rom. Pontifici subiectebatur, eum dignitatis suæ auctorem fecit. Moxq; reuersus, celerrimo conuentu, Balduinū Imperij corona insigniuit, & inunxit. Imperator uero uix anno circumacto, cum cuncta præter Adrianopolim recepisset, mortuus est, fratre Henrico successore relicto.

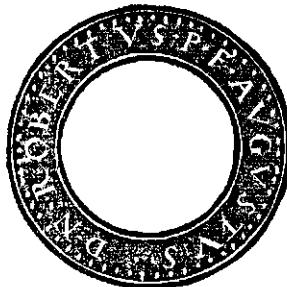

HENRICVS Flandrensis Comes, Balduini Imperatoris frater, princeps Christianæ religionis obseruantissimus, omnium

omnium consensu successor fratri in Imperio declaratus est. Hic Adrianopolis obsidionem continuauit. Sed Bulgaris magnis copijs illi in auxilium uenientibus, obsidionem soluit, & cum Bulgaris pacem firmauit, accepta in uxorem ducis eorum filia. Cumque domi forisque prudenter se gereret, urbe bene munita, & firmo praesidio in ea collocato, in Thessaliam profectus, Gulielmum Bonfacij filium Thessaliæ regem constituit. Inde ad Imperij administrationem reuersus, cunctis ordinatis & dispositis, intempestiu[m] morte decepsit, Tholanta filia Petro Antisio dorenſi nupta, haerede relicta post annum Imperij xi.

P E T R V S Antisiodorensis Comes, Henrici Flandrensis gener uxorio iure, cum nulla mascula adest proles, Imperator Constantinopolitanus creatus est. Post electionem cum coniuge Romani profectus, à Pontifice Honorio extra urbē ad Laurentij templum insignia Imperialia accepit. Inde uxore Constantinopolim præmissa, ipse Dyrrachium, quod Theodorus Lascaris, qui se Imperatorem gerebat, occupauerat, obsidione cinxit. Sed expugnatione siustra sèpius tentata, upote qua copioso milite, firmoque praesidio defensabatur, soluta obsidione, acceptaque à Theodoro fidei publicæ securitate, Macedoniae urbes mediterraneas inuisere constituit. Ad nemorosa igitur Thessaliæ loca delatus, cum ad saltus ascendisset, in paratas à Theodoro insidiis incidit, ac cōtra iuris iuxandi fidem abductus, & in teterimum carcerem coniectus, tandem obruncarus est. Imperium interim uxore eius administrante, donec Robertus filius ex Gallijs accerferetur.

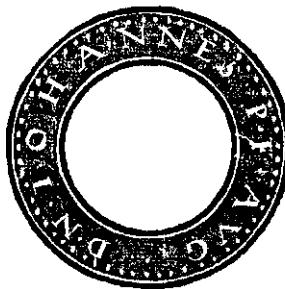

ROBERTVS Antifiodorenſis Petri Imperatoris filius, ad paternæ captiuitatis nuntium, Constantinopolim uenit, ac confestim Imperator ſalutatus eſt. Veneti nominis obſeruantissimus fuīt, adeo ut Ducem eorum Marinum Michaēlem Praetorem Constantinopolitanum, Imperij conſortem appellaret. Inſignis formæ puellam quandam, priuā tamen uni purpuratorum, Ductori uidelicet Latinorum ordinum, nuptam, ſibi uxorem deſpondit. Vnde in maximum famæ & no minis periculum incidit. Prior enīm ſponsus animi impotēs, amicis domesticisque commilitonibus coactis, in regiam irrupit, ingressusque puellæ cubiculum, eam naribus dehonestatam occidit, matremque noui connubij conciliatricem, ui domo abſtractam, in mare præcipitauit. Eam ulturus iniuria Robertus, dum Roma reuertitur, in Achaia deceſſit, Baldui no filio admodum puerō ſuperſtitē.

BALDVINVS II. Roberti ex alia coniuge, quām quæ naribus truncis dehonestata erat, filius, patri in Imperio ſuccedēſit, & Ioannis Brennij Regis Hierosolymitanī filiā Martham in uxorem duxit, ſocero Imperium adminiſtrante. Quo de-

defuncto, solus rerum potitus, multo bellorum onere grauatus est. Cumque pecuniam ad bellum gerendum necessariam, alio modo à mercatoribus consequi nequiret, plūbūm ædib. publicis detractum uendidit, ac ob accepti æris mutuum, filium Philippum Venetis, ut opem solam, quam possent, ferret, oppignorauit. A quibus xxv. triremium clavis missa, obſidione urbem liberauit. Bello autem durante, donarijs templorum omnium ablatis, ingentem ad Bosphori fauces exercitum obiecit, omnia Theodořo mortuo recuperare sperans. Sed dum externam uim formidat, à domestica opprimitur. Nam Michaeli Palæologo urbe per prodicitionem tradita, ipse nocturna trepidatione excitus, rapta supellecstile ad Euripum se proripuit, profugusque naui in Euboëam est delatus, cum Imperio, cum Ioanne Socero suo annis penè x x. præſuifset. Ac sic Græci pristinum Imperii recuperarunt statum, quem Franci circiter annos L X. tenuerant.

IOANNES BRENNIVS, Rex Hierosolymitanus,
ſuadente Gregorio Pontifice Cōstantinopolim est accersitus,
ac tradita Balduino Imperatori filia sua Martha in uxore, pro-
pter ætatem puerilem Imperium administravit, Im-
peratorque est dictus. Eo uero mortuo, ex
decreto imperium ad Baldui-
num reuolutum
est.

FRIDERICVS II. Henrici vi. Imperatoris, & Constantiae Reginæ Monialis filius, utriusque Siciliæ & Hierosolymæ Rex, Suevit Dux, princeps strenuus, fortis, magnificus, liberalis, multarum linguarum peritus, ac simul eruditus, Latinam, Græcam, Sarraceniam, & Germanicam linguam exacte calluit. Ptolomei Almagestum ex Sarracenico idiomate in Latinam linguam transferri curauit. Delecto Othono, Cæsar est electus. Coronam Imperij cum Augusti nomine Romæ ab Honorio III. accepit, multa prædia cum donis plurimis Ecclesiæ conferens, ut Pontificis sibi fauorem conciliaret. Ignominiam autem à Beronenibus sibi in itinere illatam ulturus, urbem eorum igne innecto vastauit, studiumque illinc generale in Patarium transfluit. Deinde in Sicilia, Calabria, Apulia rebelles subiugavit, & ditioni suæ adiecit, Sarracenos deuicit & expulit. Filium suum Henricum, principum consilio Rom. Regem creatum, Diademate insigniri curauit. A Pontifice Gregorio ix. inique, quod uotum Hierosolymitanæ peregrinationis non soluisset, Anathemate percussus est. Ut autem Pontificem deliniret, & uotum exolueroet, expeditionem iam diu meditata maturauit, traiectoque mari, Cyprum, dehinc Accon peruenit, & negotium ita perfecit, quod à Sultano non solùm Hierosolymā, sed multas alias urbes in vicinia sitas receperit, ac Hierosolymis coronatus, anno Salutis MCCCXIX. Hierosolymā & Ioppē urbes munitionibus aduersus uim hostiū firmari curauit, pacisq; foedera cum Sultano decennij spatio sanciuit, Pontifice interim Apuliam ingenti exercitu inuadente, & sub ditionem suam redigente. Necesitate igitur compulsus Imperator ingentibus copijs in Siciliam redijt, & hæreditatem regnum ex periculi metu eripuit, ac postea adnitentibus principibus, Anathematis diris absolutus, cum Pontifice in gratiam redijt. Dehinc in Germaniam abiit. Contra Hungaros bellum gessit. Vrbem Viennam cepit, utrū; Imperialis ciuitas esset, literis confirmauit. Filium suum Conradum Viennæ Cæfarem

farem elegit. Inde in Italiam reuersus, Mediolanenses aliasque urbes, quæ defecerant irritante Pontifice, grauissima clade affecit. Ob id tertio à Papa excommunicatus est. Iterum tamen supplex absolutionem à Pontifice petiit, qua non impetrata, ut se tueretur, necessitas impulit, nec caruit factione Gibellinorum in Italia potentissima, quæ sibi adiungebat, alter Guelphorum partes Papæ sequente, Romanique obsedit. Sed refecta Rauennam cepit, Parmamque obfidiione cinxit. Quam funditus delere & eo loco castrorum nouam Vrbem Victoria condere statuit. Et res primò prospere esset: sed eruptione ciuium facta, ciuitas noua Victoria capta & direpta est. Creato Innocentio Pontifice, Lugduni concilium celebratum est, ad quod Fridericus non ueniens, Anathemate notatus, Imperiali dignitate priuatus est, Henrico Landgrauio Thuringiæ suffecto. Cum autem in Apuliam rediisset, & ex accepto ueneno grauiter laboraret, ac medicorum diligentissima cura, & opera ex longa ægritudine conulauisset, Mansfeldi filii Nothi dolo necatus est, cum xxxii. annos rebus preuisisset.

C O N S T A N T I A Regina Aragoniæ, prima Friderici II. uxor, ex qua genuit Henricum, Ducem Sueviæ, & Rom. Regem, & Iordanem, qui puer obiit.

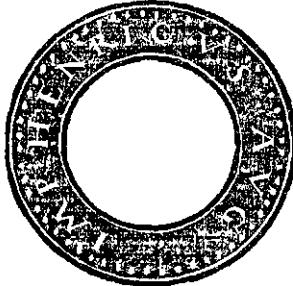
I O A Ioannis Comitis Brone, & Regis Hierosolymitani filia, quam pater Friderico in Europam cum cæteris Christianis principibus reuersus, in matrimonium despondit. Quæ Friderico Còradum Rom. Regem peperit, qui inatri, quæ breui uixit, superstes fuit.

A G N E S filia Othonis Morauiae Ducis, tertia Friderici uxor, quæ repudiata, Vdalrico Duci Carinthiæ nupsit.

Quartam uxorem habuit Fridericus **R U T I N A M** filiam Othonis Comitis de Vuolffertzhausen in Bauaria.

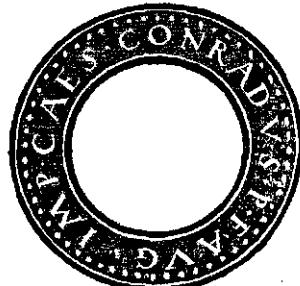
Mortua Rutina **I S A B E L L A M** Ludouici Ducis Bauariæ, qui in Khelheym oppido cæsus est, filiam, quintam uxorem duxit Fridericus.

M E C H I L D I M Ioannis Regis Angliæ filiam, Fridericus Potificis dispensatione, quandoquidem affinitatis gradus aliò- qui obstat, sextam uxorem accepit.

H E N R I C V S filius Friderici II. Imperatoris ex Constantia uxore, patre uiuente puer penè decennis, consensu principum Rom. Rex electus est, & Aquisgrani coronatus est. Qui cùm parum adoleuisset, Austriæ Ducis filiam in matrimonium accepit. Sed cùm Pontificis diris pater Fridericus execraretur, à Pontifice corruptus, aduersus patrem cum Longobardis cōspirauit, & exercitum in Bavaria contra Othonem, patre inuitato, duxit. Ob id à patre in Apuliâ uocatus, custodiae datus, in vinculis maceratus, mortuus est miserabiliter VIIII. annis regno potitus, quem pater dehinc fœbiler luxit, relictis duob. filijs gemellis, qui à Manfredo Friderici filio, ne Siciliæ regnum fibi auferrent, ueneno necati sunt.

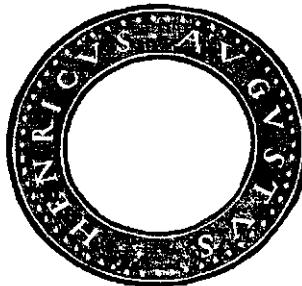
MARGARITA Leopoldi Austriæ Ducis filia, Henrici uxor, ex qua gemellos Fridericum & Henricum procreauit. Hæc post mariti obitum Ottacaro filio Regis Bohemiæ nupsit, quam cùm nullam ex ea sobolem tolleret, repudiauit, ac dehinc ueneno necauit.

C O N R A D V S Friderici II. Imperatoris filius, ex Iola Regina

Regina Hierosolymitana, Dux Sueviæ, patre uiuente in Romanu Regem designatus est. Princeps clementissimus, & morum elegantia & facilitate insignis. Ab Henrico Landgrauio Thuringiæ ad Francofordiam fugatus, in Bauariam cœcessit, ac Ratisbona in infidias delapsus, uix euasit. Audit a uero patris morte in Siciliam est profectus, ac Apulia tota recepta, Nea politique euerfa, Capua quoque expugnata, & solo equata, annis XI. post patris obitum Imperio potitus est, à Manfredo fratre spurio, qui principatum Apuliae ui inualerat, ueneno extinxit, & tu est, atque honorificè Neapoli sepultus, anno Salutis MCCLXXX. superflite filio Conradino, qui cum matre parvulus in Bauaria degens, cum adoleuisset, forma egregia, in Italiam accersitus est ab illis, qui contra Guelphos alsiendum bellum gerebant, ac à plerisq; ciuitatibus benignè exceptus, Romanum ingressus est, indeque contra Carolum Gallorum Regis fratrem à Pontifice incitatum, quiq; Mansfeldum debellauerat, profectus, apud Beneuentu uictus, & deinde per infidias cù Friderico Austriae Duce captus, ac sordidius, quam decebat tractatus, contumeliosque affectus, ac postea Pontificis cōfilio cum Duce Austriae securi percussus est.

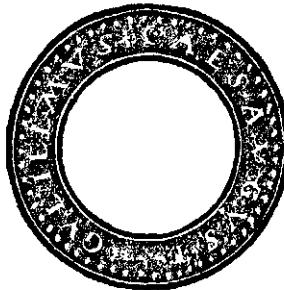
ELIZABETH Othonis Duci Bauariæ filia Conradi Imperatoris uxor, ex qua filium Conradum sustulit. Quæ defuncto marito, Meinhardo Comiti Goritiæ nuplit.

HENRICVS Thuringiæ & Hassiæ Landgrauius, frater Ludouici Landgrauij mariti S. Elizabethæ in odium Friderici II. suggestu Pontificis ab electoribus Rex declaratus est. Conradum Friderici filium Francofurtum ad Comitia indita cum exercitu armato, ut interciperet conuentum, ueniensem fudit, fugauitque. Vlinam, quæ Conradi sequebatur partes, obsedit. Sed ob defectum commeatus, & ingens frigus, cum obsidionem solueret, tormento bellico iictus, eodem

I M A G I N E S
anno, quo Rex electus est, perijt: licet alij affirment dysenteria in Thuringia eum perisse.

ELIZABETHA Ducissa de Braunschueig uxor Henrici, sterilis fuit, ac cum marito in Isennacho oppido Thuringia se-pulta.

GVLIELMVS filius Florentij IIII. eius nominis, & Mechtildis filiae Henrici Duci Brabantiae amitae Diuæ Elizabethæ, iuuenis imberbis, uix xx. annos natus, defuncto Henrico contra Fridericum & Conradum filium ab electoribus Rex electus est. Princeps ad arma natus, qui Hollandiam, Zelandiam & Frisiæ paternas prouincias feliciter administravit. Aquisgrani in præsentia electorum & Antistitum coronatus est, ac tam feliciter imperium administravit, ut summa pax eo regnante in uniuersa Germania esset. Contra Flandrenses multa bella gessit, Frisiæ debellauit, & subegit. Et cum uictor terram egressus esset, delatus in glaciem, cecidit, ac à quibusdam fugitiuis fecus uiam in arundineto latitatibus, culpidibus transfixus est, cum ix. ferè annos imperasset.

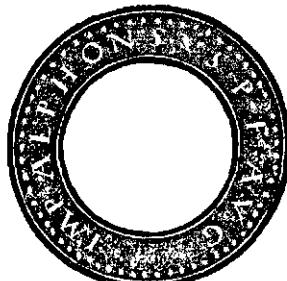
ELIZABETHA filia Othonis Duci in Braunschueig & Luccenburg uxore Gulielmi, ex qua filium Florentium & filia Beatricem progeniuit.

RI-

RICHARDVS Cornubiæ Comes, Ioannis Regis Anglorum, & Elizabethæ filius, Principibus inter se de eligendo rege uariantibus, qui ingenti pecuniarū aceruo Imperiu emis se dicebatur, à quibusdam principibus electus est, Alphonso quoq; ab alijs creato. Et in die Ascensionis Domini, Aquisgrānum ex Anglia perductus, in soliū collocatus, inunctus & coronatus est, insigniæ regalia à Philippo de Falckenstein accepit. Vnde insolētior factus Richardus, plerasq; regni urbes, deiecta pace, quæ sub Gulielmo Rege facta fuerat, in suā ditionē coēgit. Prouincias Episcopi Treuerensis, cū se electere nō posset, igne & ferro uastauit. Poppardiā obsedit, & expugnauit, pace ciuib⁹ promissa, aliasq; rebelles ciuitates coēcuit. Cumq; in Anglia esset reuersus, & Londinū incautiū ob sedisset, mense Iunio captus est, ac liberatus iterum in obsidione alterius ciuitatis occisus est anno Imperij vi.

SAVCYA Raymundi Comitis Prouinciæ filia, Richardi uxor, ex qua duos genuit filios, Henricum & Edmundum Comites Cornubiæ.

ALPHONSVS Castellæ & Legionis Rex, Ferdinandi
V s

III. & Beaticis filius, Princeps excelsi, & magni ingenii, ad grandia natus, Astrologicæ Scientiæ peritisimus, cuius nomine adhuc tabulae Astrologicae studiofis admodum gratae, circunferuntur, condendis legibus deditissimus, liberalis & munificus. Ab electoribus absens Rex Romanorum eodem anno, quo Richardus, electus est. Cum autem undique in Germania & Italia astuare bella uideret, persualus a Pontifice, moderationem Imperij sponte abdicauit. Ac in Hispaniam abiens, Hispalim uenit, ibique ex animi moerore propter mortem primogeniti filii contabescens, flebiliter decessit.

VIOLANTAM Iacobi Regis Aragonum filiam Alphonsus uxorem habuit, quam plurimum dilexit. Sed cum nullam ex ea prolem susciperet, repudiare eam cogitans, Christianam puellam, formâ conspicuam, Daciæ regis filiam in matrimonium per Oratores postulauit. Quae cum adduceretur, præter omnium spem repente, Regina Violata grauida adparuit, ac filiam Berenguelam, dehinc Ferdinandum, Sanctum & Igninem filios peperit.

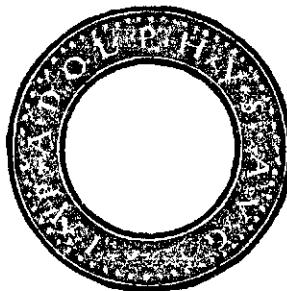

R O D O L P H V S Comes de Habsburg, Princeps non minus manu strenuus, quam in genio sagax, ac prudens, famaque conspicuus, unanimi consensu Electorum principum, Francofordiæ, in Romanum Regem electus, & per Burgrauium ex obsidione Balliensi Aquisgranum ductus solitis ceremonijs coronatus est. Ante electionem multa præclara gesit, ac sub Imperatore Friderico II. tam strenue res sibi commissas perfecit, ut ei tota nobilitas Cæsaris, cum ipsum adiret, assurget. Brygiam, Ergayam, Turgayam, magnamque partem Sabaudiæ, minorisque Burgundiæ subiugauit. In Alfatia seditiones urbes, quæ conspirauerant in eum, ui cepit, & dignas de illis poenas sumpsit. Ottacarum Bohemiæ Regem contumacem prælio uicit, atque occidit. Totam Austriam sub suam ditionem

ditionem redegit, ac in ea Albertum filium suum Ducem creauit, à quo Austriae principes originem trahunt. Bohemiam potenti manu ingressus, omnia igne & ferro deuastauit. Venceslao Ottacari filio Bohemiae regnum restituit, eiique filiam Gutam mira pulchritudinis in matrimonium dedit, filioque suo Rodolpho Sueviae Duci Agnetem Ottacari filiam despontit. Talibus nuptijs pace firmata, in Heluetios, qui Comiti Sabaudie subdeabantur, mout, quos nullo negotio subegit. Pseudofredericum, qui se pro Frederico iuniori Sueviae ostentauerat, multaque urbes ad se pellexerat, captum Novesij combusit. Comitem Vuittembergensem Eberhardum inuasit, Stutegardium obsedit, tandem causa per Episcopum Moguntinensem transfacta est. Italiam pro adipiscenda corona Imperiali nunquam ingressus est. A Bononiensibus, Florentinis, Genuensisbus, Lucensisbusque, licet in grauem Romanii Imperij iacturam, grandem congesit pecuniam. Auaritiae itaque notatus studio à plerisque reprehensus est, in cæris laudatissimus. Senio confectus, uires corporis sui immixtui sentiens, Principibus Imperij Francofordiæ contuocatis, filium suum Albertum regem designari uoluit. Illis autem regisulantibus, Argentinam concessit, inde Erfordiam, ubi letho liter ægrotare coepit. Festinabundus igitur Spiram tanquam ad sepulcrum maturauit. Sed antequam urbem attingeret, in Germershaym diem suum obiit, Spiræque honestissime regio funere, Imperialibusque ceremonijs sepultus, anno ætatis suæ LXXXIII. Imperij XVIII. Salutis M CCXCI.

A N N A Comitissa de Hohenberg in Suevia Rodolphi uxor, ex qua septem filios, Rodolphum, Hartmannum, Fridericum, Rodolphum, i. i. Albertum, Hartmannum i. i. & Carolum, totidemque filias Euphemiam, Gutam, Mechtildim, Agnetem, Catharinam, Annam & Clementiam progenuit.

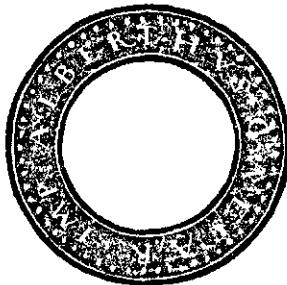
A G N E T A M iuuenculam filiam Duciis Burgundiæ, & neptem Regis Franciæ, in senectute in uxorem recepit Rodolphus, quæ cum nullam ex eo sustulisset prolem, post mortem eius in Burgundiam rediit.

A D O L P H V S Comes de Nassau unanimi principum consensu, sed miro astu Francofordiæ Cæsar electus, Aquisgranii coronatus est. In Columbarienses in odium Alberti Austriae Ducis, qui filiam suam, filio Adolpho uxorem dare recusauerat, exercitum duxit, Albertumque Ducatu ejicere uoluit. Dehinc Alsatiaæ urbes auxilio Coloniensis præfulis, sibi rebelles compescuit. Et ut generis sui nobilitatem illustriorem redderet, in Thuringiam & Misniam profectus, eos magna clade affecit. Marchionem Misniae in deditio[n]em recepit, pacemque petere coegit. Contra regem etiam Franciæ, propter regnum Arelatense, bellum molitus est. Cum autem ob uarias & multas in Imperio perturbationes compescendas, potentiori quodam capite in Germania opus esset, & electores principes Adolphi fordes, & ambitionem pertusi, conuentu habito, eo reiecto, Albertum Austriae Ducem Regem elegerunt. Adolphus uero ui Imperium retinere uolens, auxilio fretus Othonis Bauariae Ducis, Rodolphi Comitis Palatini, & quorundam Imperialium ciuitatum, armatis copijs imprudenter Alberto occurrit, & propè Vormatiam, prælio commisso, infestis armis, sex horis pugnatum est. In quo confitu, captis multis nobilibus, multisque calore suffocatis, Adolphus ipse ab Alberto cæsus est, annis V I I I. rerum portitus.

IMAGINA nobilissimi viri de Limpurg filia, Adolphi uxor, ex qua tres filios, Adolphum primogenitum, & duos alios filios, filiamque Mechtildim, quam copulauit Rodolpho Rheni Palatino, procreauit.

ALBER.

ALBERTVS Rodolphi Cæsaris & Annæ Comitissæ in Hohenberg filius, post occidum Adolphum, iterum ab Imperij electoribus Francofordia Cæsar electus est, Bonifacij Pontificis assensu, cum ad obseruatisimè anteā negasset, & Aquif grani coronatus. Princeps prudentia, sagacitate & clementia nulli secundus, in benemeritos munificus, patiens erga inimicos, non præceps in vindictam, iniurias obliuioni facile tradens. Filio suo Rodolpho Austriae Ducatum administrandum commisit, eique Blancam Philippi Francorum regis sororem, in uxorem dedit. Aduersus Episcopum Salisburgensem ratione fabricarum salis, bellum gessit. Moguntiam hostilia feedera contra se ineuntem ita domuit, ut Imperio parere. In Bohemiam expeditionē ornans, contra Duxem Carinthiæ, qui se Regem Bohemiae gerebat, miseranda morte, à fratris filio Ioanne & comitibus quibusdam Austriae trucidatus est, cum annis x. regnasset. Sed & parricidæ omnes dignis affecti sunt supplicijs.

ELIZABETHA Meinhardi Comitis Tyrolis & Goritiæ filia Alberti Imperatoris uxor, fœmina illustrissima, magni & acuti ingenij, quæ salis mineram & usum faciendi inuenit in Hallis prope Gmunden in superiori Austria, omnibusque Monasterijs cum sale in Austria prouidit. Monasterium in loco occisionis regis mariti sui extruxit, atque xxii. liberos peperit, quorum undecim iustam asecuti sunt ætatem. Cæteri in pueritia mortui, ipsaque mortua in sua fundatione Kœnigsfeldt sepulta est.

HENRICVS VII. Comes Luitzelbergensis Henrici Comitis, & Beatricis Comitissæ Hannoniæ filius, paternis o-
pibus haud potens, sed iustitia prudentiaq; tum rerum gesta
rum gloria, singulariç; integritate illustrior, armis strenuus,
& religione præcipuus. Alberto occiso, Fracordia Rex Ro-
manorum à principibus Germaniæ electus est, electum sta-
tim cōfirmauit Pontifex. Ac primum Comitē Vuirtembergen
sem omnibus fortunis, quod rebellis erat Imperio, spoliauit,
Ioanni filio suo Regis Bohemici filiam Elizabethā uxorē de-
dit. Adolphū & Albertum in loco occisionis sepultos, effodi,
Spiramq; deferri, & regia pompa sepeliri curauit. Postea cum
ingentibus copijs per Turrinos saltus, in Italiā descendit, ac
tantam formidinē Italiam incusit, quamā multo tempore an-
teā Imperator nullus alius. Mediolani Turrianam factionem
detectis infidijs oppresit. Vicecomiti summa rerū demanda-
ta, urbes quasdā, Cremonā uidelicet, & Brixā, sese dedere no-
lentes, ui cepit, reliquas ultrō parentes recepit. Inde Romam
profectus, coronā Imperij accepit, ac ab Ursinis breui expul-
sus, adiuuante etiā Roberto Rege Hetruriā regredi statuit,
Aretijq; agens Robertū hostem Imperij, ac lāsā maiestatis re-
um denunciavit, ac tanquam rebellem Campano, ac Apulo. re-
gno priuauit. Cumq; Florentinos grauissima obsidione pre-
meret, Monachus quidam prædicatorij ordinis, à Florenti-
nis subornatus, Henricum ueneno, quod Eucharistiæ illitū
dederat ei, perdidit, Imperij anno v.

Vd
Ft
D
et
w

MARGARITA Ducus Brabantiae filia, Henrici Imperatoris
uxor, ex quo suscepit Ioannem, Bohemia Regem, & tres fili-
as. Nobilissima matrona, reiq; diuinæ apprimè studiosa. Sa-
cerdotes liberalitate & munificentia fouit, egenos & mendi-
cos datis alimentis sustentauit, tamque humilem se submi-
fit, ut cum Mediolani esset, die, quo cœna nostri Salvatoris ce-
lebratur, ipsa pauperibus pedes manu sua lauit, uestimentaq;
liberali-

liberaliter distribuit. Virum Romam secuta est. Sed Genuam ueniens, mortua in æde fratrum Minorum sepulta est.

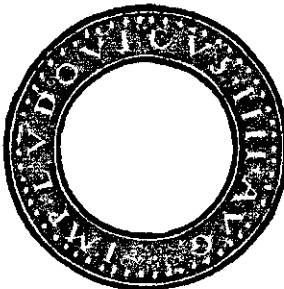

FRIDERICVS Dux Austriæ, cognomine PVLEHES, Alberti primi Ducis Austriæ Regis Romanorum, ac Elizabetæ filius, uir elegans, & statura procerus, latus & liberalis, omnibusque pergratus, aliquorum principum suffragijs Rex Romanorum electus, ac Bohemiæ diademate insignitus est, Ludouico Bauariae Duce consobrino suo ab alijs electoribus Imperatore creato. Filiam Regis Aragonie Elizabethā in uxorem duxit, ac cum maxima celebritate Basileæ nuptias celebravit. Postea cum magnis copijs Sueuiam ingressus, Lundouicum ad arma prouocauit, ac pugna facta, dubio Marte utrumque magna strages edita est. Post aliquot annos in Bauaria inueniens, eam totam igne & ferro deuastauit, ac tandem à Ludouico suis opem ferente, cum fratre Henrico prælio uictus, & captus est. Cumque triennio in custodijs mace-ratus esset, tandem præmissis quibusdam conditionibus iureuando & literis corroboratis, liberatus, ac in Austria reductus, cum magna lætitia ad uniuerso populo suscep-tus est. Nec multò pôssum cùm ob perpessas aduersitates paulatim tabesceret, dysenteria resolutus, animam exhalauit, anno Sa-lutis M CCCXXX.

ISABELLA Reinoldi Comitis Geldriæ filia, Friderico quidē desponsata, sed ob patris proditionē, eam traducere noluit.

ELIZABETHAM Iacobi Aragonum Regis filiam nobilissimam coniugem habuit Fridericus, quæ eum unicè amauit, tantumq; in amore uiri flagravit, ut nihil intermitteret, quod ad salutem uiri spectabat, peregrinationibus, iejunijs, abstinentijs adeò se castigauit, ut oculos penè uisumq; amitteret, flens diu noctuque ob captum maritum, donec liberaretur.

Ex quo genuit Fridericum filium, & filias, Annam & Elizabetham.

LUDOVICVS filius Ludouici senioris, & Mechtildis filie Rodolphi de Habsburg Comitis, Rom. Regis, princeps humanissimus, omnibusq; amabilis, prouidus & sagax, in periculis animo infracto, à Primitibus Germaniae electus, Fridericus Austria Ducem aduersariū habuit, quo cum per VIII. annos bellum uaria fortuna gescit. Friderico tandem capto, nomen & titulum Imperatorum inuito Pontifice solus occupauit. Italiam autem ingressus, ingentibus copijs primò Tridentum, deinde Mediolanum petijt, Italiae ciuitatibus singulis Imperatorio nomine uicarios imponens. Inde Roma accepit xxiiii. nobilioribus Mediolanensibus ciuibus, tanquam ob fidib. cōtendit, ab uniuerso populo honorificē suscepitus, à Stephano Columnio in æde S. Petri cum coniuge coronatus est, omni nobilitate adstante, & acclamante, Patricium & Augustum Romanum. Petrum Corbariensem uirum ad res gerendas aptissimum, & haud imprudentem Nicolaum v. postea dictum summum Pontificem creavit, Ioanne dignitate papali deiecto, qui Imperatorem regno priuans, excommunicatione crudelissima, tanquam hæresiarcham percutisit. Mettuens autem Imperator proditionem ac uenenum, nō armis, Italiam relinquere decreuit, Germaniamq; summa cum animi hilaritate repetit. Francofordiæ comitia celebrauit, in quibus antiquas leges confirmauit. Cūm autem Papæ odiū magis magisq; cresceret, indefessis conatibus suis tantum efficit, ut in Luceburgo cōuentu alias Imperator designaretur. Sed Ludouicus in uenatione cū motu & labore corpus calefaceret, ursumq; ingentem cum impetu quodā uiriliter pereceret, de equo præcipitatus, corpus graui collisione lœfit. Destitutus igitur omnibus uiribus, & sensibus, mortuus est anno Christi m cccxlviij. Imperij sui xxxiiij. minus viii. diebus, in Monaco Imperiali pompa sepultus.

BEATRIX

B E A T R I X filia Duci Poloniæ, prima Ludouici uxor, ex qua Ludouicum ac Stephanum filios genuit.

MARGARITA filia Vulhelmi III. Comitis Holandiæ, & Scalandia filia, Ludouici altera uxor. Hæc cum marito Romæ profecta, in Imperatricē coronata est, filiumque Romæ peperit Ludouicum cognomento Romanum. Deinde & Othonē Bauaria Ducem, ante quos etiam Vulhelmum Seniorem & Adelbertum Duces inferioris Bauaria & dominos in Straubing peperit.

CAROLVS IIII. Bauaria Rex, Ioannis Bohemia Regis ex altera uxore eius Elizabetha filius, Henrici VII. ex filio nepos, princeps religiosus, literis & linguarum cognitione instructus, Ludouico regnante à quibusdam principibus electus Bunnæ coronatus est, Clemente Pontifice eam electionem probante: Licet alijs Principes, quod nego; in loco debito, nec apertere, sed latenter, nec tempore conuenienti electus esset, improbarent, & Guntherm de Swartzemburg strenuissimum militem in campis Francofordiæ crearent. Quò paulò post uene no necato, conciliatis sibi passim principum animis, Carolus solus Imperio potitus est, italiisque ingressus, Romæ Imperialem coronam turpisima pactione ab Innocentio accepit. Paucos autem ibi moratus dies, quasi uenaturus ex Urbe elapsus, Mediolanum peruenit, ubi Vicecomitibus perpetuum imperij uicariatum aurea bulla confirmauit. Dehinc iussu Pontificis, perniciosam & superstitionis flagellatorū festam, quæ totam penè Alemaniā penetraverat, armata manu eiecit. Eberardum Vuertenbergensem Comitem ingenti exercitu oppressit. Bohemicarum rerum in primis studiosus suit. Pragam Metropolim longe ampliore reddidit, & propugnaculis munivit: Pragensem Ecclesiā erexit, publicum Gymnasium instituit, multa collegia Canonicorum & Monasteria fundauit,

Regnum paternum maximè dilatare conatus est. Ob id Marchionatum Brandenburgensem, Lusatiae, item Ducatum Silesiae, Bauariae, cum multis alijs Dominijs partim emptione, partim bello, & alijs artibus pro regno Bohemico obtinuit. Filiu suum Venceslaum Regem Rom. assensu principum designauit. Altero deinde anno ualetudine aduersa corruptus, obiit, ac Pragis à filio honorifice sepultus, cùm annis XXXIII. Imperio præfuisset, Princeps quidem clarus, nisi maiorem regni sui Bohemici, quam Imperij rationem & curam habuisse.

ELIZABETH DUCISSA Stetinensis, prima Caroli uxor, quæ prolem habuisse fertur.

AGNES filia Rodolphi iunioris Rheni Palatini, filia Rodolphi senioris, secunda Caroli uxor, sterilis & infœcunda fuit.

BLANCA Comissa Valesij in Francia, filia Caroli Comitis Valesij, & soror Philippi de Valesio, post Regis Franciae Caroli uxor tertia.

ANNA, quæ ab alijs Ioanna appellatur, quarta fuit uxor Caroli, eiique Venceslaum & Sigismundum filios peperit.

GUNTHERVS de Suartzemburg Thuringia-Comes, vir robustus & strenuus, annos XLV. natus, à principibus electoribus Carolo contrarijs, diu multumque ad assumendum Imperium solicitarus, crebro tamen recusauit. Tandem ijs conditionibus annuit, si Principum electorum pars Francofurtiae conuenirent, Imperiumque uacare decernerent. Congregatis igitur principibus in Campis Francofurtiæ unanimi consensu Guntherus Rex Rom. declaratus est, præstitus iuramentis, & debito exhibito officio. Electus igitur, Francofurtiam urbem, tanquam Rex Romanus ingressurus, à ciubus pro-

prohibitus est. Mos enim ciuibus est, ut nullum Regem in ue
bem intromittant, qui habet Imperij æmulum, nisi prius urbs
obsessa aliquam uim patiatur, aduersariusque interim aut ma
num cum eo conferat, aut diuisioni uiam inueniat: ita ut unus
fortiter regnet, alter inglorius ac timidus abeat. ligenti itaque
coacto exercitu, Guntherus potentissime Vrbē duobus penè
mensibus obsedit, deinceps in Vrbem Regio more receptus est.
Concordia uero per Marchionem Brandenburgensem con
stituta inter Guntherum & Carolum, vt. mense Imperij, ue
neno à Medico suo necatus, periret, ac Francofordiæ a ciuibus
regio apparatu, regioque monumento est sepultus.

VENCE SLAVS Caroli IIII filius annos **xv.**
patre solicitante, in Regem Romanum Francofordiæ electus
est, & Aquisgrani praesente patre Carolo, coronatus. Patri &
auo per quam dilsimilis: tam corpore, quam animo defor
mis, atque ineptus, desidia corruptus, luxuriantum deditus,
administratione imperii pro�sus neglexit. Ob id à Baronib.
regni captus, qua uō p̄dilectib. custodiz est traditus, donec per
fratrem Ioannem Marchionem liberaretur, unde tamen non
melior factus est. Nihil quod memoratu dignum esset, in Im
perio gessit. illud certum est, nisi à fratre Sigismundo captus,
& Viennæ in carcere feruatus esset, Imperioque Germanorum
procerum consensu perturbatus, res Imperij diutius affixisset.
Rerum autem potitus est annis **xxii.** & anno ætatis **lvi.**
ex ira in Apoplexiā incidentis, ac paralysi diebus **xviii.** la
borans, ueluti porcus in uolutabro, animam exhalauit.

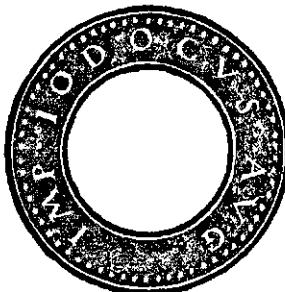

TOANNA Alberti senioris Ducis Bauariae, & Holandie Co
mitis filia, prima Venceslai uxor, ex qua nihil generare po
tuit.

SOPHIA filia Ioannis Ducis Bauariae soror, altera Venceslai

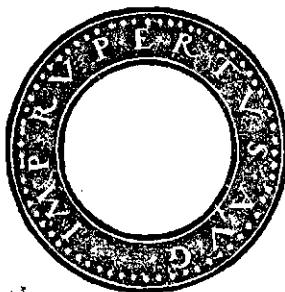
I M A G I N E S .

uxor, Mulier forma insigni, ac corpore ualde eleganti, sterilis
tamen, & anno Salutis M C C C X X V I I I . mortua in Posonio
Hungariae oppido, in æde S. Martini sepulta est.

IODOCVS filius Ioannis Henrici Marchionis Moraviae
fratris Caroli quarti, BARBATVS dictus, homo inutilis,
& qui ueritatem non prestatbat. Hic, ut alij tradunt, ante Rupertum,
delecto Venceslao in Regem Romanum creatus est. Alij
uero post mortem Ruperti, a principibus electoribus Franco
fordia regem designatum afferunt. Non autem coronatus est,
quoniam prouectioris attatis, annum enim LXXXIX. excels-
ferat, uix VI. menses in Imperio transegit. Brumiae oppido
Moraviae mortuus, & in Monasterio S. Thomæ, cù patre suo,
qui id construxerat, sepultus.

IODOCVS Imperator uxorem habuit Reginam Hungariae
ex qua nullam prolem genuit.

RUPERTVS Dux Bavariae & Comes Palatinus Rhe-
ni, filius Ruperti Adolphi & Beatrixis, uir armis exercitatissi-
mus,

Sarus, ingenijs; acerrimi, ac insignis iustitiae cultor. Post Fridericum Ducem Brunsuicensem Cæarem quidem electum, sed à Moguntino Antistite impie occisum, ac propter illius mortem diu multumque in Germania tumultuarum, Imperator à Principibus declaratus est, Bonifacio IX. approbante, & Coloniæ ab Archiepiscopo Coloniensi Regio diademate insignitus. A Florentinis ad comprimendam Galeaciorum potentiam, in Italiam descendit. Praesidio autem Ducis Austriaci, & Episcopi Colonensis destitutus, congressus cum Vicecomite succubuit, fugaq[ue] saluti consuluit. Vnde ad Tridentinos & Venetos delatus, quām honorificensime accepitus est. Ac cū Pontifici, Venetiis & Florentinis enarrata clade sua, surdis fabulam caneret, re infecta in Germaniam per Alpes cū equitatu reuersus, res Imperij cum diligentia tractauit, de Italia nihil amplius sollicitus, quam permisit suis se vulneribus conficerere. Post pleraque autem in Imperio honorifice gesta, insperato in Oppenheim diem suum obiit, ac Heydelbergæ sepultus anno Imperij x.

Vxorem habuit Rupertus, cuius nomen, genus & familia incognita est, ex qua genuit Rupertum cognomine Pipam Latinum, qui cum Ioanne Duce Burgundie à Turca captus, post liberationem sine uxore & liberis Ambergæ moritur, atque ibi sepelitur.

E L I Z A B E T H A filia Burgrauij Noribergensis, uxor altera Ruperti, ex qua quinque filios sustulit, Fridericum, Ludouicu[m], Stephanum, Ioannem, & Othonem, ac tres filias.

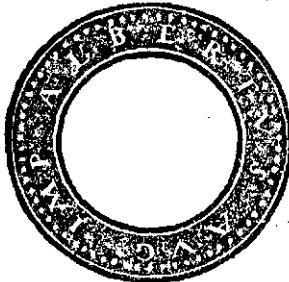

S I G I S M U N D V S Caroli IIII. Imperatoris ex Ioanna filius, princeps sapientia, eruditione, probitate, & multarū h[ab]guarū cognitione clarissimus, statura talis, qualis tantū principem decebat. Hic adhuc puer Mariam filiam Ludouici Regis

Hungariae uxorem duxit, ac Rex Hungariae, deinde Romanorum factus est. Ingentia bella contra Hungaros gessit, & ab illos captus est. Aduersus Turcas maximum paravit exercitum, eumque ad Adrianopolim usque perduxit. Verum perturbatus ordinibus a Gallis, primū locum in acie deberi sibi contenditibus, ab Amurath graui præliouict⁹, castrisq; exutus est, cæsis magna ex parte ducibus, & Burgundionum Rege capto. Triennio magnam Europæ parrem publici concilij cogendi causa, quò Schisma tolleretur, peragavit. Concilio aut Constantiæ congregato, tres adulterinos Pontifices Ioannem xxiiii. Gregorium, & Benedictum Pontificia dignitate depositi, & in Pontificatu Othonem de Columna, Martinum quintum postea dictum, suffecit, ac perniciose schismate inter Pontifices sublatâ, concordiam & tranquillitatem Ecclesie restituit. In eo etiam concilio Friderico Burgrauio Noribergensi ob excellentes eius uirtutes, ius electiuum Imperij donauit. Deinde in Italiam profectus, Mediolanum uenit, acceptaque de more Imperatorio, serrea corona, Parham, Senas, Româque profectus à Pontifice, Cardinalibus, populoque Rom. perbenigne suscepimus est, & Corona Cesarea donatus. Italiam uero relinquens, Basileam ubi concilium erat, peruenit. Eugenium Pontificem concilium Basiliense à se prius confirmatum, renocantem, Ferraramq; traducere conantem, tanquam contumacem summo sacerdotio derexit. Relicto autem Conclilio Bohemiam ingressus est, omniaque dissidia componere instituit. Sed præuentus morbo, & senectute, diem clausit ultimum, cum attigisset annum LXX. anno Imperij xxvii. anno Christi MCCCXXXVII. Corpus eius in Albam translatum Regalem Hungariæ ibidem sepultum est.

MARTA Ludouici Regis Hungariæ & Poloniae filia, uxor Sigismundi prima, ex qua nullâ quidem prolem, sed regnū consecutus est.

BARBARA Hermanni Comitis Cilicæ filia, altera Sigismundi uxoris, ex qua unicau filiam Elizabeth genuit. Fœmina illa fuit immensæ libidinis, & procacitatis inuercundæ, quæ sèp̄ us uiros peteret, quam peteretur. Vitam omnem censuit inanem, quæ non coitu, luxu ac libidine contereretur. Nihil omisit procacissima mulier, quo noluptarem explore intelligebat. Animam cum corpore interitutam iudicabat, paruſaciens religionem Christianam. Cum ergo in luxu dies penè ac noctes transfigisset, pelle infecta, in Greciam mortua est, ac Pragam delata, regio fune re in monumento regum sepulta est.

ALBER TVS eius nominis v. & xi. Rori. Rex, Alber-
ti IIII. & Ioannæ filius, annum agens XII. patrem amisit. A-
gens deinde sub tutoribus patruis inter se digladiantibus, gra-
ua quæque perperus est. Pubertatem uero egressus, tutelam
abiecit, Austriamque pacauit. Elizabetham Sigismundi Impe-
ratoris filiam in uxorem duxit, dotisq; nomine insigniores
Moraviae urbes accepit. Defuncto autem Sigismundo, persuas-
ione socii unanimi consensu à Proceribus Hungariae & Bo-
hemiae Rex salutatus atq; coronatus est. Polonos, qui regnū
Boemicum ad se transferre conabantur, è regno deturbauit,
intrāq; suos fines quiescere compulit. Vacante quoq; propter
Sigismundi interitum, Imperio Rom. omnium concordi uo-
to, nemine discrepante, Imperator designatus est. In Hungariam contra Turcam Amurathem, qui Hungariam per incur-
sionem inuaserat, uocatus, maximis copijs profectus est. Sed
cum ad eius aduentum Amurathes oppugnata prius Sinder-
uiæ Vrbe retrofugisset, ac Albertus copijs dissolutis Budā re-
diret, calore feruentis Augusti uexatus, peponibus sitim sed-
e nolens, in solutionem uentris incidit, dysenteriaque fatiga-
tus prope Strigonium, princeps religiosissimus & liberalissi-
mus mortuus est, cum annum r. menses x. imperasset.

ELIZABETHA Sigismundi Imperatoris ex Barbara filia, Al-
berti coniux, ex qua duas filias superstites Annam & Elzabe-
tham minore natu reliquit. grauida tamen uidua relicta, post-
humum Ladislaum filium peperit.

FRIDERICVS III. eius nominis, Eructi & Cimburgæ Ducissæ Matiouæ filius, post Alberti obitum ab Imperij electoribus concorditer Francofordiæ Rex Rom. declaratus est, dehinc Aquisgrani coronatus. Duxa in uxorem Leonora Eduardi Regis Portugaliaæ filia, in Italianam transcendit, Romanumque ingressus à Nicolao Pontifice nullo non honoris genero exceptus, & cum Leonora Imperatricē maxima cū solennitate, Regali diadematē ornatus, Imperator Augustusq; acclamatus est. Inde Venetias datus. Summi honores ei à Senatu populoq; Veneto exhibiti sunt, liberaliterq; & munificè cū toto exercitu exceptus, per Alpes in Austriam reuersus est. Vbi omnia plena tumultuum atq; seditionum inueniens, ingentesque labores & seditiones partim ob tutelam Regis, partim ob paternæ hæreditatis cum fratre diuisionem, perpetius, facile eas compescuit. Defunctis autem Alberto fratre & Ladislao, Archidus Austriae solus factus, & Rex Hungariae à multis designatus est, sicut & Matthias Humiades factione quorundam Rex electus est. Vnde bellum Pannonicum ortum, quod tamen breui composuit. Filiu Maximilianum à Flandrensis captum, Flandria undiq; ualata, ex custodia liberavit, eumq; consortem Imperij fecit. Ex ætate & labore in stomachi morbi incidentis, alioque resoluta in Lyntzio obiit, anno Imperij III. salutis MCCCCXCII.

LEONORA Eduardi Regis Portugaliaæ & Ioannæ filia, uxor Friderici, ex qua tres sustulit filios, Christophorum, Maxmilianum Imperatorem, & Ioannem, filiasq; duas Helenā & Chugundim, quam auctu, patre ignorantie, Albertus Bauariæ dux sibi uxorem copulauit.

MICHAEL PALAELOGVS uir ingentis spiritus & copiarum Dux sub Theodoro Lascari Græcorum Imperatore, cuius filios testamento tutelæ sibi traditos trucidavit, Imperiumq[ue] per sumimum nefas arripuit: Gulielmum Achæa & Bythinia principem regno deturbauit, captiuuniq[ue]; Adrianopolim perduxit, atq[ue] in vincula coniecit. Qua elatus uictoria, Balduinum Constantinopolitanum Imperatorem aggressus, Urbeq[ue] Byzantio per proditionem potita Imperiu[m] sibi uendicauit. Byzantio capto cunq[ue]. Venetis diu acre bellu[m] gesse, à quibus Imperio facile deturbari potuisset, nisi Genuenes obstitissent. Dehinc, initis inducijs, Lugdunū ad concilium, quod Gregorius indixerat, profectus est, facileque ei cum Pontifice conuenit, ex quo tantam in se Græcanicæ gentis inuidiam contraxit, ut nec mortuo iusta persoluerint, & locum sepulturae negarint. Mortuus est autem cùm imperasset annis XL. & amplius rebus præfuisse.

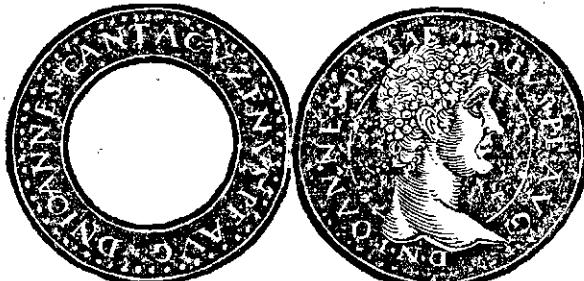
ANDRONICVS PALAELOGVS senior, Michaelis ex tribus marib. natu maximus filius, post patris mortem Imperium administrandum suscepit. Michaelem ex ma-

tre Hungarica fratrem consortem sibi Imperij fecit. Quo mox defuncto, Constantimum iuniorem Despotem ad Imperij fatigum euexit. Quod Michaëlis filius Andronicus iunior in quo ferens animo, Genuenium fretus auxilio in auum surrexit, omneque ius ad se traxit. Eo autem per Venetos restituto, tandem prægrauatibus Bulgaricis auxilijs & Genuenium, auus coactus Venetos destitutus, partesque Ligusticas à nepote coactus amplexus est, ac septuagenario maior, tandem mortuus est, cùm xv. annos regnasset.

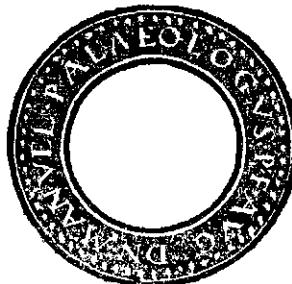

ANDRONICVS iunior filius Michaëlis Imperatoris. Hic auum suum Andronicum seniorem collectis coniurato-ribus Imperio deturbavit, idque auxilio Genuenium, quibus in mercedem Tenedon insulam polliebatur. Sed Veneti fortiores Andronicum auum in patriam reducunt. Ob id indignatus iunior Andronicus Bulgarios accersiuit, quorum auxilio auum coegerit cum Genuenibus sedus inire. Accum v. i. annis uarium & anceps bellum cum aeo gesisset: sape tam reconciliatis animis, amicorum interuentu, tandem Byzantium clam ingressus, in auum nihil ultra molitus, illum quoad uixit secum imperare passus est. Eo mortuo cum aduersus Romani nominis hostes res egregias ges-
sisset, multis iam uictorijs clavus, febre, ca-
pitisque dolore intra quadratum con-
fectus, mortuus est anno ætatis
xl. i. x. relictis filiis Caloiō-
anne & Manuele.

IOAN-

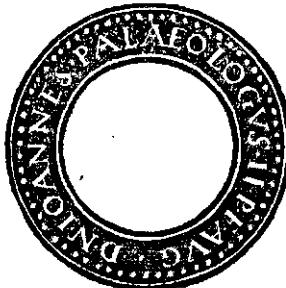

IOANNES CANTACUZENVS, Andronici iunioris magnus domesticus, tutelam sistorum Andronici sibi commisit, prudenter administravit. Apocauit autem fraude viri obscurissimi, & Patriarchæ autoritate in exilium tritus est. Qui iniurie impatiens, bellū quinquennale aduersus Reginam & Ioannem Andronici filium gesit, ac prodito illi Byzantio, nulli molestus fuit. Sed Imperij principem egit, filiāq; suam Ioanni in uxori tradidit. Sed cum sacer & gener in una uiuerent domo, in discordiam inciderunt, que in dies inuolvens, tantū eos incendit, ut domi forisq; alter alteri se hostem ostenderet. Calioannes in Tenedon ueniens auxilio classis Genuensem pulso armis Cantacuzeno, in patrium regnum restitutus est. Cumq; Byzantium ingredetur Cantacuzenus Imperio se abdicans, Monasticā uitam secutus est. Sed Calioannes cum fortiter multa administrasset, moriens filio Manuela Imperium reliquit.

M A N V E L filius Joannis Palæologi, patri in Imperio successit. Septem filios mares incolumes reliquit. Primum Ioannem, qui morienti patri in Imperio successit. Secundum Andronicum, qui Theffaloniam in partem hereditatis accepit, Tertium Manuelem, Quartum Thiodorum, Quintum

Demetrium excuso animo, & summa uirtute principem. Quis Peloponnesi regnum diu obtinuit. Sed quia Christianissimus uir erat, maximus à Turcis affectus est iniurijs. Sextū Thomā Peloponnesi Despotē, Septimū Constantinū, qui postremus omnium imperauit. Ita distributis regionibus & insulis filijs Manuel sine magnis & præclaris gestis mortuus est, Ioanni namque maximo Imperium administrandum relinquens.

IOANNE S filius Manuelis primogenitus, post patris obitum, Imperium arripuit, pacis & concordiae, quam belli audior, quietis admodum studiosus, ideo cum omnibus principibus summe concors, neminem molestabat. Italiam ad concilium Florentinum, quod celebrabatur ab Eugenio Pontifice, penè totius Græciae nobilitate stipatus, petiit. Vbi hæresis de processione Spiritus sancti, ram à Latinis, quam à Græciis damnata & explosa est. Reuersus autem Constantinopolim, haud diu superuixit.

CONSTANTINVS VII. Manuelis filius, Ioanne fratre atq; liberis defuncto, in Imperium succedit. Princeps ab initio animi ingentis, saepius cum Turcis congressus eos sudit, fugauitq; ac eis oppida ui abstulit, & expugnauit. Vnde ob militarem uirtutem DRACONIS cognomentum accepit. Sed ubi ab Amurathe Turcorū Tyranno Heraclea oppidum muni-

munitissimum expugnatum est, murusq; qui Græcos in Peloponneso tutos seruaret, deiectus, adeo animo consternatus est, ut omnis uirtutis sua immemor, tributum Turcis daret, illisq; timore perculsus, cederet, cum anteā Isthmum instaurandum curasset, tributumq; reddere abnegasset. Mahometes itaq; id sentiens, urbemq; Cōstantinopolim in medio sui Imperij sitam, non suo parere Imperio aegrē ferens, animū ad eam subigendam adiecit, castelloq; iuxta littus ad ostiū Bosphori mira celeritate extructo, bellum contra fœdera & iusitirandum, ingenti coacto exercitu, indixit, simulq; gerere coepit. Terra igitur & mari regiam agressus urbem, cum incnia conquaſſaret, quarto & quinquagesimo obsidionis die, urbē ui summa cepit, ac in ea ingentem cædein in omnē sexum indiscriminatim edidit. Constantinus uero ad portam trepidus cùm se recepisset, fugientium trepidatione oppressus, in portæ angustijs conculcatus cecidit, paludamentoq; cadaver eius agnitus, eiusq; caput itusu Mahometis abscessum, paloq; affixum per urbem & castra ad ludibrium circumuectum a gestatum est. Ac sic uetusſimum Græciæ Imperium, quod m c. & x c. amplius annis stetit, in quo tot principes Christia ni floruerunt, tanta religio uiguit, paucissimis diebus deiecit & crudelissimè subuersum est. Anno nostræ salutis
 M CCCC LIII. IIII. calendas Iunij.

MAXIMILIANVS Friderici III. & Leonoræ Reginæ Portugalenſis filius, optimæ indolis puer, sed in pueritia à preceptore suo indocto neglectus: studia bona fount, literatos amauit, euexitq; præmiaq; digna elargitus est. Decimum-octauum agens annu, filiam Caroli Burgundi in uxorem duxit, atq; in Flandriam nuptias celebraturus abiit. Sexto uero matrimonij anno, uxorein imprægnata ex equo delapsam, & ex casu postea grauissimè ægrotantem amilis. Anno deinde Salutis m cccclxxxvi patre Friderico adhuc uiuente Rex Romanorū inuctus est. Ac biennio post Brugis à suis captus

in aromatarij cuiusdā domo custodiæ per nouē menses traditū, decollatis plerisq; in eius cōspectu nobilioribus aulicis suis, non sine horrendo ac stupendo quodā timore per patrē Fridericū cum exercitu xxxxi. militū uenientē liberatus est. Mattheia Rege Pannonū defuncto, eius ditionē sibi uendicauit. Multa grauissima & uaria bella gesit, Italicū contra Carolūm Francorū Regem, Heluetiū non sine suorū iactura, Bauaricū cōtra Rupertū Palatinū Rheni, Hungaricū, & deinde Venetū, quod uario euētu tractauit, habuitq; Regē Franciæ, & Pontificē Roman. in foedere cōtra Venetos. Ceterū cūm se morti uicinū esse sentiret, sanxit, ut suarū prouineiarū rectores ac præfides cū omnib. officialib. in suo quisq; statu, quo ad alter nepotū in Germaniā cōmigraret, perseverarēt, ac postea profluuo uentris mortuus est, anno Salutis nostræ M. D. **XVIII.** Imperij anno **XXXII.** Princeps magnus bello, pace tamē præclarior, linguarū peritia nō omnino ignar⁹, ore pbo, statura quadrata, quæ Imperatoriā præ se serebat dignitatē.

MARIA Caroli bellicosissimi Burgundionū Ducis filia, Maximiliani uxor prima, forma elegantissima, cum qua unanimes summa cum uoluptate uixit, ex qua genuit Philippum primogenitum, Castiliæ, Legionis, & Granatæ Regem, & Margaretam filiam. Ipsa iteram imprægnata, cūm ex casu equi, immaturum ederet partum, mortua est.

ANNAM filiā Francisci Ducis Britaniæ alterā uxorē accepit Maximilianus, cū quo per Vuolfgangū de Polhaym Austriæ Baronē, & deinceps Australium terrarū supremū Capitaneū, suū Oratorem cōdormiuit, sed non traduxit. Carolus enim **VIII.** Rex Franciæ uiolenter illam surripuit, remissa eius filia Margaretā, quam prius sponsam aliquot annis habuit.

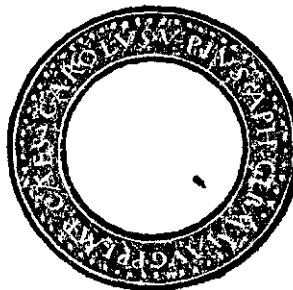
MARIA BLANCA Galeacis Ducis Mediolanensis filia, tertia Maximiliani uxor, cum qua annis **XVI.** tranquillissime uixit, sed sine fobole, & in Stanis Monasterio sepulta est.

PHILIPPVS Archidux Austriæ, Maximiliani & Mariæ filius,
Ioannam

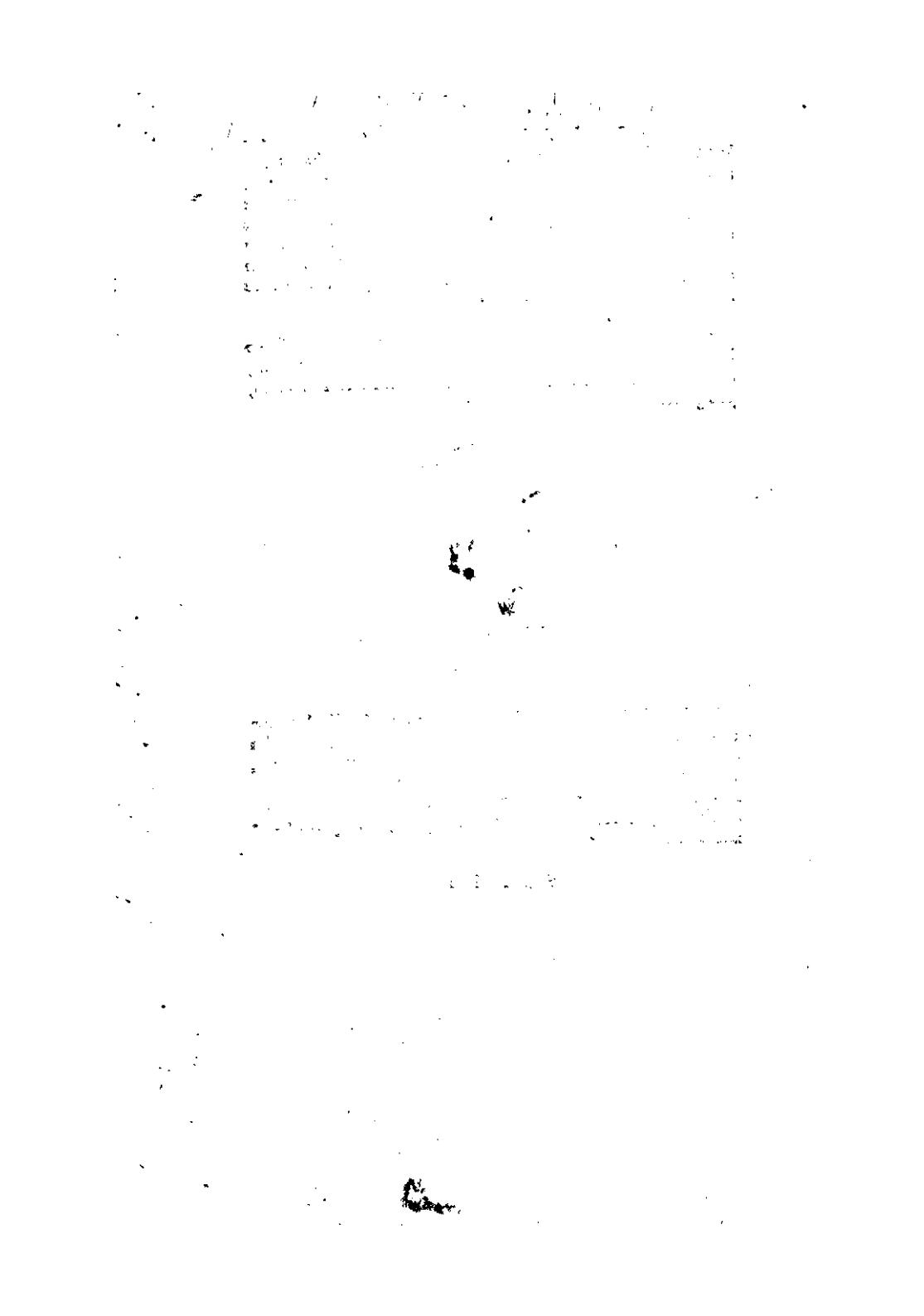
Ioannam Ferdinandi Senioris Aragonum Regis filiam uxorem duxit, Regnaq; Castilia, Legionis & Granata in dotem accepit. Ex qua suscepit filios Carolum v. Imperatorem, & Ferdinandum Hispaniarum Principem, Austriae Ducem: filias uero quatuor, Leonoram, Isabellam, Mariam, & Catharinam posthumam. Vigintiuno octauum autem etatis annum cum attigisset, mortuus est, parenti Maximiliano grauem post se luctum relinquens.

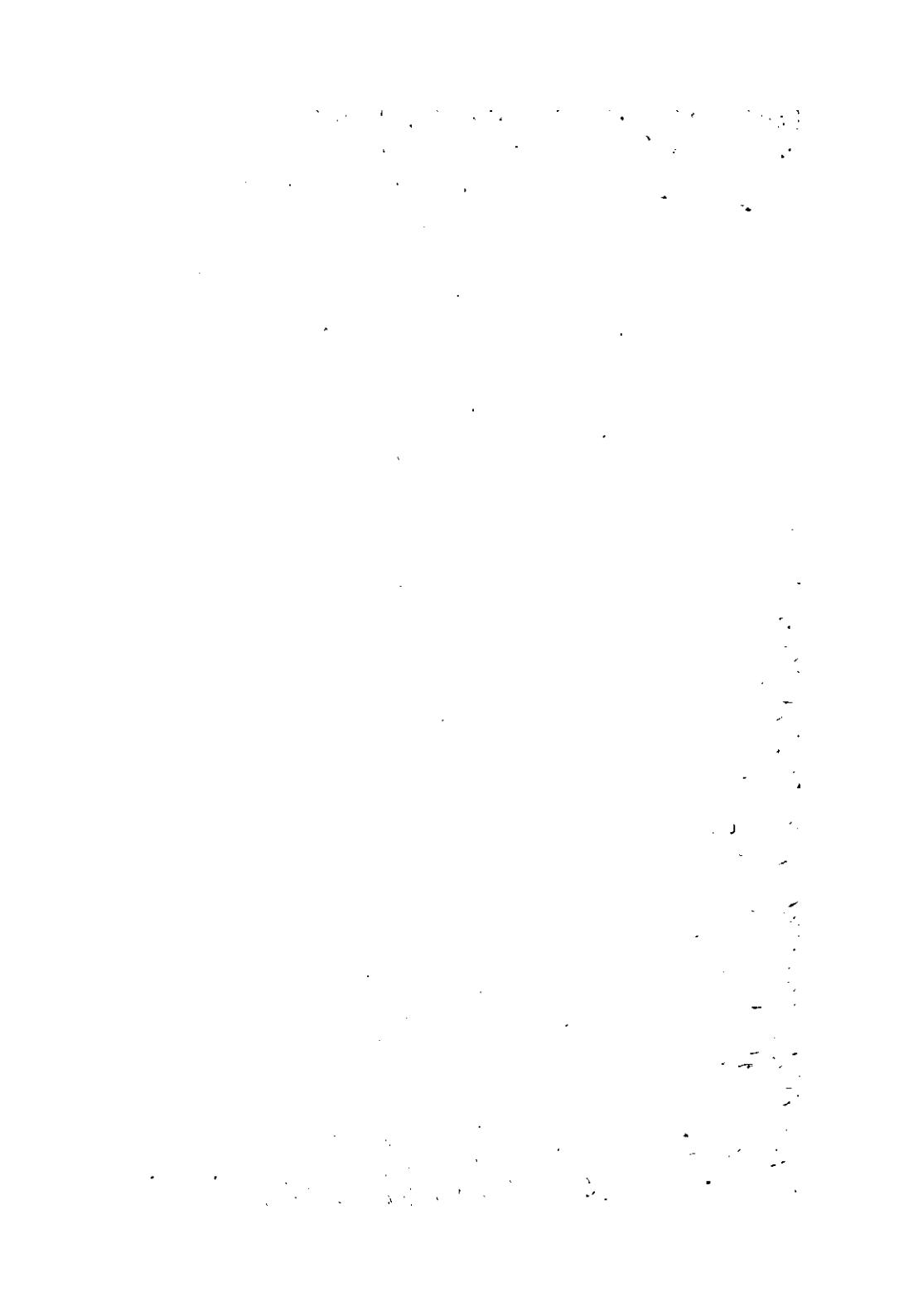
IOANNA Aragonis Regis filia, Philippi uxor, ex qua Carolum v. Imperatorem, & Ferdinandum Austriae Archiducem, cum quatuor filiabus Leonora, Isabella, Maria & Catharina, progenuit.

CAROLVS, eius nominis V. Hispaniae & Siciliae Rex, Archidux Austriae, & dux Burgundiae, Philippi filius, Maximiliani nepos, ad Imperij fasces anno M C C C C X I X. electus est, annoque sequenti Aquisgrani magna solennitate coronatus, ac deinde anno M C C C C E X X I. cum Comitia Vormatiæ celebraret, à Leone Pontifice missi legato, in Imperio confirmatus.

F I N I S.

~~and~~ and simple stiffment

